

Giới thiệu *Sư Phụ, Đứng Lại*

Sư Phụ, Đứng Lại của tác giả Mạt Thượng Thượng là câu chuyện xoay quanh đôi thầy trò bọn họ từ khi Lục Đồng đến báisư...

Lâu Đồng Đồng (Lục Đồng) từ khi quyết định lên núi báisư lại không tìm hiểu kỹ người, rốt cục là báisai sư phụ rồi. Từ đó lên núi không thấy về, đã vậy hai người là sư đồ còn dám giờ trò loạn luân sao ???

Đối với sư phụ mà nói thì loạn luân chẳng có gì phải sợ cả, liệu câu chuyện giữa bọn họ sẽ ra sao trong chốn giang hồ này ?!!

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1: Ấn tượng đầu tiên rất quan trọng.

Lục Đồng đứng trước NPC môn phái, thần sắc ai oán, nhiệm vụ đơn giản như thể cứ nhiên lại không qua được. A a a, Lâu Đồng Đồng muốn điên rồi, nhiệm vụ này nàng đã bỏ ra mất mười phút, bất kể nàng đánh thế nào cũng không rút ra vật phẩm nhiệm vụ yêu cầu là răng nanh lão hổ. Thân là một game thủ lâu năm, đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục! Đáng tiếc tài khoản trong trò chơi này của nàng vẫn là tân thủ, bị NPC nhục nhã là không thể nào tránh khỏi.

Mở ra hộp thư, nàng bành bạch đánh xuống một chuỗi hướng anh của nàng là Lâu Thượng xin trợ giúp: “Ồ, của ta thân ca ca a, muối muối của người làm nhiệm vụ môn phái bị mấy con cạp cắn chết, người phải giúp ta báo thù! Tọa độ: 145. 872 đến nhanh”

Đình, tin tức tới.

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Ai, ta đang bận, được, ca cho người tìm một sư phụ được không?”

Lục Đồng: “Người làm sư phụ của ta là được rồi.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Muối muối a, người phải biết, thân là cao thủ ta chưa bao giờ thu đồ đệ, lần trước miễn cưỡng đáp ứng thu bạn cùng phòng của người là Tiểu Vũ đã phá lệ lắm rồi! Ừ, yên tâm, ta sẽ cho người tìm sư phụ tốt.”

Không sai, Lâu Thượng Hữu Nhân vốn là cao thủ đứng đầu, trang bị, PK, nhân duyên đều là người chơi khác không thể so sánh, đáng tiếc đây chính là Lâu Đồng Đồng thân ca a, trong tiểu thuyết cùng đại thần trải qua một đoạn chuyện tình là không thể phát sinh, không thể bừa bãi luân oa...!

Lâu Đồng Đồng chưa từ bỏ ý định, vừa điểm NPC một cái, lần nữa từ vong ngã xuống đất. Tại chỗ sống lại.

Lục Đồng: “Được rồi, nhanh chóng tìm người tới giúp ta giết nhiệm vụ này.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “(khuôn mặt tươi cười) không thành vấn đề!”

Lục Đồng đi quanh NPC mấy vòng, oán hận làm mấy động tác của nhân vật trong trò chơi, trường tiên trong tay vừa vịn chỉ vào mắt con cạp, lúc đó mới hài lòng.

Hệ thống tin tức, Dịch Thủy Thanh Hàn thêm người làm hảo hữu.

Nhân vật thuộc tính, cấp 135. Lâu Đồng Đồng rơi lệ đầy mặt, Lâu Thượng là mãn cấp 150, nhưng là thân ca ca của nàng đi, nàng vốn không trông cậy vào cao thủ thứ hai làm sư phụ của nàng, bất quá thứ tám, thứ mười cũng được vậy? Hắn liền tìm tới cho nàng một người chơi cùng sao.

Nhưng thật ra trong trò chơi 《 Hư Vô 》 này, 135 đã coi như là rất cao cấp, đáng tiếc Lâu Đồng Đồng là một thâm niên võng du ngoạn gia, giống như anh nàng đệ nhất cao thủ mới lọt vào mắt. Thôi, có người giúp nàng qua nhiệm vụ là tốt rồi.

Nếu sau này làm đồ đệ của hắn, dĩ nhiên phải tôn trọng sư trưởng. Cho nên Lục Đồng cấp Dịch Thủy Thanh Hàn phát tin tức: “(khuôn mặt tươi cười) sư phụ, có rảnh rồi không, giúp ta sát nhiệm vụ, tọa độ 2. 145. 872 nhanh chóng.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Được.”

Không đầy 2 phút, một thân hắc y kiếm khách xuất hiện trước mắt nàng, sau lưng là Thương Mang son động trống trải, hắn ngồi ở trên ngựa ôm kiếm, nét mặt nghiêm túc, giống như là tới đi một cái chiến trường.

Lục Đồng xoay người, hướng phía kiếm khách chạy a chạy, kỳ thực nàng là nghĩ giả bộ một hồi tiểu bạch kiếm, chạy đến trước sư phụ ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn đối với kiếm khách nháy nháy mắt, phóng điện, trước khi thành cao cấp ngoạn gia, còn phải dựa vào vị sư phụ này a! Anh của nàng là người bạn rợn, không thể trông cậy.

Ấn tượng đầu tiên cực kỳ trọng yếu!

Mặc một thân y phục đệ tử môn phái, Tiểu yêu tinh Lục Đồng hướng về hiệp khách chạy băng băng, bởi vì nàng lao đi quá nhanh, lại thêm địa hình môn phái vốn không quen thuộc, bị kịch a!.

Tiểu yêu tinh ngây ngốc trực tiếp lao xuống hầm, bạch mã tại bên bờ dừng lại, hắc y kiếm khách im lặng chăm chú nhìn xuống dưới, yết hầu nuốt xuống.

Dịch Thủy Thanh Hàn dùng một chữ phi thường tinh giản biểu đạt cảm tưởng: “Phốc.”

Lục Đồng: “Sai lầm, sai lầm . .”

Đây tuyệt đối là vô cùng nhục nhã! Giết qua vô số cao thủ Lâu Đồng Đồng xấu hổ che mặt. Nàng không có ở trước đại boss sinh mệnh rơi xuống, không có ở trong tay cao thủ ngoạn gia tử vong, thậm chí thua một cách không có một chút hàm lượng kỹ thuật nào.

Chỉ có 3 cấp Lục Đồng ngây ngốc ngồi ở đấy, nhìn lên phía kiếm khách, hai mắt ầng ậc nước, quá mất mặt rồi. . .

Một hồi ngựa hí vang lên, hắc y kiếm khách phiêu dật thanh thoát nhảy xuống ngựa, cúi đầu ngắm nàng: “Di, ngươi sẽ không đi lên sao, có cần hỗ trợ hay không.”

Lục Đồng đứng lên nhảy nhảy hai cái, cố gắng vươn tới. Nàng chuyển đổi các loại góc độ, các loại phương vị, vẫn không sao thành công được. Ấn tượng đầu tiên rất trọng yếu a, Lục Đồng rơi lệ đầy mặt. . .

Lục Đồng: “Sur phụ, cái này làm thế nào nhảy lên?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngươi thật là Lâu Thượng Hữu Nhân muội muội?”

Lục Đồng: “Như giả bao hoán!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Không giống a, muội muội của hắc không phải là cao thủ trò chơi sao? Ngươi đàn như vậy có chỗ nào giống?”

Lâu Đồng Đồng hít sâu, tự nói với mình nên bình tĩnh nên bình tĩnh.

Lục Đồng xoay người, quan sát địa hình, mở thanh đạo cụ xem xét, không có cái nào dùng được, nàng chỉ có thể tiếp tục nhấn bàn phím thử nhảy tới.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ai nha, tiểu đồ đệ không nên tức giận, sur phụ bây giờ sẽ đi xuống mang ngươi lên.”

Kiếm khách ung dung nhảy xuống, tay áo tung bay, kiếm chẳng biết lúc nào từ trong bao rút ra, cắm ở vách tường, tay ôm lấy tiểu yêu tinh lần nữa nhảy lên, thu kiếm, hạ xuống đất.

Hệ thống tin tức: Dịch Thủy Thanh Hàn muốn mời ngươi cùng cưỡi một con ngựa, đồng ý hay không?

Lục Đồng đồng ý.

Trò chơi hình ảnh chuyển đổi, Tiểu yêu tinh Lục Đồng ngồi ở trước người hắc y kiếm khách, bộ mặt ngượng ngùng.

Ngượng ngùng cộng lòng! Lâu Đồng Đồng đang nhìn nhân vật trong game của mình, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, mục tiêu của nàng là làm một nữ yêu uy phong lẫm lẫm a!

Hắc y kiếm khách giờ rơi, bạch mã tung vó rời khỏi nơi vừa xảy ra huyết án.

Lâu Đồng Đồng yếu ớt nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính, quyết định ngày mai đem bản đồ trong trò chơi ra nghiên cứu một lần, tuyệt đối tuyệt đối không thể tái xuất hiện sai lầm như vậy!

Tầm mắt của nàng chuyển tới trên người hắc y kiếm khách, thật ra ở game này, lãnh tuấn kiếm khách chính là nhân vật cực kỳ tuấn tú, Lâu Đồng Đồng lập tức bị sắc đẹp kiếm khách mê hoặc, chỉ lo thương thức Dịch Thủy Thanh Hàn.

Phía trước một mũi tên bay tới, Tiểu yêu tinh che ngực rút xuống ngựa.

Hệ thống nêu lên: ngươi đã tử vong.

Nhân vật trong game 《 Hư Vô 》 sở hữu các động tác phi thường phong phú, ngay cả nhân vật chết đi đều có rất nhiều tư thế.

Bị giết chết. Lâu Đồng Đồng rất uất ức. >_<

Lục Đồng: “Sur phụ. . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “. . .”

Ngoạn gia bắn tên công kích từ xa đã vọt tới trước mặt bọn họ, mấy đạo bạch quang hiện lên, kiếm khách xuất kiếm, soàn soạt đâm hai cái, không đến 2 giây, đối thủ ngã xuống đất. Dịch Thủy Thanh Hàn công kích vật lý thật cường đại! Lâu Đồng Đồng trong lòng than thở, quả thật không hổ là kiếm khách.

Lâu Đồng Đồng rất im lặng, nếu như không phải bởi vì nàng bị mỹ nam mê hoặc, ngây ngốc ngồi trước người kiếm khách, cũng sẽ không bị giết lầm đi. Người ta cùng nàng không thù không oán, cũng sẽ không khi dễ một cái tiểu hiệu.

Ngoạn gia đánh lên hồi thành sống lại, thi thể nhanh chóng biến mất.

Lục Đồng trên thi thể toát ra một hàng chữ: “Sư phụ, cừu nhân của ngươi rất nhiều?” Nơi này không phải là náo nhiệt khu vực, Lâu Đồng Đồng tuyên môn phái này chỉ có nữ ngoạn gia có thể lựa chọn, người đánh lên có lẽ hận Dịch Thủy Thanh Hàn, mua tọa độ đuổi giết tới đây, mặc dù đánh lên thất bại.

Dịch Thủy Thanh Hàn ở kênh trước mặt phi thường tức giận nói: “Hành tẩu giang hồ, có cừu nhân là không thể tránh được.”

Lục Đồng: “. . .”

Hệ thống cho ra lựa chọn có hay không tại chỗ sống lại, nàng mới vừa muốn lựa chọn xác định, hệ thống nêu lên Dịch Thủy Thanh Hàn sử dụng hồi hồn đan khiến Lục Đồng đầy máu sống lại.

Từ vong là bị khấu trừ kinh nghiệm, bất quá nàng trước mắt cấp bậc thấp, từ vong khấu trừ cũng không có gì nhiều. Mà càng cao cấp, thăng cấp cần kinh nghiệm càng nhiều, cho nên trong trò chơi sử dụng hồi hồn đan để tránh rút kinh nghiệm, dĩ nhiên, hồi hồn đan giá tiền cũng không thấp.

Lâu Đồng Đồng cảm động, sư phụ đối với nàng thật tốt, bất quá cũng có một loại khả năng là sư phụ tiền quá nhiều, không có chỗ tiêu xài. Mới vừa rồi nàng xem xét trang bị của sư phụ, vũ khí của hắn là cấp 150 vô cấp bậc vũ khí, đổi thành nhân dân tệ ít nhất hơn một ngàn. Đây chỉ là giá tiền vũ khí, một thân cực phẩm trang bị kia cũng rất làm cho người ta phải chảy nước miếng, nàng nhất thời có một cổ cảm giác dựa hơi sư phụ giàu có.

Vô cấp bậc vũ khí kia người chế tạo là Dịch Thủy Thanh Hàn, chứng minh sư phụ là một vũ khí chế tạo sư đã xuất thần nhập hóa !

Thông minh Lâu Đồng Đồng quyết định, nếu đã cùng sư phụ làm tốt quan hệ, sau này còn sợ không có cực phẩm vũ khí?

Ngô, trước vuốt mông ngựa tốt lắm .

Trước mặt kênh:

Lục Đồng: “Sư phụ thật là lợi hại! máu không dính người đem kẻ đánh lên giết chết ! Sư phụ, kiếm khách của ngươi là toàn công?” Toàn công chính là kỹ năng đem toàn bộ điểm thêm ở trên lực, rất nhiều ngoạn gia theo đuổi công kích cường đại chính là toàn công.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ừ, ta chơi kiếm khách cường công kích. Đi làm hết nhiệm vụ môn phái của ngươi chứ?”

Lục Đồng: “(gật đầu) vâng!”

Có Dịch Thủy Thanh Hàn hỗ trợ, nhiệm vụ môn phái chỉ là một bữa ăn sáng, Lục Đồng rất nhanh lên tới cấp 10.

Đến cấp 10 là có thể chính thức báỉ sư, Lục Đồng chạy phía trước, Dịch Thủy Thanh Hàn cười bạch mã chậm rãi theo sau.

Ở trước NPC sư đồ dừng lại, Lục Đồng cho Dịch Thủy Thanh Hàn phát tư tin: “Sư phụ, chính thức báỉ sư nha, ta sẽ cố gắng thăng cấp! (khuôn mặt tươi cười) “

Dịch Thủy Thanh Hàn trở về tư tin: “bấm xác định đi.”

NPC: Đồ đệ đạt tới 45 cấp, tự động xuất sư. . . Ngươi xác định muốn báỉ Dịch Thủy Thanh Hàn làm sư phụ sao?

Xác định.

Hệ thống nêu lên, Thịnh Hành Thiên Hạ thêm người làm hảo hữu.

Hộp thư lập tức lóe lên, Lâu Đồng Đồng nghi ngờ mở ra.

Thịnh Hành Thiên Hạ: “Muội muội, Lâu Thượng Hữu Nhân là ca ca ngươi phải không? Để ta làm sư phụ của ngươi.”

Lâu Đồng Đồng mê muội, anh của nàng thế nào tìm cho nàng hai người sư phụ? Một nhân vật chỉ có thể báỉ một người.

Nàng lập tức cho Lâu Thượng Hữu Nhân phát tư tin: “Ca, làm sao ngươi tìm cho ta hai người sư phụ? !”

Một lát sau, Lâu Thượng Hữu Nhân trở về tư tin: “A? làm gì có, Thịnh Hành Thiên Hạ có thêm hảo hữu ngươi không? Hắn là huynh đệ của ta, đem ngươi giao cho hắn, ta yên tâm!”

Lâu Đồng Đồng choáng váng, kia Dịch Thủy Thanh Hàn từ đâu xuất hiện?

Lục Đồng ngửa mặt nhìn kiếm khách, đỉnh đầu toát ra một cái vương mắc nét mặt.

Trước mặt kênh:

Lục Đồng: “Ngươi không phải là sư phụ anh ta giới thiệu! Cao thủ, sao ngươi làm như vậy?!”

Dịch Thủy Thanh Hàn ngồi ở trên ngựa sừng sừng bất động: “Làm đồ đệ của ta cũng giống nhau. Ta cũng chưa nói ta là người anh ngươi giới thiệu tới.”

Lục Đồng: “Ngươi lợi hại. . .” Nàng lại bị đùa bỡn! Bất quá Dịch Thủy Thanh Hàn quả thật cũng không nói qua muốn làm sư phụ của nàng, vừa bắt đầu Lâu Đồng Đồng đã đem người ta làm thành sư phụ, tiếp theo Dịch Thủy Thanh Hàn biết thời biết thế mà đem nàng thu làm đồ đệ.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Quá khen quá khen.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đại khai sát giới

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: Tung Hoành Đế Quốc huynh đệ nhanh chóng tới Nam Giao! Quy củ cũ, Nam Giao quân đầu, là bang phái ân oán, ngoại nhân xin chớ nhúng tay.

『 thế giới 』 Yến Tiểu Ninh: lão đại, ngươi kỳ thị nữ tính! Tung Hoành rất nhiều nữ cao thủ !

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: (tròn mắt) wow, Tung Hoành Đế Quốc cùng Niết Bàn lại muốn đánh? Vốn là hai đại bang phái ân oán tình cừ, thật khiến cho người ta thổn thức.

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: Hôi Ky cảm miệng. Niết Bàn khi nào sợ qua Tung Hoành? ! Lão tử hôm nay muốn đại khai sát giới!

. . .

Lâu Đồng Đồng bị ngôn luận trên thế giới hấp dẫn, có kịch vui để xem! Tung Hoành Đế Quốc của ca ca là đệ nhất bang, Niết Bàn đứng vị trí thứ hai. Như thế xem ra, Nam Giao chắc chắn tụ tập toàn các lộ anh hùng cao thủ, giết người giết người, vậy xem vậy xem. Khó gặp được tình cảnh này, không thể bỏ qua a! Lâu Đồng Đồng nhiệt huyết sôi trào, nhất thời đã quên truy cứu việc Dịch Thủy Thanh Hàn lừa gạt mình.

Thịnh Thế Thiên Hạ lần nữa phát tới tư tin: “muội muội, có ở đây không?”

Lâu Đồng Đồng trầm nghĩ xem kịch vui quan trọng hơn, bái sai sư phụ thì cũng đã bái rồi, Dịch Thủy Thanh Hàn đầu gì cũng là một vũ khí chế tạo đại sư, đi theo hắn, nàng cũng sẽ không thiệt thòi.

Lâu Đồng Đồng cùng Thịnh Thế Thiên Hạ giải thích một lát, nói mình mới đến là một thái điều, nàng cũng không biết ca ca tìm cho nàng một cao thủ sư phụ, nàng đã bái người khác làm sư phụ rồi. Ngực khí của nàng cực kỳ thành khẩn, Thịnh Thế Thiên Hạ cũng rộng lượng, hảo khí nói sau này có việc thì cứ tìm hắn. Lâu Đồng Đồng lập tức đem hắn thêm làm hảo hữu.

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: ta dựa vào, Dịch Thủy Thanh Hàn, đại gia ngươi ở đâu? ! Khẩn cấp trở về bang!

『 thế giới 』 ta là một cái nhỏ nhỏ thương nhân: (gào to) thu nguyên bộ cực phẩm nữ trang 90 cấp, giá tiền thương lượng, (nước mắt) thỉnh cầu vũ khí đại sư Dịch Thủy Thanh Hàn chế tạo Nguyệt Tàn cấp 90 vũ khí, ô ô, toàn bộ trang phục không người dùng mà cũng không bán sao? !

Ca ca là người của Tung Hoành, Dịch Thủy Thanh Hàn là ca ca đối địch bang phái, vậy hắn thu nàng làm đồ đệ có có ý gì? ! Lâu Đồng Đồng sau lưng dâng lên một luồng khí lạnh. . .

Lục Đồng cho Lâu Thượng Hữu Nhân phát tư tin: “>_< ca, ngươi cùng Dịch Thủy Thanh Hàn có thù oán gì sao?”

Lâu Thượng Hữu Nhân rất nhanh trở lại: “Tỷ thí qua mấy lần, không tính là có thù oán, sao?”

Lục Đồng: “Ta nhận làm người, làm đồ đệ của hắn. =! “

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Nghe nói tính tình hắn có chút quái đản, muội muội, nên vì bản thân mình cầu nhiều phúc (ôm ôm). Ca muốn đi Nam Giao đây, có việc đợi lát nữa “

Lục Đồng: “Vâng, Ca ca cố gắng lên!”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “(tìm ra manh mối) muối muối thật tri kỷ.”

Trước mặt kênh:

Lục Đồng: “(sao mắt) sư phụ ngài muốn đi Nam Giao? Ta cũng muốn ta cũng muốn! Sư phụ thuận đường mang ta đi!” Nàng đối với bản đồ trong trò chơi còn không phải thành thạo, chờ chính nàng tự mình đi qua, người khác có khi đã đánh xong rồi.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Người muốn đi xem cuộc chiến?”

Lâu Đồng Đồng phát một cái gạt đầu nét mặt, đồng thời mở ra trang chủ của trò chơi, tính toán xem xét kỹ năng đặc điểm các đại môn phái.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Được rồi, lúc đó đồ đệ trốn xa một chút, đừng lại bị ngộ sát là được rồi.”

Lục Đồng: “Vâng ^ _ ^.”

Có sư phụ làm đội trưởng dẫn đội, Lục Đồng tiểu yêu tinh tự động chạy ở phía sau. Lâu Đồng Đồng không cần thao tác nhân vật, nghiên cứu trong chốc lát đặc điểm các đại môn phái. Trong《 Hư Vô 》có Nhân tộc, Ma tộc, Tiên tộc. Nàng Lục Đồng là Ma tộc, ca ca cùng Dịch Thủy Thanh Hàn đều là Nhân tộc.

Nam Giao đã tụ tập một nhóm lớn nhân mã, kênh thế giới có người đang không ngừng loát lời bình phẩm, nhân cơ hội vắng chửi người, mượn cơ hội kêu gào thu mua trang bị, biểu đạt sùng bái thần tượng... cái gì cũng đều có.

Lâu Đồng Đồng đã nhìn ra, ca ca nhân duyên cực kỳ, rất nhiều nữ game thủ đều bày tỏ ủng hộ Tung Hoành Đế Quốc.

Sư phụ ở một bụi rậm phía trước dừng lại, giải tán đội ngũ.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Trốn ở chỗ này, đừng có chạy lung tung đi ra a, chết ta không chịu trách nhiệm.”

Lục Đồng: “Vâng vâng, sư phụ yên tâm!”

Ở Nam Giao, âm nhạc trò chơi bị trắng tước mục (nghe tức và trang trọng), thật hợp với tình cảnh. Nam Giao không thể tại chỗ sống lại, đông đảo game thủ đều hết sức lợi dụng đặc điểm này để quần đầu, sau khi tử vong chỉ có thể nằm tại thi thể quan sát cuộc chiến, bang nào còn người sống sót cuối cùng mới là thắng lợi.

Nam Giao tụ tập ngoạn gia càng ngày càng nhiều, quần chúng xem náo nhiệt rồi rít trốn vào sau các bụi cây, trên kênh thế giới có cường nhân phân tích hai đại bang phái bang chiến, Tung Hoành Đế Quốc bang chủ Lâu Thượng Hữu Nhân là đệ nhất cao thủ PK, đệ nhất bang phái thực lực, nhưng là gần đây Niết Bàn từ những bang phái khác chiêu mộ tới một nhóm cao thủ PK (đồ sát), hôm nay thắng bại là không thể dễ dàng đoán được.

Trong trò chơi giải quyết vấn đề bình thường là PK, nam nhân từ trước đến giờ thích dùng bạo lực nhanh chóng giải quyết vấn đề, cho nên bình thường ở thế giới có thể chửi mắng oán bình thường đều cùng nữ nhân có liên quan, như là ai vừa đoạt nhà ai lão công, ai vừa khi dễ nhà ai lão bà.

Lâu Đồng Đồng tìm một số đoạn đồ tới nghiên cứu, lấy nàng nhiều năm kinh nghiệm trò chơi, nàng đã hiểu bảy tám phần đặc điểm quần chiến trong《 Hư Vô 》.

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hồi Kỳ: đánh đi!

Lâu Đồng Đồng tắt websites, ở Nam Giao, trong hai đội ngũ đã thấy được ca ca Lâu Thượng Hữu Nhân. Hắn một thân loang loáng khôi giáp ngồi trên linh thú, trên kênh thế giới còn có người ở biểu đạt đối với hắn sùng bái. Xung quanh đều là chiến sĩ đỉnh danh hiệu Tung Hoành Đế Quốc các loại chức vụ xưng hô, Nam Giao chiến trường phong vân biến sắc, các game thủ đã bắt đầu thi triển kỹ năng chém giết.

Lâu Đồng Đồng nhìn nhân vật ca ca nhà mình nghĩ, đây chính là hoàn mỹ ca ca theo nàng từ nhỏ đến lớn, bất kể là thực tế hay là giả thuyết, Lâu Thượng đều tồn tại thật chói mắt.

Ánh sáng được tung ra bởi các chiêu thức sáng loáng ánh mắt, quần chúng vây xem vừa kích động vừa mê mẩn.

Trước mặt kênh mọi người đã nghị luận:

Thu Thiên: “Oa oa wow, mới đánh nửa phút, đã chết thật nhiều người! Lâu Thượng Hữu Nhân không hổ là đệ nhất cao thủ, (sao mắt) đẹp trai quá!”

Đầu heo: “Thu Thiên muối muối, ta cũng rất đẹp trai, oa oa! Làm lão bà của ta đi làm lão bà của ta đi!”

Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “Thật to một đầu heo! Chân chính soái ca ở chỗ này, Thu Thiên muối muối, chớ bị đầu kia heo lừa gạt!”

Tổ Nhân Yêu Đê Điều: “Nói chuyện yêu đương qua bên kia đứng, ngăn trở người khác phân tích tình hình chiến đấu!”

Thu Thiên: “A, phải”

Thu Thiên cô nương tự giác chạy về phía lùm cây Lục Đồng đang ản núp, phía sau đi theo là Đầu heo cùng Thiên Hạ Đệ Nhất Suất.

Thu Thiên: “Này, các người nói bang nào sẽ thắng?”

Lâu Đồng Đồng trừng mắt nhìn, bành bạch viết chữ: “Đương nhiên là Tung Hoành Đế Quốc.”

Đầu heo: “Ừ, Tung Hoành.”

Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “Niết Bàn đi, nghe nói bang chủ Niết Bàn đối với lần này bang chiến rất nắm chắc.”

Thu Thiên: “(mỉm cười) Lục Đồng cô nương, người mạnh khỏe a ~ “

Lục Đồng: “Người mạnh khỏe.” Trốn ở cùng bụi cây cũng coi như là một loại duyên phận.

Thu Thiên: “Ta hy vọng là Tung Hoành thắng, oa oa! Lục Đồng cô nương, chẳng lẽ người có tình báo? Cầu tiết lộ!”

Lâu Đồng Đồng uống một hớp nước, suy tư, có thể nói năng tin tưởng thực lực bang phái ca ca nhà mình sao?

Lục Đồng: “Ta đoán, Lâu Thượng Hữu Nhân thực lực rất mạnh ~ “

Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “Một cái bang phái thắng lợi không chỉ dựa vào một người bang chủ, còn phải dựa vào đồng đảng bang chúng đồng tâm hiệp lực. Bang chủ Niết Bàn nhân duyên rất tốt, ngay cả đệ nhất vũ khí chế tạo sư Dịch Thủy Thanh Hàn cũng bị hắn thuyết phục, khiến cho gia nhập vào bang phái, Dịch Thủy Thanh Hàn là nổi danh tính tình quái đản a!”

Lục Đồng: “(nghi ngờ) thế nào quái đản tính tình?” Thì ra là sư phụ tính tình rất quái lạ sao?

Đầu heo: “(gờ tay) ta biết ta biết! Đồn đãi vũ khí đại sư không kết hôn, không kết bái, không thu đồ đệ, còn nữa, không thiếu tiền. Hắn giúp người ta chế tạo vũ khí toàn bộ nhìn vào tâm tình, tâm tình tốt sẽ miễn phí làm, tâm tình không tốt bất kể là ai, bất kể đưa bao nhiêu tiền, hắn cũng sẽ không nể mặt mũi người!”

Lâu Đồng Đồng dĩ nhiên sẽ không đem chuyện Dịch Thủy Thanh Hàn thu mình làm đồ đệ nói ra, nàng còn không nghĩ trở thành danh nhân, (>_<) cũng không có việc gì bị nhìn chăm chăm. Sư phụ vì mình phá lệ a, nhưng là tại sao hắn muốn nhận nàng làm đồ đệ đi? Cũng là bởi vì nàng là Lâu Thượng Hữu Nhân muội muội? Lâu Đồng Đồng cảm thấy rất hoang mang.

Nam Giao chiến trường máu chảy thành sông, trên mặt đất nằm vật xuống một mảng lớn thi thể, trên kênh thế giới bang chiến phân tích đã mau đến hồi tổng kết, quân chiến sắp kết thúc sao? thắng lợi sẽ thuộc về ai?

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: chiến báo! Chiến báo! Tung Hoành chủ tâm nhân vật một cái cũng không rút xuống, cũng là Niết Bàn đã ngã nhiều wow! Ai chết vào tay ai, mọi người hạ hồi phân giải!

『 thế giới 』 Mỹ Điểm Kiều Hoa: một quả dưa chuột đánh cuộc Tung Hoành!

『 thế giới 』 Hù Hù Canh Kiện Khang: (nhăn nhó) một đóa hoa cúc áp Niết Bàn.

『 thế giới 』 người mới có bệnh cả nhà người đều có bệnh: lão bà. . .

『 thế giới 』 Hù Hù Canh Kiện Khang: che mặt, lão công người login nữa?

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: Niết Bàn huynh đệ, đánh đi!

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: Lâu Thượng lão đại người giỏi nhất! Chúng ta vĩnh viễn ủng hộ người!

Nam Giao thi thể khắp nơi, cuối cùng Niết Bàn bang chủ Long Phi Phi đánh không lại Lâu Thượng Hữu Nhân, ngã xuống. Nam Giao bi thương âm nhạc giống như ở vì rút xuống chiến sĩ thối lên cầu hồn khúc yên tĩnh, Lâu Thượng Hữu Nhân đạp trên thi thể thông thả hướng tới Dịch Thủy Thanh Hàn, người duy nhất sống sót trong Niết Bàn. Vốn năn cấp đệ nhất cao thủ đấu với cấp 135 kiếm khách, thắng bại là rõ ràng. Tung Hoành Đế Quốc người còn sống sót tự giác lui về phía sau, bang chiến tám màn cuối cùng rơi xuống, để cho lão đại của bọn hắn Lâu Thượng Hữu Nhân đánh lên bức tranh một dấu chấm tròn kết thúc đi.

PK một chọi một, Lâu Đồng Đồng không dời mắt, vừa là thân ca ca, vừa là sư phụ. Chính là trước mắt mà nói, nàng vẫn nghiêng về phía thân ca ca nhà mình.

Sau đoạn PK này được post trên diễn đàn, có người nói thật ra Dịch Thủy Thanh Hàn không bại, bất kể là thao tác hay vũ khí trang bị, hắn cũng không thua, hắn thua là thua ở cấp bậc.

Thời điểm hắc y kiếm khách nằm xuống, phía trên Nam Giao vừa vận bay qua một đàn chim kêu gào thảm thiết, Lâu Đồng Đồng nhìn trên màn ảnh trò chơi nơi sư phụ nằm xuống, thờ dài một hồi.

Ta thật giống như phát hiện ngoại trừ ca ca, còn có người để cho ta vài phần kính trọng. Sự phụ a sự phụ, người ngay cả nằm xuống thân thủ cũng đẹp trai như vậy, vô cấp bậc vũ khí phát ra đặc hiệu ánh sáng thật sự quá đẹp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Vị hôn thê

Bang chiến kết thúc, người của bang Niết Bàn hồi thành sống lại, Lâu Thượng Hữu Nhân suất lĩnh bang chúng hùng dũng thành thoi trở về Nam Thành, quần chúng trốn ở sau bụi cây xem náo nhiệt cũng dần dần tản đi, trên thế giới kênh mọi người vẫn còn say sưa thảo luận một hồi quần đấu vừa xong.

Thu Thiên: “Kết thúc rồi, chúng ta làm gì đây nhỉ?”

Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “Đi bắc Nam Giao giết hùng tinh! Hôm nay ta muốn lên tới cấp 30. (xoay quanh) “

Đầu heo: “Đồng ý!”

Thu Thiên: “Lục Đồng cô nương, người theo chúng ta đi sao? (khuôn mặt tươi cười) cùng nhau tổ đội giết quái đi!”

Lục Đồng: “Ách, ta mới 10 cấp.” Bọn họ đều là trên 20 cấp.

Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “Không có chuyện gì, chúng ta tổ đội 4 người, hùng tinh giết tốt.”

Thu Thiên: “Đúng vậy, đi sao đi sao!”

Lục Đồng: “Được rồi, tổ đội.”

Thu Thiên thêm Lục Đồng làm hảo hữu, Thiên Hạ Đệ Nhất Suất dẫn đội, bốn người hướng phía bắc Nam Giao chạy đi. Dọc đường đi phong cảnh như bức tranh, Lâu Đồng Đồng hoàn toàn đem vị sư phụ kia quên đi rồi, cho đến khi Dịch Thủy Thanh Hàn phát tới tư tín, Lâu Đồng Đồng mới nhớ tới vừa rồi đánh một trận, sư phụ biểu hiện rất cực kỳ đáng khen, không biết có nên vỗ mông ngựa không đây? Nàng cũng muốn một cái vô cấp bậc vũ khí a a a! 10 cấp Tiểu yêu tinh mang một thanh cấp 80 trở lên vô cấp bậc vũ khí, rất chi là phong cách a!

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Di, chạy kia đâu rồi?”

Lục Đồng: “(xoay quanh) cùng người khác tổ đội đi giết hùng tinh.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngô, giết xong pm ta.”

Lục Đồng: “(nghi ngờ) pm người làm gì thế?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Thầy trò nhiệm vụ.”

Lục Đồng: “Nha. . .” = = còn tưởng rằng sư phụ có thứ tốt cho nàng.

Ở phía bắc Nam Giao có hắc hùng tinh chừng 20 cấp, vạm vỡ hắc hùng tinh tay cầm đại đao, thỉnh thoảng làm bầm lầy bầu một câu: “Ta ở bắc Nam Giao bảo vệ nhiều năm như vậy, ta rốt cuộc bảo vệ cái gì a?” Lâu Đồng Đồng nhớ không lầm, tiên tộc có một nhiệm vụ là cướp lấy 3 thanh đại đao trên tay của hắc hùng tinh, chính là muốn ngoạn gia giết chết 3 hắc hùng tinh. Nhiệm vụ này phải ngược dòng nói đến căn nguyên, là một vị tiên nữ tiên tộc Vũ Hà yêu Ma tộc Địa Ngục mặt quý, sau lại, Địa Ngục mặt quý bị chết khi tiên tộc cùng Ma tộc chiến tranh, tiên nữ đem thi thể của hắc hôn ở bắc Nam Giao, nàng cũng chết theo hắc. Sau một trăm năm, linh hồn Địa Ngục mặt quý nhập vào thân thể hắc hùng tinh, hắc nghĩ linh hồn Vũ Hà có hay không cũng nhập vào gốc cây hoặc là động vật đi? Sống không thể yêu, chết không thể quên.

Phần lớn trong《 Hư Vô 》, các nhiệm vụ hầu như đều có chuyện cũ, hoặc thể mỹ hoặc rơi lệ, đây chính là một trong những nguyên nhân Lâu Đồng Đồng lựa chọn trò chơi này.

Bởi vì Lục Đồng cấp bậc thấp, trong đội ngũ những người khác giết quái, nàng chỉ cần ngồi không hưởng kinh nghiệm là tốt rồi. Thiên Thu là bác sĩ tiên tộc, chịu trách nhiệm thêm máu. Sau nửa giờ giết quái, cột máu của mọi người máu vẫn đầy. Lục Đồng thuận lợi lên tới cấp 15.

『 đội ngũ 』Đầu heo: “A Suất, đổi đội trưởng, người dẫn quái, ta bảo vệ Thu Thiên!”

『 đội ngũ 』 Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “(trợn mắt) hắc hùng tinh ghen tỵ với bề ngoài của ta, ta dẫn đội, sát thương của nó có vẻ đặc biệt cao.”

『 đội ngũ 』 Thu Thiên: “Đầu heo người dẫn quái tiếp đi, môn phái a Suất không thích hợp loại công việc này.”

『 đội ngũ 』Đầu heo: “GM, ta muốn đổi tên!”

『 thế giới 』Đầu heo: GM, ta muốn đổi tên! Ta muốn đổi tên! Ta muốn đổi tên!

『 thế giới 』 Oa Cáp Cáp: Đầu heo đại ca, GM không chịu trách nhiệm đổi tên đâu.

『 thế giới 』 Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: cho dù đổi tên cũng không đổi được bản chất đầu heo của ngươi.

『 đội ngũ 』Đầu heo: “(thái đao) PK(đồ sát)!”

Hệ thống nêu lên, Đầu heo rời đội ngũ, Thiên Hạ Đệ Nhất Suất rời đội ngũ.

Thu Thiên: “. . .”

Đầu heo cùng Thiên Hạ Đệ Nhất Suất đã đánh nhau, Lâu Đồng Đồng tranh thủ nghiên cứu trong chốc lát đoạn đồ trò chơi, đình, có tư tin.

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Đồng đồng, cuối tuần này ta về nhà.”

Lục Đồng: “^_^ ta cũng trở về.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Quảng một kiện trang bị cho ngươi, báo tọa độ.”

Lục Đồng: “Ta ở bắc Nam Giao giết hùng tinh, 3. 245. 67. Ngươi muốn tới đây sao? Lúc nào giao cho ta cũng được.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Lúc khác không rảnh. Ta bây giờ đi qua.”

Hệ thống nêu lên, Đầu heo gia nhập đội ngũ, Thiên Hạ Đệ Nhất Suất gia nhập đội ngũ.

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(nghi ngờ) người nào thắng?”

『 đội ngũ 』Đầu heo: “(cười gian) ta!”

Vừa giết trong chốc lát hắc hùng tinh, Lâu Thượng Hữu Nhân cỡi linh thú xuất hiện. Thu Thiên kích động, ở trước mặt kênh lên tiếng: “Wow, thần tượng!”

『 đội ngũ 』Đầu heo: “Oa oa, Thu Thiên, đừng quên thêm máu!”

Thu Thiên: “A, phải “

Lục Đồng tại chỗ dừng lại, cùng Lâu Thượng Hữu Nhân giao dịch.

Hệ thống nêu lên, Lâu Thượng Hữu Nhân giao dịch với ngươi một dây vàng áo ngọc.

Lâu Đồng Đồng tập trung nhìn vào, vui mừng a, 120 cấp vô cấp bậc y phục nâng cao phòng thủ. Nàng phát ra một cái biểu tượng nước miếng nét mặt.

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Sever chúng ta không có nhiều vô cấp bậc nữ trang bị, ta chỉ thu được cái này, ngươi trước mặc vào.”

Thu Thiên: “Wow, thần tượng thần tượng, ngươi đây là đang nói chuyện với ai !”

Lục Đồng: “Ách, ta.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Ừ, ta đi đây ~ “

Thu Thiên còn chưa kịp cùng thần tượng nói một câu, thần tượng liền mang theo linh thú của hắn biến mất, mới vừa rồi thần tượng còn nói đến vô cấp bậc nữ trang, Lục Đồng cùng thần tượng là quan hệ như thế nào? !

『 đội ngũ 』 Thu Thiên: “(kêu lớn) Lục Đồng cô nương, ngươi cùng thần tượng là quan hệ như thế nào? !”

『 thế giới 』 Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: (trợn mắt) chẳng lẽ Lục Đồng cô nương chính là vị hôn thê Lâu Thượng Hữu Nhân len lén cất giấu?

Thiên Hạ Đệ Nhất Suất đồng học quên mất bật kênh đội ngũ, trực tiếp phát trên thế giới . . . Cho nên kênh thế giới bắt đầu sôi sục.

『 thế giới 』 Nông Phu Sơn Tuyền: (trợn mắt) Lâu Thượng Hữu Nhân từ lúc nào thì có một vị hôn thê? !

『 thế giới 』 Tiểu Dao: (tan nát cõi lòng) thiệt hay giả a?

『 thế giới 』 Yosa: ta ở bắc Nam Giao nhìn thấy Lâu Thượng Hữu Nhân, từ lời của hắn nói, theo ta suy đoán, dường như đại thần cho Lục Đồng MM(các cô nương) một bộ vô cấp bậc trang bị.

『 thế giới 』 Tiểu Dao: (khóc lớn) Lâu Thượng lão Đại lại có vị hôn thê . . . Chuyện khi nào. . .

Lâu Đồng Đồng nâng trán, bắt kẻ là trò chơi gì, trí tưởng tượng của quần chúng là phi thường phong phú, bởi vì liên quan đến ca ca, sẽ có bao nhiêu ngoạn gia nhớ kỹ nàng Lục Đồng tên đây? Thật ra nàng căn bản không hề có ý định công khai thân phận là muội muội của hắn, nàng hy vọng chính mình từng bước từng bước cường đại lên, không phải dựa vào thanh danh của người khác.

『 thế giới 』 Thất Nguyệt: len lén nói cho mọi người một chuyện, ta ở môn phái nhìn thấy Lục Đồng MM(các cô nương) cùng Dịch Thủy Thanh Hàn cười một con ngựa, những thứ khác ta cái gì cũng không biết a. . .

『 thế giới 』 Trương Du Nhân Viên: dựa vào, chẳng lẽ mới vừa rồi bang chiến là nổi giận vì hồng nhan? Hai đại cao thủ yêu cùng một nữ nhân, những thứ khác ta cái gì cũng không biết a. . .

『 thế giới 』 Lãnh Nguyệt: kia MM(các cô nương) thật có nhiều sức quyến rũ nha, làm cho hai đại cao thủ phải vung tay xuất thủ, không trách được cuối cùng Lâu Thượng Hữu Nhân cùng Dịch Thủy Thanh Hàn PK(đồ sát) một chọi một, những thứ khác ta cái gì cũng không biết a. . .

Lâu Đồng Đồng trên trán nhỏ một giọt mồ hôi lạnh, này đã không chỉ là lực tưởng tượng phong phú, mà là đang biên chế chuyện cũ. . .

Hai đại cao thủ cùng vung tay, nàng chơi trò chơi lâu như vậy, vẫn chưa từng có hồng nhan họa thủy đến trình độ loại này. (>_<)

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: ta đại diện Niết Bàn nói rõ, mới vừa rồi bang chiến cùng nữ nhân không quan hệ.

Thế giới kênh vừa náo nhiệt lên, Lục Đồng thành mọi người bát quái nhân vật trọng yếu, nhưng là vai chính một cái cũng không có lộ diện.

Giết quái giết quái, mặc cho mọi người suy đoán đi thôi! ˋ(ˊˋ)ˊ

Thiên Hạ Đệ Nhất Suất đồng học đã biết được hắn quên mất cắt kênh, chỉ một câu mà vén lên một hồi gian tình làm thế giới phun trào.

『 đội ngũ 』 Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “Ta không phải cố ý, ta quên mất cắt trở về đội ngũ kênh. . .”

『 đội ngũ 』 Thu Thiên: “Lục Đồng, nói cho ta biết nha, người thật là thần tượng vị hôn thê? Ta bảo đảm không nói ra đi!”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) không phải rồi, chúng ta thực tế nhận thức mà thôi.”

『 đội ngũ 』 Thu Thiên: “Thực tế đều biết wow!”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Chúng ta tiếp tục giết hùng tinh, giết hùng tinh.”

Mặc vào ca ca cho dây vàng áo ngọc, Lục Đồng phòng ngự lên cao như bảo tổ, hắc hùng tinh bị chém hạ xuống, đỉnh đầu máu đỏ tươi như rồng ló, Lâu Đồng Đồng thật sáng khoái. Sau nửa giờ giết hùng tinh, Thu Thiên muốn logout, đội ngũ giải tán.

Tối nay Lâu Đồng Đồng đã lên mạng hơn 3 giờ rồi, nàng cảm thấy ánh mắt có chút mỏi mệt, bụng cũng đã đói, Lục Đồng trở về Đồ Thành treo máy, xuống lầu đi mua bữa ăn khuya!

Bạn cùng phòng Vi Giai Linh từ trong tạp chí ngừng đầu, nói: “Đồng đồng, người mỗi đêm ăn vào một bụng làm thế nào mà tiêu hóa hết? Thế nào cũng không phát phì! Không có thiên lý a, ta uống nước cũng sẽ béo ==!” Vi Giai Linh là một mập mạp cô nương, la hét muốn giảm cân, nhưng làm thế nào cũng giảm không được, một thân Lâu Đồng Đồng trở thành của nàng ao ước,hâm mộ.

Mạc Yến Yến lắc lư móng tay màu hồng phấn, nói: “Đồng đồng a, thật nghĩ không ra người sao lại tự mình mua bữa ăn khuya, bảo mấy tên nam sinh nguyện ý làm cu li xếp hàng vì người cấp cho đi.”

Lâu Đồng Đồng cắt kỹ tiền, nói: “Yến Yến, người vừa làm đối tượng rồi, ta rất bẽ bối. Là Tiểu Vũ đấy, nam sinh nguyện ý làm cu li đều là hướng về phía Tiểu Vũ đi!” Nếu Lâu Đồng Đồng không phải là trạch nữ, nguyện ý vì nàng làm cu li nam sinh sẽ ít sao. Đáng tiếc cô nương này làm trạch nữ quá lợi hại, nàng xưng thứ hai, không ai dám xưng thứ nhất. Mà Trung văn hệ mỹ nữ lại nhiều như mây, Lâu Đồng Đồng làm một đóa kiêu hoa bị chôn dấu.

Mạc Yến Yến ngừng đầu kỳ quái nói: “Di, Tiểu Vũ cô gái nhỏ đi đâu rồi? Tối nay cũng không ở ký túc xá! Nàng không phải là cùng Đồng Thành chia tay rồi sao?”

Lâu Đồng Đồng đã một chân bước ra cửa ký túc xá, nghe được Yến Yến nói quay đầu lại bổ sung một câu: “Tiểu Vũ cùng đồng hương đi dạo phố đi, ừ, nàng cùng Đồng Thành đã chia tay.”

Nói đến chuyện Tiểu Vũ cùng Đồng Thành chia tay, lại phải nhắc đến cái game 《 Hư Vô 》 này. Lúc Đồng Thành chơi 《 Hư Vô 》， Tiểu Vũ cùng Lâu Đồng Đồng chơi là game khác. Đồng Thành ở trong trò chơi kết hôn, cùng lão bà trong trò chơi ân ái ái. Tiểu Vũ sau khi biết, cùng Đồng Thành ằm ỉ một trận. Nhưng là tâm đã chạy không thể vấn hồi, hai người bọn họ chọn lấy một ngày trời trong nắng ấm rồi chia tay. Tiểu Vũ trong lòng vẫn cực kỳ khó chịu, lão bà Đồng Thành trong trò chơi, rốt cuộc có nhiều tốt? Cho nên Tiểu Vũ đăng ký một cái tài khoản mới, xui khiến Lâu Đồng Đồng cũng chơi 《 Hư Vô 》. Tiểu Vũ đã biết nhân vật cấp số của Đồng Thành, mục tiêu của nàng chính là đánh bại hắn! Sau Lâu Thượng cảm thấy nàng rất có tiền đồ, thu làm đồ đệ.

Chương 4: Truy sát

Ăn xong bữa khuya, Lâu Đồng Đồng đột nhiên nhớ tới bài tập tiếng Anh ngày mai phải nộp còn chưa có làm, cho nên phi thường nhanh chóng tắt máy vi tính, đi làm bài tập, ban đêm cũng không mở lại, cũng quên luôn chuyện đáp ứng sư phụ cùng nhau làm thầy trò nhiệm vụ.

Cuối tuần, lên mạng, đăng nhập trò chơi.

Nhanh chóng nhìn vào bảng nhiệm vụ sư đồ, nàng phát hiện nhiệm vụ càng cao càng lấy được nhiều kinh nghiệm, chỉ cần đem nhiệm vụ cao nhất hoàn thành cũng đủ cho nàng lên tới cấp 25 rồi, mà sư phụ còn có xác suất nhận được vật phẩm chế tạo cao cấp, Lâu Đồng Đồng trầm nghĩ, khó trách Dịch Thủy Thanh Hàn muốn thu nàng làm đồ đệ, còn tưởng rằng sư phụ ngưỡng mộ thao tác của nàng đã lâu, cố ý tiếp cận, nàng quả nhiên suy nghĩ nhiều a. =+=

Tham gia vào một đội ngũ giết quái, cực phẩm trang bị của Lục Đồng làm cho các cô nương khác cực kỳ hâm mộ. Ma tộc lấy pháp thuật công kích làm chủ, Lâu Đồng Đồng đối với kỹ năng môn phái của mình càng đánh càng lên tay, không có việc gì còn nghiên cứu kỹ năng công kích của các môn phái khác. Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng nha, hiểu rõ đặc điểm các chủng tộc khác, sau này PK mới có thêm cơ hội thắng.

Một đôi phu thê ngồi ở bên cạnh thảo mộc tinh linh nói chuyện phiếm, hấp dẫn Lâu Đồng Đồng chú ý, vì tên Đông Thành Bình Kiến ngoạn gia, chính là Tiểu Vũ tiền nhiệm bạn trai.

Kiều Đông Thành là nhận thức Lâu Đồng Đồng, có một thời gian dài theo đuổi nàng. Đáng tiếc Lâu Đồng Đồng đối với hắn không có một chút cảm giác nào, chỉ như một người qua đường mà thôi. Sau khi cực khổ hai tháng không có kết quả, Kiêu Đông Thành thay đổi mục tiêu, thành công lừa gạt Tiểu Vũ vào tay. Bây giờ hai người chia tay, Kiêu Đông Thành cũng không biết Lâu Đồng Đồng cùng Tiểu Vũ tới chơi ở cái server này.

Dương Liễu Y Y: “Lão công, cái kia cấp 18 Tiểu yêu tinh lại mặc 120 cấp trang bị!”

Đông Thành Bình Kiến: “Đó chính là vô cấp bậc y phục.”

Dương Liễu Y Y: “(hôn) lão công, ta thật giống như muốn a! Người ta từ lâu đã muốn mặc cấp 120 quang hiệu y phục.”

Lâu Đồng Đồng lạnh người, Dương Liễu Y Y chỉ có cấp 80, đương nhiên là không thể mặc y phục cấp 120, kế tiếp sẽ là Dương Liễu Y Y cùng Đông Thành làm nũng, muốn cực phẩm y phục trên người nàng sao?

Quả nhiên, Dương Liễu Y Y nói tiếp: “Lão công, ta thật muốn bộ y phục này. . . Người giúp ta mua một bộ có được hay không?”

Đông Thành Bình Kiến trầm mặc, có lẽ là hai người tư tán gẫu đi. Bất quá không bao lâu, Lục Đồng thu được tin từ Đông Thành Bình Kiến.

Đông Thành Bình Kiến: “(hoa hồng) Lục Đồng cô nương, lão bà của ta rất thích trang bị cấp 120 vô cấp bậc của người, ra một cái giá, bán cho ta đi.”

Có phải hay không buồn nôn như vậy?

Lục Đồng: “(mỉm cười) ta không bán.”

Đông Thành Bình Kiến: “Này, ta nguyên ý mua đến giá cao, người cấp số thấp, mặc cao cấp y phục như vậy thật lãng phí.”

Lâu Đồng Đồng mặc ói, dựa theo kinh nghiệm hành tẩu giang hồ của nàng thì kế tiếp sẽ là uy hiếp.

Lục Đồng: “Không bán!”

Đông Thành Bình Kiến: “(hung ác) bán hay không?!! Nói một câu không bán ta thấy người một lần giết một lần!”

Dựa vào, Tiểu Vũ chia tay là đúng, người như thế bỏ thêm tiền ra đưa cho nàng, nàng cũng không muốn! Ở trong trò chơi thường thường lộ ra bản tính, chơi trò chơi lâu như vậy, nàng Lâu Đồng Đồng người nào chưa từng thấy qua?

Lục Đồng: “Vẫn là hai chữ kia, không bán!”

Mất thấy Đông Thành Bình Kiến giờ trường thương đâm tới, Lâu Đồng Đồng thật muốn hôn mê, Lục Đồng thao tác rồi khỏi đội ngũ chạy đi. Đông Thành Bình Kiến dùng gia tốc kỹ năng khẩn cấp truy đuổi, Lục Đồng bị đâm. Nhờ trên người nàng có cực phẩm y phục, đâm một cái vẫn không chết được.

Cấp 98 đuổi giết cấp 18, Lâu Đồng Đồng cảm giác lần này mình chết chắc rồi. (>_<)

Một thân xuyên cực phẩm trang bị tiểu yêu tinh chạy băng băng vào cánh đồng hoa, màu lam sắc biển hoa mênh mông bát ngát, thỉnh thoảng xuất ra chủ động công kích, thảo mộc tinh linh đáng thương cản đường Đông Thành Bình Kiến, rất nhanh bị trường thương trong tay hấn đâm chết.

Không thể cứ như vậy tùy ý bị giết chết được! Lâu Đồng Đồng liều mạng suy nghĩ xem phụ cận nào có truyền tống thạch, có thể đem năng truyền tống đến địa phương không thể cưỡng chế PK giết người. Đáng tiếc không có.

Đông Thành Bình Kiến siết chặt khoảng cách với Lục Đồng mấy bước, Lâu Đồng Đồng oán hận nghĩ, ta sẽ nhớ kỹ ngươi!

Lục Đồng chạy trốn phương hướng vừa chuyển, bên bờ cánh đồng hoa cạnh vị trí NPC đột nhiên xuất hiện một vị kiếm khách nào đó.

Hệ thống nêu lên, sư phó của người Dịch Thủy Thanh Hàn login .

Cái kia vừa mới lên tuyến đột nhiên hiện ra kiếm khách chính lại là sư phụ, Dịch Thủy Thanh Hàn ngăn trở Đông Thành Bình Kiến đâm tới trường thương, Lục Đồng lập tức ở kênh trước mặt rống lên: “A a a, sư phụ! Hấn đuổi giết ta!”

Sư phụ nhanh chóng tung ra liên tục các kỹ năng công kích, chém binh binh hai cái, tiên tộc nam nhân quỳ xuống đất, cuối cùng nằm xuống tử vong. Lần này nữa nghiệm chứng sư phụ vật lý công kích rất chỉ là biến thái.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = hấn làm chi đuổi giết người?”

Lục Đồng: “>_< sư phụ, hấn là người xấu! Hấn bức ta bán cấp 120 vô cấp bậc trang bị, ta không bán, hấn liền truy sát ta!”

Sư phụ là đại hiệp trời cao phái tới cứu vớt nàng sao? Quá kịp thời a!

Đông Thành Bình Kiến chưa kịp phản ứng, chỉ biết mình bị giết chết! Hấn chỉ lo tức giận, không thấy rõ là ai giết hấn rồi.

『 thế giới 』 Đông Thành Bình Kiến: (tức giận) Lục Đồng, sau này không nên cho ta nhìn thấy ngươi, nếu không gặp một lần giết một lần!

『 thế giới 』 Đà Tương Du Nhân Viên: (trợn mắt) ta đã bỏ qua cái gì vậy?

Lâu Đồng Đồng cũng tức giận, sau này tốt nhất cũng không cần cho ta thấy ngươi! Bất quá nàng lập tức bị một câu nói trên kênh thế giới làm cho nger ngần.

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: = = Đông Thành Bình Kiến, gặp một lần giết một lần, không giải thích.

Sư phụ cũng không có chứng thực qua lời nói của nàng là thật hay giả, cứ như vậy tin tưởng nàng, nói không cảm động là giả.

『 thế giới 』 Đà Tương Du Nhân Viên: Đã xảy ra chuyện gì?

『 thế giới 』 Quai Quai: oa oa, vũ khí đại sư tức giận , hậu quả rất nghiêm trọng.

Lâu Thượng Hữu Nhân phát tới tư tin: “Muội muội, đã xảy ra chuyện gì?”

Lục Đồng: “Ách, không có gì.” Sư phụ cũng ở trên kênh thế giới bảo hộ nàng, vẫn là không cần đem ca ca kéo vào nữa.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: mua Đông Thành Bình Kiến tọa độ, giết xong đưa tiền.

『 thế giới 』 Nghịch Giang Lưu: Đông Thành Bình Kiến, chúc mừng ngươi đã nổi danh. . . Ách, kỳ thật ban nãy ngươi không có lưu ý kênh thế giới sao?

Phía trước trên kênh thế giới tất cả mọi người đang đàm luận Lục Đồng cùng Lâu Thượng Hữu Nhân, Dịch Thủy Thanh Hàn quan hệ, Đông Thành Bình Kiến lại còn dám nói ra thấy nàng một lần giết một lần như thế? Hấn muốn bị giết không còn đường sống sót nữa sao?

Dương Liễu Y Y cũng biết lão công nhà mình chọc vào đại phiền toái, càng không ngừng cùng Đông Thành Bình Kiến phát ra tư tin, vì hấn trò chơi kiếp sống, bắt buộc dĩ phải ra mặt nói xin lỗi.

『 thế giới 』 Dương Liễu Y Y: (khóc) thật xin lỗi, cũng là lỗi của ta, là ta nghĩ muốn vô cấp bậc y phục của Lục Đồng, mới đề cho lão công ta uy hiếp nàng. Lục Đồng, ta ở thế giới nói lời xin lỗi với ngươi, ngươi có thể hay không đừng để Lâu Thượng Hữu Nhân cùng Dịch Thủy Thanh Hàn giết lão công ta? Thật sự thật sự xin lỗi, sau này ta cũng không dám nữa. (khóc lớn)

Có câu gọi là gì nhỉ? Nữ nhân tội gì làm khó nữ nhân. Lâu Đồng Đồng cũng rất rộng lượng.

『 thế giới 』 Lục Đồng: chỉ cần không có lần sau là được.

『 thế giới 』 Dương Liễu Y Y: (khóc) tuyệt đối sẽ không!

『 thế giới 』 Vô Lâm Cao Thủ: đề lão bà phải ra mặt, thật là con rùa rút đầu. Lục Đồng cô nương, vẫn là hướng về câu nói kia, ta đây cũng biểu lộ tấm lòng với ngươi!

Có người dẫn đầu, những người khác cũng đi theo, ở trên kênh thế giới một người tiếp một người bắt đầu đùa giỡn Lục Đồng.

Lâu Đồng Đồng lặng yên, chủ yếu quan sát thế giới kênh, lại thấy sư phụ vừa phát một câu nói.

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: Tiếp tục đùa giỡn Lục Đồng nhà ta, gặp một lần giết một lần.

Ngày sau đó thế giới liền an tĩnh. . .

Lâu Đồng Đồng nhìn những lời này của sư phụ, tim đập rộn lên. Lục Đồng nhà ta Lục Đồng nhà ta. . .

Chưa một lần nói chuyện yêu đương Lâu Đồng Đồng ở trước máy vi tính hé miệng cười cười một tiếng.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: (trợn mắt) Dịch Thủy Thanh Hàn, Lục Đồng của ta đến lúc nào đã thành của nhà ngươi?

Phốc, giờ phút này Lâu Đồng Đồng thật muốn đi chết. Một câu nói làm cho người ta phải tưởng tượng a.Cuộc tình tay ba sao?

Lâu Đồng Đồng cho sư phụ phát tư tin: “Sư phụ, không cần để ý đến hắn. . .”

A? Nàng thế nào thật giống như đứng về phía sư phụ bên này? >_< nhất định là nàng đã suy nghĩ nhiều!

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: đó chỉ là chuyện sớm muộn.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: (gõ mõ) không nên nằm mơ.

Lâu Đồng Đồng quýnh lên, các ngươi muốn nói chuyện phiếm cũng đừng hàn huyên trên kênh thế giới được không? Hơn nữa còn đem nàng nhắc đến nữa.

『 thế giới 』 Lục Đồng: = = các ngươi đều yêu đôi phương? Không cần lấy ta ra làm bia đỡ đạn.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: . . .

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: . . .

Mới vừa rồi sư phụ đại nhân cứu nàng một mạng, Lâu Đồng Đồng quyết định cùng sư phụ đi làm thầy trò nhiệm vụ!

Lục Đồng cho sư phụ phát tư tin: “(mỉm cười) sư phụ, chúng ta đi làm thầy trò nhiệm vụ đi? Ta xem tin tức mới ở trang chủ rồi, mới mở ra thầy trò nhiệm vụ phần thưởng rất hậu.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chờ một lát.”

Lục Đồng: “Nếu như ngươi quả thật có việc, lần sau làm tiếp cũng được.”

Hệ thống nêu lên, Dịch Thủy Thanh Hàn muốn mời ngươi gia nhập đội ngũ.

Lục Đồng còn đứng ở bên trong cánh đồng hoa màu lam sắc, thảo mộc tinh linh ngập đến eo, bạch ngân tóc dài theo gió lướt nhẹ, hắc y kiếm khách cõi bạch mã hướng nắng đi tới, kiếm trong tay hắn đã đổi thành một cây đao. Lâu Đồng Đồng tò mò xem xét trang bị của sư phụ, vừa nhìn đã kinh ngạc, lại là một thanh đao cấp 150 vô cấp bậc vũ khí, người chế tạo là Dịch Thủy Thanh Hàn, sư phụ nhân phẩm có phải hay không luôn tốt như vậy? !

Lục Đồng đồng ý gia nhập đội ngũ.

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “(cười híp mắt) có đẹp trai hay không?”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Đẹp trai. . .” Cực phẩm đao mãn cấp vô cấp bậc, có thể không đẹp trai sao.

Sư phụ dẫn đội trở về Tề Thành, ngã tư đường Tề Thành đông đảo ngoạn gia mở các sạp bán đồ tấp nập, Lâu Đồng Đồng nghi ngờ, tới đây để làm chi?

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(nghi ngờ) sư phụ, không làm nhiệm vụ?”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chờ một người bạn, lập tức sẽ tới.”

Qua hai phút, sư phụ cùng Lục Đồng giao dịch một bộ nữ trang bị.

Lâu Đồng Đồng lần nữa kinh hãi, tất cả đều là vô cấp bậc trang bị, cấp 100 đồ trang sức, roi cấp 130, hài nữ cấp 90. . .

Lâu Đồng Đồng điểm cự tuyệt tiếp thu.

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Sư phụ. . . Ngươi muốn bao nuôi ta sao?”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “(cười híp mắt) có thể hiểu như vậy đi.”

Lâu Đồng Đồng nhìn kiếm khách trên màn ảnh máy vi tính, cả người trở lên dờ dẩn, nàng chơi trò chơi lâu như vậy, chưa từng có kết hôn, bởi vì ca ca liên tục cường điệu, trong trò chơi nam nhân là không thể tin, Lâu Đồng Đồng cô nương khác sâu không nghĩ ngờ, cho bây giờ cũng luôn đem nam ngoạn gia trở thành người đi đường ắt gặp, nàng không có kinh nghiệm oa oa!

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ta cự tuyệt có được hay không? >_< “

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Thầy trò nhiệm vụ

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Có xem qua thật không? Dựa vào nhân vật cấp bậc thuộc tính của người căn bản là qua không nổi nhiệm vụ, điểm tiếp thu.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “= = sư phụ người kỳ thị người mới.”

Dịch Thủy Thanh Hàn lần nữa cùng Lục Đồng giao dịch, lần này nàng tiếp nhận rồi.

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Những thứ trang bị này coi như ta mua của người nha, tiền trước thiếu, chờ ta có tiền sẽ trả lại cho người.”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Sư phụ cho đồ đệ trang bị là rất bình thường ~ chẳng lẽ người trước kia chơi những game khác không có cho đồ đệ trang bị?”

Lâu Đồng Đồng nhớ lại, ách, hình như là như vậy không sai, trước nàng ở game kia đã là một đại cao thủ, thu qua hai người nữ đồ đệ rất ngoan ngoan lanh lợi, những trang bị cấp thấp đều là do nàng hao tổn thể lực đánh tài liệu tạo ra, nhìn đồ đệ mình phòng ngự công kích bỗng nhiên tăng vọt, nàng cực kỳ có cảm giác thành tựu.

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Là như vậy cũng không sai, (lắc đầu) nhưng là ca ca nói không thể tiếp thu nam nhân không quen đưa tiền cùng trang bị! Ủ. . . Coi là ta nợ người đi!”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “(nghiêm nghị) sư phụ không tính là không quen nam nhân.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(lắc đầu) nếu như người quả thật kiên trì muốn tặng cho ta, chúng ta hay là giải trừ thầy trò quan hệ , ta đem trang bị trả lại cho người.”

Nàng làm người đến bây giờ vẫn rất có nguyên tắc, mặc dù vòng du là giả thuyết, bất quá nàng càng không hy vọng nợ người khác cái gì, tính toán những thứ trang bị kia, có thể trị giá lên tới hơn năm trăm nhân dân tệ. Nàng cũng không hy vọng sau này vì vậy mà chọc tới phiền toái.

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Được, coi như người thiếu của ta.”

Lâu Đồng Đồng mặt mày hớn hở xem xét thuộc tính trang bị, mặc cho Lục Đồng trang bị mới vào, nhân vật phòng ngự công kích lập tức tiêu thăng, tuy Ma tộc lấy công kích pháp thuật làm chủ, đối với vũ khí yêu cầu cũng không cao lắm, bất quá cao cấp loang loáng trường tiên khiến Lục Đồng Tiểu yêu tinh thoạt nhìn uy phong lên rất nhiều.

Sư phụ dẫn đội đi làm sư đồ nhiệm vụ, nhiệm vụ là đưa tin cho NPC Ngọc Cấp.

Ngọc Cấp đứng ở trong một cái đình lý trên đỉnh núi bao phủ màn sương, tay cầm chiết phiến, hắc ngũ quan như ngọc, phong độ xuất chúng, được mọi người công nhận là NPC đẹp nhất trong tất cả nam nhân.

Nàng cùng sư phụ tới nơi, đã thấy một đôi phu thê đứng ở trước mặt Ngọc Cấp mở pose, dường như là đang chụp đoạn đồ lưu niệm.

Thủ Hộ Tuyệt Nhi: “(gào thét) lão bà, người nói là ta đẹp trai hay là hắc đẹp trai?”

Băng Băng Tuyệt Nhi: “(máu mũi) đương nhiên là hắc đẹp trai!”

Thủ Hộ Tuyệt Nhi: “Hừ hừ, ta ghen tị, ta muốn giết chết hắc!”

Lâu Đồng Đồng nhìn nick name bọn họ mà nhớ lại một số chuyện lúc trước, không khỏi mỉm cười, nàng trước kia chơi game 《 Viễn Thịnh 》, khi đó trong bang hội có một cặp tình lữ chơi phu thê hiệu cũng gọi tên là hai người này, chẳng qua là nàng không quen thuộc lắm, sau nàng lại đổi sang bang hội khác, cũng không gặp qua bọn họ. Kỳ thật tại thế giới vòng du, cũng không thiếu những điều tốt đẹp cùng hòa ái, chẳng qua là rất nhiều người đều muốn

đem quên.

Lâu Đồng Đồng thần xui quỷ khiến liền đánh ra một hàng chữ: “Sur phụ, ngươi hiện thực có kết hôn hay không có?”

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Không có. . .”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Di, ngươi có lẽ rất lớn tuổi a.” Sur phụ chắc đã phải ra ngoài công tác, mới chịu bỏ tiền đập trang bị mạnh tay như vậy chứ? Giống như Lâu Thượng Hữu Nhân, chính mình mở một cái công ty riêng, ca ca nàng chính là một nhân dân tệ ngoạn gia nha.

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “22! tuổi ta không lớn lắm! !” Có người nghĩ muốn đập bàn phím. . .

『đội ngũ』 Lục Đồng: “= = sur phụ, phản ứng không nên như vậy kịch liệt, chạy sai đường, sẽ gặp trở ngại . . .”

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “. . .”

Bạch Vũ Lâm, tên như vậy là bởi vì trên cây ở khu rừng này tràn đầy các lông vũ màu trắng, nơi thời kỳ viễn cổ tộc Huyền điều cư trú tại đây. Bước chậm vào trong rừng, có lông vũ bạch sắc phiêu phiêu bay xuống, truyền thuyết mỗi chiếc lông vũ là một đoạn trí nhớ bị phong ấn, nhiệm vụ yêu cầu bọn họ phải trợ giúp Huyền điều tìm về ký ức đã bị đánh mất.

Huyền điều rất bài xích người khác tiếp cận đọc trí nhớ của nó, cho nên lần này đại boss cuối cùng phải đánh bại chính là Huyền điều.

Huyền điều không lồ, chỉ cánh chim thôi cũng có thể đem tiêu yêu tinh Lục Đồng hoàn toàn ngăn trở. Sur phụ đã phải ném cho Lục Đồng rất nhiều thuốc cao cấp, sử dụng kỹ năng sư đồ đồng tâm đem lực sát thương lên đồ đệ rồi đi.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng ~ sử dụng liên tục kỹ năng công kích của ta, dùng trường tiên quét nó hai lần, tiếp theo càn không ngừng rút MP, cho đến khi đem MP rút đi hết, nó không có MP thì căn bản giống như tàn phế đi.”

Lục Đồng: “(trợn mắt) một mình ta sao?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Phải.”

Lục Đồng: “(gạt lệ) ô, sur phụ thật tàn nhẫn, muốn đem đồ nhi đưa vào miệng điều, Đồng Nhi sợ là ngay cả mảnh vụn cũng sẽ không còn dư lại. . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(mồ hôi lạnh) kiếm khách không có kỹ năng rút MP, Huyền điều máu nhiều, phải lấy pháp thuật công kích làm chủ.”

Lục Đồng: “(bi tráng) được rồi, nếu sur phụ muốn chính ta chiến đấu, ta phải chết!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(tìm ra manh mối) kỹ năng rút MP của ngươi mặc dù vẫn thấp, bắt quá vậy là đủ rồi.”

Lục Đồng: “(bi tráng) ta muốn lên, sur phụ!”

Kỳ thực Lâu Đồng Đồng đã nhiệt huyết sôi trào, nàng tuy không có chơi qua kiếm khách, nhưng trong hướng dẫn có giải thích kỹ năng sư đồ đồng tâm, lúc Lục Đồng tại thời điểm sử dụng kỹ năng của sur phụ, giống như là sur phụ ghé vào trên người nàng vậy. . .

Cầm trong tay trường tiên Lục Đồng ra sức chiến đấu, đầu tiên là sử dụng kỹ năng cận chiến công kích của sur phụ, nhìn Huyền điều bị mất gần một vạn máu, Lâu Đồng Đồng cực kỳ dễ chịu, giống như nàng có cảm giác lại làm cao thủ!

Sur phụ ở một bên chỉ huy: “Đừng chỉ lo rút máu nó, nên rút MP trước.”

Lục Đồng bị mất đi một phần tư cột máu, tiếp tục hồi huyết, tiếp tục rút MP của Huyền điều. . .

Bỗng nhiên cánh chim khổng lồ thu lại, Huyền điều bay vút lên không trung, cột máu lại trở về trạng thái ban đầu. . .

Lục Đồng: ” máu nó thế nào đầy lại thế kia. . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “tiếp tục phát huy, đợi nó xuống giết một lần nữa. . .”

Lục Đồng: “(trợn mắt) thì ra lí do ngươi để cho ta rút MP nhanh là cái nguyên nhân này! Ta hiểu được, ta hiểu được thế nào giết để giết nó, không nên xem thường kỹ thuật của ta!”

Lâu Đồng Đồng sử dụng mấy thứ thuốc cao cấp khôi phục trạng thái mất máu mất MP, cũng không dựa theo phương pháp của sur phụ, chiếu theo ký ức kinh nghiệm giết qua boss có thuộc tính tương tự trước đây, chỉ thấy bạch ngân tóc dài tiêu yêu tinh nhẹ nhàng nhảy lên, trong tay trường tiên vung một cái, đem Huyền điều thổi lui mấy bước. Năm phút đồng hồ sau, Huyền điều bị đánh bại, lông vũ biến mất, ảo ảnh biến thành hình người.

Lục Đồng: “(xoay quanh) đã chết.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “So với ta trong tưởng tượng còn lợi hại.”

Lục Đồng: “(cười gian) nhớ năm đó một mình ta liều chết chung cùng đại boss, trở thành ngoại gia đầu tiên qua nhiệm vụ trên toàn server kia.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Nhi ~ vì sư chờ ngươi đánh bại ta.”

Lục Đồng: “= = sư phụ đáng ghét.” Lại đang nhắc nhở nàng bây giờ cấp vẫn còn rất thấp.

Đánh bại Huyền điều, tiếp theo nhiệm vụ tiến vào giai đoạn biến thái nhất. Năm đó người tình của Huyền điều đã khiêu vũ một ngày một đêm cho hắn xem, sau bởi vì gia tộc đám hỏi, bị buộc gả cho người khác. Huyền điều đến nay vẫn mãi mãi không thể quên đi đoạn vũ đạo kia, cuối cùng chính là muốn cầu có người cho nó khiêu vũ năm phút đồng hồ.

Lục Đồng: “Sư phụ, mới vừa rồi là ta giết Huyền điều, bây giờ đến lượt ngươi ra sân!” Một kiếm khách nhảy múa a, quá lực tiếp thu rồi! Nhất định phải quay lại quay lại.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ái đồ ~ trước tiên đem nhiệm vụ xem lại rõ ràng.”

Lâu Đồng Đồng nhìn, lập tức quýnh lên, Huyền điều cái đồ háo sắc này, nếu có nữ ngoại gia, nhất định phải là nữ ngoại gia nhảy múa.

Lâu Đồng Đồng cắn răng, nhảy liên nhảy đi, vì kinh nghiệm, nàng treo máy để tự động, đi kiểm một chút gì ăn đã.

Lục Đồng: “= = ta treo máy tự động nhảy múa, rồi đi một lát.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(cười híp mắt) tốt, ta sẽ hảo hảo thưởng thức Đồng Nhi kỹ thuật khiêu vũ.”

Lục Đồng: “. . .”

Lâu Đồng Đồng nhanh chóng đi tìm đồ ăn, đã bỏ lỡ lời nói kể tiếp trên kênh thể giới.

『 thể giới 』 Lãnh Nguyệt: (thờ dài) ta ở Bạch Vũ Lâm nhìn thấy Lục Đồng cho Dịch Thủy Thanh Hàn khiêu vũ, mặc dù ta nhìn không thấy bọn họ nói chuyện phiếm, nhưng là ta cảm thấy được bọn họ nhất định rất ngọt ngào.

『 thể giới 』 Thanh Minh Vũ Thượng: (thờ dài) ta cũng nhìn thấy.

『 thể giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: xiết ta đi, Lâu Thượng thần tượng nhất định rất thương tâm.

『 thể giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: Lâu Thượng lão Đại, các cô nương trong bang vẫn luôn ủng hộ ngươi đem Lục Đồng đoạt lại! Mặc dù bình thời tất cả mọi người ồn ào ước gì ngươi không kết hôn, nhưng là vì hạnh phúc của ngươi, chúng ta ủng hộ ngươi đem Lục Đồng muối muối đoạt lấy!

『 thể giới 』 Tiểu Tiểu Hạnh Nhi: Ta ở Lâm Thủy nhìn thấy Lâu Thượng Hữu Nhân, bóng lưng của hắn rất cô độc. . .

『 thể giới 』 Lãnh Nguyệt: (thờ dài) nhưng là Dịch Thủy Thanh Hàn bọn họ quá ngọt ngào. Lâu Thượng lão đại đem Lục Đồng đoạt đi, kia vũ khí đại sư làm sao bây giờ?

『 thể giới 』 Vương Giả: bọn họ thật giống như đang làm thầy trò nhiệm vụ, đoán chừng bọn họ tính toán loạn luân đi. . .

『 thể giới 』 Vương Giả: bọn họ thật giống như đang làm thầy trò nhiệm vụ, đoán chừng bọn họ tính toán loạn luân đi. . .

Thầy trò luyện ái ở trong《 Hư Vô 》là một loại hành vi loạn luân, thầy trò nếu như muốn kết hôn, không những phải có một ngàn độ thân mật, còn phải giao một số tiền lớn, thông qua nhiệm vụ sau mới có thể kết hôn.

『 thể giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: (cảm tức) lão Đại, ngươi nói gì đi chứ!

Lâu Thượng Hữu Nhân cho Lục Đồng phát tư tin, đáng tiếc vẫn không có hồi âm, Lâu Thượng cảm thấy Lâu Đồng Đồng nhất định là đang chột dạ! Hắn giáo huấn nàng thế nào? Trong trò chơi nam nhân là không thể dễ dàng tin tưởng!

『 thể giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: (trợn mắt) Dịch Thủy Thanh Hàn, có ở đó hay không? Tự mình báo tọa độ.

『 thể giới 』 Vương Giả: muốn giết người rồi sao? Aizz!!!!.

『 thể giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: (cười híp mắt) Bạch Vũ Lâm, 6. 983. 67. Nhanh chóng, Đồng Đồng khiêu vũ sắp xong.

Lâu Thượng tay dùng sức nắm chặt cái chén, hắn rất không thoải mái! Lâu Thượng Hữu Nhân thao tác chạy tới Bạch Vũ Lâm, ngứa tay rồi, còn muốn giết người nữa.

『 thể giới 』 Tuyết Thế Mỹ Mi: Dịch Thủy Thanh Hàn ca ca, mạo muội hỏi một cái vấn đề, ngươi đối với hệ thống thầy trò loạn luân có ý kiến gì không? Đường như cưới một cái đồ đệ giá thành tốn hao quá lớn, trong server thầy trò loạn luân ngoại gia rất ít.

『 thể giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: ngô, loạn luân thì như thế nào, cũng không phải là loạn không được.

『 thế giới 』 Vương Giả: người có tiền chính là không giống . . .

Vào lúc Lâu Thượng Hữu Nhân chạy tới Bạch Vũ Lâm, dưới tàng cây lông vũ bay là tả trong gió, tiểu yêu tinh Lục Đồng phiêu phiêu nhẹ nhàng nhảy múa, ngoái đầu nhìn lại đoạt phách câu hồn. Ma tộc vũ đạo so sánh với tiên tộc, nhân tộc lại càng mỉa mai hoặc, mê đắm lòng người, lại thêm Ma tộc ngũ quan cực kỳ nhu thuận, nên nam ngoại gia cũng rất thích cười Ma tộc lão bà.

Dịch Thủy Thanh Hàn nhàn nhã thông dong ngồi bên trên mặt băng đá, thật giống như đang rất chuyên tâm thưởng thức vũ đạo.

Thấy một màn như vậy, sát tâm biến mất không còn bóng dáng tăm hơi, Lâu Thượng Hữu Nhân hướng hẳn đi tới, hất tung vạt áo ở bên cạnh ngồi xuống.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Này.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “. . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Lâu Thượng ~ ta nhất định theo đuôi muội muội của ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Oan uổng

Lâu Thượng Hữu Nhân đem Dịch Thủy Thanh Hàn thêm làm hảo hữu, mặc dù PK qua rất nhiều lần, nói chuyện với nhau cũng rất nhiều lần, nhưng chưa bao giờ tư tán gẫu qua, lần này rốt cục khai sáng hai người lần đầu tư hàn huyên.

Lúc Lâu Đồng Đồng trở lại đã kinh ngạc phát hiện ca ca ở đây.

Lục Đồng dừng lại vũ điệu, thầy trò nhiệm vụ kết thúc. Sư phụ nhận được phần thưởng nhiệm vụ, hệ thống phát trên thế giới.

『 thế giới 』 hệ thống: Dịch Thủy Thanh Hàn thành công hoàn thành sư đồ nhiệm vụ, biểu hiện đặc biệt xuất sắc, đạt được luyện hóa thạch một khối, bản vẽ chế tạo hai tờ, quốc khố tăng trữ bảo thạch một rương.

『 thế giới 』 hệ thống: Lục Đồng thành công hoàn thành sư đồ nhiệm vụ, biểu hiện đặc biệt xuất sắc, đạt được luyện hóa thạch một khối.

『 thế giới 』 Chim cánh cụt: (trợn mắt) ta dựa vào, cái gì gọi là nhân phẩm, giờ ta rốt cục tận mục sở thị.

『 thế giới 』 Vương Giả: ta rất hiếu kỳ cái kia rương bảo thạch có bao nhiêu viên. . .

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hồi Ky: không cần hoài nghi, 20 viên. . .

『 thế giới 』 Vương Giả: trời ạ! Toàn bộ thế giới, thu một đồ đệ, chăm chỉ làm nhiệm vụ sư đồ!

『 thế giới 』 Đại Hà: ta làm nhiều lần như vậy thầy trò nhiệm vụ, tại sao GM cũng không cho ta bảo thạch? ! Sát sát sát!

『 thế giới 』 Chim cánh cụt: Nhân phẩm cực kỳ trọng yếu

. . .

Lục Đồng: “(nghi ngờ) ca ca?”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Thuận đường tới đây, ta đi xoát nhiệm vụ.”

Lục Đồng: “. . . = “

Lâu Đồng Đồng đem kỹ năng điểm mãn, nghĩ trong chốc lát, viết chữ: “Sư phụ, ta đi luyện kỹ năng hái thuốc.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ừ.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Cùng nhau xoát nhiệm vụ?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đi ~ “

Sư phụ cười bạch mã, ca ca ngồi lên linh thú, biến mất.

“A a a, Đồng Đồng, ta đột nhiên nghĩ thông suốt rồi! Cần gì vì một gốc cây mà buông tha cho một mảnh rừng rậm! Từ hôm nay trở đi, ta muốn chuyên tâm chơi trò chơi!” Tiểu Vũ hấp tấp từ bên ngoài trở lại, gào lớn.

Lâu Đồng Đồng từ trước mấy vi tính ngẩng đầu, cười nói: “Chúc mừng ngươi nghĩ thông suốt, sau này chúng ta chuyên tâm chơi trò chơi! Yêu thương đều là mây trôi a mây trôi!”

Mạc Yến Yến đang nghe điện thoại nói chen vào : “Đồng Đồng ngươi là cái trạch nữ, tự mình trạch coi như xong, còn muốn kéo Tiểu Vũ cùng nhau trạch.”

Tiểu Vũ chống nạnh: “Từ nay về sau ta muốn hướng Đồng Đồng làm chuẩn! Để cho nam nhân boylove đi thôi!”

= =|

Tiểu Vũ bò lên giường, mở laptop ra, nói: “Đồng Đồng, nghe nói thời gian trước các ngươi có tụ hội đồng học trung học, soái ca rất nhiều, làm sao ngươi không đi?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ủ? Không có nghe nói a, chơi trò chơi chơi trò chơi, soái ca là cái gì, đều là mây bay mây bay.”

Tiểu Vũ vừa đăng nhập trò chơi, vừa nói: “Anh của ngươi thu ta làm đồ đệ, ta nhất định phải cố gắng luyện cấp! Tuần lễ này ta muốn lên tới cấp 60!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ủ!”

Lâu Đồng Đồng nhấn kỹ năng hái thuốc, bên cạnh Lục Đồng có một nam nhân tiên tộc đã ở đó, thảo dược thì nhiều như vậy, hệ thống lại xoát rất chậm, hai người cùng ngắt sẽ không thu được. Một thân mặc lam khôi giáp nam nhân tiên tộc ngồi ở trên bãi cỏ thêm Lục Đồng làm hảo hữu, tiến đến gần.

Nhất Sinh Nhất Thế: “(toét miệng cười) ngươi mạnh khỏe a.”

Lục Đồng: “Ách, ngươi mạnh khỏe.”

Nhất Sinh Nhất Thế: “(hôn) muối muối có lão công hay không?”

Lục Đồng: “= = có.” Trước kia chơi trò chơi, gặp gỡ tình huống như thế, nếu như nàng nói thật, người khác tám chín phần mười sẽ tiếp tục dây dưa, sau nàng học thông minh, trực tiếp nói đã có.

Nhất Sinh Nhất Thế đứng lên đến gần Lục Đồng, tặng hai đóa hoa hồng cho nàng. Đưa hoa hồng có thể gia tăng độ thân mật.

Hệ thống nêu lên, Nhất Sinh Nhất Thế thỉnh cầu ôm ngươi, đồng ý hay không đồng ý?

Lâu Đồng Đồng quýnh lên, điểm cự tuyệt.

Nhất Sinh Nhất Thế: “Hắc, ngươi ly hôn đi thôi, cùng ta kết hôn, ta có thể đưa ngươi trang bị, tiền, giúp ngươi nạp tiền vào tài khoản, thế nào?”

Lục Đồng: “= =| không ly, lão nương tự mình có tiền.”

Lâu Đồng Đồng đang tính toán đổi cái địa phương khác hái thuốc, thì trước mắt chạy tới một ngoạn gia, hướng về phía Nhất Sinh Nhất Thế chém xuống, tiếp theo một đồng ngoạn gia chạy tới, bao vây tấn công Nhất Sinh Nhất Thế, có người quát: “Chém chết ngươi nè, vừa đạo tài khoản vừa cướp lão bà người khác.”

Có một người hảo tâm cùng Lục Đồng nói: “Muội muội, chớ bị hấn lừa! Hấn là một tên đạo tài khoản của những người nhẹ dạ, lấy lý do nạp tiền hộ, tùy ý lừa gạt nữ sinh đem mất khẩu tài khoản cho hấn, người đã đưa số tài khoản cho hấn sao?”

Lục Đồng: “Không có không có.”

Nhất Sinh Nhất Thế nằm ở thi trên mặt đất: “(gào thét) Lục Đồng, ngươi nhanh vào tài khoản chính của ta, chém chết đám người kia, ta đã nhớ kỹ tên của bọn họ! Trên tài khoản còn có nhiều nữ trang bị, đều là ta gần đây mới vừa lừa gạt được, ngươi muốn thì lấy đi!”

Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiêm Trình: “Ách, đồng đẳng?”

Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) ta không quen biết hấn. . .” Nhất Sinh Nhất Thế cư nhiên muốn hãm hại nàng.

Tư Thất Thất: “Trên người nàng trang bị đều là cực phẩm, đôi giày kia không phải là của Nguyệt Quang Mị Nhi sao, đó là bảo bối của nàng, nàng sẽ không bán, đoán chừng nàng cũng bị đạo tài khoản.”

Nhất Sinh Nhất Thế: “Hắc hắc, Lục Đồng, đôi giày kia dùng thoải mái sao? Nhanh vào tài khoản!”

Lâu Đồng Đồng thật muốn chém chết hấn, cùng hấn không thù không oán, làm cái gì muốn vu oan cho nàng, đạo tài khoản mọi người đều biến thái sao.
> <

Lục Đồng: “= = không cần hăm dọa ta, giấy là của sư phó ta cho, ta từ đầu hoàn toàn không nhận ra tên đạo tài khoản này.”

Tư Thất Thất: “Ta cùng Nguyệt Quang Mị Nhi chứng thực qua, giấy của nàng không ở trên người, Lục Đồng là đồng đẳng!”

Lục Đồng: “Là đồng đẳng ta còn đứng ở chỗ này sao? Muốn giết tới đi = =! .” Nếu là đám người kia không nói đạo lý, nàng liền dùng truyền tống trực trở về thành.

Giết sạch chém sạch đoạt hết: “Nàng là vị hôn thê Lâu Thượng Hữu Nhân, đồng đẳng cộng lòng! (chủ đầu) không nên oan uổng người ta.”

Thi thể Nhất Sinh Nhất Thế biến mất, tên kia thành công dời đi lực chú ý của mọi người, âm thầm logout.

Gọi là Tư Thất Thất thầy thuốc tiên nữ làm một bộ không chịu thừa người, gây sự: “Buồn cười, Lâu Thượng Hữu Nhân đến lúc nào thừa nhận qua có vị hôn thê? Ta nhận được đôi giấy kia, là toàn server duy nhất một đôi, chính là của Mị Nhi! Mị Nhi rất thích cặp nữ hài kia, tuyệt không thể bán, Lục Đồng làm sao có thể sở hữu đôi hài này? Tiện nhân chính là tiện nhân.”

Lâu Đồng Đồng có chút căm tức, Tư Thất Thất này phải chăng không chịu bỏ qua cho nàng, chẳng lẽ là người thâm mến ca ca? Sự thật ở chỗ này, người khác cũng không đi lên giết nàng, vậy là cũng không tin lời nói của tên đạo tài khoản kia. Nàng luôn luôn không thích bị oan uổng.

Lục Đồng: “Ta có phải hay không vị hôn thê của Lâu Thượng Hữu Nhân người có thể đi hỏi hấn, chuyện nữ hài có thể tìm sư phó của ta làm chứng, người nói giấy là nàng, nàng không thể nào bán, vậy có chứng cứ gì? Không nên tùy tiện oan uổng người khác.”

Thất Thất: “Tốt, chúng ta lên thể giới chứng thực.”

『 thể giới 』 Thất Thất: Lâu Thượng Hữu Nhân, Lục Đồng có phải vị hôn thê của người hay không? đôi nữ hài cấp 90 đó là Mị Nhi đi ở trên chân nàng, rất nhiều bằng hữu cũng biết Mị Nhi rất thích cặp nữ hài có thêm kỹ năng đặc biệt kia, không thể nào bán. Người là đại thần, nhưng cũng phải nói đạo lý. Người sẽ không phải là bị Lục Đồng cái tên đạo tài khoản này lừa gạt chứ?

『 thể giới 』 Yên Tiểu Ninh: Thất Thất cô nương, người thật khôi hài. Lão đại của chúng ta từng nói qua Lục Đồng muội muội là người của hấn, người ta ở trong hiện thực nhận thức. Người làm sao biết được cái kia Mị Nhi gì đó không có bán hài? Chưa tình ngủ sao.

『 thể giới 』 Vương Giả: (gõ mõ) gần đây Lục Đồng cô nương nhiều lần xuất hiện trên thể giới a, nhưng là người ta rất bề bộn.

『 thể giới 』 Thất Thất: Lâu Thượng Hữu Nhân, chỉ cần nói Lục Đồng có phải hay không vị hôn thê của người? Người làm đảm bảo, ta liền không lời nào để nói.

Giống như Lâu Thượng Hữu Nhân như vậy đỉnh cấp ngoạn gia, ở trong server này cũng có một chút uy vọng, lời của hấn nói chính là bảo đảm.

『 thể giới 』 Yên Tiểu Ninh: lão Đại đang xoát nhiệm vụ, không rảnh trả lời vấn đề ngu ngốc của người. Ta thay mặt lão Đại trả lời, đương nhiên là đúng.

『 thể giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: ta đảm bảo, Lục Đồng không thể nào là đạo tài khoản, một đôi hài nữ cấp 90 mà thôi, nàng muốn, ta có thể đưa cho nàng. Bất quá nàng thật không phải là vị hôn thê của ta. . .

『 thể giới 』 Mỹ Điểm Kiều Hoa: xiết ta đi, Lâu Thượng thần tượng, người muốn làm nam nhân si tình sao?

『 thể giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: lão Đại. . .

『 thể giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: giấy là ta cùng Nguyệt Quang Mị Nhi mua, chờ nàng login có thể đi hỏi nàng, không nên oan uổng ái đồ của ta.

『 thể giới 』 Mỹ Điểm Kiều Hoa: xiết ta đi, vũ khí đại sư người đừng quá đặc ý. Lục Đồng muội muội, người cùng Lâu Thượng lão Đại mới là thật tốt a! Loạn luân là hành vi không hay!

Lâu Đồng Đồng đối với cái từ này loạn luân có chút mê hoặc, không phải nói nàng sao? Ủ, nên nàng nói chuyện.

『 thể giới 』 Lục Đồng: chuyện đã rõ ràng sao, ta cũng không phải là đạo tài khoản (lắc đầu).

Lâu Đồng Đồng rất ung dung, thật ra nàng cũng không muốn cái tên Lục Đồng luôn bị treo lên thể giới, nhưng ca ca là toàn server đệ nhất cao thủ, sư phụ là đệ nhất vũ khí chế tạo đại sư, nàng rơi vào hai người này, không thể ngày qua ngày bình tĩnh. Nói ra thì nàng cũng đã quen rồi, chỉ là bất quá trước kia dựa vào danh khí cùng thực lực bị mọi người chú ý, bây giờ là dựa vào quan hệ. Bất quá ngày nào chả có, qua một chút sẽ có bất quá mới đi ra, nàng cũng sẽ dần dần trở thành tin cũ.

Tiểu Vũ là cái loại người chưa bao giờ chú ý kênh thể giới, trực tiếp ở trong ký túc xá la: “Đồng Đồng, cùng nhau giết quái ! Ta dẫn đội!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Được.”

Hai người tổ đội cùng bốn người khác đến yêu tháp xoát quái cấp thấp, Tiểu Vũ có thể thêm máu quân thể, thầy thuốc tiên tộc luôn rất dễ tìm đội ngũ, mà Lục Đồng môn phái lại không được, chỉ có thể tự hồi huyết cho mình, pháp thuật công kích chủ công, có thể phong quái nhưng chỉ phong được từng con, chẳng qua là đến cấp càng cao, PK càng lợi hại, lúc làm nhiệm vụ lại trở thành người được các môn phái khác tranh đoạt nhất.

『 đội ngũ 』 Băng Thượng Vũ: “(gào thét) Đồng Đồng, có thể thêm người không?”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ngươi là đội trưởng, ngươi quyết định ~ “

『 đội ngũ 』 Băng Thượng Vũ: “(trợn mắt) có một kiếm khách cấp 135 muốn thêm vào đội, có cho hay không?

Lâu Đồng Đồng gần đây đối với kiếm khách cấp 135 đặc biệt nhạy cảm, nhìn coi, lại là sư phụ.

Lục Đồng: “(trợn mắt) sư phụ, ngươi tới nơi này để làm gì?”

Băng Thượng Vũ: “?”

Hệ thống nêu lên, Dịch Thủy Thanh Hàn gia nhập đội ngũ.

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Không muốn xoát nhiệm vụ, đến tìm ngươi.”

『 đội ngũ 』 Băng Thượng Vũ: “(trợn mắt) hần là sư phó của ngươi?”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ừ” ~ “

『 đội ngũ 』 Băng Thượng Vũ: “(nước miếng) quá đẹp trai oa oa.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(máu mũi) ta lại cảm thấy Ngọc Cấp càng đẹp trai.”

『 đội ngũ 』 Băng Thượng Vũ: “(trợn mắt) một cái NPC có gì đẹp trai, lại không thể đùa giỡn.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ai nói không thể đùa giỡn? Thật giống như có thể ôm hần oa oa!”

『 đội ngũ 』 Băng Thượng Vũ: “(nước miếng) ngươi thử qua sao.”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “. . .”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = ta đi giết hần.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “. . . =+ “

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Gặp gỡ biểu lộ

“Lâu Đồng Đồng! Đây là chuyện khi nào! Ngươi cư nhiên cùng sư phụ thông gian? !” Tiểu Vũ đập đất bằng rống một tiếng, hấp dẫn những người khác trong ký túc xá chú ý.

Lâu Đồng Đồng gấp gấp: “Không có không có, ngươi cũng không phải là không biết, thầy trò luyện ái ở trong trò chơi là hành vi loạn luân, ta sẽ không loạn luân. . .” Vừa nghĩ tới cái từ loạn luân này, Lâu Đồng Đồng đã gấp lại càng gấp hơn, ở trong trò chơi loạn luân tốn hao quá lớn, hơn nữa còn không thể ly hôn..(>.<)

Mạc Yến Yến “Ai nha ” một tiếng, dường như nhớ tới cái gì, kích động: “Thiếu chút nữa quên rồi, bạn phổ thông của ta học ngành kiến trúc đề nghị hai ký túc xá giao lưu, bọn họ tổng cộng 6 người, cùng chúng ta vừa đúng, tối thứ sáu KTV, nhớ kỹ a! những chuyện khác toàn bộ hủy cho ta, đám kia nam sinh đều là soái ca nhà ~ “

Vì Giai Linh hắc tuyến: “Yến Yến, làm sao ngươi biết người ta đều là soái ca, ngươi đã xem qua?”

Mạc Yến Yến nói: “Thế thì không có, bất quá ngươi chưa nghe nói qua ký túc xá khoa kiến trúc trường ta có một đại soái ca? Ừ, chính là chỗ này, trọng điểm là mỗi người bọn hần đều là độc thân, cơ hội hiếm có, liền cho ta ăn mặc xinh đẹp một chút!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Không đi, tối thứ sáu có nhiệm vụ phải làm, phần thưởng rất lớn.”

Mạc Yến Yến ném một cái gối qua, phẫn nộ chỉ tay: “Đồng Đồng, ngươi dám không đi?! Ta sẽ đăng ảnh chụp của ngươi lên diễn đàn trường, đi tranh bảng xếp hạng mỹ nữ! Ngươi ngoài trò chơi có thể hay không nghĩ đến việc khác? !”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, ta đi. . .”

Mạc Yến Yến thỏa mãn gật đầu: “Là nha, nhưng thật ra ta vẫn rất cao hứng muốn đem hình của ngươi đăng lên diễn đàn, đệ nhất mỹ nữ khoa trung văn không phải là ngươi thì là ai chứ. Nếu ngươi không phải trách như thế lợi hại, làm sao không có người theo đuổi?”

Lâu Đồng Đồng “Ừ” tùy tiện đáp, tiếp tục sát quái. Lục Đồng lên tới cấp 45.

Đến tối thứ sáu, ký túc xá giao lưu. Lâu Đồng Đồng cũng biết điều trang điểm thay y phục, đi theo bạn cùng phòng ra cửa, dọc theo đường đi vẫn không yên lòng, tối nay trong trò chơi đầy ra rất nhiều hoạt động mới, phần thưởng rất lớn. >_<

Sáu nam sinh khoa kiến trúc quả thật như đồn đãi, rất dễ nhìn, Mạc Yến Yến hành động như bà mai chuyên nghiệp, làm trung gian giới thiệu đối tượng. Lâu Đồng Đồng không lên tiếng, năng đột nhiên nhớ lại tối buổi tối ngày nào đó, các nàng ở trong túc xá nói đến chuyện tìm đối tượng kết hôn tương lai. Chứng như các nàng đều có một cổ cảm giác đầy nguy cơ. Mà Lâu Đồng Đồng lại là cái người tri độn, không nghĩ qua phải lo lắng những thứ này, bởi vì ca ca nói không có chuyện gì, nhà của chúng ta có tiền, ngươi có thể đi nuôi dưỡng tiểu bạch kiểm. .

Có ca ca như vậy, thật là quá, quá hạnh phúc rồi!

Nam sinh xưng Hà Thụ tựa hồ đối với Lâu Đồng Đồng có hảo cảm, luôn hướng bên cạnh nàng góp lời.

Mạc Yến Yến nói: “Nha, hát xong bài, chúng ta đi uống ly trà sữa nữa rồi trở về?” Mọi người đều đồng ý.

Hà Thụ nói: “Đồng Đồng, ngươi bình thường có yêu thích cái gì? Ta thích leo núi, đọc sách, chụp ảnh, những thứ này ngươi cảm thấy hứng thú sao?”

Lâu Đồng Đồng vẫn còn đang nhìn đèn đường bên cạnh xuất thần, “Àn?”

Hà Thụ đem lời nói mới rồi lập lại một lần.

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, ta thích chơi võng du.”

Hà Thụ hỏi: “Kìa, là cái trò chơi gì đi?”

Lâu Đồng Đồng nói: “《 Hư Vô 》.”

Hà Thụ hai mắt sáng rực cười một tiếng: “Kỳ thật ta cũng chơi 《 Hư Vô 》，ta còn tưởng rằng nữ hài tử sẽ không thích võng du, mới vừa rồi còn không nói, ta ở server Long Đằng, ngươi thì sao? ở khu nào?”

Đề cập đến trò chơi thì Lâu Đồng Đồng liền hào hứng nói chuyện: “Ta ở Lô Thủy, mới vừa chơi không bao lâu.”

Hà Thụ nghiêng đầu suy tư: “Thật giống như trường học của chúng ta rất nhiều người chơi ở Lô Thủy, D đại bên cạnh cũng có rất nhiều người chơi khu này.”

Trường học Lâu Đồng Đồng là M đại, cách một đường phố còn có một D đại.

Lâu Đồng Đồng nói: “Ài? Ta không có nghe nói đến.”

Đến quán trà sữa rồi, Hà Thụ cực kỳ có phong độ thân sĩ giúp Lâu Đồng Đồng kéo ghế, Mạc Yến Yến như tên trộm hướng nàng cười cười.

Hà Thụ nói: “Đồng Đồng, ngươi tới khu chúng ta chơi sao? Ta dẫn ngươi.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Còn chưa nghĩ tới thay đổi khu, sau này mới nói.”

Hà Thụ giống như tiếc nuối than thở: “Ai, ta độc thân đã lâu rồi, thật hy vọng tìm cho mình một người lão bà.”

Lâu Đồng Đồng làm sao nghe không ra ý tứ trong lời nói của hắn, cắn ống hút không nói tiếp, kỳ thật Hà Thụ để cho nàng ấn tượng cũng rất được.

Trên đường trở về trường học Lâu Đồng Đồng bị vấp một cái, Hà Thụ nhanh tay ôm nàng, nói: “Cẩn thận chút.” Nàng đứng vững, tự nhiên gạt tay của hắn, nói: “Cảm ơn.”

Hà Thụ nhìn Lâu Đồng Đồng khuôn mặt mỹ diễm trước mắt, nói: “Đồng Đồng, ngươi tin tưởng nhất kiến chung tình sao?”

Lâu Đồng Đồng quýnh a quýnh, bày tỏ? Bọn họ rơi lại phía sau, so với những người khác cách xa không ít, nàng muốn tìm người ngăn chặn cũng không được, lưng ta lưng túng nhìn Hà Thụ, đợi chờ lời nói kế tiếp. Nhưng thật ra hắn cũng không mong đợi câu trả lời của nàng, những lời này chỉ là một lời dạo đầu.

Hà Thụ lắc đầu cười cười, thật giống như cũng đang kỳ quái chính mình, chẳng lẽ cảm giác đối với nàng thật mãnh liệt thế sao, hắn nói: “Đồng Đồng, con người của ta không thích đem lời nói giấu ở trong lòng, ta thật giống như thích ngươi.”

Lâu Đồng Đồng lần đầu tiên đối mặt với nam sinh bày tỏ, gương mặt được ánh đèn chiếu vào, hồng hồng, hết sức khả ái đáng yêu.

Tiểu Vũ đi ở phía trước quay đầu lại la lớn: “Đồng Đồng, các người đi như thế nào chậm vậy!”

Lâu Đồng Đồng “Nha” một tiếng, tăng nhanh bước chân, làm con rùa đen rút đầu. Thật ra trước kia không phải là không có người thích nàng, chẳng qua là nàng tình cảm trì độn, chỉ đối với trò chơi thấy hứng thú. Cũng không phải là không có nam sinh ước nàng, chẳng qua là nàng chưa bao giờ đi đến chỗ hẹn, nhận được điện thoại của nam sinh xa lạ cũng chỉ thờ ơ mà chống đỡ.

Lâu Đồng Đồng lặng lẽ, từ khi còn bé cha mẹ công việc bề bộn, là ca ca mang nàng lớn lên. Lâu Thượng vẫn không thích có nam sinh tiếp cận nàng, nên từ nhỏ đến lớn, nàng hoa đào cơ hồ không có, đều bị ca ca chặn đứt.

Hà Thư ý thức được mình quá vội vàng, ngữ điệu chậm rãi trấn an con thỏ nhỏ bị kinh hách: “Đồng Đồng, àn, ta không thúc dục, người cũng đừng vội vã cự tuyệt ta.”

Lâu Đồng Đồng áp a áp ứng: “Ách.”

Mãi cho đến khi trở về ký túc xá, Lâu Đồng Đồng vẫn tâm trạng không yên, nàng vầy vầy đầu, không muốn nghĩ nữa! Đăng nhập trò chơi!

Bây giờ đã là buổi tối 11 giờ, Lục Đồng trở về môn phái làm nhiệm vụ, trong thẻ hảo hữu ca ca cùng sư phụ đều online, nàng nghĩ nghĩ, vẫn là nghĩ không ra, vốn muốn hỏi ý kiến của ca ca một chút, lại không đề ý, phát cho sư phụ. Cho nên Hà Thư bất hạnh a.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng, các người mới gặp mặt một lần, hà tất phải suy nghĩ đến hần? Tối cửa cung điện Tề Thành, làm nhiệm vụ.”

Lục Đồng: “A?” Lâu Đồng Đồng hậu tri hậu giác phát hiện gửi nhầm người, bất quá ngẫm lại lời nói của sư phụ, thật giống như cũng có đạo lý, Hà Thư mới nhận thức rằng một ngày. Mặc kệ mặc kệ, chơi trò chơi chơi trò chơi.

Sư phụ nói: “Đồng Đồng, ta chờ người tới đây.”

Lâu Đồng Đồng nhìn tiểu yêu tinh trong trò chơi, nhớ tới lần đó ở bên cánh đồng hoa, lúc sư phụ từ trên trời giáng xuống cứu nàng, đột nhiên trong não nảy ra, ma quỷ a, cùng sư phụ nói: “Nếu như ta không qua được?” Không qua được cái gì? Vòng lạc hay là thứ khác? Vừa nghĩ như thế, nàng liền hối hận, nàng rốt cuộc đang nói cái gì a a!

Sư phụ rất nhanh phát trở lại: “Ta đây sẽ đi tìm người a.”

Đối với một câu trả lời nhìn có vẻ bình thường như vậy, nàng vẫn cảm thấy cực kỳ cao hứng, liền làm cho Lục Đồng sử dụng truyền tống trực đi Tề Thành.

Cung điện Tề Thành nguy nga xuất hiện trước mắt, NPC thủ vệ đứng canh cửa cung điện, Lục Đồng từng bước từng bước đi lên bậc thang điêu khắc hoa văn, chung quanh có rất nhiều ngoạn gia qua lại, sư phụ vẫn ngồi trên bạch mã kia, lưng đeo tử lam kiếm phát sáng, ở trên bậc thang nhìn xuống nàng.

Lục Đồng hướng hần chạy tới, trong mắt của nàng thật giống như chỉ có một người một ngựa, người kia ở phía trước đang chờ nàng.

Lục Đồng đứng ở bên cạnh bạch mã, ngửa mặt hỏi: “Sư phụ a, người tại sao cho tới bây giờ vẫn chỉ ngồi bạch mã?” Bạch mã là thú cưỡi cấp tương đối thấp, sư phụ đã sớm vượt qua cấp giới hạn cưỡi bạch mã rồi.

Sư phụ ngồi trên lưng bạch mã đi xung quanh nàng hai vòng. Lâu Đồng Đồng cho là sư phụ có cái nguyên nhân gì đó nghiêm túc, tỷ như tốc độ nhanh để dàng giết người các loại, nhưng là sư phụ nói: “Cảm giác đẹp trai.”

Lục Đồng: “. . .” Không có ý nghĩ a không có ý nghĩ.

Hệ thống nêu lên, Dịch Thủy Thanh Hàn muốn mời người cùng cưỡi một con ngựa, đồng ý hay không đồng ý?

Đồng ý.

Lục Đồng tiểu yêu tinh nhảy lên ngựa ngồi trước sư phụ, sư phụ một tay ôm hông của nàng, một tay kéo cương, chung quanh có rất nhiều ngoạn gia đã chạy tới vây xem.

Thanh Minh Vũ Thượng: “Oa oa, hiện trường!”

Ngưng Ngưng Ninh: “(thở dài) của ta Lâu Thượng lão Đại a, thật đáng thương.”

Sư phụ phát một cái biểu tượng nóng mặt, mang theo Lục Đồng rời đi.

Lục Đồng: “Sư phụ, người nhận thức các nàng?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Một người là Tung Hoàn Đế Quốc, một người là Niết Bàn.”

Lục Đồng: “A.”

Sư phụ lại hướng trên người nàng quãng thuốc cao cấp, quãng xong thuốc lại quãng trang bị, Lục Đồng quay đầu nói: “sư phụ, ngươi đem ta làm cái gì? hòm giữ đồ đi động?”

Sư phụ nói: “Ta thật rất muốn, có thể tùy thân mang theo.”

Lâu Đồng Đồng không biết trả lời như thế nào, dứt khoát trầm mặc không viết chữ, yên lặng ngắm phong cảnh.

Hai người xoát nhiệm vụ, Lục Đồng chịu trách nhiệm hưởng kinh nghiệm. Trong quá trình xoát quái gặp phải người bang Niết Bàn, bang chủ Long Phi Phi cũng không quên móc người: “Thanh Hàn, đem người ái đồ mang đến bang chúng ta đi thôi ~ “

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Không được.”

Long Phi Phi kinh ngạc: “Vì cái gì?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Niết Bàn quả thực là hòa thượng bang.”

Long Phi Phi: “Ừ hừ, Lục Đồng muội muội, nguyện ý gia nhập bang Niết Bàn chúng ta sao? Trong bang có rất nhiều cao thủ, bảo đảm dẫn ngươi thăng cấp!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồ đệ của ta dĩ nhiên để ta mang.”

Long Phi Phi: “Đến lúc nào thì qua loạn luân nhiệm vụ? (cười gian) tới thời điểm kêu ta nha, ta đi nhìn, hắc hắc hắc.”

Lâu Đồng Đồng nhìn loạn luân nhiệm vụ mấy chữ này vừa quýnh, chuyện này là khi nào? Loạn luân nhiệm vụ chỉ có một phải không, chính là lúc trước khi thầy trò muốn kết hôn đều phải trải qua, nàng không nhớ đã đáp ứng sư phụ a. . .

Sư phụ hoàn toàn đem nàng không để ý, ở kênh trước mặt cùng Long Phi Phi nói: “Chờ Đồng Đồng cấp số cao thêm chút nữa.”

Lâu Đồng Đồng ngất trong nháy mắt, lập tức cho sư phụ phát tư tin: “. . . Sư phụ, ta đến lúc nào đã đáp ứng sát loạn luân nhiệm vụ?” Thay lời khác chính là ta đến lúc nào đã đáp ứng kết hôn?

Lâu Đồng Đồng chờ a chờ. . . , trong lòng vừa mong đợi vừa khẩn trương, nhưng sư phụ căn bản không có hồi âm.

Đập chết một cái tiểu boss, sư phụ tin tức mới thông dong đến: “Di, ta cũng quên rồi.”

= =|| nàng căn bản là không có đáp ứng được rồi đi.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Phản thưởng rất lớn.”

Cũng không lâu lắm, sư phụ lại bổ sung một câu: “Ngươi không phải là vẫn thiếu ta tiền một thân trang bị nha, căn cứ theo trình độ kinh tế của ngươi bây giờ, còn phải đợi đến lúc nào? Chúng ta đem loạn luân nhiệm vụ sát hoàn, ngươi được tiền thì đưa ta ~ “

Không, không đúng lắm. . .

Đem loạn luân nhiệm vụ sát đó không phải là nàng phải gả cho sư phụ sao? loạn luân trong《 Hư Vô 》là không thể ly hôn, sư phụ lại muốn làm choáng váng nàng? Nhớ ngày đó nàng chính là như vậy bái sai sư phụ a. . .

Lục Đồng nói: “(gào thét) bây giờ ta thiếu, sẽ tính toán lợi tức trả cho ngươi.”

Sư phụ thông thả nói: “Ngô, ta không thích thu lợi tức, miễn cưỡng cho phép ngươi đem mình thế chân cho ta được rồi.”

Lục Đồng: “. . .” = =! !

Cuối tuần, Lâu Thượng lái xe tới trường học đón Lâu Đồng Đồng về nhà, màu đen băng băng dừng ở cạnh cửa. Lâu Đồng Đồng đi ra, nhìn qua một màn như vậy, phong tao ca ca dựa ở cửa xe hướng nàng ngoác ngoác, hắc hai chân trắng tắp thon dài sáng chói a sáng chói, chung quanh người qua đường phải liên tiếp ngoái đầu nhìn lại.

Lâu Đồng Đồng bắt đắc dĩ: “Ca, ngươi điệu thấp chút nữa.”

Lâu Thượng lâu khoác bả vai của nàng, khiêu ni: “Ta đến lúc nào đã điệu thấp qua?”

Nàng nói: “Ai dạ dạ dạ, ngươi cho tới bây giờ không có điệu thấp qua, tự mình độc lĩnh phong tao.”

Lâu Thượng sùng nịch vỗ nhẹ đầu của nàng, đem nàng đẩy mạnh vào xe.

Nhà Lâu Đồng Đồng ngay tại thành phố M, nhưng cha mẹ bận rộn hưởng sự ở nghiệp nước ngoài, ca ca thì phải giải quyết chuyện công ty, Lâu Đồng Đồng dứt khoát lựa chọn vào ký túc xá trong trường, chờ cuối tuần Lâu Thượng tới đón nàng về nhà.

Nàng quay đầu nhìn ca ca, nói: “Ca, ở trường học có một nam sinh nói yêu thích ta.” Thật giống như nhiều năm trước, nàng chạy đến lớp của ca ca chờ hân tan học, mê muội hỏi ca ca mình nên làm cái gì bây giờ. Sau đó Lâu Thượng sẽ “Hử” một tiếng, hỏi là ai, về sau nghe nói những nam hài từ kia đều không có cuộc sống khá giả. Lâu Đồng Đồng tình cảm triện chính là đến loại trình độ này. Ca ca đem nàng bảo hộ quá tốt, thiếu nữ thời đại nên có những giấc mộng tình yêu, nàng toàn bộ không có, nàng có, chỉ là một ca ca Lâu Thượng.

Lâu Thượng như nhiều năm trước giống nhau hờ hững hỏi: “Ừ? Ai?”

Lâu Đồng Đồng cúi đầu, hai tay xoắn xoắn chiếc lắc trên tay, nói: “Ách, trường của chúng ta, học ngành kiến trúc, hân hẹn qua ta mấy lần, đều bị ta thoái thác.”

Đền đỏ, Lâu Thượng đem ánh mắt chuyển tới trên người muội muội nhà mình, là bắt đầu từ khi nào, Đồng Đồng đã không còn là một tiểu cô nương như trước? Trước kia muội muội thường đeo cặp sách chạy đến ngoài phòng học của hân nhìn quanh, chờ hân tan giờ học, sau đó cùng hân về nhà. Trường trung học lúc ấy cơ hồ ai cũng biết hân có một người muội muội xinh đẹp. Mà bây giờ hân đã công tác, Đồng Đồng cũng đã trưởng thành, hân có nên giống như trước kia, ngăn trở người khác theo đuổi muội muội?.

Lâu Thượng gõ gõ vào tay lái, nói: “Ừ, nếu cảm giác người đó cũng không tệ lắm, có thể thử một chút.”

Lâu Đồng Đồng ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn ca ca, suy nghĩ thật lâu, mới từ từ nói: “Nhưng là có người nói, hân mới thấy qua ta một lần, đã nói yêu thích ta, thật giống như không chân thật lắm.”

Lâu Thượng bắt được trọng điểm, hỏi: “Có ai đã nói?”

Lâu Đồng Đồng nhỏ giọng nói: “Ách ách, chính là trong trò chơi sư phó của ta.”

Lâu Thượng ngẩng đầu, bộ dáng im lặng, Lâu Đồng Đồng lo sợ bất an hỏi hân: “Ca, làm sao rồi?”

Lâu Thượng thu hồi ánh mắt, nói: “Đồng Đồng, ca vẫn là duy trì câu nói kia, trò chơi là trò chơi.” Kỳ thực Lâu Thượng ở trong lòng nghĩ chính là, người nào đó quá ngoan tuyệt, động tác quá là nhanh, tình địch của hân thật quá bất hạnh.

Lâu Đồng Đồng không lần ra được manh mối, nói: “A? Hai thứ này có quan hệ gì?”

Lâu Thượng thở dài một hơi, nói: “Ừ không có, nguoi cao hứng là tốt rồi.”

Nàng khước miệng khẽ nhếch lên, quay sang ôm lấy ca ca, thanh âm nhỏ dịu: “Ca ca là tốt nhất.”

Lâu Thượng nhẹ nhàng đẩy ra nàng: “Ta đang lái xe a, ngồi đằng hoàng.”

Nàng nghe lời, gật đầu nói: “Vâng.”

Buổi tối hai người ở trong phòng riêng của mình lên mạng chơi vồng du, Lâu Đồng Đồng bỏ tiền đập một bộ trang bị mới, là chiến bào kiểu nữ trang, nơi ống tay áo có hoa văn phức tạp. Đương lúc Lục Đồng mặc tân trang cùng Lâu Thượng Hữu Nhân đứng ở cửa cung điện Tề Thành, liền bị người xung quanh vây xem.

Người bang Tung Hoành Đế Quốc ngẩng ăn ý đều phát biểu trọng trọng, Lâu Thượng Hữu Nhân hướng Lục Đồng phát ra một cái lời mời nắm tay, Lâu Đồng Đồng đương nhiên là không có ý kiến, vội vàng điem đồng ý, sau đó trên kênh thể giới kênh lập tức nổ tung.

『 thể giới 』 ta là một cái nhỏ nhỏ thương nhân: (trọng mắt) Lâu Thượng thần tượng cùng Lục Đồng đứng ở cửa cung điện Tề Thành.

『 thể giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: ta rối loạn, là nắm tay a a a!

...

Ngưng Ngưng Ninh xoay quanh Lục Đồng nhìn ngắm qua một vòng, ném ra một cái đề tài mang tính chất bùng nổ: “Lão Đại, nguoi đem Lục Đồng cô nương đoạt lại?”

Thịnh Thế Thiên Hạ cũng phối hợp: “Bang chủ phu nhân?”

Đúng lúc tối nay Tung Hoành Đế Quốc có hoạt động tập thể, mọi người ở cửa cung điện Tề Thành tập hợp, có người mở đầu, lập tức có một nhóm người làm bùng ra, cục diện trở lên cực kỳ hỗn loạn, Lâu Đồng Đồng cũng không thấy rõ người khác đang nói cái gì. Nàng căn bản không biết giải thích thể nào. . . Lại thêm Lâu Thượng Hữu Nhân vẫn không lên tiếng, người khác thuận tiện cho là bọn họ thẹn thùng thừa nhận.

Mất thấy câu chuyện diễn biến càng ngày càng không thể kiểm soát, Lâu Đồng Đồng liền hôn mê. Hiện trên kênh thể giới đã có người lời đồn đãi Lâu Thượng Hữu Nhân cùng Lục Đồng chuẩn bị cử hành hôn lễ, đây tuyệt đối tuyệt đối là một hôn lễ long trọng nhất từ trước tới nay của bốn server.

Biểu tượng cái đầu của sư phụ trong thẻ hảo hữu vẫn xám xịt, vẫn là Thu Thiên cùng Thiên Hạ Đệ Nhất Suất phát tới tin tức chúc phúc, Lâu Đồng Đồng gấp gấp giải thích đây chỉ là hiểu lầm.

Cho Lâu Thượng Hữu Nhân phát tư tin vẫn chưa hồi âm, Lâu Đồng Đồng chạy ra khỏi phòng, đứng ở ngoài cửa phòng ca ca nhìn thấy hân đang gọi

điện thoại, hiển nhiên là không biết chuyện đã xảy ra mới vừa rồi trong trò chơi.

Tin tức thần tượng toàn dân Lâu Thượng Hữu Nhân muốn kết hôn nhanh chóng lan tràn, trở ngại từ Lâu Thượng Hữu Nhân cùng Dịch Thủy Thanh Hàn đối với Lục Đồng bảo vệ, không người nào dám mắng Lục Đồng, nhưng có người đồng tình Dịch Thủy Thanh Hàn lên tiếng.

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: (thờ dài) vũ khí đại sư bất hạnh.

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: (xoay quanh) Tung Hoành Đế Quốc sắp sửa cử hành một hôn lễ cực kỳ long trọng, mọi người nhất định phải tới tham gia a ~

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: Lục Đồng muội muội không phải người Niết Bàn chúng ta sao, Dịch Thủy Thanh Hàn chính là người của Niết Bàn.

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: Lục Đồng muội muội rõ ràng là bang chủ phu nhân Tung Hoành chúng ta rồi, Dương Quá đại thúc, nhớ kỹ phải tới ghé thăm hôn lễ~

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: . . .

Lâu Đồng Đồng cảm thấy cần thiết phải làm sáng tỏ sự việc, nhưng là ca ca vẫn còn gọi điện thoại, nhiều người đều hiểu lầm như vậy, nàng mạo muội giải thích, có thể hay không ảnh hưởng đến thanh danh của ca ca gây dựng? Vẫn là chờ ca ca nói chuyện điện thoại xong rồi nói sau.

Nhưng là Lâu Thượng này một lát, liền gọi thông hai canh giờ, chờ cúp điện thoại lên trên lầu cùng Tung Hoành Đế Quốc bang chúng giải thích, mọi người đã hỗn loạn thành một đoàn. Kênh bang phái ồn ào, bang chủ rốt cục đã muốn kết hôn, mọi người hết sức kích động, hoàn toàn không để ý người trong cuộc – ý kiến.

Phó bang chủ Thịnh Thế Thiên Hạ là một cái người có chấp, bí mật triệu tập các huynh đệ chuẩn bị hôn lễ. Tung Hoành Đế Quốc là hấn cùng Lâu Thượng Hữu Nhân một tay tạo dựng lên, đã trải qua vô số phong ba, bất kể là thời kỳ nội loạn hay là suy thoái, Thịnh Thế Thiên Hạ đều cùng Lâu Thượng Hữu Nhân liên thủ thống trị, tình nghĩa cách mạng từ này là không cần phải nói. Hôm nay huynh đệ muốn đoạt lão bà, Thịnh Thế Thiên Hạ dĩ nhiên không thể không xuất toàn lực.

Tung Hoành Đế Quốc bang chúng tản đi, cửa cung điện đột nhiên vắng lạnh, Lâu Đồng Đồng cho là ca ca đã đem lời giải thích nói rõ ràng, vậy thì không có chuyện gì! Nhưng thật ra tất cả mọi người đang dưới sự hướng dẫn của Phó bang chủ, vẫn bí mật chuẩn bị hôn lễ.

Mà Lâu Thượng cũng bị che mắt, cùng người khác đi xoát phó bản.

Trong thâm tâm Lâu Đồng Đồng đang có vương mắc, nàng đã bỏ tiền đập một bộ trang bị mới, có nên đem trang bị sư phụ trả lại cho hấn? Hoặc là bán đi đổi thành tiền trả lại cho sư phụ.

Buổi tối 11 giờ 10 phút, Lục Đồng thu được Thịnh Thế Thiên Hạ tư tin, đến chỗ nguyệt lão.

Lâu Đồng Đồng hỏi lại một cái biểu tượng nét mặt nghi ngờ, Thịnh Thế Thiên Hạ nói: “Người cứ đến rồi sẽ biết.”

Lúc Lục Đồng ngồi Kỳ Lân thú chạy tới chỗ nguyệt lão, liền không chỉ là dùng gấp gấp cái từ này để hình dung.

Rất nhiều người, hơn nữa lại có người đang không ngừng xoát “Lâu Thượng thần tượng tân hôn khoái hoạt!” Lâu Đồng Đồng kinh hãi trước lời chúc phúc này.

Đây, đây rốt cuộc là tình huống gì? !

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đào hôn

Lâu Đồng Đồng tưởng như tim muốn ngừng đập, bây giờ rốt cuộc là tình huống nào a a a ! ! !

Chẳng lẽ thật sự muốn làm cho Lục Đồng cùng Lâu Thượng Hữu Nhân kết hôn? Nhưng là vừa nghĩ tới đó là thân ca ca, một đạo sấm sét tựa như chém thẳng vào óc nàng, huynh muội loạn luân? Không được oa oa ! !

Lâu Đồng Đồng vừa muốn xoát thế giới, hệ thống nêu lên, Lâu Thượng Hữu Nhân muốn mời người gia nhập Tung Hoành Đế Quốc, đồng ý hay không?

Lâu Đồng Đồng điểm đồng ý, trên kênh bang phái lập tức nổ tung.

『 bang phái 』 Ngưng Ngưng Ninh: “Oa oa, bang chủ phu nhân khỏe!”

『 bang phái 』 Tây La: “Chúc mừng lão Đại ~ “

『 bang phái 』 Yên Tiểu Ninh: “Oa oa, Tây La vạn năm ả núp còn lên tiếng!”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Ách ách ách, mọi người hiểu lầm . . ”

『 bang phái 』 Ngưng Ngưng Ninh: “Bang chủ phu nhân, hiểu lầm gì?”

『 bang phái 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Cám ơn ý tốt của mọi người, nhưng Lục Đồng là muội muội của ta, chúng ta không có tính toán sẽ kết hôn.”

『 bang phái 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “Dù sao hôn lễ cũng chuẩn bị xong, chỉ còn thiếu tân nương chú rể, kết hôn đi!”

『 bang phái 』 Ngưng Ngưng Ninh: “Đúng a! Kết hôn kết hôn kết hôn kết hôn!”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) chúng ta là thân huynh muội. . . ”

『 bang phái 』 Ngưng Ngưng Ninh: “. . . ”

『 bang phái 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “. . . ”

『 bang phái 』 Yên Tiểu Ninh: “Tình huống gì vậy. . . ”

『 bang phái 』 Tây La: “Không có chuyện gì, thân huynh muội cũng có thể kết hôn.”

『 bang phái 』 Ngưng Ngưng Ninh: “. . . ”

Nơi Nguyệt lão người ta đi lại tấp nập, những người chơi không rõ chân tướng càng không ngừng loát hỏi tại sao lâu như vậy còn không kết hôn a, Lâu Đồng Đồng nhìn những lời đó quýnh chết.

Trong trò chơi lúc này chính là ban đêm, vô số pháo hoa phóng lên bầu trời tỏa ra cực kỳ đặc sắc, Lục Đồng trong ánh mắt mong chờ của mọi người, ngồi lên Kỳ Lân thú nghênh ngang rời đi. . .

Người chơi tới xem lễ xôn xao, Tung Hoành Đế Quốc bang chúng cũng hỗn loạn, đây tuyệt đối là sự kiện hôn lễ quạ đen nhất từ trước tới nay của bản server.

Trong trò chơi, các hoạt động bình thường sẽ không bởi vì một hôn lễ chưa hoàn thành mà phải dừng lại, các quầy hàng ở ngã tư đường Tề Thành vẫn buôn bán rất nhộn nhịp, Lục Đồng thu hồi Kỳ Lân thú, xuống xem xét các quầy hàng tìm kiếm bảo thạch. Lâu Đồng Đồng là một người chịu bỏ tiền chơi game, nàng cũng truy cầu cực phẩm trang bị, làm cho người ta phải thêm muốn thuộc tính kỹ năng. Từng chơi qua mấy khoản trò chơi, nàng không thể chỉ làm một người sinh hoạt ngoạn gia, nàng cũng cần có được thực lực cường đại.

Trong lúc nàng mua được mấy viên bảo thạch, chủ quầy nói chuyện.

Nhất Sinh Nhất Thế: “Lại gặp mặt a ~ “

Lâu Đồng Đồng mồ hôi, đạo tài khoản!

Lục Đồng: “= = “

Nhất Sinh Nhất Thế: “Này, người đào hôn? Gà cho đệ nhất cao thủ toàn server, không phải là rất được hâm mộ sao?”

Lục Đồng: “Quan người P chuyện.”

Lâu Thượng chỉ ở trong bang phái công khai thân phận quan hệ huynh muội của bọn họ, những người chơi khác cũng không thể hiểu ra sao, bất quá người lúc đó liên tưởng đến nguyên nhân ở Dịch Thủy Thanh Hàn, trên kênh thế giới lại bắt đầu suy đoán, mà Lâu Đồng Đồng đã tắt thế giới kênh, lập tức thanh tĩnh.

Nhất Sinh Nhất Thế: “(cười gian) nếu không gà cho ta đi!”

Nếu không phải bên trong Tề Thành không thể giết người, có lẽ nàng đã đập chết tên đạo tài khoản này! Lần trước đã cư nhiên muốn hãm hại nàng. Trải qua một khoảng thời gian điên cuồng luyện cấp, Lục Đồng đã cấp 65, đạo tài khoản tên này cũng chỉ có 70 cấp, Lâu Đồng Đồng đối với trang bị cùng thao tác của mình là cực kỳ có lòng tin.

Lục Đồng ngồi lên Kỳ Lân thú, trước khi rời đi tựa hồ cho Nhất Sinh Nhất Thế một cái nhìn khinh thường. Mà Nhất Sinh Nhất Thế lập tức thu quầy, leo lên một con lừa đuổi theo, vừa đuổi vừa không ngừng nói: “Lục Đồng, gà cho ta đi gà cho ta đi!”.

Rất nhanh ra đến phía nam Tề Thành, Lâu Đồng Đồng không nói hai lời, uyển chuyển xoay người một cái, nhấn mạnh vào nút PK, vùng trường tiên, tróc

hắn!

Vũ khí của Nhất Sinh Nhất Thế chỉ là một thanh song dao thuộc tính bình thường, Lục Đồng phòng ngự cao, bị hắn chém phải cũng không mất bao nhiêu máu, sử dụng thêm vài kỹ năng tấn công, Lục Đồng đem hắn quật ngã.

Nhất Sinh Nhất Thế: “Gian trá!”

Lục Đồng quật thêm một roi nữa lên người hắn, chậm rãi nói: “Ta cũng không mời ngươi đi theo ta nha, đây là hồi báo đối với ngươi vì lần trước hãm hại ta.”

Những cừu nhân khác của Nhất Sinh Nhất Thế cũng đã phát hiện ra hắn, lập tức cảm chắc vũ khí vọt lên, Nhất Sinh Nhất Thế vừa mới sống lại đứng lên, lại hoa hoa lệ lệ rớt xuống.

Lục Đồng đổi thú cười, ngồi lên sư tử, uy phong trở về Tề Thành.

Lâu Đồng Đồng trong lúc giết người không lưu ý đến hệ thống nêu lên tin tức sư phụ login, đến khi nhìn thấy sư phụ đi vòng quanh NPC thủ vệ canh cửa cung điện, nàng có chút kinh ngạc.

Lục Đồng nhảy xuống sư tử, hướng sư phụ chạy tới, chạy gấp chạy gấp, Lâu Đồng Đồng bấm sai, phát ra một cái lời mời muốn ôm.

Tiếp theo hệ thống nêu lên, ngươi ôn nhu dịu dàng ôm Dịch Thủy Thanh Hàn.

= = ! ! ! ! !

Xinh đẹp mềm mại yêu tinh mặc chiến bào màu đỏ, đầu đặt trên vai kiếm khách, nhu thuận nhắm mắt lại. Mà sư phụ một cánh tay vỗ về mái tóc dài bạch kim của nàng, tay kia đặt lên chiếc eo thon.

Lâu Đồng Đồng vội vàng viết chữ.

Lục Đồng: “Sai lầm sai lầm”

Chờ trong chốc lát, sư phụ không nói gì, Lâu Đồng Đồng triệu hồi ra Kỳ Lân thú, thấp thỏm muốn hủy bỏ trạng thái ôm.

Hệ thống nêu lên, Dịch Thủy Thanh Hàn sử dụng đạo cụ cưỡng chế ôm ngươi.

= = ! ! ! ! ! ! !

Hai người vẫn duy trì tư thế ôm nhau, phía sau Kỳ Lân thú bằng một loại phương thức bảo vệ bao vây xung quanh bọn họ.

Sau khi ôm bốn phút đồng hồ, sư phụ đại nhân lên tiếng: ” ôm một lát nữa ~ “

Lục Đồng: “. . .” = = !

Hình ảnh cực kỳ đặc sắc, Lâu Đồng Đồng ma xui quỷ khiến, chụp ảnh lại ...

Sư phụ thật giống như đang ghen tị, ôm nàng còn nói: “Ta chỉ một buổi tối không login, làm sao ngươi có khuynh hướng gả cho người khác?”

Lâu Đồng Đồng đối với mấy từ ” khuynh hướng gả cho người khác ” có chút chột dạ, nàng là người bị hại aaaaa.

Lục Đồng: “Không có, là một hiểu lầm . . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Tung Hoàn làm ra ?”

Sư phụ quả nhiên là sư phụ, đoán trúng.

Lục Đồng: “Ân.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đi đem bang rút lui.”

Lâu Đồng Đồng đối mặt với lời nói bá đạo như vậy thì ngây ra, sư phụ dựa vào cái gì bắt nàng lui bang?

Được cái sư phụ bổ sung thêm một câu: “Ta cũng đi lui, chúng ta cùng nhau xây bang phái.”

Kỳ thực trước kia Lâu Đồng Đồng cũng có xây qua bang phái của mình, bây giờ nếu sư phụ đã nói vậy, nàng cũng nguyện ý cùng sư phụ thành lập một cái bang phái thuộc về chính mình.

Số tiền yêu cầu kiến bang, cái này đối với bọn họ mà nói không là vấn đề.

Lúc Lục Đồng lui bang, vẫn còn cùng sư phụ ôm, trên kênh thế giới người Tung Hoành cùng Niết Bàn đều kêu lên.

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: Lục Đồng muội muội lui bang rồi, chẳng lẽ đi Niết Bàn?

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quát: ta dựa vào! Dịch Thủy Thanh Hàn cũng lui bang rồi.

『 thế giới 』 Mỹ Điểm Kiều Hoa: hai người này, bỏ trốn?

Sư phụ lại dùng một cái đạo cụ cường chế ôm nàng lên ngựa, hướng NPC tổng quản bang phái chạy đi.

Tư tin nhảy lên không ngừng, nàng cũng không quan tâm, yên lặng nhìn trên màn ảnh sư phụ ôm nàng ngồi ở trên ngựa. Đến chỗ NPC tổng quản bang phái, sư phụ vuốt ve mái tóc của nàng, nói: “Đi xin.”

Lục Đồng: “Ân?”

Sư phụ quăng cho nàng một số tiền lớn, nói: “Một cái bang phái giống như là một vương quốc. Đồng Đồng, đi làm nữ vương ~ “

Lâu Đồng Đồng trong thâm tâm đấu tranh chốc lát, lập tức quyết định.

Không lâu sau, trên kênh thế giới hệ thống xoát ra một cái tin tức: thời kỳ yêu ma hỗn loạn, các lộ anh hùng vì muôn dân thiên hạ rút đao, chúc mừng ngoạn gia Lục Đồng thành lập Vô Song bang phái.

『 thế giới 』 Tăng Kinh Y Cự: (trợn mắt) ta muốn gia nhập.

『 thế giới 』 Mỹ Điểm Kiều Hoa: (than thở)

『 thế giới 』 Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: chúc mừng.

Không đầy 5 phút đồng hồ, đã có hơn 40 ngoạn gia đến hưởng ứng gia nhập, tên Vô Song chính là tên bang phái Lâu Đồng Đồng thành lập trước kia, khi nàng quyết định tên bang hội, liền nghĩ ngay đến tên cái này. Thu hoạch ngoài ý muốn chính là Băng Băng Tuyết Nhi cùng Thủ Hộ Tuyết Nhi trước kia cùng Lâu Đồng Đồng chơi một cái server, bọn họ nhìn tên bang phái quen mắt, gia nhập Vô Song. Vô Song thành lập chỉ một buổi tối, tổng cộng đã có 60 người, Lục Đồng là bang chủ, Dịch Thủy Thanh Hàn làm Phó bang, Tà hộ pháp hữu hộ pháp theo thứ tự là cấp 130 Băng Băng Tuyết Nhi cùng cấp 140 Thủ Hộ Tuyết Nhi.

Mà lúc này Lâu Đồng Đồng mới phát giác, sư phụ đã đạt đến cấp 145.

Thu Thiên, Thiên Hạ Đệ Nhất Suất cùng đầu heo cũng đang tới tìm Lục Đồng nương tựa.

Giải quyết căn bản vấn đề thành lập bang phái xong cũng đã muộn, sư phụ phát tới tin tức: “Đồng Đồng, ngày mai đi học sao? Ngươi cần đi ngủ ~ “

Lâu Đồng Đồng nhìn xuống đồng hồ góc phải màn hình máy tính một cái, đúng là đã muộn.

Lục Đồng: “(mỉm cười) sư phụ ngủ ngon.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “đợi một chút.”

Lục Đồng: “(nghi ngờ)?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Tối mai ta không rảnh login, ngươi có thời gian không? Giúp ta mở tài khoản đánh quái lên cấp.”

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, mình tối mai không có lớp, cũng không có kế hoạch khác.

Lục Đồng: “Ân, có.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: ” thêm ta Q35XXXX, ta đem tài khoản đưa ngươi.”

Lâu Đồng Đồng đăng nhập QQ, đem sư phụ thêm vào list, sư phụ nick name là Hàn, học viện: D đại.

Sư phụ đem số tài khoản, mật khẩu, mật mã bảo vệ túi đồ đưa cho nàng, nàng suy nghĩ một chút, cũng phi thường tự giác đem số tài khoản, mật khẩu, mật mã bảo vệ của mình phát tới. Đây là lần đầu tiên nàng đem tài khoản của mình cho người khác ngoại trừ ca ca.

Sư phụ nói: “Đồng Đồng, ngủ ngon ~ “

Lâu Đồng Đồng logout tắt máy vi tính, yên tâm đi ngủ.

Ngày thứ hai trở về trường học, Hà Thụ tới phòng học tìm Lâu Đồng Đồng, hẹn nàng ăn cơm. Người ta cũng đã tự mình tìm tới, lần này nàng không thể xin lỗi thoái thác nữa.

Sau khi dùng cơm xong, Hà Thụ giống như vô tình hỏi thăm về chuyện nàng lên chiếc xem hơi ngày hôm qua. Phải biết rằng, ngày nay nữ sinh đại học bị bao nuôi là hiện tượng thường gặp, đại học nào cũng có một số như vậy, giống như Lâu Đồng Đồng có khí chất lại xinh đẹp, nhất định là có rất nhiều người nguyện ý.

Lâu Đồng Đồng không tập trung, nói: “Ừ, đó là ca ca ta.”

Hà Thụ hỏi: “Thân ca ca?”

Nàng nghĩ thầm “còn nói nhầm”, bất quá thật giống như cũng có nữ sinh đem đối tượng yêu đương gọi là ca ca, trả lời: “Ừ, thân.”

Hà Thụ tựa như thở dài một hơi, cười nói: “Anh của ngươi nhìn qua rất trẻ, vậy mà đã có xe riêng, trẻ tuổi đây hứa hẹn a.”

Có người tán dương ca ca của mình, Lâu Đồng Đồng đương nhiên rất cao hứng, mỉm cười gật đầu: “Chính hắn mở ra một cái công ty riêng.”

Hà Thụ nổi lên hứng thú: “Là công ty gì?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ngành nghề IT.”

Hà Thụ nói: “Thật tốt a, khó trách ngươi thích chơi trò chơi, bị ca ca ảnh hưởng phải không.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ừ, không sai. Trước kia khi ca ca chơi trò chơi, ta cảm giác rất nhàm chán, liền theo hắn cùng nhau chơi, dần dà chính mình rất thích.”

Hà Thụ giờ đã hiểu rõ cái gì có thể khiến cho Lâu Đồng Đồng hào hứng nói chuyện rồi, trò chơi và ca ca.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Hoa đào a hoa đào

“A, rất ít nữ sinh thích chơi võng du. Chúng ta không cùng server, thật là đáng tiếc.” Hà Thụ nói.

“Ừ a.” Lâu Đồng Đồng nói.

Vừa mới đi ra quán cơm liền đụng ngay Mạc Yến Yến, cô nương kia nhìn bọn họ ở cùng một chỗ, cho là có kịch vui để xem, nháy mắt trêu ghẹo: “Các ngươi cùng nhau ăn cơm a.”

Hà Thụ cười gật đầu: “Đúng vậy.”

Mạc Yến Yến cười đến gian xảo: “Ta còn chưa thấy qua Đồng Đồng cùng nam sinh đi ăn cơm, Hà Thụ, ngươi thật khá!”

Lâu Đồng Đồng tròn mắt lờm lờm nàng một cái.

Hà Thụ nhếch môi cười: “Cám ơn, ta nhất định không ngừng cố gắng.”

Lâu Đồng Đồng khua tay ngắt lời hai người: “Yến Yến, điện thoại di động của ngươi có phải hay không bị đình chỉ? Âu Bân nói 12 giờ ở Đồ Thư Quán chỗ cũ chờ ngươi.”

Mạc Yến Yến thét lên một tiếng kinh hãi: “Bây giờ không phải là sắp đến 12 giờ? Sao tới bây giờ ngươi mới nói cho ta biết? !”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ta không phải là cũng tìm không được ngươi nha, đi a, ngươi còn không mau.”

Mạc Yến Yến nói: “Ai đúng đúng.”

Mạc Yến Yến chân trước vừa đi, chân sau Lâu Đồng Đồng liền cùng Hà Thụ nói lời từ biệt trở về ký túc xá.

Buổi tối Lâu Đồng Đồng đăng nhập cả hai tài khoản, để nhân vật của sư phụ tài khoản treo máy ở Tề Thành, thuận tay làm cho Dịch Thủy Thanh Hàn ở tư thế gãy đàn.

Sau khi đặt xong chế độ hoạt động cho tài khoản của sư phụ, nàng thao tác Lục Đồng đi làm môn phái nhiệm vụ.

Kênh bang phái đang có người nói chuyện phiếm, nàng nhìn thoáng qua, có một muội muội cấp 50 tìm người trong bang giúp nàng sát kịch tình nhiệm vụ. Những ngạ quỷ gia cao cấp trong bang đều làm như không thấy, hoặc là nói không rảnh, Lâu Đồng Đồng không thể làm gì khác hơn là dùng tài khoản của

sư phụ giúp nàng.

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Chờ hai phút, ta giúp ngươi qua nhiệm vụ.”

Nàng quên mất đổi sang tài khoản sư phụ, cho nên cái muội muội kia kinh ngạc.

『 bang phái 』 Phù Bình: “Tạ tạ bang chủ, nhưng là ngươi mới cấp 65, hai người chúng ta cùng giết cũng không nổi đâu. Ta vẫn là tìm người khác tốt lắm (mỉm cười)

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Ta dùng tài khoản cấp 145 của sư phụ ta giúp ngươi giết.”

『 bang phái 』 Phù Bình: “A, được, cảm ơn!”

Lâu Đồng Đồng đem cái nhiệm vụ cuối cùng của tiểu yêu tinh Lục Đồng làm xong, dùng tài khoản sư phụ, tới Tề Thành cùng Phù Bình tổ đội.

Còn chưa đi được hai bước, tài khoản sư phụ có tư tin phát tới, Lâu Đồng Đồng bấm mở xem, Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá nói: “Ngươi xác định không trở về Niết Bàn? (cười gian) trong bang phái giờ đang có người nghiên cứu AV các loại tư thế.”

= = ! ! Hình tượng quang minh của sư phụ trong nháy mắt sụp đổ.

Lâu Đồng Đồng hỏi lại: “Không phải là bản thân.”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá nói: “(trợn mắt) dựa vào, ngươi là ai? Hắn chưa bao giờ đưa người khác mượn tài khoản a?”

Thì ra tài khoản sư phụ cũng là lần đầu tiên đưa cho người ta a, Lâu Đồng Đồng trong lòng trở về cân bằng, hỏi lại: “Ta là Lục Đồng.”

Lúc này đang PK Dương Quá đồng chí gây người, trong nháy mắt đã bị người quần chết.

Đương lúc Lâu Đồng Đồng cho là hắn sẽ không hỏi âm nữa, Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá tư tin lại tới: “Ác ác, thật ra ta là muốn nói, hắn không trở lại cũng coi như xong, kỳ thực hắn đối với những thứ kia cũng không phải là cực kỳ hứng thú, (ngậm miệng) mà chỉ là cảm thấy hứng thú bình thường mà thôi.”

Dương Quá đồng chí, ngươi chính là cố ý a? !

Lâu Đồng Đồng bình tĩnh hỏi lại: “Sư phụ sẽ không trở lại Niết Bàn, hắn muốn cùng ta một chỗ.”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá nói: “Hắc, không có chuyện gì, giang hồ gặp lại vẫn là bằng hữu.”

Lâu Đồng Đồng trở về một cái mỉm cười nét mặt, không có tư tin lại.

Phù Bình phải đoạt được lục lạc trong tay Vũ Tinh Linh, cho nên nhiệm vụ lần này là phải đem Vũ Tinh Linh giết chết.

Một hồ hoa sen vừa nở đúng lúc, trong hồ còn có thể nhìn thấy cá nhỏ đang bơi qua bơi lại, chỉ có mấy con ngư quái đầu to mặc khôi giáp đang cầm đinh ba tuần tra, bọn họ tới là thời điểm ngư quái vừa lúc tuần tra đến bên kia.

Ở trên đường Lâu Đồng Đồng ngay lập tức quen thuộc kỹ năng trên tài khoản, vật phẩm, thuốc cao cấp trong túi đồ cũng đủ qua mười người nhiệm vụ cao cấp.

Lâu Đồng Đồng dùng sư phụ tài khoản nói: ” Ngươi ẩn núp đợi ta phía sau, mình ta tới giết là được.”

Phù Bình nói: “(gạt đầu) được!”

Phát động chiến đấu, Lâu Đồng Đồng để Dịch Thủy Thanh Hàn chính diện đón nhận Vũ Tinh Linh, kiếm khách là một bạo lực môn phái, lại thêm trang bị của sư phụ đều là cực phẩm, Vũ Tinh Linh bị đâm một kiếm, cột máu lập tức rơi đi. Vũ Tinh Linh quanh thân bao phủ hắc khí, nàng hai tay vùng lên, ra một chiêu thức quần công đánh tới, Phù Bình cô nương máu liền mất đi một nửa.

Lâu Đồng Đồng liên tục sử dụng kỹ năng công kích, tuôn ra một giá trị thương tổn vượt qua phạm vi cột máu, Vũ Tinh Linh hắc khí quanh thân tán đi, hệ thống nêu lên nàng đã tử vong.

Phù Bình thật cao hứng, chạy tới nói: “Tạ ơn bang chủ! (mỉm cười) ta đi trả nhiệm vụ.”

Lâu Đồng Đồng viết chữ: “Ừ, nếu có nhiệm vụ không qua được thì pm ta.”

Phù Bình: “Được!” Nàng mới vừa rồi còn nhờ cậy trong bang, bây giờ đã đem nhiệm vụ sát hoàn, nên tiếp tục rống lên.

『 bang phái 』 Phù Bình: “Bang chủ là người rất tốt a a a! Phó bang cũng cực kỳ tốt!”

Lâu Đồng Đồng nhìn những lời này mỉm cười, chuẩn bị để tài khoản sư phụ hỏi lại Tề Thành tiếp tục treo máy.

Kiểm khách xoay người, lập tức chạm mặt một thân xuyên hồng phấn quần ngắn nữ hài tử, nàng nói: “Cao thủ, cũng giúp ta giết một cái nhiệm vụ được chứ?”

Lâu Đồng Đồng nghĩ thầm, giúp người khác cũng không có gì, trước kia lúc nàng cấp thấp cũng thường xuyên nhận được trợ giúp từ người khác.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ừ, giết cái gì?”

Tư Thất Thất: “(mỉm cười) thì vẫn là Vũ Tinh Linh, nhiệm vụ môn phái cấp 75 của ta cũng yêu cầu giết nàng.”

Lâu Đồng Đồng mới vừa rồi không nhìn tên ID người ta, bây giờ nhìn rõ ràng, lập tức hồi hận, Tư Thất Thất này không phải là cái vị lần trước nói nàng là đồng đảng của tên đạo tài khoản, còn mắng nàng là tiện nhân? Tuy vậy đã đáp ứng nàng, cũng không thích đối ý, đây chính là tài khoản sư phụ.

Cho nên Lâu Đồng Đồng không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ giúp nàng giết Vũ Tinh Linh.

Giết xong, Tư Thất Thất đem Dịch Thủy Thanh Hàn thêm làm hảo hữu, phát tới tư tin: “Ta tìm người thật lâu, cũng không tìm được người giúp ta giết, phi thường cảm tạ người a, cần gì báo đáp sao? (thẹn thùng)”

Cô nương này nghĩ lấy thân báo đáp? Lâu Đồng Đồng vội vàng viết chữ: “Không cần.”

Tư Thất Thất: “(khuôn mặt tươi cười) cao thủ, không có chuyện gì, bất kể là cái gì báo đáp cũng có thể nha.”

Lâu Đồng Đồng thật muốn phun một ngụm máu tươi, nàng bây giờ mới ý thức được, kỳ thực tài khoản sư phụ có thể hấp dẫn rất nhiều muội muội ánh mắt, nàng đột nhiên có chút khó chịu.

Lâu Đồng Đồng không hồi lại tư tin, làm cho kiểm khách xoay người lên ngựa, vung roi lên để lại sau lưng bụi đất mù mịt.

Sau Lâu Đồng Đồng chuyển tâm với tài khoản của mình, cùng tổ đội với người trong bang phái luyện cấp. Lục Đồng kinh nghiệm vừa đủ thăng một cấp, Lâu Đồng Đồng liền chuyển sang tài khoản của sư phụ, thấy tư tin nhấp nháy không ngừng, xóa hết xóa hết, cuối cùng còn dư lại Tư Thất Thất kia hai cái: “Thanh Hàn, kỳ thực ta chú ý người đã lâu rồi.” “Ta có thể đưa hình của ta cho người xem.”

Lúc này Lâu Đồng Đồng lần nữa nghĩ phun máu, tiêu quái thủ trong lòng nàng rất muốn tuyệt tình cự tuyệt Tư Thất Thất, nhưng nàng không có sự đồng ý của sư phụ, làm vậy tựa hồ không tốt lắm.

Suy nghĩ một chút, Lâu Đồng Đồng cho Tư Thất Thất hồi lại tư tin: “Không cần cần thiết, ta không cảm thấy hứng thú.”

Giống như lời sư phụ nói không ta? Ừ, giống a, Lâu Đồng Đồng tự thôi miên chính mình.

Tư Thất Thất nói: “Ta lớn lên trông rất được, người nhìn qua sẽ biết.”

Lâu Đồng Đồng tiếp tục trong tình trạng máu phun trào, nhìn đồng hồ, thể lực sư phụ đã mất trạng thái, cũng đủ để chế tạo vài cái vũ khí, vậy là có thể logout. Cho nên Lâu Đồng Đồng yên lặng tắt tài khoản sư phụ, không hề dây dưa với Tư Thất Thất nữa.

Điểm mất Lục Đồng trạng thái, Lâu Đồng Đồng ngửa tay, muốn tìm người PK, tiến vào đấu trường, tham gia tiểu tổ thi đấu từ cấp 60 đến 80, tìm người đơn đấu. Môn phái đối thủ chính là khắc tinh của Lục Đồng. Trong trò chơi các đại môn phái cũng có một hai môn phái khắc tinh, một khi gặp gỡ, rất nhiều kỹ năng sẽ bị đối phương triệt tiêu hết. Lục Đồng hiện tại ngộ tình huống như thế, song trang bị cùng thân thủ của nàng so ra tốt hơn nhiều, đối phương chiếm không được bao nhiêu tiện nghi, chạy.

Vấn thứ hai gặp gỡ một cái cấp 79 bạo lực môn phái, Lục Đồng nhờ vào phòng ngự cao, vẫn dám dùng pháp thuật đem đối thủ quật ngã. Nếu gặp gỡ một người thao tác khá hơn một chút, sợ rằng nàng không thắng được.

Đi ra khu nghỉ ngơi, Lục Đồng chuyển sang quan chiến, say sưa thưởng thức người khác lên tỷ thí.

Nửa phút sau, trên kênh thế giới có người xoát mắng chửi người, Lâu Đồng Đồng nghĩ thầm vừa có kịch vui để xem.

『 thế giới 』 Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiềm Trình: Nhất Sinh Nhất Thế người một con cầu, còn dám đạo tài khoản huynh đệ của ta! (khinh bỉ)

Lâu Đồng Đồng mờ mắt, lại là cái tên đạo tài khoản kia.

『 thế giới 』 Nhất Sinh Nhất Thế: (nôn) nếu không phải hần tin tưởng ta có trang bị cực phẩm bán cho hần với giá tiền thấp đến học máu, hần có thể bị ta đạo tài khoản sao? Cũng không dùng đầu óc ngâm lại, thiên hạ đâu có chuyện gì tốt như vậy?

『 thế giới 』 Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiềm Trình: mẹ kiếp, người là một tên đạo tài khoản còn dám nói nữa? Toàn bộ thế giới mua tọa độ tài khoản chính của Nhất Sinh Nhất Thế, tiền không là vấn đề.

『 thế giới 』 Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiềm Trình: mẹ kiếp, người là một tên đạo tài khoản còn dám nói nữa? Toàn bộ thế giới mua tọa độ tài khoản chính của Nhất Sinh Nhất Thế, tiền không là vấn đề.

『 thế giới 』 Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiểm Trình: mẹ kiếp, người là một tên đạo tài khoản còn dám nói nữa? Toàn bộ thế giới mua tọa độ tài khoản chính của Nhất Sinh Nhất Thế, tiền không là vấn đề..

『 thế giới 』 ta là một cái nhỏ nhỏ thương nhân: (nghi ngờ) tài khoản chính của hắn là ai?

『 thế giới 』 Vương Giả: hình như là Sinh Sinh Thế Thế

『 thế giới 』 Một Sự Hại Cuồng Cuồng: Sinh Sinh Thế Thế không phải là người bang Vô Song sao? Vô Song bang chủ thế nào không quản chuyện này?

Lâu Đồng Đồng mở ra bảng thành viên bang phái, đúng là có một ngoại gia gọi Sinh Sinh Thế Thế, cấp 122, bang chúng bình thường. Nàng đối với người này không có ấn tượng gì.

『 thế giới 』 Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiểm Trình: Bang chủ Vô Song bang có ở đó hay không? Cực phẩm của các người hành động bên ngoài liền không trông nom phải không?

Lâu Đồng Đồng nghĩ rằng chỉ có thể tự mình ra mặt.

『 thế giới 』 Lục Đồng: Vô Song bang thành lập chưa bao lâu, không thể đối với mỗi một thành viên trong bang đều hiểu rõ. Hơn nữa chuyện bây giờ còn chưa tra rõ ràng, đừng nói xấu người bang Vô Song chúng ta.

『 thế giới 』 Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiểm Trình: tốt, nếu như tra ra Sinh Sinh Thế Thế chính là tên đạo tài khoản, gặp một lần sát một lần, Vô Song cũng đừng bảo hộ cực phẩm kia đó.

『 thế giới 』 Lục Đồng: dĩ nhiên.

Sinh Sinh Thế Thế đột nhiên login, Lâu Đồng Đồng lập tức cho hắn phát tư tin: “Buổi tối chủ nhật ở phía nam Tề Thành, có phải người nói ta giả cho người phải không? Ta sẽ suy nghĩ một chút”

Sinh Sinh Thế Thế lập tức trở về tư tin: “(cười gian) không cần suy nghĩ, trực tiếp giả cho ta đi!”

Dựa vào, thật đúng là tên đạo tài khoản kia! Nàng chẳng qua là thử dò xét hai câu, lập tức hiện ra nguyên hình!

Lâu Đồng Đồng lần nữa xác nhận: “= = đạo tài khoản, người tại sao luôn muốn ta giả cho người?”

Sinh Sinh Thế Thế: “(cười gian) bởi vì ta vừa lúc thiếu lão bà.”

Lâu Đồng Đồng ngay lập tức đem hắc đá ra khỏi bang.

『 thế giới 』 Lục Đồng: trải qua xác nhận, không sai. Sinh Sinh Thế Thế chính là tài khoản chính của tên đạo tài khoản, ta đã đem hắc đá ra Vô Song, sau này hắn cùng Vô Song bang không quan hệ. Hắn bây giờ tọa độ ở chỗ NPC chủ quản bang phái ~ muốn báo thù tùy tiện đi ~

Sinh Sinh Thế Thế cho Lục Đồng phát tư tin: “Dựa vào! Lại bị người lừa bịp!”

Bình bất yểm trá, Lâu Đồng Đồng thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Luận võ

Vào chủ nhật thứ hai mỗi tháng sẽ niêm yết danh sách chia cặp PK tại đấu trường, có bảng dành cho người mới tham gia, đương nhiên là không thể thiếu bảng của các cao thủ. Luận võ chính thức bắt đầu lúc 8 giờ tối, từ hơn 7 giờ khu nghỉ ngơi đã chật ních người. Đến xem thi đấu không phải mất phí, những ngoại gia cấp thấp thì ôm đủ loại tâm trạng chạy tới xem cuộc đấu, còn các mỗ nữ ngoại gia thì thấp thỏm chờ mong, chính là may mắn có thể quyền rũ được một hai cái cao thủ.

Lâu Đồng Đồng từ rất sớm đã login chờ xem náo nhiệt, ca ca cùng sư phụ cũng sẽ tham gia luận võ. Đêm đó nàng giúp sư phụ treo máy, ngày thứ hai sư phụ liền chế tạo một thanh kiếm, bạo kích vượt qua sự thương tổn. Cái thanh kiếm cấp 140 này tạo ra bạo kích thương tổn thậm chí so với mức cấp cực phẩm kiếm còn muốn vượt xa hơn rất nhiều, quả thực chính là siêu cấp biến thái a siêu cấp biến thái.

Lục Đồng môn phái chỉ có thể sử dụng vũ khí là trường tiên và quyền trượng, vũ khí nàng cầm trên tay chính là trường tiên cấp 130 vô cấp bậc ban đầu sư phụ cho, thuộc tính vũ khí cấp 130 cũng coi như là thông thường, bất quá cấp 68 yêu tinh tay cầm trường tiên cấp 130, thật sự là rất ngu ×.

Ngày ấy sư phụ cho nàng xem thanh kiếm mới chế tạo, lại quảng cho Lục Đồng một cái quyền trượng đã được khám nạp cường hóa. Lâu Đồng Đồng từ

sớm đã kiến thức nhân phẩm của sư phụ, nhưng đối mặt cái cực phẩm quyền trượng này cũng phải rất cố gắng mà bình tĩnh lại.

Nữ sinh luôn thích phục sức cùng vũ khí xinh đẹp, Lâu Đồng Đồng cũng không ngoại lệ. Quyền trượng khảm nạm bảo thạch lấp lánh vây quanh, thời điểm sử dụng quyền trượng bảo thạch khúc xạ ra ánh sáng rất rực rỡ, cực kỳ đẹp mắt.

Bây giờ, Lục Đồng cầm trên tay vũ khí mới sư phụ đưa, vào đấu trường quan chiến thi đấu.

Lâu Đồng Đồng rời đi màn hình máy vi tính một lát, khi trở về đã thấy ca ca Lâu Thượng Hữu Nhân. Hiệu ứng thần tượng gây ra cực kỳ khủng bố, chung quanh hắn đứng đầy người, ở kênh trước mặt còn có muội muội đang xoát tin tức: “(sao mắt) Lâu Thượng thần tượng, cố gắng lên!”

Thậm chí cũng có nam ngoạn gia nói: “(sao mắt) Lâu Thượng Hữu Nhân, ta vì xem ngươi luận võ lên mới đặc biệt tiến vào nga!”

Lâu Thượng Hữu Nhân đã sớm đối với cực diện như vậy quen thuộc, trực tiếp đi về phía Lục Đồng, điểm giao dịch.

Người quá nhiều, có chút lag, Lâu Đồng Đồng chờ bên trong trò chơi thông thuận trở lại, hệ thống nêu lên Lâu Thượng Hữu Nhân giao cho Lục Đồng kim tiền, những số 0 phía sau làm cho nàng choáng váng hoa mắt.

Thiệt nhiều tiền a. . .

Lục Đồng cho Lâu Thượng Hữu Nhân phát tư tin: “Ca, (trọn mắt) làm sao ngươi cho ta nhiều tiền như vậy.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Xin lỗi a muội muội, bình thường ta không có lúc nào rảnh để dẫn ngươi, chỉ có thể quăng tiền cho ngươi, có đủ hay không?”

Đừng chỉ nói là đủ, nàng bây giờ cũng có thể làm phú bà. . .

Lâu Đồng Đồng mướt mồ hôi, hỏi lại tư tin: “quá nhiều rồi. . .”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “(liếc mắt) vậy thì đi mua một cái gia viên cao cấp, đem tiền cất trữ trong nhà. (nghi ngờ) trên tay ngươi quyền trượng mua bao nhiêu tiền? Thuộc tính thật không tệ.”

Lục Đồng: “(xoay quanh) sư phụ đưa.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “(mồ hôi lạnh). . .”

Lục Đồng: “Sao vậy?”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Không có, luận võ sắp bắt đầu, ta muốn vào đấu trường.”

Lục Đồng: “(ôm) ca ca cố gắng lên.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “(tìm ra manh mối) ừ.”

Lâu Đồng Đồng chờ a chờ. . ., Niết Bàn bang chủ Long Phi Phi cùng Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá cũng đã vào đấu trường, nhưng vẫn không thấy sư phụ đâu, phát đi tin tức cũng như đá chìm đáy biển, không có hồi âm.

Chỉ còn dư lại ba phút là bắt đầu luận võ, bóng dáng sư phụ vẫn mất tăm tích không có xuất hiện. Lâu Đồng Đồng sốt ruột, ở QQ phát ra một cái cửa sổ lay động, một hồi lâu sau sư phụ tin tức mới trở về: “Mới vừa rồi có việc rồi đi, ta lập tức vào đấu trường.”

Lâu Đồng Đồng thở phào một hơi, vẫn tới kịp a.

Các đấu thủ đã lên đài chờ đợi, những ngoạn gia quan chiến cũng đứng vào thông đạo được quy định, lối vào đấu trường chỉ còn lại có NPC đang gác cửa, Lục Đồng từ khu nghỉ ngơi chạy ra, đứng ở lối vào nhìn ngó tìm kiếm xung quanh.

Sư phụ thế nào còn chưa tới? Luận võ còn hai phút nữa bắt đầu.

Lâu Đồng Đồng lại ở trên QQ thúc dục, giao diện trò chơi bên trong rốt cục cũng thấy bóng dáng sư phụ. Lần này sư phụ đã đổi thú cưỡi, không còn là con bạch mã kia, mà là một con biến dị Kỳ Lân thú. Tiến vào đấu trường thi đấu là không thể sử dụng tọa kỵ, sư phụ nhảy xuống, đi tới chỗ Lục Đồng nói: “Tựa hồ quyền trượng phối với chiến bào trông lại càng đẹp mắt.”

Ý thức được hắn đang nói Lục Đồng phục trang, Lâu Đồng Đồng ở trong óc so sánh một chút, tựa hồ là như vậy, nhưng cái này đâu phải là trọng điểm? ! Luận võ sắp bắt đầu a a! Cao cấp ngoạn gia không phải là phi thường coi trọng cuộc luận võ mỗi tháng một lần này sao!

Lục Đồng: “Luận võ chuẩn bị bắt đầu, ngươi mau vào nhanh đi.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Được ~ “

Sư phụ còn cường chế ôm nàng một cái, mới thỏa mãn tiến vào.

Đối thủ luận võ là do tuy cơ rút thăm, trận đầu Lâu Thượng Hữu Nhân đấu với một cái măn cấp thầy thuốc, Lâu Thượng Hữu Nhân thắng.

Lâu Đồng Đồng đối với ca ca cực kỳ có lòng tin, dù sao hán ngồi trên ghế đệ nhất cao thủ đã mấy tháng. Xem hết ca ca lần đầu tiên luận võ, nàng chuyển sang kênh sư phụ quan chiến.

Đối thủ của sư phụ là một nhân tộc muối muối, Nguyệt Quang Mị Nhi. Nàng một thân phục trang mát mẻ, trên đầu búi tóc thành các lọn rất phức tạp, dưới làn váy ngắn kia là một cặp đùi thon dài trắng muốt. Trên tay nàng vũ khí là cung tên.

Sóng mắt lưu chuyển, Nguyệt Quang Mị Nhi đưa tay chơi đùa các lọn tóc, nói: “Đã lâu không gặp a.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ừ.”

Luận võ bắt đầu, có người bắt đầu bàn tán: “Dịch Thủy Thanh Hàn có thể thương hương tiếc ngọc hay không?”

“Đừng khôi hài, đây là luận võ, cũng không phải là nơi liếc mắt đưa tình nha.”

“Cũng đúng nga, ha ha, (nước miếng) bất quá Nguyệt Quang Mị Nhi thật quá gọi cảm a.”

Nhất Sinh Nhất Thế: “Một cái nhân vật trò chơi gọi cảm cái cọng lông.”

= = đạo tài khoản, tại sao lại là người? !

Lục Đồng yên lặng bỏ đi, đổi lại một cái vị trí quan chiến khác.

Nửa phút đồng hồ trôi qua, hai người vẫn không đánh, mà khán giả lại ngoài dự kiến được mở rộng tầm mắt.

Bởi vì gọi cảm mỹ nhân trên tay sao trúc đã thay bằng cung tên, chỉ thấy nàng đứng ở giữa đài, quên mình thối thối, Dịch Thủy Thanh Hàn ôm kiếm, yên lặng đứng một bên.

Nhất Giang Xuân Thủy Hường Đồng Lưu: “Sao lại không đánh?”

Y Vân: “Hai người đấu mắt?”

Lâu Đồng Đồng cũng có chút kỳ quái, không bao lâu có tư tin, nàng mở ra.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng, đợi đi làm thầy trò nhiệm vụ nha?”

Lục Đồng: “(nghi ngờ) các người thế nào không đánh?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = nàng nói dù sao cũng đánh không lại ta, vậy thì đừng đánh.”

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, vậy thì, Nguyệt Quang Mị Nhi không đánh, sư phụ cũng không muốn đem nàng giết để kết thúc luận võ, giờ hai người chỉ có thể kéo dài thời gian ở bên trong.

Lục Đồng: “(mỉm cười) vậy chờ người tỷ võ xong, chúng ta sẽ cùng đi làm thầy trò nhiệm vụ là được.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(cười híp mắt) loạn luân nhiệm vụ?”

Lục Đồng: “(xoay quanh) nếu người bây giờ đi ra, ta liền đi theo người giết, nếu như không được, vậy coi như xong ~ loạn luân không tốt a không tốt.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Luận võ không thể tùy ý đi ra ngoài. . .”

Lục Đồng: “(xoay quanh) sư phụ, người bây giờ đi ra sao ~ người ra đây mới nói, chúng ta sẽ đi giết loạn luân nhiệm vụ ~ sau này ta có thể sẽ không đáp ứng đi theo người làm cái loại nhiệm vụ biến thái này, đại boss nghe nói rất khó giết. Bất quá nếu như người bây giờ ra được, ta liền cố mà làm đáp ứng ~ vì sư phụ chết ngàn vạn lần cũng không hối hận ~ “

Tham gia luận võ ngoạn giả là không thể tùy ý ra vào, cho dù đăng nhập lại, cũng vẫn xuất hiện trên lời đài đấu trường. Cho đến khi luận võ kết thúc mới có thể rời đi. Lâu Đồng Đồng chính là nghĩ rằng sư phụ nhất định không thể nào đi ra được, mới dám lớn tiếng nói như vậy.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng ~ cho ta nửa giờ? Sau nửa giờ ta lập tức đi ra ngoài.”

Lục Đồng: “(lắc đầu) nửa giờ quá lâu, sư phụ không ra, vậy thôi, loạn luân nhiệm vụ là cái gì, coi như xong! Ừ, không giết không giết!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ài, ta ra là được không phải sao.”

Lục Đồng: “(xoay quanh) nếu như bây giờ sư phụ lập tức đi tới trước mặt ta, chúng ta sẽ đi làm loạn luân nhiệm vụ, tiếp theo có thể kết hôn, nuôi dưỡng đứa nhỏ, dạy hải tử học kỹ năng ~ ai ai ai, bất quá sợ rằng không được.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Nói chuyện phải giữ lời, Đồng Đồng, người chờ ~ “

Lâu Đồng Đồng đột nhiên có chút không xác định, luận võ không phải là không thể tùy ý đi ra sao? ! Quan lười nói như thế không sai a!

Nàng khôi phục trấn định, sư phụ nhất định chỉ đang hù dọa nàng.

Đột nhiên trên kênh thế giới xoát ra một cái tin tức như vậy: mỗi tháng một lần luận võ đại hội, các lộ anh hùng hảo hán tụ tập tại đấu trường thi đấu, ngoạn gia Dịch Thủy Thanh Hàn tự nguyện thối lui khỏi cuộc tranh tài.

Lâu Đồng Đồng nghĩ thầm, cho dù là từ bỏ tranh tài cũng không thể đi ra? Sư phụ cần gì phải quyết liệt như vậy?

Trên kênh thế giới những người khác nghị luận mở ra, Lâu Đồng Đồng không rảnh bận tâm, gửi thư tin cho sư phụ: “Sư phụ, >_< người tại sao phải thối lui khỏi tranh tài?”

Sư phụ chưa có hồi lại tin tức, Lâu Đồng Đồng thấp thỏm bất an, chăm chú nhìn máy màn ảnh vì tính đợi thư của hắn.

Một lúc lâu sau, sư phụ rốt cục trở về tin tức: “Báo tọa độ của người ~ “

Lục Đồng: “Ách, 1. 1314. Để làm chi?”

Làm hệ thống nêu lên Dịch Thủy Thanh Hàn muốn mời người gia nhập đội ngũ, Lâu Đồng Đồng hôn mê.

Dịch Thủy Thanh Hàn từ phía sau lưng ôm lấy eo nàng, nói: “Ta đi ra a.”

????!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Khai bảo tương

Lâu Đồng Đồng bây giờ trong đầu một cái ý nghĩ cũng không có. Nhớ tới lời mới vừa rồi nói ra khỏi miệng, a không đúng, là đánh ra chữ, nàng có dự vọng muốn đập chính mình.

Trầm mặc một lát, Lục Đồng cho sư phụ phát tư tin: “. . . Làm sao người ra được?

Sư phụ nói: “Ta mua chuộc NPC thủ vệ.”

Như vậy cũng được? !=_= NPC mà hủ bại thế sao?

Lục Đồng: “>_< làm sao có thể, trò chơi quan lười cũng không nói như vậy có thể.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Có một người thủ vệ là NPC mới tăng tháng này, trên người hắn có một BUG. Đem hắn đánh bại, tiếp theo mua chuộc hắn là có thể đi ra, điều kiện tiên quyết là từ bỏ luận võ.”

Lâu Đồng Đồng không có ý nghĩ a không có ý nghĩ, trò chơi BUG cũng bị sư phụ phát hiện.

Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) sư phụ, người từ bỏ luận võ, bảng xếp hạng PK sẽ không bị xuống hạng đi?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Hành tẩu giang hồ nhiều năm, ta đã sớm đối với PK bảng xếp hạng có cái nhìn phai nhạt.”

Lục Đồng: “. . .”

Luận võ vẫn đang trong thời gian tiến hành, sư phụ mang Lục Đồng hạ phó bản, cũng không có nói về loạn luân nhiệm vụ. Sư phụ không đề cập tới, Lâu Đồng Đồng cũng tuyệt đối không nhắc, vừa rồi là nhất thời vọng động mới nói những lời đó, ai biết NPC thậm trí có thể bị mua chuộc. Ủ, đều là lỗi của NPC!

9 giờ luận võ kết thúc, thứ hạng trên bảng xếp hạng đã được cập nhật, Lâu Thượng Hữu Nhân vẫn ngồi vững trên bảo tọa cao thủ đệ nhất, còn Nguyệt Quang Mị Nhi xếp vị trí thứ mười ba, là nữ ngoạn gia hiếm hoi có mặt trên bài danh bảng PK trên toàn server.

Xoát phó bản cả đêm, Lâu Đồng Đồng cảm thấy mệt mỏi, cùng sư phụ nói ngủ ngon, vội vã logout, sợ hắn lại nhắc đến cái kia loạn luân nhiệm vụ.

Kỳ thực sư phụ vẫn biết nàng là đang nói đùa a? Cho nên về sau hắn cũng không có đề cập tới chuyện nàng đã đáp ứng. Nếu như hắn muốn nàng thực

hiện hứa hẹn đi? Ách, Lâu Đồng Đồng cần góc chần nghĩ nghĩ, vậy nên đáp ứng tốt lắm. Giống như ca ca nói, trò chơi thôi mà.

Ký túc xá vẫn chưa tắt đèn, Lâu Đồng Đồng nhắm mắt nhớ lại những hình ảnh trong trò chơi, mơ màng ngủ. Mạc Yến Yến đột nhiên lay tỉnh nàng, nói: “Đồng Đồng a, người cùng Hà Thư phát triển thế nào rồi?”

Lâu Đồng Đồng còn chưa tỉnh ngủ, nói: “Hà Thư là ai a?”

Xá hữu đều quýnh. Cô nàng này tựa hồ không có đem người ta để ở trong lòng.

Mạc Yến Yến gia tăng lực lay tỉnh nàng, lời nói thành khẩn: “Bé con, mau quên là một loại bệnh! Người ta tốt xấu gì cũng theo đuổi người hai tuần lễ, người lại không nhớ rõ hần?”

Lâu Đồng Đồng mắt nhắm mắt mở, nhu nhu dụi mắt, nói: “Ta từ nhỏ đã như vậy, tương đối mau quên.”

Mạc Yến Yến nhớ tới cái gì, cả kinh nói: “Bé con, người đây là tái phạm đi?! Kỳ thực trước kia rất nhiều nam sinh đuổi theo người, cũng bị người đem quên có phải hay không?! Tô Vân nói trung học thời điểm có một cực phẩm soái ca theo đuổi người, người cư nhiên dám không nhớ kỹ tên người ta, thật sự?!”

Lâu Đồng Đồng mặc danh kỳ diệu: “A? Có sao? Ta thế nào không biết?”

Vì Giai Linh nói tới đây, phần nộ: “Tô Vân cái kia là bà tám số một, lời của nàng nhất định chính là sự thật. Đồng Đồng a, người dám trả đáp soái ca! Lại không nhớ được người ta tên! Cho dù không để soái ca vào mắt, thì cũng nên nhớ kỹ tướng mạo chứ!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Này. . . Soái ca đều là mây trời, mây trôi. Ta từ nhỏ bị soái ca ôm lớn lên.”

Mạc Yến Yến khiếp sợ: “Ai?! Người cư nhiên, cư nhiên đã sớm cùng người khác?”

Lâu Đồng Đồng bình tĩnh nói: “Anh ta.” Lâu Thượng vẫn luôn làm chứng tiểu cô nương thần hồn điên đảo, nàng từ nhỏ đi theo ca ca nhà mình, đã sớm đối với soái ca miễn dịch.

Ký túc xá mọi người nhao nhao muốn quần chết nàng.

Lâu Đồng Đồng ngáp dài một cái, nói: “Ta muốn ngủ trước, sáng mai có khóa giáo sư thỉnh giảng.”

Tiểu Vũ từ trước máy vi tính ngẩng đầu, kỳ quái: “Di, Đồng Đồng, tài khoản của người vẫn online a.”

Lâu Đồng Đồng hàm hồ gật đầu: “Sur phụ mở tài khoản của ta giúp ta hạ phỏ bản đi.”

Tiểu Vũ trầm ngâm: “Sur phỏ của người đối với người thật là tốt, quả thực đem người trở thành lão bà nuôi.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Anh của ta đối với người không tốt?”

Tiểu Vũ nói: “Bé con, không đồng dạng như vậy a! Oa oa, chẳng lẽ sur phỏ của người muốn vỗ béo người? Trước đem người trở thành đồ đệ nuôi, chờ thời cơ đến rồi, trực tiếp lừa gạt làm lão bà! (mồ hôi), đồ đệ xuất sư, sur phụ có rất nhiều kinh nghiệm, kết hôn nuôi dưỡng hải tử, cái nào cũng tốt, sur phỏ của người quá thông minh rồi! Bồi dưỡng một cái đối tượng là có thể mang đến hai phương diện lợi ích! Đồng Đồng, sur phụ nhà người tính toán thật quá chu toàn!”

Bạn nhỏ Tiểu Vũ, người đã biết chân tướng. (◉_◉)

Lâu Đồng Đồng trầm mặc, một hồi lâu sau, nói: “Ta muốn đi ngủ!”

Hôm sau, Lâu Đồng Đồng thần thanh khí sảng đi chiếm chỗ ngồi, giáo sư thỉnh giảng rất hài hước, lớp của hần có rất nhiều người đến nghe dự thỉnh.

Hôm nay bài học chính là phục sức cổ trang, màn ảnh có chiếu hình một bộ nam trang cổ đại hấp dẫn toàn bộ chú ý Lâu Đồng Đồng, cái bộ y phục này nàng ở trong 《Hư Vô》 đã từng thấy qua. Màu đen áo bào, ống tay áo thêu họa tiết dã thú, nhìn về ngoài của nó có vẻ dày cộm nặng nề như một khối giáp uy phong, nhưng lại có vẻ khí chất phi phàm, lỗi lạc xuất chúng. Lâu Đồng Đồng hơi tưởng tượng một chút, nếu bộ y phục này mặc ở trên người sur phụ nhất định cực kỳ thích hợp. Đó hình như là mẫn cấp y phục? Trở về phải lên mạng điều tra xem bộ y phục này làm thế nào đạt được, nàng nghĩ xoát ra bộ y phục này đưa cho sur phụ. Có một câu gọi là “có qua có lại”, bình thường vũ khí cùng trạng bị của nàng đều là sur phụ cấp cho, nàng dù sao cũng phải đưa chút gì đó cho sur phụ chứ.

Buổi trưa lên mạng, Lâu Đồng Đồng mở ra trò chơi quan lưới tìm kiếm phương pháp đạt được bộ hắc y nam trang kia, ở trong diễn đàn trò chơi nàng rất cuộc tìm được tin tức mình muốn.

Mẫn cấp nam trang, không thể chế tạo, chỉ có ở đặc thù nhiệm vụ hoặc trong khi khai bảo rương cũng có một chút tỷ lệ đạt được.

Đặc thù nhiệm vụ phải mẫn cấp mới có thể làm, con đường này trước mắt nàng làm không được, chỉ có thể dựa vào khai bảo rương. Song có một chút tỷ lệ chứ không phải nhất định có tỷ lệ. Bất quá dù sao nàng cũng phải thử một chút. Ở trong Lô Thủy, bộ nam trang này còn chưa có ngoạn gia nào nhận được. Sur phụ nhất định sẽ thích a.

Lâu Đồng Đồng thừa dịp sự phụ không online, khắp thế giới thu mua chìa khóa khai bảo tương. Dựa vào danh vọng cao sẽ nhận được tỷ lệ phần thưởng hệ thống rất lớn.

Mang vật phẩm là 100 cái chìa khóa đặt trong túi đồ, Lục Đồng đi tới chỗ NPC Danh Vượng. Có vài ngoạn gia đứng chung quanh Danh Vượng đang khai bảo rương.

Hoàn Mỹ Luyện Nhân nói: “lão gia gia a , mở ra 60 bảo rương, ngay cả cái chìa khóa vốn mua ban đầu cũng mò không trở về.”

Chính là tư niệm người: “(khinh bỉ) khinh bỉ GM. Lão tử cũng đem 60 cái chìa khóa cắm vào, một đồ tốt cũng không phát!”

Nhị Sinh Nhị Thế: “(gõ mõ) nghe nói mở cái rương lúc 9 giờ tối, hệ thống phát thứ tốt tỷ lệ lớn nhất. Ta lần trước tuôn ra một quyển hoàng đế nội kinh.” Hoàng đế nội kinh là thứ mà tất cả các người chơi ngưỡng vọng, đổi lại một câu khác, một quyển hoàng đế nội kinh có thể chống đỡ mười vũ khí vô cấp bậc Dịch Thủy Thanh Hàn chế tạo.

Hoàn Mỹ Luyện Nhân: “(nước miếng) như vậy được không? !”

Chính là tư niệm người: “Được, tối mai 9 giờ, ông chuẩn bị đem 100 cái chìa khóa, phát nổ GM hoa cúc!”

Hoàn Mỹ Luyện Nhân: “Cứ như vậy, Tư Niệm, chúng ta hạ phó bản đi.”

Những thứ chuyện phiếm này trực tiếp phát trên kênh trước mặt, những ngoạn gia khác đang mở bảo rương cũng tin lời Nhị Sinh Nhị Thế nói, không mở nữa. Bên cạnh NPC Danh Vượng chỉ còn lại có Lục Đồng cùng Nhị Sinh Nhị Thế hai người. Mà trên thực tế, càng nhiều người đồng thời khai bảo rương, hệ thống xuất ra thứ tốt tỷ lệ lại càng nhỏ. Nhị Sinh Nhị Thế cứ nhiên đem người khác lừa gạt đi.

Lâu Đồng Đồng thăm nghĩ trước tiên dùng vài ba cái chìa khóa thử tay một chút, nàng cũng không có hy vọng xa vời có thể dùng mấy cái chìa khóa này xuất ra cực phẩm trang bị.

Nhị Sinh Nhị Thế: “(nước miếng) muối muối, ta xem người khai!”

Lâu Đồng Đồng vừa nhìn danh tự này lập tức liên tưởng đến đạo tài khoản, xem xét Nhị Sinh Nhị Thế cấp, 70 cấp.

Nơi này là an toàn khu, không thể giết người. Lục Đồng không để ý tới hấn, sử dụng cái chìa khóa thứ nhất, bảo rương mở ra, đáng yêu hệ thống nêu lên, trước mắt nổ ra một trận khói trắng, con người tập trung nhìn vào, oa oa, hoàng đế nội kinh!

『 thế giới 』 hệ thống, chúc mừng ngoạn gia Lục Đồng trong quá trình khai bảo rương thu thập được một quyển hoàng đế nội kinh!

Lâu Đồng Đồng kích động, nhân phẩm của nàng có phải hay không tốt như vậy? !

『 thế giới 』 ta là nho nhỏ thương nhân: (trợn mắt)(trợn mắt)(trợn mắt)(trợn mắt) ta hoa mắt?

『 thế giới 』 Tài Thần: (trợn mắt) ta cũng hoa mắt đi . .

『 thế giới 』 Tuyệt Thế Cao Thủ: (khóc lớn) ta nhất định cũng hoa mắt ! !

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: (nước miếng) chụp ảnh chung!

『 thế giới 』 phi a phi: (nước miếng) hoàng đế nội kinh.

『 thế giới 』 Trư Trư: (trợn mắt)(trợn mắt) ta xuất đến mấy trăm cái chìa khóa, vì cái gì cho tới bây giờ không có được một cái? ! !

『 thế giới 』 Chiến Sĩ: (khóc lớn) Lục Đồng muối muối, người bao nuôi ta đi ! !

『 thế giới 』 Thất Nguyệt: (hự) Chiến Sĩ đồng học, cẩn thận bị Dịch Thủy Thanh Hàn nhìn thấy.

.....

Trên kênh thế giới tin tức xuất bốn lần mới ngừng lại được, Lâu Đồng Đồng vui thích mở túi đồ chứa vật phẩm ra, một quyển sách màu vàng lấp lánh lạng lạng nằm, đây là thứ tốt a thứ tốt! Không nghĩ tới nàng lại nhận được thu hoạch ngoài ý muốn như thế. Hoàng đế nội kinh có thể gia tăng nhân vật thuộc tính, nếu như cho cấp 70 Lục Đồng sử dụng, nàng có thể có được lực chiến đấu cấp 120, chính là đồ cực phẩm có tiền mà cũng không mua được.

Thừa dịp bây giờ vận may tốt, Lâu Đồng Đồng còn muốn mở vài cái bảo rương, một bên Nhị Sinh Nhị Thế nói chuyện: “(nước miếng) Lục Đồng, người gả cho ta đi gả cho ta đi! Chúng ta duyên phận đã sớm thiên định!”

Lâu Đồng Đồng quýnh, đạo tài khoản!

Lục Đồng: “(thổ) đạo tài khoản, chết xa một chút.”

Nhị Sinh Nhị Thế: “(thẹn thùng) người vẫn nhớ ta, thật là cao hứng.”

Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh). . .”

Nhị Sinh Nhị Thế: “Thừa dịp vận khí tốt bây giờ, lại mở thêm mấy cái chia khóa. Người có hay không? Không có thì ta cho người! (cười gian) được thứ tốt chúng ta chia đều!”

Lục Đồng: “Nghĩ đến mỹ.”

Lâu Đồng Đồng vừa mở ra mấy cái rương, ra những đều là đồ bỏ đi, chỉ có nhận được thứ tốt hệ thống mới có thể xoát tin tức trên kênh thế giới. Bất quá vừa rồi còn không biết có bao nhiêu người ghen tỵ với nàng.

Có thật nhiều người xa lạ pm nàng, hỏi nàng hoàng đế nội kinh bán hay không, có thể dùng nhân dân tệ cùng nàng mua, nàng thủy chung lắc đầu nói không bán. Vật tốt như vậy, đương nhiên là tự mình giữ lại! Nếu như xoát không ra bộ hắc y nam trang kia, nàng sẽ đem bán hoàng kinh này đưa cho sư phụ cũng được.

Cái kia đạo tài khoản bệnh thần kinh, luôn cho tiểu tài khoản đặt tên cũng không đổi lại hình thức, tiếp theo lập lại X sinh X thế người, nên chính là đạo tài khoản không sai!

Đạo tài khoản bệnh thần kinh đuổi theo Lục Đồng nói: “(ái tâm) Lục Đồng, gả cho ta đi gả cho ta đi!”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Đoạn nhai

Lâu Đồng Đồng không để ý đến hấn, ngồi lên Kỳ Lân thú chạy về hướng ngã tư Tề Thành.

Hoàng đế nội kinh là vật tốt như thế, đặt ở trên người rất nguy hiểm, vẫn là nên mua một tòa gia viên cao cấp cất trữ ở đó mới thỏa đáng. Đến ngã tư đường Tề Thành, nàng nhìn qua các quầy hàng một lượt, không ai có gia viên cao cấp bán.

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Trong bang có ai xây dựng gia viên cao cấp không? Thu một tòa gia viên cao cấp ~ “

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “(nước miếng) bang chủ thật có tiền!

『 bang phái 』 Thủ Hộ Tuyết Nhi: “Lão bà, chúng ta cũng có gia viên cao cấp không phải sao (trợn mắt) lão công người cũng rất có tiền!”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “(nước miếng) ta vẫn cảm thấy bang chủ mới thật sự là người có tiền, hoàng đế nội kinh oa oa!”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) hoàng đế nội kinh này nhất định sẽ gọi người đến đuổi giết ta. . .”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “Hừm hừm, ai dám động đến bang chủ của chúng ta, chẳng lẽ không muốn sống? ! Chúng ta đem hấn luân bạch!”

『 bang phái 』 Thủ Hộ Tuyết Nhi: “Được, bằng hữu ta nhận thức từ trước kia khi chơi 《 Viễn Thịnh 》 đã tới khu chúng ta , sau khi điên cuồng luyện cấp cả đám người kia đã một loạt lên cấp 90. Bang chủ, ta đem bọn họ gia nhập bang chúng ta?”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “(mỉm cười) được, những chuyện nhỏ nhặt này các người tự quyết định, không cần hỏi ý kiến của ta. Ta sẽ ra sức từ đây đến cuối tuần làm cho bang chúng ta phải thăng lên một cấp.”

Một bang muốn thăng cấp cần phải đạt được lượng cống hiến, tiền vàng và số người đầu nhập bang nhất định, Vô Song vừa mới khởi bước, vẫn là bang phái cấp thấp nhất.

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “(khuôn mặt tươi cười) bang chủ, ta đã giúp người hỏi được rồi, bằng hữu của ta đúng lúc có một căn gia viên cao cấp muốn bán, người thương lượng giá tiền với hấn đi.”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Được.”

Bản bạc giá tiền, đem gia viên giao dịch xong xuôi, Lục Đồng tiến vào nhà mới, đem hoàng đế nội kinh cùng một số vật phẩm khác cất trữ an toàn trong nhà. Trong 《 Hư Vô 》 có hệ thống kỹ năng sống, trong gia viên có thể trồng các loại hoa và thảo dược, nuôi sủng vật cùng dưỡng hải tỳ, không thể không nói, đây là trò chơi thiết kế để đông đảo ngoạn gia không thể dứt bỏ được cái thế giới ảo này.

Lục Đồng ngồi kỳ lân thú đi tới Kỳ Tuấn Sơn hái thảo dược, núi này quanh năm không thấy ánh mặt trời, các loại cây cối rất cao và rậm rạp, đây cũng là bản đồ có các loại hoa và thảo dược quý hiếm sinh trưởng nhiều nhất. Trải qua không ngừng tu luyện điều chế, kỹ năng chế thuốc của Lục Đồng rút cục

đã đạt tới cấp 8, cấp 10 là mãn cấp. Kỹ năng chế thuốc được nâng lên rồi có thể thỏa mãn nhu cầu lam được của chính mình. Thường thường nếu thu mua không được được cao cấp, cũng có thể tự mình chế luyện.

Lấy trường tiên quán vào cọc gỗ sát bên bờ vực sâu, Lục Đồng mạo hiểm nắm một đầu dây lần theo vách núi đi xuống, cho đến khi đạt tới vị trí của hoa thất sắc. Trong trò chơi, rất nhiều hoa và thảo dược trân quý không phải đơn giản muốn hái là được, có những vùng chỉ luyện được sư cao cấp mới có thể vào thu thập. Khi điều chế được nếu thiếu một loại cũng không thể tạo thành, vì thế những loại thảo dược quý hiếm cực kỳ khó kiếm. Tỷ như bây giờ, Lục Đồng phải hái được hoa thất sắc chỉ sinh trưởng trên vách núi dựng đứng ở Kỳ Tuấn Sơn, loại hoa này mỗi tuần mới mọc một lần, hái hết người khác tới cũng không còn, chính thế nên hoa thất sắc mới trở thành vật phẩm có tiền cũng không mua được. Lâu Đồng Đồng rao mua mấy ngày trên kênh thế giới mà không có ai bán, đành phải tự mình đến hái.

Vũ khí là trường tiên lúc này phát huy chỗ nổi bật, bởi vì nếu vũ khí của bạn là song dao hoặc là kiếm thì sẽ không thể treo mình trên vách núi giống như Lục Đồng đang làm.

Dưới đáy vực Kỳ Tuấn Sơn không có bản đồ nào khác, từ trên nhìn xuống chỉ một quảng đen mà không nhìn thấy đáy, vì vậy nếu rơi xuống sẽ bị chết và rớt kinh nghiệm.

Đầu ngón tay thon dài của Lục Đồng rút cục cũng chạm được đến chỗ hoa thất sắc đang nở, cành hoa tự động bẻ gãy, bay vào trong tay của nàng. Hái đã được khá nhiều, Lục Đồng nắm chặt dây từ leo lên.

Nhanh chóng đến đỉnh, nàng phát hiện đã có người canh giữ phía trên.

Lâu Đồng Đồng từ sớm đã lường trước sẽ có ngày này, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy, nàng ngày thứ nhất lấy được thứ tốt, ngày thứ hai đã bị người bám đuôi.

Bởi vì bị người ngăn chặn, Lục Đồng không leo lên được, chỉ có thể dán người trên vách núi.

Lâu Đồng Đồng mở ra thẻ hảo hữu, thẻ hảo hữu của nàng không nhiều lắm, sư phụ không online, ca ca cũng không online, vậy không thể làm gì khác hơn là ở kênh bang phái tìm người hỗ trợ.

『 bang phái 』 Lục Đồng: “>_< hộ pháp, ta ở trên vách núi Kỳ Tuấn Sơn hái thuốc, bị người cản trở, ta không thể đi lên.”

『 bang phái 』 Thủ Hộ Tuyệt Nhi: “Bang chủ báo tọa độ.”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “234. 456. 2.”

『 bang phái 』 Thủ Hộ Tuyệt Nhi: “Kiên trì một lát.”

Lâu Đồng Đồng không dám buông lỏng, người kia là muốn giết chết nàng để rơi ra hoàng đế nội kinh sao? Cũng may nàng đã đem đồ cất trữ trong nhà, cho dù bị giết đến 0 cấp, người này cũng không chiếm được đồ vật mình muốn.

Lâu Đồng Đồng ở trong đầu tìm kiếm nick name này, Bá Vương Biệt Cơ, hẳn là ngoại gia nằm trên bảng đen, đứng vị trí thứ nhất, nói cách khác hẳn từng giết qua rất nhiều người, danh vọng bị khấu trừ một cách thảm thương, đến nỗi bị âm thấp nhất toàn khu vực này.

Lục Đồng bỗng nhiên bị trượt một cái, gia tăng khoảng cách với mép vực, gió thốc vào chiến bào, có một cảm giác cực kỳ tráng liệt.

Bá Vương Biệt Cơ đã bắt đầu sử dụng kỹ năng chém cọc gỗ, cọc gỗ một khi bị chém đứt, nàng sẽ rơi xuống đáy vực, mà khi chết đồ trên người sẽ rớt lại trên bờ. Nơi đây không thể hồi thành phục sinh, sau khi rơi xuống, chỉ có thể ở trên vách núi sống lại. Bá Vương Biệt Cơ theo nàng thật lâu, mới lựa ở cái nơi này giết nàng sao?

Đột nhiên một âm thanh tựa như dây cung bị đứt xen vào nền nhạc, cọc gỗ bị đứt!

Lục Đồng thẳng tắp rơi xuống, hai tay giang rộng, hoa thất sắc tung lên rơi theo nàng, Lâu Đồng Đồng nhấn mấy cái chốt, hy vọng có thể dùng trường tiên giữ lại vật gì đó, đáng tiếc màn hình bên trong trò chơi xám xịt lại, Lục Đồng tử vong.

Hệ thống nêu lên bởi vì nàng tử vong lên rơi xuống một vật phẩm, là một tờ bản vẽ gia cụ, không quý lắm.

Lục Đồng thay bộ y phục cấp 130 phòng ngự cao, đợi 5 giây chờ hồi sinh lại.

Khi màn hình bên trong trò chơi khôi phục lại cảnh sắc bình thường, Lục Đồng đã đứng bên bờ vực, Bá Vương Biệt Cơ giờ trường thương đâm tới, Lục Đồng thành công tránh né chiêu thứ nhất, tăng tốc chạy trốn, nhảy đến tảng đá đối diện.

Đột nhiên xuất hiện một người xông thẳng lên đối phó với Bá Vương Biệt Cơ, Lâu Đồng Đồng nhìn rõ ràng tên của hắn, Sinh Sinh Thế Thế.

Tên đạo tài khoản chạy tới cứu nàng?

Việc Bá Vương Biệt Cơ sở dĩ trở thành sát nhân cuồng ma đã nói rõ thực lực cường đại của hắn, Sinh Sinh Thế Thế cũng chỉ có cấp 134, đã ngã xuống đất chết một lần, tại chỗ sống lại, tiếp tục phóng kỹ năng giết người.

Sinh Sinh Thế Thế: “Chạy a.”

Lâu Đồng Đồng sững sờ, nhìn hình ảnh Sinh Sinh Thế Thế vừa rớt xuống, lại đứng lên, hoa thất sắc toàn bộ bị đánh bay hết. Trên đỉnh Kỳ Tuấn Sơn vừa thiếu đi một chút tiền điểm sắc hoa nhất thời trở nên xám xịt, u ám, không khí tràn ngập sát khí nặng nề.

Lục Đồng vẫn ngây ngốc tại chỗ, nàng không muốn thiếu hấn dù chỉ một chút ân tình.

Sinh Sinh Thế Thế: “(chuy đầu) tại sao không chạy?”

Lâu Đồng Đồng không có đánh chữ, chỉ lẳng lẳng nhìn người vừa từ vong ngã xuống trên màn ảnh, đột nhiên cảm thấy không rõ ràng. Cái tên đạo tài khoản này người người đều thông hận, hấn thế nhưng lại vào lúc này chạy tới cứu nàng. Mà trên thực tế bọn họ cũng không quen thuộc, bất quá là lúc ban đầu nàng vì hấn mà bị hiểu lầm thành đồng bọn đạo tài khoản, sau hấn cũng bị nàng giết qua một lần, lại vẫn luôn cãi nhai nói “Lục Đồng gả cho ta đi.”

Lục Đồng xoay người nhảy xuống tầng đá, phát động công kích, trường tiên vung thẳng vào mặt Bá Vương Biệt Cơ, ra sức tấn công.

Mất thấy nàng lần nữa sẽ phải từ vong, Thủ Hộ Tuyệt Nhi chạy tới kịp thời. cấp 145 bạo lực môn phái dùng đao chém ngã Bá Vương Biệt Cơ.

Thủ Hộ Tuyệt Nhi trên trang bị có một cái kỹ năng đặc thù, Bá Vương Biệt Cơ bị phong ấn, cả người bỗng nhiên không cử động được.

Thủ Hộ Tuyệt Nhi: “Bang chủ, tới giết chết hấn đi.”

Lục Đồng theo lời vung trường tiên lên quát, đem Bá Vương Biệt Cơ máu không còn một giọt.

Bị giết như thế mấy lần, Bá Vương Biệt Cơ cưỡng chế logout chạy thoát.

Lục Đồng: “Cám ơn.”

Thủ Hộ Tuyệt Nhi: “Không có chuyện gì, chờ bang chủ luyện lên cấp cao giống như trước kia, như thế sẽ không bị người khi dễ. Giờ hãy để phu thê chúng ta bảo vệ ngươi.” Trước kia ở cùng khu, Lâu Đồng Đồng là người có danh vọng bậc nhất, Thủ Hộ Tuyệt Nhi cũng biết rõ nàng.

Lục Đồng: “Ừ! Một ngày nào đó, ta cũng sẽ giống như trước kia, leo lên bảng xếp hạng PK!”

Thủ Hộ Tuyệt Nhi: “(mỉm cười) bang chủ cố gắng lên.”

Cuối cùng Lâu Đồng Đồng nhớ tới Sinh Sinh Thế Thế, lúc này cái tên đạo tài khoản kia đã không thấy bóng dáng.

Buổi tối, lúc Lâu Đồng Đồng login sư phụ đã online trên mạng, nàng cảm thấy hoảng để nội kinh vật này nên sớm đưa ra khỏi tay thì hơn.

Lâu Đồng Đồng cho sư phụ phát tư tin: “Sư phụ, tôi truyền tổng thạch ở cửa cung điện Tề Thành, ta cũng có đồ đưa cho ngươi.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Thứ gì?”

Lục Đồng: “(xoay quanh) thứ tốt, ngươi đến rồi sẽ biết.”

Một lát sau sư phụ cười biến dị kỳ lân thú xuất hiện ở cửa cung điện, Lục Đồng cũng vừa lúc ngồi trên kỳ lân thú chờ bên cạnh truyền tổng thạch, cho nên hai cái kỳ lân thú gặp nhau, thú cười của Lục Đồng không hiểu sao không thể không chế được, vọt tới trước biến dị kỳ lân thú, vô cùng thân thiết dùng đầu cọ cọ lỗ tai lông xù của người ta.

Thú cười phát xuân? . . .

Bất kể Lâu Đồng Đồng thao tác thế nào, kỳ lân thú của nàng vẫn bất động, rúc vào biến dị kỳ lân thú của sư phụ với vẻ mặt cực kỳ hạnh phúc.

Lục Đồng: “Ách, thú cười của ta thế nào lại vậy. . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ừ, yêu thú cười của ta.”

Lục Đồng: “. . .”

Lâu Đồng Đồng nhớ tới trọng điểm, cũng không để ý đến thú cười, điểm giao dịch.

Một quyển sách vàng tươi bày ở bên trong khung giao dịch, sư phụ tự động tự giác đánh lên một số tiền lớn. Lâu Đồng Đồng yên lặng điểm hủy bỏ.

Nàng cùng sư phụ nói: “Sư phụ, đưa cho ngươi.”

Sư phụ nói: “Ở đâu ra?”

Nàng đắc ý: “Khai bảo tương được!”

Suy nghĩ một chút, nàng lại phát thêm một câu: “>_< vật này để ở chỗ ta bị rất nhiều người đổ kỵ, sư phụ ngươi giúp ta dùng nó.” Sử dụng hoàng đế nội kinh, hệ thống sẽ thông báo trên kênh thế giới, nói vậy người khác cũng sẽ biết vật này đã bị sư phụ dùng, không có trên người nàng.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(tìm ra manh mối) giữ lại cho chính mình, ta không cần.”

Lục Đồng: “(lắc đầu) sư phụ, chẳng lẽ ngươi không thích?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngươi tặng ta mười đóa hoa hồng ta sẽ cảm thấy còn cao hứng hơn.”

Đưa hoa hồng có thể gia tăng độ thân mật, gia tăng độ thân mật mục đích dùng khi kết bái cùng kết hôn. . .

Lục Đồng: “= =! Ngươi nói không muốn, ta đây đành cầm đi tặng ca ca!”

Sư phụ phát ra tổ đội muốn mời, nói: “Tùy ngươi, đi giết nhiệm vụ?”

Lâu Đồng Đồng vừa điểm mấy lần giao dịch, sư phụ nhận lấy.

Lục Đồng: “Dùng nó đi ! ! !”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Giữ lại đã, sau này hãy nói.”

Lục Đồng: “(ngắt) rất nhiều người biết vật này ở trên người của ta, có người đã truy sát ta. Sư phụ ngươi bây giờ dùng nó, cùng lắm thì sau này ngươi có quyền khác đưa ta là được.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng, ai đuổi giết ngươi?”

Lục Đồng: “Ách, về sau hữu hộ pháp tới cứu ta, còn đem người kia giết đến logout.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Hải tử

Sư phụ cho nàng phát tư tin: “Rất nhiều người muốn hoàng đế nội kinh?”

Lục Đồng nói: “Vâng.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Vậy ta đem nó ra dùng.”

Lục Đồng: “Được ^_^ “

Cũng không lâu lắm, trên kênh thế giới hệ thống xoát ra một cái tin tức: ngoạn gia Dịch Thủy Thanh Hàn sử dụng hoàng đế nội kinh, hy vọng hắn có thể giải cứu muốn dân bá tánh, thay đổi cái thế giới yêu ma hoành hành này.

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: (gõ mõ) có tiền đồ.

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: (kinh hô) Dịch Thủy Thanh Hàn thực lực sẽ vượt qua Lâu Thượng Hữu Nhân đi? cấp 146 kiếm khách dùng hoàng đế nội kinh, thương tổn có thể đạt tới bao nhiêu? Nếu như hắn không thối lui khỏi luận võ lần trước, hắn có lẽ đứng vào hàng hai mươi cao thủ đứng đầu.

『 thế giới 』 Tam Kiếm Kinh Hồng: thu hoàng đế nội kinh. . . Giá tiền thương lượng.

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: (ˊ _ ˋ) chỉ có ta cảm thấy được Lục Đồng muội muội thiên vị sao? Tại sao không để cho lão đại dùng?

『 thế giới 』 Nghịch Giang Lưu: (tan nát cõi lòng) tại sao ta không có đồ đệ cùng lão bà như vậy

Lâu Đồng Đồng cũng tò mò, sau này sư phụ dùng hoàng đế nội kinh, có thể ở vị trí trên bài danh bảng bao nhiêu?

Sư phụ phát tới tin tức: “Có người gọi đi câu cá, cùng nhau đi?”

Lâu Đồng Đồng trong trò chơi này còn chưa đi câu cá bao giờ, vui vẻ đáp ứng.

Đến chỗ hồ nước có thể câu cá, Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá cùng mấy ngoạn gia khác đã an nhiên ngồi thả câu, nhìn thấy bọn họ, ở kênh trước mặt

nói chuyện.

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “(cười gian) còn mang người nhà đến ?”

Long Phi Phi: “Ta ghen tỵ, cho ta một quyền hoàng đế nội kinh, ta ít nhất có thể xếp thứ hai.”

Lâu Đồng Đồng nghĩ mặc dù không phải là lần đầu tiên gặp mặt, vẫn là chào hỏi tốt lắm: “(mỉm cười) chào mọi người.”

Long Phi Phi: “Đệ muội tốt, (u buồn) đệ muội lần sau lại khai được một quyền hoàng đế nội kinh lập tức bán cho ta đi.”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “(u buồn) bang chủ. . . Ta cũng ghen tỵ.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Kỳ thực ta không muốn dùng nó lắm. . .”

Lâu Đồng Đồng còn không thấy rõ cái gì, nhanh như chớp Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá thu hồi cần câu, cầm lấy đại đao cùng sư phụ đánh nhau. . .

Long Phi Phi: “Phó bang, người bây giờ đánh thắng được hắn? Ta sẽ giúp người nhặt xác.”

Niết Bàn bang chủ Long Phi Phi ánh mắt sắc bén, cuối cùng vài giây sau Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá thả ra một đứa bé, không ngừng thêm máu cho mình, đáng tiếc vẫn bị sư phụ chém ngã.

Sau khi hài tử sống lại, đi theo phía sau cha của hắn, thỉnh thoảng tò mò quay đầu nhìn ngó chung quanh, có một con bướm bay qua, hắn vươn bàn tay nhỏ bé muốn bắt, đáng tiếc con bướm vẫn bay đi, hai bàn chân mẫm mẫm hắn lại chạy nhanh đuổi kịp Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá.

Lâu Đồng Đồng nhìn thấy tiểu hài tử này thì nhiệt huyết sôi trào, thật khả ái đáng yêu a khả ái đáng yêu! Khuôn mặt nhỏ nhắn bầu bĩnh, núc ních thịt, đôi mắt cực kỳ thuần khiết, hồn nhiên, còn nữa hắn tự làm những động tác nghiêng đầu tò mò mọi vật xung quanh, chỉ như vậy thôi cũng làm cho Lâu Đồng Đồng tâm ngứa khó nhịn. Nàng cũng rất muốn một đứa bé a a!

Lục Đồng: “(sao mắt) đứa bé này là một tiểu thầy thuốc? Thật đáng yêu!”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “Đúng vậy, con ta lúc mới ra sinh thuộc tính cũng không tốt lắm, vì hắn, ta đã phải đập n thứ tốt.”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá đi tới hồ nước bên cạnh tiếp tục câu cá, Lục Đồng đi theo sư phụ gia nhập đội ngũ của bọn họ, bắt đầu chặng đường câu cá.

Bên cạnh hồ nước, tiểu hài tử kia đứng bên người Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá, chớp chớp hai mắt nhìn chăm chăm hồ nước, trên đầu toát ra một hàng chữ: “Oa oa, phụ thân, có cá lớn!”

Thật đáng yêu a thật đáng yêu. . .

Lâu Đồng Đồng nhìn a nhãn, vẫn là nhìn không được, mở ra trang chủ nghiên cứu hệ thống nuôi dưỡng hài tử, đáng tiếc hệ thống giải thích mơ hồ, đại khái là vì để cho người chơi gia tăng vui thú khám phá.

Lục Đồng: “Hài tử môn phái có thể tự mình lựa chọn sao?”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “Ngẫu nhiên, bất quá nếu phụ thê cùng một phái thì hài tử có tỷ lệ giống cha mẹ rất lớn. Lúc PK con ta có thể giúp thêm máu, không tệ.”

Lục Đồng: “>_< nuôi dưỡng hài tử có phiền toái không? Ta cũng muốn nuôi dưỡng. Hài tử thật đáng yêu.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Không phiền toái.”

Long Phi Phi: “Ừ hừ, có người có âm mưu.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = “

Lục Đồng: “Ta nghĩ đi thu một quyền cô nhi, nhận nuôi một đứa bé.”

Hệ thống nêu lên có cá mắc câu, Lục Đồng thu cần, nhận được một viên bảo thạch. Trong kỹ năng câu cá, hệ thống không chỉ cho câu được cá, cũng có tỷ lệ câu được những thứ khác như bảo thạch, đá cường hóa và một số thứ tốt khác. Ngoài đánh quái thắng cấp ra, ngoạn gia cũng hay tới đây câu cá, còn dễ dàng nói chuyện phiếm.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Dùng quyền cô nhi nhận nuôi thuộc tính hài tử sẽ rất bình thường, vẫn là tự mình sinh mới tốt ~ “

Lục Đồng: “(tan nát cõi lòng) bình thường thì bình thường, ta muốn nuôi dưỡng một đứa bé.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng, chúng ta kết hôn đi?”

Lâu Đồng Đồng nhìn màn ảnh máy vi tính tím đập mạnh, trước kia sự phụ đều là vui đùa, nàng cũng không quá thật lòng, đây là lần đầu tiên hấn chính thức đề cập đến cái đề tài kết hôn này. Nàng thật sự muốn nuôi dưỡng một đứa bé a a, kết hôn liền kết hôn đi.

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “Bang chủ. . .”

Long Phi Phi: “Phó bang. . .”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “Ta cũng muốn kết hôn. . .” Hấn đã ly hôn, hài tử đi theo hấn.

Long Phi Phi: “Người đi chuyển đổi giới tính, ta cưới người.” Ở trong 《Hư Vô》 có thể làm phẫu thuật giới tính, hệ thống cho phép, khi kết hôn bị ảnh hưởng.

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “Cút!”

Lâu Đồng Đồng thông thả viết chữ, trong lòng khản trương.

Lục Đồng: “> < vậy sau này nếu như ly hôn hài tử thuộc về ta!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(vô đầu) thầy trò không thể ly hôn.”

Lâu Đồng Đồng vô đầu một cái, là nha, thầy trò muốn kết hôn còn phải qua loạn luân nhiệm vụ, mới có thể kết hôn, ai thiết kế ra hệ thống sư đồ biến thái như vậy?

Lục Đồng: “Vậy sau này người muốn ly hôn làm sao bây giờ?”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “(ngâm miệng) Lục Đồng muội muội, sư phụ của người đã nói, ai dám lấy người hấn liền gặp một lần giết một lần, người chính là không thể gả cho người khác.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Cho dù trò chơi này đóng cửa ta cũng sẽ không bao giờ nghĩ ly hôn.”

Lâu Đồng Đồng đột nhiên cảm thấy trong lòng cực kỳ khó chịu, rồi đi vòng du, bọn họ chẳng qua là người xa lạ.

Lục Đồng: “(xoay quanh) được, chúng ta kết hôn đi.”

Không quản nữa, bây giờ vui vẻ là được rồi, nàng thật sự rất muốn nuôi dưỡng một đứa bé. Hôn nữa nàng cũng không ghét cùng sư phụ kết hôn, ừ, thường thức một chút nhân sinh trong trò chơi cũng tốt.

Long Phi Phi: “Thanh Hàn lão đệ, cuối cùng người đã đem đồ đệ lừa gạt tới tay, vui hay không vui?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Nói nhảm”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “Dựa vào, qua sông rút cầu a! Nếu không phải ta phóng con ta đi ra lác la lác lư, người vẫn còn độc thân một thời gian nữa sao (gõ mõ) “

Lục Đồng: “. . .”

Sự việc là như thế... cho nên hai người quyết định kết hôn, Lục Đồng mang sư phụ về gia viên của mình lấy hoa hồng, liên tục tặng mười đóa, độ thân mật tăng đến ba ngàn. Ba ngàn độ thân mật có thể sinh con.

Hai người đều là người chịu bỏ tiền chơi game, so với sư phụ, Lâu Đồng Đồng đối với hệ thống kỹ năng sống càng thấy hứng thú, trong vườn trồng đủ loại hoa hồng, thảo dược, điều này cũng dễ dàng cho nàng chế luyện được cao cấp.

Lục Đồng mang sư phụ đi thăm một vòng phòng ốc của mình, dương dương đắc ý nói: “Ta loại có Kỳ Tuấn Sơn thảo dược, kỹ năng chế thuốc của ta đã miễn cấp.” Được rồi, cho phép nàng bỏ qua việc sư phụ giúp nàng xoát một phần chế luyện nhiệm vụ.

Sư phụ nói: “Không biết sau khi kết hôn phòng ốc có thể hay không xây rộng hơn một chút.”

Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) sư phụ, phòng ốc của ta còn chưa đủ lớn sao, đủ người ở rồi!” Kỳ thực chức năng chủ yếu của phòng ốc chính là cất trữ vật phẩm, sau khi có hài tử có thể đem hài tử để ở nhà. Những ngoại gia theo con đường luyện cấp PK sẽ không để ý qua phòng ốc lớn hay nhỏ. Lâu Đồng Đồng ngoại trừ luyện cấp, vẫn thích tìm hiểu cuộc sống kỹ năng, hưởng thụ trò chơi cuộc sống.

Sư phụ đem nàng ôm lấy, nói: “Ừ, đủ ta ở rồi.”

Mạc Yến Yến từ bên ngoài tức xá trở lại, lơ đãng nhìn thấy Lâu Đồng Đồng ở trước máy vi tính cười e ấp, gương mặt hồng hồng, người không biết còn tưởng rằng nàng đang cùng người yêu nói chuyện phiếm.

Mạc Yến Yến nói: “Đồng Đồng đang cười gì vậy?”

Vì Giai Linh nói: “Ai biết cô nàng này, cả đêm thần kinh ngu ngốc, nhìn một cái máy vi tính cũng có thể bật cười.”

Lâu Đồng Đồng không để ý đến các nàng, tiếp tục chơi trò chơi, Lục Đồng rất phối hợp tình hình, biết điều bám vào bả vai sư phụ, nói: “Sư phụ, chúng ta đến lúc nào kết hôn?”

Đồng tác ôm kết thúc, Dịch Thủy Thanh Hàn phóng Lục Đồng xuống dưới, nói: “Chờ người lên tới 90 cấp, chúng ta đem loạn luân nhiệm vụ làm, lập tức có thể kết hôn.”

Lục Đồng: “Ta bây giờ cấp 89, kinh nghiệm cũng sắp đầy, chừng tối mai là có thể lên 90.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Vậy chúng ta bây giờ đi xoát kinh nghiệm?”

Lục Đồng: “Được.”

Một tổ đội vô song cùng nhau đánh quái, Lục Đồng nhanh chóng lên tới 90 cấp, kỹ năng điểm满, Lâu Đồng Đồng logout.

Ký túc xá tắt đèn, Lâu Đồng Đồng ôm chầm ở trên giường lăn lộn, mặc sức tưởng tượng tương lai tốt đẹp, chính là, hài tử nhào vào trong lòng của nàng, trên đỉnh đầu toát ra một nhóm chữ nhỏ: “Ta thích nhất mẫu thân.” Thật đáng yêu a thật đáng yêu, mặc dù là tiểu hài tử trong trò chơi, nhưng vẫn làm cho nàng toát lên tình mẫu tử thiên tính. Chỉ cần tưởng tượng hình ảnh, đã cảm thấy phi thường tốt đẹp, nàng ôm chầm tiếp tục lăn lộn, lẩm bẩm: “Bảo bối hài tử a, chờ mẫu thân tới yêu người!” Đột nhiên trong bức tranh hiện ra một kiếm khách khí chất lồi lạc, ôm lấy hài tử nói: “Con không thích phụ thân sao?.” Lâu Đồng Đồng bật dậy, nàng rút cuộc đang loạn tưởng cái gì, trong trò chơi tiểu hài tử mặc dù có thể tự động nói chuyện, nhưng là không thể nào cùng ngoại gia nói chuyện phiếm, sư phụ làm sao có thể nói lời như thế? !

Lại nói, sư phụ dùng hoàng đế nội kinh, thực lực có thể hay không vượt qua ca ca? Vẫn là phải gọi điện thoại cho ca ca xem thế nào.

Lâu Đồng Đồng ôm chầm bấm số điện thoại di động của Lâu Thượng, đợi thật lâu mới chuyển được, nàng nói: “Ca, người sao lại lâu như vậy mới bắt máy!”

Lâu Thượng nói: “Đồng Đồng, ta đang bang chiến a, đợi đánh xong gọi lại cho người.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ai, cũng không có gì chuyện, ta ngủ đây, ca ca ngủ ngon.” Nàng hắc tuyến, Tung Hoành cùng Niết Bàn lại vừa xung đột? Hai đại bang phái này mâu thuẫn đã đạt đến trình độ mỗi tuần đánh một trận, có đôi khi rõ ràng chỉ là chuyện lông gà lông vịt, hai đại bang này đều không hèn mà cùng quyết định dùng phương thức quần đấu để giải quyết. Niết Bàn bang chủ Long Phi Phi nàng cũng đã gặp, thoát nhìn cũng không phải là người không nói đạo lý, mà Niết Bàn cùng Tung Hoành tựa hồ đối với bang phái tranh đấu không biết mệt, nàng đang hoài nghi hai đại bang này kỳ thật rất yêu đối phương, chỉ là đang trình diễn tiết mục ngược luyến tình thâm mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Hoa khôi của trường

Ngày hôm sau vừa đúng là thứ bảy, buổi tối có một cái tọa đàm, vốn là tự nguyện đi nghe giảng, nhưng phía trường học đột nhiên thay đổi chủ ý truyền lệnh xuống, yêu cầu toàn bộ sinh viên khoa trung văn phải có mặt, Lâu Đồng Đồng lưu luyến trò chơi vẫn phải đến giảng đường điểm danh.

Mạc Yến Yến đã sớm vì ký túc xá chiếm được chỗ ngồi tốt lắm, Lâu Đồng Đồng có mặt tại giảng đường thì trong phòng đã ngồi đầy người, chung quanh một mảng lớn nam sinh đều ở hướng về trung tâm, phần nhiều là đang nhìn một nữ sinh nào đó ngồi hàng ghế phía trước các nàng. Lâu Đồng Đồng tò mò, lấy tay khuỷu tay đụng đụng Tiểu Vũ, hỏi: “Ngồi phía trước là ai?”

Tiểu Vũ nói: “Còn có thể là ai, ngoài hoa khôi của trường ta Chu Tư Thất, mọi người nghe nói hoa khôi muốn tới ngồi nghe giảng, rồi rít chạy tới vậy xem.” Kỳ thực trong đám nam sinh chung quanh không ít là len lén hướng Tiểu Vũ cùng Lâu Đồng Đồng vụng trộm ngắm nhìn, chẳng qua là các nàng cũng không để ý thôi.

Lâu Đồng Đồng hiểu rõ: “Khó trách người tới nhiều như vậy.”

Chu Tư Thất đang an vị phía trước Lâu Đồng Đồng, nàng trang điểm nhã nhặn, lông mày tinh tế, hồng điểm đôi môi, cặp mắt to cùng cái mũi tinh xảo đều thách thức nam tính của các đấng mày râu, làm cho không chỉ người khác phải phải ước mơ. Giáo sư diễn thuyết còn chưa tới, trong giảng đường tiếng nói chuyện đã có phần hỗn loạn.

Chu Tư Thất thanh âm không phải là rất lớn, nhưng vẫn làm cho Lâu Đồng Đồng cùng Tiểu Vũ nghe được. Chu Tư Thất nói: “Bất kể là ai hẹn ta, ta cũng sẽ không đi, Ta còn muốn trở về lên võng du, tối nay có tổ chức một sự kiện lớn, ta không thể bỏ qua.

Nữ sinh ngồi bên trái cạnh nàng nói: ” Tư Thất a, trò chơi thì có cái gì chơi hay chứ, người cứ mở miệng là lại nói tới võng du, người sẽ không phải là yêu qua mạng đi?”

Chu Tư Thất sẵn giọng: “Không có, mặc dù trong trò chơi cũng có rất nhiều người theo ta cầu hôn, nhưng là ta đối với bọn họ không có cảm giác gì. Ai, nhưng là. . .” Muốn nói lại thôi, liền thành công hấp dẫn sự chú ý của nữ sinh bên phải. Bên phải nữ sinh hỏi: “Nhưng mà cái gì? Tư Thất, người sẽ không thật sự yêu qua mạng đi? Khó trách tài tử trường chúng ta đuổi theo người, người nhìn cũng không nhìn người ta một cái!”

Chu Tư Thất than thở, trong giọng nói mang theo nhàn nhạt xót xa: “Ta cũng không muốn a, nhưng là ta đối với bọn họ thật sự không có cảm giác. Ta cũng không hiểu tại sao mình lại như vậy, có đôi khi ta sẽ kiềm chế không nổi bản thân mà chú ý đến người kia, hần hôm nay có hay không xuất hiện, hần ngồi thủ cười gì, hần hôm nay dùng vũ khí nào, trên kênh thể giới hần có nói gì hay không. . .”

Nữ sinh bên trái cắt đứt nằng: “Tư Thất a, yêu qua mạng không thể tin cậy, người làm sao biết người kia lớn lên dạng gì? Vạn nhất hần là một đại thúc thô tục thì sao? Ta nghe nói rất nhiều đại thúc vô si đều thích ở trong trò chơi lừa gạt nữ sinh!”

Chu Tư Thất cau mày: “Không thể nào, ngoạn gia trong khu chúng ta đều biết hần, danh tiếng của hần rất tốt. Hần đã từng giúp ta giết BOSS, ta cảm giác hần rất lý trí thành thực, lại không mất đi khôi hài, thú vị. Ta nhìn nam sinh luôn luôn rất đúng, hần sao có thể là hèn mọn đại thúc?”

Nữ sinh bên phải nữ sinh cười châm biếm: “Anh hùng cứu mỹ nhân a, kỳ thực hần có lẽ đã sớm coi trọng người rồi. Được, Tư Thất, người chơi cái trò chơi gì? Ở server nào?”

Chu Tư Thất hé miệng cười một tiếng: “Đừng nói lung tung a, hần sắp nhanh mất cấp, tuy nhiên hần không kết hôn, đại khái có lẽ không cảm thấy hứng thú với nữ nhân trong trò chơi đi. Ta chơi game là 《Hư Vô》, ở Lô Thủy.”

Tiểu Vũ bà tám vẫn luôn để ý nghe các nàng nói chuyện, lúc nghe được câu này thì thân thể chấn động, lấy tay khuỷu tay đung đung Lâu Đồng Đồng, nhỏ giọng nói: “Đồng Đồng, hoa khôi của trường lại cùng chúng ta chơi một cái server a!”

Lâu Đồng Đồng hoàn hồn: “Hả?”

Tiểu Vũ chỉ chỉ hàng ghế phía trước, khẽ nói: “Nghe!”

Nữ sinh bên phải Chu Tư Thất như tên trộm cười nói: “Hần không kết hôn nguyên nhân không phải là đang đợi người sao? Hoa khôi chính là hoa khôi a, ở trong trò chơi sức quyến rũ cũng lớn như vậy. Hắc hắc, Tư Thất người phát tâm hình cho hần xem, hần nhất định sẽ bị người mê hoặc đến thần hồn điên đảo!”

Lâu Đồng Đồng vội vàng nghĩ, sẽ không trùng hợp thế chứ, Chu Tư Thất, Tư Thất Thất, hai cái tên này chỉ cần tùy ý liên tưởng một chút cũng cảm thấy có quan hệ, người Chu Tư Thất trong miệng chú ý là ai? Lần trước Lâu Đồng Đồng mở tài khoản sư phụ giúp nàng giết nhiệm vụ, nàng cũng đã nói chú ý sư phụ đã lâu rồi.

Chu Tư Thất nhẹ nhàng đẩy nữ sinh bên phải một cái, nói: “Ai nha, ta nào có sức quyến rũ lớn như vậy. Ai, kỳ thực ta đang suy nghĩ nguyên nhân hần không hỏi ta hình, có phải hay không hần lo lắng ta sẽ hiểu lầm hần giống như những xú nam nhân khác. Trong trò chơi, có một số nam ngoạn gia luôn hỏi nữ nhân ảnh chụp, thật hèn mọn chết đi được!”

Hoa khôi đồng học, kỳ thực người đã suy nghĩ quá nhiều!!!!!!!

Nữ sinh bên trái Chu Tư Thất nói: “Tư Thất a, ta vẫn cảm thấy yêu qua mạng là không đáng tin cậy, trước hãy thăm dò xem đối phương có khá hay không đã. Nếu như đối phương là một soái ca, còn có thể suy nghĩ một chút. Còn nữa, người trong trò chơi nick name là gì?”

Chu Tư Thất nói: “Tư Thất Thất. Nhưng nếu như đối phương là hần, ta sẽ nguyện ý ở trong trò chơi kết hôn, ta tin tưởng hần lớn lên sẽ không khó coi!”

Tiểu Vũ cùng Lâu Đồng Đồng nháy mắt, nhỏ giọng nói: “Hoa khôi của trường không yêu tài tử bán giáo, lại đi coi trọng nam ngoạn gia trong trò chơi, tin tức này thật quá năng lực tiếp thu a! Người cảm thấy người hoa khôi coi trọng là ai?” Chưa đến một lúc, Tiểu Vũ suy đoán nói: “Không phải là anh của người sao? A ha, anh của người ở server chúng ta quả thực là đối tượng đồng đảo nữ ngoạn gia thêm muốn, Đồng Đồng người cảm thấy thế nào?”

Lâu Đồng Đồng sờ sờ lỗ mũi, nói: “Không phải là anh ta, là đối tượng ta sắp kết hôn. . .” Lần trước là nàng mở tài khoản sư phụ giúp Tư Thất Thất giết nhiệm vụ, may mắn thấy lời Tư Thất Thất nói chú ý sư phụ đã lâu rồi. Nói đến thật là tẩu xảo, Tư Thất Thất lại là hoa khôi của trường Chu Tư Thất.

Tiểu Vũ nhất thời không kịp phản ứng, sau khi suy nghĩ cẩn thận vỗ đùi, la lên: “Là người khôn kiếp sao? Một chân đạp hai thuyền sẽ gặp sét đánh a!” Tiểu Vũ đồng học chủ động đem sự kiện trên lý giải thành, hoa khôi của trường cùng người nàng ngưỡng mộ trong lòng chính là lưỡng tình tương duyệt, mà Lâu Đồng Đồng không hề hay biết, hoan hoan hi hi chuẩn bị kết hôn, nàng cư nhiên vẫn bình tĩnh như vậy? !

Người chung quanh tò mò nhìn sang, ngay cả Chu Tư Thất cũng khẽ quay đầu nhìn lại, Lâu Đồng Đồng về mặt khó xử, nói: “Tiểu Vũ, nhỏ giọng một chút!”

Tiểu Vũ gật đầu, nói: “Đồng Đồng người nói đi, hần là một cái khôn kiếp?! Ta sẽ mách anh của người, đem hần luân bạch! Được rồi, người cư nhiên vẫn muốn kết hôn?”

Lâu Đồng Đồng mờ mờ hồ hồ nói: “Chuyện này tương đối phức tạp, chúng ta sau này từ từ lại thảo luận. Ta chỉ nghĩ ở trong trò chơi nuôi dưỡng đứa bé, chính là như vậy.”

Tiểu Vũ trừng nàng một cái, thật hết chỗ nói rồi.

Giáo sư của từ trước đi lên bục, phía dưới sinh viên dần yên tĩnh trở lại, hàng ghế của Chu Tư Thất cũng không nói thêm gì nữa, Lâu Đồng Đồng nghiêng người nhìn hoa khô một cái, thầm nghĩ nếu như Chu Tư Thất biết ngày đó giúp nàng giết BOSS kỳ thực không phải sư phụ, mà là nàng Lâu Đồng Đồng, không biết hoa khô còn hướng mơ tưởng đến sư phụ sao?

Diễn thuyết kết thúc, có một nam sinh dừng cảm ngăn cản Chu Tư Thất nói: “Tư Thất, có rảnh rồi không? Ta muốn mời uống ly trà. Dĩ nhiên, ăn bữa khuya cái gì cũng được!”

Chu Tư Thất nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: “Xin lỗi, ta không rảnh nga, lần sau đi.”

“A, Được!”

Lối ra bị đông đảo sinh viên lấp kín, các nam sinh dường như ăn ý vì Chu Tư Thất tránh sang một bên làm thành một lối đi, Tiểu Vũ lôi kéo Lâu Đồng Đồng đi ra, đúng lúc cản trở đường của hoa khô. Chung quanh học sinh thông thả tuần ra bên ngoài, Lâu Đồng Đồng bị Chu Tư Thất đẩy mạnh một cái, sau đó nghe thấy hoa khô của trường nói: “Đồng học, người chắn đường của ta.”

Tiểu Vũ nhìn không được, liếc xéo Chu Tư Thất: “Hoa khô của trường là có thể tùy tiện đẩy người? Nơi nào đánh dấu con đường này là của người?!” Người chung quanh cũng nhìn sang, ngay cả người đi ở phía trước bước chân cũng chậm lại, liên tiếp quay đầu.

Lâu Đồng Đồng lôi Tiểu Vũ đi, nói: “Đừng tính toán.”

Chu Tư Thất cúi đầu nhìn túi xách trên tay, cười nhạt, đi ra đại sảnh.

Trở lại ký túc xá đã là 9 giờ 45 phút, Lâu Đồng Đồng lập tức đăng nhập trò chơi. Hình ảnh vừa hiện lên, tiểu yêu tinh Lục Đồng đứng ở trước thương khố bang Vô Song, xung quanh đứng một đoàn Vô Song bang chúng. Nàng lần trước logout không phải chỗ này, sư phụ đang mở ngân tài khoản của nàng?

『 bang phái 』 Thủ Hộ Tuyệt Nhì: “Được phòng lại cho ra một mẻ thuốc buff máu, tăng phòng ngự đây....”

『 bang phái 』 Phù Bình: “(gạt lệ) ô ô ô, ta vừa bị chết. . .”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyệt Nhì: “(mồ hôi lạnh) ta nói rồi, người một người phòng ngự thấp hướng cổ tới dưới lưỡi dao của người khác làm cái gì?

『 bang phái 』 Phù Bình: “(gạt lệ) ô ô ô. . .”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Có người đánh lên?”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyệt Nhì: “Bang chủ đã lên rồi?”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Ừ ~ “

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyệt Nhì: “Có một bang phái sợ không có việc gì làm, tới khiêu chiến với bang chúng ta, bắt quá đã bị chúng ta giết lui rồi.”

『 bang phái 』 Thu Thiên: “(sao mắt) ta hiện đang ở bên ngoài được phòng nhìn phỏ bang chủ giết người, thật là lợi hại oa oa!”

『 bang phái 』 Trư Đầu: “(sao mắt) cao thủ chính là cao thủ, một địch bốn, Thanh Hàn phỏ bang trước giết hết thầy thuốc, sau đó chém chủ công, đem bốn nam nhân đưa bốn trong tay!”

Lục Đồng chạy ra bên ngoài được phòng, người tới đánh lên đã bị giết sạch, sư phụ chậm rãi đi tới trước mặt nàng, căn bản không giống như vừa mới giết người xong, mà giống như là tính toán làm sao mời nàng cùng đi tản bộ.

Lâu Đồng Đồng đột nhiên nhớ tới vừa nãy ở đại sảnh giảng đường, Chu Tư Thất nói mình có lúc kiềm chế không nổi mà chú ý nhất cử nhất động của hắn. Nhân vật trò chơi luôn cứng nhắc so với cử động linh hoạt của con người. Có lẽ có một phần nguyên nhân là do người đối với cái nhân vật trò chơi này mang theo tình cảm, biểu cảm lúc hắn nói chuyện, trang bị thú cười hắn yêu thích, đối với trò chơi giết người hay mưu cầu danh lợi, đều lưu lại cho mỗi người ấn tượng khác nhau. Biểu cảm nhân vật là do nhà phát hành game sáng tạo ra, nhưng ngoạn gia mới là người cho nhân vật trong trò chơi sinh mệnh.

Lục Đồng gia nhập đội ngũ cùng Dịch Thủy Thanh Hàn, ánh mắt của mọi người dõi theo họ đến khi rời đi.

Lâu Đồng Đồng ở kênh đội ngũ nói chuyện: “Sư phụ, lúc trước chúng ta đi ngồi nghe giảng, người đoán ta nghe được cái gì? Một nữ sinh ái mộ vẻ đẹp của người nha ~ “

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Là người?”

Lục Đồng: “= = không phải! ! !”

Đi tới Thanh Mộc Trấn, nơi đây ngoạn gia đi lại rất thưa thớt. Bầu trời xanh biếc, ở ngã tư đường có NPC đang gọi bán quyền trục di chuyển, Lục Đồng Kỳ cười lần thứ đi theo bên người biên dị kỳ lân thú của sư phụ, hai người cực kỳ giống một đôi quyền lữ.

Chờ thật lâu không thấy sư phụ tò mò hỏi thăm, Lâu Đồng Đồng kiểm chế không được, viết chữ: “Hoa khôi trường ta cũng chơi ở server này, nàng thật giống như rất ái mộ người.”

Sư phụ ngừng lại thú cười, đoán chừng là hắn đang viết chữ, sau đó hắn nói: “Đâu có chuyện gì liên quan tới ta?”

Lâu Đồng Đồng ngừng thở, không bày ra bộ dạng hứng thú thì cũng thôi đi, lại còn nói với giọng giống như không liên quan đến mình, ta đây không cần biết.

Lục Đồng: “>_< chẳng lẽ người không cảm thấy cao hứng sao? Hoa khôi trường chúng ta có rất nhiều người đuổi theo, nhưng nàng lại nói nàng chú ý người đã lâu rồi!”

Tiểu tam???

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ghen tị?”

Lục Đồng: “(ngã xuống đất) ăn đấm cái đầu người a . . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đã đi xem trang chủ làm thế nào để qua loạn luân nhiệm vụ chưa?”

Lục Đồng: “Ách, chưa.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đi xem một chút đi.”

Có Dịch Thủy Thanh Hàn dẫn đội, Lục Đồng tự động đi theo, không cần Lâu Đồng Đồng thao tác, nàng mở ra trang chủ, nghiên cứu một lát loạn luân nhiệm vụ trong truyền thuyết. Trang chủ miêu tả không chi tiết, tuần vừa rồi lại biên soạn lại nhiệm vụ, các ngoại gia khác đã làm qua cũng không nói gì nhiều.

Lâu Đồng Đồng vẫn là cảm thấy người thiết kế ra cái hệ thống thầy trò loạn luân này rất biến thái a rất biến thái.

Lục Đồng: “>_< xem rồi, nhưng nghiên cứu không ra cái gì, nhiệm vụ này rất khó qua sao?”

Lâu Đồng Đồng đánh xong hàng chữ này, hệ thống tuôn ra một câu nói.

Đạo nhân râu bạc trắng: “Ta xin khuyên thầy trò nhị vị một câu, con đường này dị thường hung hiểm, các người xác định muốn kiên trì đi về phía trước sao?”

Lâu Đồng Đồng điểm xác định.

Bảng nhiệm vụ mở ra trước mặt một cái tin tức: thầy trò loạn luân nhiệm vụ đã khai mở.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đừng sợ, chúng ta từ từ cùng nhau đi tới.”

Lục Đồng: “Vâng!”

Trên kênh thể giới xoát ra tin tức: ngoại gia Dịch Thủy Thanh Hàn cùng Lục Đồng đã khai mở thầy trò loạn luân nhiệm vụ, hãy để chúng ta chúc phúc cho bọn họ.

Đã thói quen bị làm chủ đề ở trên kênh thể giới đàm luận, Lâu Đồng Đồng cũng đứng hình chết lặng, nàng nghiên cứu chỉ thị trên bảng nhiệm vụ, nhiệm vụ thứ nhất hoàn thành là phải đưa tin cho xà yêu ngàn năm.

Xà yêu ngàn năm, ở Băng Nha Động tu luyện đã ngàn năm, chưa từng ra khỏi Băng Nha Động một bước. Bên trong Băng Nha Động không thể đánh quái xoát kinh nghiệm thăng cấp, mà nhiệm vụ liên quan đến xà yêu ngàn năm hầu như không có, cho nên bên trong Băng Nha Động vô cùng trống trải, không có người chơi nào khác.

Khắp nơi đều là băng tuyết, tầng băng dày trên mặt đất làm tăng tốc độ của nhân vật, Lục Đồng đi bám sát phía sau sư phụ, bên trong vách tường phản chiếu lên đó hai cái bóng, chỉ thấy kiếm khách mặt mày lãnh tuấn, thỉnh thoảng đi chậm lại, đợi chờ Lục Đồng ở phía sau theo kịp.

Đem thư trong tay giao cho xà yêu ngàn năm, khuôn mặt nàng đột nhiên trở lên dữ tợn hung ác, ghen tị với Lục Đồng tuổi trẻ mỹ mạo, lập tức phát động công kích.

Lâu Đồng Đồng không có ngờ tới người đưa tin cũng phải giết yêu quái, sau khi nàng sững sờ vài giây, đỉnh đầu Lục Đồng xuất hiện dòng chữ đỏ tươi : chịu thưởng tổn 900 máu. Xà yêu ngàn năm vậy mà tàn nhẫn quá!

Sư phụ vung kiếm, nhưng không có cách nào tạo thành thương tổn đối với xà yêu, hiển nhiên thông điệp ở đây chính là nói xà yêu ngàn năm yêu cầu Lục Đồng một người giết. Mà xà yêu ngàn năm khuôn mặt hung ác, đang điên loạn công kích. Quý hút máu chính là quý hút máu, quả thật làm cho Lâu Đồng Đồng ở trong bóng tối ướt đầm mồ hôi.

Phong ấn thì phong không được, rút máu thì không rút được bao nhiêu, chỉ một lát sau Lục Đồng nắm xuống.

Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) nhiệm vụ thứ nhất chưa hoàn đã chết... “

Sư phụ trầm mặc một lát, nói: “Bảng nhiệm vụ của ta có bước tiếp theo, ngươi nhìn xem ngươi có hay không?”

Lâu Đồng Đồng mở ra bảng tiến trình nhiệm vụ, quả nhiên có bước tiếp theo, giết không được xà yêu ngàn năm, tiến vào một giai đoạn khác không đồng dạng như trước?

Nhiệm vụ yêu cầu: đưa một lọ dung nhan bắt lão cho xà yêu ngàn năm.

Dung nhan bắt lão vừa đúng là được miễn cấp, mà kỹ năng chế thuốc của Lục Đồng đã cấp mười, có thể tự mình luyện chế.

Đem thuốc dung nhan bắt lão luyện chế thành công đưa cho xà yêu ngàn năm, bảng tiến trình nhiệm vụ xuất hiện yêu cầu tiếp theo. Mà lúc này trên kênh thể giới chủ đề đàm luận càng ngày càng bạo kích.

『 thể giới 』 Sở Sở Động Nhân: Lục Đồng quyền rũ lão công người khác, quá hạ tiện!

『 thể giới 』 Phù Bình: rửa miệng cho sạch sẽ một chút, bang chủ nhà ta quyền rũ lão công của ai? !

『 thể giới 』 Sở Sở Động Nhân: chính nàng trong lòng biết rõ ràng! Luôn dây dưa người khác muốn trang bị, mang luyện cấp, có biết xấu hổ hay không?

『 thể giới 』 Băng Băng Tuyết Nhi: (nòn) bang chủ nhà ta quyền rũ lão công của ngươi? Trong mắt của ta, toàn server đáng giá để bang chủ của chúng ta quyền rũ còn không có mấy người!

『 thể giới 』: Tiểu Quyền Nhi: Lục Đồng cũng chỉ có cấp 90, Băng Băng Tuyết Nhi ngươi nói chuyện không phải quá đề cao bang chủ nhà ngươi đi?

『 thể giới 』 Sở Sở Động Nhân: Đúng vậy đúng vậy! Không biết xấu hổ như vậy vẫn có thể làm bang chủ, Vô Song bang chẳng lẽ là không biết xấu hổ bang?

Mắng chửi người coi như xong, kéo theo một cái bang phái lại là chuyện không nhỏ. Vô Song bang trước mắt vẫn là cấp thấp bang, không sai, nhưng không có nghĩa là có thể tùy ý mặc cho người khác động vào. Cho nên những người quen biết và bang chúng Vô Song lập tức sôi trào có ngọn trên kênh thể giới, một số ngoạn gia từ 《 Viễn Thịnh 》 chạy tới 《 Hư Vô 》 luyện cấp cũng điên cuồng lên tiếng.

『 thể giới 』 Phi giống như cảm giác: Vô Song bang không phải để cho các ngươi khoa chân múa tay vào, bang chủ của chúng ta cho dù quyền rũ lão công người khác, cũng là tại ngươi không có bản lĩnh, tự mình lão công cũng trông nom không được! (nòn) bang chủ của chúng ta chính là muốn đem huynh đệ kia từ trong nước lửa giải cứu ra thôi!

Vị huynh đài này không nói thì thôi, nói một câu lập tức trở thành Lục Đồng thừa nhận quyền rũ lão công nhà khác, trên kênh thể giới tiếng tranh đấu càng lúc càng lớn. Lâu Đồng Đồng nhìn vậy cũng không lý giải được, nàng đến lúc nào đi quyền rũ người khác lão công? Ngay cả nàng chính mình cũng không biết? !

Sư phụ mang theo nàng bắt đầu nhiệm vụ tiếp theo, mà nhiệm vụ này có thời hạn, hưởng chi thời gian rất ngắn. Lâu Đồng Đồng cũng không muốn đề ý trên kênh thể giới đàm luận, cùng sư phụ chuyên tâm làm nhiệm vụ.

『 thể giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: mắng hoài lâu, ta còn là không biết Lục Đồng quyền rũ lão công nhà ai, (ngắt) cầu giải đáp.

『 thể giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: ta xem chính là một nhóm người ăn no rồi việc. Nếu muốn quyền rũ cũng phải quyền rũ Lâu Thượng thần tượng chứ! (nước miếng)

『 thể giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: (nước miếng) nói đúng! Ở trong suy nghĩ chúng ta Lâu Thượng thần tượng mới đáng giá người quyền rũ oa oa! !

Đề tài vừa chuyển, trên kênh thể giới lại biến thành thần tượng thảo luận.

『 thể giới 』 Sở Sở Động Nhân: Lục Đồng quyền rũ người khác lão công, không biết xấu hổ, hạ tiện! Làm tiểu tam (vợ bé) chết được không từ té!

『 thể giới 』 Băng Băng Tuyết Nhi: (tùm) Sở Sở Động Nhân, ngươi có giỏi đem bang chủ của chúng ta quyền rũ nhà ai lão công nói một chút đi? Muốn điên cũng phải có lý do!

『 thể giới 』 Tiểu Quyền Nhi: không biết xấu hổ, quyền rũ Tư Thất Thất lão công! Tiện nhân tiện nhân tiện nhân tiện nhân!

『 thể giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: ta xiết đi! Tư Thất Thất là ai? Chưa từng nghe qua người này!

Lâu Đồng Đồng vẫn bất động không nói, yên lặng theo sát sư phụ tiếp tục làm thầy trò loạn luân nhiệm vụ, bất kể trên kênh thể giới mắng đến như thế nào hăng say, chính là không để ý tới.

『 thể giới 』 Băng Băng Tuyết Nhi: (ngã xuống đất) ta cũng chưa từng nghe qua.

Nếu như là Lục Đồng được hấn ôm, vạch máu sẽ không giảm bớt, chỉ có trực tiếp tiếp xúc với nham thạch Dịch Thủy Thanh Hàn vạch máu mới bị tiêu hao.

Ngay khi Lâu Đồng Đồng điểm xác định lời mời muốn ôm của sư phụ, ở trên kênh thế giới, nhân vật chính trong câu chuyện đang đến hồi gay cấn kia rút cục lên tiếng.

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: không dám với cao hoa khô của trường, ta chỉ muốn một Lục Đồng là đủ.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Loạn luân nhiệm vụ

Trên kênh thế giới bây giờ chỉ có tiếng mưa trang bị, bán đồ là còn xoát ra, vừa rồi vẫn náo nhiệt bây giờ yên lặng cả đám. Một lúc lâu sau, rốt cục cũng có người tiếp tục đề tài.

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: (khua tay) rất cảm động. . . Một câu nói chết không đèn mạng. . .

『 thế giới 』 Hù Hù Canh Kiện Khang: mượn lời: lão công, ta cũng giống như hần. (hôn) ta chỉ muốn người một người là đủ rồi! Chúng ta gặp mặt đi!!

『 thế giới 』 Người mới có bệnh cả nhà người đều có bệnh: Đúng, lão bà ta yêu người.

『 thế giới 』 Trên trời dưới đất ta lớn nhất: (khóc lớn) lão bà, ta cũng yêu người! Mượn lời biểu lộ: ta cũng chỉ muốn một mình người là đủ rồi! Lão bà tha thứ ta đi! Ta sẽ chỉ nhìn người, không bao giờ . . . trên ghẹo những cô nương khác nữa!

. . .

Dịch Thủy Thanh Hàn khom lưng, vượt qua ôm lấy Lục Đồng, nhảy xuống dòng nham thạch, ai không biết còn tưởng rằng hai người này muốn cùng nhau tự sát.= #

Lâu Đồng Đồng hốt hoảng nhìn hình ảnh trò chơi, thấy vạch máu trên đỉnh đầu sư phụ không ngừng bị tiêu hao lập tức bừng tỉnh, mở túi đồ ra, không do dự lấy được cao cấp thêm máu cho hần.

Không thể chạy nhanh, chỉ có thể từng bước từng bước đi về phía trước. Kiểm khách như rồng mây, ôm Lục Đồng đi trên dòng nham thạch địa ngục nóng hầm hập. Nâng ôm cổ hần, yên tâm trốn dưới sự bảo hộ của hần. Cũng không phải ai cũng nguyện ý tổn hao lượng tiền cực đại và tinh lực để qua một cái nhiệm vụ. Rất nhiều ngoại gia gặp phải hệ thống thầy trò loạn luân biến thái này thì cảm thấy hao phí quá lớn, nếu không phải là một cặp tình nhân ngoài đời thực thì sẽ luyện một cái tài khoản khác để kết hôn.

Lâu Đồng Đồng tự hỏi, nếu như nhiệm vụ này không qua được, nàng có muốn hay không lần nữa luyện một cái tài khoản gả cho hần?

Lục Đồng càng không ngừng cho Dịch Thủy Thanh Hàn sử dụng thuốc thêm máu cao cấp, nhưng là con đường này quá dài, thuốc cao cấp tiêu hao quá nhanh, nàng phải vừa cho sư phụ thêm máu vừa chế thuốc. Nhưng chế thuốc lại phải có thời gian, mà Dịch Thủy Thanh Hàn hao tổn máu sẽ không dừng lại. Dịch Thủy Thanh Hàn ôm Lục Đồng đi được một nửa quãng đường thì vạch máu cạn sạch, hai người cùng nhau xong đời.

Ở trên tảng đá nham thạch địa ngục sống lại, hai người nhìn nhau một lúc lâu, im lặng. . .

『 thế giới 』 Cửu Sinh Cửu Thế: cứ coi như Dịch Thủy Thanh Hàn vạch máu hơn vạn lượng, nhưng muốn dựa vào ăn thuốc thêm máu để đi qua nham thạch địa ngục cơ hội sống sót là không thể. Đi tới một phần tư lộ trình cuối cùng sẽ không thể sử dụng thuốc, vạch máu của hần không thể tới đích cuối cùng.

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: nham thạch địa ngục? A được, bọn họ vẫn còn đang làm thầy trò loạn luân nhiệm vụ đi! Ta muốn đi xem!

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: ta cũng đi! Cầu đội ngũ!

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: (nước miếng) Ninh cô nương, chúng ta dẫn đội đi xem!

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: (nước miếng) được!

Lâu Đồng Đồng nhúc nhúc đầu a, loạn luân nhiệm vụ biến thái rốt cục thể hiện đến trình độ nào đây?

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “Bang chủ, khi qua nham thạch địa ngục phó bang chỉ là ôm người thôi thì không được. . . Người phải hôn hần. . .”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) có ý gì?”

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “Người phải mua đạo cụ hôn, lúc phó bang ôm người đi, người vẫn phải hôn hần. . . Nghe nói trong nham thạch địa

ngực có hài cốt của một cặp tình nhân, thời điểm người con gái hôn người con trai, lượng máu bị tiêu hao trong mỗi bước đi sẽ giảm đi rất nhiều.”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: (trợn mắt) nhiệm vụ thật quá biến thái! Vô địch, tin tức của người ở đâu ra ?

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “(than thở) ta có ca ca làm việc tại bộ phận khai thác trò chơi, hắn nói cho ta biết. Nghe nói cái hệ thống sư đồ loạn luân biến thái này là do lão tổng đích thân thiết kế, người yêu lão tổng là một tiểu thuyết gia chuyên viết truyện cổ đại, thích nhất viết thầy trò loạn luân... ”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) được rồi, ta thử một chút.”

『 bang phái 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đa tạ.”

Lâu Đồng Đồng mua đạo cụ hôn, bỏ ra một số tiền lớn, tiền a tiền. Mặc dù lúc sau này, không thể phân rõ số tiền trên tài khoản của nàng là của chính nàng hay của sư phụ, bởi vì khi sư phụ mở tài khoản nếu thấy còn ít sẽ tự giác hướng tài khoản của nàng ném tiền vào, mà nàng thỉnh thoảng mở tài khoản của hắn, lại đem những số tiền kia ném trở về. . . = =

Lục Đồng: “Ta đã mua đủ đạo cụ.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chúng ta đánh lại.”

Dịch Thủy Thanh Hàn lần nữa ôm Lục Đồng nhảy xuống dòng nham thạch, những người muốn xem náo nhiệt tới khá nhiều, từ trên cao nhìn xuống chỉ thấy hai cái bóng hòa vào nhau đang đi trên dòng nham thạch nóng rực.

Lâu Đồng Đồng tính toán qua, phần đầu lộ trình có thể dùng thuốc cao cấp, về phần phía sau, cố gắng dùng đạo cụ hôn tốt lắm. = =+

Đi tới ba phần tư lộ trình nham thạch, quả nhiên giống như trên kênh thế giới có người đã nói, không thể sử dụng được thêm máu được, Lục Đồng lập tức sử dụng đạo cụ hôn. Trong trò chơi đạo cụ hôn cũng chỉ là để nhân vật trò chơi hôn mặt mà thôi, sau khi Lục Đồng sử dụng đạo cụ, vẫn giữ vững tư thế như cũ, chỉ ôm cổ Dịch Thủy Thanh Hàn, hôn phân nửa khuôn mặt cũng bị ngăn chặn. Quần chúng vây xem cách khá xa, bất kể ngó nghiêng góc độ nào, cũng thấy không rõ lắm Lục Đồng rốt cuộc là hôn mặt kiếm khách hay là môi hoặc lỗ mũi các loại. = =+

Quần chúng có một số ít người nhảy xuống ném thư, toàn bộ đều bị bóng chết. Mỗi khi có người nhảy, sẽ có người tiến gần sát bờ nham thạch, quan sát hành trình tự sát của người kia, nói: “A, lại một người muốn nóng hấp chết!” Sau khi chết sống lại người ta nói: “Quá TM sáng khoải!” (TM là gì mình không biết =. =!)

Dịch Thủy Thanh Hàn vạch máu có hơn một vạn, bây giờ tiêu hao còn có hơn mấy trăm, Lâu Đồng Đồng cực kỳ khản trương. Không khản trương không được a, mỗi lần làm lại là mỗi lần phải mua nguyên liệu chế tạo thuốc và đạo cụ, nếu lần này lại giống như trước, đoán chừng hai người bọn họ cũng sẽ thành nghèo rớt mồng tơi.

Nhìn đích đến càng ngày càng gần, Lâu Đồng Đồng rút cục thở phào nhẹ nhõm.

Khi bọn họ hoàn toàn rời khỏi dòng nham thạch địa ngục, những người tới vây xem như ong vỡ tổ xông lên, vây xem “thầy trò loạn luân”. =. =, có người lo ga gắm các cô nương xung quanh, chạy lung tung đùa bỡn. Một số ngoạn gia tịch mịch, nhắc vũ khí lên, đánh tới mặt người khác, kết cục chính là bị ngoạn gia xung quanh tập thể đánh cho bầm dập. . .

Chờ mọi người phục hồi tinh thần lại, Dịch Thủy Thanh Hàn cùng Lục Đồng sớm không thấy bóng dáng.

Sau nhiệm vụ vòng 15 hai người tách ra hành động, Lục Đồng đi giết vài con quái, một đường vạn phần thuận lợi.

Lục Đồng tới chỗ một NPC nam nào đó, liền bị đùa giỡn. NPC nói: “Chúng ta đứng tư thế mặc dù rất tuần tú, nhưng đẹp trai cũng phải trả giá thật nhiều, đứng lâu lại dễ dàng đau thắt lưng, đau chân, đây tuyệt đối là bệnh nghề nghiệp, cần phải được trị!”, “Tiểu cô nương, đến đây nào, cùng sư huynh làm vận động!” Lâu Đồng Đồng phốc bật cười.

Nhiệm vụ vòng 20 phải hai người cùng nhau làm, Lục Đồng đi tới Vĩnh Yên trấn, nơi có NPC là một tên khát cái nghèo khó, sư phụ đã đến.

Hắn ngồi trên mặt ghế đá ở bên cầu nhỏ thổi sáo, sinh ra mấy phần tiên phong đạo cốt. Rõ ràng là nhân tộc, thổi cây sáo lại mang theo cảm giác phiêu dật của tiên tộc. Lục Đồng ở kênh trước mặt cùng hắn chào hỏi, hắn cũng không đáp lại. Lâu Đồng Đồng nghi ngờ, phát tư tin đi qua, hơn ba phút đồng hồ sau sư phụ mới hồi lại tin tức.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Vừa rồi đi trong chốc lát.”

Treo máy còn muốn bày đặt tạo dáng. Lâu Đồng Đồng bỗng nhiên quên mất là nàng cũng có sở thích này, lúc mở tài khoản của hắn treo máy, nàng cũng thường xuyên thiết lập tư thế gây đàn. Kiếm khách đánh đàn không phải để đánh nhau, chỉ đơn thuần là nghệ thuật, lại càng thêm vài phần nhu tình. Lâu Đồng Đồng gặp qua rất nhiều lần có các cô nương vây xung quanh tài khoản của Dịch Thủy Thanh Hàn, chào hỏi không có phản ứng, lại càng ở kênh trước mặt không ngừng đùa giỡn hắn. Muội muội đùa giỡn Dịch Thủy Thanh Hàn coi như xong, tại sao ngay cả nam ngoạn gia cũng tới đùa giỡn hắn. = =#

Hai người tổ đội, nhấn vào NPC khát cái.

Tên khát cái nói: “Lão phu mặc dù là một kẻ nghèo hèn, nhưng không uống công ở Vĩnh Yên này trấn giữ nhiều năm qua. Hoa rơi dưới ánh trăng, nhi nữ

tình trường, thế sự đổi thay như vậy cũng đã thấy được nhiều. Phong hoa tuyết nguyệt, tầm hoa vấn liễu, những thứ này gọi là tài tử giai nhân ca vũ bình sinh, nhất thời hưởng lạc, nơi nào vượt qua được Mạc Tà thuần nhất thâm tình.”

Mạc Tà là một NPC trong trò chơi si tình bậc nhất, hán đợi chờ nữ tử yêu mến đã hai nghìn năm, mà hán cũng không biết, cô nương hán yêu mến đã sớm luân hồi chuyển thế, đã sớm lập gia đình, chết đi sống lại không biết bao nhiêu lần.

Cho nên yêu cầu nhiệm vụ của họ chính là giúp Mạc Tà tìm được cô gái hán yêu mến, mang nàng tới gặp hán một lần. Gợi ý trong nhiệm vụ căn bản không nêu lên cô nương nào mới là người Mạc Tà yêu, điều duy nhất có thể biết, chính là nàng đã luân hồi chuyển thế, đang ở nhân giới.

Cả server có 6 bản đồ Nhân giới, mỗi cái bản đồ đều có rất nhiều NPC, loại trừ các NPC nam, NPC là nữ cũng có ít nhất hai trăm người.

Đầu tiên Lâu Đồng Đồng loại trừ ra những NPC chỉ mang những động tác vô thuật đẹp mắt không giao nhiệm vụ, NPC nữ có thể giao nhiệm vụ vẫn có rất nhiều. Thế này muốn làm sao tìm được đây? Từng bước từng bước tới ?

Nàng cẩn thận lục soát lại một lần trong trí nhớ, trước kia cùng sư phụ làm thầy trò nhiệm vụ, đã cho rất nhiều NPC đưa tin, tặng đồ, phải cẩn thận suy nghĩ kỹ một chút, biết đâu tìm ra được manh mối.

Sư phụ không nói gì, dường như đang ở bản đồ NPC tại trang chủ xem xét hoặc suy tư gì đó.

Lâu Đồng Đồng một lần nữa nghiên cứu nội dung nhiệm vụ, kinh hỉ phát hiện chi tiết lúc này không để ý, cô nương Mạc Tà yêu mến đã chết ở hai ngàn năm trước, đặc điểm hán khắc sâu nhất chính là cô nương ấy thích mặc y phục có màu đỏ. Nàng nhớ NPC mặc y phục màu đỏ trong toàn server này chỉ có năm người, hai người không ở nhân giới, một người là NPC nam, như vậy có lẽ là một trong hai NPC kia, đó là một vị lão bà bà và vị khác là một thiếu nữ xinh đẹp.

Lâu Đồng Đồng cho sư phụ gửi thư : “Ta nhớ kỹ NPC mặc y phục màu đỏ trong server có năm người, ta loại trừ số không phù hợp, còn dư lại hai người, một người là Tôn bà bà, một người là Hoa cô cô. Dĩ nhiên cũng có thể còn sót mà ta không nhớ rõ. >_< “

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Hai người này khoảng cách không xa, chúng ta cùng đi thử một lần.”

Lục Đồng: “Người cảm thấy là người nào? Nếu như Mạc Tà biết cô nương hán yêu mến là Tôn bà bà, nói không chừng hán sẽ không bằng lòng gặp đến nàng.”

Yêu nàng thời điểm nàng xinh đẹp như hoa, Mạc Tà nguyện ý chờ đợi hai nghìn năm. Nhưng là nếu có một ngày phát hiện nàng đã không còn tuổi trẻ mỹ mạo nữa, hán đợi chờ hai nghìn năm chỉ chờ được một lão thái bà mặt trần đầy nếp nhăn, hán có hay không hối hận hai nghìn năm chờ đợi? Mạc Tà thuần nhất thâm tình, trong trí nhớ không thể quên được nàng xinh đẹp điên đảo chúng sinh.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Lựa chọn

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chúng ta đi tìm Tôn bà bà trước.”

Hai người nhanh chóng đến rừng hoa đào của Nhân giới, một thân hồng y Tôn bà bà đang canh giữ ở dưới tán một cây anh đào cổ thụ. Lục Đồng chạy lên trước nhấn vào nàng, Tôn bà bà chẳng qua chỉ thở dài, không có nhiệm vụ kế tiếp.

Lâu Đồng Đồng nghĩ, chẳng lẽ là Hoa cô cô? Hoa cô cô hiện đang ở tuổi thanh xuân rực rỡ, là một mỹ nhân cực kỳ gọi cảm.

Hai người vừa tìm thấy Hoa cô cô, lần này rút cục Hoa cô cô cũng nói chuyện: “Không, không phải là ta, ta căn bản không nhận ra người gọi là Mạc Tà!” Sau khi nói chuyện một hồi, Hoa cô cô vẫn không muốn theo chân bọn họ đi tìm Mạc Tà, nhiệm vụ lại biến thành bọn họ đem Mạc Tà đến gặp Hoa cô cô. Rất nhiều nhiệm vụ cũng bắt ngoan gia chạy tới chạy lui, bọn họ chạy nhiều sớm đã thành thói quen. Sư phụ mang theo Lục Đồng quay đầu lại tìm Mạc Tà, đem Mạc Tà mang đến gặp Hoa cô cô. Sau khi Mạc Tà nhìn thấy Hoa cô cô, lập tức nổi giận, đây căn bản không phải người hán yêu, còn nói bọn họ lại lừa gạt hán, liền phát động công kích.

Mạc Tà là một BOSS biến thái có sức phòng ngự và tránh né vô cùng cao, Lục Đồng bị hán chém một cái vạch máu lập tức giảm đi một nửa, cấp 90 tiểu yêu tinh rất tự hiểu lấy mình mà chạy lại núp phía sau kiếm khách.

Dịch Thủy Thanh Hàn vừa phụ trách giết BOSS vừa phải lãnh thêm nhiệm vụ gian khổ là bảo vệ Lục Đồng, hai người đã phối hợp với nhau rất nhiều lần nên cũng bồi dưỡng được sự ăn ý. Lúc sư phụ giảng co với BOSS, Lâu Đồng Đồng sẽ điều khiển Lục Đồng chạy đến sau lưng Mạc Tà, lấy trường tiên ra đánh lên, nếu thấy tình huống bất thường lại nhanh chóng ẩn núp phía sau sư phụ. Mạc Tà không có kỹ năng quần công, trên tay cầm trường kiếm sắc bén, thời điểm công kích ngoan gia, kiếm trên tay sẽ hóa thành một con rắn, miệng rắn mở ra đầy răng nanh, công kích ngoan gia.

Mạc Tà có một chiêu gọi “Tịch quyền”, trường kiếm hóa thành rắn, thoát khỏi tay của hán, nổi con thịnh nội mãnh liệt hướng về phía Lục Đồng, Lục

Đồng hấp tấp chạy trốn. Nàng vừa chạy một đoạn, con rắn đuổi theo phía sau bị một con Hắc Long cuốn lấy. Hắc Long xuất hiện chính là do Dịch Thủy Thanh Hàn sử dụng kỹ năng ẩn trên thân kiểm phát động. Chỉ thấy Mạc Tà nôn ra một ngụm máu tươi, thân thể từ từ rung chuyển rồi phát nổ, muốn đồng quy vu tận với bọn họ. Lâu Đồng Đồng nghĩ thầm không ổn a không ổn, điều khiển Lục Đồng tăng thêm tốc độ, còn không lao đi được mấy bước đã bị Dịch Thủy Thanh Hàn ôm lấy hướng bên cạnh ẩn náu, cuối cùng hai người vẫn bị nổ tung một phần máu.

Sau hàng loạt đối thoại, kết quả là, người yêu Mạc Tà đầu thai chuyển thế, ở trong nhân giới nàng đã già rồi, đó chính là Tôn bà bà. Mà người phơi bày chân tướng lại là Hoa cô cô, ý tứ là nói bọn Lục Đồng dù có tìm được Tôn bà bà cũng vô dụng, trước hết phải tìm được Hoa cô cô. Biến thái a biến thái, tìm được người chính xác ngược lại không thể hoàn thành nhiệm vụ, trước hết tìm được một cái người đi đường nào đó, từng bước từng bước vạch trần đáp án. Nhiệm vụ tiếp diễn, chính là Tôn bà bà nhớ lại hết thảy, cùng Mạc Tà cầm tay hai mắt nhắm lại nhìn nhau.

Năm đó, Tôn bà bà ở nhân giới là một mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành, cùng tiên tộc Mạc Tà ước định chung thân. Sau đó Thiên Đình phát sinh bạo loạn, Mạc Tà phải trở về Thiên Đình. Hẳn trước khi đi đã cùng nàng hẹn ước, chắc chắn sẽ trở lại tìm nàng. Sai lầm của Mạc Tà chính là không nói cho nàng biết thân phận thực sự của mình là tiên tộc, đến khi bạo loạn kết thúc, Mạc Tà trở lại nơi bọn họ ban đầu ước định thì đã không thấy bóng dáng nàng xuất hiện. Cũng không phải nàng không chờ hắn, nàng chờ hắn đến năm ba mươi tuổi. Nàng đã dùng những năm tháng đẹp nhất của người con gái để đợi chờ, cuối cùng nàng quên đi hắn, gả cho người khác làm thê tử.

Lời thoại dài dòng kết thúc, hệ thống phát ra một đề mục lựa chọn: nếu ngươi là Tôn bà bà, ngươi chọn tiếp tục chờ đợi người yêu, hay vẫn là từ bỏ đợi chờ, quên đi hắn, gả cho người khác?

Lúc này hai người không thể liên lạc trong trò, Lâu Đồng Đồng mở ra QQ, vốn định hỏi sư phụ một chút chọn cái nào, ai biết QQ bị virus xâm nhập, trực tiếp bị buộc logout = =. Cho nên không đi trên con đường tầm thường, Lâu Đồng Đồng chọn từ bỏ. . .

Thông thường người khác luôn chọn tiếp tục chờ đợi, vừa nhìn đáp án này giống như là đáp án chính xác! Có thể Lâu Đồng Đồng mất trí, vẫn là cảm thấy tình yêu không thể làm cơm ăn, lựa chọn từ bỏ.

Kết quả Tôn bà bà phi thường cảm kích Lục Đồng thông cảm, tìm được tri kỷ, lại đưa cho nàng một câu hỏi chọn lựa, Tôn bà bà dự định đưa cho nàng đều là thứ tốt, một cái là nam ngoạn gia có thể sử dụng, một cái là Lục Đồng có thể sử dụng, cho nàng lựa chọn một cái, Lâu Đồng Đồng lần nữa không đi đường tầm thường, tuyển nam ngoạn gia có thể sử dụng.

Kết quả hệ thống đem thứ tốt đưa cho nàng, nêu lên loạn luân nhiệm vụ đã hoàn thành.

『 thế giới 』 hệ thống: chúc mừng ngoạn gia Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn hoàn thành loạn luân nhiệm vụ.

『 thế giới 』 hệ thống: xưa nay mỹ nhân luôn sợ thời gian dễ dàng trôi qua, xinh đẹp không ở lại. Từ bỏ người yêu, gả cho người khác làm nương tử, lựa chọn đời này an ổn, dĩ nhiên là rất tốt, nhưng khi tuổi già buông xuống, hồi tưởng lại năm đó tình nồng mật ý, liệu trong lòng còn có tiếc nuối hay không?

Lâu Đồng Đồng quýnh, hệ thống nói rõ ràng là nàng không lựa chọn chờ đợi, vậy tại sao vẫn làm cho nàng thông qua nhiệm vụ?

Kỳ thực bất kể là lựa chọn cái nào nhiệm vụ cũng không thất bại, chẳng qua Lâu Đồng Đồng lựa chọn đáp án cho phép ngoạn gia giảm bớt mấy vòng nhiệm vụ, cái loạn luân nhiệm vụ này cứ như vậy mơ mơ màng màng thông qua.

Lâu Đồng Đồng cẩn thận suy nghĩ, cảm thấy hai đề lựa chọn này có ẩn chứa sự tinh tế, vấn đề đầu tiên nói rõ là đang thăm dò nữ ngoạn gia, nếu nữ ngoạn gia lựa chọn từ bỏ, nam ngoạn gia tin tưởng, đoán chừng trái tim sẽ băng giá. Vấn đề thứ hai chính là lựa chọn ích lợi, phần thưởng nhiệm vụ cuối cùng là lựa chọn cho mình hay cho đối phương, nhiệm vụ là hai người cùng nhau làm, phỏng đoán nếu ai không có được phần thưởng trong lòng sẽ bứt rứt, cho dù không nói ra miệng, nhưng cũng sẽ không cảm thấy thoải mái. Cho nên sau này có thể nảy sinh ra câu hỏi, tại sao ban đầu ngươi không lựa chọn thứ tốt cho ta? Dĩ nhiên, nếu như hai người thật sự đạt đến trình độ tương thông, sẽ nhận được sự chúc phúc, còn nếu ngươi đem lợi ích của mình đặt ở vị thứ nhất, ta cũng cảm thấy được điều đó là chuyện bình thường, vậy nên lựa chọn đáp án nào cũng không thành vấn đề.

Đừng nói là quan hệ phu thê trong trò chơi, cho dù là ở thực tế, những vấn đề này cũng đủ để phát sinh mâu thuẫn.

Lâu Đồng Đồng mở túi đồ ra, kinh hi phát hiện Tôn bà bà biếu tặng thứ tốt chính là bộ hắc y nam trang miễn cấp mà nàng vẫn muốn xoát ra để tặng sư phụ, nàng không chút do dự giao dịch sang.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng, ngươi là biết đáp án chính xác hay chính mình lựa chọn?”

Lâu Đồng Đồng cắn cắn môi, không biết là thời điểm nàng lựa chọn, hệ thống cho hắn đoạn đối thoại như nào. Dựa vào tin tức trên kênh thế giới vừa xoát ra mà suy đoán, cái hệ thống động kinh này có thể hay không nói: sớm cho ngươi thấy ý nghĩ chân thật của nàng hay kỳ thực lòng của nàng không kiên định các loại? Nàng đánh rất nhiều chữ, về sau vừa từng bước từng bước xóa bỏ, cuối cùng nói: “Chính mình lựa chọn.”

Bây giờ còn chưa kết hôn, muốn đổi ý vẫn có thể.

『 thế giới 』 Ngữ Yên: ta ở server khác cũng đã làm mấy lần cái loạn luân nhiệm vụ này, hệ thống cũng xoát ra lời nói như vậy, là người con gái từ bỏ chân ái gả cho người khác làm thê tử. Không nghĩ tới Lục Đồng lại chọn từ bỏ. Bất quá, lựa chọn từ bỏ có thể lược bớt rất nhiều vòng nhiệm vụ.

『 thế giới 』 Linh Tố Nhi: chẳng lẽ Lục Đồng cô nương chuyện biết trước là lựa chọn từ bỏ có thể giảm bớt nhiệm vụ? Nếu là ta ta nhất định chọn không từ bỏ!.

『 thế giới 』 Tỳ, ta cưới ngươi: trò chơi mà thôi, cần gì coi là thật.

『 thế giới 』 Ngừ Yển: ha ha, là trò chơi, không sai. Nhưng là ở server khác chỉ vì vụ từ bỏ này mà có cặp chia tay luôn...

『 thế giới 』 Chiến Đầu Kỵ: X, nếu nữ nhân của ta chọn từ bỏ ta, gả cho người khác, ta con mẹ nó nhất định muốn điên rồi!

『 thế giới 』 Sở Sở Động Nhân: tiện nhân đã lộ ra bộ mặt thật, hôm nay có thể lựa chọn từ bỏ chân ái, ngày mai là có thể lựa chọn làm người khác tiểu tam! Trò chơi thì thế nào, trò chơi thường thường cùng thực tế liên hệ!

『 thế giới 』 Tiểu Quyền Nhi: Lục Đồng vừa rồi không có nói Dịch Thủy Thanh Hàn là tình yêu của nàng, trò chơi thôi mà, mọi người cùng vui đùa một chút. Người khác đối với nàng tốt, nói không chừng nàng đang bí mật mắng người kia là ngu xuẩn đi!

『 thế giới 』 Chiến Sĩ: ách, ta xem có người tin tưởng.

『 thế giới 』 Tư Thất Thất: ta đối với lời nói lúc trước của bằng hữu ta ở trên thế giới nói xin lỗi, thật sự ta rất thích Dịch Thủy Thanh Hàn, có thể là bằng hữu của ta có chút hiểu lầm, cho là ta là lão bà của hắn. Ta ở chỗ này cùng mọi người nói xin lỗi.

『 thế giới 』 Sở Sở Động Nhân: Thất Thất! Ngươi vừa rồi không làm sai, nói xin lỗi cái gì!

『 thế giới 』 Ta Thích Mỹ Nữ: (nước miếng) Tư Thất Thất, ngươi thật là hoa khôi của trường sao?

『 thế giới 』 Tư Thất Thất: điểm này các nàng không nói sai nga, ta có thể ở trên diễn đàn post hình làm chứng.

『 thế giới 』 A Phong: kỳ thực ta rất hiểu kỳ Lục Đồng lớn lên là cái dạng gì, có như Tư Thất Thất xinh đẹp sao?

『 thế giới 』 Tiểu Quyền Nhi: nhất định không có !

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: cắt, xinh đẹp lại không thể làm cơm ăn. Có người vóc dáng bình thường ngồi ở phòng làm việc sang trọng lương cao, có người lớn lên rất xinh đẹp lại ở bên ngoài làm “gà móng đỏ” (gái đứng đường)

.....

Lâu Đồng Đồng tắt kênh thế giới, đột nhiên cảm thấy một chết đi, nếu hoa khôi của trường thích hắn, trò chơi thôi mà, cưới một hoa khôi so sánh với cưới một người không biết tướng mạo sẽ có thể diện hơn. Nam nhân ở trò chơi vì lão bà đập trang bị, còn không phải vì thế diện sao?

Bộ hắc y nam trang và hoàng đế nội kinh nàng đưa cho hắn, cũng coi như nàng đã báo đáp sự chiếu cố của hắn rồi.

Lâu Đồng Đồng không mở tin ra, lặng lẽ logout, cũng không đăng nhập QQ, có lẽ nàng có một chút sợ nhận được đáp án. Sợ hắn đột nhiên nói đã suy nghĩ lại, vẫn là cưới một hoa khôi có lẽ vẻ vang hơn. Chúng ta tiếp tục giữ vững quan hệ sư đồ thuần khiết?

Nàng chỉ cần tưởng tượng một chút cái cảnh tượng này đã cảm thấy rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Đi thăm đại học D

Không muốn nghĩ không muốn nghĩ, Lâu Đồng Đồng cất laptop, lấy bài luận ra để làm. Mạc Yển Yển ngạc nhiên liếc nhìn, không nhận được hỏi: “Đồng Đồng, sao ngươi hôm nay tắt máy vì tính sớm vậy?”

Tiểu Vũ nghe nói như thế, cũng quay đầu xem Lâu Đồng Đồng, nói: “Đúng vậy đúng vậy, Đồng Đồng ngươi lại không vào game? Hôm nay là thứ bảy nha, ngươi cứ nhiên lại đóng máy vì tính làm bài luận.” Tiểu Vũ chơi trò chơi rất ít chú ý kênh thế giới, cho nên bất kể trên kênh thế giới có nhục mạ thành như thế nào, nàng cũng sẽ không tham gia náo nhiệt. Cũng có một số người chơi trò chơi là không hỏi giang hồ thế sự, không quan tâm máu chảy thành sông hay toàn dân tung bùng, đều lười phản ứng. Thế nhưng nếu Tiểu Vũ biết trên kênh thế giới đang có người nói xấu Đồng Đồng, có lẽ nàng đã sớm chửi rửa bênh vực.

Lâu Đồng Đồng cúi đầu nhìn chằm chằm vào bài luận, nói: “Ừ, hôm nay có chút mệt mỏi.”

Làm bài được một nửa, bỗng nhiên thấy một số điện thoại xa lạ gọi tới di động của nàng, nàng tiếp, “A lô, xin chào.”

“Đồng Đồng a, ta là Tô Vân! Ô ô, ngươi là một người không có lương tâm, lâu như vậy cũng không chủ động liên lạc với ta! Người ta thật đau lòng!” Tô Vân dừng một chút, tiếp tục lên án tội ác của Lâu Đồng Đồng, “Không có lương tâm! Người ta ngày ngày nhớ nhung ngươi, còn ngươi nhất định đã sớm không nhớ rõ ta đây là người nào rồi! Có phải hay không? ! Nếu ngươi dám nói phải, ta sẽ không để yên cho ngươi!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Nào dám a, ngươi đòi lại số điện thoại di động, ta làm thế nào chủ động liên lạc với ngươi được?”

“Hừ! Ngươi không cần viện cớ! Ta sẽ không tin tưởng ngươi! Tháng trước chúng ta họp lớp, ngươi tại sao không đến? ! Ngươi cứ nhiên dấm không đến?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, không ai nói cho ta biết nha, ta mà nghe nói nhất định sẽ đi!”

Tô Vân nói: “Hừ hừ! Lâu Đồng Đồng, ta hận ngươi!”

Lâu Đồng Đồng cười ra tiếng: “Được rồi, ngày mai là chủ nhật, ta mời ăn cơm?”

Tô Vân nói: “Được! Ngươi còn chưa tới thăm trường đại học D phải không, đến trường học của ta! Ta dẫn ngươi đi thăm quan một vòng.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ừ, vậy thì sáng mai đi, ta đến trường ngươi lượn vài vòng ~ “

Hai người nói thao thao bất tuyệt hồi lâu, Lâu Đồng Đồng bị Tô Vân chọc cho phải bật cười, tâm tình tốt lên rất nhiều. Tô Vân có thể đem lời trích kinh điển của các lão sư nhớ kỹ một chữ không sai. Các nàng giống như là trở lại thời gian học trung học, nhớ lại những việc đã nghịch ngợm để các lão sư phải vừa yêu vừa hận đứng ở trên bục giảng diễn thuyết không ngừng. Bây giờ Lâu Đồng Đồng cũng năm hai, cái học kỳ này kết thúc, nàng rất nhanh sẽ trở thành sinh viên năm ba rồi.

Trước khi cúp điện thoại, Tô Vân một lần nữa cường điệu, nếu sáng mai Lâu Đồng Đồng không đến, tuyệt đối không xong với nàng! Lâu Đồng Đồng bảo đảm hồi lâu, mới làm cho Tô Vân an tâm.

Ngày hôm sau khi mọi người trong ký túc xá còn đang ngủ, Lâu Đồng Đồng mắt nhắm mắt mở từ bên gối mò mò đồng hồ đeo tay, nhìn đồng hồ, 8 giờ a, vội vàng từ trên giường bò dậy.

Hôm nay thời tiết rất tốt, Lâu Đồng Đồng từ trong tủ treo quần áo moi ra một cái váy, thay. Kỳ thực nàng ngày thường rất ít mặc váy, khi cùng ca ca ra đi ăn cơm mới miễn cưỡng mặc.

Lâu Đồng Đồng dáng người rất đẹp, vòng eo mảnh mai mềm mại, hai chân thon dài, không quá gầy, cũng không lộ ra một chút mập mạp, cho nên bình thường Lâu Đồng Đồng ở ký túc xá hay mặc những bộ quần áo ngắn, làm bọn Mạc Yến Yến, Tiểu Vũ rất hay trêu chọc nàng.

Lâu Đồng Đồng mặc xong váy, làm tóc, gọi điện thoại cho Tô Vân báo nàng đã bắt đầu chuẩn bị ra cửa.

Tiểu Vũ từ trên giường ló đầu ra, quát to một tiếng: “Lâu Đồng Đồng, đứng lại! Ngươi thành thật khai báo, ngươi muốn đi ước hẹn với ai? !”

Mạc Yến Yến nghe vậy giật mình tỉnh lại, run rẩy dùng ngón tay chỉ vào Lâu Đồng Đồng: “Lâu Đồng Đồng, ngươi ngươi, ngươi lại dám mặc váy! Ngươi rấp tâm đã kích lòng tự tin của ta! Dựa vào, đùi ngươi đẹp chói mắt như vậy sẽ làm dục vọng người ta tăng lên gấp bội, lão nương nếu là nam nhân liền trực tiếp đè ngươi! ! ! !”

Lâu Đồng Đồng hắc tuyến: “Chờ ngươi giải phẫu thành nam nhân rồi nói. Ta hẹn Tô Vân, được chưa, nếu không nàng lại muốn ghi hận ta.”

Tiểu Vũ tiếp tục kêu to: “Đồng Đồng! Ngươi phải bao ta ăn! Ta muốn gà rán!”

Lâu Đồng Đồng lông mày cong cong: “Được được, cưng ới, chờ ta trở lại.”

Đại học D cách trường Lâu Đồng Đồng học không xa, ở giữa cách một con đường. Lâu Đồng Đồng đi bộ dọc theo con phố, bị một hèn mọn đại thúc nhìn chằm chằm hai chân hồi lâu, bên cạnh có một cô gái trượng nghĩa hướng đại thúc kia đảo mắt, giọng nói hung dữ: “Ngươi là một đại thúc nhìn chằm chằm chân người khác có ý gì? Có buồn nôn hay không?” Hèn mọn đại thúc trợn mắt nhìn cô gái kia một cái, quay đầu đi.

Lâu Đồng Đồng quay đầu lại, vừa lúc cùng cô gái kia nhìn nhau.

Nữ hiệp nhẹ răng cười một tiếng, chạy tới vỗ bả vai Lâu Đồng Đồng, cười híp mắt nói: “Mỹ nữ, đại học D?” Con đường này quán ăn vặt rất nhiều, căn tin ở đại học D thức ăn rất đơn giản, mọi người khi học xong thường dùng đôi mắt lang sói tới nơi này tìm thức ăn ngon.

Lâu Đồng Đồng mỉm cười: “đại học M. Ta đang muốn đi đại học D tìm bạn học.”

Nữ hiệp “Hắc” một tiếng, nói: “Ta ở đại học D, vừa lúc phải đi về, cùng đi nào. Một mỹ nhân trên đường một mình rất nguy hiểm, ta sẽ bảo vệ ngươi!”

Lâu Đồng Đồng cúi đầu nhìn xuống váy của mình, hỏi: “Váy của ta quá ngắn?”

Nữ hiệp hai mắt sáng ngời: “Không là váy của ngươi quá ngắn, là con đường này mỹ nữ tài nguyên có hạn. Đại học D nữ sinh rất ít, lang sói thường chạy tới nơi này kiếm ăn. Ở đường phố này, các đại thúc lớn tuổi suốt ngày phải nhìn nam sinh lượn qua lượn lại, dĩ nhiên gặp mỹ nữ liền không thể kiềm chế.”

Vừa nhìn cũng biết nữ hiệp này là một người phóng khoáng, Lâu Đồng Đồng mỉm cười: “Mới vừa rồi cảm ơn ngươi a, sớm biết như thế ta sẽ không mặc váy đi ra.”

Nữ hiệp nói: “Hắc hắc, khách khí! Đi thôi, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.”

Đến cổng trường đại học Đ, Tô Vân tỉnh mắt, từ xa đã nhìn thấy bọn họ, lập tức xông lên tiếp tục lên án tội ác của Lâu Đồng Đồng từ tối hôm qua. Nữ hiệp nói: “Tô Vân?”

Tô Vân nói: “Đi? Ha ha, Tô Thanh Thanh, thật là khéo a!”

Tô Thanh Thanh gật đầu: “Hắc, ta đang hộ tống mỹ nhân tới! Thật không nghĩ lại là ngươi! Đây chính là duyên phận a!”

Tô Vân kéo Lâu Đồng Đồng qua, giới thiệu: “Đây là bạn học cùng trung học với ta, Lâu Đồng Đồng, đại học M. Nàng gọi tô Thanh Thanh, bằng hữu của ta!”

Tô Thanh Thanh nói: “Ta cùng Đồng Đồng mới vừa rồi đã làm quen, bây giờ các ngươi muốn đi đâu? Vừa lúc ta đang rảnh rồi, có thể gia nhập với các ngươi không?”

Tô Vân vỗ Tô Thanh Thanh bả vai: “Nói gì vậy chứ! Đi, chúng ta trước tiên mang Đồng Đồng đi dạo quanh đại học D một chút.”

Ba nữ nhân tạo thành một luồng gió mới, ở sân trường bị mọi người liên tiếp nhìn lại. Đại học D nam sinh chiếm đa số, dọc đường nhìn qua toàn nam sinh, vừa bắt đầu Lâu Đồng Đồng còn có chút không được tự nhiên, nhưng Tô Vân cùng Tô Thanh Thanh hai người này sớm đã thành thói quen lang sói tới cửa, dẫn theo Lâu Đồng Đồng đi không thêm đêm xia con mắt người khác.

Đến nhà ăn trường học, cuối cùng là Tô Vân mời khách, nói: “Ài, Đồng Đồng, đại học D cái gì cũng không thiếu, chỉ thiếu nữ sinh, một người tướng mạo giống như nữ sinh thôi cũng sẽ có bốn, năm người đuổi theo. Dĩ nhiên, trường học của chúng ta soái ca cũng rất nhiều, có hứng thú hay không xem xét một chút?”

Tô Thanh Thanh phụ họa: “Đại học D soái ca nhiều lắm, chỉ riêng những người ta biết thôi cũng rất nhiều, dạng gì cũng có, chất lượng lại tốt, Đồng Đồng ngươi có hứng thú hay không?”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu cười. Lúc này điện thoại di động của Tô Thanh Thanh vang lên, nàng lấy điện thoại di động ra, nói: “Ta nghe điện thoại.”

Sau khi chuyển được, Tô Thanh Thanh nói: “Học trường tìm ta có việc?” Tô Thanh Thanh “Ừ a a” một hồi, cuối cùng nói: “Ta ở phòng ăn bồi mỹ nữ ăn cơm, nhờ cậy ngài để cho ta nghỉ ngơi một chút, kế hoạch ta buổi tối nhất định giao cho ngài! Tin tưởng nhân phẩm của ta!”

Lâu Đồng Đồng ngồi cách Tô Thanh Thanh rất gần, mơ hồ nghe trong điện thoại có một giọng nam nói: “Lần sau mượn cái cơ có độ tin cậy cao hơn một chút đi.”

Tô Thanh Thanh giận: “Không tin thì thôi, mặc dù bình thường ta thích nói khoác là mình nhận thức rất nhiều mỹ nữ, nhưng là lần này tuyệt đối tuyệt đối là thật sự! A được, tiểu nhân nhớ ngài vẫn là độc thân đi, cho ngài giới thiệu một chút?”

Lâu Đồng Đồng lại nghe được hần nói: “Không cần.”

Điện thoại treo.

Tô Thanh Thanh cắn chiếc đũa, nói: “Tô Vân, ngươi nhận thức phó chủ tịch hội học sinh sao?”

Tô Vân ngẩng đầu nói: “Vị chuẩn bị tranh cử lên làm phó chủ tịch hay vị bây giờ? Nếu như là vị bây giờ, hần cùng ta và Đồng Đồng là học chung một trường trung học.”

Tô Thanh Thanh nói: “Ai ai, vị bây giờ, khi đó hội học sinh cùng đoàn thanh niên không phải cùng tranh chấp với nhau sao, hội học sinh thiếu chút nữa bị đoàn thanh niên bóp chết, may mà có vị phó chủ tịch này đem đoàn thanh niên người ta áp chế xuống, cuối cùng chủ tịch định thoái vị nhường chức cho hần, ngươi đoán hần cự tuyệt thế nào? Phốc, ta phát hiện chung quanh nam sinh đều ở lên lên nhìn ngắm bàn chúng ta bên này.”

Lâu Đồng Đồng quay đầu nhìn một cái, lập tức không dám nhìn nữa, bị người vây xem cảm giác thật không tốt.

Tô Vân bị gọi lên hứng thú, hỏi: “hần nói “Năng lực của ta không bì kịp chủ tịch”, phải không? Tiếp theo như thế nào?”

Tô Thanh Thanh lắc đầu: “hần nói làm chủ tịch buổi tối mỗi ngày đều phải đi làm xã giao, hần không rảnh.”

Lâu Đồng Đồng hỏi: “Buổi tối hần có lớp? Hay là muốn cùng bạn gái ước hẹn?” (chơi game chứ gì nữa ++!)

Tô Thanh Thanh nói: “Trường học của chúng ta đối với sinh viên năm ba không sắp xếp chương trình học buổi tối, mà nghe nói hần căn bản không có bạn gái, cũng không hiểu hần buổi tối muốn làm hoạt động phi pháp gì.”

Tô Vân e dè nói: “Chẳng lẽ là bán hàng cấm, hay lừa bán thiếu nữ? !”

Tô Thanh Thanh nói: “Hắc, sao có thể! Giảng viên rất coi trọng hần, chẳng qua là không hiểu buổi tối hần rốt cuộc đi làm cái gì thôi. Ài, không nói đến hần nữa.”

Sau khi ăn cơm trưa xong, Lâu Đồng Đồng đi thăm thư viện đại học D, bên trong vẫn là tràn đầy nam sinh, ba người đi lướt qua một vòng, nhanh chóng

đi ra.

Trên đường đứng phải bạn cùng phòng của Tô Vân, nhờ Tô Vân giúp đưa điện thoại di động đến phòng nhạc cho một người bạn, bạn Lâu Đồng Đồng cùng đi.

Tô Vân tìm hồi lâu không thấy người bạn đó, lôi kéo Tô Thanh Thanh cùng đi tìm, cũng dấn dò Lâu Đồng Đồng ở chỗ này chờ, không được đi đâu xa, các nàng rất nhanh trở lại.

Lâu Đồng Đồng cười nói: “Đã biết rồi, ta cũng không phải là tiểu hài tử, lạc đường sẽ biết hỏi người.”

Lầu hai phòng nhạc tỏa ra ánh sáng rất hài hòa, ấm áp rực rỡ, không gian như mang màu sắc huyền ảo. Lâu Đồng Đồng dọc theo hành lang, đi tìm nơi phát ra tiếng đàn dương cầm. Ánh mặt trời tỏa sáng, âm thanh của đàn dương cầm, cách đó không xa là mặt hồ trong xanh phẳng lặng, làm cho lòng người thanh tĩnh lại. Cuối cùng Lâu Đồng Đồng tìm được nguồn âm thanh, sau khi mở cửa gian phòng, trong không gian rộng lớn ấy chỉ có một người đang say mê phát ra tiếng đàn, nàng từ cửa sau lặng lẽ tiến vào, ở hàng ghế cuối cùng ngồi xuống.

Lâu Đồng Đồng chống cằm, chỉ có thể nhìn nghiêng nghiêng khuôn mặt hắn. Hắn hơi cúi người xuống, cả người như được mặt trời bên ngoài cửa sổ bao trùm lên một tầng ánh sáng, mỗi lần hai tay đánh xuống lại lộ ra mùi vị thanh nhã, thoát tục.

Nàng nhìn theo bàn tay nhịp nhàng của hắn một hồi lâu, lại cúi đầu nhìn sang tay của mình. (ㄗㄗ—ㄗㄗ). Người nói một người nam sinh có bàn tay xinh đẹp như vậy để làm chi, làm sao nữ sinh tiếp thu được!

Bởi vì góc độ, Lâu Đồng Đồng có thể không chút kiêng kỵ nhìn hắn, nhưng từ chỗ của hắn căn bản không biết có người đi vào.

Lâu Đồng Đồng vẫn chống cằm lắng nghe, một bản kết thúc, lại đổi sang bản khác, lần này nàng có chút giật mình, như thế nào lại giống như âm nhạc trong game?

Là một trùng hợp sao. Lâu Đồng Đồng nhìn khuôn mặt nghiêng nghiêng của người ta mà ngẩn người, trong không gian mờ ảo lập tức bị mỹ nam mê hoặc. Ánh mắt của hắn chuyên chú, cái mũi anh tuấn, đôi môi hoàn mỹ, dùng lời nói của Mạc Yến Yến để phát biểu, chính là làm cho người ta rất có dự vọng. . . (>_<)

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Mở tiểu tài khoản bị hắn bắt được

Tô Vân ở ngoài cửa sổ hướng Lâu Đồng Đồng vẫy tay, ý bảo nàng đi ra ngoài. Lâu Đồng Đồng hoàn hồn, thu hồi ánh mắt sửa sang lại y phục, đứng dậy theo cửa sau đi ra ngoài. Một âm tiết cuối cùng rơi xuống, người đánh đàn nghiêng đầu thấy ngoài cửa sổ đang có người vẫy vẫy, ngoái lại nhìn về phía Lâu Đồng Đồng. Nàng đưa tay chuẩn bị vặn nùm cửa đi ra khỏi phòng nhạc, đáng người thốt tha mỹ lệ rơi vào trong tầm mắt của hắn.

Ánh mặt trời phủ kín hành lang lầu hai, Lâu Đồng Đồng đi qua cửa sổ thủy tinh cực lớn của phòng nhạc, nghe thấy tiếng đàn đã ngừng, nàng khẽ nghiêng đầu, thấy người ở bên trong đang chống cằm nhìn nàng. Không phải là đang nhìn ánh mặt trời, cũng không phải là đang nhìn phía sau hành lang, đúng là đang chăm chú nhìn nàng. Lâu Đồng Đồng bước chân dừng một chút, tầm mắt vừa ngắm đến tay của hắn, phía trước Tô Vân thúc giục: “Đồng Đồng, nhanh lên một chút nữa! Tô Thanh Thanh ở dưới lầu chờ chúng ta.” Lâu Đồng Đồng nhanh chóng bỏ qua ánh mắt kia, lướt qua cửa sổ đi về phía nàng.

Tô Vân kéo tay Lâu Đồng Đồng, nói: “Nói cho người biết a, mới vừa rồi ta cùng Tô Thanh Thanh nhìn thấy trợ giảng khoa máy tính, rất đẹp trai a rất đẹp trai! Thanh Thanh muốn dùng di động chụp ảnh hắn, lại bị hắn phát hiện, ai...”

Lâu Đồng Đồng nói: “Các người thật háo sắc a.”

Tô Vân nói: “Cắt, háo sắc thì làm sao? Người không từng mê qua? Mỗi người phụ nữ chúng ta cũng nên có một đoạn thời gian háo sắc để mà nhớ lại!”

Lâu Đồng Đồng bộ dáng nghiêm túc: “Ta chưa từng háo sắc qua.”

Tô Vân phá ra cười: “Lâu Đồng Đồng người không thành thật, mới vừa rồi là ai ngồi ở phía sau phòng nhạc nghe lén người khác đánh đàn? Dường như ánh mắt rất say đắm, nhìn chăm chăm bóng lưng người ta không biết tưởng tượng đến đâu rồi a!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ai bảo bóng lưng, rõ ràng là mặt bên, hơn nữa khi đó là ta đang thối mặt!”

Tô Vân nghiêng xuống nhìn nàng một cái: “Thì đang thối mặt, người thối mặt cái gì? Suy nghĩ xem tay của hắn sờ cảm giác có được hay không? Đáng người có đủ nhìn hay không?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Tìm chết đi. . .”

Cho đến khi ăn cơm tối mới về lại trường học, Lâu Đồng Đồng theo đường phố mua gà rán, đếm phần cho toàn bộ người trong phòng, vừa thuận tiện mua mấy cái thẻ nạp tiền trong trò chơi.

Qua ba ngày sau, Lâu Đồng Đồng nhớ lại câu chuyện đêm đó, đối với việc đăng nhập vào game sinh ra một tâm lý bài xích. Mở diễn đàn ra, dạo quanh một vòng, bị một cái bài post nhấp nháy hấp dẫn chú ý, nàng nhấn mở ra, phát hiện đoạn đối thoại đêm đó bị chụp lại dán trên diễn đàn, người phát đăng kí tên là Tiểu Quyền Nhi, nàng ta còn sử dụng hình của Chu Tư Thất chứng minh thân phận hoa khôi của Tư Thất Thất. Phía dưới là một loạt những comment xin gặp gỡ kết giao, có người còn muốn đến tận đại học M để thấy tận mắt hoa khôi.

Phía dưới bài post có người nói: “Dựa vào, lão tử nếu là Dịch Thủy Thanh Hân, không nói hai lời, trực tiếp cưới hoa khôi của trường! Tại sao có thể để Thất Thất mỹ nữ thương tâm chứ?!”

Một người khác nói: “người phía trên nói vậy là không đúng rồi, hẳn rõ ràng là muốn kết hôn với tiểu đồ đệ của hắn. Loạn luân nhiệm vụ cũng qua rồi, làm sao có thể bởi vì được một hoa khôi ái mộ liền thay đổi chủ ý?”

Nick name là Ta Thích Mỹ Nữ nói: “Đầu năm nay, cưới hoa khôi của trường rất được a! (nước miếng) hẳn không cưới thì cho ta cưới!”

Lâu Đồng Đồng tắt websites, trong lòng có chút buồn bực, nàng đã ba ngày không đăng nhập trò chơi, không biết sư phụ có suy nghĩ lại hay không. Hay là sau vài ngày không login, liền phát hiện sư phụ cùng Tư Thất Thất đã kết hôn rồi?

Bài luận cũng viết xong, Lâu Đồng Đồng không có việc gì làm, mở ra trò chơi trước kia là《 Viễn Thịnh 》，đăng nhập.

Hình ảnh hiện lên là miễn cấp nữ pháp sư tay cầm quyền trượng, đứng ở đỉnh tháp nhìn ra xa, sau lưng là một dãy núi trùng điệp, nàng một mình một người đứng ở chỗ cao nhất, lộ ra bộ dáng có chút cô độc.

Có người từ phía dưới nhảy lên, ngồi ở bên cạnh nàng, nói: “Ngươi trở về?”

Lục Đồng: “Xem lại cái tài khoản này mà thôi.”

Đồ Sát: “Ta đã cùng nàng ly hôn.”

Lâu Đồng Đồng không biết nói gì, đánh một một hàng dấu chấm

Đồ Sát: “Ta chuẩn bị hủy tài khoản, không chơi nữa.”

Lâu Đồng Đồng có chút kinh ngạc, xem xét cấp bậc của hắn, miễn cấp, Đồ Sát là lão công bạn tốt của nàng, khi đó ba người bọn họ cùng nhau xoát phỏ bản, cãi nhau âm ỉ, trải qua một đoạn thời gian vui vẻ.

Đồ Sát: “Nàng nói chúng ta khoảng cách quá xa, nàng chuẩn bị cùng một nam nhân xem mặt rồi kết hôn. Ta vừa mới tốt nghiệp, không thể cho nàng cuộc sống mong muốn. Cứ như vậy đi, ta sẽ đi tham gia hôn lễ của nàng, chúc phúc nàng.”

Lâu Đồng Đồng cảm thấy thương cảm, trong trò chơi chuyện kết hôn ly hôn mỗi ngày đều trình diễn, nàng cho là bọn họ có thể đi tới cuối cùng, ai biết hôm nay đăng nhập vào, kết cục lại là như vậy.

Lục Đồng: “(ôm) ta nghĩ các ngươi có thể đi tới cuối cùng, ngươi có muốn hay không cứu vãn lại một lần?”

Đồ Sát: “Thôi, nàng không chờ được ta, ta buông tay cho nàng hạnh phúc. Hmm, Lục Đồng, nếu như vừa bắt đầu ta cưới chính là ngươi, nàng cũng sẽ không bị ta làm chậm trễ lâu như vậy .”

Lục Đồng: “= += “

Đồ Sát: “Ngươi bây giờ vẫn không kết hôn trong trò chơi?”

Lâu Đồng Đồng dừng tay viết chữ một chút, nhớ tới loạn luân nhiệm vụ trong《 Hư Vô 》，sư phụ ôm nàng ở nham thạch địa ngục từng bước từng bước tiến tới, đối với cách nhìn của người khác về chuyện cưới một hoa khôi, nàng cũng không biết nói sao để trả lời Đồ Sát. Tùy ý tìm lý do logout, nàng vẫn là nhện không được đăng nhập vào 《 Hư Vô 》thăm thính.

Nhân vật Lục Đồng vẫn là 90 cấp, từ 0 cấp đến 90 cấp, bỏ ra ba tuần lễ, nếu không phải là sư phụ thường thường giúp nàng luyện tài khoản, Lục Đồng cũng không thăng cấp được nhanh như vậy.

Con chuột chậm chạp không kick đăng nhập vào nhân vật Lục Đồng, Lâu Đồng Đồng cắn răng một cái, thối lui khỏi, đăng ký một cái tài khoản khác, đặt tên là Thâm Đồng.

Trên kênh thế giới đều là tiếng người hét to thu mua trang bị, bán trang bị, Thâm Đồng một thân quần áo tân thủ, ở tân thủ thôn đi dạo. Lâu Đồng Đồng chột dạ xem xét Lục Đồng có online hay không, tài khoản của nàng là một cái đầu đen xì, lại xem tài khoản sư phụ, online.

Lâu Đồng Đồng lẳng lặng để tiểu tài khoản Thâm Đồng làm nhiệm vụ môn phái, bởi vì cấp số thấp nên khi giết quái đã bị chết n lần, không thể không hoàn niệm những ngày hạnh phúc có sư phụ giúp nàng qua nhiệm vụ . . .

Tiểu Vũ cũng vào game, tâm huyết dâng trào muốn kéo Lâu Đồng Đồng đi chụp ảnh lưu niệm. Lâu Đồng Đồng nói được, cho nên cấp 70 Băng Thượng Vũ mang theo cấp 14 Thâm Đồng tổ đội thường thức phong cảnh...

Hướng Dương Quật là nơi ngắm phong cảnh mà các ngoạn gia thường hay đến, nghe nói nơi đó mặt trời lặn rất đẹp. Băng Thượng Vũ mang theo Thâm Đồng đi tới trước cửa vào Hướng Dương Quật, giải tán đội ngũ.

Băng Thượng Vũ: “Nghe nói nơi này rất khó nhảy vào, rất dễ bị phượng hoàng thủ hộ ở cửa chụp chết, ta thử trước một chút.”

Nếu có ngoạn gia muốn nhảy vào cửa động, phượng hoàng thủ hộ bên cạnh sẽ hướng ngoạn gia phóng liệt hỏa.

Băng Thượng Vũ xoay tròn nhảy vào, mũi chân vừa mới đụng phải bậc thang thứ nhất, một luồng hỏa phụng đã phóng tới. Phượng Hoàng thủ hộ là quái cấp 120, Băng Thượng Vũ đánh không lại nó, quang vinh bị đốt chết...

Lâu Đồng Đồng ở trong tức xá hướng Tiểu Vũ nói: “Ai, không cần tính toán, chúng ta đổi lại chỗ khác chụp lưu niệm?”

Tiểu Vũ chém đinh chặt sắt nói: “Không được! Ta nhất định phải đi vào! Ta thử lại lần nữa!”

Băng Thượng Vũ thử lại, không hề cùng phượng hoàng đánh, mà là liều mạng chạy hướng bên trong, cố gắng trốn vào bản đồ Hướng Dương Quật, không biết tại sao liệt hỏa của phượng hoàng thủ hộ uy lực quá lớn, nằng lặn nữa bị đốt chết.

Thâm Đồng: “(mở hơi lạnh) Tiểu Vũ, ta tới kéo dài thời gian, ngươi cố gắng tiến vào bên trong”

Băng Thượng Vũ: “(lắc đầu) vậy làm sao ngươi đi vào?”

Thâm Đồng: “Ngươi cứ đi vào trước, cùng lắm thì ta mở tài khoản Lục Đồng.”

Thâm Đồng bằng thân thể nhỏ nhắn xinh xắn giằng co với phượng hoàng thủ hộ, vài giây là đủ rồi, Băng Thượng Vũ thuận lợi vào động. Thâm Đồng sống lại, linh hoạt né tránh một luồng phượng hoàng liệt hỏa, hướng vào cửa động, bản đồ mới xuất hiện, phượng hoàng thủ hộ chỉ có thể ở ngoài cửa động mà bồi hồi.

Băng Thượng Vũ: “(tròn mắt) Đồng Đồng, ngươi cứ nhiên tiến vào được?”

Thâm Đồng: “(cười gian) vấn đề thao tác.”

Băng Thượng Vũ: “. . .”

Hai người ở trong Hướng Dương Quật mở đủ loại tư thế để chụp lưu niệm, Lâu Đồng Đồng tâm huyết dâng trào, cho Thâm Đồng ở kênh trước mặt nói: “(nước miếng) bé con, cho gia ôm một cái!”

Băng Thượng Vũ: “. . .”

Lâu Đồng Đồng nhấn phím nhanh, thành công chụp lưu niệm.

Hình ảnh trò chơi khôi phục, vừa đứng bên cạnh có một kiếm khách đi qua, thân mặc hắc y nam trang, tử sắc kiếm trên tay phát ra ánh sáng rực rỡ, chém chết một con quái chín đầu từ phía sau xông lên bọn họ.

Lâu Đồng Đồng nhìn thấy cái tên ID lập tức ngây ngốc, trong lòng thầm niệm: hần không nhận ra ta hần không nhận ra ta. . . =

Băng Thượng Vũ: “Thanh Hàn ca ca, cảm ơn oa oa!” Mới vừa rồi hai người bọn họ chỉ lo chụp ảnh, cũng không chú ý đến quái vật đánh lên phía sau.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Tôi chụp ảnh lưu niệm?”

Băng Thượng Vũ: “(gật đầu) cùng nhau chụp? (nước miếng) ta giúp ngươi chọn một góc độ tốt, bảo đảm ngươi soái ngậy người!”

Lâu Đồng Đồng yên lặng, nằng cũng không dám viết chữ.

Chờ trong chốc lát hần chưa hồi lại tin tức, Tiểu Vũ tự động cho là người ta là chấp nhận, bắt đầu chỉ huy: “(nước miếng) Thanh Hàn ca ca, ngươi đứng ở phía trước đi, để cho dư âm của ánh tà dương rơi trên kiếm của ngươi, đẹp trai chết người đó. Ngươi mặc bộ y phục này rất bộc lộ khí chất nha, đứng bên này đứng bên này, ta giúp ngươi chọn góc độ..!”

Lâu Đồng Đồng yên lặng đứng nguyên tại chỗ, có chút đắc ý khi xem kịch vui.

Dịch Thủy Thanh Hàn cứ nhiên dựa theo lời nói của Tiểu Vũ đứng tới, Hướng Dương Quật là nơi hoàng hôn vĩnh viễn tồn tại, không bao giờ mất đi, vàng sáng màu vàng ảm đạm chiếu lên hắc y trường bào của hần, tử sắc kiếm quang vẫn như cũ tỏa ra xung quanh, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy ảm áp.

Băng Thượng Vũ: “(nghi ngờ) ta cảm giác, dường như thiếu cái gì, rốt cuộc vẫn thiếu cái gì đó?”

Băng Thượng Vũ: “(trợn mắt) Thâm Đồng! Ngươi đứng qua! Làm vật nền! Bên cạnh kiếm khách làm sao có thể không có một cô nương làm nền chứ. Như vậy mới nổi bật tư thế oai hùng hiên ngang của kiếm khách! !”

Lâu Đồng Đồng nghĩ chính là, tưởng bị vạch trần rồi chứ. . . =#

Thâm Đồng đỡ đầu đứng tại nguyên chỗ giả bộ treo máy, Băng Thượng Vũ nói: “Gia ~ đứng qua đi nha, cho ta mượn nhân vật của ngươi làm nền. Buổi tối ta tuyệt đối không phản kháng ~ “

Lạnh quá a. . . Bất quá mới vừa rồi ai kêu Lâu Đồng Đồng tự xưng một hồi “Gia”.

Lâu Đồng Đồng 囧 囧 vội vàng đề Thâm Đồng đi qua, đứng ở bên cạnh Dịch Thủy Thanh Hân.

Tiểu Vũ chỉ huy hấn thao tác tạo hình, Lâu Đồng Đồng chột dạ, trước kia nàng mỗi đêm đều vào vòng du, có việc không thể login cũng sẽ nói với hấn một tiếng, mà lần này mất tích liền ba ngày. Lâu Đồng Đồng càng nghĩ càng cảm thấy trong lòng bức rứt, không muốn cho sư phụ biết nàng vẫn chú ý trò chơi. Giống như vác đá ghè vào chân, đề Thâm Đồng nói một câu: “(ngậm miệng) kỳ thực ta là nhân yêu.” Đánh xong chữ nàng lại ở ký túc xá nói: “Tiểu Vũ, ngươi không được vạch trần ta! ! ! !”

Tiểu Vũ nói: “Lâu Đồng Đồng ngươi muốn làm gì đó?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Không có gì. . .”

Lâu Đồng Đồng đợi chờ sư phụ phản ứng, chờ a chờ. . ., hấn vẫn không nói chuyện.

Hệ thống nêu lên, Dịch Thủy Thanh Hân thêm ngươi làm hảo hữu.

Tư tin đột ngột xuất hiện, Lâu Đồng Đồng nhẩn xem, thấy hấn nói: “Ta đem thất lung của ngươi khảm vào cái bảo thạch cường hóa, đáng tiếc vận khí không tốt lắm, đem thất lung của ngươi càng khảm càng thành đồ bỏ đi.”

Lâu Đồng Đồng cả khuôn mặt có chút vặn vẹo, cái đai lưng kia là do nàng thu thập lâu mới thu được, nàng còn muốn chờ kỹ năng chế tạo của mình luyện tới, cho đai lưng yêu dấu khảm nạm vào cái bảo thạch lấp lánh.

Đau lòng, không cam lòng, mọi loại cảm xúc phức tạp đan xen, Lâu Đồng Đồng cắn giận mở tài khoản Lục Đồng ra.

Vừa tiến vào hình ảnh trò chơi, Lâu Đồng Đồng kiểm chế không được lập tức mở ra thẻ trang bị, xem xét một hồi trên dưới, nhưng là nàng phát hiện thất lung của nàng căn bản không có biến thành rác rưởi, thậm chí lực phòng ngự còn tăng lên rồi.

Mở ra tư tin, sư phụ nói: “A, ta lừa gạt ngươi thôi.”

Lục Đồng: “. . .”

Dịch Thủy Thanh Hân: “Cho ngươi thời gian chuẩn bị tâm tư cũng không cần lâu vậy chứ, chúng ta nếu không kết hôn, con người khác cũng đã có thể trưởng thành.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Kết hôn, cướp hôn

Lâu Đồng Đồng đại ra vài giấy, trở lại: “>_< sư phụ, ngươi thực sự quyết định cùng ta kết hôn sao? Ngươi không muốn cưới hoa khôi của trường?”

Sư phụ nói: “Ta không có mục tiêu cao xa cưới hoa khôi của trường.”

Lâu Đồng Đồng 囧 囧 mất mấy ngày, bởi vì những lời này của hấn đột nhiên bình thường trở lại.

Tiểu Vũ vẫn còn đang chỉ huy, nhưng là hai người kia cũng không phối hợp, bất quá nàng cũng chụp được rất nhiều tấm, đủ rồi. Tiểu Vũ ở trong túc xá nói: “Đồng Đồng a, ta đi luyện cấp! Đợi ta đem hình lưu niệm phát đến QQ của ngươi, ngươi nhớ kỹ đem hình chia cho sư phụ nhà ngươi nha!”

Lâu Đồng Đồng đáp ứng: “Ừ, được.”

Tắt tiểu tài khoản, Lâu Đồng Đồng đem hình lưu niệm của Tiểu Vũ chụp chuyển cho sư phụ, tay run lên, đem cả hình ảnh lần đầu tiên hai người ôm nhau cũng phát hết đi qua.

Lục Đồng: “Chúng ta bây giờ đi kết hôn?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Tối mai 9 giờ.”

Lần này là thật sự muốn kết hôn, Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cùng hân thương lượng: “Tối mai chúng ta đổi lại tài khoản có được hay không? Ta vào tài khoản của người (nước miếng) ta cưới người a!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = không được.”

Lâu Đồng Đồng không ngừng cố gắng tiếp tục viết chữ: “(gat lệ) một cái nhỏ nhỏ yêu cầu như vậy, sư phụ cũng không đáp ứng ta, thật đau lòng!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “. . .”

Lâu Đồng Đồng chìm đắm trong màn ảo tưởng kia, liền cảm thấy phi thường đã nghiền. Kết hôn tất cả mọi người đều kết quả, đổi lại tài khoản tới sợ rằng còn không có vài người làm, nằng thật sự muốn thử nghiệm một chút dùng nam tài khoản kết hôn. Vì giấc mộng này, Lâu Đồng Đồng quyết định hy sinh sắc đẹp.

Độ thân mật đạt tới 3 ngàn trở lên, trong thẻ bạn tốt có biểu hiện tọa độ đối phương, Lâu Đồng Đồng xem xét tọa độ của hân, truyền tổng đến cửa cung điện Tề Thành, từ trong đông đảo NPC và ngoạn gia tìm được vị trí của hân.

Dịch Thủy Thanh Hàn đứng yên lặng ở trước NPC gấu mèo, bóc thăm phần thưởng, Lục Đồng từ phía sau sư tử bằng đá lặng lẽ đi ra, trực tiếp sử dụng đạo cụ ôm lấy hân.

Chung quanh có ngoạn gia đi lại, một số người ngồi thú cười lúc đi qua bên cạnh bọn họ còn cố ý dừng lại. Lục Đồng về mặt giao hoạt, nằm trong ngực của hân cũng không có động tĩnh.

Lâu Đồng Đồng cho hân gọi thư tư tin: “Sư phụ, người gả cho ta đi!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chủ ngữ đảo lại.”

Lục Đồng: “Không đảo!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngonian, chơi tài khoản của mình, người làm tân nương.”

Lục Đồng: “Nếu như người đáp ứng ta, tối mai ta gọi điện thoại cho người có được hay không?”

Đại khái là cái này dụ dỗ khá lớn, hân trầm mặc một lát, đáp ứng.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Được. . . Số di động của ta : 13XXXXXXXXXX.”

Lục Đồng: “(xoay quanh) nhớ rồi.”

Số điện thoại di động này trở thành một nhân tố làm cho tình cảm trở nên kỳ diệu. Trong trò chơi nhân vật chính là ảo, nếu không cùng trong hiện thực gặp mặt, nếu không cùng gọi điện thoại nghe giọng nói, khi trò chơi đóng cửa, QQ ngừng hoạt động, lấy cái gì để duy trì tình cảm? muốn đi đâu tìm được nhau? Trong trò chơi bình thủy tương phùng, cho nhau ấm áp, cùng trải qua những ngày tháng vui vẻ hạnh phúc, đó cũng coi như là duyên phận.

Xế chiều ngày hôm sau khi tan học, Lâu Đồng Đồng đi theo các bạn cùng phòng đi ra cửa lớp hướng tới căn tin của trường, vừa lúc gặp Hà Thư từ lớp bên cạnh đi ra. Hà Thư tay trái cầm một cái túi xách tay của phụ nữ, tay phải ôm vài cuốn sách, quay đầu lại nhìn người đi phía sau.

Lâu Đồng Đồng yên lặng nhìn túi xách trong tay hân, yên lặng nhìn Chu Tư Thất thong dong từ phía sau Hà Thư. Ngày đầu tiên gặp mặt nam nhân này đã nói thích mình, bây giờ lại trở thành cái đuôi của hoa khôi?

Tiểu Vũ cũng nhìn thấy một màn này, dắt Lâu Đồng Đồng đi nói: “Di, người kia là Hà Thư phải không? Hân giúp hoa khôi của trường giữ túi xách a, người này là di tình biệt luyến đi!”

Mạc Yến Yến nói: “Ai, Đồng Đồng, người nhìn người xem, vịt đến miệng còn muốn bay, người có muốn một lần nữa đấu tranh hay không, đem con vịt chết kia đoạt lại?”

Mặc dù Lâu Đồng Đồng đối với Hà Thư còn không nảy sinh cái gì giống như tình cảm nam nữ, nhưng khi nhìn người lúc trước không bao lâu còn nói đối với mình vừa gặp liền yêu, đã chạy đi xách túi cho hoa khôi của trường, trong lòng nói không khó chịu chính là giả.

Ở người khác trong mắt, ta không có xinh đẹp như hoa khôi, không có được nam nhân xếp hàng theo đuổi như hoa khôi, không có hội fan khổng lồ yêu mến hoa khôi, ta lấy cái gì để người khác yêu thích ta đây? Trong lòng Lâu Đồng Đồng thỉnh thoảng cũng sẽ xuất hiện một ít tư tin, ở trò chơi làm cho người ta ngưỡng vọng bất quá chỉ là hư ảo, trong thực tế, nằng không có thần thái như nhân vật trong game, không thể thoải mái nói hoa khôi là cái gì, ta đây mới là tốt nhất.

Lâu Đồng Đồng vừa định nói với các bạn đừng khản trương, nằng không nghĩ gì cả, lúc này Hà Thư ngẩng đầu nhìn thấy các nàng, về mặt khó xử nhanh

chống dòi tằm mất đi chỗ khác.

Lâu Đồng Đồng lập tức buồn bực, sức quyến rũ của nàng thật sự nhỏ như vậy sao? !

Tiểu Vũ hừ nhẹ, cổ ý lớn tiếng nói: “Thật trùng hợp nha, Hà Thụ đồng học, mấy ngày hôm trước chúng ta còn muốn giúp ngươi đem Đồng Đồng hẹn đi ra ngoài, không nghĩ tới hôm nay ngươi đã dời đi mục tiêu!” Tiểu Vũ giọng nói ngọt ngào, người lại có vài phần tự đắc, mặc dù nói như vậy nghe có chút châm chọc, bất quá ngữ điệu mang theo vài phần đùa giỡn, cũng không làm người đáng ghét.

Lâu Đồng Đồng không muốn làm cho hắn khó xử, giật giật Tiểu Vũ, lộ ra giọng cười yếu ớt: “Tiểu Vũ, đừng đùa nữa được không, Hà Thụ đến lúc nào đặt mục tiêu trên người của ta? Đừng làm cho những người bên cạnh hắn hiểu lầm.” Lúc trước Hà Thụ nhanh chóng dời tầm mắt đi chỗ khác, nếu không phải Tiểu Vũ lên tiếng, nói không chừng hắn sẽ đem Lâu Đồng Đồng trở thành người đi đường không nhìn trực tiếp đi qua. Nói vậy Hà Thụ có lẽ đang lo lắng Lâu Đồng Đồng ở trước mặt Chu Tư Thất nhắc tới chuyện xưa, nếu hắn hy vọng như vậy, Lâu Đồng Đồng cũng sẽ không làm khó dễ hắn.

Chu Tư Thất đem mình trở thành bạch liên hoa cao quý, ánh mắt liếc qua thân người Lâu Đồng Đồng một lần, khóe miệng nhếch lên, cũng không nói lời nào.

Hà Thụ nói: “Trùng hợp a, các ngươi muốn đi ăn cơm?” Hắn cố ý quên lời nói châm chọc của Tiểu Vũ, khéo léo đem đề tài kéo sang hướng bình thường, coi như tình cờ gặp gỡ tán gẫu.

Mạc Yên Yên liếc hắn một cái, tức giận: “Chúng ta đương nhiên là muốn đi ăn cơm. Các chị em, đi thôi.”

Mãi cho đến đi tới phòng ăn, Tiểu Vũ mới biểu hiện thái độ đối với chuyện Hà Thụ cùng hoa khôi là vô cùng không thoải mái, biểu đạt nửa ngày sau, nàng cùng Lâu Đồng Đồng nói: “Đồng Đồng a, nam nhân bên cạnh là không thể xơ xuất như vậy, người nhìn người đi, mới mấy ngày không có phản ứng với tên Hà Thụ kia, hắn liên hấp tấp theo sát phía sau hoa khôi rồi! Người giỏi trước cho hắn chút lời ngon ngọt, đem tên khốn kia cắn câu, để hắn cam tâm tình nguyện lao vào dầu sôi lửa bỏng, đợi khi thời cơ chín muồi, đem hắn quăng!”

Lâu Đồng Đồng hắc tuyến: “Chủ yếu là ta không thích hắn a, trói buộc một cái người mình không thích làm cái gì, lãng phí tinh thần.”

Tiểu Vũ kịp thời quan sát ánh sáng chợt lóe lên trong mắt Lâu Đồng Đồng, bắt lấy tay của nàng kích động: “Dựa vào, Lâu Đồng Đồng ngươi nha, thành thật khai báo, ngươi cất giấu một cái gian phu đi?”

Lâu Đồng Đồng nhẹ nhàng hất tay nàng ra, nghiêm trang: “Đợi trở về lên võng du, ngươi nhớ kỹ phải đi tham gia hôn lễ của ta. Tối nay 9 giờ.”

Những người khác trong ký túc xá đã chạy đến phía trước xếp hàng lấy cơm, chỉ còn mình Tiểu Vũ sững sờ trong chốc lát, rống to lên: “Kết hôn? Kết hôn! Lâu Đồng Đồng ngươi cư nhiên muốn kết hôn? ! Ngươi cư nhiên muốn vứt bỏ ta thoát khỏi đội ngũ độc thân? ! Không được a! ! !”

Lâu Đồng Đồng đặc biệt bình tĩnh: ” Tiểu tài khoản của ta vẫn là độc thân.”

Tiểu Vũ kháng nghị hồi lâu, cuối cùng thỏa hiệp dưới khí thế cường đại của Dịch Thủy Thanh Hàn.

Buổi tối, Lâu Đồng Đồng đăng nhập tài khoản Lục Đồng, xoát kinh nghiệm súng vật nửa giờ, sư phụ login.

Lâu Đồng Đồng thiết lập tự động giết quái, thỉnh thoảng theo hắn tán gẫu vài câu, đến 8 giờ rưỡi, Lâu Đồng Đồng thúc dục hắn hạ tài khoản của mình, login tài khoản Lục Đồng!

Lâu Đồng Đồng đăng nhập tài khoản sư phụ, kiểm khách đứng ở trong Tử Cực Động, sau lưng có một con lợn rừng màu phấn hồng dùng sừng chọc vào đầu đâm lưng của hắn.

Một đao đem lợn rừng chém chết, Lâu Đồng Đồng thấy ca ca Lâu Thượng trong tầm mắt.

Lâu Đồng Đồng phản xạ có điều kiện theo Lâu Thượng chào hỏi: “(gào thét) ca ~ “

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Ca cộng lòng a, đừng tưởng rằng ngươi trong trò chơi cười được muối muối của ta là có thể đắc ý!”

Lâu Đồng Đồng mới nhớ tới đây là sư phụ tài khoản, nói: “(mở hôi lạnh) ta là Đồng Đồng.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “. . .”

Báo cáo cùng ca ca hoạt động kết hôn tối nay, nàng vừa đùa giỡn trong chốc lát đã nhanh đến chín giờ.

Chỗ nguyệt lão đã đứng đầy ngoạn gia, bang Niết Bàn cùng Tung Hoành hò hét loạn lên nháo thành một đoàn, bang Vô Song nhìn có chút có chút há hê xem náo nhiệt, vừa xoát chúc mừng bang chủ cùng phó bang tán hôn, trăm năm hòa hợp hạnh phúc mỹ mãn, vừa chỉ sợ thiên hạ bất loạn khiêu khích quan hệ Tung Hoành cùng Niết Bàn.

Kênh thể giới, môn phái, kênh bang sôi sục, người quá nhiều, hình ảnh trò chơi có chút lag, Lâu Đồng Đồng ấn phím cài đặt hiển thị ẩn các ngoạn gia xung quanh, nhấn nhiều lần mới vào được nguyệt lão.

Hệ thống xoát ra tin tức: ngoạn gia Dịch Thủy Thanh Hàn cùng Lục Đồng kết hôn, Lâu Đồng Đồng đối với lời chúc phúc của các hảo hữu đáp lại không

xuế, nàng cũng không giải thích mình là Lục Đồng, trực tiếp dùng thân phận của sư phụ hỏi lại.

Vô số pháo hoa trong đêm tối được phóng lên, chung quanh miếu nguyệt lão hoa nở một tầng lại một tầng, trên mặt đất trải thảm hồng cực kỳ chói mắt, đủ loại lời chúc phúc ở trên các kênh xoát ra.

“Chúc bang chủ cùng Dịch Thủy Thanh Hân hạnh phúc mỹ mãn, tân hôn khoái hoạt! (trợn mắt) lễ vật đã phát chưa?”

Đĩ nhiên, rất nhiều ngoạn gia tới tham gia hôn lễ thật ra là muốn nhận lễ vật. Bọn họ là thầy trò kết hôn, hệ thống sẽ xoát ra lễ vật tương đối đặc biệt, tương đối đáng giá.

Bắt đầu báii đường, Lâu Đồng Đồng bị hệ thống bắn ra một tin tức gây sững sốt.

Ngoạn gia Cửu Sinh Cửu Thế xin cướp hôn, mời chờ đợi chiến thư, lựa chọn chấp nhận khiêu chiến hoặc không chấp nhận khiêu chiến.

Muốn cướp hôn là phải bỏ ra rất nhiều tiền, nếu như đối phương không chấp nhận khiêu chiến, số tiền bỏ ra sẽ mất không.

Lâu Đồng Đồng vừa nhìn thấy tên ngoạn gia, liền nhúc đầu, đạo tài khoản khốn kiếp rốt cuộc có bao nhiêu tài khoản? !

Lâu Đồng Đồng trực tiếp nhấn tên Cửu Sinh Cửu Thế, ở kênh tư tán gẫu nói chuyện: “(mò hôi lạnh) đạo tài khoản, ngươi làm cái gì?”

Đoán chừng đạo tài khoản cũng sững sốt, lời lẽ hạ chiến thư khiêu khích dừng mảnh không gì sánh được. Khi đó, trước miếu nguyệt lão người đông nghին, đạo tài khoản đứng ở trong đám người, yên lặng nhìn chăm chú vào đối thoại trên kênh tư tán gẫu, tìm đập loạn trong ngực. Là nàng!

『 thế giới 』 hệ thống: ngoạn gia Cửu Sinh Cửu Thế khởi xướng cướp hôn, hướng Dịch Thủy Thanh Hân phát ra chiến thư. Chiến thư nói rõ: “Nếu như ta đánh bại ngươi, ngươi lập tức cùng ta rời đi?”

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: “(trợn mắt) này này này này. . . Quá lực tiếp thu đi!”

『 thế giới 』 Duyên Lai: “(thờ dài) ta đoán trúng mở đầu, nhưng đoán không trúng kết cục. Ta những tưởng rằng có nam nhân tới đoạt tân nương, không nghĩ tới là tới đoạt chú rể a a a a a!”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Dừng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Động phòng a động phòng

Lâu Đồng Đồng đại ra vài giây, trở lại: “>_< sư phụ, ngươi thực sự quyết định cùng ta kết hôn sao? Ngươi không muốn cưới hoa khôi của trường?”

Sư phụ nói: “Ta không có mục tiêu cao xa cưới hoa khôi của trường.”

Lâu Đồng Đồng 囧 囧 mất mấy ngày, bởi vì những lời này của hán đột nhiên bình thường trở lại.

Tiểu Vũ vẫn còn đang chỉ huy, nhưng là hai người kia cũng không phối hợp, bắt quá nàng cũng chụp được rất nhiều tấm, đủ rồi. Tiểu Vũ ở trong tức xá nói: “Đồng Đồng a, ta đi luyện cấp! Đợi ta đem hình lưu niệm phát đến QQ của ngươi, ngươi nhớ kỹ đem hình chia cho sư phụ nhà ngươi nha!”

Lâu Đồng Đồng đáp ứng: “Ừ, được.”

Tắt tiểu tài khoản, Lâu Đồng Đồng đem hình lưu niệm của Tiểu Vũ chụp chuyển cho sư phụ, tay run lên, đem cả hình ảnh lần đầu tiên hai người ôm nhau cũng phát hết đi qua.

Lục Đồng: “Chúng ta bây giờ đi kết hôn?”

Dịch Thủy Thanh Hân: “Tối mai 9 giờ.”

Lần này là thật sự muốn kết hôn, Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cùng hán thương lượng: “Tối mai chúng ta đổi lại tài khoản có được hay không? Ta vào tài khoản của người (nước miếng) ta cưới ngươi a!”

Dịch Thủy Thanh Hân: “= = không được.”

Lâu Đồng Đồng không ngừng cố gắng tiếp tục viết chữ: “(gạt lệ) một cái nho nhỏ yêu cầu như vậy, sư phụ cũng không đáp ứng ta, thật đau lòng!”

Dịch Thủy Thanh Hân: “. . .”

Lâu Đồng Đồng chìm đắm trong màn ảo tưởng kia, liền cảm thấy phi thường đã nghiêng. Kết hôn tất cả mọi người đều kết quả, đổi lại tài khoản tới sợ rằng còn không có vài người làm, nàng thật sự muốn thử nghiệm một chút dùng nam tài khoản kết hôn. Vì giấc mộng này, Lâu Đồng Đồng quyết định hy sinh sắc đẹp.

Độ thân mật đạt tới 3 ngàn trở lên, trong thẻ bạn tốt có biểu hiện tọa độ đối phương, Lâu Đồng Đồng xem xét tọa độ của hắn, truyền tổng đến cửa cung điện Tề Thành, từ trong đông đảo NPC và ngoạn gia tìm được vị trí của hắn.

Dịch Thủy Thanh Hàn đứng yên lặng ở trước NPC gấu mèo, bốc thăm phần thưởng, Lục Đồng từ phía sau từ từ bằng đá lặng lẽ đi ra, trực tiếp sử dụng đạo cụ ôm lấy hắn.

Chung quanh có ngoạn gia đi lại, một số người ngồi thú cười lúc đi qua bên cạnh bọn họ còn cố ý dừng lại. Lục Đồng về mặt giao hoạt, nằm trong ngực của hắn cũng không có động tĩnh.

Lâu Đồng Đồng cho hắn gọi thư tư tin: “Sur phụ, người gả cho ta đi!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chủ ngữ đảo lại.”

Lục Đồng: “Không đảo!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngonian, chơi tài khoản của mình, người làm tân nương.”

Lục Đồng: “Nếu như người đáp ứng ta, tối mai ta gọi điện thoại cho người có được hay không?”

Đại khái là cái này dự dồ khá lớn, hắn trầm mặc một lát, đáp ứng.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Được. . . Số di động của ta : 13XXXXXXXXXX.”

Lục Đồng: “(xoay quanh) nhớ rồi.”

Số điện thoại di động này trở thành một nhân tố làm cho tình cảm trở nên kỳ diệu. Trong trò chơi nhân vật chính là ảo, nếu không cùng trong hiện thực gặp mặt, nếu không cùng gọi điện thoại nghe giọng nói, khi trò chơi đóng cửa, QQ ngừng hoạt động, lấy cái gì để duy trì tình cảm? muốn đi đâu tìm được nhau? Trong trò chơi bình thủy tương phùng, cho nhau ấm áp, cùng trải qua những ngày tháng vui vẻ hạnh phúc, đó cũng coi như là duyên phận.

Xế chiều ngày hôm sau khi tan học, Lâu Đồng Đồng đi theo các bạn cùng phòng đi ra cửa lớp hướng tới căn tin của trường, vừa lúc gặp Hà Thư từ lớp bên cạnh đi ra. Hà Thư tay trái cầm một cái túi xách tay của phụ nữ, tay phải ôm vài cuốn sách, quay đầu lại nhìn người đi phía sau.

Lâu Đồng Đồng yên lặng nhìn túi xách trong tay hắn, yên lặng nhìn Chu Tư Thất thông dong từ phía sau Hà Thư. Ngày đầu tiên gặp mặt nam nhân này đã nói thích mình, bây giờ lại trở thành cái đuôi của hoa khôi?

Tiểu Vũ cũng nhìn thấy một màn này, dắt Lâu Đồng Đồng đi nói: “Di, người kia là Hà Thư phải không? Hắn giúp hoa khôi của trường giữ túi xách a, người này là di tình biệt luyến đi!”

Mạc Yến Yến nói: “Ai, Đồng Đồng, người nhìn người xem, vịt đến miệng còn muốn bay, người có muốn một lần nữa đấu tranh hay không, đem con vịt chết kia đoạt lại?”

Mặc dù Lâu Đồng Đồng đối với Hà Thư còn không nảy sinh cái gì giống như tình cảm nam nữ, nhưng khi nhìn người lúc trước không bao lâu còn nói đối với mình vừa gặp liền yêu, đã chạy đi xách túi cho hoa khôi của trường, trong lòng nói không khó chịu chính là giả.

Ở người khác trong mắt, ta không có xinh đẹp như hoa khôi, không có được nam nhân xếp hàng theo đuổi như hoa khôi, không có hội fan khổng lồ yêu mến hoa khôi, ta lấy cái gì để người khác yêu thích ta đây? Trong lòng Lâu Đồng Đồng thỉnh thoảng cũng sẽ xuất hiện một ít tư tin, ở trò chơi làm cho người ta ngưỡng vọng bất quá chỉ là hư ảo, trong thực tế, nàng không có thần thái như nhân vật trong game, không thể thoải mái nói hoa khôi là cái gì, ta đây mới là tốt nhất.

Lâu Đồng Đồng vừa định nói với các bạn đừng khần trương, nàng không nghĩ gì cả, lúc này Hà Thư ngẩng đầu nhìn thấy các nàng, vẻ mặt khó xử nhanh chóng dời tầm mắt đi chỗ khác.

Lâu Đồng Đồng lập tức buồn bực, sức quyến rũ của nàng thật sự nhỏ như vậy sao? !

Tiểu Vũ hừ nhẹ, cố ý lớn tiếng nói: “Thật trùng hợp nha, Hà Thư đồng học, mấy ngày hôm trước chúng ta còn muốn giúp người đem Đồng Đồng hẹn đi ra ngoài, không nghĩ tới hôm nay người đã dời đi mục tiêu!” Tiểu Vũ giọng nói ngọt ngào, người lại có vài phần tự đắc, mặc dù nói như vậy nghe có chút châm chọc, bất quá ngữ điệu mang theo vài phần đùa giỡn, cũng không làm người đáng ghét.

Lâu Đồng Đồng không muốn làm cho hắn khó xử, giật giật Tiểu Vũ, lộ ra giọng cười yếu ớt: “Tiểu Vũ, đừng đùa nữa được không, Hà Thư đến lúc nào đặt mục tiêu trên người của ta? Đừng làm cho những người bên cạnh hắn hiểu lầm.” Lúc trước Hà Thư nhanh chóng dời tầm mắt đi chỗ khác, nếu không phải Tiểu Vũ lên tiếng, nói không chừng hắn sẽ đem Lâu Đồng Đồng trở thành người đi đường không nhìn trực tiếp đi qua. Nói vậy Hà Thư có lẽ đang lo lắng Lâu Đồng Đồng ở trước mặt Chu Tư Thất nhắc tới chuyện xưa, nếu hắn hy vọng như vậy, Lâu Đồng Đồng cũng sẽ không làm khó dễ hắn.

Chu Tư Thất đem mình trở thành bạch liên hoa cao quý, ánh mắt liếc qua thân người Lâu Đồng Đồng một lần, khóe miệng nhếch lên, cũng không nói lời nào.

Hà Thư nói: “Trùng hợp a, các người muốn đi ăn cơm?” Hắn cố ý quên lời nói châm chọc của Tiểu Vũ, khéo léo đem đề tài kéo sang hướng bình thường, coi như tình cờ gặp gỡ tán gẫu.

Mạc Yên Yên liếc hắn một cái, tức giận: “Chúng ta đương nhiên là muốn đi ăn cơm. Các chị em, đi thôi.”

Mãi cho đến đi tới phòng ăn, Tiểu Vũ mới biểu hiện thái độ đối với chuyện Hà Thư cùng hoa khôi là vô cùng không thoải mái, biểu đạt nửa ngày sau, nàng cùng Lâu Đồng Đồng nói: “Đồng Đồng a, nam nhân bên cạnh là không thể xơ xuất như vậy, người nhìn người đi, mới mấy ngày không có phản ứng với tên Hà Thư kia, hắn liền hấp tấp theo sát phía sau hoa khôi rồi! Người giỏi trước cho hắn chút lời ngon ngọt, đem tên khốn kia cắn câu, để hắn cam tâm tình nguyện lao vào dầu sôi lửa bỏng, đợi khi thời cơ chín muồi, đem hắn quăng!”

Lâu Đồng Đồng hắc tuyến: “Chủ yếu là ta không thích hắn a, trói buộc một cái người mình không thích làm cái gì, lãng phí tinh thần.”

Tiểu Vũ kịp thời quan sát ánh sáng chợt lóe lên trong mắt Lâu Đồng Đồng, bắt lấy tay của nàng kích động: “Dựa vào, Lâu Đồng Đồng người nha, thành thật khai báo, người cất giấu một cái gian phu đi?”

Lâu Đồng Đồng nhẹ nhàng hất tay nàng ra, nghiêm trang: “Đội trở về lên võng du, người nhớ kỹ phải đi tham gia hôn lễ của ta. Tối nay 9 giờ.”

Những người khác trong ký túc xá đã chạy đến phía trước xếp hàng lấy cơm, chỉ còn mình Tiểu Vũ sững sờ trong chốc lát, rống to lên: “Kết hôn? Kết hôn! Lâu Đồng Đồng người cư nhiên muốn kết hôn? ! Người cư nhiên muốn vứt bỏ ta thoát khỏi đội ngũ độc thân? ! Không được a! ! !”

Lâu Đồng Đồng đặc biệt bình tĩnh: ” Tiểu tài khoản của ta vẫn là độc thân.”

Tiểu Vũ kháng nghị hồi lâu, cuối cùng thỏa hiệp dưới khí thế cường đại của Dịch Thủy Thanh Hàn.

Buổi tối, Lâu Đồng Đồng đăng nhập tài khoản Lục Đồng, xoát kinh nghiệm súng vật nửa giờ, sư phụ login.

Lâu Đồng Đồng thiết lập tự động giết quái , thỉnh thoảng theo hắn tán gẫu vài câu, đến 8 giờ rưỡi, Lâu Đồng Đồng thúc dục hắn hạ tài khoản của mình, login tài khoản Lục Đồng!

Lâu Đồng Đồng đăng nhập tài khoản sư phụ, kiểm khách đứng ở trong Tử Cực Động, sau lưng có một con lợn rừng màu phấn hồng dùng sừng mọc đầy trên đầu đâm lưng của hắn.

Một đao đem lợn rừng chém chết, Lâu Đồng Đồng thấy ca ca Lâu Thượng trong tầm mắt.

Lâu Đồng Đồng phản xạ có điều kiện theo Lâu Thượng chào hỏi: “(gào thét) ca ~”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Ca cọng lông a, đừng tưởng rằng người trong trò chơi cưới được muối muối của ta là có thể đắc ý!”

Lâu Đồng Đồng mới nhớ tới đây là sư phụ tài khoản, nói: “(mở hôi lạnh) ta là Đồng Đồng.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “. . .”

Báo cáo cùng ca ca hoạt động kết hôn tối nay, nàng vừa đùa giỡn trong chốc lát đã nhanh đến chín giờ.

Chỗ nguyệt lão đã đứng đầy ngoạn gia, bang Niết Bàn cùng Tung Hoành hò hét loạn lên nháo thành một đoàn, bang Vô Song nhìn có chút có chút há hê xem náo nhiệt, vừa xoát chúc mừng bang chủ cùng phó bang tân hôn, trăm năm hòa hợp hạnh phúc mỹ mãn, vừa chỉ sớ thiên hạ bắt loạn khiêu khích quan hệ Tung Hoành cùng Niết Bàn.

Kênh thể giới, môn phái, kênh bang sôi sục, người quá nhiều, hình ảnh trò chơi có chút lag, Lâu Đồng Đồng ấn phím cài đặt hiển thị ẩn các ngoạn gia xung quanh, nhấn nhiều lần mới vào được nguyệt lão.

Hệ thống xoát ra tin tức: ngoạn gia Dịch Thủy Thanh Hàn cùng Lục Đồng kết hôn, Lâu Đồng Đồng đối với lời chúc phúc của các hảo hữu đáp lại không xuê, nàng cũng không giải thích mình là Lục Đồng, trực tiếp dùng thân phận của sư phụ hỏi lại.

Vô số pháo hoa trong đêm tối được phóng lên, chung quanh miếu nguyệt lão hoa nở một tầng lại một tầng, trên mặt đất trải thảm hồng cực kỳ chói mắt, đủ loại lời chúc phúc ở trên các kênh xoát ra.

“Chúc bang chủ cùng Dịch Thủy Thanh Hàn hạnh phúc mỹ mãn, tân hôn khoái hoạt! (trợn mắt) lễ vật đã phát chưa?”

Dĩ nhiên, rất nhiều ngoạn gia tới tham gia hôn lễ thật ra là muốn nhận lễ vật. Bọn họ là thầy trò kết hôn, hệ thống sẽ xoát ra lễ vật tương đối đặc biệt, tương đối đáng giá.

Bắt đầu báii đường, Lâu Đồng Đồng bị hệ thống bắn ra một tin tức gây sững sờ.

Ngoạn gia Cửu Sinh Cửu Thế xin cướp hôn, mời chờ đợi chiến thư, lựa chọn chấp nhận khiêu chiến hoặc không chấp nhận khiêu chiến.

Muốn cướp hôn là phải bỏ ra rất nhiều tiền, nếu như đối phương không chấp nhận khiêu chiến, số tiền bỏ ra sẽ mất không.

Lâu Đồng Đồng vừa nhìn thấy tên ngoạn gia, liền nhúc nhủ, đạo tài khoản khôn kiếp rốt cuộc có bao nhiêu tài khoản? !

Lâu Đồng Đồng trực tiếp nhấn tên Cửu Sinh Cửu Thế, ở kênh tư tán gẫu nói chuyện: “(mò hôi lạnh) đạo tài khoản, người làm cái gì?”

Đoán chừng đạo tài khoản cũng sùng sốt, lời lẽ hạ chiến thư khiêu khích dừng mãi không gì sánh được. Khi đó, trước miếu nguyệt lão người đồng nghìn nghịt, đạo tài khoản đứng ở trong đám người, yên lặng nhìn chăm chú vào đối thoại trên kênh tư tán gẫu, tìm đập loạn trong ngực. Là nàng!

『 thế giới 』 hệ thống: ngoạn gia Cửu Sinh Cửu Thế khởi xướng cướp hôn, hướng Dịch Thủy Thanh Hàn phát ra chiến thư. Chiến thư nói rõ: “Nếu như ta đánh bại người, người lập tức cùng ta rời đi!”

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: “(trợn mắt) này này này này. . . Quá lực tiếp thu đi!”

『 thế giới 』 Duyên Lai: “(thở dài) ta đoán trúng mở đầu, nhưng đoán không trúng kết cục. Ta những tưởng rằng có nam nhân tới đoạt tân nương, không nghĩ tới là tới đoạt chú rể a a a a a!”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Điện thoại

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Sư phụ, thần thú thế nào mà có?”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Rút thưởng, mần cấp mới có thể mang.”

Hóa ra ngày hôm qua hần đứng bên cạnh NPC gấu mèo là để rút thưởng sao? Thần thú a thần thú, Lâu Đồng Đồng cũng muốn sau khi mình mần cấp cũng phải có một bé thần thú để vui đùa một chút.

Trên kênh thế giới hệ thống phát ra tối mai có bang chiến, các bang phái ngang cấp làm một nhóm, mỗi nhóm lại chia làm ba tổ. Mỗi bang được hệ thống phát cho năm cái bang ký: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, bang nào cướp được năm cái của đối phương nhanh nhất sẽ là người chiến thắng.

Vô Song là bang cấp bốn, bang cấp bốn trở lên mới có thể ghi danh tham gia bang chiến, bang cao nhất là cấp sáu. Lâu Đồng Đồng đến NPC bang hội để ghi danh, nhiệm vụ phụ thế nàng cũng không cần tự mình nhúng tay vào, liền phân tâm ở kênh bang phái viết chữ.

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Ta đã ghi danh bang chiến tối mai, mọi người có rảnh rồi thì đừng quên login, không có YY (phần mềm giống voice chat, ta nghĩ thế không biết đúng không) thì download YY về cài đặt, có thể thắng trang bị thì liền đi thắng, được vật gì đó cũng chuẩn bị cho tốt. Tối mai mọi người login sớm một chút, cho ta thời gian xem xét nhân số, phải xếp đặt thật cẩn thận”

『 đội ngũ 』 Thu Thiên: “ngao ngao ngao, bang chiến!”

『 đội ngũ 』 Thủ Hộ Tuyết Nhi: “Bây giờ ta đi mang cái thất lưng đi thắng cấp, có nhiệm vụ PM ta.”

『 đội ngũ 』 Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “(nghi ngờ) có ai cần cái gì được liệu hoặc là những thứ linh tinh khác để trả nhiệm vụ không? Nếu không ai cần ta quăng vào kho bang.”

『 đội ngũ 』 Lam Sắc Yêu Cơ: “Ngao, ta muốn 200 con cá trích!”

. . .

Sau khi Lâu Đồng Đồng logout, nằm ở trên giường giờ điện thoại di động lên ngấm a ngấm, chậm chậm nhấn xuống số điện thoại của sư phụ, vô cùng khẩn trương. Câu nói đầu tiên nên nói gì? Lời mở đầu, thật phiền não.

Ký túc xá tắt đèn, Tiểu Vũ lộ ra đầu ra khỏi chăn nói: “Đồng Đồng, lão công nhà người so sánh với anh người càng lợi hại hơn.”

Lâu Đồng Đồng còn đang chăm chú nhìn trên màn hình điện thoại di động, ngờ ngác hỏi một câu: ” lão công ta là ai?” Đối với cái xưng hô mới này nàng vẫn là chưa có thói quen.

Những người khác trong ký túc xá máu sôi trào, trong bóng tối như mực mà những ánh mắt phát sáng như đèn pha chiếu rọi vào Đồng Đồng, rí rít hỏi: ” Lão công Đồng Đồng là ai? !”

Tiểu Vũ gian xảo nói: "Su phụ Đồng Đồng a, vừa mới thắng chức thành lão công rồi. Ban đầu lúc chúng ta vừa mới chơi 《Hư Vô》, lão công nàng mới cấp 135, cũng đánh không lại anh của nàng, bây giờ người ta đã mần cấp, PK vùng lên làm cho mọi người trong server chúng ta muốn đâm mù hai mắt. Bất quá tự đâm mù hai mắt cái gì, Đồng Đồng trước kia đơn đầu BOSS, bá thiếp đã bị dán lên diễn đàn, phía dưới mọi người đều cảm thấy nàng là nhân yêu."

Mạc Yến Yến nói: "Hồi hấn ảnh chụp a, ta dựa vào!"

Lâu Đồng Đồng giờ điện thoại di động, thờ dài yếu ớt, nói: "Hấn bị ta dọa thì làm sao bây giờ?"

Tiểu Vũ nói: "Phốc, chỉ có người mới có thể bị dọa thôi! Tại sao ta lại cảm thấy hấn ở trong hiện thực quen biết anh của người."

Lâu Đồng Đồng nói: "Kỳ thực ta cũng cảm thấy như vậy, ừ, ta muốn gọi điện thoại, không nói với các người nữa."

Chờ các nàng cũng đi làm chuyện của mình, không chú ý, Lâu Đồng Đồng mới nhấn phím gọi, chờ điện thoại được thông, tay nàng đã đều là mồ hôi, khăn trương a khăn trương.

"Đồng Đồng?" Lâu Đồng Đồng đã đem tên của mình trong hiện thực nói cho hấn biết.

Lâu Đồng Đồng hồi hộp, cầm lấy điện thoại di động nhẹ nhàng "Vâng" một tiếng, sau lại thật nhanh bổ sung một câu: "Lão. . . Ách, su phụ, là ta." Lau mồ hôi, căng thẳng quá, thiếu chút nữa gọi thành lão công. . . Đều là tại Tiểu Vũ mới vừa rồi nói lão công nàng thế nào, lão công nàng ra sao, suýt nữa gây thành sai lầm lớn ô ô. . .

Hấn dường như cười khế một tiếng, nói: "Người vốn muốn gọi thành lão cái gì? Bổ xung cho hết!."

Lâu Đồng Đồng nghiêm túc: "Người nghe lầm!"

Hấn nói: "Ừ, ta nghe lầm. Lão bà, đối với tên của ta có ấn tượng sao?"

Lâu Đồng Đồng cực kỳ nhanh cúp điện thoại. . .

Cũng không phải giọng nói của hấn không dễ nghe, mà chính là cực kỳ dễ nghe, Lâu Đồng Đồng là bị một tiếng "Lão bà" làm cho chấn động, tay run lên, trực tiếp đem điện thoại cắt đứt. Sau lại bắt đầu ảo não, nàng tại sao phải ngắt điện thoại, biểu hiện ra nàng quá thẹn thùng. . .

Lâu Đồng Đồng nhìn chằm chằm màn hình điện thoại di động gãy dựa, có muốn hay không gọi lại? Cấn răng một cái, nàng quyết định gọi. Mới vừa rồi nàng cảm thấy giọng nói su phụ dường như ở nơi nào đã nghe qua, bỗng nhiên nhớ tới ngày đó nàng đi đại học D nghe được Tô Thanh Thanh tiếp điện thoại, giọng nói của su phụ cùng giọng của người nam kia rất giống nhau. Lâu Đồng Đồng từ nhỏ đến lớn trí nhớ đặc biệt tốt.

Lâu Đồng Đồng làm bộ bình tĩnh nói: "Mới vừa rồi điện thoại di động có chút vấn đề, chính nó ngắt. Su phụ, người là gọi Văn Hàn sao, ta không có ấn tượng, sao hỏi vậy?"

Văn Hàn nói: "Ừ, không có gì. Người chuẩn bị tẩy điểm kỹ năng sao? Ma Nguyệt sau này có thể học thêm một kỹ năng ẩn thân, nếu người thêm điểm toàn bộ vào máu, khi mang hài tử căn bản không ai dám động tới người."

Lâu Đồng Đồng nói: "Ai, Ta muốn chia một phần năm điểm thêm vào phòng ngự, bây giờ còn không biết hài tử có cái kỹ năng gì."

Văn Hàn nói: "Vậy thì người cũng đừng nôn nóng tẩy điểm, chờ hài tử sinh ra xem xét lại đã."

Hai người thoải mái tán gẫu trong chốc lát, Lâu Đồng Đồng khẽ nói: "Người bây giờ đang làm gì thế?"

Hấn trả lời: "Đang tắt máy vì tính, sáng mai phải giúp trường học bố trí lễ đường, có một giáo sư tới đại học D diễn thuyết."

Lâu Đồng Đồng không tự chủ quan tâm nói: "Vậy người đi ngủ sớm một chút, ta ngắt, ngủ ngon."

Hấn nói: "Đồng Đồng, ngày mai người tới đây sao?"

Lâu Đồng Đồng dừng lại một chút, hỏi: "Đi qua nghe diễn thuyết? Không đi, ta ngày mai muốn cùng bạn đi dạo phố."

Hấn nói: "Vậy thôi, ngủ ngon."

Ngày hôm sau Lâu Đồng Đồng phi thường không bình tĩnh gọi điện thoại cho Tô Thanh Thanh, hỏi Tô Thanh Thanh ngày đó ở phòng ăn đại học D tiếp điện thoại có phải hay không là Văn Hàn gọi tới. Tô Thanh Thanh "Hắc hắc" một tiếng, nói: "Đừng a, Đồng Đồng, người đối với hấn có hứng thú sao? Ta giới thiệu các người nhận thức."

Lâu Đồng Đồng nói: "Ta muốn nhìn ảnh của hấn." Nàng ôm gối đầu ở trên giường lăn lộn, cảm giác mình quá tham lam, mới nghe qua thanh âm của su phụ đã muốn xem ảnh, thật không bình thường, có chút giống như là dấu hiệu xuân tâm nảy mầm.

Tô Thanh Thanh thuyết phục: "Nhìn ảnh cái gì nha, ta sẽ chế tạo một cái cơ hội vô tình chạm gặp là được, hoặc là chính thức giới thiệu đều xong, Đồng Đồng, người hãy nhanh chóng đem pho chủ tịch chúng ta bắt lại! Nga ha ha a, sau này người ở trước mặt hấn nói tốt cho ta vài câu, giảm bớt lượng công

tác của ta, chức vị theo đi tăng lên! Hắc ha ha ha ha! Cứ như vậy! Đồng Đồng ngươi phải đem hắc bắt lại!”

Lâu Đồng Đồng ôm gối đầu vừa lăn hai cái, than thở nói: “Ài, nhiệm vụ quá gian khổ, ta muốn lặng lẽ quan sát hắc là được, trước như vậy đi, ta muốn đợi bạn cùng phòng đi dạo phố, bye bye.”

Tô Thanh Thanh nói: “Không được a! Ta nói. . . Nga, bye bye.”

Buổi tối vào game, người bang Vô Song người hầu hết đều online, tối thứ sáu trong trò chơi số người login rất nhiều, trên kênh thể giới cũng tương đối náo nhiệt.

Lâu Đồng Đồng để mọi người trong bang lên tiếng, điều chỉnh tốt âm lượng nói vài câu lời dạo đầu.

Có người viết chữ: “Gào khóc, cái thanh âm này thật là của bang chủ chúng ta?”

Lại có người viết chữ nói: “Ngao. . . Bang chủ mỹ nhân! Cho ta ảnh chụp, cho ta gặp gỡ !”

Lâu Đồng Đồng cũng không là lần đầu tiên gặp phải tình huống như thế, đang định không thèm đếm xỉa đến cho qua, liền nghe trong YY sư phụ nói chuyện: “Đùa giỡn lão bà của ta, làm như ta không tồn tại phải không.”

“Gào khóc. . . Hàn ca ta sai lầm rồi!”

Nói ra nói vào đùa giỡn đủ rồi, mọi người im lặng, đợi chờ phân phó nhiệm vụ.

Lâu Đồng Đồng chọn lựa chiến thuật tương đối gian trá, nơi cắm bang kỳ có thể tùy ý bang chủ xếp đặt, nòng đem kim kỳ đặt ở chỗ chỉ có Ma Nguyệt tiên từ mới có thể đến. Môn phái Ma Nguyệt chỉ có nữ ngoạn gia có thể lựa chọn, lại thêm sau khi cao cấp yêu cầu thao tác kỹ thuật nhất định, vì vậy trong trò chơi Ma Nguyệt cao cấp không nhiều lắm. Cho nên đem kim kỳ treo ở nơi chỉ có Ma Nguyệt tiên từ mới có thể cướp được thì cực kỳ là hèn hạ. Lâu Đồng Đồng cũng nghiến齿 qua, cũng chỉ có kim kỳ là có thể xếp đặt như vậy. Sau lại để vài cao thủ thao tác ẩn thân coi chừng kim kỳ, nhìn thấy Ma Nguyệt liền giết. Đội cướp cò bang nếu phối hợp khá một chút sẽ không khó giành thắng lợi.

Cấp 92 Lục Đồng, cấp 140 Băng Băng Tuyết Nhi cùng cấp 148 Thủ Hộ Tuyết Nhi, tạo thành một phân đội nhỏ ba người. Phe đối địch người nhìn thấy ba người bọn họ, thường thường trước tiên sẽ đem Lục Đồng xem nhẹ. Lục Đồng ẩn tàng tất cả danh hiệu, thừa dịp người khác không chú ý đến nòng, đến gần chỗ cắm bang kỳ, vùng trường tiên, cướp được.

Về sau Lục Đồng bị bang phái đối địch coi là trọng điểm cần giám sát, Lâu Đồng Đồng thao tác nhân vật của mình chậm rãi chạy một vòng, trên đường nếu gặp phải một Ma Nguyệt cô nương sẽ quả quyết tăng tốc chạy. Thực lực tương đương, Ma Nguyệt đối với Ma Nguyệt, nếu thật muốn đánh, người không thắng được ta, ta cũng sẽ không thua, rất hao phí thời gian.

Hệ thống nêu lên Lục Đồng từ vong số lần là 10, số cò đoạt được là 3, trong bang phái Thiên Hạ Vô Địch đoạt được một kim kỳ, còn thiếu một cây hỏa kỳ là có thể chiến thắng.

Lâu Đồng Đồng mở ra bản đồ, người trong bang phái đang YY thảo luận hỏa kỳ ở xung quanh Lâm Khê, Lục Đồng đã sớm cùng hai người hộ pháp phân tán, chỉ có thể đổi lại vũ khí và trang bị, cẩn thận đi phía trước dò đường.

Bang phái đối địch đã thương vong nặng nề, trận địa đại loạn, bất quá hỏa kỳ của bọn hắc hắc được sắp đặt ở vị trí tương đối bí mật, Lục Đồng tìm hồi lâu, mới tìm được hỏa kỳ.

Hỏa kỳ cắm trong con sông ở Lâm Khê, xung quanh có hai ngoạn gia Nhân tộc đang phòng thủ, Lâu Đồng Đồng đang định la lên: người tới đây, đã thấy được sư phụ.

Dịch Thủy Thanh Hàn mặc một thân màu bạc khôi giáp, đang đứng trên bờ sông, lại vẫn có tâm tư cùng nòng chào hỏi: “Đồng Đồng ~ “

Lục Đồng: “= =! Phía sau ngươi có người.”

Hai Nhân tộc trông giữ hỏa kỳ hướng hắc chạy tới, phóng ra vài thứ đẹp mắt kỹ năng, Dịch Thủy Thanh Hàn động cũng không buồn động, phóng thần thủ cản người. Hai Nhân tộc kia nhìn thấy thần thủ lập tức kích động, vừa chạy vừa nói: “Thần thủ cản cái mông ta!” Hai người càng chạy càng xa, cũng quên mất chức trách của mình. Đoán chừng bang chủ của bọn hắc hắc không hề ôm hy vọng nữa, tùy ý bang chúng của mình chơi đùa.

Lục Đồng đi xuống lòng sông, cướp được hỏa kỳ, hệ thống xoát ra tin tức: chúc mừng bang phái Vô Song thắng được lần này bang chiến!

Kênh bang một trận hoan hô, Lâu Đồng Đồng đơn giản nói hai câu lui YY. Trở lại trò chơi hình ảnh, từ cánh rừng phía sau Lâm Khê có một người đi ra, người nòng mặc một thân hoa lệ cấm bảo, đi tới bên cạnh con sông thì dừng lại, ở kênh trước mặt nói chuyện.

Tư Thất Thất: “Lục Đồng, ta hướng ngươi khiêu chiến, nếu như ta thắng ngươi, ngươi lập tức ly hôn, thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đoạt nam nhân là ghét nhất!

Tư Thất Thất xuất hiện, lại phải nhắc tới lần trước Lâu Đồng Đồng mở tài khoản sư phụ, một lần gặp phải Tư Thất Thất. Lâu Đồng Đồng để nhân vật của Dịch Thủy Thanh Hàn ở khu an toàn bên trong Tề Thành chọn lấy một chỗ treo máy, vừa mới cho kiểm khách tạo hình, Tư Thất Thất đi tới bên cạnh hần ngồi xuống.

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: ta cho rằng người sẽ cho ta một cơ hội.

Lâu Đồng Đồng lặng yên, tại sao cứ để cho nàng mở tài khoản sư phụ lại gặp Tư Thất Thất. Không thèm để ý đến nàng, Lâu Đồng Đồng vào tài khoản của mình, login tiểu yêu tinh Lục Đồng xoát kinh nghiệm, sau nửa giờ trên kênh thể giới bát quái nhân sĩ hiện thân.

『 thể giới 』 Thập Điểm Bán: ở bên trong Tề Thành phát hiện Tư Thất Thất ngồi bên cạnh Dịch Thủy Thanh Hàn, □?

『 thể giới 』 Thiên Thiên: trải qua trường kỳ quan sát, ta phát hiện, buổi trưa mỗi ngày cao thủ Thanh Hàn sẽ ở bên trong Tề Thành treo máy, bằng hữu của ta ở Vô Song bang nói đó là Lục Đồng mở tài khoản.

Không bao lâu Tư Thất Thất đại khái là thấy được lời nói trên kênh thể giới, nhanh chóng biến mất ở bản đồ Tề Thành. Lâu Đồng Đồng đã cho rằng chuyện này coi như xong, không nghĩ tới bây giờ Tư Thất Thất lại đưa ra khiêu chiến.

Kỳ thực Lâu Đồng Đồng trong lòng có chút nổi giận, nói giỡn, dựa vào cái gì? Không nói lúc trước Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn là thầy trò kết hôn, không thể ly hôn, người Tư Thất Thất có tư cách gì đưa ra yêu cầu khiêu chiến như vậy? Tới đoạt nam nhân?

Lục Đồng: “Nực cười, ta ly hay không ly hôn vì cái gì phải nói cho người. Mỹ nữ người chưa từng nghe qua thầy trò phu thê là lương duyên trọn kiếp, không thể ly hôn sao?”

Tư Thất Thất: “Người hủy tài khoản hôn nhân lập tức giải trừ.”

Lâu Đồng Đồng cũng chưa từng nghe qua cái lý giải này, đối với việc Chu Tư Thất nghiên cứu vào hệ thống kết hôn của mình sâu như vậy thì thoáng kinh ngạc, sư phụ phát tới tin tức nói: “Đi, dẫn người xoát phó bản.” Lâu Đồng Đồng vẫn còn thuốc súng, buru hần trả lời một câu: “Xoát phó bản cái gì! Có người muốn cùng ta đoạt nam nhân!” Trước kia Tư Thất Thất không có tìm tới cửa, chẳng qua là ở trên kênh thể giới nói một chút mà thôi, Lâu Đồng Đồng cũng không có phản ứng, hôm nay người ta đã lên đến cửa khiêu chiến!

Lục Đồng: “Tư Thất Thất, người cấp 102, ta cấp 92, loại khiêu chiến này người cũng nói ra được. Cũng không phải ta sợ người, người là một cái tiên tộc thầy thuốc, không nghĩ tới thực lực PK của mình đi. “

Tư Thất Thất: “Vậy thì hãy chấp nhận khiêu chiến của ta!”

Lục Đồng: “Cười chết người, ta tại sao phải chấp nhận khiêu chiến của người?”

Thua cái gì cũng không thể thua khí thế! Đoạt nam nhân cái gì, ghét nhất!

Dịch Thủy Thanh Hàn phát tới tư tin: “Đồng Đồng, đừng để ý tới nàng, theo ta đi xoát phó bản.”

Lâu Đồng Đồng hỏi lại hần: “Không có tâm tình! Tự mình đi!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(vô tội) ta cũng không nhận ra nàng, ai biết nàng là hoa khôi trường nào.”

Lục Đồng: “Trường học của chúng ta! (hung) người rất muốn nhận thức nàng? !” Lâu Đồng Đồng nữ vương . .

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(lắc đầu) không dám!”

Lâu Đồng Đồng cọt mẹ: ”Nếu người mà dám, về nhà lập tức quỳ tám chà xát quần áo!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Vâng. . .”

Ba người đứng bên cạnh Lâm Khê không động đậy, Tư Thất Thất trầm mặc không nói chuyện, cũng không rời đi, một con thỏ nhảy đến bên chân của nàng, vừa nhảy xa, nàng bỏ lại một câu: “Là nam nhân đều thích mỹ nữ, cho dù người không phải là nhân yêu, cũng lớn lên không xinh đẹp như ta.”

Lâu Đồng Đồng phần nộ công tâm, vỗ bàn phím, máy phím trọng yếu bị nhấn vào, logout ra khỏi trò chơi. Lần nữa đăng nhập vào, Tư Thất Thất đã rời khỏi, Dịch Thủy Thanh Hàn thả ra thần thú để nó ở bờ sông chạy loạn.

Lâu Đồng Đồng tâm tình khó chịu, rống anh của nàng Lâu Thượng mang nàng xoát phó bản luyện cấp, tuyệt tình vứt bỏ phu quân nhà mình.

Cho nên Dịch Thủy Thanh Hàn cũng không còn tâm tình hạ phó bản, cùng Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá chạy đi câu cá. Hai nam nhân Nhân tộc lộ ra

về vạ phần u oán cảm lấy cần câu cùng nhau câu cá, Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá đồng chí nhìn có chút hả hê nói: “Hoắc hoắc, làm sao ngươi có một mình, lão bà đâu?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Tần hôn nha, không cần thiết luôn dính lại cùng nhau.”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “(chủ) phốc ha ha! Nghe nói lão bà của ngươi kỳ thực rất cường hãn, bang chiến biểu hiện rất tốt. Ngươi đây là bị quăng đi?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Làm sao có thể, câu cá câu cá.”

Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: “(chủ) Thanh Hàn huynh ngươi cũng có hôm nay!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = . . .”

Lâu Đồng Đồng một bên tán gẫu cùng ca ca Lâu Thượng, một bên xoát phó bản, hoàn toàn đem mồ sư phụ kiêm lão công kia tạm thời vứt bỏ. Trên kênh thể giới thỉnh thoảng xoát ra “Chúc mừng ngoạn gia Dịch Thủy Thanh Hàn ở trong quá trình câu cá câu lên một hòm bảo thạch.” “Chúc mừng ngoạn gia Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá ở trong quá trình câu cá câu lên một cái hòm bảo thạch.” Phía dưới một loạt ngoạn gia lại được dịp tự đâm mù hai mắt. . .

Lâu Đồng Đồng cùng ca ca trò chuyện gia đình, đến 11 giờ bị Lâu Thượng thúc giục logout đi ngủ. Sau khi tắt máy vi tính, nàng nhớ tới Tư Thất Thất đưa ra khiêu chiến vẫn có chút khó chịu, mới vừa rồi nên chấp nhận khiêu chiến, giết chết Tư Thất Thất! Bởi vì Lâu Đồng Đồng là lần đầu tiên ở trong trò chơi kết hôn, lần đầu tiên gặp phải người khác cùng nàng đoạt nam nhân, cho nên tương đối nóng nảy. Sư phụ kiêm lão công Văn Hàn gọi điện thoại, Lâu Đồng Đồng tiếp nhận với vẻ mặt không tốt: “Ngươi khỏe a, xin hỏi tìm ai đi? Muốn tìm mỹ nữ xin cúp điện thoại!” Đối diện với lời nói của Tư Thất Thất nàng vẫn không thể coi như là chưa có chuyện gì xảy ra, danh hiệu hoa khôi Chu Tư Thất giữ lâu như vậy, Lâu Đồng Đồng muốn phản bác cũng phản bác không được.

Văn Hàn nói: “Ừ, tìm ngươi tìm ngươi.”

Lâu Đồng Đồng đột nhiên cảm giác mình có phần cổ tình gây sự, nhéo lỗ tai gấu bông đáng thương, hữu khí vô lực “Nha” một tiếng.

Là thành viên của một trường đại học nam nhiều nữ ít, Văn Hàn đồng chí ảnh hưởng rất sâu sắc hoàn cảnh xung quanh, giữ vững truyền thống tốt đẹp “Lão bà đã tới tay phải biết dỗ dành” được lưu truyền qua bao thế hệ, kiên trì “Không có vợ dễ mà dỗ dành mới là bị kịch” nguyên tắc, bắt đầu đi lên con đường dụ dỗ lão bà.

Hắn nói: “Đồng Đồng, tuần sau nhà phát hành game cho ra hoạt động chuyển server, bên Long Đăng sẽ có một nhóm ngoạn gia chuyển tới server chúng ta, đến lúc đó tài liệu đề thăng cấp bang phái nhất định sẽ bị tranh đoạt, cho nên trong khoảng thời gian này chúng ta hãy nhanh chóng đem Vô Song thăng cấp lên lên đi.”

Lâu Đồng Đồng chớp chớp hai mắt, có kích thích, đem suy nghĩ của mình một mạch nói với hắn, cuối cùng nhỏ giọng hỏi một câu: “Sư phụ, ngươi cảm thấy thế nào?”

Văn Hàn nói: “Ừ, rất tốt. Bây giờ người nuôi dưỡng hài tử càng ngày càng nhiều, đến lúc đó sợ rằng sách kỹ năng cho hài tử học tập có tiền mà không mua được, chúng ta khẩn trương đem hài tử nuôi dưỡng tốt đi.”

Mặc dù biết hắn không nhìn thấy, Lâu Đồng Đồng vẫn yên lặng gật đầu: “Chờ hệ thống yêu cầu thời gian qua 3 ngày kết hôn, chúng ta lập tức sinh đứa bé.”

Dụ dỗ lão bà là hạng nhất kỹ năng sống a kỹ năng sống. Văn Hàn cùng nàng thảo luận vấn đề nuôi dưỡng hài tử, Lâu Đồng Đồng từ bắt đầu tâm tình không tốt không muốn nghe, dần biến thành bây giờ nghe thanh âm của hắn có chút nghiện. Đặc biệt là khi hắn ôn nhu gọi “Đồng Đồng” hai chữ này, mang theo một số âm cuối mềm mại, nghe cực kỳ ngọt ngào triền miên.

Hai người tán gẫu hơn nửa tiếng mới treo máy, Lâu Đồng Đồng đã sớm quên mới vừa rồi trong trò chơi còn không thoải mái, nhớ tới hài tử đáng yêu, cảm thấy mỹ mãn rơi vào trong giấc ngủ.

Kỳ thi cuối kỳ sắp đến, buổi chiều Lâu Đồng Đồng cùng Tiểu Vũ đi thư quán gần đại học M mua sách. Lâu Đồng Đồng đi sâu vào bên trong, tìm kiếm giá sách văn học cổ đại, lấy xuống một quyển thuận tay lật lật mấy trang. Không phải quyển mình muốn liền để lại, tay nàng vừa buông xuống thì bị một người nắm lấy. Lâu Đồng Đồng một mặt kinh ngạc ngẩng lên đầu nhìn lại, một mắt không dấu vết rút tay về. Bạn trai tiền nhiệm của Tiểu Vũ, Kiều Đồng Thành. Lâu Đồng Đồng ở trong lòng chửi rủa, dựa vào a, lại sờ tay nàng.

Nhà sách có năm tầng, chỗ Lâu Đồng Đồng đang đứng đúng lúc là lầu năm, dọc đường cũng không gặp bao nhiêu người, xung quanh lại càng không có một bóng. Lâu Đồng Đồng trong lòng cực kỳ đề phòng, không dám ở chỗ này cùng hắn trở mặt. Nàng cười cười, nói: “Đúng dịp a.”

Kiều Đồng Thành lớn lên không tệ, ở đại học M được sắp xếp trên bảng xếp hạng soái ca, lúc hắn cùng Tiểu Vũ chung một chỗ, rất nhiều người hâm mộ đối với cặp tuần nam mỹ nữ này, hôm nay hai người lại trở thành người xa lạ. Kiều Đồng Thành nói: “Đồng Đồng, tuần sau là sinh nhật Tiểu Vũ, ta muốn mời người giúp ta một việc.”

Lâu Đồng Đồng vừa chậm rãi đi ra, vừa nói: “Àn? Sinh nhật Tiểu Vũ đâu phải tuần sau, ngươi có phải hay không nhớ lầm đi. Đại khái các ngươi chia tay quá lâu, ngươi cũng đem sinh nhật của nàng quên rồi.”

Kiều Đông Thành đi theo bên người của nàng, nói: “Ta mới không nhớ lắm, sinh nhật năm ngoái của nàng là lúc chúng ta chính thức chung một chỗ.”

Lâu Đồng Đồng ở trong lòng cười lạnh, hẳn muốn cùng Tiểu Vũ hợp lại? Lâu Đồng Đồng cũng không quên chuyện trong trò chơi. Lâu Đồng Đồng nói: “Vậy sao, chắc là ta nhớ lắm.”

Đi tới thang lầu, phía dưới chính là lầu bốn, Lâu Đồng Đồng vẫn đi xuống dưới, Kiều Đông Thành đi theo.

Kiều Đông Thành nói: “Không đối gat người, ta phát hiện ta còn là thích Tiểu Vũ, cho nên ta muốn nhờ người giúp ta.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Không phải là ta không muốn giúp người, ta muốn giúp người, Tiểu Vũ nhất định cùng ta không xong. Người cũng không hy vọng thấy tỷ muội chúng ta tình cảm tan vỡ chứ? Chuyện sinh nhật của nàng, người vẫn là tự mình từ từ lo liệu đi, nàng tính tình bướng bỉnh, không phải dễ dàng quay lại như vậy.”

Kiều Đông Thành gật đầu: “Ừ, ta cũng hiểu nàng rất khó tha thứ cho ta. Ta bây giờ mới phát hiện trò chơi giả thuyết, so sánh với người bên cạnh không được. Ta cũng đã cùng lão bà trong trò chơi ly hôn.”

Lâu Đồng Đồng bây giờ còn nhớ kỹ lúc mình cấp 18 bị Đông Thành Bình Kiến đuổi giết, về sau Đông Thành Bình Kiến mắng lên kênh thế giới, nói gặp Lục Đồng một lần giết một lần, sự phụ khi đó còn chưa mãn cấp, ra mặt bảo hộ cho mình. Dương Liễu Y Y đứng ra nói xin lỗi, chuyện cứ thế lắng xuống. Kỳ thực trong trò chơi đánh đánh giết giết đều là thường gặp, nhưng là khi đó Dương Liễu Y Y lo lắng Đông Thành Bình Kiến, đại khái nàng cũng không nghĩ tới mình có thể bị cùng nhau đuổi giết. Bất kể chuyện xưa của bọn hắn rốt cuộc là như thế nào, Lâu Đồng Đồng vẫn cảm thấy Dương Liễu Y Y là có chút thật lòng. Tất cả mọi người đều mang theo tình cảm vào trong trò chơi.

Xuống đến lầu bốn, người nhiều lên, Lâu Đồng Đồng cũng không còn phải đề phòng, lạnh mặt: “Ta khuyên người đừng lãng phí tâm tư, Tiểu Vũ sẽ không cùng người hợp lại.”

Lúc này Tiểu Vũ thấy được Lâu Đồng Đồng, mặt mày hớn hờ, đợi thấy Kiều Đông Thành bên cạnh thì sắc mặt không còn tốt nữa..

Lâu Đồng Đồng trực tiếp hướng nơi Tiểu Vũ chạy đi, Kiều Đông Thành không theo kịp, đứng tại nguyên chỗ nhìn Tiểu Vũ.

Lâu Đồng Đồng nói: “Tiểu Vũ, đi thôi.”

Tiểu Vũ nói: “Ừ.”

Sau không hiểu Kiều Đông Thành làm thế nào biết được nick name trong game của Tiểu Vũ, quán quít lấy nàng không tha. Lâu Đồng Đồng để ca ca Lâu Thượng cho Tiểu Vũ tìm đối tượng. Tiểu Vũ cùng người kia vốn cũng nhận thức, hai người trực tiếp kết hôn. Từ nay về sau Tiểu Vũ kiên quyết từ bỏ Lâu Đồng Đồng, chạy về phía nhà mình phu quân ôm ấp.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Tình âm mê man

Kết hôn ba ngày sau mới có thể nhận nhiệm vụ sinh hài tử, buổi tối thời điểm Lâu Đồng Đồng đăng nhập trò chơi, mười mấy phút đồng hồ sau hệ thống nêu lên phu quân của người Dịch Thủy Thanh Hàn login.

Hệ thống từ “Sư phụ Dịch Thủy Thanh Hàn của người login” bây giờ biến thành “Phu quân Dịch Thủy Thanh Hàn của người login”, Lâu Đồng Đồng nâng cảm nhìn máy vi tính, kỳ thực chẳng qua là xưng hô thay đổi một chút mà thôi, dường như cũng không có gì khác mấy, bất quá cũng chỉ thêm một cái nhiệm vụ phu thê để làm. Nhưng là trong khi cùng nhau xoát quái, Lâu Đồng Đồng tò mò sử dụng kỹ năng phu thê “tình ý miên man”, Dịch Thủy Thanh Hàn máu rất nhanh đầy vạch, nàng mới biết được phu thê cùng thầy trò vẫn là phi thường bất đồng.

Lục Đồng đổi một thân thời trang ngân bạch sắc, ngồi kỳ lân thú đi dạo ở bên trong ngã tư đường Tề Thành, nhìn thấy một quầy hàng chuyên bán đồ hài tử sử dụng, vừa nhìn giá tiền, quả thực là muốn dọa chết người a. Đầu năm nay, một cái vật dụng của hài tử giá tiền cũng bằng hai cái trầm gài tóc cấp 70.....

Chủ quầy online, hét to mấy tiếng: ”Đồ dùng hài tử, giá tiền thương lượng đây ~ các loại sách kỹ năng hài tử cùng thức ăn, giá cả vừa phải, không lừa gạt người già trẻ nhỏ! Mỹ nữ soái ca đi qua đi lại, kết hôn sao có thể không sinh hài tử, nuôi dưỡng hài tử sao có thể không mua vật dụng hài tử, ta đây bán vật dụng hài tử tuyệt đối đầy đủ nhất, giá tiền hợp lý nhất!”

Lâu Đồng Đồng vừa nhìn mấy quầy hàng bên cạnh, thấy có bán bản vẽ chế tạo vũ khí, giá tiền coi như hợp lý, một hơi mua năm cái. Dĩ nhiên không phải là mua cho nàng dùng, là mua cho sư phụ.

Nhỏ nhỏ thương nhân: “(sao mất) ngao ngao ~ có tiền a! Ta còn những bản vẽ chế tạo khác nữa, mua thêm mấy tờ a a a a a!”

Khu bày bán ngoạn gia đều chú ý tới bên này, liều mạng thét to.

Cô bé bán diêm “(gạt lệ) ta trên có mẹ già 80 tuổi dưới có con nhỏ 3 tuổi ,trong nhà sớm đã không còn gì ăn, đại ca đại tỷ có tiền rù lòng thương xót, mua chút đồ đặc của ta đi!! Ô ô!”

Lâu Đồng Đồng lần đầu tiên nhìn thấy thương nhân thét to như vậy, hé miệng cười cười.

Lục Đồng đi tới cô bé bên cạnh bán diêm dừng lại.

『 tư hàn huyền 』 người đối với cô bé bán diêm nói: kho tàng có đồ dùng hải tử sao? Chỉ cần giá tiền của người so với bên cạnh thấp, ta toàn bộ mua hết.

『 tư hàn huyền 』 cô bé bán diêm đối với người nói: có! Gần đây giá cả thị trường bấp bênh, đồ dùng hải tử liên tục tăng giá, vật dụng hải tử từ 0 đến 60 ngày tuổi ta có thể bán cho người bằng giá thấp nhất toàn bộ server, 60 ngày đến 1 tuổi ta lấy giá cao hơn chút, bất quá nhất định không cao so với giá thị trường, được không? (cẩn thận hỏi thăm)

『 tư hàn huyền 』 người đối với cô bé bán diêm nói: bình thường cũng chỉ có ngoạn gia cấp 130 trở lên mới lựa chọn nuôi dưỡng hải tử, vật dụng hải tử có thể tăng giá bao nhiêu, người giảm mấy thứ đó đi nửa giá ta mới có thể mua a ~

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, nhân lúc hoạt động chuyển server còn chưa mở ra, mau chóng đem vật dụng hải tử mua hết tích trữ tại nhà, đến lúc đó thì không cần lo lắng vấn đề có tiền mà không mua được.

『 tư hàn huyền 』 cô bé bán diêm đối với người nói: (tan nát cõi lòng) không ai trả giá vậy a cô nương! Nếu như ta nói 60 ngày đến 1 tuổi giá tiền là thấp nhất toàn bộ server, mà kỳ thực không phải thế, bán cho người, người cũng không phân biệt được đúng hay không? Ta đã thành thực đến nước này, người vẫn đòi hạ sao? !

『 tư hàn huyền 』 người đối với cô bé bán diêm nói: bang chúng ta cũng có thương nhân, tùy tiện hỏi một chút sẽ biết.

『 tư hàn huyền 』 cô bé bán diêm đối với người nói: Thì ra là bang chủ Vô Song bang. . . (tan nát cõi lòng) được, giá thấp nhất toàn bộ server!

Lâu Đồng Đồng tăng thêm hân làm hảo hữu, thương lượng giá tiền cụ thể, chờ vài phút để chủ quầy đi lấy đồ, sau đó giao dịch.

Túi đồ tùy thân của Lục Đồng đã đầy ô, nàng ngồi lên thú cưỡi về nhà cất trữ lại.

Nhấn NPC truyền tống đưa về nhà, hình ảnh trò chơi biến đổi, phu quân nhà nàng đang cầm một thanh kiếm từ lam sắc tỏa ra khí lạnh lẽo đứng ở phòng ngoài, thần thú chạy bốn phía trong đình viện cây, cuối cùng dừng ở trước vườn hoa, vực đầu vào mấy cành hoa hồng cần a cần. . .

Thì ra thần thú là như thế này sao, vẫn là nói thần thú cũng thật giống như trẻ con. . .

Đình đầu Lục Đồng toát ra một hàng chữ: “(nghi ngờ) sư phụ?” Kết hôn tới nay, Lâu Đồng Đồng vẫn không có đối xứng hô, nàng vẫn là không có thói quen gọi lão công loại này mập mờ.

Không, đại khái là không có ở đây. Lâu Đồng Đồng mở bảng kỹ năng ra, lúc này chính là một cơ hội tuyệt hảo a. Nàng đối với các loại kỹ năng cùng động tác trong hệ thống phu thê vẫn rất hiểu kỳ, đặc biệt là sau 4000 độ thân mật mới có thêm một kỹ năng mới là “trao tình thâm kín”, cái kỹ năng này có thể làm cho đối phương khởi từ hồi sinh, nhưng là nàng vẫn không có cơ hội thực hiện. . . Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu bắt đầu tính kế, trước tiên đem hân giết chết, sau đó sử dụng kỹ năng phu thê “trao tình thâm kín” làm cho hân đứng lên. . .

Dù sao sư phụ bây giờ không có ở đây, động tác nhanh một chút là được. . .

Xác định được mục tiêu công kích, thần thú bộ dạng xum xoe chạy về bên người Dịch Thủy Thanh Hàn, nhìn chăm chăm Lục Đồng. Thần thú đã thiết lập phải có người thao tác nên không thể tự động công kích, Lâu Đồng Đồng không sợ nó.

Ma Nguyệt tiểu yêu tinh Lục Đồng huy động quyền trượng, kỹ năng tung ra một chùm ánh sáng chói lòa, vạch máu của Dịch Thủy Thanh Hàn càng không ngừng giảm xuống. Mặc dù cấp của Lục Đồng so với phu quân nhà mình tương đối thấp nhiều, nhưng chỉ cần hân bất động, giết chết hân vẫn là có thể thực hiện được.

Lâu Đồng Đồng yên lặng uống một hớp nước, yên lặng tiếp tục thực hiện cái kế hoạch động kinh này. Một lát sau, Dịch Thủy Thanh Hàn chỉ còn lại có một tầng máu, đột nhiên nói chuyện. . .

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đang làm gì vậy?”

Hân trở lại rồi? ! Lâu Đồng Đồng chột dạ, sử dụng kỹ năng “tình ý miên man” cho hân hồi máu.

Lục Đồng: “(đỏ mặt) dùng người luyện tập a. . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Người tiếp tục.”

Lâu Đồng Đồng nhỏ mấy giọt mồ hôi, tổng không thể làm trò trước mặt hân giết chết hân a, là mưu sát chồng đi. . .

Lục Đồng: “Chúng ta cò sát một lần? Người không dùng thần thú nhường một chút ta.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ừ.”

Lâu Đồng Đồng có chút tiểu kích động, cho Lục Đồng đổi lại trang bị, mở ra chốt PK, Dịch Thủy Thanh Hàn vạch máu còn dư lại một phần ba, không nhúc nhích chờ nàng bắt đầu trước.

Không đánh được vài hiệp, Lâu Đồng Đồng đã nhục chí. Cấp số kém nhau quá nhiều, Lục Đồng bị sư phụ chém một kiếm, lập tức không sai biệt lắm liền gặp Diêm vương uống trà, sau đó sư phụ dùng kỹ năng phu thê cho nàng mất máu, lại chém một kiếm, xoát mất máu xong lại chém tiếp một kiếm .

Lâu Đồng Đồng im lặng nuốt nước bọt. Đây không phải là cách thức nam ngoạn gia thích dùng để đùa giỡn muội muội trên lời đài sao? Chính là không giết chết người, từ từ dây dưa.....

Lục Đồng: “(gạt lệ) ô ô, sư phụ khi dễ ta!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(đỏ mặt) thích người mới khi dễ người.”

Lục Đồng: “. . .”

Lâu Đồng Đồng lần đầu tiên thấy hán dùng icon đỏ mặt, trong đầu đã âm thầm lật bàn a!! Nàng buồn bực cười. Nếu như bị người khác thấy hán dùng vẻ mặt như thế, đại khái sẽ cảm thấy thập phần kinh hãi đi. Ở trước mặt người khác sư phụ rất ít khi nói chuyện, cực kỳ chuyên nghiệp duy trì tư thái cao thủ cần cố, nhưng ở trước mặt nàng thỉnh thoảng sẽ tháo mặt nạ xuống, cùng nàng một chỗ hi hi ha ha. Lâu Đồng Đồng tự động đem lời nói “thích người” này trở thành đùa giỡn, nhưng là hai má không thể không chế vẫn hồng lên một chút.

『 thế giới 』 nhỏ nhỏ thương nhân: (thờ dài) mỗi thành công của nam nhân sau lưng đều có một nữ nhân. Hôm nay có người một hơi cùng ta mua năm cái bản vẽ chế tạo miễn cấp, ta nói ai có tiền như vậy đi, vừa nhìn tên, ô! Vũ khí đại sư lão bà!

Lâu Đồng Đồng thấy được, có chút hắc tuyến, bát quái nhân sĩ lại muốn hiện thân, người sợ nổi danh heo sợ lớn, nổi danh đã lâu cũng thành thói quen, bình tĩnh bình tĩnh.

『 thế giới 』 Tình Thiên: Lục Đồng không phải là nhân yêu sao?

『 thế giới 』 Nhất Chích Xí Nga: (kinh hãi) thiệt hay giả?

Lâu Đồng Đồng lặng yên, đem lời nói trên kênh thế giới thành tiểu thuyết ma huyền để nhìn.

Lục Đồng: “Sư phụ, chúng ta đi nhận nhiệm vụ sinh hài tử nha?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ừ.”

Hai người đi làm nhiệm vụ sinh hài tử, lúc đi tới Nam Giao, người bang Tung Hoành Đế Quốc cùng Niết Bàn lại đang quần ẩu, Lâu Thượng cỡi Linh Thú bay ở giữa không trung, phóng thích một kỹ năng đặc biệt hoa lệ. Lâu Đồng Đồng nhiệt huyết sôi trào, tính toán xem hết bang chiến rồi mới đi tiếp.

Người Niết Bàn đến rất ít, đánh một hồi lập tức xong, Lâu Thượng nhìn những người xem náo nhiệt xung quanh bọn họ, ngồi Linh Thú bay tới, nói: “(trợn mắt) Đồng Đồng, người không có thú cưỡi sao?” Ý tứ chính là để làm chi hai người ngồi một con!

Lục Đồng: “Có a, nhưng như vậy tiện hơn.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Bằng hữu của ta tặng cho ta một cái tài khoản nữ miễn cấp, người cũng đừng chơi cái tài khoản này nữa, chơi một cái tài khoản miễn cấp đi.”

Từ bỏ cái tài khoản này khác chơi một cái, vậy sau này cùng sư phụ không có quan hệ? Không phải là thầy trò cũng không phải là phu thê, dường như cũng không cần thiết cùng nhau luyện cấp, xoát phó bản, làm nhiệm vụ nữa. Lâu Đồng Đồng rất ㄟ ㄎ, mặc dù tài khoản miễn cấp dụ dỗ rất lớn, nhưng là thật muốn từ bỏ mối sư phụ kiêm lão công này, vẫn thật không nỡ. Nhìn nhân vật trong màn hình trò chơi, nàng nhớ tới buổi tối nào Văn Hàn cũng gọi điện thoại cho nàng, Lâu Đồng Đồng cảm thấy tim đập thình thịch trong ngực, trong truyền thuyết tâm động? Nàng lấy tay chống đầu, có chút mê mang, dường như lại không thể xác định.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chính mình luyện mới vui. Đồng Đồng, chúng ta sinh hài tử đi.”

Lục Đồng: “A. . .”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “. . .”

『 thế giới 』 Tại Thủy Nhất Phương: thiên a, nhân yêu thì thế nào? Lão công người khác không cần để ý, các người chít chít méo mó cái rắm!

『 thế giới 』 Tiểu Quyền Nhi: Tư Thất Thất của chúng ta là hoa khôi của trường nha, Dịch Thủy Thanh Hàn thế nào lại cưới một nhân yêu vậy!

Lâu Đồng Đồng yên lặng chú ý kênh thể giới, không có ý định phản ứng, nhân yêu thì nhân yêu đi, sự phụ biết nàng không phải là là được.

『 thể giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: la cái gì mà la, Lục Đồng là muội muội của ta, bà tám nữa ta liền giết người. Hoa khôi của trường thì thế nào, ai biết có chính hình qua hay không?

Lâu Đồng Đồng bật cười, ca ca thật độc a, lại chất vấn người ta có chính dung qua hay không.

Lâu Thượng Hữu Nhân ở thế giới kênh nói chuyện, các fan của hắn lại được dịp sôi trào.

『 thể giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: a a a a! Thần tượng, người đã rất nhiều ngày không ở kênh thể giới nói chuyện!

『 thể giới 』 Đinh Viện Thâm Thâm: ngao ~ Lâu Thượng thần tượng, muội muội của người cũng đã sinh hài tử, người không nghĩ lấy vợ sao? Khi đó ta còn là một cái tiểu bạch, ở tân thủ thôn được người cứu, từ đó về sau không thể quên được thân thủ phong độ cùng khí chất tiêu sái của người, bây giờ ta đã cấp 100! Ta có cơ hội sao? Có sao có sao có sao?

『 thể giới 』 Đại Sâm: (khóc lớn) Lâu Thượng thần tượng cũng cứu ta! Mặc dù giới tính của ta là nam, nhưng là ta nguyện ý đổi giới tính! Ta có cơ hội sao?

『 thể giới 』 0 giờ không nên ra cửa: thần tượng cũng đã cứu ta nữa, nếu như thần tượng cưới các người, dứt khoát cưới luôn cả ta đi!!!!

『 thể giới 』 Hù Hù Canh Kiện Khang: ngao ngao ngao ngao, NP sao!

『 thể giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: (mồ hôi lạnh) ta không có ý định kết hôn ở trong trò chơi

Trên kênh thể giới tin tức xoát rất mau, đề tài đã kéo đến trên người Lâu Thượng Hữu Nhân. Lâu Đồng Đồng dời lực chú ý trở lại nhân vật Lục Đồng của mình, chuyên tâm cùng sự phụ đi làm nhiệm vụ sinh hài tử.

Bạn đang đọc truyện *Sự Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Động tâm

Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn tới miếu Quan Âm nơi NPC tiểu đồng tử tọa lạc, đúng lúc gặp phải Băng Thượng Vũ cùng Khuyển Thành Tiểu đang làm nhiệm vụ phụ thể.

Băng Thượng Vũ: “(gào thét) Đồng Đồng ~ giúp giết một cái BOSS!”

Vẫn chưa nhận nhiệm vụ, giúp một chút cũng không mất nhiều thời gian lắm, Lâu Đồng Đồng nói một tiếng với sự phụ, Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn vào đội ngũ của Khuyển Thành Tiểu.

Khuyển Thành Tiểu nhân vật là một thư sinh văn nhã, vũ khí là cây quạt. Có mẫn cấp Dịch Thủy Thanh Hàn làm chủ kháng, vì vậy ứng phó đại BOSS lập tức không có vấn đề gì. Nhưng khi đại BOSS xoát ra rất nhiều tiểu quái, cấp 114 Khuyển Thành Tiểu chỉ lo chú ý bảo hộ thầy thuốc Băng Thượng Vũ.. cho nên tiểu quái đồng loạt hướng về phía Lục Đồng oanh tạc, bốn người rơi vào bờ vực diệt vong. . .

Lâu Đồng Đồng rất buồn bực, hai người này xác định là tới giết nhiệm vụ mà không phải tới để biểu hiện phu thê ân ái sao?! Nhìn sự phụ đang cực khổ ẩu đả với đại BOSS, Lâu Đồng Đồng cảm thấy hỗ trợ là một quyết định sai lầm!

Lục Đồng: “Ta nói này, Tiểu Vũ không chết được a a a, Khuyển Thành huynh cũng đừng khản trương như thế có được hay không?”

Khuyển Thành Tiểu: “Lão bà máu giảm bớt một chút ta liền khản trương. . .”

Lâu Đồng Đồng im lặng nuốt nước bọt, cho Lục Đồng cắn một cái hồng được cao cấp, mở ra tất cả các kỹ năng trạng thái. Rõ ràng trong đội ngũ có thầy thuốc, nhưng lại phải ăn thuốc thêm máu cao cấp, cỡ nào bi kịch a. Trước kia cùng sự phụ làm phu thê hoặc là thầy trò nhiệm vụ, cho tới bây giờ chưa từng gặp tình huống như thế này, bất kể máu của nàng có hay không sắp cạn, sự phụ đều lấy đại cục làm trọng. Lâu Đồng Đồng bị cách đối xử của Khuyển Thành Tiểu làm cho mê hoặc. Trong khi làm nhiệm vụ, quan trọng là sự hợp tác ăn ý với nhau. Phần thưởng nhiệm vụ phu thê rất lớn nên rất nhiều cặp vì vậy mà dẫn đến khuyển hướng kết hôn, quan hệ hợp tác mà thôi. Lâu Đồng Đồng ban đầu kết hôn cũng là bởi vì sau khi kết hôn có thể nuôi dưỡng một đứa bé, nhưng là bây giờ suy nghĩ một chút, dường như đã thay đổi. Nếu đổi thành kết hôn với người khác, nàng nhất định không hài lòng như bây giờ.

Lâu Đồng Đồng suy tư, BOSS nếu vẫn muốn giết, vậy phu thê hai người kia là không thể trông cậy vào. Lục Đồng mở ra trạng thái tăng cường phòng ngự, dứt khoát giết chết mấy con tiểu quái xung quanh, hướng về đại BOSS. Đến khi chuỗi kỹ năng của Dịch Thủy Thanh Hàn kết thúc, một kiếm cuối cùng chém xuống, Lục Đồng sử dụng kỹ năng phong ấn, lần đầu tiên phong trụ không thành công, BOSS bạo phát, phóng công kích quần công, tiểu quái

giống như ăn thuốc kích thích phóng mạnh về Lục Đồng. . .

Băng Thượng Vũ rút cục giác ngộ thân phận thầy thuốc, vội vàng giúp Lục Đồng thêm máu. Lâu Đồng Đồng rơi lệ đầy mặt, trước kia cảm giác mình cùng sư phụ tổ hợp thấy có vẻ tạm được, không nói đến mấy lần thỉnh thoảng phải cố hết sức, những lần khác cũng coi như phi thường thuận lợi. Bây giờ nàng rút cục tỉnh ngộ, so với tổ hợp phu thê nhà Tiểu Vũ, nàng cùng sư phụ tuyệt đối tuyệt đối có thể được xưng tụng là hoàn mỹ hợp tác.

Lâu Đồng Đồng tiếp tục không ngừng tung kỹ năng phong ấn BOSS, rút cục ở lần thứ ba phong ấn thành công, trong vài giây phong ấn, BOSS không thể tự mình hồi huyết, lập tức bị sư phụ chém chết. Còn dư lại tiểu quái thì đơn giản, không mất bao lâu, tiểu quái bị diệt sạch.

Băng Thượng Vũ: “Đồng Đồng, chúng ta đi nha, trả nhiệm vụ!”

Lui đội ngũ, kiếm khách tóc bạc không nhúc nhích đứng bên người Lục Đồng, sau lưng là dãy núi Thương Mang, trải qua trận đánh vừa rồi, trên tay hắn vẫn nắm vững lãnh kiếm từ lam sắc.

Lục Đồng: “Sư phụ, ta hôm nay rút cục mới hiểu được một chuyện, thì ra tổ hợp hai người chúng ta đã coi là cực kỳ ăn ý.”

Kiếm khách tóc bạc thu đao, ôm lấy nàng, nói: “Ừ.”

Bản đồ nơi này mang phong thái cổ xưa tĩnh lặng, âm nhạc cũng đặc biệt chậm rãi nhẹ nhàng. Lâu Đồng Đồng nhìn nam tử tóc ngắn màu bạc trong màn hình trò chơi, trong lòng đột nhiên sinh ra một tình cảm vô cùng đặc biệt. Khi nàng gặp hắn, là ở trong giả thuyết, nhưng khi nghe được giọng nói của hắn, thông qua Tô Thanh Thanh biết được tin tức của hắn, nàng lại cảm thấy rất chân thật.

Kỳ thực đại học D cùng đại học M chỉ cách một con phố mà thôi, nếu quả thật thích hắn, căn bản không cần thiết phải lo lắng khoảng cách không phải sao? Lúc này Lâu Đồng Đồng cảm giác mình thật sự động tâm.

Ma Nguyệt tiểu yêu tinh có mái tóc dài ngân bạch sắc bay bay trong gió, hai người tóc màu bạc ôm chung một chỗ lại lộ ra vẻ vô cùng hài hòa. Lục Đồng sử dụng động tác phu thê ôm hông của hắn, đỉnh đầu toát ra một hàng chữ: “Sư phụ, chúng ta nên đi nhận nhiệm vụ.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Lão bà.”

Lục Đồng: “A?” Bình thường hắn phần lớn gọi mình là “Đồng Đồng”, trước khi kết hôn cũng chỉ kêu một tiếng “Ái đồ” gì đó. Sau khi kết hôn, hắn vẫn là gọi “Đồng Đồng”, rất ít gọi nàng như vậy. Lâu Đồng Đồng nhìn trên đỉnh đầu hắn gắn danh hiệu Lục Đồng phu quân, nhớ tới ở trong điện thoại hắn từng gọi nàng một lần là lão bà.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngô, người thỉnh thoảng gọi ta một tiếng lão công hoặc phu quân, ta sẽ thật cao hứng.”

Lục Đồng: “Ác. . .”

Lâu Đồng Đồng yên lặng gõ đi ra hai chữ “Lão công”, bắt luận ra sao vẫn là cảm thấy rất không tự nhiên, xóa bỏ.

Nhận nhiệm vụ sinh hài tử, đơn giản chỉ là đưa tin cho NPC, tặng đồ cho NPC, giết vài cái BOSS. Mỗi nhiệm vụ khi hoàn thành xong kinh nghiệm rất nhiều, độ thân mật lên như điều gặp gió. Hệ thống sinh hài tử trong《 Hư Vô 》không biến thái như những trò chơi khác, bụng của nữ ngoạn gia sẽ không lớn lên, chỉ cần làm xong nhiệm vụ, hai ngày sau phu thê tổ đội đến chỗ NPC tiêu đồng tử ở miếu Quan Âm, hài tử lúc đó sẽ ra đời.

Thứ sáu là sinh nhật Tiểu Vũ, người trong ký túc xá vốn đang có kế hoạch cùng nhau giúp nàng chuẩn bị sinh nhật, nhưng là cô nàng gặp sắc quên bạn, đã hẹn Khuynh Thành Tiểu. Tiểu Vũ vì buổi tối gặp bạn qua mạng mà chăm chút trang phục, Lâu Đồng Đồng rất kinh ngạc tốc độ phát triển của bọn họ, quá nhanh rồi!!.. Các nàng chơi《 Hư Vô 》bắt quả cũng mới có một tháng, Tiểu Vũ cùng Khuynh Thành Tiểu tới đa cũng nhận thức chỉ hơn hai tuần lễ, trong trò chơi kết hôn, nhanh như vậy liên định ở thực tế phát triển?

Lâu Đồng Đồng chống đầu, nhìn Tiểu Vũ nói: “Tiểu Vũ, người tính toán cùng hắn ở thực tế phát triển?”

Tiểu Vũ ngoái đầu nhìn lại cười một tiếng: “Không có đâu, cũng chỉ là gặp mặt mà thôi. Lần trước ta vô tình nhắc tới hôm nay là sinh nhật của ta, Khuynh Thành Tiểu nói hắn vừa lúc đi công tác tới thành phố M, đề nghị cùng nhau ăn một bữa cơm.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Kiều Đông Thành ý tứ, hình như là tính toán vào hôm nay cho người một bất ngờ. Mặc dù ta cũng không ưa Kiều Đông Thành, nhưng gặp bạn qua mạng vẫn là nên thận trọng a thận trọng!”

Tiểu Vũ nói: “Cát, nếu Dịch Thủy Thanh Hàn hẹn người gặp mặt, người có đi hay không?”

Lâu Đồng Đồng yếu ớt trả lời: “Sẽ đi a.” Lâu Đồng Đồng ở trong lòng lặng lẽ rơi lệ, nhưng là hắn không đề cập tới muốn gặp mặt a a a! Nàng khó được động tâm một lần, lại là bên trong giả thuyết vòng du. Nếu như bỏ qua cơ hội lần này, sau này nàng rất có thể chết già mà vẫn không có cuộc tình nào a, rơi lệ.....

Lâu Đồng Đồng càng nghĩ càng cảm thấy con đường tương lai mờ mịt, Tiểu Vũ đã đem bạn qua mạng gặp mặt, mình cũng phải hành động thôi. . .

Buổi tối muộn Tiểu Vũ gặp bạn trở về, cùng Lâu Đồng Đồng chen chúc trên một cái giường nói về quá trình. Nói được một nửa, lều ký túc xá nữ sinh phát sinh rối loạn, Mạc Yên Yên đi dép chạy ra tìm hiểu tình hình, lại vội vàng chạy vào hướng Tiểu Vũ hô: “Tiểu Vũ Tiểu Vũ, mau ra đây! Kiều Đông Thành ở dưới lầu đấy!”

Phía ngoài truyền vào tiếng vang của pháo hoa, ký túc xá nữ sinh xôn xao một đoàn, Lâu Đồng Đồng mặc áo khoác cùng Tiểu Vũ đi ra ngoài xem là cái gì.

Lúc ngẩng đầu có thể thấy ánh sáng phá hoa phóng lên rực rỡ, đứng dưới lầu soái ca Kiều Đông Thành, hân ngĩa đầu lớn tiếng la: “Tiểu Vũ, sinh nhật vui về!”

Lâu Đồng Đồng quay đầu, thấy Tiểu Vũ trong đôi mắt chảy ra mấy giọt nước mắt.

Kỳ thực Kiều Đông Thành chỉ là ở trong trò chơi tìm lão bà, cũng không ở trước mặt Tiểu Vũ trên hoa ghẹo nguyệt, trong giả thuyết vòng du ba chân so với thực tế ba chân, tựa hồ càng dễ dàng nhận được tha thứ đi. Lâu Đồng Đồng nghĩ, nếu mình là Tiểu Vũ, có thể tha thứ Kiều Đông Thành sao? Tựa hồ sẽ không a, nàng chơi vòng du quá lâu, thế giới giả thuyết vòng du đối với nàng mà nói, chính là một phần thực tế. Giống như hiểu mình đối với Dịch Thủy Thanh Hân trong trò chơi động tâm, liên hy vọng có thể cùng hân ở trong hiện thực phát triển.

Tiểu Vũ kéo tay Lâu Đồng Đồng, nói: “Đồng Đồng, theo ta đi xuống một chuyến nha.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu, nói: “Được.”

Dưới lầu gió lớn, Tiểu Vũ cùng Kiều Đông Thành đứng một chỗ khuất giải quyết những vấn đề sót lại, Lâu Đồng Đồng khép chặt áo khoác, đứng ở bên cạnh ngẩng đầu thưởng thức pháo hoa. Trong trường học không thể phóng pháo hoa, Kiều Đông Thành sớm có chuẩn bị, làm cho người ta ở phía ngoài trường học chiêm ngời, động tác làm việc như thể coi như là rất dụng tâm.

Lâu Đồng Đồng lấy điện thoại di động từ trong túi ra soạn tin nhắn, sau khi viết xong chậm chạp không nhấn phím gửi, hân bây giờ có đang làm gì vậy? Đang chơi trò chơi sao? Lâu Đồng Đồng tưởng tượng một chút, nam sinh thích chơi trò chơi đại khái cũng rất trạch nam, có lẽ hân là một tên bốn mắt. Theo Tiểu Vũ nói, Khuyết Thành Tiểu mang một bộ mắt kiếng, bộ dáng hào hoa phong nhã, không như Kiều Đông Thành đẹp trai, nhưng là rất có khí chất.

Lâu Đồng Đồng nghĩ, đại khái phu quân Dịch Thủy Thanh Hân của nàng trong trò chơi trên thực tế cũng sẽ mang một bộ mắt kiếng, lớn lên rất bình thường, chưa nói qua chuyện tình yêu, tương đối văn nhã hướng nội, cho nên mới phải ở trong trò chơi tìm kiếm cảm giác về sự ưu việt của cao thủ PK. Nhưng cũng không lâu lắm, nàng lại muốn Dịch Thủy Thanh Hân là một nam sinh cao lớn, mang một ít khuynh hướng bạo lực, ngấm lại cảm thấy không giống, có thể còn muốn lớn lên khó coi một chút, cứ thế Lâu Đồng Đồng đem hân càng tưởng tượng càng bi kịch. . .

Tin nhắn còn chưa phát ra đi, điện thoại sự phụ đã gọi tới, Lâu Đồng Đồng trong lòng thật cao hứng, nhấn xuống, nghe được hân nói: “Đồng Đồng, Tại sao không lên vòng du?”

Lâu Đồng Đồng nhìn hai người vẫn còn nói chuyện kia một cái, cùng đầu bên kia điện thoại nói: “Ừ, theo Tiểu Vũ xử lý chút chuyện, có thể tối nay cũng không lên vòng du được.”

“Kia là cái thanh âm gì?”

“Có người phóng pháo hoa, trường học các người không nhìn thấy được sao?”

“Ta ở nhà, nhìn không thấy a.”

Bầu trời phát ra màu lam lửa khói, Lâu Đồng Đồng cong cong đôi mắt, nói: “Pháo hoa rất đẹp.”

Văn Hân nói: “Lần sau chúng ta đi mua rồi phóng.”

Lâu Đồng Đồng cười lên: “Vâng.”

Pháo hoa còn chưa phóng hết, Tiểu Vũ đã cùng Kiều Đông Thành nói chuyện xong xuôi, lời Lâu Đồng Đồng lên lầu. Nữ sinh ký túc xá rất nhiều người vẫn còn thổn thức bạn trai nhà ai lăng mạn như vậy a. Tiểu Vũ lời kéo Lâu Đồng Đồng không buông tay, lúc đi tới khúc quanh thấp giọng nói: “Ta cùng hân đã sớm không thể nào.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Kỳ thực Kiều Đông Thành trừ lớn lên đẹp trai một chút, thật không có gì tốt.”

Tiểu Vũ nói: “Ha ha, lão nương sau này muốn chuyên tâm chơi trò chơi! Để Kiều Đông Thành gặp quỷ đi thôi!”

Lâu Đồng Đồng cười cười, nói: “Ừ!”

Bạn đang đọc truyện *Sự Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Gặp mặt

Nếu sư phụ không chính thức đề nghị, vậy để cho chính nàng đi tìm hắn cũng được. Lâu Đồng Đồng làm quyết định, cùng nữ hiệp Tô Thanh Thanh qua điện thoại truyền đạt lại ý định của mình, tính toán sẽ trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Văn Hàn, để hắn kinh ngạc chết đi thôi.

Lâu Đồng Đồng càng không ngừng tưởng tượng dáng điệu của hắn, chỉ tiếc là càng ngày càng tệ hại hơn...

Nếu hắn không thích thì làm sao bây giờ? Lâu Đồng Đồng yên lặng véo lỗ tai gấu bông mập ú đáng thương, yêu qua mạng thật là phiền phức, nhưng nàng rất thích hắn a. Khi Hà Thụ biểu lộ nàng hoàn toàn không có cảm giác, bây giờ nàng chỉ bởi vì muốn đi gặp Văn Hàn mà khẩn trương. Muốn gặp hắn, muốn xác nhận chính xác cảm giác của hắn gây cho nàng trong hiện thực, có phải hay không giống như trong trò chơi, làm cho nàng cảm thấy an tâm?

Lâu Đồng Đồng thay đổi qua mấy bộ y phục, đều không cảm thấy hài lòng. Tiểu Vũ hỏi: “Đồng Đồng, làm gì đó?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Người nói trong mấy bộ y phục này ta mặc bộ nào thấy được nhất?”

Tiểu Vũ yên lặng ngắm nàng một hồi lâu, chỉ ngón tay, nói: “Mặc vậy! Thành thật khai báo, người muốn đi đâu?!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, có thể đi gặp sư phó của ta.”

Tiểu Vũ “Ngao ngao” hai tiếng, ánh mắt bốc lên hai ngọn lửa ngàn ngạt, nói: “Nhất định phải dùng di động chụp lại mấy tấm hình a! Nếu như sư phụ của nhà người lớn lên không tệ, lập tức dừng cảm hạ gục hắn!”

“Ừ.” Lâu Đồng Đồng cảm lấy váy xoay người, cảm thấy nhân tố quyết định việc này rất nhiều, không biết có cơ hội cùng hắn thăng thân phận hay không, hơn nữa, rốt cuộc muốn nàng bắt đầu nói như thế nào a a! Có thể hay không lộ ra vẻ nàng rất khẩn cấp muốn cùng hắn gặp mặt?

Lâu Đồng Đồng mặc váy, tiếp tục tưởng tượng các loại tình huống phát sinh, làm như thế nào để ứng đối.

Tô Vân gọi điện thoại tới thúc dục: “Đồng Đồng, người đã sắp đến chưa? Ta cùng Tô Thanh Thanh đã xuống lầu!”

Lâu Đồng Đồng nhìn mình trong gương, có chút ỉu xìu ỉu xìu: “Ừ, ta lập tức đi qua.”

Tiểu Vũ xen mồm: “Đồng Đồng người đừng làm cái mặt 囧 囧 vậy nữa, mặc bộ váy này này, sẽ cực kỳ hiển lộ dáng người! Bảo đảm sư phụ của nhà người nhìn thấy lập tức động tâm!”

Lâu Đồng Đồng nói: “Được rồi.”

Tô Vân ở trong điện thoại gào thét một tiếng: “Lâu Đồng Đồng, người tốc độ nhanh một chút!”

“Ách, Được!”

Lâu Đồng Đồng rốt cục cũng ra khỏi cửa ký túc xá, một đường khẩn trương đi tới đại học D. Tô Thanh Thanh cùng Tô Vân mỗi người đang cầm một chén sữa đậu nành ngồi ở ghế đá trước cổng trường, mặt mày hớn hớn nói chuyện với nhau. Tô Thanh Thanh thấy Lâu Đồng Đồng trước, ngoắc tay: “Hắc hắc, Đồng Đồng, bên này!”

Một làn gió thổi qua, mép váy của Lâu Đồng Đồng khẽ bị tung lên, thời tiết này mặc váy có chút lạnh, nàng ảo não nghĩ có lẽ ra đường nên mặc nhiều một chút thì tốt hơn.

Các nàng ba người lớn lên thật không làm quốc gia cũng nhân dân thất vọng, đều là mỹ nữ giống nhau, trên đường đi hấp dẫn rất nhiều ánh mắt lang sói đói khát.

Một người nam sinh cao lớn không biết từ đâu chạy đến suýt đâm vào ba người, hơi thở dồn dập nói: “Tô Thanh Thanh, chủ tịch đang tìm người đấy, thi biện luận lập tức bắt đầu, bên kia thiếu nữ sinh hỗ trợ.”

Tô Thanh Thanh nói: “Ta bây giờ không phải đang muốn đi đến đó sao, không có chuyện gì, ta ở đây có 3 người, không sợ!”

Nam sinh cao lớn đồng học nhưc đầu, hội học sinh đại học D không có nhiều mỹ nữ đảm nhiệm các chức vụ, Tô Vân cùng Tô Thanh Thanh cũng coi là mỹ nhân, còn người bên cạnh đang cúi đầu ủ rũ kia, tuy bộ dáng như bánh bao chiều, nhưng vẫn làm cho người cảm thấy nàng rất có khí chất, không đời nào mất được.

Bộ dáng như bánh bao chiều kia chính là Lâu Đồng Đồng, nàng đang vẫn còn đang 囧 囧, có nên gửi tin nhắn cho sư phụ nói mình đã đến?

Đã có chuông báo cuộc thi biện luận bắt đầu cử hành, tuy hội trường bên trong chỉ lớn hơn một cái giảng đường bình thường một chút, nhưng ghế ngồi cùng các thiết bị âm thanh thì tốt hơn nhiều.

Người nữ chủ trì mang đồ trang sức trang nhã đã cầm lấy đề tài đứng ở bên cạnh chuẩn bị mở màn, ngồi bình luận là hàng thứ nhất, bao gồm các lão sư cùng người của hội học sinh, Tô Thanh Thanh đi lên phía trước nhìn một cái, lôi kéo Lâu Đồng Đồng tới giữa hàng thứ ba ngồi xuống, trước khi đi không

quên nói cho nàng biết: “Đồng Đồng, ta cùng Tô Vân đi hỗ trợ, người ngồi ở đây đừng có chạy lung tung. Phó chủ tịch ngồi ở hàng thứ nhất, rất dễ tìm. Thi biện luận xong hội học sinh chúng ta sẽ đi liên hoan, ta dẫn người cùng đi!” Tô Thanh Thanh nhắc chân vội vã hướng cửa hông chạy, cũng không chờ Lâu Đồng Đồng phản ứng.

Giữa đông đảo người thế này rất dễ tìm sao? ! Lâu Đồng Đồng yên lặng rơi lệ, ngồi hàng thứ nhất sinh sinh đều là nam, ngay cả lão sư bình phẩm cũng vậy, dùng phương pháp bài trừ cũng chỉ bài được số 0 to tướng a a a!

Thi biện luận bắt đầu, Lâu Đồng Đồng mở to mắt để ý các thành viên hội học sinh ngồi hàng thứ nhất, người nam sinh bên trái cái gáy có chút to, thời điểm nghiêng đầu cười cười, lộ ra hai chiếc răng nanh, Tô Thanh Thanh nói Văn Hàn bình thường rất nghiêm túc, hẳn không phải là người này đi.

Người nam sinh thứ hai thân hình rất gầy, Lâu Đồng Đồng nhìn chăm chăm hẳn một hồi lâu, đáng tiếc hẳn không quay đầu lại, nhìn không được khuôn mặt mục tiêu, oa oa! Một lát sau, tuyên thủ đứng lên biện luận, mục tiêu rốt cục quay đầu nhìn qua, lúc này Lâu Đồng Đồng nhìn vào mặt nghiêng của hẳn, là một tiểu nam sinh trông rất trắng, nhưng so với trong tưởng tượng của nàng đẹp trai hơn một chút, đại khái có lẽ không phải.

Lâu Đồng Đồng yên lặng nghĩ, sư phụ từng nói mình không dám với cao hoa khôi của trường, như vậy hẳn đại khái rất tự hiểu lấy mình, biết mình lớn lên rất đại chúng, hoặc là bề ngoài không đẹp lắm, cho nên hẳn không muốn tìm người đẹp như hoa khôi?

Mặc dù bình thường Lâu Đồng Đồng có cùng Tiểu Vũ ý dâm soái ca một chút, nhưng nàng cũng không phải là một cô nương phi thường để ý đến vẻ bề ngoài, vì thế nàng lại đi theo chiều hướng tưởng tượng sư phụ càng ngày càng bị kịch.

Lâu Đồng Đồng tiếp tục dùng ánh mắt cực nóng tìm kiếm lấy phu quân nhà mình, rốt cục lần nữa khóa lại mục tiêu, đó là một đại nam sinh sắc mặt rất nghiêm túc, Lâu Đồng Đồng cao 1m7, nếu như nàng đứng ở trước mặt người kia, cũng sẽ lộ ra vẻ thấp phần nhỏ nhắn xinh xắn, rất có cảm giác an toàn, ừ, có thể hay không là người này?

Đồng Đồng mọii mọii, người dám hướng soái ca tìm kiếm sao. . .

Nam sinh ngồi bên phải Lâu Đồng Đồng liếc nhìn nàng một cái, không lâu lắm lại không tự chủ quay sang nhìn nàng, cuối cùng vị huynh đài này rốt cục cũng không bình tĩnh được, hỏi: “Mỹ nữ, người học khoa nào? Tại sao chưa từng thấy người?”

Lâu Đồng Đồng vẫn còn nhìn chăm chăm mục tiêu, thuận miệng trả lời một câu: “Khoa trung văn.”

Vị huynh đài kia kinh ngạc, âm lượng không tự chủ đề cao: “Khoa trung văn? Trường học của chúng ta đến lúc nào có khoa trung văn?”

Trước sau trái phải cũng tập trung nhìn nàng, Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, ta là đại học M.”

Vị huynh đài kia ánh mắt nhìn nàng lại càng thêm mãnh liệt, thao thao lớn tiếng nói một thôi một hồi, có thể vị bạn học này tiếng phổ thông không được tốt lắm, Lâu Đồng Đồng nghe câu được câu mất, chỉ có thể “Ừ a a” đáp lại.

Thi biện luận đã đến giai đoạn nước rút, lão sư bình phẩm đưa cho tuyên thủ một cái đề mục, Lâu Đồng Đồng nhìn lên phía trước, lọt vào tầm mắt chính là mỹ nam ngày đó ở phòng nhạc đánh đàn dương cầm.

Huynh đài bên cạnh hảo tâm giải thích cho nàng: “Hắc hắc, người vừa ra đề mục kia là hội học sinh chúng ta, có một lão sư tạm thời có việc vắng mặt, hẳn thay thế lão sư làm bình phẩm.”

Nga nga, nhìn hẳn thế kia thì không thể là sư phụ! Nếu Dịch Thủy Thanh Hàn trưởng thành như vậy, thì chính là hoa khôi của trường với cao hẳn mới đúng. Lâu Đồng Đồng nhìn hẳn thêm vài lần, yên lặng mà đem hẳn loại trừ đi.

Lâu Đồng Đồng cảm thấy 囧 囧, tìm kiếm như vậy cũng không phải là biện pháp, liền hỏi: “Ái? phó chủ tịch các người là người nào?”

Vị huynh đài kia đem người ngồi hàng thứ nhất để ý một lần, không xác định nói: “Hình như là người thứ hai bên trái, rất trắng rất văn nhã kia.”

Ngao ngao ngao ngao, thì ra là hẳn! Lâu Đồng Đồng nội tâm phong ba quay cuồng mấy cái, cao hứng nói: “Cám ơn!”

Ánh mắt có lửa của vị huynh đài kia trong nháy mắt lạnh cóng, thì ra người ta sớm đã có người yêu. Tìm một người bạn gái sao có thể dễ dàng như vậy a, cái này chính là bi kịch của đại học D, người vì sao để cho chúng ta bất hạnh như thế . . .

Lâu Đồng Đồng nhộn nhạo trong chốc lát, cho Tô Thanh Thanh phát tin nhắn: “Thanh Thanh, ta biết hẳn là người nào! Ta chờ các người dắt ta đi tìm hẳn nha!”

Một lát sau Tô Thanh Thanh hồi lại tin nhắn: “Được! Người nhanh chóng đem hẳn bắt lại, hắc hắc hắc hắc. . .”

Lâu Đồng Đồng tâm tình rất tốt, chờ đợi thi biện luận kết thúc, người chủ trì tuyên bố kết quả xong, Tô Thanh Thanh cùng Tô Vân trở thành tiểu thư trao giải. Mọi người dần dần từ cửa sau đi ra ngoài, Tô Thanh Thanh cười hi hi tìm được Lâu Đồng Đồng, nói: “Đi! Đi kiểm com!”

Tô Vân chờ ở cửa hông, Tô Thanh Thanh lôi kéo Lâu Đồng Đồng cùng nàng hội họp, trà trộn vào trong đại bộ phận thành viên hội học sinh. Lâu Đồng Đồng liếc nam sinh văn nhã đi phía trước một cái, sư phó a, rốt cục nhìn thấy hẳn!

Hội học sinh đại học D ngoại trừ bộ văn nghệ có hai nữ sinh, những bộ khác đều là các nam sinh đồng chí, Tô Vân mặc dù không phải là người của hội

học sinh, nhưng nhân duyên của nàng rất tốt, đã sớm quen thuộc khắp mặt. Liên hoan có mỹ nữ, đó là cực kỳ hợp tâm ý của bọn hắn, cũng không có ai truy cứu Lâu Đồng Đồng có phải hay không sinh viên ở đây. Rất nhiều nam sinh muốn làm quen với Lâu Đồng Đồng, nàng đang không tập trung liền không phản ứng. Tô Thanh Thanh hiểu được, giúp nàng ngăn chặn bớt các phiền toái.

Phòng bao tiệm ăn đầy người, có mấy nhóm người chỉ có thể ở phía ngoài, đặt mấy bàn lớn liền ngồi xuống.

Trừ Tô Vân cùng Tô Thanh Thanh, Lâu Đồng Đồng ở đây một người cũng không nhận ra, ách, dĩ nhiên trừ sư phụ là tình huống đặc biệt. Lâu Đồng Đồng được hai người bọn họ che chở, cũng chưa phát sinh tình huống khó xử gì.

Ngồi xuống, Lâu Đồng Đồng vừa len lén nhìn bàn đối diện có sư phụ ngồi, nội tâm con thỏ nhỏ yên lặng rơi nước mắt, tại sao không cùng bàn ở đây? ! Cách xa như vậy, làm thế nào quen biết nhau a a a! Lâu Đồng Đồng quay đầu trở lại, phát hiện mình bị người trừng mắt nhìn. . .

Ách, là mỹ nam đàn dương cầm? Nàng chẳng qua là ăn chực một bữa cơm mà thôi, lại không có làm chuyện gì xấu, cùng lắm thì để Tô Thanh Thanh hỗ trợ giao thêm một phần tiền không được sao? !

Lâu Đồng Đồng cúi đầu, yên lặng chơi đùa điện thoại di động, kế hoạch cơm nước xong là thời điểm để Tô Thanh Thanh chính thức giới thiệu, hắn có thể hay không rất giận mình?

Một lát sau, Lâu Đồng Đồng nhìn không được, vừa len lén liếc mắt đi qua một cái, thấy văn nhĩ sư phụ đang hướng những người bên cạnh khẽ mỉm cười.

Tin nhắn rung rung, Lâu Đồng Đồng nhấn mở xem.

Văn Hân nói: ”Nhìn đi đâu đấy? !”

Thì ra hắn biết mình đang ở đây? Tô Thanh Thanh nói qua với hắn sao? Lâu Đồng Đồng khần trương, soạn tin nhắn phát đi qua.

“Nhìn người a!”

Rất nhanh hắn trở về: “Đồng Đồng, chúng ta thâm tình đối mặt một chút. Ngẩng đầu, đối diện người, cũng chính là người ngồi thứ tư bên trái người.”

Lâu Đồng Đồng có chút mộng, nắm điện thoại di động khần trương ngẩng đầu. Tầm mắt của hắn dừng lại trên người của nàng, khoe miệng khẽ nhếch lên, bộ dáng cười như không cười, cực kỳ mất hồn, những người ngồi xung quanh đều trở thành người đi đường giáp ắt.

Lâu Đồng Đồng khoe miệng co quắp, hắn mới là sư phụ? Mới vừa rồi vẫn nhận lầm người a? ! >_<

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Phát triển rất mạnh. . .

Lâu Đồng Đồng nhìn hắn một lúc lâu, nhớ tới lần trước ở phòng nhạc nghe hắn đánh đàn dương cầm, khi đó căn bản không biết hắn chính là Dịch Thủy Thanh Hân.

Liên hệ hắn giữa nhân vật trong trò chơi và hiện thực, Lâu Đồng Đồng vẫn cảm thấy rất huyền hoặc. Đại khái là không nghĩ tới hắn trưởng thành như thế mất hồn, bị hắn chăm chú nhìn một cái, thì có chút lảng lảng.

Tô Thanh Thanh liếc nhìn Văn Hân, “Hắc hắc” hai tiếng, lại hướng Lâu Đồng Đồng nháy mắt ra hiệu, hỏi: “Còn muốn giới thiệu không?”

Lâu Đồng Đồng lấy lại tinh thần, nói: “Ách, đại khái không cần.” Hắn đã sớm nhận thức ra nàng đi, nhưng tại sao hắn không nói a! Làm cho nàng khần trương lâu như vậy, aizz.

Tô Thanh Thanh làm bộ nghiêm túc gật đầu: “Vậy các người tiếp tục liếc mắt đưa tình, không cần bận tâm người bên ngoài.”

Lâu Đồng Đồng 囧囧, lúc này còn nói chuyện liếc mắt đưa tình? Hắn không kinh ngạc, nhưng trái lại nàng rất kinh ngạc nha. Tại sao sư phụ trưởng thành bộ dạng như vậy, >_<

Bộ trưởng bộ văn nghệ ngồi bên cạnh là một nữ sinh, có vẻ nhìn thấy sự ái muội, đánh hơi thấy một chút mùi vị bát quái, thử dò xét nói: “Thanh Thanh a, vị này là bằng hữu của người sao, có bạn trai chưa? Các nam đồng chí đang ngồi ở đây ngoại trừ chủ tịch chúng ta, đều là độc thân đi. Các người a, cũng nên giúp bọn sói đói kia một chút, họ thường xuyên hướng bên này nhìn đó!”

Một nam sinh cười nói: “Giang Đình, thật vất vả mới có thêm một vị mỹ nữ đến đây, người cũng đừng dọa người ta chạy mất!”

Tô Thanh Thanh nói: “Hắc hắc, để ta giới thiệu một chút, Lâu Đồng Đồng, là bạn trung học của Tô Văn.”

Tất cả mọi người nhìn sang, Lâu Đồng Đồng khẽ cười một chút, nói: “Chào mọi người.”

Giang Đình khiêu mi: “Nhìn các người kia, được rồi, ta biết các người quan tâm nhất cái gì. Mỹ nữ có bạn trai chưa? Không cần phải nói thật, lừa gạt bọn họ là được, tránh khỏi bọn họ có ý đồ với người.”

Lâu Đồng Đồng ngẩng đầu nhìn Văn Hàn một cái, do do dự dự nói: “Ách, đại khái là . . .”

Người đối diện cũng nhìn nàng, hắc hắc nhếch khóe môi cười, nửa đùa nửa thật nói: “Đồng Đồng, bạn trai người ngồi ở chỗ này, trước mắt ta người dám nói không có?”

Lâu Đồng Đồng có chút sững sờ, đem nửa câu nói sau yên lặng nuốt trở về. Mặc dù mục đích cuối cùng của nàng chính là muốn cùng hắn gặp mặt, xem xem có thể cùng hắn ở thực tế phát triển hay không, nhưng bây giờ tốc độ giống như là ngồi hỏa tiễn, “Sur” một tiếng lập tức đạt tới đích. Các loại tình huống nàng thức trắng nghĩ, ví như hắn từ đầu không có ý định cùng mình ở thực tế phát triển, không vừa ý mình các loại. . . Lâu Đồng Đồng đầu óc trống rỗng, ngồi tên lửa cũng không nhanh như vậy a.

“Thủ lĩnh, người nói giỡn chơi phải không?” Giang Đình sắc mặt không tốt lắm.

Lâu Đồng Đồng không lên tiếng phản bác, đó chính là chấp nhận. Văn Hàn tâm tình rất tốt, đôi mắt sáng long lanh vô cùng câu hồn, cười nói: “Sao có thể, ta đến lúc nào lại đem chuyện loại này ra vui đùa.”

Tô Thanh Thanh cũng kinh ngạc, nàng vẫn cho rằng hai người này vừa mới khởi bước, nàng mang Lâu Đồng Đồng tới chính là muốn giới thiệu cho Văn Hàn gặp mặt, sau đó từ từ phát triển phát triển, không nghĩ tới hai người này lại tạo ra sét đánh không kịp bưng tai, thông gian với nhau từ lúc nào!

Món ăn đã sớm mang lên, Lâu Đồng Đồng nhanh chóng cúi đầu, ăn thịt ăn thịt. Nàng có thể cảm nhận được tầm mắt nóng rực của Văn Hàn vẫn khóa trên người của mình, người xung quanh liếc qua liếc lại nghiêng cứu tình hình.

Giang Đình ánh mắt vẫn tròn trĩnh, căn bản không biết Văn Hàn từ chỗ nào lại hiện ra một người bạn gái, mới vừa rồi hai người dường như không nhận ra nhau, đột nhiên lại làm ra tình huống như vậy. Nàng nhìn Lâu Đồng Đồng một hồi lâu, vẫn là đối với cô gái này không có chút ấn tượng nào. Cùng một thời điểm đi theo Văn Hàn vào hội học sinh đã lâu, cũng không phát hiện hắn đối với nữ sinh cảm thấy hứng thú, nàng cho rằng mình có cơ hội nhiều nhất, bây giờ cũng không biết hắn làm thế nào liền có thêm một người bạn gái.

Tô Văn cũng nhìn chằm chằm hai người kia, cảm thấy cái thế giới này thật huyền hoặc, trước kia khi còn học trung học nàng đã nghe mọi người đồn, có một thời gian Văn Hàn theo đuổi Lâu Đồng Đồng. Cũng không biết là thật hay giả. Theo Đồng Đồng nói, nàng hoàn toàn không có ấn tượng, vì vậy dường như cũng không có chuyện đó, bây giờ hai người này cư nhiên thông đồng với nhau?

Những người khác trêu chọc mấy câu lại chuyển qua đề tài khác.

Lâu Đồng Đồng ngẩng đầu nhìn người đối diện một cái, lại nhanh chóng cúi đầu ăn. Trong đầu các như có những đoạn phim đan xen vào nhau, sự phụ trợ trong trò chơi, giọng nói qua điện thoại của hắn, cùng với bây giờ là tiếp xúc chân thực, ghép lại hợp lại tạo thành Dịch Thủy Thanh Hàn mình thích đã lâu. Dường như không có gì không đúng, hết thảy đều rất bình thường, nhưng Lâu Đồng Đồng vẫn cảm thấy giống như đang ngồi trên hỏa tiễn, đại khái là bởi vì mình 囧 囧 lâu như vậy, các loại biện pháp ứng đối cũng không được sử dụng đến, tương đối đáng tiếc.

Văn Hàn vừa gửi một cái tin nhắn tới: món ăn nơi này rất khó ăn, theo ta đi ăn một chút gì nha.

Lâu Đồng Đồng cong cong khóe môi, mượn cớ?

Nàng hỏi lại tin nhắn: Được.

Bữa cơm kết thúc, mọi người đang chuẩn bị tản đi, Văn Hàn gõ gõ ngón tay xuống bàn, bên môi nụ cười không giảm, đôi mắt như có lửa, như muốn thiêu đốt người đối diện. Những người khác nhìn dáng điệu của hắn cảm thấy thế giới này thật kinh hãi, lần đầu tiên thấy hắn lộ ra vẻ mặt như thế, người có bạn gái chính là không giống a, có ý kích thích người khác? !

Văn Hàn nhìn Lâu Đồng Đồng hỏi: “Đi chứ?” Giọng nói rất quen thuộc, dường như bọn họ căn bản không phải lần đầu tiên gặp mặt.

Lâu Đồng Đồng cũng không phải là người thích làm bộ, gật đầu nói: “Được”

Ở trong ánh mắt người khác hoặc là hâm mộ hoặc là kỳ dị, Văn Hàn nói: “Chúng ta đi trước.”

Tô Văn nhảy dựng lên: “Nhớ kỹ phải đem Đồng Đồng đưa trường học!” Kỳ thực Tô Văn trong lòng rất bị phần, cảm giác mình giống như má mì cổ đại, cô nương trong tay muốn bỏ trốn theo trai, chính mình còn phải chúc bọn họ bỏ trốn khoái trá.

Văn Hàn cười nói: “Ta biết.”

Sắc trời tối dần, gần đây ban ngày cùng buổi tối nhiệt độ chênh lệch khá lớn, gió thổi qua, Lâu Đồng Đồng trong lòng hối hận, tại sao lại mặc váy đi ra a. Chỉ vì hy vọng đem mình trở nên xinh đẹp hơn một chút, để trong mắt hắn lóe lên vẻ kinh diễm sao? Bất quá thực tế chính là mình bị hắn làm cho choáng váng rồi, quả thực chỉ muốn chìm đắm trong nụ cười bên khóe môi của hắn.

Hai người sang phố bên cạnh ăn thịt dê nướng, thì ra Văn Hàn nói nơi đó món ăn không thể ăn nổi là nói thật. Gió thổi lạnh buốt, Lâu Đồng Đồng miệng cắn thịt dê mà thân người cứ run cầm cập. Mặc dù người nào đó rất muốn đem nàng hướng vào trong ngực bao bọc, nhưng như thế giống như lộ ra về vô cùng nôn nóng? Văn Hàn cời áo khoác choàng lên vai nàng, nhẹ trách móc lại mang theo sùng nịnh: “Thế nào lại mặc ít như vậy.”

Lâu Đồng Đồng cười khúc khích, chẳng lẽ nói là để tới gặp người sao?

Bên cạnh nhiều người qua lại, bọn họ nhìn lẫn nhau, giống như là xuyên qua giả thuyết trò chơi, rốt cục có thể cảm nhận chân thật được đối phương.

Trong trò chơi mọi thứ chỉ là hư ảo, không bao giờ có thể sánh bằng thời khắc này, có thể cảm nhận chân thực được độ ấm trên tay của hắn. Nghĩ trong trò chơi ôm cùng hôn, Lâu Đồng Đồng lập tức nhìn qua chỗ khác, bên tai nóng lên.

Lão bản đại thúc tựa hồ nhận thức Văn Hàn, vừa chuẩn bị thịt nướng vừa cười nói: “Tiểu soái ca, lần đầu tiên gặp người mang nữ sinh tới a, bạn gái?”

Lâu Đồng Đồng hận không thể đem cái đầu nằm sát mặt đất, nàng căn bản không có nghĩ tới mình đột nhiên trở thành bạn gái người khác.

Lúc này Tô Vân cùng Tô Thanh Thanh dọc đường trao đổi suy nghĩ, nhất trí cảm thấy hai người này tốc độ phát triển vô cùng quý dị. Mặc dù cảm giác hai người này kỳ thực rất xứng đôi, bất qua tốc độ như vậy vẫn là làm người ta cảm thấy cái thế giới này quá kinh hãi, giống như trên hỏa tinh.

Đèn đường bên cạnh dần dần sáng lên, rất nhiều sinh viên đại học D đi ra kiểm đồ ăn, không ai không biết danh tiếng của Văn Hàn, không khỏi nhìn hắn thêm vài lần. Lão bản đại thúc nhìn hắn cười thật đôn hậu, giống như ngắm con trai bảo bối của mình. Ánh mắt của hắn lúc này so với đèn đường, có vẻ còn sáng hơn, hắn cười gật đầu: “Đúng a, bạn gái.”

Lâu Đồng Đồng phản xạ lập tức ngẩng đầu liếc nhìn hắn một cái, lại cúi đầu ăn đồ trong tay, tiểu quái thú trong lòng “oa oa” gào thét. Như vậy lập tức xác định quan hệ có phải hay không quá nhanh? Lâu Đồng Đồng phát giác quá muộn, nhưng bây giờ cũng đã đến bước đường này rồi, nói cần thời gian tìm hiểu lại giống như quá giả dối đi. . .

Ăn xong thịt nướng lại tiếp tục ăn cháo, thì ra lúc ở trong nhà hàng hắn thật sự không ăn cái gì. Lâu Đồng Đồng đã sớm ăn không được nữa, nhìn tướng ăn của hắn giống như cảnh đẹp ý vui, đột nhiên cảm thấy thời khắc này yên lặng này quá hạnh phúc, giống như vô số lần Lục Đồng Đồng dựa vào trong ngực Dịch Thủy Thanh Hàn, đi qua rất nhiều bản đồ ngắm cảnh, tựa hồ cảm giác cũng là như thế.

Có người từng nói, đôi khi thích một người, không chỉ là thích hắn, còn thích cảm giác cùng hắn chung một chỗ. Trong trò chơi ngoạn gia nhiều như vậy, nàng chơi trò chơi lâu như vậy, hết lần này tới lần khác chỉ có khi sau khi gặp hắn, mới bị cuốn hút bởi một nhân vật giả thuyết trong trò chơi.

Lâu Đồng Đồng nhìn hắn có chút ngây người, cho đến khi điện thoại di động rung rung mới phục hồi lại tinh thần, vội vàng nhấn mở ra tin nhắn, giống như muốn che dấu vẻ mặt mặt hồng môi vừa rồi. Kỳ thực hắn cũng biết nàng đang nhìn hắn, hơn nữa nàng dường như có chút khẩn trương, hắn nên cho nàng một chút thời gian để thích ứng đi.

Lâu Đồng Đồng xem hết tin nhắn liền 囧, Tiểu Vũ nhắc nhở nàng không nên quên chụp ảnh. Chụp ảnh? Độ khó thật lớn a.

Văn Hàn nhàn nhạt cười hỏi: “Thế nào lại có nét mặt này?”

Lâu Đồng Đồng nói thành thật, nói: “Tiểu Vũ gửi tin nhắn cho ta, muốn ta dùng di động chụp hình của người trở về cho nàng nhìn.”

Văn Hàn bình tĩnh gật đầu: “Nga, vậy người chụp thôi.”

Lâu Đồng Đồng do dự: “Vậy người có muốn hay không hướng về phía điện thoại di động của ta cười một cái?”

Hắn nghiêm trang: “Người cho ta chụp người một cái để ta làm nền điện thoại, ta sẽ cười.”

Lâu Đồng Đồng cầm lấy điện thoại di động tìm góc độ, giờ ở trước mặt hắn quơ quơ, nói: “Ta nghiêm túc.”

Văn Hàn nhướng mày: “Đồng Đồng, ta cũng nghiêm túc. Người hướng ống kính của ta cười một cái, ta nhất định sử dụng làm nền điện thoại di động, ngày ngày ngắm.”

Bị đùa giỡn, Lâu Đồng Đồng cứng họng, cũng không cần chụp trộm, trực tiếp giơ điện thoại di động, hướng về phía hắn một trận loạn chụp, âm thanh chụp ảnh tanh tách vang lên, sắc mặt hắn không thay đổi, cúi đầu ưu nhã tiếp tục ăn đồ.

Quá bình tĩnh đi. . .

Lâu Đồng Đồng cam bái hạ phong.

Chụp đủ rồi, nàng hài lòng để điện thoại di động xuống, nhìn kỹ thành quả. Góc độ khác nhau, ánh sáng trên mặt hắn cũng khác nhau, có hai ba tấm hình trên khoe miệng của hắn khẽ cong lên, ánh sáng đèn đường phía ngoài ở trước mặt của hắn tựa hồ cũng mất hết cả rực rỡ. Lâu Đồng Đồng ngắm a ngắm, đột nhiên nghe thấy hắn nhàn nhạt hỏi: “Đẹp mắt không?”

“ . . . ” Lâu Đồng Đồng ngẩng đầu nhìn hắn một cái, chăm chú nói: “Rất khó coi.”

“Nhìn lâu sẽ trở thành dễ nhìn.” Hân nghiêm túc đáp lại.

“...” Lâu Đồng Đồng vô lực, đột nhiên lại có chút muốn cười, hân nhanh như vậy nhập vào võng du, dường như từ sớm chính là bạn trai của nàng, mà trên thực tế hai người là lần đầu tiên chính thức gặp mặt nha.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Hợp nhất sever

Văn Hân đưa nàng trở về trường học, hai người dọc theo đường đi hấp dẫn không ít ánh mắt của sinh viên đại học D và M. Lâu Đồng Đồng trên vai vẫn khoác áo của hân, nhìn lên đèn đường mỉm cười.

Ở cửa trường học ngoài ý muốn gặp phải Hà Thụ, Lâu Đồng Đồng ngoái đầu nhìn phía sau hân, không thấy hoa khôi của trường. Nếu lại gặp Tư Thất ở đây, như vậy cảnh ngộ hiện giờ liền tương đối cầu huyết. Văn Hân đến gần nàng, hỏi: “Đang nhìn cái gì?”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu: “Không có.”

Hà Thụ tầm mắt vừa lúc nhìn về phía hai người bọn họ, có chút kinh ngạc. Khi đó mỗi lần hân muốn hẹn Lâu Đồng Đồng đi ra ngoài, cơ hồ đều bị cự tuyệt hết. Tiếp xúc không nhiều lắm, cho dù thích, có thể thích được bao lâu? Hân cũng có chút ngao khí, không thể chấp nhận cầu cạnh tình cảm. Thời điểm đồng học giới thiệu nhận thức Chu Tư Thất, hân mới phát hiện hoa khôi cũng chơi võng du. Thực ra thời gian gần đây hân cùng Chu Tư Thất hay đi cùng nhau, hai người đều chỉ nói đến chuyện trong trò chơi. Lần trước bị Lâu Đồng Đồng bắt gặp hân cùng hoa khôi cùng ở một chỗ, bộ dáng nàng không thèm để ý chút nào làm Hà Thụ trong lòng vạn phần phức tạp. Chuyện tình cảm ai dám nói mình rất hiểu rõ ràng? Hà Thụ nhìn nam nhân bên cạnh nàng, tư vị không thể tiếp thu.

Lâu Đồng Đồng đang nghĩ có cần cùng Hà Thụ chào hỏi hay không, lại là Hà Thụ mở miệng trước: “Đồng Đồng, từ bên ngoài trở lại?”

Lâu Đồng Đồng gật đầu: “Đúng a.”

Kỳ thực bọn họ cũng không quen thuộc lắm, chào hỏi như thế cũng thật không cần thiết. Hà Thụ muốn nói gì đó, lại không thể mở miệng, chỉ có thể gật đầu, yên lặng nhìn nàng đi xa. Mấy ngày qua nhà phát hành game mở ra hoạt động chuyển server, một số ngoạn gia từ Long Đăng đã xin chuyển tới server Lô Thủy, mấy bằng hữu cũng gọi Hà Thụ chuyển server, bây giờ thì hân đã tìm được lý do chuyển rồi. Nếu cùng nàng ở một khu, sau này có phải hay không cùng nàng có chung nhiều đề tài để nói?

Sắc trời đã hoàn toàn tối đen, đi tới dưới tàng cây ngoài lầu ký túc xá nữ sinh, Lâu Đồng Đồng quay đầu lại nhìn Văn Hân, nói: “Đến rồi.”

Hân đứng trong bóng tối dưới tán cây, khuôn mặt như được điêu khắc, giờ phút này lại giống như huyền ảo. Hân gật đầu, nói: “Đồng Đồng, vậy đợi trong trò chơi gặp.”

Lâu Đồng Đồng nhìn hân hàm chứa nụ cười trong mắt, tựa hồ bị đắm chìm mê hoặc. Văn Hân đẹp trai không theo kiểu giống như Lâu Thượng, Lâu Thượng thuộc loại nhìn bề ngoài thì bánh bao, nói năng rất phách lối, nhìn hân ở trong trò chơi tác oai tác quái thì biết, e rằng hân ước gì mọi người trong toàn bộ server đều phải sùng bái mình. Mà Văn Hân thuộc về nửa điệu thấp nửa xa hoa, dường như chỉ cần người trong mắt của hân bị mê hoặc là đủ rồi.

Nàng nghiêng đầu, ý niệm mới vừa rồi chợt lóe lên trong đầu chùng xuống một chút, không muốn để cho hân cứ như vậy mà đi, có thể ý nghĩ như vậy dường như rất nóng vội, nàng ở trong lòng yên lặng tự đánh mình. Ngồi trên bãi cỏ bên cạnh là một đôi tình lữ, hai người dựa sát chung một chỗ thủ thủ với nhau, Lâu Đồng Đồng tự hỏi không biết những người khác làm thế nào để xác định quan hệ tình lữ? Chuyện tới quá nhanh, nàng vẫn còn chưa kịp nghĩ làm như thế nào cùng hân ở trong hiện thực phát triển, bất quá việc này dường như không nên từ nàng bắt đầu. Ừ, đi theo cước bộ của hân là được rồi, nàng ở trong lòng hạ kết luận như vậy.

Lâu Đồng Đồng nói: “Em phải lên lầu.”

Cửa sổ lầu bốn đột nhiên lộ ra một cái đầu, Tiểu Vũ nhận ra ở dưới là Lâu Đồng Đồng, lại nhìn tới nam tử bên cạnh nàng, suy đoán xem có thể là người nào, “A” một tiếng thét kinh hãi. Lâu Đồng Đồng nghe được Tiểu Vũ thanh âm, ngẩng đầu lên nhìn. Hai người hai bốn mắt nhau trừng trong chốc lát, Lâu Đồng Đồng vừa lườm nàng vừa hấp tấp chạy lên lầu, Tiểu Vũ vẫn nhìn chăm chăm người kia ở dưới tàng cây xoay người rồi đi.

Thanh Hân huynh? Tiểu Vũ không trấn tĩnh được, nhìn bóng lưng cũng biết là một soái ca. Lâu Đồng Đồng này động tác ngu ngốc có hay không lại dùng một bộ bộ lạnh nhạt ở trước mặt người ta?

Thấy Lâu Đồng Đồng lên tới lầu bốn, Tiểu Vũ “Ngao” một tiếng nhào tới, một mặt tóm nàng bắt cóc vào trong túc xá, một mặt bắt đầu thăm vấn: “Bé con, thẳng thắn sẽ được khoan hồng, kháng cự sẽ bị nghiêm trị! Vị đưa người trở lại kia là Thanh Hân của nhà người?”

Lâu Đồng Đồng yên lặng gật đầu.

Tiểu Vũ ồn ào: “Mới vừa rồi cách quá xa, không nhìn thấy tướng mạo hần, hình đầu hình đầu hình đầu? !”

Lâu Đồng Đồng tiếp tục yên lặng đưa di động đưa cho nàng. Tiểu Vũ đưa tay muốn soa đầu đầu của nàng, để bày tỏ tán thưởng, đáng tiếc đòi lấy một cái gáy của Lâu Đồng Đồng.

Tiểu Vũ tìm kiếm hình trong điện thoại di động, đầu cũng không ngừng: “Cũng rất ga lăng nha, người vẫn mặc y phục của hần?”

Lâu Đồng Đồng ảo não trừng mắt nhìn áo khoác trên người, vừa rồi lại quên mất đem áo khoác trả lại cho hần. Nàng nhanh đoạt lấy điện thoại di động, nói: “Ta gọi điện thoại trước.”

Bấm số của hần, đầu kia rất nhanh tiếp, Lâu Đồng Đồng tranh trước nói: “Ai ai, em quên mất đem áo khoác trả lại cho anh.”

Văn Hàn nói: “Em cứ cầm lấy, lần sau vẫn còn gặp mặt.”

Lâu Đồng Đồng nắm điện thoại, nói: “Vâng.”

Loa bên tai truyền đến tiếng còi xe, tiếp theo xuất hiện loáng thoáng một cái giọng nữ, Lâu Đồng Đồng nghe được hần bắt đầu đi la một tiếng “Mẹ.”

Lâu Đồng Đồng ngây ngốc, đang suy nghĩ có muốn hay không đem điện thoại ngắt, sau đó đã nghe được giọng nói của Văn Hàn mơ mơ hồ hồ, “Sao có thể, vâng, không phải là nam, . . . Quá đáng a!” Chắc là hần đưa di động dòi ra xa.

Lâu Đồng Đồng cũng không tiện xen vào nói, cũng không cắt đứt, ngơ ngác nghe hần cùng mẹ của hần nói chuyện.

Tiếng mở cửa xe, hần mạn bất kinh tâm hồi lại: “Vẫn là cha tương đối có thương thức, xe này so với trước kia có vẻ khá hơn.”

Một lát sau, hần bắt đầu đi nói: “Thật là, qua một thời gian ngắn nữa con sẽ mang nàng về nhà được chưa? Vâng, mang được về là mang, lừa gạt cũng phải lừa gạt trở về.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .”

Tiểu Vũ làm rơi chén uống nước, hét lên một tiếng, Lâu Đồng Đồng da đầu tê dại, vừa định cắt đứt điện thoại, đã nghe được giọng nói rõ ràng của hần “Đồng Đồng?”

Lâu Đồng Đồng cắn răng cúi đầu “Vâng” một tiếng, vừa rồi nàng dường như nghe được một chuyện tình kinh hãi. . . Có phải là nàng hiểu sai rồi không?

Văn Hàn trầm mặc hạ một lát, đại khái không nghĩ tới nàng còn không ngắt điện thoại. giọng nói của hần như cũ mang theo chút dụ dỗ: “A, em nghe thấy rồi? Vậy lần sau sẽ dẫn em về nhà ra mắt mẹ anh.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .” Ngồi hỏa tiễn cũng không có như vậy a? ! Nàng giống như đang có bệnh tim, tùy thời có thể co quắp mà chết. . .

Tối nay vừa mới trở thành bạn gái của hần, mấy giờ sau lại còn nói muốn ra mắt cha mẹ. . .

Lâu Đồng Đồng ngón ngang trăm mối, lúng ta lúng túng nói: “Em ngắt nha.”

Hần cười khê, nói: “Ừ, tối nay muộn anh mới lên võng du.”

Nàng nói: “A, bye.”

“Bye.”

Nàng thật là muốn làm như không nghe thấy không nghe thấy. . .

Lên võng du, Lâu Đồng Đồng vẫn vẫn duy trì trạng thái đàn độn. Xoát xong nhiệm vụ môn phái 95 cấp, lại ở bên trong Tề Thành đi dạo một vòng, vừa đi hái thuốc, lại xoát xong tài liệu thăng cấp bang phái, trong thẻ hảo hữu tên Dịch Thủy Thanh Hân vẫn không sáng lên.

Lục Đồng về nhà mang hài tử đi ra tản bộ, hài đồng ngây thơ trong sáng mặc áo vải màu xanh, hai mắt vụt sáng lên đi theo phía sau nàng. Hài tử tuy nhìn đáng yêu, nhưng lực chiến đấu rất kém, nuôi dưỡng hài tử tốn hao rất lớn, cho nên ngoạn gia nuôi dưỡng hài tử không nhiều. Bất quá nghe nói trò chơi chuẩn bị sửa đổi hệ thống dưỡng dục hài tử, Lâu Đồng Đồng đương nhiên là hy vọng hài tử có thể mạnh một chút.

Đi ngang qua Thệ Thủy, có một đoàn ngoạn gia đang giết người, Lục Đồng vừa mới ẩn tàng hài tử, lập tức đã bị một người phía sau xông lại chém một đao. Là một chức nghiệp kiếm khách, mái tóc màu đen, khôi giáp màu xanh ngọc. Lâu Đồng Đồng đối với kiếm khách tương đối có hảo cảm, cũng là bởi vì Dịch Thủy Thanh Hân là một kiếm khách. Bất quá nhân vật của sư phụ khác biệt rất cao, thời điểm hần dùng vô cấp bậc vũ khí ánh sáng tỏa ra đặc biệt rất đẹp mắt, tóc của hần nhuộm thành ngân bạch sắc, nhân tộc nhuộm tóc màu ngân bạch chính là thiên giới, hơn nữa hần thích mặc một thân màu bạc khôi giáp cùng bộ ngoại bào màu đen duy nhất toàn bộ server, cả server này muốn tìm một nhân vật cùng chức nghiệp giống như hần đúng là rất khó tìm.

Ước chừng là kiếm khách tóc đen kia cấp không cao, hơn nữa Lục Đồng trang bị cực phẩm, phòng ngự khủng, bị chém một đao cũng không việc gì. Ở

Thệ Thủy thường xuyên sẽ có ngoạn gia ác ý giết người, mà một số nhiệm vụ bắt buộc phải đến nhận ở NPC tại Thệ Thủy hoặc phải đi qua độc đạo Thệ Thủy. Lục Đồng xoay người, quảng một cái kỹ năng phong ấn, thừa dịp đối phương không thể cử động trong 5 giây, thả hải tử đi ra phóng thêm một kỹ năng “mê muội”, cho nên kiếm khách trên căn bản cứ mặc sức cho nàng giết mổ.

Sau khi giải quyết xong kiếm khách hành thích nàng, Lục Đồng mang theo hải tử đi đường vòng. Lâu Đồng Đồng cảm thấy giết người là rất tanh tưởi, để con trai bảo bối gặp quá nhiều máu không được hay lắm.

Ai biết đi được không bao xa, kiếm kia khách mang theo một nhóm người ngựa tới chặn nàng, ở kênh trước mặt chửi rủa rất khó nghe, Lâu Đồng Đồng cau mày buồn bực.

Trong ba cung thủ mẫn cấp, hầu như nick name Lâu Đồng Đồng cho tới bây giờ chưa từng thấy. Trong đầu hiện lên lời nói của Văn Hàn, đúng rồi, hôm nay không phải là ngày một nhóm ngoạn gia từ Long Đằng chuyển tới Lô Thủy? Những người này đại khái là mới chuyển tới.

Tóc đen kiếm khách gọi Hắc Báo, đánh cuộc nói Lục Đồng phía trước: “Nhân yêu sao?”

Lục Đồng không để ý đến hắn, tiếp tục đi về phía trước, Hắc Báo ước chừng cảm thấy bị lơ rất không thoải mái, cầm lấy đao lại vọt lên. Sau khi Lục Đồng đem Hắc Báo giết chết, lập tức ba cung thủ mẫn cấp mới cùng nhau vây công tới. Lục Đồng bị giết chết hai lần, bên cạnh có một cô nương cung thủ cũng tới hỗ trợ nàng, cũng bị giết mấy lần, buru hăn cung thủ cô nương lên mắng trên kênh thế giới.

『 thế giới 』 Nguyệt Quang Mị Nhi: (khinh bỉ) Thệ Thủy xuất hiện một đám chó điên, chó điên ăn cú không đổi coi như xong, thế nào lại một đám tụ lại cùng nhau giỡn trò. Một đám chó điên đến Thệ Thủy không ngừng cắn người, mẹ kiếp chó từ đâu tới thì cú về đi, Lô Thủy không hoan nghênh các người.

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: ai chọc đến Mị Nhi chúng ta? Nào, nói cho ta biết, ca ca giúp người báo thù đi.

Mới vừa rồi một số ngoạn gia cấp thấp ở Thệ Thủy bị ác ý giết chết, đè nén đã lâu, bây giờ có người mắng trên thế giới, cũng rồi rít bạo phát.

『 thế giới 』 Bạch Bạch: mới vừa rồi ta làm nhiệm vụ trải qua Thệ Thủy, bị giết chết 3 cấp.

『 thế giới 』 Roi da □: ta cũng vậy ta cũng vậy! Ta cùng đồng đội cấp số thấp, không giết được bọn chúng, mới vừa rồi ta nhìn thấy bang chủ Vô Song Lục Đồng cũng bị giết.

Kênh bang phái nổ tung, một đám thường ngày vẫn điên cuồng luyện cấp nay ngửa tay, muốn giết người, vừa lúc thay bang chủ báo thù. Lâu Đồng Đồng trấn an bọn hăn vài câu, trước không nên mạo muội hành động, nhìn tình huống rồi nói sau.

『 thế giới 』 Hắc Báo: Lão từ hôm nay chính là muốn dẫn người tàn sát Lô Thủy, khó chịu tới đi, lão từ chờ!

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Kết tinh tình yêu

=Một nhóm lớn ngoạn gia tụ tập ở Thệ Thủy, lời tuyên bố của Hắc Báo thành công để người Lô Thủy tức đến dựng lông, thế này nói rõ là không muốn sống nữa mà! Ngày thường giết người còn cố kỵ nhiều hay ít, sau này còn muốn một chỗ để sống trong khu này. Lâu Thượng Hữu Nhân tại vị đệ nhất cao thủ đã hơn một năm, trở thành thần tượng trong suy nghĩ ngoạn gia, mỗi lần người nào đó đối với hoạt động mới đưa vào game của nhà phát hành chống đối, chỉ cần Lâu Thượng Hữu Nhân cầm đầu, liền phiêu lưu chiến thắng. Trong Lô Thủy phát sinh chuyện gì liên quan đến ích lợi của ngoạn gia toàn bộ server, cũng sẽ đem hăn mang ra đứng mũi chịu sào, lần này lại có người dám phóng ra khiêu chiến muốn tàn sát Lô Thủy, đương nhiên phải đem Lâu Thượng đại thần mời ra.

Hắc Báo vừa kêu thêm người đến, 6 mẫn cấp ngoạn gia, hơn mười ngoạn gia gần mẫn cấp, toàn thân cực phẩm trang bị, chém chết một số ngoạn gia bản địa ở Lô Thủy.

Niết Bàn cùng Tung Hoành mọi người đều tới, lần này là lần đầu hai đại bang đối địch bắt tay hợp tác. Lâu Thượng Hữu Nhân dẫn theo một đoàn cao thủ, khí thế cuộn cuộn muốn thanh trừng những nhân vật ngạo mạn chuyển từ đến Long Đằng. Kỳ thực cùng một server mà đối kháng với nhau, đó là tương đối không sáng suốt, cho dù hơn mười cao thủ ngạo mạn từ Long Đằng chuyển tới nữa, cũng không thể nào địch nổi toàn bộ cao thủ server.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: Muốn tàn sát Lô Thủy? Hỏi trước hỏi ta có đồng ý hay không!

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: ngạo ngạo, thần tượng!

『 thế giới 』 Bạch Bạch: Lâu Thượng thần tượng, giết bọn họ! Đem bọn họ đuổi ra Lô Thủy!

『 thế giới 』 Roi da □: Lâu Thượng đại thần phải giúp chúng ta báo thù a, đám người kia thật là thật là quá đáng! Mọi người làm nhiệm vụ đều bị bọn họ cường bạo, chúng ta bị chết cực kỳ vô tội.

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: (gõ mõ) mới từ Long Đằng chuyển server tới đây liền dám làm càn như vậy? Chán sống sao.

Cuối cùng chính là Hắc Báo cùng mấy cái ngoạn gia Long Đằng chuyển tới bị giết, tập thể logout, bắt quá trước khi bọn hắn bị giết đến logout, ở trên kênh thế giới rống lên mấy tiếng thu hoàng đế nội kinh giá cao, thu cực phẩm vũ khí, kết quả gặp phải một đám người chửi rủa.

Lục Đồng xen lẫn trong đám người, hỗn chiến kết thúc, đang định mang theo con đi thăng cấp, Lâu Thượng Hữu Nhân phát tới muốn mời gia nhập đội ngũ, Lục Đồng gia nhập đội ngũ của hắn.

Người Tung Hoàng đang trong đội ngũ, Ngưng Ngưng Ninh thấy Lục Đồng mang theo hài tử, tròn mắt hiện lên hai trái tim hồng đập thành thịch.

『 đội ngũ 』 Ngưng Ngưng Ninh: “(sao mắt) Lục Đồng muội muội, con của ngươi thật đáng yêu!”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(xoay quanh) ta cũng cảm thấy.”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Muội muội, phát thuộc tính con của ngươi ta xem.”

『 đội ngũ 』 Ngưng Ngưng Ninh: “(nước miếng) nhất định rất cực phẩm, cha mẹ cỡ nào nên tảng, Thanh Hàn ca ca lợi hại như vậy mà.”

Là đội ngũ của ca ca, trong đội tất cả cũng coi như là người quen biết, Lâu Đồng Đồng ở kênh đội ngũ phát thuộc tính hài tử nhà mình.

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “(tròn mắt) kỹ năng quá rác rưởi a. . .”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(mở hôi lạnh) ta biết. . . Chúng ta đang tính toán giúp hài tử đổi kỹ năng. Hài tử trừ một cái kỹ năng mê muội, những khác cũng rất yếu, bắt quá có thể cải thiện kỹ năng thông qua việc hoàn thành nhiệm vụ nhất định.

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: ” Thuộc tính hài tử như vậy có thể theo hướng kiếm khách phát triển, Ma Nguyệt cũng được, chẳng qua là kiếm khách bạo kích sức lực còn mạnh hơn, lão công ngươi nói như thế nào?”

Lâu Đồng Đồng yên lặng nhìn chằm chằm màn ảnh máy vi tính, viết chữ.

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Tiểu kiếm khách nha. Hài tử ta mang, hắn không cần. Ta là Ma Nguyệt, hài tử vẫn là theo chân môn phái hắn tốt lắm.” Tất cả hài tử đều có kỹ năng cứu sống, vừa có thể đảm nhiệm tiểu thầy thuốc, vừa có thể học tập kỹ năng các môn phái khác.

『 đội ngũ 』 Ngưng Ngưng Ninh: “(thờ dài) Kết tinh tình yêu sao? Ta cũng muốn nuôi dưỡng hài tử.”

Ca ca phát tới tư tin, Lâu Đồng Đồng nheo mắt, nhún mồm.

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Muội muội, lần trước ngươi nói có một người nam sinh theo đuổi ngươi, ngươi đã tiếp nhận rồi?”

Lục Đồng: “Không có. . .”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Ừ, không có gì, chuyện như vậy không cần phải gấp gáp. Ngươi cũng còn nhỏ, lại không có kinh nghiệm, dễ dàng bị nam nhân xấu xa lừa gạt. Ta cho ngươi kiên định, chờ sau này giới thiệu cho ngươi một tình anh nam nhân.”

Lâu Đồng Đồng day huyệt thái dương có chút phiền não, làm thế nào cùng ca ca nói mình đã có bạn trai? Hơn nữa còn là từ trong trò chơi nhận thức, gặp mặt một lần mặt liền xác lập tình nữ quan hệ. Ca ca có thể hay không rất tức giận, sau đó tìm sư phụ tính sổ?

Lục Đồng: “Ca, ngươi đã nói nếu như cảm giác người kia cũng không tệ lắm có thể thử một chút, ta ta cảm giác sư phụ cũng không tệ lắm >_< “

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Các ngươi ở cùng một chỗ?”

Lục Đồng: “Vâng.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Rất tốt.”

Lục Đồng: “. . .”

Lâu Thượng ánh mắt cao, có thể được ca ca đánh giá như vậy, coi như phi thường khó khăn. Kỳ thực Lâu Thượng cùng Văn Hàn cũng được coi là quý tộc đệ tử, có chút thích đùa giỡn nữ nhân, có chút thích chơi đùa xe, hai người này cảm giác rất đặc sắc, thích chơi vòng đu.

Mở ra phó bản, Lâu Đồng Đồng cũng không cùng ca ca viết chữ nói chuyện phiếm nữa, chuyên tâm giết quái. Trong đội ngũ Lục Đồng cấp thấp nhất, cũng may năng rất cơ trí, thao tác tốt, người khác cũng sẽ không cảm thấy năng phiền toái.

Nửa giờ sau, trên kênh thế giới lại nổ tung, Hắc Báo suất lĩnh một số người đang chờ sáng lập bang phái.

『 thế giới 』 Hắc Báo: hôm nay những gì các người cho ta, sau này ta chắc chắn hoàn lại gấp bội!

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: có bệnh! Đều bị Lâu Thượng thần tượng giết logout còn dám phóng rắm!

『 thế giới 』 Chiến Sĩ: Tiểu bằng hữu người còn chưa cai sữa sao? Về nhà bú mẹ đi.

『 thế giới 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong: A Báo, nói xin lỗi.

『 thế giới 』 Hắc Báo: đại ca!

Lâu Đồng Đồng nhìn ID Hà Xử Bất Thỉnh Phong liền ngây ngốc, hình như nick name trong trò chơi của Hà Thư chính là cái này, hoạt động chuyển server đã mở ra, Hà Thư là ngoại gia Long Đăng, chẳng lẽ hắn chuyển đến Lô Thủy?

Bọn người kia vừa rồi còn rống giận, giờ không người nào nói gì, ước chừng đang lên giải quyết nội bộ, tiếp theo Hắc Báo lại ở kênh thế giới công khai nói xin lỗi.

『 thế giới 』 Hắc Báo: Chuyện tối nay dừng ở đây, ta cho đại ca bảo đảm, sẽ không dẫn người trắng trợn tàn sát tiểu tài khoản nữa.

『 thế giới 』 Sơ Vãn Cấp Liễu Yên: cộng lòng a! lão tử Hôm nay bị giết 5 cấp, một ngày nào đó lão tử sẽ tính toán với người!

『 thế giới 』 Bạch Bạch: Đúng vậy! Mẹ ôi, cao cấp thì rất giỏi a! Cao cấp là có thể tùy tiện loạn tàn sát người!

...

Trên kênh thế giới rất nhiều tiếng mắng chửi người, càng mắng càng hăng, mắng đến nỗi bị hệ thống cấm nói.

Trong game《 Hư Vô 》 này cũng không sùng bái bạo lực giết người, hệ thống kỹ năng sống rất hoàn thiện, phương diện PK giết người có nhiều hạn chế, cái này giúp xây dựng được một loại an nhàn không khí. Hôm nay trong server thắng bằng trong phút chốc bị phá hủy, các ngoại gia dĩ nhiên phải tập thể đứng ra vây công cố gắng trống đồ.

Lâu Thượng không ở trên kênh thế giới nói chuyện nữa, bởi vì chuyên tâm hạ phụ bản, không cho Lâu Đồng Đồng giải thích rõ về chuyện Văn Hàn. Kỳ thực lúc bắt đầu Lâu Thượng quả thật cũng không biết Dịch Thủy Thanh Hàn chính là Văn Hàn, về sau có lần Lục Đồng cùng sư phụ ở Bạch Vũ Lâm làm thầy trò nhiệm vụ, Lâu Thượng tặng thêm Dịch Thủy Thanh Hàn làm hảo hữu, hàn huyên vài câu, mới biết được thân phận của hắn.

Trên kênh thế giới nhốn nháo trong chốc lát, Hắc Báo không lộ diện nữa, trên thế giới dần dần yên tĩnh trở lại, chỉ còn lại có các loại thu mua đồ, bán đồ, câu tổ làm nhiệm vụ tin tức.

Hệ thống nêu lên phụ quân của người Dịch Thủy Thanh Hàn login, Lâu Đồng Đồng cho sư phụ gọi thư, hỏi hắn có muốn hay không cùng nhau xoát phụ bản. Có Dịch Thủy Thanh Hàn gia nhập, đội ngũ trong nháy mắt biến thành bạo lực cường đội, xoát kinh nghiệm cực kỳ nhanh chóng, làm cho nhân khẩu trong đội ngũ nuốt nước miếng liên tục .

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “Lần này người Long Đăng chuyển tới server chúng ta, hỗn loạn là không thể tránh khỏi. Lại hôm nay vừa bắt đầu đã gây chuyện, sau này còn không biết trầm trọng thế nào.”

『 đội ngũ 』 Ngưng Ngưng Ninh: “Không sợ! Đã có lão đại chúng ta ở đây!”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ta đã tra xét tư liệu của Hà Xử Bất Thỉnh Phong, Long Đăng bảng PK đệ nhất mãn cấp ngoại gia, hắn môn phái là Vân Thiên Cung, có thể đem Vân Thiên cung chơi đến cái trình độ này, coi như là một cường nhân, hắn lại mang theo một con thần thú chuyển server tới nữa. >_< “

Lâu Đồng Đồng còn chưa nói hết, người này chính là Hà Thư, nàng nhận thức.

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đồng Đồng, người đối với hắn cảm thấy hứng thú như vậy?”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “. . .”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Di, muội muội, ta nhớ kỹ người nói có một nam sinh họ Hà theo đuổi người, hắn cũng chơi vòng du, dường như ở Long Đăng, chẳng lẽ chính là Hà Xử Bất Thỉnh Phong?”

『 đội ngũ 』 Ngưng Ngưng Ninh: “Thanh Hàn ca ca, tình địch của người xuất hiện oa oa!”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Vô phương, Đồng Đồng chỉ thích ta.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “. . .”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Đồng Đồng, thích ca ca sao?”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Thích. . .”

『đội ngũ』 Ngưng Ngưng Ninh: “(gào thét) vậy Lục Đồng muội muội yêu thích ta sao?”

Ngưng Ngưng Ninh cô nương này tính cách ôn hòa, cũng nhiệt tâm, nhiều lần xoát phó bản cũng chịu trách nhiệm coi sóc lượng máu của Lục Đồng, nhiều lần Lâu Đồng Đồng ở trên kênh thể giới làm nhiệm vụ thu tài liệu quý hiếm, Ngưng Ngưng Ninh cũng giúp nàng.

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Thích. . .”

『đội ngũ』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “(khóc lớn) ta thì sao?”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “. . .”

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngô, phu nhân ta quá thiện lương, nàng không muốn thương tổn các người.”

『đội ngũ』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “(tím) trước kia Đồng Đồng ngày ngày chờ ta tan học, trong mắt của nàng chỉ có ta, khi đó người ở đâu?”

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chuyện cũ nha, bây giờ Đồng Đồng có ta bạn trai là ta, làm ca ca cũng không có chỗ trọng dụng.”

『đội ngũ』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “(giận) Đồng Đồng! Người dám vứt bỏ ca ca? !”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “(mở hôi lạnh) các người có thể hay không chuyên tâm xoát phó bản?”

Theo lệ mỗi đêm sau khi logout là đến gọi điện thoại, Lâu Đồng Đồng nghiêng người nằm ở trên giường, nắm góc chăn, nghe Văn Hàn nói chuyện. Tuy bề ngoài cùng trước kia không có gì bất đồng, tùy ý hàn huyên chuyện trong trò chơi, hàn huyên những việc vặt trong cuộc sống hằng ngày. Lâu Đồng Đồng trong lòng cảm giác trở nên kỳ diệu, khi tình cảm được xác định, nàng rất vui sướng.

Môn học tự chọn đi trễ, chỉ còn lát chốc vài ghế trống, Lâu Đồng Đồng cùng Tiểu Vũ chỉ có thể tách ra ngồi. Lâu Đồng Đồng sau ngời xuống mới phát hiện bên cạnh chính là Hà Thư, đột nhiên có chút không được tự nhiên. Hà Thư quay đầu cùng nàng cười cười: “Đồng Đồng, không nghĩ tới người cũng chọn khóa học này.”

“Ừ.” Lâu Đồng Đồng gật đầu. Cái khóa học này cùng vô duyên có liên quan, trong túc xá chỉ có Lâu Đồng Đồng cùng Tiểu Vũ chọn, không nghĩ tới lần này nàng ngồi vào bên cạnh Hà Thư.

Hà Thư nói: “Ta chuyển tới server của người, có rảnh rồi cùng nhau xoát phó bản làm nhiệm vụ sao?”

Lâu Đồng Đồng ngăn người, phỏng đoán đây vậy đại khái chẳng qua là hỏi cho có lễ tiết, có lẽ người ta cần bản không có ý định cùng nàng xoát phó bản làm nhiệm vụ. Chu Tư Thất đang Lô Thủy, Hà Thư chuyển server tới đây không phải là vì hoa khôi của trường sao? Lâu Đồng Đồng cũng có lễ tiết hỏi lại: “Được.”

Hà Thư còn nói một số chuyện trong trò chơi, cuối cùng nói: “Ta ở trong trò chơi tên gọi Hà Xử Bất Thịnh Phong, Đồng Đồng, người login hãy thêm ta làm hảo hữu.”

Lão sư vừa lúc bắt đầu giảng bài, Lâu Đồng Đồng hàm hồ “Ừ” một tiếng, nghe giảng bài.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Thích

Sau khi tan lớp Lâu Đồng Đồng nhanh chóng thu thập sách giáo khoa muốn rời khỏi, Hà Thư lại muốn mời nàng cùng đi ăn cơm. Theo lý mà nói cái này không nên a? Nghĩ lại, Lâu Đồng Đồng cảm thấy có lẽ đó cũng chỉ là hỏi cho có lễ, liền từ chối.

Hà Thư nhìn ra ngoài cửa sổ, nói “Người có hẹn sao?”

Lâu Đồng Đồng gật đầu: “Ừ.”

Hà Thư thẳng tắp nhìn nàng, như muốn nhìn thấu lòng nàng: “Người nam lần trước đưa người trở lại?”

Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, rất nhanh biết hắn nói đúng Văn Hàn. Hôm nay Hà Thư biểu hiện có chút kỳ quái, nàng cũng không muốn dây dưa nữa, đôi mắt sáng rực mím môi cười: “Đúng a, cùng bạn trai ăn cơm với nhau thì có gì đâu.”

Nét mặt Hà Thư trong nháy mắt suy sụp, lại rất nhanh khôi phục như cũ, lúc này Chu Tư Thất cuối cùng cũng đi tới, giày cao gót đát đát vang lên, đôi mi được đánh màu tím nhạt, lộ ra một vẻ quyến rũ, thấy vậy Lâu Đồng Đồng nghiêng răng nghiêng lợi, ngầm hạ quyết định phải trang điểm xong mới đi gặp Văn Hàn.

Chu Tư Thất giọng nói uyển chuyển: “Thư, còn không đi a?”

Lâu Đồng Đồng quay đầu len lén liếc mắt, trong lòng rất không được tự nhiên, nếu như mình cùng hoa khôi của trường đứng ở trước mặt Văn Hàn, mình có thể được hắt dưng ánh mắt lại nhìn? Thử nghĩ xem nếu như ban đầu Dịch Thủy Thanh Hàn nhìn thấy hoa khôi trước, có cùng nàng kết hôn hay không?

Ngoài cửa sổ là mặt hồ trong vắt lán tăn sóng nước, có một người ôm con mèo nhỏ ngồi phía sau xe đạp đi ngang qua, tiểu hắc miêu tựa hồ đang nhìn chăm chăm Lâu Đồng Đồng, tâm tình của nàng đột nhiên tốt lên, cũng suy nghĩ nhiều nữa, nhân nhạ nói một tiếng “Ta đi trước” đã ra phòng học.

Cùng Văn Hàn hẹn lúc 5 giờ, bây giờ là 4 giờ 40 phút, vẫn có thời gian trở lại ký túc xá trang điểm.

Lâu Đồng Đồng mang đồ trang sức trang nhã, trang điểm phon phớt, thời điểm Văn Hàn trông thấy nàng, hai tay đang cầm ở túi áo khoác, gương mặt bỗng trở lên ngầy ngốc. Lâu Đồng Đồng cảm nhận được tầm mắt nóng rực của hắn, cúi đầu bước tới, đôi mắt biết cười cong cong, vừa nhu thuận vừa mê người.

Văn Hàn nhìn nàng cười như không cười, Lâu Đồng Đồng sờ sờ lỗ mũi, nói: “Em hôm nay rất khó coi sao?”

Hắn vừa gạt đầu vừa mạn bất kinh tâm nói: “Tài nghệ trang điểm còn cần nâng cao, tổng thể mà nói cũng không tệ lắm.”

Lâu Đồng Đồng xụ mặt, mắt húng: “Anh cũng không phải là người trang điểm chuyên nghiệp, đã kích lòng tự tin người khác rất có cảm giác thành tựu?” Lần này nàng đã chuẩn bị thật lâu a.

Hắn đưa tay vuốt mái tóc dài của nàng, “Không cần mắt húng, cho dù em không trang điểm cũng rất đẹp mắt, anh rất thích.”

Lâu Đồng Đồng ngẩng đầu nhìn hắn một cái, nhu thuận nhỏ giọng đáp: “Vâng.”

Văn Hàn kéo tay của nàng đi, nói: “Đi thôi.”

Nơi đến tới nay là một quán ăn bí ẩn, Lâu Đồng Đồng dường như nhìn thấy một vài ngôi sao, ca sĩ, có chút há hốc mồm, loại địa phương này hắn làm sao mà biết được?

Văn Hàn tựa hồ nhìn thấu tâm tư nàng, nhân nhạ nói: “Nơi này có một vài thứ ăn được.”

Tuy chỉ cùng hắn qua lại thời gian ngắn, Lâu Đồng Đồng cũng biết hắn đối với việc ăn uống đặc biệt coi trọng, đồ ăn bình thường thật đúng là không nhập được vào miệng hắn. Nếu may mắn được hắn tán thưởng là thức ăn ngon, như vậy cũng có thể đạt tới cấp bậc ngự thiện cung đình cổ đại.

Lâu Đồng Đồng liếc hắn một cái: “Nhưng là thật xa, chỉ là ăn bữa cơm lại phải tới nơi xa như vậy. Em hoài nghi một ngày nào đó anh bởi vì thức ăn không thể nuốt mà bị chết đói.”

Văn Hàn cười híp mắt vò nhẹ tóc của nàng, nói: “Chết dưới hoa mẫu đơn so với chết đói tốt hơn, cho anh chọn anh sẽ chọn cái thứ nhất.”

Lâu Đồng Đồng gạt tay của hắn, nói: “Vậy anh đi chết đi.” Luôn như vậy đùa giỡn nàng, nàng phải có phản kháng!

Hắn bật cười vang, trong hành lang tối tăm khẽ loan miệng, ghé sát tai nàng nói, hơi thờ ảm áp: “Anh mà chết đi em làm sao, chẳng lẽ em muốn làm quả phụ sao?”

“...” Lâu Đồng Đồng xoa xoa lỗ tai đã hồng hồng, mặc kệ hắn, tiếp tục đi thẳng về phía trước. Đứng ở cuối hành lang là một nữ nhân đội mũ lưỡi trai, lúc này nàng thấy rõ ràng, chính là ca sĩ Mạc Yến Yến yêu thích.

Lâu Đồng Đồng quay đầu lại giật giật áo Văn Hàn, thấp giọng hỏi: “Người kia có phải hay không gọi Trần Nhất Nhất?”

Văn Hàn nhìn qua một cái, đem mặt cúi xuống sát nàng nói: “Đúng a.”

“Em muốn giúp bạn cùng phòng xin chữ ký của nàng.”

“Lần sau anh giúp em, người ta không thích ở chỗ này bị nhận ra.”

Lâu Đồng Đồng ngờ ngác nhìn mặt của hắn, trong ánh sáng tối tăm, lỗ mũi xinh đẹp của hắn gần chạm vào mặt mình. Khoảng cách gần như vậy, tim đập thật là nhanh, giống như gắn thêm mô tơ vậy. Kỳ thực hắn lớn lên thật sự rất đẹp trai, đặc biệt là đôi mắt câu hồn, khi ánh đèn chiếu xuống, hắn không cần dựa vào bất kỳ thủ thuật nào cũng có thể chiếm được ánh mắt của mọi người.

Khóe miệng của hắn cong cong, trong mắt chứa nụ cười thật sâu nhìn nàng. Lâu Đồng Đồng yên lặng quay đầu, trước kia nàng còn có thể đứng dậy mạnh mẽ nói mình sẽ không bị sắc đẹp sở mê, bây giờ lại nói như vậy rõ ràng là khí lực không đủ.

Văn Hàn soa soa lỗ tai của nàng, thấp giọng nói: “Em ngấm một lát nữa cũng không sao, anh không thu tiền.”

Lâu Đồng Đồng hít một hơi, hắn hành vi vừa không quá phận, vừa làm cho người ta tâm ngứa khó nhịn, dường như ước gì hắn thân thiết hơn nữa

“Sư phụ, ở trong trò chơi thế nào không nhìn ra người có kinh nghiệm như vậy?”

” Có kinh nghiệm cái gì?”

Lâu Đồng Đồng quay đầu nhìn hấn: “Đã lừa gạt không ít nữ sinh nha.”

Văn Hàn cực kỳ vô tội trở về ánh mắt thuần khiết, “Không có, mới lừa gạt một người là em, vẫn là lừa thật lâu mới lừa gạt tới tay.”

“Ai tin.”

“Em có thể hỏi mẹ anh, anh đưa số di động của bà cho em, bà nói anh nếu không tìm bạn gái sẽ không cho vào nhà” hấn thân mật cụng cụng chán với nàng, tiếp tục giọng nói dụ dỗ nói, “Mẹ anh nhất định rất cảm tạ em, kỳ thực bà vẫn hoài nghi anh có vấn đề.”

“ . . ”

“Đồng Đồng, anh chưa nói với em, gia tộc bọn anh trong vòng luân quần người tìm đối tượng ưa thích đều là ngôi sao, cũng có vui đùa một chút mà thôi. Ba anh đối với anh quân giáo nghiêm, không cho phép lạm tình, ăn chơi trác táng. Cho nên quá khứ của anh rất trong sạch, anh xác định mình rất thích em mới có thể đối với em như vậy. Em còn có cái gì muốn biết?”

Lâu Đồng Đồng không nghĩ tới hấn nói với mình những thứ này, lúng ta lúng túng cúi đầu nói: “Không có” Ca ca nhà mình cũng vậy, trừ thích chơi võng du, cũng không có loại ham mê chơi đùa nữ nhân.

Văn Hàn một cái tay chống vách tường, tay kia vòng ra một cái phạm vi, làm cho nàng giống như ở trong lòng của mình, hấn nói: “Kỳ thực anh biết em cũng không phải là ở trong trò chơi, thời điểm trung học anh đã nhận thức anh của em. Anh cùng hấn không học cùng cấp, bọn anh ở trong đội bóng rổ của trường, anh thường xuyên nhìn thấy em tới chờ hấn về nhà. “

Lâu Đồng Đồng đột nhiên nhớ tới một đại sự, Tô Văn dường như có nói lúc học trung học có một đại soái ca theo đuổi mình, người kia dường như chính là Văn Hàn?

Nàng ngẩng mặt hỏi: “Vậy anh thời trung học đã yêu thích em?”

“Không có nha, bắt quá khi đó dường như có lời đồn đãi anh đuổi theo em, đúng là không có chuyện kia.”

Đúng vậy a, nếu không nàng làm sao có thể không có ấn tượng? Còn làm cho Tô Văn chỉ trích nàng thật lâu, luôn nói nàng không hiểu được phong tình, chuyện trọng yếu như vậy lại đem quên.

“Vậy bây giờ thì sao? Em dường như không có ưu điểm gì, anh yêu thích em sao?” Hỏi ra liền có chút hối hận, Lâu Đồng Đồng cảm giác mình hình như là rất ấu trĩ, rất ngu rất ngốc.

Ánh sáng càng ngày càng tối, thấy đầu của hấn tiến lại càng ngày càng gần, Lâu Đồng Đồng cực kỳ nhanh nghiêng đầu, hấn, hấn, hấn không phải là muốn hôn nàng đi. . .

Nàng sẽ bởi vì tim đập quá nhanh mà chết mất. . .

Văn Hàn đưa tay đem mặt của nàng cưỡng chế xoay lại, bức bách nàng phải nhìn mình. Hơi thở ấm áp của hấn phun trên mặt nàng, hấn nói: “Ừ, rất thích. Em xem chúng ta cũng đã nhận thức lâu rồi, trong trò chơi hài tử cũng lớn như vậy, anh nhất định là thích em. Ưu điểm của em nha, nhất định là có. Em có đôi khi thoát nhìn ngơ ngác, rất dễ bắt nạt.”

Lâu Đồng Đồng giận: “Này được coi là ưu điểm sao? !”

Hấn nghiêng đầu nghĩ trong chốc lát, nghiêm trang nói: “Nếu ngay cả cái này không được tính thì anh không thể nghĩ ra.”

Lâu Đồng Đồng làm ra vẻ muốn bám tay hấn, bị hấn dùng lực nắm lấy. Bên cạnh một phục vụ sinh đi qua, rất thể thiếp làm bộ không nhìn thấy, cúi đầu cực kỳ nhanh rời khỏi.

Lên võng du, Lâu Đồng Đồng cho cấp 102 Lục Đồng tây điểm, phát huy ưu thế Ma Nguyệt PK cường đại. Kỹ năng hài tử đã cải tiến một vài thứ, có một cái kỹ năng của kiếm khách hài tử một tuổi mới có thể thay đổi, bây giờ hài tử vừa đúng một tuổi, có thể làm nhiệm vụ. Trong trò chơi hài tử mấy tuổi cùng thực tế cũng không cao lên, mãi mãi đáng yêu, dùng trình độ nuôi nấng để tính toán.

Cùng Văn Hàn nói tới nay sẽ cho hài tử đổi kỹ năng, Lâu Đồng Đồng cùng người trong bang soát tài liệu xây dựng bang, đợi chờ sư phụ login.

Mang theo con ở Mộc Độ Thôn đi dạo, tình cờ nhìn thấy Tư Thất Thất mặc một bộ chiến bào điểm lệ đi tới. Lục Đồng làm bộ không nhìn thấy, mang theo con chậm rãi làm nhiệm vụ. Nhưng Tư Thất Thất lại không thể, cô nàng còn băn khoăn chuyện Lục Đồng không chấp nhận khiếu chiến.

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: “Lục Đồng, người bây giờ cũng cấp 102, ta vẫn chờ tới ngày hôm nay. Quyết đầu đi!

Lục Đồng không để ý nàng, tiểu hài tử mặc áo vải màu xanh chạy mau mấy bước, đuổi kịp nàng, đỉnh đầu tự động toát ra một hàng chữ: “Mẫu thân, mẫu

thân, chờ con một chút nha!”

Lâu Đồng Đồng bỏ qua người đi theo phía sau, hai mắt nổi lên hai trái tim hồng. Tiểu hải tử thật đáng yêu, thời điểm chiến đấu có thể sử dụng kỹ năng mê muội quái, sau khi nâng cấp kỹ năng lại càng thêm vừa lòng đẹp ý.

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: “Dù sao người cũng phải ra khu an toàn. Kỳ thực ta cũng không thích Dịch Thủy Thanh Hàn nhiều lắm, nhưng là, hần không xem trọng bề ngoài như vậy, lại đối với ta có chút khinh thường, ta liền hoài nghi hần ở thực tế đã kết hôn. Người cảm thấy thế nào?”

『 tư hàn huyền 』 người đối với Tư Thất Thất nói: “(thờ dài) ai.”

Lâu Đồng Đồng ngẩng đầu nhìn trời, tiểu quái thú trong lòng lại nổi dậy, muốn đùa giỡn cô nàng một chút, ai kêu nàng ta cứ luôn tới quẩn lấy mình. . .

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: “(trợn mắt) nguyên lai là thật sự? Ta nói mà, hần làm sao có thể nhìn thấy hình của ta vẫn thờ ơ, ta cũng rất đồng tình người, cẩn thận lão bà hần trong trò chơi tìm được.”

『 tư hàn huyền 』 người đối với Tư Thất Thất nói: “Trò chơi thôi mà, cũng không lo .”

Lâu Đồng Đồng yên lặng tóm lấy lỗ tai gấu bông, căn cứ tác phong của Tư Thất Thất, nàng chắc chắn sẽ không nháo trên thế giới, nàng rất để ý ấn tượng người khác đối với mình, chắc không hy vọng mình trở thành người chuyên gây thị phi trong mắt mọi người. Cho nên dù có nói dối nàng như vậy, nàng cũng sẽ không đi khắp nơi nói lung tung, ngược lại có thể còn giữ lại trở thành lợi thế sau này. Như vậy có thể làm cho nàng không quẩn quít lấy mình nữa sao? Lâu Đồng Đồng nhúc nhích, chuyện dường như đã phát triển trở thành hậu cung tranh đấu, Tư Thất Thất từ đầu không tìm sự phụ, chẳng qua là càng không ngừng muốn tìm nàng quyết đấu. Nếu như Lâu Đồng Đồng thua nhất định phải xóa tài khoản, Tư Thất Thất trong lòng sẽ nghĩ gì? Ta không chiếm được người cũng đừng nghĩ muốn được sao?

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tế tự

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: “Ai, xem ra người cũng thật đáng thương. Kỳ thực ta muốn quyết đấu cũng chỉ là để hấp dẫn ánh mắt của hần mà thôi, nếu như vậy, bây giờ ta đối với hần cũng không có hi vọng gì nữa.

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: “Kỳ thực có một người vì ta từ Long Đằng chuyển server tới, chính là Hà Xử Bất Thỉnh Phong. Hà Xử Bất Thỉnh Phong thực lực có thể so sánh với Lâu Thượng Hữu Nhân, hần lại cùng ta học một trường học.”

Nữ nhân thật là một loại sinh vật kỳ quái, có đôi khi thấy đối thủ của mình lâm vào tình cảnh khó xử, nàng lập tức có thể đem địch ý thu hồi, thay vào đó là một bộ tỷ muội thân thiết, cái gọi là nữ nhân tội gì làm khó nữ nhân đại khái chính là đạo lý này.

Lâu Đồng Đồng yên lặng, sự kiện chuyển server lần này gây ra huyền náo rất lớn, Hà Xử Bất Thỉnh Phong mang theo một nhóm ngoạn gia đứng đầu Long Đằng chuyển tới Lô Thủy, bây giờ Tư Thất Thất lại nắm chắc được Hà Xử Bất Thỉnh Phong, đúng là phù hợp phong cách của nàng.

Kỳ thực người là tới khoe khoang cùng ta à? Đáng tiếc Lâu Đồng Đồng đã được rèn luyện cứng cỏi, không hề bị dả kích. Là bởi vì chính miệng hần đã nói thích mình, cho nên bắt an đủ loại cũng hầu như biến mất không còn. Từ vòng du đến thực tế, mỗi người đều tiến một bước về nhau, lại không cảm thấy không tự nhiên. Lúc bắt đầu nàng cũng bắt an, lo lắng, trong vòng du này sinh tình cảm có thể hay không lâu dài, rồi đi trò chơi, chúng ta liền là người xa lạ. Nhưng sau khi đã gặp mặt, hần dường như có thể hiểu tất cả lo lắng của nàng, dùng một loại phương thức bắt buộc dù rất nhỏ cũng làm cho nàng hiểu kỳ thực hần cũng giống nàng đều nghiêm túc đối đãi với đoạn tình cảm này.

『 tư hàn huyền 』 người đối với Tư Thất Thất nói: “Là sao.”

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: “Là nha. Ai, sau này ta sẽ không ôm ảo tưởng với lão công người nữa, suy nghĩ một chút vẫn là Hà Xử Bất Thỉnh Phong tốt hơn.”

『 tư hàn huyền 』 Tư Thất Thất đối với người nói: “Ai, luyện cấp thôi, ta dừng ở cấp 102 thật lâu rồi. Bye bye nga!”

Hoa khôi của trường thiếu một người lắng nghe sao? Lại nói với nàng nhiều như vậy, hơn nữa không chú ý nàng đang phản ứng lạnh nhạt. Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, nhớ lại trước kia mình mở tài khoản sư phụ, cũng không đối đáp lại nàng, hoa khôi của trường vẫn có thể một mình nói thật lâu. . .

『 tư hàn huyền 』 người đối với Tư Thất Thất nói: “Xin chào.”

Tư Thất Thất quay đầu rồi đi, Lục Đồng yên lặng dẫn hải tử đi giao nhiệm vụ. Ngoài cửa Mộc Độ Thôn một số ngoạn gia đứng vây xung quanh một vòng, ở giữa là một người tay cầm trường thương, một thân bạch y lay động trong gió rất đẹp mắt, nguyên nhân Lâu Đồng Đồng chú ý hần chủ yếu là vì

tên ID, là Hà Xử Bất Thỉnh Phong.

Lâu Đồng Đồng từ đầu cũng không tính toán cùng Hà Thụ ở trong trò chơi có giao tình gì. Hoa khôi đồng học biết hẳn chính là Hà Thụ, kiên quyết từ bỏ Dịch Thủy Thanh Hàn chạy hướng Hà Xử Bất Thỉnh Phong ôm ấp. Một nguyên nhân không thể quên, chính là Hà Thụ lớn lên không tệ, đứng cạnh hoa khôi rất xứng đôi, mà hoa khôi bị Lâu Đồng Đồng lừa bòn là Dịch Thủy Thanh Hàn kỳ thực ở thực tế kết hôn. So sánh sơ sơ một chút, vẫn là cái bánh bao thơm ngon Hà Thụ này hạ khẩu tốt hơn..

Thực ra Lâu Đồng Đồng cho tới bây giờ vẫn chưa nói với hắn nick name mình trong trò chơi.

Ra khỏi Mộc Độ Thôn, chính là Đan Dương Bình Nguyên, dưới nhà sàn tinh xảo có một NPC đang rèn vũ khí. Nghe nói ở Đan Dương Bình Nguyên có một nhiệm vụ ẩn dấu, chỉ cần đem nhiệm vụ này hoàn thành, có thể tăng thuộc tính cùng hiệu quả kỹ năng của hải tử. Cực phẩm hải tử thật không dễ nuôi dưỡng. Lâu Đồng Đồng tính toán một chút, nếu như có thể hoàn thành nhiệm vụ ẩn dấu lần này, đem kỹ năng hải tử đổi thành tổ hợp hoàn mỹ nhất, nâng một cái cấp 102 Ma Nguyệt mang theo nhi tử, đơn đầu cấp 130 bất kỳ một nào môn phái căn bản không thành vấn đề.

Sau này chờ Lục Đồng Đồng cao lên rồi, đó chính là nữ yêu vô địch. . .

Lâu Đồng Đồng càng nghĩ càng không thể chịu được, nhịn không nổi cùng Tiểu Vũ chia xẻ viễn cảnh tương lai, nhưng cô nương không có lương tâm kia đang cùng phu quân nhà mình Khuynh Thành Tiểu làm nhiệm vụ phu thê, không có gian đáp lại nàng. Lâu Đồng Đồng rất là hận hực. Trước kia Tiểu Vũ còn chưa kết hôn, suốt ngày nháo loạn bắt nàng cùng nhau xoát phó bản. Hiện nay Tiểu Vũ cũng bước chân vào cánh cửa trò chơi hôn nhân, dường như tình yêu qua mạng có khuynh hướng càng lúc càng lớn. Lâu Đồng Đồng cũng yêu qua mạng, nên không có lập trường gì ngăn cản Tiểu Vũ. Khuynh Thành Tiểu không ở thành phố M, hơn nữa cũng đã ra xã hội công tác mấy năm, Lâu Đồng Đồng rất lo lắng thay nàng.

Lục Đồng nhấn mấy lần vào NPC, cũng không có phản ứng đặc thù gì, xem ra nhiệm vụ ẩn dấu dưỡng dục hải tử cũng không phải là dễ dàng phát động như vậy.

Lâu Đồng Đồng treo máy chạy vào toa lét, khi trở về đã phát hiện mình bị giết. Nhi tử lại rút một cái kỹ năng, Lâu Đồng Đồng phẫn nộ. Ở Đan Dương Bình Nguyên giết người là sẽ bị NPC truy nã 24 giờ, người kia có thâm thù đại hận gì với nàng?

『 thế giới 』 hệ thống: Đan Dương Bình Nguyên chính là thánh địa Vọng Hưng tộc, kiêng kỵ máu tanh. Ngoạn gia Hắc Báo chọc giận thủ lĩnh Vọng Hưng tộc, đã bị truy nã.

Lâu Đồng Đồng đưa mắt nhìn quanh, Hắc Báo chưa đi xa, hắn đã bị NPC cuốn lấy.

Lục Đồng sống lại, thu hồi hải tử, giúp đỡ NPC một tay, làm cho Hắc Báo sắp sửa trốn thoát bị NPC xiềng xích khóa lại.

『 thế giới 』 hệ thống: thật bất hạnh, ngoạn gia Hắc Báo đã bị thủ lĩnh Vọng Hưng tộc bắt được, đang áp giải lên đài Tế Tự.

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: oa oa! Tế Tự! Đó không phải là muốn bạo hoa cúc? Ngao ngao. . .

『 thế giới 』 Hủ Hủ Canh Kiện Khang: ngao ngao ngao! Đặc sắc khó gặp! Nhất định phải đi xem!

Hành vi Tế Tự được hệ thống giải thích là hành vi hiến thân cho Âm Thần, được ghi lại trong Vọng Hưng tộc, mà Âm Thần lại là một nam thần hùng tráng. . . Chính điều này tạo ra một loại kính sợ từ trong tâm khảm đối với các nam ngoạn gia.

Trên kênh thế giới các hủ nữ sôi trào, rồi rít tính toán tổ đội đến xem náo nhiệt.

Lục Đồng một đường đi theo NPC, tận mắt Hắc Báo bị áp tải. Hắc Báo bạo phát, ở kênh trước mặt không ngừng nống chửi người, nhân yêu cái gì đều mắng rất trôi chảy, Lâu Đồng Đồng bình tĩnh không nhìn.

Cũng không lâu lắm viện binh đã tới, Hà Xử Bất Thỉnh Phong từ giữa không trung bay xuống, muốn cứu người đang bị xiềng xích khóa. Trên đường bị áp tải đến đàn Tế Tự có thể được cứu, nhưng là nếu đưa ra thiết kế Tế Tự biến thái như thế, vậy thiết kế cứu cũng phải đồng dạng biến thái.

Lục Đồng một đường giúp đỡ NPC áp tải Hắc Báo, nếu Hà Xử Bất Thỉnh Phong muốn cứu hắn, sẽ phải thay hắn đi Tế Tự, sau đó đánh bại thủ lĩnh, mà Lục Đồng trong quá trình hỗ trợ áp tải được hệ thống bảo vệ, người khác không giết được nàng. Cho nên Hà Xử Bất Thỉnh Phong đau đầu, bất kể thế nào cũng phải thương lượng với Lục Đồng. . .

Hắc Báo liền càng thêm đau đầu hơn, hắn không nghĩ tới Lục Đồng âm hiểm như vậy, lại đi giúp đỡ NPC áp tải hắn đến đàn Tế Tự, bị bạo cúc. . .

Không phải chỉ giết nàng một lần thôi sao?

『 thế giới 』 Hắc Báo: ta không phải chỉ giết ngươi một lần? Sao lại ác như vậy! Cùng lắm thì ta cho ngươi giết trở lại! Lục Đồng đại tổ tông, van cầu ngươi đừng hỗ trợ dùm ta, để đại ca cứu ta đi. . .

Bất kể hắn ở kênh trước mặt thế nào mắng, Lục Đồng chính là không để ý tới hắn, điều này làm cho nhịn đau phải kêu trên thế giới.

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: (kinh hô) Lục Đồng cô nương là muốn vì dân trừ hại sao?

『 thế giới 』 Hắc Báo: (giận) không phải chỉ thừa dịp ngươi treo máy giết ngươi một lần? Lục Đồng ngươi đồ nhân yêu, quá độc ác!

『 thế giới 』 Lục Đồng: người mới là nhân yêu , cả nhà người mới là nhân yêu. Dám giết con ta, chờ bị bạo cúc đi. ㄟ(▽)ノ

『 thế giới 』 Phù Bình: (sao mắt) bang chủ thật là lợi hại!

『 thế giới 』 Chiến Sĩ: (thở dài) chộc tới ai không chộc lại chộc tới người khó chơi!!! Có rắm mau phóng, chạy về Long Đằng đi thôi!

Lâu Đồng Đồng nhất thời không lưu ý, phụ thân nhi tử của mình lại login. Dịch Thủy Thanh Hàn theo tọa độ tìm tới đây, hơn nữa lại hướng Lục Đồng phát ra lời mời cười cùng tọa ky....cho nên phu thê hai người bọn họ cười Kỳ Lân thú vừa hỗ trợ áp tải Hắc Báo vừa ngắm phong cảnh.

Hắc Báo cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong tiếp tục chìm trong đau khổ. . .

『 tư hàn huyền 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong đối với người nói: “Xin lỗi, mới vừa rồi A Báo giết nhi tử của người. Người đã bị tổn thất cái gì ta bồi thường cho người có được hay không?”

Giọng điệu như vậy lộ ra vẻ ôn tồn lễ độ, thuộc về phong cách Hà Thụ. Lâu Đồng Đồng trong lòng vẫn khó chịu, kỹ năng hài tử bị rút một cái, mặc dù chỉ là một kỹ năng không thường dùng, nhưng đây là nhiệm vụ không trở lại.

『 tư hàn huyền 』 người đối với Hà Xử Bất Thỉnh Phong nói: “Con ta rút kỹ năng, làm sao người bồi thường ta? Người có thể đem kỹ năng con ta bổ xung trở lại, ta lập tức không truy cứu.”

『 tư hàn huyền 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong đối với người nói: “Ta chưa từng nuôi dưỡng hài tử, nghe nói kỹ năng hài tử rút là đi không trở về. Ta bồi thường những thứ khác cho người có được hay không? Người cứ mở miệng.”

『 tư hàn huyền 』 người đối với Hà Xử Bất Thỉnh Phong nói: “Sợ người không có khả năng bồi thường cho ta được hài lòng. Bị bạo cúc mà thôi nha, các người nên nghĩ thoáng một chút.”

『 tư hàn huyền 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong đối với người nói: “. . .”

Nói tới đây, rõ ràng chính là không chấp nhận bồi thường, Hà Xử Bất Thỉnh Phong không cố thuyết phục nữa.

Đại quân hủ nữ đã cuộn cuộn tới, Hắc Báo ngâm miệng giả bộ cảm điếc. Cảnh tượng Tế Tự thật sự là thâm trầm không nổi, hơn nữa âm thanh trong trò chơi còn có thể chế tạo ra tiếng ừ a của nam nhân. Đây chính là trong truyền thuyết bị bạo cúc. . .

Hắc Báo nhất thời roi lệ đầy mặt, sớm biết như thế sẽ không đi chộc vào Lục Đồng. . .

『 thế giới 』 Hủ Hủ Canh Kiện Khang: bắt đầu sao bắt đầu sao? (cười gian) ta đang chờ nghe âm thanh trò chơi!

『 thế giới 』 Hắc Báo: (khóc lớn) Lục Đồng đại tổ tông, người hạ thủ lưu tình, để đại ca cứu ta đi. . .

『 thế giới 』 Bạch Bạch: (cười gian) không phải không báo, mà thời cơ chưa tới. Gặp báo ứng đi!

『 thế giới 』 Nguyệt Quang Mị Nhi: (khuất phục) Dịch Thủy Thanh Hàn, ta yêu lão bà của người làm sao bây giờ. . .

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hồi Ky: (trợn mắt). . .

. . .

Lâu Đồng Đồng cho sự phụ gởi thư tín tức: “(tan nát cõi lòng) sự phụ, kỹ năng nhi tử của chúng ta rút một cái, bất quá may mắn không phải là kỹ năng thường xuyên dùng.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Không có chuyện gì, chúng ta đem kỹ năng nhi tử bổ sung đi.”

Lục Đồng: “(tan nát cõi lòng) kỹ năng rút không phải không thể bổ sao?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(vỗ đầu) hệ thống dưỡng dục mới xuất hiện, bây giờ kỹ năng hài tử có thể bổ. Kỳ thực anh vốn không thích cái kỹ năng kia, chúng ta bỏ một cái càng tốt đi.”

Lục Đồng: “Vâng”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Hôn

Tề Tự kết thúc, Hắc Báo bị đưa tiễn đến địa phủ, người tới vây xem náo nhiệt cũng dần dần tản đi. Lâu Thượng Hữu Nhân thông dong bước đến, ngồi Linh Thú tiến sát Lục Đồng, đỉnh đầu toát ra một hàng chữ: “Muội muội, cho người một thứ tốt.”

Hà Xử Bất Thỉnh Phong vừa xoay người đột nhiên dừng lại, hần nhìn phía Lục Đồng, dường như đang suy nghĩ cái gì đó.

Dịch Thủy Thanh Hàn ôm Lục Đồng ngồi trên biển dị Kỳ Lân thú, nói: “Cái thứ tốt gì?”

Lâu Thượng Hữu Nhân không nề tình: “Cũng không phải là đưa cho người.”

Lục Đồng tiếp nhận giao dịch, vật phẩm trong túi đồ một thanh tiểu kiếm lóe sáng, là bội kiếm cho tiểu hài tử sử dụng.

Lục Đồng: “Nhị tử còn nhỏ, hiện tại cũng không thể dùng vũ khí.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Theo như tốc độ luyện cấp của người, cũng không bao lâu nữa là có thể đem hài tử nuôi lớn.”

Người chơi khác cũng tản đi, Hà Xử Bất Thỉnh Phong đứng một bên bước tới, thử dò xét hỏi: “Đồng Đồng?”

Lâu Đồng Đồng ngẩn người, Hà Thu nhận thức ra mình? Thì vậy, danh tiếng ca ca nổi như cồn, tên thật cùng nick name trò chơi không thay đổi, Hà Thu lại biết tên anh của nàng, hơi suy đoán một chút là có thể đoán được cũng không có gì lạ.

Lục Đồng: “?”

Hà Xử Bất Thỉnh Phong: “Ta một mực chờ người thêm hảo hữu ta.”

Lâu Đồng Đồng không biết làm như thế nào đáp lời, sư phụ cùng ca ca đều hướng phía nàng nhìn chăm chăm.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Hần nhận làm người đi.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “. . .”

Lục Đồng: “. . .”

Sư phụ, người còn có thể giả bộ sao?

Hà Xử Bất Thỉnh Phong chân chờ: “Ngày đó chúng ta cùng đến giảng đường, ta đã nói với người tên trong trò chơi của ta, người có nhớ hay không?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngô, hôm nay tại sao lại đụng phải một người nhận lầm. Lão bà, chúng ta mang con đôi kỹ năng đi.”

Lục Đồng: “A. . .”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “. . .” Lâu Thượng trước máy vi tính gục đầu xuống bàn, phốc bật cười, người này đụng phải Văn Hàn liền trở lên bất hạnh. Lâu Đồng Đồng thật vất vả chọc được một dóa hoa đào, đáng tiếc người này lại bị Văn Hàn ngắt rụng.

Một làn gió nhẹ thổi qua, một thân bạch y phiêu bồng Hà Xử Bất Thỉnh Phong lại lộ ra vẻ thật buồn bã, hần đứng bất động tại chỗ, đoán chừng vẫn còn 囧 囧, nàng rốt cuộc phải hay không phải Lâu Đồng Đồng.

Nhiệm vụ ẩn dấu rốt cuộc vẫn không thể phát động, Lâu Đồng Đồng tâm không cam, tình không nguyện bỏ đi.

Sư phụ đi chế tạo vũ khí, Lục Đồng ở bên trong Tề Thành đi dạo một vòng, bỗng nhiên phát hiện giá cả đồ dùng hài tử đã tăng lên tận trời, hoàn hảo lúc trước nàng nghe lời sư phụ có tích trữ một lượng lớn đồ dùng hài tử. Bây giờ nhà phát hành mới cho ra hệ thống dưỡng dục mới, năng lực chiến đấu của hài tử tăng lên, rất nhiều ngoại gia cũng bắt đầu nuôi dưỡng hài tử, đồ dùng hài tử cung không đủ cầu, giá tiền liền tăng như như điều gấp gió.

Đi qua đi lại tình cờ thấy Hà Xử Bất Thỉnh Phong, Tư Thất Thất đứng ở bên cạnh hần, hai người thoạt nhìn đặc biệt xứng đôi.

Lục Đồng đi chưa được mấy bước, đã bị gọi lại.

Hà Xử Bất Thỉnh Phong: “Đồng Đồng.”

Các ngoại gia có đôi khi không chú ý kênh trước mặt, Lâu Đồng Đồng giả bộ mình không nhìn thấy thật, rẽ qua hướng khác.

Tư Thất Thất: “Người gọi ai?”

Hà Xử Bất Thỉnh Phong không ở kênh trước mặt nói chuyện nữa, có lẽ cùng Tư Thất Thất tư hàn huyền đi. Lục Đồng trà trộn vào trong đám người, biến mất không thấy gì nữa.

Nói giỡn, nếu như bị hoa khôi biết nàng chính là Lâu Đồng Đồng, lại bị hoa khôi hình dáng Dịch Thủy Thanh Hàn, nói không chừng Chu Tư Thất lại muốn làm thiêu thân lao vào lửa.

Đoạt bạn trai cái gì ghét nhất!

“Rất thơm, anh có muốn thử một cái?” Lâu Đồng Đồng nói.

Người nào đó có chút chán ghét nhìn bánh tương trong tay nàng, nói: “Vừa nhìn màu sắc này cũng biết mùi vị không tốt, làm sao em có thể thích ăn vật này.”

Lâu Đồng Đồng im lặng, hẳn đối với thức ăn quả nhiên không phải là chỉ bởi móc bình thường, dường như dạ dày hẳn rất tinh túy, kỳ thực bánh tương này mùi vị rất tốt.

“Nghe nói nhà ăn trường anh thức ăn rất khó ăn, vậy anh bình thường ăn cái gì?”

“Thế cho nên anh mỗi ngày cũng đều chạy ra bên ngoài ăn.” Văn Hàn đương nhiên.

Lâu Đồng Đồng lau lau miệng, ném khăn tay xuống, nói: ” Hừ hạ anh thật quá khó khăn, nhất định không ai dám gả cho anh.”

Hắn cau mày, không nói tiếng nào nhìn Lâu Đồng Đồng một hồi lâu, bắt đầu suy tư một vấn đề nhân sinh lớn.

Lâu Đồng Đồng thấy khuôn mặt anh tuấn của hắn cau lại, bắt đầu suy nghĩ xem mình có phải hay không đã đùa giỡn quá mức, tính toán sửa chữa lại, ai ngờ hắn mở miệng trước.

Văn Hàn nói: “Ừ, đây là một vấn đề nghiêm túc. Đồng Đồng, emi nên đi học nấu cơm, coi như là vì anh.”

Lâu Đồng Đồng im lặng đông cứng hồi lâu, nàng vẫn không muốn làm nấu cơm bà bà. Trọng điểm là cái vấn đề nghiêm túc này thế nào lại biến thành nàng không thể làm cơm, hẳn liền lấy không được vợ sao? !

Nàng nói: “Dứt khoát sau này chúng ta thuê đầu bếp được rồi.”

Văn Hàn cười híp mắt gật đầu: “Được.”

Đồng Đồng cô nương, người nói sau này, là nói đến lúc nào? Lâu Đồng Đồng trong vô thức đã bàn với hắn kế hoạch sống chung tương lai.

Đèn giáng sinh, trên đường đặc biệt náo nhiệt, các cặp tình lữ nắm tay nhau đi dạo phố, trong đó bao gồm Lâu Đồng Đồng cùng Văn Hàn.

Bên cạnh có rất nhiều các loại thú bông nhỏ xinh bày bán, Lâu Đồng Đồng trong lúc vô tình nhìn thấy một cái móc khóa làm bằng gỗ giống y như nhân vật trong một trò chơi nào đó, khuôn mặt hơn hờ lởi kéo người bên cạnh chen vào đi xem.

Không phải là nhân vật trong《 Hư Vô 》, là làm từ một ... trò chơi khác, nàng liền có chút thất vọng.

Văn Hàn xoa đầu của nàng, khoe miệng mỉm cười: “Em muốn nhân vật nào trong《 Hư Vô 》?”

Xung quanh rất nhiều người, Văn Hàn dán sát phía sau của nàng, Lâu Đồng Đồng xích vào hắn một chút, nói: “Em muốn chính là nhân vật Lục Đồng a.”

Hắn nói: “Anh sẽ lên mạng tìm, xem có hay không.”

Nàng nói: “Vâng.”

Các cửa hàng xung quanh truyền ra tiếng hát, y y nha nha bài hát mừng giáng sinh. Một tiểu cô nương ngẩng đầu ngo ngác nhìn Văn Hàn, kỳ sĩ anh tuấn họa trong tranh chính là lớn lên như vậy đi? Tiểu nam hài phía sau kéo nàng, giọng nói hung dữ: “Hắn có cái gì đẹp mắt!” Tiểu cô nương liếc mắt trừng hắn một cái, nói: “Tóm lại so với người dễ nhìn hơn nhiều!”

Lâu Đồng Đồng dậm dậm bả vai Văn Hàn, cười lên: “Văn Hàn, đang có người nhìn anh.”

“Hả?”

Tiểu cô nương mặt đỏ hồng nhìn hắn, hít sâu một hơi, tựa hồ nổi lên tất cả dũng khí nói: “Ca ca người thật xinh đẹp.”

Lâu Đồng Đồng nhin không được, “Phốc” bật cười một tiếng.

Văn Hàn cúi người soa soa đầu tiểu cô nương, cười nói: “Cám ơn a, em nhỏ cũng rất xinh đẹp.”

Tiểu nam hài bên cạnh vẫn nhìn chăm chăm Văn Hàn, vừa lởi kéo tiểu cô nương ra khỏi đám đông vừa to giọng nói: “Đi! Hắn dễ nhìn chỗ nào? Cũng không đẹp trai bằng ta.”

Lâu Đồng Đồng ôm cánh tay Văn Hàn cười không ngừng, hắn nói: “Thật đáng yêu. Có lẽ em khi còn bé cũng như vậy, nhìn người lớn lên đẹp mắt liền

trở nên ngơ ngác.”

Lâu Đồng Đồng đâm xuyên hần: “Kỳ thực anh muốn nói anh lớn lên đẹp mắt đúng không?”

Hần cười híp mắt hồi lại: “Ai nha, vẫn là lão bà hiểu rõ anh.”

Nàng không nề tình quay đầu.

Văn Hàn đem mặt của nàng xoay lại, hỏi: “Đồng Đồng, chúng ta đi xem phim?”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu thẳng thắn nói: “Em thà trở về lên võng du.”

Trong trò chơi có event đêm giáng sinh, vốn Lâu Đồng Đồng tính toán ở lý ký túc xá chơi trò chơi, nhưng chỉ một cú điện thoại của Văn Hàn gọi tới là nàng tung tăng chạy đến bên người hần.

Văn Hàn hai tay áp chặt vào mặt của nàng, nói: “Em cả ngày chỉ muốn chơi trò chơi thôi, vậy bây giờ chúng ta đi kiếm cái gì ăn đi?” Mặc dù trong trò chơi hai người vẫn thích dính lấy nhau, nhưng dù sao cũng chỉ có thể nhìn, không thể chạm, hần cảm thấy không đủ thoải mái.

Lại là một nhà hàng bí ẩn, phải rẽ rất nhiều con hẻm nhỏ mới có thể tìm được. Lâu Đồng Đồng cực kỳ bội phục, chỗ nào trong thành phố M có thức ăn ngon, là nơi đó có hình bóng của Văn Hàn.

Hần coi trọng việc ăn uống, rất thích sạch sẽ, mỗi lần nhìn thấy hần, hần đều trong trạng thái phi thường nhẹ nhàng khoan khoái, quả thực chính là sát thủ của tiểu nữ sinh, giống như bé gái vừa mới rồi.

Lúc trở về đi qua một cái quảng trường nhỏ, Lâu Đồng Đồng tựa hồ nghe như trong góc có tiếng mèo kêu, chết sống lôi kéo Văn Hàn đi vòng vào một con đường nhỏ tối đen như mực. Trời lạnh thế này, nàng hoài nghi có con mèo nhỏ bị vứt bỏ, chỉ có thể lui ở trong góc khóc nức nở đáng thương.

Vừa đi vào trong, tiếng mèo kêu đột nhiên ngừng lại, Lâu Đồng Đồng quay đầu, muốn hỏi một câu “Anh cảm thấy tiếng mèo con kêu ở đâu”, nhưng không thể hỏi ra lời. Bởi vì khuôn mặt hần cách nàng quá gần, gần gũi đến nỗi nàng dường như có thể nhìn rõ lông mi của hần dài thế nào.

Tim Lâu Đồng Đồng tựa hồ muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, gió lãnh thổi qua, vài sợi tóc trên trán hần lùa nhẹ trên mặt nàng, nàng cũng không dám động, sợ mình vừa động, môi sẽ đụng phải mặt của hần.

Tầm mắt của hần khóa chặt trên mặt nàng, đi từ lỗ mũi tinh xảo, đến đôi môi căng mọng, ánh mắt càng ngày càng táo bạo hơn.

Trong góc lộ ra một cặp mắt sáng, một con mèo nhỏ thăm dò đi ra nhìn bọn họ, con người đen bóng đưa qua đưa lại, bỗng nhiên có mùi thơm bay tới, nó hoan khoái “Meo meo ô” một tiếng, vui sướng chạy về nhà.

Lâu Đồng Đồng liếc thấy nó, vừa muốn kéo gần khoảng cách với Văn Hàn, đã bị hần chế trụ tay. Hần cũng không cho nàng có cơ hội chuẩn bị tâm tư, cúi đầu lập tức nhanh chóng hôn lên môi nàng.

Lâu Đồng Đồng bị làm cho kinh sợ, hai mắt mở to nhìn hần. Hần dò xét liếm đôi môi của nàng, ước chừng là cảm thấy bị nàng nhìn chăm chăm thật không có ý vị, dừng một chút, nói: “Ngoan, nhắm mắt.”

Lâu Đồng Đồng ngoan ngoan nhỏ giọng đáp: “A.”

Ngay trong nháy mắt, tay phải hần đặt lên hông của nàng, làm cho nàng dính sát vào hần, đầu lưỡi nhanh chóng trượt vào trong miệng nàng.

Lâu Đồng Đồng dường như cảm thấy trong miệng hần còn lưu lại mùi thơm của trà hương, làm cho người ta lưu luyến. Dĩ nhiên, đó chủ yếu là bởi vì mới vừa rồi hần uống qua trà.

Cảnh tối lửa tắt đèn, chung quanh không có ai, Văn Hàn lại càng không chút kiêng kỵ.

Thở dốc thật lâu, Lâu Đồng Đồng chống tay lên lồng ngực của hần, hơi thở không ổn định: “Em thế nào cảm thấy môi của em như muốn sưng lên.”

Tay của hần xoa lên mặt Lâu Đồng Đồng, hơi sử dụng sức, không để cho nàng quay đầu đi, giọng nói khàn khàn: “Dù sao cũng đã sưng lên, sưng thêm chút nữa cũng không khác biệt lắm.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .”

Lại qua một lúc sau, Lâu Đồng Đồng không thở nổi, dùng sức đẩy hần, nói: “Sư phụ, người có cần đói khát như vậy hay không?”

Văn Hàn nắm lấy cổ tay của nàng, rất vui mừng hôn nhẹ lên mặt nàng, nói: “Em bây giờ mới phát hiện a, kỳ thực anh khát khao đã lâu rồi.”

Lâu Đồng Đồng dùng cánh tay tự do kia gạt áo hần, lầm bầm nói: “Nơi này gió thật to.”

Hần lại tiếp tục hôn lên môi, lên mũi cùng đôi mắt, mới bỏ qua.

Lúc trở về, Lâu Đồng Đồng rất không có tư tưởng nói: “Chỗ kia giống như hắc điểm, nếu bị bao tải chum lên, rồi nện một trận, trăm phần trăm có thể thành công.”

Văn Hàn hắc tuyến, nói: “Vậy lần sau đổi lại chỗ sáng hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Hoa khô luận võ kén rể

『 thế giới 』 Ta Thích Mỹ Nữ: (nước miếng) Tư Thất Thất là của ta! Các ngươi cũng đừng cùng ta đoạt a!

『 thế giới 』 Lạc Hoa Lưu Thủy: Tất cả dựa vào thực lực nói chuyện! Hôm nay ta nhất định phải đem hoa khô cưới vào tay!

『 thế giới 』 Phấn Hồng Tiểu Diễm Tâm: Tư Thất Thất thế nào lại lẳng lơ như vậy, hoa khô thì rất giỏi a? Làm cho cả server nam nhân đều tập thể phát xuân.

『 thế giới 』 Sờ Sờ Động Nhân: Phấn Hồng Tiểu Diễm Tâm, ta là thấy ngươi đang ghen tỵ với Thất Thất nhà ta sao? Có bản lĩnh ngươi hãy làm cho nam nhân toàn bộ server này đều muốn đem ngươi lấy về nhà!

『 thế giới 』 Mỹ Diễm Kiều Hoa: ai, người ta đã có bản chất lẳng lơ từ trong xương rồi. Bình tĩnh xem đi.

Tư Thất Thất bỏ ra một số tiền lớn xin luận võ kén rể, người trụ lại cuối cùng là có thể cưới nàng. Cái tin tức này vừa xoát trên kênh thế giới, các nam nhân lập tức sôi trào, rồi rít mài guom, thẳng trang bị, muốn đem hoa khô lấy về nhà.

Rất nhiều kênh cũng bởi vì Tư Thất Thất luận võ kén rể mà náo nhiệt lên, trong bang Vô Song cũng nói tới Tư Thất Thất, càng nói càng bậy hơn. Bang chúng Vô Song bang làm một đám người rất biết hộ chủ, bọn họ đều nhận định Lục Đồng phải cùng Dịch Thủy Thanh Hàn. Nếu phu thê hai bọn họ không làm cho người ta tin phục vào nhân cách cùng sức quyến rũ, Vô Song bang chúng cũng sẽ không đoàn kết như vậy.

Lục Đồng muốn mời phu quân nhà mình cùng đi xem náo nhiệt, cho nên Dịch Thủy Thanh Hàn cỡi bạch mã, Lục Đồng cỡi sư tử, xen lẫn trong trong đám người.

Nói vậy hôm nay có thể thấy một số cao thủ PK, Lâu Đồng Đồng cảm thấy thật sự hứng thú chính là cái này, nói vậy sư phụ cũng sẽ đối với cái này cảm thấy rất hứng thú.

『 thế giới 』 ta là kỵ sĩ Lâu Thượng Hữu Nhân có tới hay không? Nếu như hấn tới, chúng ta cũng không cần lãng phí thời giờ.

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: lão đại của chúng ta sẽ không đi.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: Đúng vậy, thần tượng làm sao có thể cảm thấy hứng thú đối với loại nữ nhân này.

『 thế giới 』 Tiểu Quyền Nhi: ai nói Lâu Thượng Hữu Nhân không tới? Ta trên đài đã thấy hấn. Tư Thất Thất chúng ta xinh đẹp như vậy, hấn tới cũng rất bình thường.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: (tan nát cõi lòng) giả a?

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: ta chỉ đi xem luận võ, không hơn.

『 thế giới 』 Đình Viện Thâm Thâm: (sao mắt) ta cũng biết Lâu Thượng thần tượng không phải là cái loại nam nhân nông cạn mà.

Kênh thế giới tiếp tục ồn ào, thời điểm luận võ đã bắt đầu, dưới lời đài chặt ních ngoạn gia.

『 thế giới 』 Tư Thất Thất: cảm ơn mọi người quan tâm đối với Thất Thất. Đội người chiến thắng cuối cùng ta liền có gả cho hấn.

Không có gì bất ngờ xảy ra, các nam nhân lại sôi trào.

Luận võ bắt đầu, một số ngoạn gia cấp thấp rất nhanh đã bị đá xuống đài tỷ võ. Đến giai đoạn sau, là PK một chọi một, có phải cao thủ thao tác hay không là thể hiện ở giai đoạn này.

Lâu Đồng Đồng đang xem một cách say sưa, thỉnh linh một tư tin gửi đến làm nàng sững sờ.

『 tư hàn huyền 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong đối với ngươi nói: “Đồng Đồng, kỳ thực ta rất thích ngươi. Ngày đó ta cùng Chu Tư Thất cùng nhau tan lóp, bị ngươi bắt gặp, mà ta chưa giải thích với ngươi, là lỗi của ta.”

『 tư hàn huyền 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong đối với người nói: “Nghe nói Dịch Thủy Thanh Hàn ở trong hiện thực kết hôn? Tuy trong trò chơi thiết lập hôn nhân của người không thể ly hôn, nhưng người có thể xóa tài khoản, luyện lại cái khác được không? Ta dẫn người.”

Lâu Đồng Đồng toát mồ hôi, suy nghĩ từ ngữ để đáp lại hắn.

『 tư hàn huyền 』 người đối với Hà Xử Bất Thỉnh Phong nói: “Ta đã có bạn trai, chính là Dịch Thủy Thanh Hàn, người cũng đã gặp hắn. Người thích ta ta rất cảm kích, đáng tiếc không thể đáp lại tình cảm của người, xin lỗi.”

『 tư hàn huyền 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong đối với người nói: “Là ta nhận thức người quá muộn, hay là ta không tốt như hắn?”

『 tư hàn huyền 』 người đối với Hà Xử Bất Thỉnh Phong nói: “Ách, là chúng ta nhận thức chậm.”

Hai cái chọn một, nguyên nhân phía trước tương đối không đã thương người, Lâu Đồng Đồng quyết đoán chọn cái thứ nhất.

Kỳ thực lúc đầu khi Hà Thụ nói thích mình, Lâu Đồng Đồng cũng suy nghĩ thử qua lại với hắn một lần. Nàng hỏi Lâu Thượng, ca ca nói cảm giác thấy không tệ có thể thử một chút. Nhưng về sau nàng phát sai tin tức cho sư phụ, sư phụ nói nàng cùng Hà Thụ vừa mới gặp mặt, không cần suy nghĩ hắn. Lâu Đồng Đồng lại là một trạch nữ, khi đó nàng đối với tình cảm nam nữ còn không hiểu biết, liền nghe lời sư phụ, không cùng Hà Thụ tìm hiểu. Cự tuyệt hắn mấy lần, hắn cũng không hẹn nàng ra ngoài nữa. Sau lại nhìn thấy hắn cùng hoa khôi ở cùng một chỗ, Lâu Đồng Đồng càng không có ý nghĩ gì. Nhưng khi biết Tư Thất Thất coi trọng sư phụ, Lâu Đồng Đồng trong lòng cực kỳ khó chịu, nàng lại càng thêm xác định mình thích sư phụ.

Chuyện tình cảm, không thể nói ai tốt người liền thích, mà phải nói đến có cảm giác hay không. Lâu Đồng Đồng cảm thấy Văn Hàn rất tốt rất tốt, mỗi lần lại lo lắng phải hoa khôi của trường, mình sẽ phải thành bia đỡ đạn.

Hà Thụ trầm mặc.

Trên lôi đài đã đến hồi kịch liệt, kênh thể giới rất nhiều người đang suy đoán xem ai trở thành người chiến thắng cuối cùng.

Trên đài treo rất nhiều đèn lồng đỏ, lễ đường đã được chuẩn bị sẵn chỉ còn đợi tân lang và tân nương. Hệ thống xoát ra các tin tức của cuộc tỷ võ, người trên đài thì nóng lòng muốn xem hoa khôi mỹ nhân về nhà, người dưới đài thì ôm tâm tư muốn xem kịch vui. Có người vì lão công tham gia luận võ kén rể mà phải ly hôn, chửi rủa Tư Thất Thất, nam nhân thì biểu đạt ái mộ đối với hoa khôi, kênh thể giới càng ngày càng ảm ỉ.

Nữ nhân được gọi là hồng nhan họa thủy đại khái chính là như vậy

Lâu Đồng Đồng nghĩ, mình cùng Chu Tư Thất sét cho cùng là không giống nhau. Hoa khôi thích rất nhiều rất nhiều người ái mộ nàng, hơn nữa hy vọng chọn từ đó ra một người tốt nhất, mà Lâu Đồng Đồng lại cảm thấy làm vậy quá mức hao tổn tinh thần, gặp được người mình thích mới ra tay.

Trên lôi đài đột nhiên xuất hiện một người, hắn một thân bạch y, phía sau mang theo một con thần thú một sừng, chính là Hà Xử Bất Thỉnh Phong.

Tư Thất Thất ngồi ngay ngắn trên ghế bên cạnh lôi đài, nhìn hắn đi tới.

Hà Xử Bất Thỉnh Phong: “Thất Thất, ta cưới người.”

Lâu Đồng Đồng nhìn mấy vì tinh màn ảnh lác đác, có việc như vậy sao, nam nhân này mới một phút trước nói thích nàng, sau khi bị cự tuyệt lập tức tính toán kết hôn với người khác.

Tuy nói trong trò chơi hôn nhân không coi là cái gì, nhưng một khi đã động lòng, dù là trong thế giới giả thuyết, vẫn nguyện giao ra một tấm chân tình.

Trên lôi đài những ngoạn gia khác rối rít xem xét trang bị của Hà Xử Bất Thỉnh Phong, hơn nữa hắn lại mang theo một con thần thú, mọi người đều biết mình đã không có hi vọng.

Kết quả có thể đoán được, Hà Xử Bất Thỉnh Phong ôm mỹ nhân về nhà.

Hoa khôi mỹ nữ làm cho toàn nam nhân server sôi trào, rốt cục cũng gả đi được.

Mấy ngày nay có môn thi cuối kỳ, Lâu Đồng Đồng không thể lên võng du, thi xong nàng lên mạng ngay lập tức, thậm chí phát hiện Tiểu Vũ đã không còn xưng hô “Khuyên Thành Tiểu nương tử”.

Lâu Đồng Đồng ngồi trước máy vi tính trong phòng, không biết nên hỏi nàng thế nào. Tiểu Vũ âm thầm ly hôn, cũng không có nói với Lâu Đồng Đồng.

Chỉ do dự trong chốc lát, Lâu Đồng Đồng online, gửi thư cho Băng Thượng Vũ.

Lục Đồng: “Tiểu Vũ, người cùng Khuyên Thành Tiểu tại sao vậy?”

Băng Thượng Vũ: “Ly hôn thôi, hắn muốn đổi trò chơi khác, ta lại không giữ được hắn.”

Lục Đồng: “Kỳ thực ta nghĩ người cũng muốn cùng hắn phát triển đến trong hiện thực.”

Băng Thượng Vực: “Ai, lão nương lại không phải là lần đầu tiên kết hôn, ly hôn, nếu như mỗi hôn nhân trong trò chơi đều muốn phát triển đến thực tế, ta cũng không còn sinh lực gì nữa. Đồng Đồng, không phải là mỗi người đều có vận khí như ngươi, trong trò chơi không có nhiều Dịch Thủy Thanh Hàn như vậy. Cùng Kiều Đông Thành chia tay, ta đã thấy vô vị rồi. Một đoạn tình cảm là có thể duy trì đến cuối cùng, ta cũng không dám có hy vọng xa vời. Nhưng là ta cảm thấy ngươi rất có thể nha, hẳn đối với ngươi thật tốt.”

Lâu Đồng Đồng nhớ lại một lúc hai người chung một chỗ, Văn Hàn đúng là đối với nàng rất tốt.

Lục Đồng: “Ừ. . . Kỳ thực ta vốn là đã cảm thấy yêu qua mạng không tốt!”

Băng Thượng Vực: “Lâu Đồng Đồng ngươi rất xấu rồi nha! Ngươi và sư phụ ngươi không phải là từ yêu qua mạng bắt đầu sao? !”

Lục Đồng: “Là như vậy không sai, nhưng ta vẫn cảm thấy không tốt a không tốt. Nếu sau này ta cùng hắn chia tay, ta sẽ đi theo ngươi tương thân là được.”

Băng Thượng Vực: “Nếu như vị kia của nhà ngươi biết ngươi thậm chí đã có ý nghĩ chia tay, hẳn sẽ như thế nào?”

Lục Đồng: “. . .”

Lục Đồng: “Ta nói đùa. . .”

Lục Đồng: “Hào tử muội không thể bán đứng lẫn nhau! Tiểu Vũ ta yêu nhất ngươi!”

Băng Thượng Vực: “Thật không có tiền đồ, nhìn ngươi khẩn trương chưa kia. Dựa vào tác phong trước sau như một của hắn, nếu như hắn biết ngươi có ý nghĩ như vậy, cũng sẽ không tức giận tức giận gì đâu, bất quá chính là sẽ bắt ngươi sống chung, để ngươi thành thật một chút, ngoan ngoãn đi theo hắn.”

Lục Đồng: “Ngươi thật hiểu rõ hắn. . .”

Lục Đồng ở ngoại thành Nam Giao hái thuốc, trời xanh mây trắng, hoa cỏ như thảm thêu, phong cảnh tuyệt đẹp. Hà Xử Bất Thỉnh Phong ôm Tư Thất Thất ngồi trên thú cưỡi đi ngang qua, cũng không biết rốt cuộc có nhìn thấy Lục Đồng hay không, hoặc là nhìn thấy, hoặc là không nhìn thấy. Trong cái thế giới trò chơi này có nhiều ngoạn gia như vậy, trên đời lại có rất nữ nhân, Hà Thư cũng không để ý đến nàng cũng có đạo lý.

Có một nam nhân Ma tộc muốn đánh lén hai người trên thú cưỡi, Hà Xử Bất Thỉnh Phong phóng hai cái kỹ năng, liền đem đối phương đã bại.

Nam ngoạn gia đến từ Long Đẳng gần đây có thêm một cái ham mê, chính là vừa nhìn thấy Hà Xử Bất Thỉnh Phong liền xông lên đi theo hắn thành một đoàn, tất cả đều có chung nỗi hận đoạt thế.

Lâu Đồng Đồng yên lặng không xen vào chuyện của hắn, kỳ thực có rất nhiều nam ngoạn gia không cam lòng hoa khôi bị hắn cưới đi, không có việc gì cũng đánh lén Hà Xử Bất Thỉnh Phong vài cái.

Phòng trào toàn server lại có thêm một hạng mục, nhất là các nam ngoạn gia, chơi rất vui vẻ. Cho dù có vài người không có hứng thú đối với Tư Thất Thất, nhưng cũng đi theo thủy triều đánh lén Hà Xử Bất Thỉnh Phong. Biểu hiện mình rất biết đi theo trào lưu, thuận tiện rèn luyện thao tác, rất tốt rất thoải mái.

Hệ thống xoát ra, Boss Trần Tinh lại xuống nhân gian hại người, yêu cầu các ngoạn gia giúp thiên giới bắt giữ, vì thế trên thế giới lại đầy những tin cầu đội ngũ giết boss.

Nhiệm vụ giết Boss Trần Tinh mỗi tối thứ sáu lại đưa ra một lần, phần thưởng rất lớn, một khi hệ thống phát động, rất nhiều người liền tổ đội bắt đầu tìm BOSS. BOSS xuất hiện ngẫu nhiên, phải đi tìm từng bản đồ một.

Bên cạnh Lục Đồng đứng lúc xuất hiện một con quái hùng tráng, đầu trâu, thân hình ngựa, đại BOSS a, Lâu Đồng Đồng cho sư phụ gọi thư, hắn thiết lập tự động trả lời, đi tắm rồi.

Lâu Đồng Đồng đang định đem Tiểu Vũ gọi tới, liền phát hiện Hà Xử Bất Thỉnh Phong cùng Tư Thất Thất chẳng biết lúc nào đã đứng bên cạnh, muốn mời nàng vào đội.

Lâu Đồng Đồng 囧.

Hà Xử Bất Thỉnh Phong: “Nếu chúng ta cùng nhau nhìn thấy, vậy thì cùng nhau giết đi.”

Bây giờ cũng không thể nào gọi người đến nữa, cho dù có gọi cũng không kịp được tốc độ của Hà Xử Bất Thỉnh Phong, hơn nữa Hà Xử Bất Thỉnh Phong lại phát thêm hào hữu, không chấp nhận cũng không được.

Lục Đồng vào đội ngũ, thêm đủ các trạng thái, lại đem hài tử ra chuẩn bị chiến đấu.

『đội ngũ』 Tư Thất Thất: “Nha, Lục Đồng, ngươi cũng lên tới cấp 110.”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Ừ, ta có thời gian liền thích luyện cấp.”

『đội ngũ』 Tur Thất Thất: “Lão công, tối nay giúp ta luyện tài khoản nha, ta muốn lên tới cấp 110 để mặc quần áo mới.”

『đội ngũ』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong: “Được, bắt đầu giết BOSS.”

Mãn cấp Hà Xử Bất Thỉnh Phong lại thêm hai người cấp 110, giết Boss Trần Tinh cơ bản không có gì vấn đề, trong đội ngũ lại có thầy thuốc.

Tur Thất Thất ban đầu dám nói cùng Lục Đồng quyết đấu, thao tác tuy không kém cỏi, nhưng cũng không thể nói là tốt, mà Lâu Đồng Đồng thao tác loại này cũng không phải là mỗi một nữ ngoạn gia là có thể đạt được.

Giết một nửa, Lâu Đồng Đồng tính toán BOSS chuẩn bị bạo phát, bành bạch viết chữ.

『đội ngũ』 Lục Đồng: “BOSS chuẩn bị bạo phát, bảo vệ lão bà của ngươi.”

Thời gian cấp bách, Lâu Đồng Đồng trực tiếp viết tình lược, Tur Thất Thất né tránh thấp, bị BOSS bộc phát đập cho một cái, căn bản sẽ phải chết ngay tại chỗ.

Quả nhiên không bao lâu, BOSS bạo phát, phóng kỹ năng, Lục Đồng để nhĩ tử mình thêm máu. Không biết Hà Thụ là tay run hay là nhìn lầm người, thậm chí chạy qua bảo vệ cho Lục Đồng. Tur Thất Thất bị đại BOSS hung hăng vỗ một cái, khoe miệng đổ máu, bị kịch ngã xuống.

Lâu Đồng Đồng ngây ngốc, không phải là nói hấn bảo vệ lão bà sao a a a ? !

『đội ngũ』 Tur Thất Thất: “Hà Xử Bất Thỉnh Phong! Làm sao ngươi không bảo vệ? !”

Có người tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Cảm mạo

Hà Xử Bất Thỉnh Phong không nói chuyện, liên tục phóng ra các kỹ năng hoa lệ, bạch y trên người dính vài vết máu.

『đội ngũ』 Tur Thất Thất: “Hà Thụ, ta hôm nay phải nói cho ngươi biết, đừng tưởng ta không biết ngươi vẫn không cam lòng. Đáng tiếc người khác đã có một người bạn trai ưu tú, hai người họ đứng chung một chỗ giống như rất xứng đôi.

『đội ngũ』 Tur Thất Thất: “Ngươi nhìn ngươi chỉ có ở trong trò chơi uy phong, coi là cái gì? Nàng lại là người học khoa trung văn, rất không có khả năng thích chơi vòng du loại này. Ngươi được lắm, bây giờ mới kết hôn một thời gian ngắn, ngươi đã chán ghét ta, thà rằng bảo vệ người khác cũng không nguyện bảo vệ ta, ta lúc đầu thế nào lại đáp ứng kết hôn với ngươi chứ!”

Lâu Đồng Đồng yên lặng giết BOSS, ban đầu Tur Thất Thất không phải là luận võ chọn rẽ sao, Hà Thụ căn bản cũng không xin kết hôn với nàng.

Chờ BOSS còn dư lại một vạch máu cuối cùng, Lâu Đồng Đồng để hài tử của mình phục sinh Tur Thất Thất, Hà Xử Bất Thỉnh Phong nắm chắc thời cơ, một chiêu kết liễu BOSS.

『đội ngũ』 Tur Thất Thất: “Hà Thụ! Ta nói ngươi đó! Thế nào, không còn gì để nói sao? !”

『đội ngũ』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong: “Ngươi đừng cố tình gây sự có được hay không?”

Chiếm được một lượng tiền vàng và sách thưởng, Lục Đồng tự giác rút lui khỏi đội ngũ, khoan khoái lưu lại không gian cho phu thê bọn họ tiếp tục cãi nhau.

Lâu Đồng Đồng nhớ lại một màn vừa rồi, âm nhạc ở Nam Giao bị thương hùng tráng, độc giác thú ngẩng đầu điên cuồng gào thét, hấn nhanh nhẹn chạy đến bên cạnh mình, sử dụng kỹ năng chỉ có phái Vân Thiên cung sở hữu bảo vệ mình.

Tiếp theo, nàng âm thầm quyết định, sau này không thể cùng hấn tổ đội giết BOSS.

Hoa khôi một ngày nào đó cũng sẽ biết Lâu Đồng Đồng chính là Lục Đồng, tuy rằng ân ân oán oán chỉ là trong thế giới giả thuyết, nhưng cũng có thể sẽ bùng phát trong hiện thực.

Đó là thế giới của Chu Tur Thất, chỉ có nàng ta làm trung tâm vũ trụ, nàng Lâu Đồng Đồng cũng chỉ là một người phối hợp diễn mà thôi.

Mỗi ngày đều có người kết hôn ly hôn, rồi cuộc lại có bao nhiêu tình cảm có thể kiên trì đến cuối cùng.

Lâu Đồng Đồng cũng không biết, trong trò chơi Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn, trong hiện thực nàng cùng Văn Hàn, rồi cuộc có thể đi tới bước kia hay không.

“Đồng Đồng, hôm nay ta đi thương lượng một số chuyện làm ăn, lúc tán gẫu có người nói người đang cùng con của họ yêu thương, có chuyện này không?”

Lâu Đồng Đồng cúi đầu bó com, cực nhanh ngẩng đầu nhìn mẫu thân một cái, thấy nàng thần sắc như thường, mới mở miệng: “Vâng.”

Lâu Thượng nhìn muội muội, nói: “Mẹ, Đồng Đồng cũng không phải là tiểu hài tử, nói chuyện yêu đương rất bình thường.”

Khi còn bé Lâu Đồng Đồng cũng là theo chân ca ca lớn lên, cha mẹ bận rộn làm ăn, rất ít thời gian quản thúc bọn họ. Lâu Đồng Đồng cùng cha mẹ cũng không thân cận, không đem chuyện này nói cho cha mẹ biết.

“Ta cũng không nói gì a, ai, chẳng qua là đột nhiên cảm khái thời gian trôi qua quá mau. Qua nữa mấy năm các người sinh hài tử, ta cũng phải làm bà bà.”

Lâu Đồng Đồng cùng ca ca liếc mắt nhìn nhau, ăn ý im lặng.

“Các người nha, trước kia là ta không tốt, chỉ biết bận rộn làm ăn, tất cả tình lực đều hướng tới công ty. Bây giờ các người nói yêu đương cũng không cùng mẹ nói, chẳng lẽ sau này ta còn phải biết con gái của mình muốn kết hôn từ miệng người khác?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Mẹ, kỳ thực chuyện cũng mới gần đây, con muốn chờ qua một thời gian sẽ nói cho mẹ mà.”

“Gần đây a, hôm nay mẹ bạn trai người hỏi ta, có muốn cho các người đính hôn trước hay không, ta cũng hiểu nàng chủ yếu là muốn thử dò xét thái độ của ta, chuyện đã đến nước này, ta ngay cả người có bạn trai cũng không biết, thế nào trả lời người ta?” Lâu mẫu dừng một chút nói tiếp, “Đường như gia tộc của bọn họ có truyền thống kết hôn sớm, ta thấy người trước cứ từ từ đã, chờ tốt nghiệp rồi nói sau.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu: “Vâng, nhất định là phải đợi tốt nghiệp đã.”

Lễ mừng năm mới Lâu Đồng Đồng bị cảm cúm, đáng thương núp ở trong chăn gửi tin nhắn cho hấn, nói mình bị cảm, không thể lên võng du.

Rất nhanh hấn lập tức gọi lại, Lâu Đồng Đồng dùng giọng mũi biểu đạt nỗi sầu não đối với việc không thể lên võng du của mình

“Em muốn lên võng du, nhưng ca ca không cho phép.”

“Ngoan, ngủ sớm một chút, nhớ đắp chăn kín.”

“Em muốn chơi trò chơi!” Lâu Đồng Đồng vẽ mặt đau khổ, mắt húng.

“Thiếu chơi một ngày cũng sẽ không chết, ngủ đi.”

Lâu Đồng Đồng ôm chăn ở trên giường lăn lộn hai vòng, tiếp tục ủy khuất nói với hấn: “Chả qua mấy tính ca ca bị hỏng, chứ cũng không có ý tốt gì, đem laptop của em cướp đi, bắt đi ngủ. Anh nói thế có xấu xa hay không chứ? !”

Văn Hàn ở đầu bên kia điện thoại phụ họa: “Ừ, đúng là rất xấu.”

“Văn Hàn, em nhớ con!”

“Ài, anh nhớ em.”

Kỳ nghỉ hai người đều trở về nhà, mặc dù nhà đều ở thành phố M, nhưng là Lâu Đồng Đồng quá trạch, lại không muốn ra khỏi cửa. Văn Hàn mấy lần dụ dỗ nàng đi ra ngoài ước hẹn, nàng cũng ngại bên ngoài lạnh lẽo, không muốn đi, về sau hấn cũng không dụ dỗ nàng nữa.

Lâu Đồng Đồng nắm chặt ống nghe vào tai, bộ dáng có chút ngờ ngác, thật lâu mới nói: “Em chạy ra đi tìm anh có được hay không?”

“Bây giờ?”

“Vâng.”

Thực ra Lâu Đồng Đồng chỉ là nhất thời vọng động mới nói như vậy, hiện tại cũng đã 10 giờ rưỡi rồi, bên ngoài lại lạnh, trừ phi có người trong nhà lái xe đưa nàng đi ra ngoài, nàng mới có thể thật sự đi tìm hấn.

“Nói địa chỉ nhà em, anh đi tìm em.”

“Anh tới đây?”

“Đứng a, bên ngoài lạnh như vậy, anh thật không nỡ để em đi tìm anh.”

“A a, vậy em chờ anh tới đây, mua cho em một phần hoành thánh, em muốn chén lớn, không cay.”

Hắn cười một tiếng, ”Mèo con tham ăn. Anh thế nào lại cảm thấy em chủ yếu là muốn ăn hoành thánh mà không phải muốn gặp anh?”

Lâu Đồng Đồng chum kín chắn, ánh mắt ánh lên tia giảo quyết, nói: “A, bị anh phát hiện.”

Báo cho hắn địa chỉ nhà mình, Lâu Đồng Đồng thay đổi y phục, ở trước gương soay qua soay lại, túm túm búi tóc, bắt đầu xử lý.

Mặc dù hai người ngày ngày trong trò chơi gặp mặt, nhưng Lâu Đồng Đồng đúng là thật lâu không nhìn thấy hắn, thật nhớ hắn a.

Ngoài cửa sổ gió rít gào, Lâu Đồng Đồng nhìn ngọn đèn phía ngoài đường, trong lòng triền miên tương tư. Trước kia không có hương qua tư vị tình cảm, cảm thấy chuyện đó không quan trọng lắm. Một mình cũng rất tốt, hưởng chi còn ca ca sung ái mình nữa, cuộc sống bình yên mà tốt đẹp. Nhưng từ khi hắn tiến vào cuộc sống của mình, tựa hồ các bụi cây tảng đá dạt sang hai bên thành một con đường, mà hắn đứng ở phía cuối, giang đôi tay đón lấy nắng.

Thế giới giả thuyết cùng hiện thực đã đan xen vào nhau, Lâu Đồng Đồng nghĩ mình có lẽ sẽ không có lần thứ hai nữa.

Lúc Văn Hàn gọi điện thoại đến Lâu Đồng Đồng đã đợi thật lâu, nàng đi giày chuẩn ra cửa, có một loại bí ẩn cao hứng chưa từng có từ trước đến nay.

Gió đêm lùa mạnh vào con đường nhỏ, mang theo suy nghĩ của Lâu Đồng Đồng bay xa. Nàng hết nhìn đông tới nhìn tây một hồi lâu, không có phát hiện hình bóng bạn trai mình.

Lâu Đồng Đồng quán lại khăn quàng cổ, đang muốn lấy điện thoại di động hỏi đang hắn ở đâu, thì bên cạnh dừng một chiếc màu đen, từ trong xe chui ra một người cao ráo, hắn mặc áo gió màu xám, giữa lông mày ẩn dấu ám áp, nụ cười sáng rỡ đang nhìn nàng.

Lâu Đồng Đồng hắt hơi một cái, cau mày chạy mấy bước, chạy đến trước mặt hắn.

“Xe của anh?” Lâu Đồng Đồng rụt đầu lại.

“Xe của anh vài ngày trước đã đưa đi sửa, xe này là mượn của cha anh” Văn Hàn đưa tay đặt lên bả vai nàng, đầy nhẹ, “Ngồi vào đi.”

Bên trong xe ấm áp hơn nhiều, Lâu Đồng Đồng nhìn hắn ngồi vào, ánh mắt sáng long lanh hỏi: “Trong xe có máy vi tính không?”

Lúc này vẫn nghĩ lên vông du, Lâu Đồng Đồng đúng là trúng độc quá sâu.

Văn Hàn nheo mi, đưa tay vỗ đầu của nàng, “Không có.”

“Em muốn chơi trò chơi!” Lâu Đồng Đồng không dám ở trước cha mẹ oán trách ca ca đoạt máy vi tính của mình, chỉ có thể cùng Văn Hàn tố khổ.

Hắn lộ ra một cái “Phục em” nét mặt, nói: “Con cho ăn no rồi, anh cũng giúp em vào tài khoản đem nhiệm vụ hàng ngày làm xong, xem không cần lo lắng.”

Ước chừng nguyên nhân là bị cảm, Lâu Đồng Đồng say xe, kéo kéo tay áo hắn, “Em bị cảm, thật khó chịu, muốn chơi trò chơi phân tán sự chú ý một chút, anh căn bản không thể biết được nỗi thống khổ của em!”

Văn Hàn khó thấy được nàng làm nũng như vậy, dịch người, đưa tay đem nàng ôm chăm lấy. Lâu Đồng Đồng giẫy dụa, kết quả chính là đỉnh đầu cọ đến cái cằm tròn bóng của hắn. Da đầu nàng một trận tê dại, như bị điện giật, cũng không dám tùy tiện lộn xộn.

“Phân tán lực chú ý có rất nhiều phương pháp, chúng ta có thể nói chuyện tương lai, nhân sinh các loại, hoặc là làm chuyện tình triền miên lúc nửa đêm cũng có thể..”

Lâu Đồng Đồng hắc tuyến, dùng ngón trỏ đâm cánh tay hắn, hỏi: “Em đói bụng, hoành thánh đâu?”

Nghe nói lúc ban đêm một mình ở cùng một người đàn ông trong một không gian kín, rất dễ dàng làm cho hắn phát thú tính, loại thú tính này không thể nói mùa đông đại hàn mặc nhiều quần áo nó sẽ không bộc phát, nhưng có lẽ vẫn phải chuẩn bị tư tưởng. . .

Thừa dịp hắn quay qua ghé sau lấy đồ, Lâu Đồng Đồng rất nhanh dịch ra sát cửa, cách hắn thật xa.

“Ngồi gần tới đây.”

Lâu Đồng Đồng đuổi ngón tay, nói: “Anh đưa hoành thánh cho em.”

Văn Hàn mặt không chút thay đổi nhìn nàng một cái, cúi đầu hộp thức ăn nóng hổi, nói: “Lâu Đồng Đồng, em không ngồi gần tới đây anh lập tức tự mình ăn hết.”

Lâu Đồng Đồng ý vào mình là bệnh nhân càng ngày càng không nghe lời, ước chừng ngày thường bị hắn nuông chiều quen, “Hừ” một tiếng, “Em không

ăn nữa, trở về để bảo ca ca em nấu chè.” Nói xong vẫn liếc hần, thấy hần thờ ơ, liền hướng ra phía ngoài, muốn mở cửa xe leo ra.

Bên tai truyền đến một giọng nói trầm ấm “Toàn bộ khóa, em ra không được”. Lâu Đồng Đồng trợn mắt nhìn hần một hồi lâu, ánh mắt từ tức giận không cam lòng dần dần ỉu xiu.

Hần ngón tay thon dài bấm mi tâm: “Anh lái xe 20’, chỉ muốn gặp em. Đồng Đồng, nghe lời, ngồi tới đây.”

Nàng quay đầu nhìn cây cối ngoài cửa xe, bởi vì cảm mạo nên đầu choáng váng cũng không giảm bớt. Nàng nhớ tới trong trò chơi Tư Thất Thất cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong nói, mới kết hôn một thời gian ngắn, người liền phiền chán ta. Nhớ lại ngày thường hai người chung đụng, Lâu Đồng Đồng không biết hần có phải cũng bắt đầu phiền chán mình hay không. Bị hần nuông chiều đã quen, ở trước mặt hần biểu hiện không ra bộ dáng dịu dàng hiền thực, giống như là một tiểu hài tử suốt ngày cố tình gây sự.

Như vậy thật không tốt, ngay cả ca ca cũng phát hiện.

Lâu Thượng nói, Lâu Đồng Đồng người gần đây càng ngày càng bướng bỉnh, nhất định là bị người nào đó làm hư.

Lâu Đồng Đồng xoay mặt nhìn hần dè dặt hỏi: “Văn Hàn, anh có phải hay không cảm thấy mệt mỏi?” Thấy hần lộ ra thần sắc nghi ngờ, bổ sung một câu, “Anh có phải hay không muốn chia tay?”

Phía ngoài thổi gió lạnh, cách một lớp thủy tinh tựa hồ cũng có thể thổi vào trong lòng của nàng, không hiểu tại sao lại hỏi ra như vậy, có lẽ là cảm thấy câu này sớm muộn sẽ phải hỏi ra miệng.

Văn Hàn không chớp mắt nhìn chăm chăm nàng, một lúc lâu cũng không nói chuyện. Hần trầm mặc thêm một giây, Lâu Đồng Đồng lại càng khẩn trương thêm một giây, cúi đầu không dám ngẩng lên.

“Lâu Đồng Đồng, da em ngứa hả?!”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trầm Nhất Nhất

“Em từ nơi nào nhìn ra anh muốn chia tay? Lâu Đồng Đồng, ước chừng em có tìm cũng không thấy được nam nhân nào tốt như anh đâu. Cho anh an phận một chút, chớ suy nghĩ lung tung, chỉ cần nghĩ cách làm thế nào yêu anh nhiều một chút vậy là đủ rồi. Anh thích em như thế, làm sao có thể muốn chia tay cùng em.”

Có lẽ Lâu Đồng Đồng bị cảm mạo nên người có chút động kinh, nàng ngờ ngác nhắm nuốt từng câu từng chữ của hần, khuôn mặt kia vừa hé ra nét khẩn trương, được thay thế bằng nụ cười khúc khích.

Hết thấy nữ nhân chìm đắm trong yêu đương đều tương đối đàn độn, cũng dễ dàng trở nên lo được lo mất. Lâu Đồng Đồng chưa từng trải qua những năm tháng động tâm, ở tuổi hai mươi mốt mới thông suốt tình cảm. Nàng không biết khổng chế tình cảm thế nào, chỉ là đi theo bước chân của hần đi, cho nên lo lắng cho mình có hay không sẽ làm hần cảm thấy phiền chán. Câu trả lời của hần, giống như cho nàng một lời hứa hẹn.

Lâu Đồng Đồng di chuyển cái mông, ngồi vào bên cạnh hần, lấy lòng kéo ống tay áo của hần, nói: “Vâng, sư phụ, anh rất tốt rất tốt.”

Văn Hàn bắt được cái tay đang kéo kéo, dùng sức một chút đem nàng ngã vào lòng ngực hần.

“Bây giờ em năm ba, anh cũng sắp tốt nghiệp, em xem chúng ta tính cách rất hòa hợp, qua một hai năm nữa, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, mình có thể suy nghĩ chuyện kết hôn. Anh tương đối may mắn, từ nhỏ cũng không cần lo lắng con đường nhân sinh lận đận, có thể so với nam nhân khác kém mấy năm phần đầu. Có gia tộc xí nghiệp chống đỡ ở trên, anh cũng không lo không cho em được cuộc sống em mong muốn. Đồng Đồng, em hiểu được ý của anh sao?”

Lâu Đồng Đồng gật đầu, suy tư hồi lâu muốn đáp lại hần, cuối cùng lại không nghĩ ra được. Nàng chỉ có thể vịn bờ vai của hần để sát vào hần hơn, muốn hôn hần một cái. Ai ngờ trong xe chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, Lâu Đồng Đồng bị dọa hết hồn, thân thể không tự chủ được muốn tách ra, lại bị Văn Hàn ôm chặt thắt lưng ngồi trở lại.

Văn Hàn đem tay vói vào túi áo nàng lấy điện thoại di động ra, liếc mắt một cái thấy tên Lâu Thượng phía trên, dùng tay ra hiệu, nhấn phím nghe.

Lâu Đồng Đồng nghĩ hần lại thể thiếp như vậy, ai biết hần trực tiếp đưa di động vào tai mình.

“Này, Đồng Đồng cùng ta ở một nơi nha.”

“Văn Hàn?”

Có người gõ cửa sổ xe, Lâu Đồng Đồng kinh ngạc nhìn ra bên ngoài, thấy ca ca nhà mình, hần vẫn đang nói qua điện thoại, nhìn khuôn mặt qua cửa sổ thủy tinh trông xanh mét, lộ ra vẻ kinh khủng.

“Buổi tối muộn các người trốn ở trong xe làm cái gì a, đi ra đi ra, phía ngoài không khí rất tốt.” Lâu Thượng lời cửa xe, lại kéo không ra.

Lâu Đồng Đồng nhìn lại, hiện nay tư thế của mình cùng Văn Hàn vô cùng mờ ám, khó trách ca ca lại âm dương quái khí như thế.

“Phía ngoài gió lớn, Đồng Đồng bị cảm” Văn Hàn không mở cửa xe, cũng không ngắt điện thoại, cách cửa sổ dùng đi động cùng Lâu Thượng trao đổi.

Thấy ca ca nhìn mình lom lom, Lâu Đồng Đồng nhanh chóng điều chỉnh tư thế, ngồi đàng hoàng lại. Văn Hàn nhú mồm, vật nhỏ ấm áp trên tay đột nhiên không có, khó chịu a khó chịu.

Lâu Thượng hỏi: “Người đổi xe?”

Văn Hàn lắc đầu: “Muộn của phụ thân đại nhân a, xe của ta đưa đi sửa. Ai, ta có ý tới để cùng bảo bối muội muội của người tăng tiến tình cảm, người có lời gì nói mau, đừng quấy rầy chúng ta.”

Môi của hần nhếch lên mang theo nụ cười, nửa là vui đùa nửa là nghiêm túc. Lâu Đồng Đồng nhìn hần, nhớ lời hần đã nói mới vừa rồi, cũng mím môi cười lên. Bây giờ nói kết hôn tựa hồ còn sớm, nên nàng không dám đối với tương lai của hai người vọng động kết luận, có thể suy nghĩ và hành động của nam nhân là không đồng nhất.

Lâu Thượng sờ sờ lỗ mũi, trầm mặc nhìn hai người trong xe một hồi lâu, xoay người bỏ lại một câu “Đồng Đồng trở lại sớm một chút, không được ở bên ngoài cùng hần quá muộn.”

“Vâng! Ca, ta đã biết rồi!”

Lâu Đồng Đồng cảm hộp đựng thức ăn, cúi đầu nhắm nháp một thìa hoành thánh, nói: “Vẫn còn nóng.”

Văn Hàn tựa vào ghế ngồi, “Uhm” một tiếng, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngoài xe có ánh đèn chiếu vào, thẳng tắp hướng tới ánh mắt Lâu Đồng Đồng, nàng còn chưa kịp lấy tay nhàn rồi che mắt lại, tay của hần đã thay thế nàng che kín không cho ánh đèn lọt vào.

“Thiếu chút nữa đã quên một sự kiện, mấy ngày nữa công ty trò chơi vì làm tuyên truyền, mời Trầm Nhất Nhất và vài ca sĩ trình diễn, em muốn đi xem không?”

Lâu Đồng Đồng nhăn nhó sáng lên, gật đầu: “Muốn.”

“Ừ, vậy mấy ngày nữa anh đón em cùng đi.”

Sân khấu ngoài trời đã được lắp đặt các thiết bị, trình diễn còn chưa khai mạc đã có rất nhiều người vây xem. Có người đến vì muốn chụp ảnh với COSPLAY nhân vật trong trò chơi, có người đến vì ca sĩ thần tượng.

Lâu Đồng Đồng quay đầu lại hỏi: “Văn Hàn, bên công ty nói chừng nào thì bắt đầu?”

Văn Hàn cầm tay nàng, nói: “Thời gian đã đến, có thể là bọn họ xuất phát có chút vấn đề, chờ một chút.”

Sân khấu trống rỗng, những người xung quanh bắt đầu trở lên huyền ảo. Mùa đông năm nay ở thành phố M rất lạnh, người mẫu mặc trang phục trong trò chơi đứng sau đài đều có chút chịu không nổi, chà xát hai tay tìm hơi ấm. Rút cục người chủ trì cũng lên đài, tiếp theo giới thiệu Trầm Nhất Nhất hát ca khúc sáng tác dành riêng cho trò chơi《 Hư Vô 》 xem như mở màn, người phía dưới bắt đầu rối loạn.

Lâu Đồng Đồng đem tay nhét vào trong túi áo, nhìn Trầm Nhất Nhất đang hát xuất thần trên sân khấu, suy nghĩ có thể hay không đợi tới cuối ở lại xin chữ ký. Lần trước Văn Hàn giúp nàng lấy một cái, nàng đã cho Mạc Yên Yên, lần này nàng muốn cho mình một cái.

Trầm Nhất Nhất giọng hát rất đẹp, đem bài hát này làm cho thiên nhiên lay động lòng người. Diễn viên múa phụ mặc những bộ trang phục giang hồ, làm cho mọi người rất có cảm giác đang sống trong thế giới game.

Ca khúc kết thúc, Trầm Nhất Nhất ở trên sân khấu cười chào khán giả, tiếng vỗ tay như sấm dậy. Người chủ trì đi lên bục, làm một phen giới thiệu trò chơi, kể tiếp bắt đầu khuấy động không khí làm cho náo nhiệt.

Người chủ trì nói: “Mọi người thích Trầm Nhất Nhất sao? Nói cho mọi người một bí mật nha, nàng cũng đang chơi《 Hư Vô 》，có lẽ nàng đã từng cùng bạn gặp thoáng qua, có lẽ nàng đã từng theo bạn cùng nhau làm nhiệm vụ. Các fan của nàng còn chờ gì nữa, đi vào thế giới《 Hư Vô 》 sát cánh cùng Nhất Nhất chơi trò chơi sao!”

Công ty trò chơi vì làm tuyên truyền, nghĩ ra phương thức quảng bá như vậy, ca sĩ ngôi sao cũng chơi trò chơi, điều này khiến cho Trầm Nhất Nhất ở

trong lòng mọi người càng thêm thân thiết.

“Đội Nhất Nhất từ trong đám người tùy ý lấy ra một khán giả lên đây cùng nàng hợp ca, cái người may mắn này sẽ được Nhất Nhất độc nhất vô nhị ký tên, cũng đạt được thần bí đại lễ bao do trò chơi công ty biểu tặng! Mọi người muốn sao? Cái gì? Ta không nghe được! Lớn tiếng một chút!” Người chủ trì hướng mic về phía khán giả hô lớn, người phía dưới lại được một trận gào thét.

Những người bên cạnh chen tới chen lui, Lâu Đồng Đồng được Văn Hàn trực tiếp ôm vào ngực che chở, nàng đột nhiên cười cười, kiễng mũi chân tiến tới bên tai hắn lớn tiếng hỏi: “Anh có biết cái thần bí đại lễ bao kia có cái hay không?” Có thể là thần thú trong trò chơi hay không? Văn Hàn lắc đầu, “Không biết.”

“Đĩ nhiên, người không được Nhất Nhất chọn trúng cũng không cần thất vọng, đội cuối buổi mọi người đến điểm chỉ định có thể nhận được tiểu lễ bao. Được rồi, mọi người phía dưới hãy để Nhất Nhất của chúng ta quyết định cái người may mắn kia là ai.”

Tầm mắt Trầm Nhất Nhất trong đám người tùy ý đảo qua, liếc nhìn thấy Lâu Đồng Đồng mang mũ màu nâu đang kiễng mũi chân nói chuyện, nụ cười trên mặt của nàng thẳng được tắt cả thanh âm chung quanh. Trầm Nhất Nhất vừa nhìn thấy người bên cạnh nàng, lập tức xác định.

Người chủ trì nói: “Tốt, trải qua Nhất Nhất chúng ta vừa rồi chọn lựa, cái người may mắn kia đã xác định, phía dưới hãy để ta công bố. Nhất Nhất chúng ta nói, là một mỹ nữ tóc dài chính giữa, mang cái mũ màu nâu, áo gió màu xám bạc, là ai đây a? Chúng ta đi tìm một chút.”

Lâu Đồng Đồng nhìn trái nhìn phải, Văn Hàn nắm tay nàng, ghé sát tai nói nhỏ: “Không cần nhìn, chính là em.”

Lâu Đồng Đồng ngạc nhiên, cẩn thận trưng cầu ý kiến: “Chúng ta chạy trốn sao?” Nàng ngay cả dạ hội trường học còn chưa từng biểu diễn qua, đừng nói chi là trước nhiều người như vậy.

Kỷ thực chạy trốn là bất khả thi, xung quanh người chen chúc đến nỗi nước chảy không lọt, người chủ trì cùng Trầm Nhất Nhất trên sân khấu dùng ánh mắt cực nóng thẳng tắp nhìn Lâu Đồng Đồng.

Trầm Nhất Nhất nói: “Hợp ca chỉ có một phần nhỏ trong ca khúc, cho dù không hát cũng không sao nha, ngâm nga theo tiết tấu là được, ký tên cùng lễ bao trò chơi có thể đến tay. Lên sao?”

Lâu Đồng Đồng nhìn nàng, cuối cùng gật đầu. Lâu Đồng Đồng nghĩ nàng nhất định phải làm được.

Trước đây, Lâu Đồng Đồng đối với Trầm Nhất Nhất tìm hiểu chỉ là bởi vì Mạc Yến Yến rất thích ca sĩ này, toàn bộ người ký túc xá đều bị Mạc Yến Yến đầu độc, nhiều hay ít đều biết sự tích về Trầm Nhất Nhất, hôm nay thấy Trầm Nhất Nhất, Lâu Đồng Đồng lại thấy thật sự rất thích nàng. Lâu Đồng Đồng trước kia chưa từng thân tượng ai, nữ sinh trong lớp hẹn hò cùng bạn trai đi xem biểu diễn, khi về trắng trợn khoe khoang. Khi đó Lâu Đồng Đồng luôn cúi đầu làm bài tập, trong lòng đối với khoe khoang cùng bạn trai đi xem biểu diễn thập phần không giải thích được, không biết vị nữ sinh kia muốn khoe khoang cái gì, rốt cuộc là bạn trai của mình chịu bỏ tiền, hay là được đi xem thần tượng biểu diễn.

Bây giờ suy nghĩ một chút, đi theo bạn trai đến xem mình tình yêu thích, bất kể đã qua bao nhiêu năm, hai người có hay không đã chia tay, ban đầu vui sướng là như vậy cũng sẽ mãi mãi không quên.

Lâu Đồng Đồng buông nắm tay cùng hắn, cười hi hi nói: “Sur phụ, em lên đây.”

Công ty trò chơi chọn mấy ca khúc phổ nhạc từ trong game, Lâu Đồng Đồng đã quen thuộc, huống chi đã có Trầm Nhất Nhất, Lâu Đồng Đồng tùy ý một vài câu cũng không thành vấn đề.

Hết thấy đều không giống trong tưởng tượng kinh khủng, Lâu Đồng Đồng nhìn Văn Hàn trong đám người, sợ hãi trong lòng toàn bộ biến mất không thấy gì nữa. Nàng nghĩ thì ra chỉ cần hắn ở bên cạnh mình, nàng cũng sẽ không sinh ra sợ hãi.

Trong lúc bất tri bất giác đã hình thành thói quen có hắn bảo vệ, thật không dám tưởng tượng, có một ngày trong mắt của hắn không hề có mình nữa, cuộc sống sẽ biến thành cái dạng gì.

Ca khúc hát đến □, Trầm Nhất Nhất hát hai câu liền dừng lại, để tự Lâu Đồng Đồng cất lời ca đầy uyển chuyển của mình.

Trầm Nhất Nhất đọc độc thoại: “Giang hồ như xưa, cảnh còn người mất, hoàn hảo người vẫn làm bạn ở bên cạnh ta.”

Mỗi một ngày đều có ngoạn gia mới gia nhập, ngoạn gia cũ rời đi. Người trong thẻ hảo hữu vẫn luôn xám xịt, có lẽ đã sớm biến mất ở thế giới giả thuyết này, chứng cứ chứng minh hắn đã từng tồn tại qua, chỉ là độ thân mật nhiều hay ít.

Thói quen trong trò chơi bạn tốt xoay người rời đi, Lâu Đồng Đồng từ sớm cũng không phải là vì thế mà đa sầu đa cảm, nhưng khi Trầm Nhất Nhất niệm xong câu này, nàng vẫn bị xúc động tâm can.

Bạn đang đọc truyện *Sur Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Lấy được chữ ký độc nhất vô nhị cùng thần bí đại lễ bao, Lâu Đồng Đồng khoan khoái chạy về vòng tay Văn Hàn. Bên cạnh có một nữ sinh tò mò ngắm lễ bao đỏ trên tay nàng, nói: “Thanh âm của ngươi rất êm tai, ngươi hát cũng rất tốt! Di, cái thần bí lễ bao kia rốt cuộc là cái gì?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Cám ơn. Ta mở ra xem.”

Trong túi chứa vài thứ đồ, một búp bê nhân vật trò chơi, một cái thẻ rút thăm, cùng với một đôi móc treo chìa khóa.

Người chủ trì bắt đầu khởi xướng trò chơi, nữ sinh bên cạnh liền chen đến phía trước..

Lâu Đồng Đồng đem đôi móc chìa khóa tách ra, lần lượt đưa một cái cho Văn Hàn, “Mỗi người một cái, cho anh cái này.”

Văn Hàn đối với thẻ rút thăm càng thêm cảm thấy hứng thú, lần nữa lấy ra coi chữ trên mặt. Lâu Đồng Đồng trực tiếp đem móc chìa khóa nhét vào trong túi áo hần, lại thuận tay sờ sờ ví tiền bên trong, trong lòng thầm nhủ lần sau nhất định phải đem ảnh của mình vào trong ví.

“Mã số rút thưởng trong trò chơi, trở về thử vận khí một chút.”

Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu ngắm, nói: “Tay anh vận khí tương đối khá, trở về anh giúp em rút đi, ” dừng một chút, nàng lại bổ sung, “Kỳ thực em muốn được thần thú.”

Văn Hàn nhéo nhéo cái mũi nàng, nói: “Chờ em miễn cấp, anh đem thần thú cho em mang theo chơi.”

Lâu Đồng Đồng cảm thấy rất lạnh, đem bàn tay vào trong túi áo của hần sưởi ấm, nói rầm rì, “Nhưng là em muốn tự mình có một con, mà thôi, em có hài tử cần phải thỏa mãn.”

Hần gật đầu: “Ừ, ngoan ngoãn mang hài tử.”

Trên sân khấu người mẫu đã bắt đầu di chuyển, mặc dù Lâu Đồng Đồng cảm thấy lời của hần dễ dàng sinh ra nghĩa khác, nhưng không cùng hần so đo, chuyên tâm xem biểu diễn.

Mùa đông đại hàn, các người mẫu phải có đủ nghị lực tinh thần, một số trang phục của nhân vật nữ người mẫu phải lộ bắp đùi. Triển lãm bày ra một bộ hắc y khối giáp Lâu Thượng Hữu Nhân thường xuyên mặc, Lâu Đồng Đồng dùng di động chụp mấy tấm hình, tính toán trở về cho ca ca xem.

Hóa trang Ma Nguyệt cô nương có tóc dài màu bạc mới thắm, ước chừng là muốn biểu hiện ra khí chất yêu mị, đáng tiếc thật sự kém xa, làm cho người ta không có cách nào đem người trên đài cùng nhân vật trong trò chơi liên hệ tới.

Lâu Đồng Đồng ngừng đầu chớp chớp mắt nhìn Văn Hàn, hỏi: “Nàng xinh đẹp sao?”

“Cũng được.”

Lâu Đồng Đồng đảo mắt, rút tay mình trong túi áo khoác của hần ra ngoài, nhìn trời hỏi, “So với em xinh đẹp sao?”

Hần đem tay Lâu Đồng Đồng thả lại trong túi áo mình, cười híp mắt nói: “Ồ trong mắt anh em xinh đẹp nhất.”

Nàng rất hưởng thụ, mặt mày hơn hờ khiêm tốn một hồi, giống như tiểu hài tử nhận được kẹo, rất là thỏa mãn vui vẻ.

Trở về đăng nhập trò chơi, trong kênh bang một trận gào thét, các nam nhân đồng chí om sòm nhờ cậy hộ pháp bang Băng Băng Tuyết Nhi giới thiệu cho mình đối tượng, lễ tình nhân sắp tới rồi, không có lão bà sao được đây.

Lục Đồng đang xoát nhiệm vụ, bỗng thấy một đối thoại trong kênh bang làm nàng thiếu chút nữa té xuống thú cười.

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “Sáng nay đi hiện trường tuyên truyền trò chơi, có một mỹ nữ cùng Trầm Nhất Nhất hợp ca, nàng là người server chúng ta! (nước miếng) “

『 bang phái 』 Phi giống như cảm giác: “(nước miếng) tên gì ?”

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “Không biết. Nếu biết lão tử đã sớm đi kiểm nàng, đoạt làm vợ!”

Lâu Đồng Đồng xấu hổ, không nghĩ tới trong bang có người đi hiện trường.

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “Cường đạo!”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Vô Địch, ngươi bây giờ rất rảnh? Đi mang một cái tiểu tài khoản cấp 35 xoát phó bản, ngày mai bang chiến.”

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “(đỏ mặt) có nữ sao?”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Có.”

『 bang phái 』 Phi giống như cảm giác: “Ta cũng đi ta cũng đi!”

Thành công đòi đi lực chú ý của bọn hắn, Lâu Đồng Đồng thở phào một hơi.

Nhưng là kế tiếp kênh bang lại nổ tung.

『 bang phái 』 Phù Bình: “Ta cũng đi a! Ta thế nào cảm thấy thanh âm nữ sinh kia cùng bang chủ rất giống? Bang chủ bang chủ, thanh âm của nàng thật sự rất giống người nha!”

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “(trợn mắt) nói như vậy, ta cũng cảm thấy rất giống! Bang chủ, cái kia không phải là người sao?”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Thật sự rất giống sao. . .”

『 bang phái 』 Thủ Hộ Tuyệt Nhì: “Diễn đàn có quay lại không? Ta cũng đi nghe một chút.”

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “Có! Chờ ta một chút, đem địa chỉ cho người.”

『 bang phái 』 Phù Bình: “Bang chủ thật là người sao? !”

. . . Nàng có thể nói không phải sao?

Lâu Đồng Đồng đang trong tình trạng 囧 囧, sự phụ lại chưa online, nàng phải đối phó với rất nhiều ngoạn ta online trong bang, đều là người quen, nàng phải thật xin lỗi lừa gạt bọn họ.

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Địch: “Bang chủ thừa nhận đi! Ta đâu dám đoạt lão bà cùng phó bang. . .”

『 bang phái 』 Phù Bình: “(xoay quanh) ta đứng ở hàng phía trước, mặc y phục sắc đỏ, bang chủ có hay không nhìn thấy ta?

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Không có. . .”

Bị người bang phái trêu ghẹo một trận, Lâu Đồng Đồng trốn logout, tắm rửa xong ngồi trên giường nghịch ngợm con búp bê mới nhận được hôm nay, đáng tiếc không phải Ma Nguyệt cũng không phải kiếm khách, là nhân vật tiền tộc của Tiểu Vũ, lúc nào về trường sẽ đưa cho nàng.

Phía ngoài có tiếng chuông cửa, Lâu Đồng Đồng đi giày chạy ra, nhất định là ca ca trở về.

Còn chưa kịp cho ca ca một cái ôm, liền nhìn thấy Trầm Nhất Nhất đi theo ca ca lên lầu, Lâu Đồng Đồng kinh hãi.

“Ca?” Lâu Đồng Đồng la.

Trầm Nhất Nhất bỏ mũ ra, kinh ngạc: “Di, chúng ta lại gặp mặt.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Xin chào!”

Bạn gái ca ca?

Lâu Thượng nói lông cà vạt cho rộng, “Muội muội của ta, Lâu Đồng Đồng.”

Trầm Nhất Nhất cười cười: “Hôm nay ở hiện trường chúng ta song ca một bài hát, không nghĩ tới nàng là muội muội của người. Xin chào a, Đồng Đồng. Tôi nay ta phải ở nhà các người tá túc một đêm.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu. Trong nhà thường xuyên chỉ có ca ca cùng nàng hai người ở, ba ba cùng mẹ hàng năm đều ra bên ngoài buôn bán, đâu là lần đầu tiên ca ca mang bạn gái về nhà.

“Nhất Nhất tỷ, bạn cùng phòng của ta rất thích người!” Lâu Đồng Đồng nhớ tới Mạc Yến Yến chỉ thần tượng một mình Trầm Nhất Nhất, phải nắm chặt cơ hội này thay Mạc Yến Yến biểu đạt tình cảm mệnh mệnh của nàng.

Trầm Nhất Nhất cười cười, hỏi: “Muốn giúp bạn cùng phòng người lấy chữ ký sao?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Vâng!” Nếu như Mạc Yến Yến biết nàng hôm nay không chỉ có cùng Trầm Nhất Nhất lên sân khấu song ca, lại tiếp xúc với Trầm Nhất Nhất trong khoảng cách gần như này, Mạc Yến Yến nhất định sẽ ghen tỵ đến chết, giúp Yến Yến lấy một chữ ký để an ủi trái tim yếu ớt của nàng tốt lắm.

Tiêu phí một thời gian ngắn, Lâu Đồng Đồng xem chừng mọi người trong bang đang bận rộn mới dám login.

Trên kênh thể giới một nhóm người đang chửi rửa rất hăng say, hình như lại có người bị đạo tài khoản.

Lục Đồng xoát phỏ bản một lần, lên tới cấp 120, trong cửa hàng thời trang đến rồi đi đều là mấy bộ trang phục xem đã chán ngấy, nàng cũng lười đổi.

Hải tử đã 2 tuổi, thỉnh thoảng lại bị vài ngoạn gia biến thái đánh lén, những người đó một khi thấy rõ tên Lục Đồng, xem xét trang bị nàng, lập tức mở tăng tốc độ cực kỳ nhanh chạy mất.

Lâu Đồng Đồng ra khỏi phòng lấy nước uống, trên đường đi qua gian phòng Lâu Thượng, bên trong không ngừng truyền ra thanh âm giận dữ của Trầm Nhất Nhất.

“Lăn xa một chút! Lão tử trẻ tuổi xinh đẹp! Ta nơi nào trông có vẻ già?”

“Ta già bộ thử a, đây chính là hình dạng tên đầu trọc kia lớn lên, tay cầm chùy giống như sơn tặc cướp của trên núi, đổi lại là nguoi, nguoi nguyện cùng hấn kết hôn?”

“Hừ, một tỷ muội của lão tử chơi nam tài khoản, lão tử đã sớm nói với nàng nhanh kết hôn!”

Lâu Đồng Đồng lau mồ hôi, người này tính cách phân liệt thật nghiêm trọng. Trầm Nhất Nhất ở trước mặt người ngoài dịu dàng khả ái, thì ra sau lưng nàng lại có một bộ mặt buru hấn như thế.

Nhân vật công chúng nha, có lẽ là bị đè nén quá lâu. Thì ra là ca ca thích loại này. Thật không sai.

Trở lại trò chơi, Tiểu Vũ phát tới một tin tức muốn nàng hỗ trợ nhiệm vụ, vật cần là Thiên Sơn tuyết liên, Lục Đồng vào đội ngũ của nàng. Ba người đội ngũ, trong đội còn có sư phó của Tiểu Vũ là Lâu Thượng Hữu Nhân nữa.

『đội ngũ』 Băng Thượng Vũ: “Đồng Đồng, hôm nay nguoi có đi hiện trường xem tuyên truyền không?”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Đi, ta còn có một búp bê mô phỏng nhân vật, trở lại trường học đưa cho nguoi.”

『đội ngũ』 Băng Thượng Vũ: “Được oa oa!”

『đội ngũ』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Xoát cái nhiệm vụ này đoán chừng sẽ rất lâu, ta kêu thêm một người nữa.”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Kêu ai?”

『đội ngũ』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Đội một chút.”

Lâu Đồng Đồng sững sốt, chẳng lẽ là Trầm Nhất Nhất?

Một lát sau, cung thủ Nguyệt Quang Mị Nhi kêu gọi tiến vào đội ngũ, Lâu Đồng Đồng còn nhớ rõ lần trước Hắc Báo ở server Thệ Thủy giết nguoi, Nguyệt Quang Mị Nhi đã đem đám nguoi kia nắn rất thâm. Nhớ lại, cái này xác thực rất phù hợp bản tính buru hấn mới vừa rồi Trầm Nhất Nhất lộ ra . . .

『đội ngũ』 Nguyệt Quang Mị Nhi: “Ồ ~ giúp ai xoát?”

『đội ngũ』 Băng Thượng Vũ: “(giờ tay) ta!”

『đội ngũ』 Nguyệt Quang Mị Nhi: “Lão tử vận khí luôn luôn rất tốt, yên tâm, đảm bảo có ta ở đây nguoi chỉ cần xoát một tiếng đồng hồ là ra.”

Tiểu Vũ phát tới tin tức hỏi: “(trợn mắt) này này, đây là nhân yêu trong truyền thuyết sao?” Nguyệt Quang Mị Nhi ở trên bảng PK xếp hạng trong top 20, bình thường rất hay cùng nam nhân xưng huynh gọi đệ, nàng là nam hay nữ vẫn là một câu đố nan giải với mọi người. Mặc dù trong trò chơi ngoạn gia cũng thích đem nàng thành cô nương, bắt quả trong lòng mọi người có lẽ cũng mơ hồ cảm thấy Nguyệt Quang Mị Nhi phải là nam nhân mới không làm thất vọng một thân cực phẩm trang bị lấp lánh của nàng, có lẽ hấn phải là gay, hơn nữa dưới lớp mặt nạ kia còn có. . .

Lâu Đồng Đồng hỏi lại: “Không biết, ước chừng không phải. . .” Lâu Đồng Đồng cho ca ca gọi thư hỏi Nguyệt Quang Mị Nhi có phải hay không Trầm Nhất Nhất, Lâu Thượng hỏi lại hai chữ cộng thêm một cái nét mặt bị sét đánh, “Đúng.”

Thật là tan vỡ mộng tưởng. . . Mạc Yến Yến suốt ngày đem Trầm Nhất Nhất khí chất thực nữ dịu dàng gắn trên miệng, nói cái gì muốn lấy nàng làm mục tiêu cuối cùng mà cố gắng phấn đấu. . .

Tỷ lệ xoát ra Thiên Sơn tuyết liên bất định, nói một cách khác chính là muốn nhìn nhân phẩm, có vài người xoát mấy ngày cũng xoát không ra, có vài người xoát hai phút lập tức xoát ra, cho nên thói đời chính là nhân phẩm cực kỳ trọng yếu a cực kỳ trọng yếu.

Một giờ sau, Thiên Sơn tuyết liên không xoát ra, Nguyệt Quang Mị Nhi nổi giận, bắt đầu ân cần thăm hỏi cả nhà GM. Lục Đồng cùng Tiểu Vũ hai mặt nhìn nhau, mà Lâu Thượng Hữu Nhân thập phần bình tĩnh, hòa theo nàng cùng mắng vài câu.

GM biểu tình rất vô tội. . .

Một lúc sau, Dịch Thủy Thanh Hàn login, nhàn rỗi không có chuyện gì cũng cùng nhau thêm vào đội ngũ, không xoát tới năm phút đồng hồ, Tiểu Vũ liền nhận được hệ thống nêu lên, Thiên Sơn tuyết liên đã rơi xuống ở bọc đồ của nguoi, xin tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ tiếp theo.

Nguyệt Quang Mị Nhi mắng GM thêm một lát, lại ghen tỵ nhân phẩm Dịch Thủy Thanh Hàn một hồi lâu nữa, đấm ngực dậm chân ngửa đầu rống to: “Tại sao lão tử lần trước xoát một tiếng đồng hồ mới đi ra, sớm biết như thế ta sẽ đem Dịch Thủy Thanh Hàn gọi lên!”

Lâu Thượng Hữu Nhân nói: “Ai kêu ngươi bình thường toàn mắng GM, ngươi ân cần thăm hỏi cả nhà GM, kỳ thực GM đã đang ân cần thăm hỏi cả nhà ngươi.”

Nguyệt Quang Mị Nhi: “. . .”

Lâu Đồng Đồng “Phốc” bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Lễ tình nhân

Lâu Đồng Đồng cầm ly trà sữa trên tay, ai oán nhìn bạn trai một cái, ai oán nói: “Em muốn trở về chơi trò chơi.”

Phía ngoài lạnh như vậy, ở trong trò chơi ước hẹn cũng không phải giống nhau sao. Trong trò chơi phong cảnh đẹp, muốn đi nơi nào ngắm cảnh thì trực tiếp truyền tống qua, lại không cần nằng phải chạy ra bên ngoài hứng gió.

“Hôm nay là lễ tình nhân.”

“Vâng, vậy chúng ta bây giờ ai về nhà nấy đi, trong trò chơi có nhiệm vụ lễ tình nhân, đợi lát nữa chúng ta trở về làm nhiệm vụ!”

Văn Hàn dừng lại cước bộ, “Lâu Đồng Đồng!”

Lâu Đồng Đồng “À” một tiếng, ôm cánh tay của hắn lắc lắc, bày ra một bộ tiểu tức phụ, “Văn Hàn anh thích ăn cái gì? Đi tìm em mời anh ăn nha, hay chúng ta đi dọc phố Tây Nam tới trung tâm phố, tới cái quán cháo anh thích ăn ấy, sau đó chúng ta lại đi xem suối phun.”

“Không ai về nhà nấy chơi trò chơi?”

“Như vậy sao được a! Anh xem tối nay là tình nhân lễ, chúng ta thế nào cũng phải đi dạo một vòng nữa mới trở về nha, ừ, phải phải!”

Văn Hàn cười cười, không nói chuyện, để mặc nàng ôm cánh tay mình tiếp tục đi về phía trước.

Lâu Đồng Đồng thờ phào một hơi, nhìn sắc mặt mới vừa rồi, không tốt lắm a không tốt lắm. Mỗi lần nàng ồn ào muốn trở về chơi trò chơi, hắn khuôn mặt không biểu tình kéo nàng vào KTV bên cạnh. Lâu Đồng Đồng cho là hắn muốn vào ca hát, ai biết cánh cửa vừa đóng nàng đã bị Văn Hàn nhấn chặt trên ghế sa lon, nàng ngỡ ngàng hồi lâu. Ánh sáng màn hình lớn bị hắn che kín, Lâu Đồng Đồng nuốt nuốt nước miếng, tầm mắt di chuyển từ mũi hắn đến cái miệng đang nhếch lên kia, nàng còn chưa kịp hỏi một câu, đã bị hắn hôn đến không biết trời đất gì nữa.

Làm nàng còn tưởng hắn muốn tới ca hát. . .

Ánh sáng trong phòng vốn đã tối tăm, lại bị khuôn mặt hắn gần sát mặt nàng, quả thực không có một tia sáng nào lọt qua. Vừa bắt đầu Lâu Đồng Đồng còn từ chối tượng trưng hai cái, kết quả đối lấy hắn lại càng thêm hung ác gặm cắn. Lực phản kháng quá nhỏ, rất nhanh bị tiêu diệt không còn dấu vết. Hắn liếm liếm khoe miệng của nàng, dẫn tay nàng đặt lên cổ hắn, khàn giọng: “Hôn anh.”

Lâu Đồng Đồng trong óc “Hồng” một cái nổ tung, ôm cổ hắn không dám động, lỗ tai nghe thấy hắn cúi đầu lại lập lại một lần, “Hôn anh.” Nàng nhìn bờ môi của hắn, học bộ dáng của hắn là lưỡi liếm liếm khoe miệng của hắn. Thấy hai mắt hắn phát sáng nhìn nàng, nàng lại tiếp tục thử dò xét đụng đụng môi trên hắn.

“Giống anh mới vừa rồi vậy, đem đầu lưỡi tiến vào.”

Lâu Đồng Đồng thật sự nhớ lại một chút màn vừa rồi hắn hôn mình như thế nào, vận vẹo uốn éo đầu lưỡi, ôm cổ hắn thật chặt, đầu lưỡi thật sự tiến vào. . .

Lâu Đồng Đồng sờ sờ mặt, tại sao cứ nghĩ lại màn kia. Bất quá phải nói, từ ngày đó về sau, kỹ thuật hôn của nàng càng ngày càng lên cao. . .

Đi tới trung tâm chợ, khắp nơi có thể thấy được các biển hiệu tuyên truyền lễ tình nhân, Lâu Đồng Đồng ngẩng đầu nhìn lên một biển quảng cáo, “Tình là một chữ, khó khăn giải thích, tình là một chữ, lạnh ấm tự thân. Ta nguyện bỏ ra trăm ngàn năm thời gian, chỉ hy vọng ngươi cho nghỉ chân dừng lại.” (Không thể dịch được, thông cảm)

Dòng quảng cáo này thật là kỳ diệu, Lâu Đồng Đồng nói: “Chúng ta đi lên xem một chút.”

Đi thông lên thăm đồ dài trên bậc thang của cửa hàng, cũng có người cùng Lâu Đồng Đồng giống nhau, bị quảng cáo hấp dẫn, tính toán đi lên xem. Đến lầu hai rồi, lập tức thấy ảnh tình nữ của Chu Tư Thất cùng Hà Thư treo ở chính giữa, hai người cười đến đằm đằm mặt mặt.

Lâu Đồng Đồng nói: “Hai người này. . . Thế nào được cửa hàng chụp ảnh quảng cáo tuyên truyền a.”

Văn Hàn hỏi: “Em biết?”

Lâu Đồng Đồng nhìn Chu Tư Thất trong hình ngọt ngào cười, nói: “Vâng, người nữ là hoa khôi trường em, chính là Tư Thất Thất, nam chính là Hà Xứ Bất Thỉnh Phong.”

Văn Hàn suy nghĩ một chút, đối với Hà Xứ Bất Thỉnh Phong dường như có ấn tượng, ngộ, người này, từng đuổi theo qua lão bà của mình?

Lầu hai là nơi chụp ảnh, có vài đôi tình lữ đang hóa trang.

Văn Hàn ngắm nghía trong chốc lát, khen ngợi: “Hoa khôi trường em so với trường anh xinh đẹp hơn nhiều, nàng cùng nam nhân này đứng chung rất hợp. Ủ, nhìn rất được.”

Lâu Đồng Đồng cảm thấy buồn cười, nói: “Có lẽ nàng càng thêm hy vọng anh đứng cùng một nơi.”

Văn Hàn cau mày, nói: “Hai nam nhân đứng cùng nơi có cái gì đẹp mắt.”

Lâu Đồng Đồng ngẩn người, thì ra là hiểu sai ý, cho rằng nàng nói Hà Thư hy vọng cùng hắn đứng một, ý này mà cũng hiểu sai được, thật khó tin. . .

Có hai người từ trong phòng đi ra, lại chính là Chu Tư Thất và Hà Thư, một nhân viên bên cạnh lại được dịp càng không ngừng khoe khoang bọn họ rất xứng đôi, tướng mạo rất đẹp . . . Văn Văn, Hà Thư vừa nhìn thấy Lâu Đồng Đồng, bước chân lập tức dừng lại, thẳng tắp nhìn nàng.

Chu Tư Thất theo ánh mắt của hắn nhìn sang, Lâu Đồng Đồng mặt mày rạng rỡ, nam nhân bên cạnh chuyên chú nhìn nàng, khoe miệng hàm chứa nụ cười.

Chu Tư Thất cười lạnh: “Hà Thư, tấm hình tuyên truyền ngày lễ tình nhân phóng to này, thật giống như là một truyện cười.” Nàng quay đầu đối với nhân viên cửa hàng nói: “Đem chúng cùng ảnh vừa chụp hủy đi! Khó coi chết đi được!”

Hà Thư không nói được lời nào, người bán hàng khó xử không ngừng khen bọn họ theo rất đẹp đôi, Chu Tư Thất mặt lạnh không nói thêm gì nữa. Bạn trai mình luôn nhớ thương người khác, nàng lại là người kiêu ngạo, không hiểu sao mình có thể chịu được lâu như vậy, ngay cả nghĩ nàng cũng muốn chửi mình vài câu. Chung một chỗ đã lâu, cũng phát sinh tình cảm, nếu thật sự chia tay, nàng thật không nỡ.

“Người mỗi lần gặp nàng đều như thế, không thể dứt khoát một chút sao? !”

Lâu Đồng Đồng không muốn dính vào chuyện không đâu, giật giạt tay áo Văn Hàn tay, nói: “Mới vừa rồi ở dưới em nhìn thấy có bán mấy thứ linh tinh, chúng ta đi xuống mua nha.”

Văn Hàn gật đầu.

Nhìn hai người kia đi xuống lầu, Chu Tư Thất mặt lạnh tìm ghế sa lon ngồi xuống, Hà Thư cảm ảnh mới rửa ra, trả tiền, cũng mặc kệ nàng giận dữ, điều này làm cho Chu Tư Thất càng nghĩ càng tức giận.

Chu Tư Thất lạnh lùng bỏ lại một câu: “Ta về nhà chơi trò chơi.”

Đăng nhập trò chơi, bạn tốt Tiểu Quyền Nhi gửi cho nàng một địa chỉ trang web, Chu Tư Thất tò mò nhấp mở, là một đoạn video, người trên sân khấu không phải là Lâu Đồng Đồng sao? Tiểu Quyền Nhi nói cho nàng biết, đây chính là Lục Đồng.

Thì ra là vậy, cho tới nay chỉ có mình giống như một đứa ngốc, bị mọi người xoay quanh đùa bỡn? Giống như bị dội một chậu nước lạnh, nàng từ đầu đến chân ướm lạnh hoàn toàn. Chu Tư Thất nàng cũng là nữ nhân, cũng có trái tim, cũng có tình cảm của mình.

Chu Tư Thất tức giận gạt hết đồ trên bàn xuống, gục xuống mặt bàn khóc lớn.

Mùa xuân năm nay ở thành phố M tựa hồ đặc biệt tới sớm, trong không khí ướm át dường như mang theo hương vị cỏ xanh. Lâu Đồng Đồng đứng ở bên cửa sổ nhìn phong cảnh phía xa, bên ngoài thỉnh thoảng lại truyền đến giọng ca ca gọi điện thoại, lại là Trầm Nhất Nhất. Gần đây Lâu Thượng cùng Trầm Nhất Nhất lui tới nhiều lần, không hiểu được có phải hay không đang nói chuyện yêu đương.

Tối hôm qua nhận được tin nhắn của Văn Hàn, hắn nói phải rời khỏi thành phố M một thời gian ngắn, cũng không biết lúc nào trở lại. Lâu Đồng Đồng vỗ vỗ cửa sổ, làm kinh động một con côn trùng đậu ở trên. Nàng xoay người trở về phòng thu dọn đồ đạc, hôm nay phải về trường học trình diện.

Lâu Đồng Đồng là người tới muộn nhất, những người khác trong túc xá đều không phải ở thành phố M, hai ngày trước an vị trên xe lửa trở lại trường học. Mạc Yến Yến đang dán áp phích mới nhất của Trầm Nhất Nhất lên tường. Lâu Đồng Đồng mang ảnh có ký tên ra khỏi bọc, nói: “Yến Yến, nhìn ta vừa giúp người làm cái gì tốt kìa, Nhất Nhất ký tên đó, còn có đó là hình độc nhất vô nhị của nàng. “

Mạc Yến Yến “Ngao ngao” hô to, “Đồng Đồng, ta yêu nhất ngươi! Lấy mau lấy mau, lại là bạn trai ngươi giúp? Thay ta cảm ơn hân a!”

Lâu Đồng Đồng cười đưa cho nàng. Thu dọn đồ đạc, Lâu Đồng Đồng nghĩ Trầm Nhất Nhất có thể hay không trở thành đại tẩu tương lai của mình. Kỳ thực ca ca mới có 25 mà mẹ đã sớm bắt đầu thúc dục hân tìm đối tượng, hơn nữa mỗi lần gặp đều nói “Ngươi nhìn Đồng Đồng cũng cùng bạn trai chung một chỗ đã lâu như vậy, ngươi làm ca ca, thế nào lại chậm hơn?”

Lâu Đồng Đồng đem búp bê nhân vật trò chơi cho Tiểu Vũ, Tiểu Vũ còn chưa kịp biểu đạt sùng bái đối với nàng, liền đã thấy nàng chạy về giường mình thu xếp đồ đạc.

Tiểu Vũ nói: “Đồng Đồng, ta đã nhìn thấy đoạn video trên diễn đàn, nhiều người server chúng ta cũng đã biết đó chính là Lục Đồng. Này không giống với phong cách của ngươi a? Ngươi không phải không thích bị chú ý sao?”

Lâu Đồng Đồng 囧囧 nói: “Bị người bang ta nhận ra thanh âm, ta là nhất thời vọng động, cũng không nghĩ lừa gạt mọi người, liền như vậy thành thật thừa nhận.”

Tiểu Vũ nói: “Kỳ thực cũng không phải là cái gì đại sự, video được quay từ xa, cũng không thấy rõ ràng. Nếu như không phải là người biết ngươi, nhìn thấy thì đại khái cũng nhận không ra.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ừ, tóm lại ở trong trò chơi cũng không có người đến quấy rầy ta, bị đàm luận, cũng không là lần đầu tiên, ta sớm đã thành thói quen.”

Tiểu Vũ nhảy qua, dán sát lỗ tai nàng thì thầm hỏi: “Đồng Đồng, thành thật khai báo, đáng người sư phụ của nhà thế nào? Chính là sờ qua cảm giác có được hay không?”

Lâu Đồng Đồng tròn mắt: “Không có sờ qua, ta làm sao biết.”

Tiểu Vũ thần thần bí bí hạ giọng: “Ngày lễ mừng năm mới bà di của ta tới nhà ta chúc tết, nàng lại còn nói muốn ly hôn, nguyên nhân là phương diện kia đượng ta có chút vấn đề.”

Lâu Đồng Đồng vỗ nhè nhẹ đầu của nàng, “Người thật bà tám a.”

Tiểu Vũ bộ dáng nghiêm túc: “Kỳ thực vấn đề này rất nghiêm trọng, kỳ nghỉ ta ở nhà xem rất nhiều phim, có một nữ nhân trong đêm động phòng giết cả nhà trưởng phu, về sau nàng trở thành sát thủ. Có một lần nàng muốn quyến rũ ông chủ của nàng, phát hiện hân lại là thái giám, nàng cười lạnh nói: ngươi biết ta lúc đầu tại sao giết chồng mới cưới của ta không? Bởi vì hân không được. Mà ngươi không chỉ có không được, là căn bản không có.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .”

Kỳ thực trong túc xá thỉnh thoảng cũng sẽ đàm luận một chút chuyện tư mật, nhưng là không nghiêm túc như Tiểu Vũ nói, nàng cũng không biết trả lời như thế nào.

Tiểu Vũ nói: “Cho nên tương lai ta trước khi kết hôn nhất định sẽ phải nghiệm hàng.”

Lâu Đồng Đồng tiếp tục sửa sang giá sách “Ừ” hai tiếng có lệ. Tiểu Vũ khó chịu, nhào tới hung ác nói: “Lão nương đây là đang truyền thụ kinh nghiệm quý giá cho ngươi! Mặc dù tình yêu là trên hết nghe rất không sai, nhưng là làm người phải có hiện thực! Lâu Đồng Đồng ngươi không đem lời của ta vào tai ngươi nhất định sẽ hối hận! Nhất định!”

“. . . Cho nên ngươi là muốn kêu ta đi kiểm hàng sao?”

“A, thật thông minh, nhớ kỹ chụp cho ta một tấm hình nửa người trên của hân còi trần. Ta cùng Tô Vân đánh cuộc, ta thắng mời ăn bữa tiệc lớn!”

“Đi tìm chết. . .”

Nói hồi lâu, thì ra là trọng điểm ở phía sau. Nửa người trên còi trần của hân cái gì, nàng Lâu Đồng Đồng còn chưa được xem, Tiểu Vũ ngươi suy nghĩ nhiều quá a. . .

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Song đấu

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyệt Nhi: “Các con, tuần sau cuộc thi đấu, các ngươi có đến ghi danh không?”

『 bang phái 』 Thiên Hạ Đệ Nhất Suất: “(giờ tay) ta còn chưa có báo danh, đang thiếu một người hợp tác tham gia đấu 2VS2! Bản thân ta đã cấp 80,

thao tác có thể chấp nhận, nguyện ý thêm ta a thêm ta!”

Sắp sửa cử hành một cuộc thi đấu tiến hành trong năm ngày, ngày thứ nhất là hai người đấu với hai người, ngày thứ hai là 3VS3, theo thứ tự mà suy ra, ngày cuối cùng chính là 6 VS 6. Trong tin nhắn Văn Hàn nói ông nội của hắn đang nằm viện, qua mấy ngày nữa hắn cũng không thể trở lại thành phố M, lại càng không thể nào lên võng du. Cái cuộc thi đấu này là lần đầu tiên cử hành, cũng không biết còn có lần thứ hai hay không, xem ra sự phụ sẽ phải bỏ lỡ. Phần thưởng 2VS2 là trang phục tình nhân, Lâu Đồng Đồng rất muốn rất muốn, nàng đang suy nghĩ có thể mở hai tài khoản cùng lúc được hay không, nghe nói bộ trang phục tình nhân này không thể mua được trong thương thành, sau này cũng không xuất bản nữa. Lâu Đồng Đồng khó có thể kháng cự dụ dỗ lớn như thế.

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “Ai thiếu người hợp tác có thể báo với ta, ta sẽ thống kê để mọi người tự do lựa chọn. Ai, ta thể nào lại cảm giác mình giống như sống kiếp làm mẹ người ta. . .”

『 bang phái 』 Thủ Hộ Tuyết Nhi: “(hôn) lão bà, nhanh.”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “. . . được rồi!”

Hai người này trong hiện thực là vợ chồng, những sự vụ vụn vặt trong bang đều do bọn họ quản lý, Lâu Đồng Đồng cũng không cần quan tâm. Kỳ thực trong bang rất nhiều người cũng hâm mộ hai người bọn họ, võng du cùng trong hiện thực đều là vợ chồng, Lâu Đồng Đồng cũng hâm vậy.

『 bang phái 』 Phù Bình: “Chúng ta không thể không có Băng tỷ!”

『 bang phái 』 Phi giống như cảm giác: “Đúng vậy, Băng tỷ người quả thực giống như mẫu thân của chúng ta a. Đối tượng kết hôn của ta là toàn dựa vào Băng tỷ!”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “(mồ hôi lạnh). . .”

Một lát sau, Tiểu Vũ cho Lâu Đồng Đồng phát tới tin tức: “Đồng Đồng, mấy ngày tới cuộc thi đấu 2VS2 người có tham gia không? Ngày đó lão công người lên võng du chứ?”

Lâu Đồng Đồng hồi lại: “Hắn nói có việc sẽ không lên, hai ngày tới ta sẽ luyện mở hai tài khoản song đấu.”

Băng Thượng Vũ: “Dù sao ta đối với những thứ trang phục tình nhân kia cũng không có hứng thú, ngày đó ta có thể mở tài khoản của người, người vào tài khoản lão công người.”

Lục Đồng: “Không cần không cần, cuộc thi đấu sẽ rút trang bị, người cũng đi báo tên đi, nếu không tìm được người hợp tác ta sẽ cho anh ta giới thiệu cho người. Ta một người mở hai tài khoản luyện cũng không thành vấn đề.”

Băng Thượng Vũ: “(trợn mắt) người còn sợ ta không biết dùng tài khoản người?”

Lục Đồng: “. . . Kỳ thực, thao tác của người như vậy, còn không bằng ta song đấu.”

Băng Thượng Vũ: “. . . Cút.”

Tiểu Vũ đang chơi với bạn bên ngoài, nếu lúc này nàng ở trong túc xá, đại khái sẽ nhảy dựng lên đánh Lâu Đồng Đồng.

Lâu Đồng Đồng mở ra tài khoản sự phụ, luyện tập thao tác song đấu. Cũng may trước kia nàng thường xuyên chơi tài khoản của hắn, đối với kỹ năng của kiếm khách đã sớm quen thuộc, luyện tập một chút ước chừng có thể dự thi.

Ngoài rừng phong Thành Lâm Châu phân bố rất nhiều linh trùng, lúc Lâu Đồng Đồng vừa mới bắt đầu chơi 《 Hư Vô 》, lập tức tìm được nơi luyện thao tác này. Không có ai trời sinh thao tác tốt, Lâu Đồng Đồng cũng phải luyện tập sau vô số lần, mới đạt tới tài nghệ bây giờ. Linh trùng trong suốt lóe sáng bay múa đầy trời, phía chân trời là một mảnh màu xanh đậm, xa hơn một chút, là có thể thấy con đường chỉ dẫn đi thông bờ bên kia địa phủ.

Trong trò chơi hình ảnh rất duy mỹ, âm nhạc linh hoạt kỳ ảo làm cho nàng tĩnh tâm lại. Trước tiên phải luyện tập nhanh chóng chuyển tài khoản, lại sử dụng kỹ năng phối hợp đơn giản hạng nhất. Linh trùng trên dưới bay múa, có thể nhanh chóng thay đổi phương vị, Lâu Đồng Đồng nhìn theo có chút hoa mắt, chuyển sang tài khoản của mình, đem kỹ năng nhấn trên bàn phím mau lẹ chuẩn bị chiến đấu. Cuộc thi đấu không thể so với bình thường đánh BOSS, xoát phó bản, lại đối với thao tác song đấu yêu cầu cực cao, nàng trước kia không có đặc biệt huấn luyện song đấu, bây giờ trên căn bản là bắt đầu lại từ đầu. Cách cuộc thi đấu bắt đầu còn 3 ngày nữa.

Một lúc lâu sau, Lâu Đồng Đồng dần thích ứng mở hai tài khoản. Nhắm tới mấy linh trùng, Lục Đồng sử dụng kỹ năng phong ấn, quyền trượng giờ lên trong nháy mắt, Lâu Đồng Đồng đem tài khoản chuyển đổi, Dịch Thủy Thanh Hàn thân nhiên chém, lần nữa thay đổi tài khoản.

Vẫn không được a, linh trùng không linh hoạt giống ngoạn gia, bây giờ nàng ngay cả linh trùng đều không thể nhanh chóng giết chết, vậy thì đừng nhắc tới những ngoạn gia thao tác tốt.

Lâu Đồng Đồng quá mức chuyên chú, sau rừng phong Cửu Sinh Cửu Thế ẩn nấp quan sát nàng cũng không phát hiện.

Hắn yên lặng đứng ở phía sau cây, tựa hồ đã sớm đợi chờ trăm năm. Lá phong trước mắt của hắn bay xuống, Cửu Sinh Cửu Thế bước ra một bước, lại yên lặng lui về phía sau cây.

GM chưa từng cho hắn một cơ hội biểu hiện thật tốt, hắn cảm giác mình từ đầu tới đuôi đều như nơi đây rất u ám. . .

Đạo tài khoản bị người mắng, hắn chưa từng để ý qua, mà rốt cuộc là từ lúc nào, hắn bắt đầu ở để ý năng vui hay không vui. Lập tiểu tài khoản trà trộn vào Vô Song bang, hắn luôn nghĩ rồi sẽ có một ngày có nhất kỳ nhất hội.

Cuối cùng Cửu Sinh Cửu Thế từ phía sau cây đi ra, vung Trường Dao hướng Dịch Thủy Thanh Hàn chém tới. Lâu Đồng Đồng nhìn thấy, phần nộ, triệu hồi hải tử, phóng kỹ năng mê muội. Cửu Sinh Cửu Thế đứng sững vài giây, Lâu Đồng Đồng chuyển sang tài khoản Dịch Thủy Thanh Hàn, triệu hồi thần thú ra.

Dưới tình huống khẩn trương đại não nhanh chóng phản ứng, so với mới vừa rồi giết linh trùng còn thuận tay hơn. Lục Đồng dùng trường tiên quét hắn mấy cái, hắn cũng không hoàn thủ, ngừng vài giây, chém hải tử của nàng.

Cửu Sinh Cửu Thế: “Cuộc thi đấu không thể mang hải tử cùng thần thú.”

Lâu Đồng Đồng 囧, người này tới để làm chi?

Cửu Sinh Cửu Thế: “Lục Đồng, ngươi lấy linh trùng luyện thao tác còn không bằng lấy ta ra luyện.”

Lâu Đồng Đồng yên lặng đem con thu hồi lại, chuyển sang tài khoản Dịch Thủy Thanh Hàn, cũng đem thần thú ẩn tàng, yên lặng đâm hắn hai kiếm. Cửu Sinh Cửu Thế hướng bên cạnh né tránh, còn nói: “Nếu không ngày đó tranh tài ngươi cùng ta một đội? Song đấu trở ngại rất lớn. Trang phục tình nữ sẽ bị khóa trên tài khoản, ta lại không thể đạo được ngươi.”

Lâu Đồng Đồng khiếp sợ, người này rốt cuộc tới để làm chi? Không nên nói đạo tài khoản đã thật sâu yêu nàng a, Lục Đồng nhân vật giả thuyết. . .

Lục Đồng: “(mở hôi lạnh) kỳ thực, chúng ta không quen phải không?” Bỏ lại những lời này, Lục Đồng triệu hồi ra thú cưỡi muốn chạy, Cửu Sinh Cửu Thế đột nhiên xông lên chém nàng.

Lục Đồng cấp 123, mặc dù phòng ngự cao, bị hắn chém hai cái thật sự chỉ như gãi ngứa, nhưng là nếu như hắn sử dụng kỹ năng, khác biệt hơn hai mươi cấp cũng có thể đem Lục Đồng đá bại. Lâu Đồng Đồng đang trong lúc mở hai tài khoản, liền thử để hai tài khoản sử dụng chiến thuật phối hợp đơn giản nhất song đấu, coi như luyện thao tác. Kỳ thực nàng biết đạo tài khoản nói rất đúng, lấy linh trùng luyện không thể so với lấy ngoạn gia khác luyện. Huống chi Cửu Sinh Cửu Thế là kẻ đối địch môn phái với Dịch Thủy Thanh Hàn, chiêu “tất sát kỹ” vẫn luôn là kỹ năng kiêng kỵ nhất của Lâu Đồng Đồng. Trong cuộc thi đấu không thể sử dụng thần thú hóa giải Vân Thiên cung tất sát kỹ, điều này làm Lâu Đồng Đồng phi thường đau đầu.

Cửu Sinh Cửu Thế: “Ngươi có phát hiện hay không, thời điểm ngươi dùng hai tài khoản sẽ làm cho kỹ năng của Lục Đồng hỗn loạn, lúc tiến vào chiến đấu ngươi trước tiên hãy dùng tài khoản nam, tài khoản nữ máu nhiều, nhất thời không chết được.”

Cửu Sinh Cửu Thế: “Để ta dạy ngươi một số kỹ xảo, ngươi trước tiên dùng tài khoản nam chém đối phương rút một phần hai máu, sau đó thay đổi đến tài khoản nữ sử dụng kỹ năng phong ấn, như vậy ngươi liền không cần hỗn loạn. Lúc này tài khoản nữ máu nhiều, ngươi có thể để tài khoản nam một chỗ, chỉ dùng Lục Đồng để chiến đấu. Trong trận đấu 2VS2, mỗi ngoạn gia đều dùng trạng thái miễn cấp để luận võ, thủ pháp của ngươi nhanh, trước tiên đem bà vú thầy thuốc giết chết, thỉnh thoảng lại đối sang tài khoản nam phóng vài cái kỹ năng, đừng làm cho đối phương nhìn ra ngươi song đấu. Ngươi thử xem một chút cái phương pháp này có được hay không?”

Lục Đồng: “. . .” Người khác nhìn thấy tên sư phụ có bao nhiêu kiêng kỵ, tài khoản của hắn bất động một chỗ, ước chừng người khác lại cho rằng hắn khinh thường động thủ. Chỉ cần không bị đối phương nhìn ra nàng song đấu, tỷ lệ thắng của nàng liền lớn hơn rất nhiều. Nhưng đạo tài khoản khôn kiếp thế nào lại có tâm tư chạy tới chỉ đạo nàng luyện tập thao tác song đấu?

Cửu Sinh Cửu Thế: “(cười gian) ngươi nhất định đang suy nghĩ tại sao ta lòng tốt như vậy đúng không, kỳ thực ta đối với ngươi rất áy náy, ban đầu muốn đạo tài khoản của ngươi, lại không đạo thành. Ta bây giờ rửa tay gác kiếm, muốn cùng ngươi làm người bằng hữu.”

Lục Đồng: “(giận) đạo tài khoản chết không hồi cải!”

Cửu Sinh Cửu Thế: “(chột dạ) chẳng phải không đạo thành tài khoản của ngươi sao. . . Bây giờ ta đến để đền bù sai lầm!”

Cửu Sinh Cửu Thế: “Chỉ sợ ngươi cũng không yên tâm ta giúp ngươi mở tài khoản dự thi, thao tác của ta mặc dù không tốt như nam nhân của ngươi, nhưng cũng có thể coi là được. Nói ngươi cùng ta cùng nhau dự thi ta nghĩ ngươi sẽ trực tiếp kêu cút đi. Đấu lại nha, ta cùng ngươi luyện từ từ.”

Lâu Đồng Đồng tròn mắt hốc mồm, thế giới huyền hoặc, đạo tài khoản lại chậu vàng rửa tay đổi nghề bồi luyện.

Lục Đồng xoay người muốn đi, thậm chí lại bị hắn cuốn lấy. Lâu Đồng Đồng chuyển sang tài khoản sư phụ, càng không ngừng phóng ra kỹ năng giết chết Cửu Sinh Cửu Thế, hắn lập tức tại chỗ sống lại, nói: “Đấu lại.”

Lục Đồng: “. . .”

Đêm hôm đó những ai đi qua rừng phong, có thể thấy một màn kỳ quái, một tiên tộc Vân Thiên Cung thỉnh thoảng nói vài câu kỳ quái, Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn bằng một loại phương thức phối hợp quái dị công kích Cửu Sinh Cửu Thế, tất cả mọi người rất mê mẩn, tại sao lại cảm thấy hình ảnh ba người như vậy như thế hài hòa?

Cuộc thi đấu chưa tới, Lâu Đồng Đồng thật sớm liền mở ra hai tài khoản đến rừng phong luyện thao tác, nàng bây giờ đã có thể thuần thục cùng lúc sử dụng hai tài khoản. Ba ngày nay Cửu Sinh Cửu Thế đều canh giữ ở rừng phong chờ nàng, có đôi khi cũng không nói chuyện, yên lặng theo nàng luyện.

Lâu Đồng Đồng muốn trang phục tinh nhân, lại có người nguyện ý theo nàng luyện tập, bất kể động cơ như thế nào, nàng không để ý, hướng chỉ đạo tài khoản cũng không giống như trước lên tiếng đùa giỡn nàng.

Có lẽ đạo tài khoản khôn kiếp thật sự tính toán thay đổi triệt để, một lần nữa làm người?

Cuộc thi đấu bắt đầu lúc 8 giờ, Lâu Đồng Đồng mở hai tài khoản tiến vào đấu trường thi đấu, bên trong đã có rất nhiều ngoạn gia.

Đối thủ là do rút thăm quyết định, mỗi ngoạn gia dự thi đều là trạng thái mãn cấp luận võ, ưu thế trang bị cùng cấp số không thể phát huy tác dụng, cuộc thi đấu này chủ yếu là xem thao tác cùng phối hợp.

Đã đến giờ, hệ thống cung cấp trang bị miễn cấp cho ngoạn gia chọn lựa, Lâu Đồng Đồng chọn cho mình một bộ trang bị thích hợp cho Ma Nguyệt dùng vũ khí là trường tiên. Lúc chọn lựa vũ khí cho sự phụ trợ là cực phẩm, nhưng so với vũ khí hấn tự chế tạo thì vẫn kém một chút.

Trong khi luận võ không thể sử dụng thuốc men, Lâu Đồng Đồng đem vật phẩm vô ích trong túi đồ đi ra, cũng không biết tỷ lệ hệ thống rơi xuống trang bị tốt có lớn hay không.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Tranh tài

Lâu Đồng Đồng tương đối may mắn, ba cặp đối thủ đầu xếp hạng trên bảng PK không cao lắm, thao tác cái gì cũng căn bản chưa nói tới, nàng chỉ dùng tài khoản của mình trong mười mấy giây đồng hồ đã đem đối phương đã bại.

Cặp đối thủ thứ tư đều ở trên bài danh bảng PK trước một trăm, Lâu Đồng Đồng tính toán tốc độ của mình, trận này có vẻ có chút khó khăn. Giết được một nửa, đúng lúc đó một trong hai đối thủ xông lên mấy bước, đột nhiên ngơ ngác đứng nguyên chỗ tại bất động, ước chừng là mạng lag, Lâu Đồng Đồng nắm chắc thời cơ đem hấn đánh ngã. Đối thủ thứ năm đã có kết quả bốc thăm, là Hắc Báo cùng một nữ Ma Nguyệt, lần trước đã từng cùng Hắc Báo PK qua, ước chừng cũng biết chút ít trình độ của hấn.

Lúc này một số ngoạn gia tương đối xui xẻo cũng đã bị nốc-ao, vài cao thủ có chút thao tác không tệ cũng tương đối bị kích, rút trúng Lâu Thượng Hữu Nhân. Những ngoạn gia bị nốc-ao tiến vào hình thức quan chiến, rất nhiều người đã đang chú ý Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hân.

Lâu Đồng Đồng luyện tập 3 ngày, nàng đối với kỹ năng đồng thời điều khiển hai tài khoản càng phát ra càng thuận buồm xuôi gió. Ước chừng Hắc Báo vẫn ghi mỗi hạn chuyện Tế Tự lần trước, vừa bắt đầu liền mắng câu: “Nhân yêu, lại gặp mặt.”

Mặc dù bị Dịch Thủy Thanh Hân giết qua mấy lần, nhưng có lẽ Hắc Báo ý có chỗ dựa, cũng không sợ, nhân yêu cái gì đều dám nói ra. Luận võ bắt đầu, Lâu Đồng Đồng thao tác hai tài khoản, trước tiên đem Hắc Báo giết gần hết nửa vạch máu, nhìn thật không vừa mắt.

Nữ Ma Nguyệt cùng Lục Đồng kiểm chế lẫn nhau, Lâu Đồng Đồng tính toán chuẩn xác phương vị cùng phân phối thời gian, dùng tài khoản sự phụ trợ đối phó Hắc Báo. Luận trang bị thì không ai chiếm được cái gì ưu thế, bất quá có thể Dịch Thủy Thanh Hân từng sử dụng qua hoàng đế nội kinh, các chỉ số trạng thái mãn cấp trên người hấn đều tốt hơn một chút, liền chiếm ưu thế thật lớn.

Trong trò chơi hoàng đế nội kinh dựa theo sách y học trong lịch sử 《hoàng đế nội kinh》 mà sáng tạo ra. Trong lịch sử 《hoàng đế nội kinh》 là một bộ đường sinh bảo điển, trong trò chơi trong hoàng đế nội kinh có thể tăng các chỉ số của nhân vật lên.

『thế giới』 Chiến Sĩ: đang có người nghiên cứu đấu pháp của Dịch Thủy Thanh Hân cùng Lục Đồng sao? Ta thế nào cảm thấy có chút kỳ quái.

Lâu Đồng Đồng không dám buông lỏng cảnh giác, càng không ngừng chuyển tài khoản, xem ra trận luận võ này phải hao tổn thêm một ít thời gian.

『thế giới』 Khán, Hữu Hồi Ky: sát, ta rút trúng Lâu Thượng Hữu Nhân, quá xui xẻo. Ta cũng đi nghiên cứu đấu pháp của bọn họ một chút.

『thế giới』 Xú hòa thượng, mơ tưởng cùng ta đoạt sư thái: ta đã đang trong trạng thái quan chiến! Tuy vẫn dẫn đầu, nhưng ta cảm thấy hấn hạ thủ không có tuyệt tình như lúc bình thường a!

『thế giới』 Tuyệt Thế Cao Thủ: . . . Ta có một cái hoài nghi nghiêm trọng.

『thế giới』 Chiến Sĩ: ngao ngao, Tuyệt Thế Cao Thủ, cầu chân tướng!

『thế giới』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: Tiết lộ một cái bí mật kinh thiên động địa, các ngươi không nên quá khiếp sợ. Tài khoản Dịch Thủy Thanh Hân là Lục Đồng vào.

『 thế giới 』 Chiến Sĩ: (trợn mắt) vậy tài khoản Lục Đồng ai đang thao tác? Bọn họ lại thay đổi tài khoản?

『 thế giới 』 Long Phi Phi: ừ hừ, đương nhiên là chính nàng vào chứ ai.

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: giết ta đi, song đầu? Cho ta mười ánh mắt, ta cũng phải sống trong mờ mịt thôi . .

Lâu Đồng Đồng căng thẳng nắm chặt tay, ngón tay thon dài lướt như bay trên bàn phím, nếu Hắc Báo cùng nữ Ma Nguyệt kia mà thấy đàm luận trên kênh thế giới, sẽ biết nàng là song đầu, cứ như vậy có lẽ sẽ thêm chút phiền toái. Nữ Ma Nguyệt cùng Hắc Báo phối hợp không tệ, Lục Đồng cơ hồ vẫn trạng thái mẫn mấu, mà Dịch Thủy Thanh Hàn mấu với đi một phần tư. Lâu Đồng Đồng sử dụng phu thê kỹ năng cho tài khoản sư phụ thêm mấu.

Dịch Thủy Thanh Hàn một đao đánh xuống, lại chém cho Hắc Báo còn có một phần mấu. Hắc Báo muốn phóng một cái kỹ năng công kích liên tục, đáng tiếc thủ pháp không nhanh như Lâu Đồng Đồng, bỗng chốc bị chém ngã xuống đất. Đã chết một người, còn dư lại Ma Nguyệt liền không là cái vấn đề lớn gì. Dùng kỹ năng của Lục Đồng kiểm chế lấy nữ Ma Nguyệt, Dịch Thủy Thanh Hàn chủ công, mất chút thời gian đem nữ Ma Nguyệt giải quyết. Nhìn nữ Ma Nguyệt ngã xuống đất, Lâu Đồng Đồng thở phào một hơi.

『 thế giới 』 Chiến Sĩ: này không phải là trong truyền thuyết, phóng túng mà đỉnh đặc, tiêu sái mà phong tao, thủ pháp xuất quỷ nhập thần. Song đầu cũng có thể đạt tới cảnh giới này, ta bội phục sát đất.

『 thế giới 』 Tuyệt Thế Cao Thủ: kỳ thực cần thận phân tích đấu pháp của nàng, có thể phát hiện Lục Đồng đối với thao tác song đầu vẫn không đạt được trình độ biến thái, còn có chút bộ dáng ngượng tay, nếu như gặp phải chính là Lâu Thượng Hữu Nhân, có thể không thắng được. Ta đã xem video hiện trường trên diễn đàn, thật sự không nghĩ tới Lục Đồng lại là một tiểu cô nương, thao tác này, có lẽ đổi thành nam nhân ta còn tương đối có thể chấp nhận. . .

『 thế giới 』 Ta Thích Mỹ Nữ: cầu mỹ nữ bao nuôi ta. . .

Hắc Báo nằm trên mặt đất lại mắng vài câu nhân yêu, Lâu Đồng Đồng không có để ý, lại càng bỏ qua đàm luận trên thế giới không lên tiếng. Kỳ thực người kia nói không sai, nếu đối thủ của nàng là ca ca, trừ phi ca ca nhường, nếu không nàng căn bản không thể nào thắng. Bất quá nàng vận khí tốt, mảy mảy ván trước nàng bỏ ít thời gian mà vẫn thắng được, hệ thống đã thống kê thành tích, nàng đã được lọt vào top 5.

Vào trong top 5 không cần luận võ nữa cũng có thể đạt được phần thưởng trang phục tình nhân. Lâu Đồng Đồng mở hai tài khoản đến nơi sứ giả nhận thưởng, hệ thống tùy ý biểu tặng một bộ trang phục tình nhân. Nhấn mặc vào, Lâu Đồng Đồng hài lòng cười lên, y phục rất đẹp, áo choàng màu ngân bạch sắc, ống tay áo cùng vạt áo có thêu hoa văn tinh xảo, đai lưng là màu nâu đỏ, lộ ra vòng eo uyển chuyển của Lục Đồng.

Các bộ trang phục tình nhân mỗi cặp đều không giống nhau, Lâu Đồng Đồng cho ca ca gởi thư , hỏi hần ở đâu, nàng muốn nhìn bộ dáng ca ca mặc trang phục tình nữ.

Lâu Đồng Đồng tắt tài khoản sư phụ, tìm được tọa độ ca ca.

Lâu Thượng Hữu Nhân mặc một thân áo choàng màu lam nhạt, viền ống tay áo màu vàng, hiện ra bộ dáng một công tử quý tộc. Lâu Đồng Đồng hỏi ca ca, thế nào không nhìn thấy Nhất Nhất tỷ, hần nói Trầm Nhất Nhất đi xoát tài liệu.

Tối mai tranh tài là 3VS3, Lâu Đồng Đồng muốn một chỗ trong đội ngũ của Lâu Thượng, cho nên đội ngũ được xác định, Lục Đồng, Lâu Thượng Hữu Nhân cùng Nguyệt Quang Mị Nhi một tổ.

Lâu Đồng Đồng không thể mở hai tài khoản tham gia tranh tài 3VS3 lần nữa, trình độ của người của nàng còn chưa đạt được mức độ biến thái, tham gia tranh tài 2VS2 đã là cực hạn của nàng.

Có Lâu Thượng Hữu Nhân, đội ngũ quả thực có thể được xưng tụng là đội ngũ vô địch, trong trận đấu 3VS3 đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi, đạt được đệ nhất danh, đội ngũ Hà Xử Bất Thỉnh Phong đứng thứ hai.

”Đội ngũ Hà Xử Bất Thỉnh Phong, nghe nói rất trâu bò, chúng ta đấu được không?” Nói chuyện là một nhân tộc cấp 80.

Lục Đồng nói: “Không sợ, tối nay các người truy cập YY, nghe ta chỉ huy.” Người trong Bang đã sớm tìm được đội ngũ 4VS4, bọn họ cũng không nghĩ tới bang chủ nhà mình lại thiếu tổ đội, cho tới nay bang chủ cùng phó bang đều bày ra một bộ dáng bất phân ly. Cho nên Lâu Đồng Đồng lạc đàn, nàng chỉ có thể tham gia đã đội (những người không có đội ngũ hợp làm một tổ).

Duy Winnie: “Được, Lục Đồng, chúng ta nghe người!”

Vũ Lai Sơn Đảo: “(gật đầu) ừ.”

Phong Cuồng Tê Ngưu: “Không có chuyện gì, quan trọng là chúng ta đã tham gia, luận võ kén rể lần trước ta cũng đi, Hà Xử Bất Thỉnh Phong quả thật rất lợi hại.”

Lúc này Lâu Đồng Đồng tương đối không may mắn, ván đầu tiên liền rút thăm trúng Hà Xử Bất Thỉnh Phong. Nàng là đã đội, phối hợp nhất định không so được đội ngũ cố định, bất quá thắng thua nàng cũng không để ý. Trừ trận đầu 2VS2 để lấy trang phục tình nhân còn tương đối kích thích hứng khởi của nàng, những cuộc tranh tài khác nàng không nhiệt tình lắm, bởi vì sư phụ không có ở đây.

Buổi tối tất cả mọi người rất sớm đã login, Lâu Đồng Đồng vào YY, cùng người trong đội ngũ thương lượng chiến lược, kỳ thực tất cả mọi người đều không ôm hy vọng thắng lợi, mà Lâu Đồng Đồng lại mang tâm trạng thắng thua đều không quan trọng tham gia. Mục đích tham gia tranh tài của nàng là bộ trang phục tình nhân kia nay đã tới tay, Văn Hàn không có ở đây, nàng cũng không có niềm vui hưởng thụ trò chơi.

Được hệ thống truyền tống vào nơi so tài, Lục Đồng cùng đồng đội chờ cuộc thi đấu bắt đầu, trong đội ngũ Hà Xử Bất Thỉnh Phong có Tư Thất Thất cùng Hắc Báo, còn có một số ngoạn gia trong bang bọn họ.

Lâu Đồng Đồng trong YY chỉ huy đồng đội tác chiến, Hắc Báo cùng Tư Thất Thất thao tác không tốt như Hà Xử Bất Thỉnh Phong, sử dụng một chút phương pháp gian trá là có thể làm bọn hắn lộ ra sơ hở. Cuộc thi đấu lần này đều là bằng trạng thái miễn cấp dự thi, kẻ đó là so tài thao tác cùng phối hợp, Lâu Đồng Đồng có nghiên cứu qua đấu pháp của Hà Xử Bất Thỉnh Phong, lần trước luận võ chọn rê Lâu Đồng Đồng cũng chú ý hắn thao tác cùng thói quen nhọc nhằn.

Lâu Đồng Đồng nghĩ nếu sự phụ ở đây thật tốt, có thể cùng hắn tham chiến, nhất định sẽ rất khó quên.

Cuộc thi đấu bắt đầu, trong cuộc hỗn chiến Hà Xử Bất Thỉnh Phong cũng không hướng Lục Đồng hạ thủ, Lâu Đồng Đồng yên lặng trong YY chỉ huy thay đổi chiến lược, để đồng đội cách xa Hà Xử Bất Thỉnh Phong, trước hết giết thầy thuốc Tư Thất Thất.

Lâu Đồng Đồng nghĩ hai người này rất giống nhau, đều như thiêu thân lao vào lửa, chẳng lẽ Hà Thư nghĩ đây là biểu đạt hắn đối với nàng không thể quên sao? Nhưng rõ ràng là hắn đang cùng hoa khôi một chỗ, là như vậy a, Lâu Đồng Đồng thở dài.

Lục Đồng nhanh nhẹn nhảy ra, Hắc Báo tức giận đuổi theo đi, Diên Cuồng Tê Ngưu cùng Vũ Lai Sơn Đảo dưới sự chỉ huy của Lâu Đồng Đồng bất ngờ đánh úp Hắc Báo, làm vạch máu của hắn rớt hơn phân nửa, bản thân Tư Thất Thất cũng khó bảo toàn, Hà Xử Bất Thỉnh Phong do dự, kết quả cuối cùng chính là Hắc Báo bị chết.

Một cái Hà Xử Bất Thỉnh Phong cũng có thể tiêu diệt gọn những ngoạn gia có thao tác bình thường, cuối cùng trong đội ngũ chỉ còn Lục Đồng một người, Ma Nguyệt cao cấp phương diện PK rất mạnh, lại thêm Lâu Đồng Đồng thao tác tốt, không dễ dàng chết.

Đội ngũ quân địch còn dư lại Tư Thất Thất cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong, Tư Thất Thất cũng không tiến lên công kích Lục Đồng, liền hờ hững đứng ở một bên, tựa hồ đang đợi cái gì.

Lâu Đồng Đồng 囧, hai người đứng là một đôi, trên thực tế dường như Hà Xử Bất Thỉnh Phong cũng không có ý định hướng nàng hạ thủ, mà Tư Thất Thất lại càng không có ý định, vậy muốn đánh thế nào?

Hắc Báo: “Ta dựa vào, đại ca lên a!”

Trong YY đồng đội đang biểu đạt sự mặc danh kỳ diệu, Lâu Đồng Đồng thật không biết giải thích thế nào với bọn họ, thương lượng dù sao chỉ còn lại nàng một người thì không thắng được, dứt khoát tính toán thối lui khỏi tranh tài ván này, bọn họ cũng không có ý kiến gì. Thối lui khỏi ván tranh tài này cùng thất bại giống nhau, hệ thống sẽ ghi nhận. Nhưng này lúc Tư Thất Thất nói chuyện.

Tư Thất Thất: “Chúng ta ly hôn sao?”

Lâu Đồng Đồng ngẩn người.

Hắc Báo: “Đại tẩu!”

Hà Xử Bất Thỉnh Phong: “Tại sao?”

Tư Thất Thất: “Ngươi rõ ràng chỉ thích Lục Đồng, tại sao ban đầu lại cùng ta kết hôn? Chúng ta chia tay, ngươi có thể đi đuổi theo nàng. Chúng ta kết thúc đi. Sau này cũng không tất gặp mặt, đồ đạc ngươi đưa cho ta ta sẽ toàn bộ đóng gói trả lại cho ngươi. Kỳ thực vừa bắt đầu chúng ta chung một chỗ đã là sai lầm.”

Hắc Báo: “Đại tẩu, đừng vọng động a!”

Lâu Đồng Đồng yên lặng nhìn bọn họ trong trò chơi, đột nhiên rất muốn thấy Văn Hàn. Nàng không hiểu được sau này mình có thể hay không cũng có ngày này, bởi vì có chút nguyên nhân mà cùng hắn tách ra.

Bởi vì yêu mà cẩn thận dè dặt, Lâu Đồng Đồng cũng là một nữ hài tử bình thường, nhìn người khác tan vỡ tình cảm cũng rất lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Hoa khôi ly hôn lại thêm chia tay

Hà Xử Bất Thỉnh Phong trầm mặc, Tư Thất Thất cũng không nói. Không lâu lắm, Lâu Đồng Đồng thấy hệ thống nêu lên, đội ngũ Hà Xử Bất Thỉnh Phong xin thôi lui khỏi đấu trường.

Hai người này là muốn ly hôn lại thêm chia tay? Lâu Đồng Đồng nhớ tới ngày đó ở cửa hàng chụp ảnh nhìn thấy ảnh tình nhân của bọn họ, bọn họ đứng chung một chỗ, cười đến ngọt ngào như vậy, bây giờ thế nào liền đến trình độ này. Hà Thư biết rất rõ ràng Lâu Đồng Đồng nàng đã có bạn trai, chính hắn cũng theo Chu Tư Thất ở cùng nơi, thế nào có thể như vậy.

Tư Thất Thất một thân nữ trang màu tím gọi cảm đứng ở nơi so tài, tựa hồ ai oán hướng Hà Xử Bất Thỉnh Phong nhìn một cái, một cái nhìn vạn năm. Nàng bị truyền tống ra khỏi đấu trường, một lát sau, trên kênh thể giới hệ thống xoát ra một tin tức như vậy: Tư Thất Thất cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong tình cảm tan vỡ, Tư Thất Thất xin cưỡng chế ly hôn.

Trên kênh thể giới nam ngoạn gia sôi trào, lần trước luận võ chọn rể bị Hà Xử Bất Thỉnh Phong đoạt danh tiếng, đến nay vẫn có rất nhiều người đối với hoa khôi nhớ mãi không quên, cho nên các nam ngoạn gia thi nhau biểu đạt vui sướng như ngồi lên mặt nước thờ.

『 thể giới 』 Lam Tinh Linh: (than thở) thế nào lại đột nhiên muốn ly hôn, mấy ngày hôm trước ta còn nhìn thấy bọn họ rất ngọt ngào ở Thệ Thủy ngắm phong cảnh, ai.

『 thể giới 』 Hoa hồng tang lễ: đầu năm nay, ly hôn cùng kết hôn giống nhau bình thường. Tư Thất Thất là một hoa khôi, cũng không cần phải lo lắng không ai thêm lấy.

『 thể giới 』 Hắc Báo: toàn bộ câm miệng, đại tẩu ta là cho các người nghị luận như vậy?

Lâu Đồng Đồng nhìn trong chốc lát trên kênh thể giới, yên lặng nhấn vào NPC truyền tống ra khỏi đấu trường.

Gần đây Mạc Yến Yến chìm đắm trong yêu đương, buổi tối ngày nào cũng nấu cháo điện thoại, Lâu Đồng Đồng thu thập xong đồ đạc ngồi ở trên giường ngẩn người, thỉnh thoảng lại nhìn điện thoại di động. Văn Hàn nói tới nay sẽ gọi điện thoại tới đây, nàng có nhiều ngày không gặp hắn, rất muốn nghe một chút thanh âm của hắn. Nàng nghĩ hắn lúc này phải ở bên cạnh ông nội, nàng cũng không dám gọi điện thoại cho hắn, sợ quấy rầy, liền phát tin nhắn để hắn có lúc nào rảnh rồi gọi điện cho nàng.

Chờ trong chốc lát, Lâu Đồng Đồng cảm thấy đói, đi giày cắt kỹ điện thoại di động, xuống lầu mua bữa ăn khuya.

Dưới lầu ký túc xá nữ sinh có một đôi tình nhân đang lưu luyến không rời, phải làm cho người ta cảm thán một câu “Mùa xuân tới rồi!!!!”

Lâu Đồng Đồng nhét tay vào trong túi áo khoác, tay vẫn nắm điện thoại di động, chỉ cần Văn Hàn gọi, nàng là có thể lập tức biết.

Ánh đèn đường nhỏ tối tăm, Lâu Đồng Đồng đi tới con phố có thức ăn ngon phía sau trường, tiến vào một quán cháo đèn sáng choang. Trước kia lúc chưa đi ăn với hắn, Lâu Đồng Đồng đối với ăn uống không có yêu cầu gì, chỉ cần không phải quá khó nuốt, nàng liền cảm thấy cái gì cũng được. Nhưng kể từ khi cùng hắn chung một chỗ, rất nhiều thói quen trong cuộc sống đều theo đó mà thay đổi, tựa như hắn ưu nhã bước vào cuộc sống của nàng. Đối với thức ăn trở lên kén chọn, đối với phối hợp quần áo không khỏi sinh ra câu nệ, nếu phối hợp không thỏa đáng, cảm giác như trần trụi một thân vậy.

Ông chủ cười nói: “Vẫn giống như trước sao?”

Lâu Đồng Đồng cười híp mắt gật đầu, lão bản đều biết nàng.

Ông chủ béo lùn thuần thực đóng gói cho nàng một tô cháo gà, lại hỏi một câu: “Gần đây thế nào không thấy bạn trai người tới nhà.” Loại người như Văn Hàn, tựa hồ rất dễ dàng làm cho người ta nhớ kỹ. Bề ngoài xinh đẹp, tựa như lộ ra một hơi thở ưu nhã, không cần cố ý làm bộ, bản thân cũng thu hút người khác.

Lâu Đồng Đồng mân mê điện thoại di động trong túi áo, cười cười: “Hắn mấy ngày qua có việc, không có ở thành phố M.”

Lão bản nói: “Nga, thì ra là như vậy. Ta còn tưởng rằng hắn bắt đầu ghét quán cháo nhỏ của ta chứ.”

Lâu Đồng Đồng cười nói: “Sao có thể.”

Bên cạnh cửa trường tối om có một cái bóng đứng ở đó, Lâu Đồng Đồng không chú ý, bởi vì đang nhớ lại một số việc nhỏ mà lông mi cong cong ôn nhu cười lên.

Cái bóng động đậy, trong bóng tối đột nhiên vươn ra một cái tay bắt lấy cổ tay Lâu Đồng Đồng, giọng nói của Hà Thư vang lên: “Đồng Đồng!”

Lâu Đồng Đồng kinh ngạc, cẩn thận mới có thể phân biệt ra được Hà Thư, nhàn nhạt hỏi: “Có việc gì?”

Bảo vệ trường học đang ngồi cạnh cửa sổ cắn hạt dưa, xung quanh không có sinh viên nào đi qua, Lâu Đồng Đồng nhướn mày, nghĩ muốn đem cổ tay của mình thoát đi, cũng là phí công.

Vừa mới ở trong trò chơi Tư Thất Thất đưa ra cưỡng chế ly hôn, bây giờ hắn lại chạy tới cửa sau của trường. Nàng nghĩ Hà Thư không thể nào là cố ý tới chờ nàng, đại khái là một sự trùng hợp.

Hà Thư tựa hồ cố gắng ẩn nhẫn cái gì, thanh âm không yên: “Ta muốn nói chuyện một chút.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu, nói: “Ừ, người giúp ta cầm túi cháo một chút.”

Hà Thư chậm rãi buông tay ra, cầm lấy cái túi trong tay nàng. Lâu Đồng Đồng mục đích là muốn làm cho hắn buông tay ra thôi, hắn bây giờ tâm tình không ổn định, nếu nói thẳng ra miệng, hắn sẽ không chịu buông tay.

Kể từ khi Lâu Đồng Đồng cùng Văn Hàn chung một chỗ, rất ít khi một mình gặp Hà Thư. Hai người lại không cùng khoa, cho dù là học chung môn học cũng sẽ không cùng giáo sư. Nàng cũng ở trong trò chơi cùng Hà Thư nói rõ, không nghĩ tới hắn vẫn còn chưa thông suốt.

Hà Thư nhìn nàng chăm chú, ngọn lửa trong đôi mắt tựa hồ muốn đem bóng dáng của nàng thiêu đốt. Ban đầu cho là mình có thể không thêm đề ý chút nào, nhìn nàng cùng một người đàn ông khác tay nắm tay, bộ dáng hạnh phúc như vậy, hắn liền phóng tay tốt lắm. Nhưng khi vô số lần ở trong trò chơi nhìn thấy Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn bằng một loại tư thái làm người ta ao ước tồn tại, trong lòng hắn liền mơ hồ không cam lòng. Nếu vừa bắt đầu hắn không do dự, bây giờ nam nhân theo ở bên người nàng, có thể là mình hay không? Chỉ đồ thừa ban đầu không ngờ rằng hôm nay hắn lại đối với nàng như thế chấp nhận. Sau khi cùng Chu Tư Thất chung một chỗ, Hà Thư mới hiểu được, thì ra trên thế giới chỉ có một Lâu Đồng Đồng, bất kỳ một nữ nhân nào khác đều không có cách nào thay thế được nàng. Nàng không cần người khác giả dối ca ngợi, đón ý nói hùa, nịnh bợ, có thể dụ dỗ ngoan như con mèo nhỏ, có thể cao quý tựa như một nữ vương. Trải qua rất nhiều việc trong trò chơi, hiểu rõ chuyện của nàng, mới làm cho Hà Thư hiểu được ban đầu không kiên trì là sai lầm cỡ nào to lớn.

Máu điên cuồng nảy lên đại não, Hà Thư kéo nàng ôm vào lòng, nảy ra một ý nghĩ to gan.

Lâu Đồng Đồng có chút ngây ngốc, đột nhiên bị hắn ôm thật chặt, toàn thân cao thấp nổi lên cảm giác chán ghét. Nàng biết nguyên nhân chính là mình chỉ thích sự phụ thuộc, bất kể là trò chơi hay thực tế.

Mất thấy khuôn mặt Hà Thư sắp tiến sát, Lâu Đồng Đồng nhắc chân dùng sức đá đầu gối của hắn, trong lòng tàn bạo chửi rủa.

Hà Thư bị đau, gấp người xoa đầu gối. Hắn chưa kịp phản ứng, đầu gối tê dại còn không có yên ổn, lại bị nàng hung hăng đá một cước.

Lâu Đồng Đồng tránh thoát, hung hăng trừng hắn một cái, xoay người nhanh như chớp chạy mất.

Khi Hà Thư thanh tỉnh trở lại, nàng đã chạy xa chỉ còn làn gió nhẹ, trong không khí vẫn còn mùi vị của nàng. Chén kia cháo sớm đã bị ném xuống đất, Hà Thư gõ gõ đầu, có chút hối hận sự lỗ mãng vừa rồi. Hắn luôn làm việc cẩn thận, bớt việc còn hơn thêm việc, tránh phát sinh tranh chấp, nhẫn nhịn thành thói quen, thế mà liên quan đến nàng hắn liền không kiểm soát được. Chỉ vì phát hiện từ sâu thẳm trong lòng cho tới bây giờ hắn cũng chỉ thích nàng.

Lâu Đồng Đồng vừa chạy vừa thầm mắng Hà Thư, hoàn hảo mới vừa rồi nàng cơ trí, nếu không đã bị cưỡng hôn, sau này ra cửa nhất định phải mang một ít chai phun cay phòng bị. Cháo đưa đến miệng rồi còn không được ăn, hôm nay thật là xui xẻo.

Trở lại ký túc xá, Tiểu Vũ kỳ quái từ trước máy vi tính ngẩng đầu nhìn sang, hỏi: “Đồng Đồng, người không phải là đi ra ngoài mua bữa ăn khuya sao?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Nga, không cẩn thận bị chó ăn mất, ta cũng đành bỏ.”

Tiểu Vũ hắc tuyến: “Làm cái gì a, trường học của chúng ta đến lúc nào có chó hoang đoạt đồ ăn.”

Lâu Đồng Đồng còi gầy bò lên giường, không có ham muốn giải thích.

Văn Hàn bây giờ còn không gọi điện thoại tới, chắc hắn đang rất bận rộn đi? Lâu Đồng Đồng giật nhẹ lỗ tai gấu bông, lại cúi người hôn nhẹ cái mũi của nó, nhỏ giọng lầm bầm lầu bầu: “Anh bây giờ đang làm gì thế, thế nào còn không gọi điện thoại tới?” Gấu bông ở trên giường nàng là lúc năm mới Văn Hàn Tặng, nàng rất thích, lúc nào cũng ôm nó ngủ.

Như có tâm linh tương thông, điện thoại di động vang lên, Lâu Đồng Đồng nhìn trên màn hình thấy tên của hắn, hai mắt sáng lên, vui sướng nhẩn nghe.

“Đồng Đồng, có nhớ anh hay không?” Hắn luôn hỏi ra miệng như vậy, trong giọng nói mang theo ôn nhu.

Lâu Đồng Đồng mặt mày hớn hở: “Có a có a, anh không có ở đây, em xót phở bản một mình thật là chán.”

Hắn nói: “Ông nội của anh không có chuyện gì, chuyện nhỏ thôi, ngày mai anh sẽ trở về. Em rất nhanh là có thể nhìn thấy anh.”

Lâu Đồng Đồng chợt nhớ tới chuyện vừa rồi, ừ ừ nói: “Vâng.”

Hắn hỏi: “Làm sao vậy?”

Lâu Đồng Đồng nhanh đáp lại: “Không có a. Văn Hàn, anh không có ở đây, em cũng không có tâm tình chơi trò chơi. Nói cho anh biết, lần trước có một người cấp 140 cùng em tỷ thí, hắn cũng không thắng được em! Anh có cảm thấy em rất lợi hại không?” Nàng nghĩ vẫn là không nên đem chuyện vừa rồi nói cho hắn biết, sau này thấy Hà Thư tuyệt đối đi đường vòng. Không có phát sinh chuyện mới vừa rồi, ngày thường gặp có lẽ còn có thể chào hỏi. Trong trò chơi có thể hỗ trợ, còn có thể biểu hiện một chút tình bạn học. Đến hôm nay thì cái gì cũng đều miễn hết, Lâu Đồng Đồng quyết định không thể có bất kỳ cái gì liên quan đến hắn nữa.

Văn Hàn nói: “Ừ, rất lợi hại. Mấy ngày qua em có ngoan ngoãn đến giờ đi ngủ không a, chơi trò chơi cũng đừng có chơi quá muộn. “

Lâu Đồng Đồng nói: “Em đều ngủ rất sớm!”

Nàng sờ sờ lỗ tai gấu bông, nói: “Văn Hàn, em rất thích anh.” Rất thích rất thích, lần đầu tiên thích một người như vậy, thời thời khắc khắc muốn đem hân để trong lòng, lại lo lắng sợ có một ngày hân biến mất trong cuộc sống của mình, không còn được thấy hân nữa.

Hân trầm mặc một hồi, thấp giọng nói: “Đồng Đồng, anh muốn em, chờ anh trở về.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40: Sống cùng nhau sao?

Buổi tối ngày hôm sau Văn Hàn xuống phi cơ, Lâu Đồng Đồng ở cổng trường học chờ hân.

Bầu trời tối giăng giăng một mảnh, đèn đường phía ngoài cổng trường dần dần sáng lên, trong cửa hàng có học sinh đang chờ người, Lâu Đồng Đồng đứng ở dưới đèn đường, cầm lấy điện thoại di động lên mạng.

Rất muốn lập tức nhìn thấy hân, một phút đồng hồ cũng không muốn chờ. Lâu Đồng Đồng cắt điện thoại di động, đôi tay nghịch mái tóc dài mềm mại, trong lòng đang suy nghĩ khi nhìn thấy hân câu đầu tiên nên nói cái gì. Hân rời đi một tuần lễ, không có ở thành phố M, cũng không lên vòng du, đây là lần đầu tiên rời xa hân một thời gian dài như vậy. Lâu Đồng Đồng có thói quen mỗi ngày có thể ở trong trò chơi nhìn thấy hân, buổi tối trước khi ngủ gọi điện thoại, nghe thanh âm ôn nhu của hân mà dần dần đi vào giấc ngủ, thỏa mãn tất điện thoại. Một tuần này không có hân bên cạnh, Lâu Đồng Đồng mới khác sâu biết được Văn Hàn đối với mình trọng yếu đến cỡ nào.

Thói quen hân vẫn canh giữ ở bên cạnh mình, quả thực nếu như bị hân lừa gạt cũng không thể rời khỏi hân. Giống như hoa anh túc làm cho người ta lạc lối.

Điện thoại di động vang lên, Lâu Đồng Đồng vui vẻ nhấn nghe, hân nói ước chừng còn 5 phút đồng hồ nữa là có thể về đến thành phố M.

Lâu Đồng Đồng đi sang cửa hàng bên cạnh mua một chén trà sữa nóng, tiếp tục đứng dưới đèn đường đợi. Thình thoảng có người đi qua nhìn sang vài lần, nàng vốn rất xinh đẹp, lại đứng dưới ánh đèn, khuôn mặt nàng toát lên sự tĩnh lặng, khỏe miệng mang ý cười, thật hấp dẫn ánh mắt người khác.

Lúc Chu Tư Thất đi qua chính là nhìn thấy một màn như vậy, khó trách Hà Thụ không thể buông tay, sau thời gian dài, lại phát hiện thì ra còn có những người khác mỹ lệ động lòng người. Chu Tư Thất vừa định nhắc chân rời đi, nhưng nhìn thấy ánh mắt Lâu Đồng Đồng trở nên lay động, độ cung khỏe miệng của nàng trở nên lớn hơn, đang nhìn một nam tử từ trên xe taxi bước xuống.

Chu Tư Thất ngăn người, nhìn hai người này ở một chỗ ngọt ngào đến buồn nôn.

Lâu Đồng Đồng là Lục Đồng, vậy bạn trai của nàng không phải là Dịch Thủy Thanh Hàn sao? Chu Tư Thất ngơ ngẩn, lại nhìn nam tử kia thêm vài lần, hình tượng Dịch Thủy Thanh Hàn trong trò chơi trong nháy mắt cùng hân hợp làm một.

Thì ra ban đầu ánh mắt mình không có nhìn lầm, tựa hồ như Dịch Thủy Thanh Hàn vốn phải trưởng thành là cái bộ dáng này, khuôn mặt anh tuấn, dáng người thon dài, hân đi tới nơi nào, nơi đó lên trở thành một đạo phong cảnh.

Chu Tư Thất châm chọc cười cười, nếu Hà Thụ chỉ cần đối với mình bằng một nửa như Dịch Thủy Thanh Hàn đối với Lục Đồng, nàng cũng sẽ không ghen tỵ với Lâu Đồng Đồng như thế.

“Hành lý của anh đâu?” Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu nhìn phía sau hân, cũng không buông tay, tiếp tục ôm hông của hân.

“Anh cho người ta đưa về nhà rồi. ” Văn Hàn sờ sờ tóc của nàng, ánh mắt toát lên sự ôn nhu.

“Vậy bây giờ chúng ta tìm một chỗ ngồi một chút? Nơi này thật nhiều người qua lại.” Mặc dù cảm giác được những người đi ngang qua đều nhìn hai người, nhưng Lâu Đồng Đồng vẫn không thôi buông tay, đã ôm được hân như vậy, sợ buông tay hân liền biến mất.

“Em muốn đi đâu?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Mạng ký túc xá trường em bị hỏng, mấy ngày qua em cũng không thể lên vòng du. Mấy ngày hôm trước trong trò chơi có một cuộc thi đấu, em có tham gia, nhận được phần thưởng là một đôi trang phục tình nhân. Lúc nào anh trở về lên vòng du xem y phục có đẹp hay không.”

Văn Hàn nhàn nhạt nói ra một câu: “Nhà anh có mạng.”

“Vậy ý của anh là muốn mời em đến nhà của anh lên mạng sao?”

Hân cười cười, tán thành nói: “Thật thông minh.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu: “Vây bây giờ đi thôi.”

Hắn khiêu mi: “Mạng ký túc xá trường em đại khái còn lâu mới sửa xong, em bây giờ trở về thu thập mấy bộ quần áo, đem theo laptop nữa, đến ở nhà anh vài ngày đi, thế nào?”

Lâu Đồng Đồng buông tay ra, lui về phía sau một bước đứng lại, bộ dạng nghiêm túc: “Em không phải là người tùy tiện.”

“Tùy tiện thì không phải là người?”

“...”

Văn Hàn dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng mà đụng đụng mặt của nàng, nói: “Ừ, hiểu rõ, anh cũng đang có ý đó, sẽ không để cho em chạm vào người anh.”

“...”

Kết quả chính là Lâu Đồng Đồng trở lại ký túc xá thu thập mấy bộ y phục, mang laptop, theo hắn về nhà trọ. Văn Hàn đã năm thứ tư, bắt đầu ở công ty thực tập, hắn bình thường cũng không ở trong nhà, mà một mình thuê nhà trọ gần công ty ở. Hắn mới đầu đã nói với Lâu Đồng Đồng, nhưng nàng không nhớ, khi đến nhà trọ của hắn mới phát hiện ở đây chỉ có nàng và hắn hai người ở.

Ra khỏi thang máy, Lâu Đồng Đồng cầm lấy bọc đồ khăn trang, vừa nghĩ tới sẽ sống cùng hắn trong một mái hiên, đã cảm thấy nóng mặt.

Vách tường trơn bóng phản chiếu hình ảnh hai người bọn họ, hắn đứng sát sau lưng nàng, khẽ cúi đầu nhìn khuôn mặt nàng, hai mắt sáng long lanh, bộ dáng tâm tình rất tốt.

Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu nhìn hắn, nói: “Mạng nhà anh có nhanh không?”

“Bảo đảm nhanh so với trường em”

“Đường như nơi này cách trường học em rất xa.”

Văn Hàn lấy ra cái chìa khóa mở cửa, thản nhiên nói: “Buổi sáng anh lái xe đưa em trở lại trường đi học.”

Ách, dường như không có gì không ổn, Lâu Đồng Đồng gật đầu, đi theo hắn vào phòng.

Trong căn hộ của hắn bố trí gọn gàng, trên bàn có mấy tờ báo, bên cạnh là một chiếc khung ảnh, bên trong là nàng ôm cánh tay hắn cười đến vui vẻ.

Văn Hàn cầm lấy laptop của nàng đứng ở cửa phòng, nói: “Đồng Đồng, tới nơi này, phòng của em.”

Lâu Đồng Đồng vào gian phòng, đánh giá một vòng, rất hài lòng, chạy về bên cạnh nhìn hắn chuẩn bị lắp đặt mạng.

Mở máy vi tính ra, liền lên mạng, Văn Hàn nói: “Được rồi, mạng không dây không nhanh thế này, em dùng cái này rất tốt. Đồ đạc em tự sắp xếp, dù sao nơi này cũng coi như là nhà của em.”

Lâu Đồng Đồng thử dò xét: “Ném loạn rác rưởi có được hay không?”

Hắn vỗ vỗ mặt của nàng, “Được, vậy một mình em thu dọn sạch sẽ.”

Lâu Đồng Đồng đem đồ đạc treo cẩn thận, sau đó chạy đến bên ngoài phòng của hắn, nghiêng đầu nhìn một hồi lâu, nói: “Em tiến vào nha, đi thăm phòng của anh một chút.”

Văn Hàn ngồi ở trước bàn máy tính, không ngẩng đầu, nói: “Ừ.”

Lâu Đồng Đồng chân trần bước vào, không biết dẫm lên vật cứng gì, chân bị đâm vào, “A” một tiếng. Văn Hàn nhanh chóng ngẩng đầu, lập tức nhìn về phía chân của nàng, đứng lên đi tới bên cạnh nàng ngồi xổm xuống.

“Nhắc chân, anh nhìn xem có sao không.” Tay của hắn vuốt ve mắt cá chân Lâu Đồng Đồng, khiêu khích thần kinh của nàng.

Lâu Đồng Đồng da đầu tê dại, ngây ngốc đưa chân ra, nhìn hắn cúi đầu chuyên chú ánh mắt mà sững sờ. Chân bị hắn nhắc lên, nàng chẳng qua là dẫm lên một cái bật lửa, chân cũng không bị thương.

Văn Hàn thở phào một hơi, đem cái bật lửa ném qua một bên, vừa sờ sờ chân của nàng, nói: “Cảm giác rất tốt.”

Lâu Đồng Đồng phản xạ có điều kiện muốn đá hắn một cước, lại bị hắn nắm cổ chân, nghe được giọng cười nhẹ của hắn, không khí trong phòng trong nháy mắt trở nên vui vẻ, nàng chớp mi nhìn hắn, tìm đập dồn dập.

“Vợ yêu, anh vừa đăng nhập trò chơi rồi, trang phục tình nhân rất đẹp.”

Lâu Đồng Đồng cười lên, gật đầu: “Em cũng cảm thấy rất đẹp.”

“Ừ, nên có thưởng.” Văn Hàn đứng lên ôm nàng, đem đầu của nàng xoay lại hôn xuống.

Lúc Văn Hàn ôm nàng ngồi trước máy vi tính lên mạng, nàng đột nhiên nghiêng đầu, nói: “Hà Xử Bất Thỉnh Phong cùng Tư Thất Thất ly hôn, dường như bọn họ ở trong hiện thực cũng chia tay.”

Hắn đặt đầu trên vai Lâu Đồng Đồng, cọ cọ, nói: “Tư Thất Thất tìm em làm phiền?”

“Không có. . .” Là Hà Thư có bệnh, làm cho nàng bị phiền toái, nhưng nàng lại không biết nói ra sao với Văn Hàn, liền giữ lại đi.

“Ngô, chia tay thật vui vẻ, chúng ta không học bọn họ.”

Lâu Đồng Đồng ôm cổ của hắn, do dự mở miệng: “Văn Hàn, em sợ.”

Hắn vuốt ve tóc nàng, hỏi: “Sợ cái gì?”

“Sợ chúng ta cũng sẽ theo chân giống bọn họ.”

“Sẽ không.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Anh khẳng định như vậy?”

Hắn nói: “Ừ, anh đối với em có lòng tin.”

“Cái gì gọi là đối với em có lòng tin, em là em thế nào, nếu có ngày nào đó anh thay lòng đổi dạ, em sẽ bóp chết anh.” Nàng làm bộ hung ác.

Hắn cười lên, nhãn quang thâm thúy, nói: “Được”.

Buổi tối Lâu Đồng Đồng đi tắm rửa, Văn Hàn mở tài khoản của mình làm nhiệm vụ. Đi qua cửa thành, có một nam nhân tiên tộc vẫn luôn đi theo hắn.

『 tư hàn huyền 』 Cửu Sinh Cửu Thế đối với người nói: “Người lại mở hai tài khoản a? Chúng ta cùng nhau làm nhiệm vụ?”

Dịch Thủy Thanh Hàn không phản ứng hắn, tiếp tục đi về phía trước. Còn trước máy vi tính Văn Hàn nheo mắt lại.

『 tư hàn huyền 』 Cửu Sinh Cửu Thế đối với người nói: “Lần trước người còn chưa cảm ơn ta a! Thôi vậy, ta cũng không phải là loại người hẹp hòi, chúng ta cùng nhau xuất phò bản cấp 120 đi?”

Một lát sau. . .

『 tư hàn huyền 』 Cửu Sinh Cửu Thế đối với người nói: “A a a a a người đừng có không nói lời nào nha!”

『 tư hàn huyền 』 Cửu Sinh Cửu Thế đối với người nói: “Được rồi. (đồ mặt) ta thích người.”

Tiếng nước chảy ào ào trong phòng tắm, Văn Hàn nghiêng đầu hướng phòng tắm nhìn một cái, hai tay đánh xuống một câu.

『 tư hàn huyền 』 người đối với Cửu Sinh Cửu Thế nói: “Ta có lão bà, ta đối với nam nhân không có hứng thú.”

Phốc. . .

Cửu Sinh Cửu Thế lau cái trán đầy mồ hôi một cái, nhìn chằm chằm kiểm khách trên màn ảnh máy vi tính một hồi lâu, im lặng nuốt nước bọt. Không phải là Lục Đồng vào tài khoản? Tại sao tại sao tại sao tại sao. . . Nội tâm của hắn đang điên cuồng rít gào. . .

Hắn thật vất vả mới quyết định bày tỏ tấm lòng của mình. . .

Đây là vì sao vì sao vì sao!

Gặp Cửu Sinh Cửu Thế hồi lâu không trả lời, Văn Hàn chống cằm cười cười, đôi mắt híp lại, ngón tay lại bắt đầu linh hoạt viết chữ.

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: Cửu Sinh Cửu Thế, đừng tới đây dựa ta nữa ~ ta đối với lão bà của ta Lục Đồng tình thâm như nhất. Ta nhân tiện cảnh cáo người, không nên đi quấy rầy lão bà của ta.

Rất nhiều người đều nhớ kỹ lần cướp hôn ngày trước, Cửu Sinh Cửu Thế không để ý thế tục, dùng cảm chạy đi đoạt chú rể, lần này Dịch Thủy Thanh Hàn lại công khai cự tuyệt hắn, ngao ngao, lòng các mỗ hủ nữ bát quái lại hùng hực bốc cháy lên.

『 thế giới 』 Khắp nơi hoa cúc: a a a a a a a a, có tiền đồ!

『 thế giới 』 Mỹ Điểm Kiều Hoa: (trợn mắt). . .

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: (gỗ mỡ)

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quát: (gỗ mỡ) Thanh Hàn huynh, xem ra ngươi chẳng những làm cho nữ nhân thích, lại còn quyến rũ cả nam nhân. Cửu Sinh Cửu Thế, lão tử bội phục ngươi!

『 thế giới 』 Đáng tiếc không phải là ngươi: (đồ mặt) Cửu Sinh Cửu Thế, thêm ta nha, ta ủng hộ ngươi, cho ngươi cung cấp một vài thứ tốt, bảo đảm ngươi lĩnh ngộ.

『 thế giới 』 tỷ là công: ngao ngao, ta cũng có ta cũng có! 《 dạy ngươi như thế nào nhanh chóng thành một cường công 》! Đến đây đi đến đây đi, pm ta! Miễn phí dạy học! !

Cửu Sinh Cửu Thế từ trên ghế té xuống. Dựa vào, một đồng nữ nhân cho hắn phát tư hàn huyền nói rất bội phục hắn, quyết định truyền thụ cho hắn chút kiến thức, giúp hắn đem Dịch Thủy Thanh Hàn làm tới tay. . .

Roi lệ đầy mặt, hắn thích chính là Lục Đồng a a a a! Dịch Thủy Thanh Hàn ngươi tên khôn kiếp!

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Ở chung

Lâu Đồng Đồng chạy trở về phòng lên mạng, nghị luận trên kênh thế giới đã lắng xuống, Băng Băng Tuyết Nhi gửi tin đến, dặn dò nàng phải để mắt đến lão công nhà mình một chút, đang có nam nhân muốn gây chú ý với Dịch Thủy Thanh Hàn. Lâu Đồng Đồng sau khi nghe ngóng, mới biết được lão công nhà mình làm ra chuyện khoa trương như vậy.

Nàng chạy đến phòng Văn Hàn gõ cửa, nghe được hắn nói, “Gõ cửa cái gì, trực tiếp đi vào.”

Lâu Đồng Đồng dè dặt tiến vào, do dự hồi lâu, không biết nên mở miệng thế nào, cuối cùng nói bừa một lý do nào đó, ở lý trong phòng hắn không đi, nhân tiện chiếm lấy máy vi tính của hắn.

Hắn cũng không mất hứng cái gì, hôn nhẹ một cái lỗ tai của nàng, hôn nhẹ một cái lên mặt, đôi tay lại có chút không thành thật. Đợi được Lâu Đồng Đồng từ trò chơi giấy dựa đi ra, mới phát hiện mình bị lỗ vốn, lập tức chạy về phòng của mình khóa cửa lại. Văn Hàn gõ cửa, hàm chứa nụ cười nói: “Ngoan, mở cửa.”

Lâu Đồng Đồng dựa lưng vào cánh cửa, lớn tiếng: “Không ra! Sắc lang!”

Hắn ở phía sau cửa cười đến càng vui vẻ, nhân nhật nói một câu: “Vợ yêu, anh chưa nói với em sao, anh có chìa khóa.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .”

Sớm biết như thế sẽ chống lại dụ dỗ, ít chơi trò chơi thêm mấy ngày cũng sẽ không chết. . . Lâu Đồng Đồng cúi đầu ai oán, hắn mới vừa rồi thậm chí đã sờ qua cái kia. . .

“Em không mở cửa anh sẽ tự mở khóa tiến vào đó, anh muốn đi vào lấy đồ.”

Lâu Đồng Đồng đề phòng: “Anh muốn lấy cái gì?”

“Lấy một cái dây mạng.”

Lâu Đồng Đồng nhìn một vòng tủ treo quần áo, không có phát hiện cái gọi là dây mạng, nói: “Anh để ở đâu a?”

Văn Hàn ngữ điệu bình thường: “Em không thể tìm thấy được, để anh vào tìm đi.”

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, chậm rãi mở cửa. Khóe miệng hắn mỉm cười, trực tiếp đem nàng ôm chặt vào trong ngực, “Thật dễ lừa gạt.” Nói xong hung hăng cúi đầu hôn xuống.

“. . .”

Lâu Đồng Đồng hôn dỗi, đầm đẫm lồng ngực của hắn, lại bị lưỡi của hắn tiến vào càng sâu, cần quét miệng nàng. Nàng dùng răng cửa cắn bờ môi của hắn, có cảm giác cực kỳ phần nộ bị lừa gạt, ai ngờ đến tay của hắn lại từ vạt áo của nàng trượt đi vào, đầu ngón tay giống như đang vuốt ve, lực đạo mềm nhẹ, làm cho lưng của nàng hoàn toàn cứng đờ.

“Tay. . . Lấy ra Maul!”

“Đội lát nữa. . .” Hấn khẩu khí thờ ơ gấp.

Lâu Đồng Đồng chủ động hôn hấn, ở bên môi nũng nịu nói: “Anh lấy tay ra đi, em khó chịu. . .”

“Ừ. . .”

Lâu Đồng Đồng cảm thấy hấn giống như một lửa hành đói khát, bộ dáng không nhìn được, nàng lại không biết làm sao bây giờ, nàng bài xích trước hành vi tình dục hôn nhân, mặc dù rất thích hấn, nhưng vẫn không có biện pháp phá vỡ nguyên tắc từ nhỏ đến lớn tạo dựng lên.

Một lát sau, hấn thu tay lại, hai tay nâng mặt nàng tiếp tục hôn sâu, đến lúc kết thúc còn cúi đầu tự nói một câu: “Nhấn nại thật khổ cực.”

Lâu Đồng Đồng không nghe thấy, ôm hông của hấn đứng vững, trong lòng điên cuồng mà nhắc đi nhắc lại ngày mai nhất định phải trở lại ký túc xá ở, cho dù không thể lên mạng cũng phải nhìn!

Ngày mai không có lớp, Lâu Đồng Đồng tám giờ sáng mới thức dậy, nghe thấy chuông cửa vang, nàng mê mang trong chốc lát, mặc đồ ngủ chạy đi mở cửa.

Giang Đình nguyên gốc khuôn mặt đang bày ra nụ cười ngọt ngào nhất thời có chút vận vẹo, nàng lùi một bước nhìn lại số nhà, lại nhìn Lâu Đồng Đồng, chợt nhớ tới nàng là bạn gái Văn Hấn.

Lâu Đồng Đồng lúng ta lúng túng: “Ách, người tìm ai?”

Giang Đình từ đầu đến chân đánh giá nàng một lần, đọc nhấn rõ từng chữ: “Văn Hấn.”

Lâu Đồng Đồng gãi đầu, khó xử chạy vào, vừa lúc đụng vào ngực Văn Hấn đang đi ra.

“Chạy cái gì.”

“Có người tìm anh. . .”

Lâu Đồng Đồng cực kỳ nhanh chạy về phòng của mình, khóa cửa. Nàng còn chưa gặp phải tình huống như thế này a a a, bất quá mới vừa rồi nữ nhân kia là ai?

Lâu Đồng Đồng nhanh chóng xử lý mái tóc, thay đổi y phục, dự tính ra khỏi phòng có chuyện gì, nữ nhân kia rốt cuộc tới làm chi, sáng sớm tới nhà trọ Văn Hấn, muốn làm cái gì a? !

Giang Đình ngồi ở trên ghế sa lon phòng khách ngậm miệng, chăm chú nhìn Văn Hấn hỏi: “Các người ở chung?”

“Ừ, có vấn đề sao?”

Giang Đình nhấp máy môi, nhìn hấn nói: “Không có.”

“Lần sau chuyện đưa tài liệu như vậy sẽ làm phiền người, chính ta tới trường học lấy là được.”

Giang Đình muốn nói lại thôi, nhớ tới một màn mới vừa rồi trong lòng chua xót, nàng cuối cùng vẫn nhịn không được, nói: “Văn Hấn, ta ở bên cạnh người lâu như vậy, tại sao người lại chưa phát hiện ta.” Lần đó sau khi hội học sinh liên hoan, đột nhiên Văn Hấn thật sự có thêm một người bạn gái, Giang Đình vẫn ôm hi vọng trong lòng, có lẽ bọn họ sẽ kiên trì không được bao lâu, hôm nay lại thấy bọn họ cũng chung một chỗ.

Văn Hấn rốt cục ngẩng đầu nhìn nàng một cái, nói: “Giang Đình, người cũng không phải là không hiểu, ta đối với người không có cảm giác.”

Giang Đình cúi đầu che dấu biểu cảm, sửa sang lại tài liệu, nói: “OK, hiểu rồi, ta sẽ chờ.”

“Không cần chờ, ta sẽ cùng nàng kết hôn.”

Giang Đình đè nén, ngẩng đầu lên nói: “Vậy ta đợi đến khi các người ly hôn được không? !”

Lâu Đồng Đồng dừng lại, nàng tiến lên cũng không được, mà lui lại cũng không xong, Văn Hấn đã nhìn thấy nàng, nói: “Đồng Đồng, em đánh răng chưa?”

Lâu Đồng Đồng nói: “A, em đi đánh răng trước đã.”

Đợi được Lâu Đồng Đồng đi xa, Giang Đình đã tỉnh táo, nàng cúi đầu che dấu tất cả thần sắc ở trong mắt, bình tĩnh nói: “Văn Hấn, xin lỗi, ta đi trước.”

“Ừ, ta đưa người đi ra ngoài.”

Lâu Đồng Đồng đánh răng xong, tạo ra nét mặt thật dễ gần trong gương, lúc đi ra chỉ thấy một mình Văn Hấn. Hấn nghiêng người dựa vào ghế sa lon, hai chân vắt lên, phần áo khoác không kéo hết để lộ áo lót ở trong, trên tay cầm một quyển tạp chí, ngón tay thon dài trắng nõn.

Lâu Đồng Đồng cảm thấy hần được nuôi dưỡng thật là tốt, hai mắt theo dõi nhìn hần hồi lâu, mới đi đến bên cạnh hần ngồi xuống, nói: “Em vẫn là trở lại ký túc xá a.”

Văn Hàn lật vài trang tạp chí, cũng không ngẩng đầu: “Tại sao?”

“Ách, em ở đây rất bất tiện.” Nàng cũng không thể nói cảm thấy cùng hần sống cùng một chỗ rất nguy hiểm a. . .

“Không cho phép trở lại.” Nói đùa gì vậy, hần vừa mới vừa nói sẽ cùng nàng kết hôn, nàng lại đột nhiên nói phải đi về? Nàng đây là đang biểu đạt ý tứ cự tuyệt? Văn Hàn nhận lấy đĩa kích trước nay chưa có. . .

Lâu Đồng Đồng kinh ngạc: “Em muốn trở lại, Tiểu Vũ nhất định nhớ em.”

Hần nói: “Không để cho em trở lại.”

Nàng nói: “Đồ đạc của em cũng đã thu dọn xong.” Được rồi, Lâu Đồng Đồng thừa nhận nàng có chút ghen, dường như mới vừa rồi nữ sinh kia nói rất thích hần, lại còn nói sẽ chờ đợi. Biết địa chỉ nhà trọ của hần, lại sớm như vậy tới tìm hần, nhất định là có mờ ám.

“Lâu Đồng Đồng, ngựa em ngựa hã, anh mới vừa rồi còn nói sẽ kết hôn, em đã lập tức muốn dọn ra ngoài, em dám đòi đi thử xem.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .”

Văn Hàn liếc nàng một cái, ném tạp chí bắt đầu cởi quần áo. . .

Lâu Đồng Đồng tròn mắt há mồm, bị làm cho kinh hãi kêu lên: “Anh, anh muốn làm gì. . .”

Áo khoác bị ném ở ghế sa lon, hần bắt đầu cởi nút áo trong thứ nhất. Lâu Đồng Đồng nuốt nuốt nước miếng, sau đó lui một bước, làm bộ trấn định nói: “Anh, anh bình tĩnh một chút. . .”

“Nga? Anh bây giờ rất tỉnh táo.”

Lâu Đồng Đồng lại đi lui về phía sau một bước, chạy trở về phòng cũng không được a a a, hần có chìa khóa. . .

Phải cùng hần nói đạo lý. . .

Cho nên Lâu Đồng Đồng bắt đầu nói đạo lý: “Em rất thích anh không sai, nhưng em giờ còn chưa muốn cùng anh đi đến bước cuối cùng, anh, anh cho em thêm chút thời gian đi. . .”

“Bước nào kia?” Hần tiếp tục cởi nút thắt, hơn phân nửa lồng ngực đã lộ ra.

Lâu Đồng Đồng thấy hần chẳng qua là ngồi ở trên ghế sa lon cởi quần áo, cũng không chạy tới bắt nàng, xem ra trước mắt hần vẫn còn tỉnh táo.

Lâu Đồng Đồng chăm chú nhìn hần nói: “Em, em không đòi trở về nữa, anh đem quần áo mặc vào nha?”

Hần cười cười, thật là phong tình vạn chủng. Hần nhanh chóng đem nút áo sơ mi còn dư lại mở ra, lại cởi luôn áo xuống, nghiêm trang nói: “Khẩn trương cái gì, anh chỉ là muốn cho em thưởng thức vóc người của anh, xem xong sau này phải đối với anh chịu trách nhiệm.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .”

Cuối cùng Lâu Đồng Đồng vẫn là không rời đi.

Buổi sáng hôm sau Văn Hàn đưa nàng đi học, tối hôm qua hai người chơi trò chơi khiến cho nàng ngủ muộn, Lâu Đồng Đồng thiếu chút nữa liền nằm ở trên giường của hần ngủ không về phòng, về sau Văn Hàn thay quần áo ngủ cho nàng ở trên giường, cũng không sờ loạn, nàng lúc đó đột nhiên thanh tỉnh, một đường lăn lông lốc chạy về phòng của mình ngủ.

Lâu Đồng Đồng quay đầu nhìn Văn Hàn đang lái xe, phát hiện đáy mắt hần thâm quầng.

Xem ra dục vọng chưa được thỏa mãn nên không ngủ được a.

Lâu Đồng Đồng quay đầu sang chỗ khác, nhìn ngoài cửa xe bắt đầu trầm tư, ngủ hay là không ngủ, đây là một vấn đề nghiêm túc. . .

Từ khi bọn họ xác định quan hệ yêu đương đã lâu, Văn Hàn không chỉ một lần đề cập tới chuyện cùng nàng kết hôn, hần đã không phải là thiếu niên, lại trưởng thành lâu như vậy, đã sớm có được lý trí cùng độ thành thực nhất định. Mặc dù Lâu Đồng Đồng thường xuyên nghĩ sẽ có một ngày bọn họ chia tay thì như thế nào, nhưng cho tới bây giờ nàng vẫn không nghĩ bọn họ sẽ thực sự chia tay. Tựa như trong trò chơi thầy trò hôn nhân không thể giải trừ, là loại khế ước tuyên cáo bọn họ cả đời cũng sẽ không tách ra.

“Đang suy nghĩ gì?” Xe đỗ lại, Văn Hàn hỏi.

“Ách, không có.”

“Buổi trưa anh tới đón em trở về, đừng đi lung tung.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu, mở cửa xe đi ra. Xe của hắn cũng không phải là nhãn hiệu nổi tiếng, cũng không đắt lắm, không hấp dẫn ánh mắt người khác. Lâu Đồng Đồng cùng Văn Hàn phát tay một cái, nhìn thấy Chu Tư Thất từ một chiếc xe thể thao phong cách đi xuống, nghe nói gần đây có một tiểu thiếu gia đang đuổi theo Chu Tư Thất, cái này cũng khó trách.

Lâu Đồng Đồng nhớ tới nữ nhân mới sáng sớm đã tới phòng trọ của Văn Hàn, nàng cùng Tô Thanh Thanh quanh co lòng vòng hàn huyên hồi lâu, mới nhận được đáp án mình muốn.

Giang Đình, từng là bộ trưởng bộ văn nghệ trường hắn, thì ra lần đầu tiên Lâu Đồng Đồng cùng Văn Hàn chính thức gặp mặt, đã thấy qua nàng. Văn Hàn làm phó chủ tịch hội học sinh, Giang Đình là thủ hạ dưới tay hắn, khó tránh khỏi sẽ tiếp xúc. Tô Thanh Thanh nói chuyện do do dự dự, Lâu Đồng Đồng trong lòng thấp thỏm bất an.

Tô Thanh Thanh nói: “Đồng Đồng, Giang Đình vẫn thích Văn Hàn, đây là chuyện tất cả mọi người hội học sinh đều biết, có thể Văn Hàn của nhà người đường như không để ý đến nàng, người cũng đừng nghĩ quá nhiều.”

Lâu Đồng Đồng trước kia không có nói qua yêu thương, cũng không có thích người nào, đối với chuyện như vậy không có kinh nghiệm gì, nàng biết có nữ sinh thích bạn trai của mình như vậy, cảm giác có chút là lạ.

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, nói: “Ừ, ta lúc đầu vẫn biết rằng trừ mình ra, bên ngoài vẫn có người thích Văn Hàn như vậy, nếu không ngày nào đó xảy ra chuyện, ta cái gì cũng đều không hiểu, giống một kẻ ngờ nghệch.”

Tô Thanh Thanh có chút lo lắng, nàng cũng không muốn Lâu Đồng Đồng cùng Văn Hàn vì vậy giận dỗi. Giang Đình người này, nói như thế nào đây, có rất nhiều thủ đoạn, ban đầu bộ trưởng bộ văn nghệ không đến phiên nàng đảm đương, nàng ở sau lưng làm chút mờ ám, mới được làm. Giang Đình vẫn đối với Văn Hàn luôn hy vọng, từ sau khi biết hắn có bạn gái, vẫn luôn muốn moi tin về Lâu Đồng Đồng qua nàng, nhưng là Tô Thanh Thanh này rất thông minh, ngậm miệng không nói.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Sóng thần

“Làm sao có thể như thế, các người tình cảm tốt như vậy, có mười người như Giang Đình cũng không chia rẽ được các người, Đồng Đồng, người không cần nghĩ quá nhiều.” Tô Thanh Thanh nói.

Lâu Đồng Đồng cúi đầu nói: “Kỳ thực ta căn bản cũng không biết ta cùng hắn có tính là tình cảm tốt hay không nữa, ta thích hắn, nhưng vẫn không có cách nào phá vỡ nguyên tắc của mình.” Người khác yêu đương thế nào nàng không hiểu rõ lắm, chẳng lẽ làm bạn gái, rồi cuộc phải làm đến bước kia?

Lúc còn học trung học, nàng nghe nói những nữ sinh khác mang thai rồi sảy thai, Lâu Đồng Đồng phi thường không hiểu, sinh con rất đáng sợ, không thể tùy tiện, ừ, nàng nghĩ như vậy.

Tô Thanh Thanh nói: “Nếu nói các người tình cảm không được tốt lắm, vậy cái gì mới được coi là tốt đây. Ta nói người nha, trường học của chúng ta có một nữ vì ra nước ngoài học, cùng giáo sư thông đồng với nhau, còn có một số xú nam nhân thường xuyên chạy đi tìm chuyện tình một đêm. Vị kia của người trong nhà nhà điều kiện tốt, nhưng lại không đi ra ngoài làm loạn, đối với người lại toàn tâm toàn ý, người cũng thích hắn, các người vừa lúc cùng thích chơi vớng du, vậy còn không tốt chỗ nào?”

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, nói: “Ách, vậy thì cũng coi như là tốt đi.” Kỳ thực nghiêm túc nghĩ lại, tình cảm của nàng cùng Văn Hàn, tựa hồ vẫn rất tốt. Hai người cũng thích chơi vớng du, có cùng chung sở thích, nàng thỉnh thoảng tùy hứng làm nũng, hắn vẫn có thể đem nàng dỗ dành được vui vẻ.

Cùng hắn kết hôn à? Lâu Đồng Đồng nhớ tới lời hắn đã nói, trong lòng rất ngọt ngào.

Gặp lại Giang Đình ngoài ý muốn, Lâu Đồng Đồng đi vào phòng thí nghiệm rửa tay, đã nhìn thấy Giang Đình vừa mới cởi chiếc áo lót màu đen xuống. Lâu Đồng Đồng ngốc lăng hướng bộ ngực sóng thần của nàng nhìn một cái, yên lặng quay đầu.

Nơi này là lầu 6 phòng thí nghiệm, bình thường nhà vệ sinh nữ rất ít người, Giang Đình cũng không nghĩ tới mình lại bị Lâu Đồng Đồng nhìn thấy, nàng rất có lòng kiêu ngạo a, cứ như vậy bị một nữ nhân dùng ánh mắt nhúng chàm . .

Hơn nữa vị trước mặt này lại là tình địch. Giang Đình mặc quần áo vào, trong lòng cảm giác khó chịu cứ bài sơn hải đảo, rốt cuộc Văn Hàn tại sao lại chọn ở chung với nàng ta một chỗ? Lúc trước nàng cũng không nghe phong phanh gì, sau lại còn muốn tìm chút điểm nghi vấn. Ở nhân sinh quan của

nàng tin tưởng, vật mà nàng đã muốn thì không thể nào không chiếm được.

Giang Đình dưới đáy lòng yên lặng niệm một cái tên.

Văn Hàn.

Buổi tối hội sinh viên đại học D làm nghi thức nhậm chức nhiệm kỳ mới đơn giản, Văn Hàn cũng đi, Lâu Đồng Đồng bị Tô Vân cùng Tô Thanh Thanh kéo đi đi dạo sân trường, Văn Hàn nói với nàng buổi tối cùng nhau trở về.

Tô Vân đột nhiên hoài niệm thời trung học, cảm khái nói rất nhiều chuyện lúc trước, Lâu Đồng Đồng đều đem rất nhiều chuyện quên mất, bị Tô Vân nhắc tới, mới hơi nhớ lại những chuyện đã từng phát sinh kia

Hơn 10h một chút, Tô Vân nói: “Được rồi, được rồi, biết tâm tư của ngươi đã sớm bay đi bên cạnh hắn đi, ta cùng Thanh Thanh đưa ngươi đi tìm Văn Hàn.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu.

Trong phòng hội học sinh chỉ có vài nhóm người nói chuyện phiếm, Lâu Đồng Đồng tìm hồi lâu không phát hiện cái bóng Văn Hàn, nàng nghĩ có lẽ tìm ở mấy phòng bên cạnh có thể thấy.

Lâu Đồng Đồng đi không bao xa, ngay khi đến gần góc tường nghe được tiếng khóc của Giang Đình.

“Văn Hàn, Văn Hàn, ngươi nói ngươi bảo ta làm sao bây giờ, ta yêu ngươi như vậy, nhưng là ta lại không dám nói cho ngươi biết, làm tình nhân của ngươi cũng không sao cả, cho dù ngươi cùng nàng kết hôn, ta vẫn nguyện ý đi theo ngươi, ta biết ngươi sẽ không ly khai ta.”

Em gái, diễn kịch quỳnh dao đi? Lâu Đồng Đồng giận khí công tâm, rất muốn đi ra ngoài cho nàng một cái tát, hít sâu, vẫn là nhịn, nghe một chút xem hắn trả lời thế nào.

“Ta nguyện ý đem tất cả những thứ của ta cho ngươi, bao gồm thân thể của ta, bởi vì ta yêu ngươi a! Ngươi không phải vẫn muốn sao?” Giang Đình đã sớm nghe được, hai người bọn họ... vẫn rất thuần khiết. Cái gì dễ dàng làm phát sinh tình mẫu thuẫn của một đôi tình lữ? Dục vọng. Là nam nhân sẽ có dục vọng. Giống như Lâu Đồng Đồng là loại người bảo thủ, ước chừng sẽ không chịu nổi khi biết bạn trai mình cùng nữ nhân khác làm loạn. Chuyện như vậy cũng sẽ không chứng thực được, Giang Đình suy đoán Lâu Đồng Đồng tình nguyện tự mình đè nén ở trong lòng, cũng sẽ không đi làm sáng tỏ, từ đó Lâu Đồng Đồng sẽ luôn nghi ngờ, gây xích mích, như vậy có thể đem bọn họ chia rẽ.

Mà Lâu Đồng Đồng, liền mất bình tĩnh, nhớ tới bộ ngực đầy kiêu ngạo của Giang Đình, nàng rất muốn vọng động mà đi giết người, em gái, sóng thần thì rất giỏi a? !

Lâu Đồng Đồng rất tức giận rất tức giận, hoàn toàn không có tâm tư nghĩ tại sao từ đầu tới đuôi không nghe thấy tiếng Văn Hàn nói chuyện. . .

Kỳ thực từ đầu tới đuôi chính là Giang Đình đang tự đạo diễn thôi, năng lực ứng biến của nàng rất mạnh, cho dù bị Lâu Đồng Đồng phát hiện Văn Hàn căn bản không có ở đây, nàng cũng sẽ nghĩ ra biện pháp ứng đối

Lâu Đồng Đồng không nói hai lời, lập tức tắt điện thoại, gọi xe đến quán Internet phụ cận, mở tài khoản Lục Đồng đi Nam Giao giết người, giết xong còn ném tiền cho bọn họ, cho nên rất nhiều ngoạn gia rồi rít chạy tới cho nàng giết. Dựa vào a, có tiền lấy, ai không làm. Đáng tiếc sau khi chết không thể tại chỗ sống lại, phải trở về thành chạy tới, cái này nhất định không ai có thể phát tài.

『 thế giới 』 Một đóa kiều hoa: (trợn mắt) Lục Đồng hôm nay ăn thuốc súng? Thế nào lại ở Nam Giao giết người, giết người thì thôi, giết xong còn trả tiền.

『 thế giới 』 Ta là nhỏ nhỏ thương nhân: Quái lạ, quái lạ, chẳng lẽ là vợ chồng son cãi nhau?

Mọi người gửi thư đến hỏi lão liên không ngừng, Lâu Đồng Đồng trực tiếp cự tuyệt tiếp nhận, tiếp tục giết người. Lục Đồng chiến bào màu đỏ dính đầy máu tươi, quyền trượng giờ lên hạ xuống, khắp nơi lộ ra sự tàn nhẫn. Gọi điện thoại cho nàng, nàng tắt điện thoại, cho Lục Đồng gọi thư, không tiếp thu, Lâu Thượng Hữu Nhân không thể làm gì khác hơn là cũng chạy đi Nam Giao.

Người chơi khác nhìn thấy Lâu Thượng Hữu Nhân tới, ấn ý không xoát bình luận nữa, nằm tại thi thể nằm tại thi thể, chờ đợi bát quái yên lặng đang đợi.

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Muội muội, mở điện thoại di động.”

Lâu Đồng Đồng tỉnh táo nhìn nhân vật trò chơi của ca ca, trầm mặc một hồi lâu.

Lục Đồng: “Ca ngươi có nhà không? Ta bây giờ trở về nhà.”

Lâu Thượng Hữu Nhân: “Có, về nhà đi, có chuyện gì cùng ca ca nói.”

Lâu Đồng Đồng tắt trò chơi, bắt xe taxi về nhà.

Giang Đình nện giày cao gót đi, rất đắc ý. Nghe Văn Hàn nói Lâu Đồng Đồng tắt điện thoại, người cũng không hiểu được chạy đi nơi nào. Cứ coi như

mình không chiếm được, cũng không để cho người khác có được. Giang Đình nghĩ lại năm ấy mình bị bạn tốt nhất đào góc tường, lúc đó mình thật là ngu a, bây giờ nằng rất cục có thể cảm nhận sự ngọt ngào đó. Điền cuồng, hắc ám, lại hưng phấn trong lòng.

Lâu Đồng Đồng lúc về đến nhà đã bình tĩnh, chuyện này cũng chỉ nghe Giang Đình một người nói, nhất định cũng phải nghe một chút Văn Hàn là nói như thế nào a.

Lâu Thượng chào đón lo lắng hỏi: “Đồng Đồng, người tới nay tại sao vậy?”

Lâu Đồng Đồng cười cười, nói: “Ca, không có chuyện gì. Em mới vừa rồi tâm tình không tốt lắm, bây giờ không có chuyện gì.”

Lâu Thượng hoài nghi ngấm nằng một hồi lâu, nói: “Tối nay ở nhà ngủ?”

Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói: “Không được, em còn phải trở lại ký túc xá.” Nằng không dám nói cho ca ca đã biết mấy ngày tại chỗ Văn Hàn.

Lâu Thượng nói: “Vậy anh đưa em trở về.”

Lâu Đồng Đồng mở điện thoại di động ra, có 3 tin nhắn của Văn Hàn, “Đồng Đồng, mở điện thoại gọi ngay cho anh.” “Đồng Đồng, em đi đâu a?” “Vợ yêu, anh chờ em gọi điện thoại. “

Do dự hồi lâu, Lâu Đồng Đồng vẫn không nhấn gọi cho hấn, đột nhiên lại không muốn hỏi hấn. Bất kể Giang Đình có phải đang nói hươu nói vượn hay không, Lâu Đồng Đồng cũng không muốn gặp lại hấn. Lúc trước chưa cùng Văn Hàn chung một chỗ, trừ Lâu Thượng, Lâu Đồng Đồng không để ý qua người nam nhân như thế, bây giờ chẳng qua là nghe vài lời của người khác, liền không thể bình tĩnh, Lâu Đồng Đồng cảm thấy như vậy thật không tốt. Ngay cả chính nằng cũng không biết mình đang trốn tránh cái gì.

Nếu thật sự gặp phải phản bội, nằng phải làm cái gì bây giờ.

Lâu Thượng đưa nằng trở về ký túc xá, laptop ở chỗ Văn Hàn, nằng không thể chơi trò chơi. Tiểu Vũ như tên trộm chen vào trong chăn mền của nằng, hỏi nằng ở chung có cảm tưởng gì. Lâu Đồng Đồng giật nhẹ khóe miệng, nói: “Người đoán tối nay ta nghe được cái gì?” Tiểu Vũ nghi ngờ: “Cái gì?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Giang Đình nói rất yêu Văn Hàn, nguyện ý làm tình nhân của hấn, có thể đem tất cả cho hấn, bao gồm thân thể.”

Tiểu Vũ nói: “Dựa vào, diễn kịch truyền hình đi! Vậy Văn Hàn nhà người nói như thế nào?”

Lâu Đồng Đồng đám đám vắn giường, nói: “Không có nghe đến đó!”

Tiểu Vũ vừa muốn nói chuyện, điện thoại di động liên vang lên, người gọi tới, Văn Hàn.

Tiểu Vũ hỏi: “Người tiếp?”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu.

Tiểu Vũ nhận điện thoại, lập tức đã nghe Văn Hàn đi thẳng vào vấn đề hỏi, “Đồng Đồng ở đó sao?”

Tiểu Vũ nói: “Ách, ừ.”

“Đưa điện thoại cho nằng tiếp.”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu, nằng còn không hiểu rõ thế nào đối mặt, nếu thật sự làm sao bây giờ, cùng hấn chia tay sao?

Tiểu Vũ nói: “Nằng không muốn nghe, yên tâm, có ta phụng bồi nằng.” Tiểu Vũ không tin Văn Hàn ba chân, muốn làm đã sớm làm, hấn lại không phải là không có tư cách. Có thể giữa hai người này có chút hiểu lầm.

Ngắt điện thoại, Tiểu Vũ nói lời thăm thía: “Đồng Đồng, người ngấm lại xem, sự phụ nhà người là hạng người gì, chó bị kẻ bắt lương rắp tâm đặt bẫy. Nói, Giang Đình là ai?”

Lâu Đồng Đồng buồn bực nói: “Một sóng thần.”

Tiểu Vũ: “. . .”

Lâu Đồng Đồng nói: “Kỳ thực ta cũng hiểu, buổi sáng hôm đó ta nghe được Văn Hàn nói hấn sẽ cùng ta kết hôn, Giang Đình nói chờ hấn. Tinh táo lại suy nghĩ một chút, ta cùng hấn chung một chỗ đã lâu, cũng hiểu được hấn không phải loại người như vậy, nhưng ta bây giờ chính là rất khó chịu, rất không thoải mái, ta muốn giết người.”

Tiểu Vũ trầm mặc một hồi, nói: “Đi thôi, ta đem máy vi tính cho người dùng, lên vồng du giết người đi.”

Lâu Đồng Đồng khoan khoái bò lên giường Tiểu Vũ, mở máy vi tính của nằng ra, lên vồng du.

Nàng vẫn không mở chế độ cho phép chat riêng, kênh bang phái cùng kênh chat mật có người đang lo lắng hỏi nàng tại sao vậy, nàng đơn giản trả lời vài câu, liền không nói thêm gì nữa.

Ở trong thế giới giả thuyết này, có nhiều người quan tâm nàng như vậy, coi như là không có gì tiếc nuối.

Lâu Đồng Đồng vẫn là nhện không được, mở ra thẻ hảo hữu, nhìn thấy phu quân nhà mình Dịch Thủy Thanh Hàn online, ngơ ngác nhìn tên của hắn vài giây, tắt.

Có muốn hay không hỏi một câu? Nhưng phải mở miệng thế nào?

Thôi, vẫn là không hỏi. . .

Lục Đồng thay đổi tốt trang bị, vào đấu trường thi PK.

Lúc này Văn Hàn đang ở trong nhà mình vô cùng khó chịu, không hiểu được Lâu Đồng Đồng rốt cuộc tại sao vậy, vừa tắt điện thoại, vừa không tiếp điện thoại của hắn, vốn đang thật tốt, thế nào đột nhiên thành như vậy?

Hắn cũng không thoải mái, muốn giết người, vừa lúc có người trong bang cùng Hắc Báo phát sinh tranh chấp, trực tiếp dùng bạo lực giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Vọng động không tốt

『 thế giới 』 Bạch Y Chiến Sĩ: Cạo lông a, Dịch Thủy Thanh Hàn một người đầu năm, người bị giết đến độ cầu xin tha thứ. . .

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: Bang phái ân oán, Bang phái ân oán, chúng ta không cần xen vào.

『 thế giới 』 Nhất Đóa Kiều Hoa: tối nay hai phu thê này cũng ăn hòa được, không có chuyện gì đừng đi chọc bọn hắn.

『 thế giới 』 Hòa Tĩnh Nhân: Địa Cầu thật đáng sợ, ta vẫn là trở lại hòa bình thôi. . .!

Nhìn những người khác lên tiếng trên kênh thế giới, Lâu Đồng Đồng trong lòng rất buồn phiền, nàng mở kênh phu thê, một chữ cũng đánh không ra. Rốt cuộc là vấn đề giữa bọn họ là bởi vì Giang Đình xen vào? Lâu Đồng Đồng kỳ thực cũng không phải là không tin hắn, nhưng trong lòng vẫn là buồn bực khó chịu.

Bởi vì quá để ý hắn, cho nên mới không dám hỏi, không dám nghe đáp án.

Lục Đồng triệu hồi Kỳ Lân thú, để hải tử theo phía sau, rốt cuộc cũng lác lác đi xem cha của hải tử giết người ở chỗ nào.

Dịch Thủy Thanh Hàn cầm lấy một thanh quang hiệu vũ khí, mặt mày lạnh tanh, đứng ở chính giữa hỏi: “Tiếp tục giết?”

Hắc Báo: “Mẹ kiếp, chờ đại ca của ta, chém cho người quý xuống đất cầu xin tha thứ!”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Hắn ở đâu?”

Hắc Báo: “Lập tức sẽ tới! Hừ hừ!”

Lục Đồng trốn trong đám người, đang nhìn phu quân mình, vô cùng 囧 囧. Chuyện tình trong hiện thực, ở trong trò chơi có thể nói rõ ràng được sao? Thế nhưng vẫn muốn giáp mặt hỏi hắn, vừa rồi Lâu Đồng Đồng còn không có cái dũng khí này.

Trong lòng có bức tường chắn rất khó chịu, chỉ cần hắn nói cùng Giang Đình không có gì, Lâu Đồng Đồng nghĩ mình nhất định sẽ lập tức chạy vội tới trong lòng ngực của hắn đi.

Bình thường cũng không ồn ào gây mâu thuẫn cùng hắn, bây giờ nàng không biết tháo gỡ vướng mắc thế nào. Nếu tình cảm chỉ đơn giản như là hoàn thành một cái phó bản nhỏ, nàng cũng không cần 囧 囧 như thế.

Cuối cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong không tới, nhưng Tư Thất Thất lại tới, nàng ngồi trên một con thú cười rất chi là phong cách, ở bên cạnh Hắc Báo dừng lại.

Hắc Báo: “Đại tẩu!”

Tư Thất Thất: “Đã nói rồi, ta không còn là đại tẩu của ngươi. Ta là tới xem náo nhiệt.”

Chung quanh ầm ầm một mảnh, các nam ngoại gia nhân cơ hội nói tiếng đùa giỡn trên ghẹo Tư Thất Thất.

Thương nhân bắt đầu ở khu phụ cận bày bán, bát quái quần chúng vẫn chưa rời đi, Lâu Đồng Đồng rất muốn gửi thư cho Văn Hàn, muốn nói chuyện với hắn, nhưng lại không biết nói cái gì. Thói quen mỗi lần vào trò chơi là xem hắn có online hay không, gửi thư cho hắn, có đôi khi chỉ là một biểu tượng nét mặt, nói cho hắn biết mình cũng online, chờ hai người cùng rảnh rỗi, liền cùng đi hạ phó bản, làm nhiệm vụ phụ thê, mang theo hài tử đi dạo ngắm phong cảnh. Ở cuộc sống kết hôn trong trò chơi, cùng trước kia là không đồng dạng như vậy, Lâu Đồng Đồng dường như đã quên mất ban đầu mình như thế nào một người xông pha giang hồ.

Lâu Đồng Đồng nhớ tới Giang Đình nói yêu hắn, cười chết người, nàng Lâu Đồng Đồng chẳng lẽ không yêu hắn sao?

Cùng nàng đoạt nam nhân, cũng không nhìn lại xem có đủ tư cách hay không.

Dịch Thủy Thanh Hàn đợi 5 phút đồng hồ, Hà Xử Bất Thỉnh Phong vẫn không tới, Hắc Báo không còn mặt mũi nào, trốn logout. Chung quanh ngoại gia ồn ào: “Dựa vào, đi thôi, không có trò hay để nhìn.”

Lục Đồng mang theo nhi tử đi ra khỏi đám đông, đợi bị hắn phát hiện.

Dịch Thủy Thanh Hàn nhìn thấy nàng, rất cao hứng, làm động tác đứng sững trong chốc lát.

『phu thê』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Lâu Đồng Đồng!”

『phu thê』 Lục Đồng: “?”

『phu thê』 Dịch Thủy Thanh Hàn: ”Mấy vì tính của em vẫn còn ở nhà anh.”

『phu thê』 Lục Đồng: “Hôm nào anh đưa tới đây cho em?”

『phu thê』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Bây giờ anh đưa qua luôn, ngày mai anh phải cùng giáo sư đi học ngoại khóa, không ở thành phố M.”

Lâu Đồng Đồng sững sốt, không nghe hắn nói qua a, hắn tại sao lại muốn rời khỏi thành phố M.

『phu thê』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Anh bây giờ lái xe đi qua, em mở điện thoại di động đi, anh đến nơi sẽ gọi cho em.”

Lâu Đồng Đồng do dự một chút, nàng không thể nào luôn dùng mấy vì tính của Tiểu Vũ, không có mấy vì tính nàng không thể chơi trò chơi, không thể chơi trò chơi liền mất đi niềm vui thú cuộc sống. Kết luận, phải đem mấy vì tính về.

『phu thê』 Lục Đồng: “Ách, Được.”

Văn Hàn lái xe đến cổng trường đại học M đã hơn 12 đêm, Lâu Đồng Đồng thấy màn hình điện thoại di động sáng lên, cũng không nhận điện thoại của hắn, liền trực tiếp thay đổi y phục đi giày xuống lầu.

Sau 12 giờ buổi tối xe không được phép đi vào trường học, Văn Hàn liền ở cổng trường chờ nàng, suy nghĩ xem tối nay nàng rốt cuộc làm sao vậy, chẳng lẽ là Giang Đình nói với nàng cái gì đó?

Ngô, hắn hoàn toàn chưa từng cùng Giang Đình có tiếp xúc thân mật, trước kia là bởi vì công việc phải gấp gáp. Buổi sáng hôm đó Giang Đình đến nhà quả thật làm cho hắn vô cùng kinh ngạc, hắn cho rằng mình đã tỏ thái độ làm cho đối phương hiểu rõ.

Lâu Đồng Đồng biết hắn không thể lái xe đi vào, chạy thẳng tới cổng.

Rất nhiều quán nhỏ bên cạnh cổng trường đã đóng cửa, đèn đường sáng ngời, Văn Hàn ngồi ở trong xe chờ đợi. Lâu Đồng Đồng gõ cửa sổ xe hắn, nói: “Mấy vì tính.”

Văn Hàn chỉ chỉ chỗ ngồi phía sau, nói: “Ở phía sau, em tự lên lấy đi.”

Lâu Đồng Đồng kéo cửa xe ngồi vào trong, tìm hồi lâu không phát hiện laptop mình yêu mến. Phản ứng đầu tiên của nàng chính là “bị gạt?” Nàng lập tức muốn trèo xuống xe, nhưng vẫn chậm một chút, Văn Hàn chen vào đem cửa xe khóa lại.

Lâu Đồng Đồng phẫn nộ, quay đầu, lưu cho hắn đối diện với cái gáy.

Văn Hàn đem đầu của nàng xoay lại, nói: “Vợ yêu, lúc này em tức giận có phải hay không quá vô lý? Cho anh biết nguyên nhân đi.”

Lâu Đồng Đồng tròn mắt nhìn hắn vài lần, tàn bạo nói: “Kỳ thực anh thích chính là Giang Đình cái loại sóng thần này sao?”

Quả thật là Giang Đình a. Văn Hàn đưa mặt sát lại người nàng, muốn hôn một cái, đáng tiếc bị nàng trốn rút.

“Lời nói của cô ta em cũng dám tin, em biết rất rõ cô ta? Anh luôn chỉ thích em như vậy, anh chưa từng nói với em như thế sao? Cùng nhau chơi trò chơi, vừa biết điều lại thỉnh thoảng bốc đồng, lúc hưng hăng sẽ rất đáng yêu. Quan trọng nhất là từ lâu anh đã để ý đến em, đáng tiếc khi đó tuổi còn nhỏ,

không có ý niệm như bây giờ trong đầu. Ngô, chính là lấy về nhà, cùng nhau chơi đùa vớng du, cùng nhau thực hiện cái ý niệm trong đầu này.”

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, đột nhiên đẩy tay của hắn ra, đem hắn áp đảo ngồi ghế, bắt đầu xé rách y phục của hắn. . .

“Vợ yêu, chúng ta bây giờ là ở bên ngoài, làm sao em đột nhiên nhiệt tình như vậy, vì phu không thể thích ứng. . .”

Lâu Đồng Đồng bỗng nhiên cứng đờ, thu tay lại.

Nàng là bị lời nói của Giang Đình làm cho kích thích, hít sâu, cuộc sống vẫn tươi đẹp như thế, vọng động là không tốt không tốt.

Văn Hàn sửa sang lại y phục, nâng mặt của nàng mãnh liệt hôn xuống, vừa hôn vừa nói: “Không tức giận? Em bình thường rất thông minh a, thế nào bây giờ Giang Đình nói linh tinh gì đó em lại tin. Được rồi, chúng ta về nhà chơi trò chơi đi. Lần sau không cho phép không tiếp điện thoại của anh, anh sẽ rất lo lắng, tâm tình sẽ rất không tốt. “

Lâu Đồng Đồng yên lặng gật đầu.

Về sau Lâu Đồng Đồng cũng không gặp lại Giang Đình, nghe Tô Thanh Thanh nói Giang Đình xảy ra chút chuyện, không đi học nữa. Giang Đình hình như mang thai, làm gái bao của một ông chủ lớn. Lâu Đồng Đồng cảm thấy thế giới thật huyền hoặc, luôn miệng nói yêu bạn trai của mình, thế nào lại chịu để người ta bao nuôi. Về sau Lâu Đồng Đồng mới biết được, gia cảnh nhà Giang Đình không tốt, em trai của nàng bị ung thư, Giang Đình rất cần tiền.

Lâu Đồng Đồng nghĩ, Giang Đình chẳng qua chỉ là một mắt xích nhỏ trong kiếp sống tình cảm của nàng, có thể không bao lâu nữa sẽ bị nàng quên mất. Bất kể sau này lại xuất hiện bao nhiêu Giang Đình, nàng cũng nên bình tĩnh đối mặt.

Bất kể là ở thế giới giả thuyết trò chơi hay là thế giới trong thực tế, nàng cũng muốn cùng hắn vững bước bên nhau.

Lâu Đồng Đồng ở nhà Văn Hàn nửa tháng, trở lại ký túc xá.

Trong nửa tháng Mạc Yến Yến đổi hai người bạn trai, có một sư huynh năm thứ tư cũng theo đuổi Tiểu Vũ, Tiểu Vũ dường như đối với hắn không có cảm tình gì, vẫn tránh né hắn.

Lâu Đồng Đồng đâm đâm Tiểu Vũ đầu, nói: “Thật không có ý định gặp mặt phát triển tình cảm sao?”

Tiểu Vũ gõ bàn phím, đang chơi trò chơi, thờ ơ nói: “Ta đã nghĩ thông suốt, chờ sau này tốt nghiệp ổn định lại sẽ tìm bạn trai, ta bây giờ không nói những thứ này, chơi trò chơi thật tốt, sung sướng mấy năm nữa.”

Lâu Đồng Đồng nhìn vào màn hình trò chơi một cái, nói: “Người là vú em, không nên hướng phía trước đánh, phải nhớ kỹ chiều cổ vạch máu của đồng đội.”

Ngón tay Tiểu Vũ dừng một chút, để Băng Thượng Vũ lui về phía sau. Nàng nói: “Lại nói cái này, người chơi vớng du đã bao nhiêu năm?”

Lâu Đồng Đồng nhớ lại một chút, buồn bã: “Đại khái là từ tiểu học đã bắt đầu, khi đó đi theo ca ca chơi, năm đó vớng du cũng không hay như bây giờ, không có kết hôn, hệ thống kết bài, nói chung rất không thú vị. Khi đó cha mẹ bận rộn việc buôn bán, không có thời gian trông nom ta cùng ca ca, ca ca trầm mê vớng lạc không đường về, nhưng thành tích học tập của hắn vẫn rất tốt. Còn ta a, vẫn là ảnh hưởng của ca ca bắt đầu chơi vớng du, bây giờ ngừng lại, ta đã chơi nhiều năm như vậy.”

Tiểu Vũ thò thính: ” Hai anh em các người không đi trên con đường phạm tội, thật là hiếm thấy. Người thậm chí bây giờ mới là lần đầu tiên ở trong trò chơi kết hôn, cũng thật là đóa hoa tuyệt thế.”

Lâu Đồng Đồng cười lên: “Bởi vì anh ta không để cho ta ở trong trò chơi kết hôn, chính hắn cũng chưa bao giờ kết hôn, hình như trước kia trong trò chơi huynh đệ của hắn bị lừa bả lừa gạt rất nhiều tiền, cho nên hắn cảm thấy trong trò chơi quá nhiều tên lừa gạt, hắn sợ ta nhẹ dạ.”

Tiểu Vũ nói: “Vậy Lâu Thượng thế nào lại cho người cùng Dịch Thủy Thanh Hàn kết hôn?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, hình như là sư phụ cùng anh trai ta thăng thần nói hắn chính là Văn Hàn, bọn họ biết nhau từ thời học trung học. Về sau Văn Hàn đưa cho anh ta một bản CD vớng du tuyệt thế không còn xuất bản nữa để anh trai ta không nhúng tay vào chuyện của hắn, anh trai ta cũng rất vô si đáp ứng.”

Tiểu Vũ: “. . .”

Lâu Đồng Đồng nhìn móng tay của mình lăm bầm lăm bầu: “Đường như móng tay của ta lại dài quá, cắt bỏ móng tay cắt bỏ móng tay.”

Tiểu Vũ nhìn máy vi tính màn không quay đầu, nói: “Để dài đi a? Đồng Đồng a, người sơn móng tay màu đỏ tươi, sẽ rất quyến rũ.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Văn Hàn không thích ta để móng tay dài, ta cũng không thích, chơi trò chơi không có phương tiện.”

Tiểu Vũ nói: “Được rồi, kỳ thực ta là muốn nói người sơn móng tay màu đỏ, mặc váy ngắn đứng bên cạnh hắn, rất có tướng nhị nữ, Văn Hàn có nói hay không nói người có cặp chân rất đẹp?”

Lâu Đồng Đồng bộ dạng tức giận: “Người mới giống nhị nữ. Người còn không kém a, từ năm thứ nhất đã có bao nhiêu nam sinh theo đuổi người?”

Tiểu Vũ cười đùa: “Nếu không phải người quá trạch, người đuổi theo người nhất định cũng không ít.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Cút.”

Tiểu Vũ nói: “Cát, ta còn không hiểu người sao, người thích Văn Hàn như vậy, biết chơi võng du, thao tác tốt, khắp mọi mặt có thể so sánh với anh trai người, người mới có thể dễ mất. Bất quá có một anh trai quá ưu tú cũng là một loại bi ai, tìm đối tượng tương đối khó khăn, mọi việc đều nhìn không được sẽ so sánh đối tượng với anh trai của mình.”

Lâu Đồng Đồng liếc về màn hình trò chơi, hạo tâm nhắc nhở: “Tiểu Vũ, đội trưởng của người kêu người phòng thủ, người sắp chết.”

Tiểu Vũ: “. . .”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Thu đồ đệ

“Xế chiều không có lớp, chúng ta đi dạo phố đi?” Tiểu Vũ nhảm chán nhìn bực giảng một cái, đề nghị.

Lâu Đồng Đồng gặp khó xử, suy nghĩ một chút, nói: “Xế chiều ta có việc a, lần sau đi?”

Trên bực giảng giáo sư đã thu thập đồ, cho tan lớp.

Tiểu Vũ trừng nòng một cái, nói: “Lại là Văn Hàn nhà người hẹn người sao.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu: “Nếu không cùng nhau?”

” Thôi đi thôi đi, ta mới không làm bóng đèn, ” Tiểu Vũ khoát tay, “Ta trở lại ký túc xá chơi trò chơi được rồi, hôm nay đi xoát mấy nhiệm vụ mới, tranh thủ thắng 1 cấp. Ai, được, người sắp mất cấp phải không?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Còn kém vài cấp đi, 145. Ta phải đi thôi, hần đã ở cổng trường học chờ ta.”

Tiểu Vũ nói: “Bái bai bái bai, đi nhanh chút.”

Lâu Đồng Đồng hẹn hần buổi trưa cùng nhau đi ăn cơm, xế chiều đi công viên chèo thuyền. Nói lại cũng thật buồn cười, lần đó hai người ở trong trò chơi làm nhiệm vụ phụ thể, có một cái nhiệm vụ hai người được hệ thống truyền tổng lên trên một chiếc thuyền, một đường đi ngắm phong cảnh. Rồi sau đó hần liền nhớ lại một màn kia, muốn ở trong hiện thực trèo thuyền cùng nàng. Kỳ thực Lâu Đồng Đồng cũng chưa từng đi trèo thuyền, nên rất hăng hái theo hần đi.

Bầu trời mù mịt bắt đầu mưa, Lâu Đồng Đồng ảo não: “Thế nào trời lại mưa, vậy chúng ta có đi hay không?”

Văn Hàn đang lái xe, gặp đèn đỏ, hần nói: “Vậy thì lần sau đi.”

Lâu Đồng Đồng thất vọng: “Vâng.”

Đang là giờ tan tầm cao điểm, xe đi lại trên đường rất nhiều, bên phải có một chiếc xe màu đen to đổ lại, Lâu Đồng Đồng mơ hồ nghe được người nam lái xe hỏi, “Con trai của chúng ta?”

Lâu Đồng Đồng trong nháy mắt bị sét đánh, không dám quay đầu nhìn, cha của Văn Hàn? Thanh âm kia, rất từ tính làm cho người ta khó quên.

Chẳng bao lâu, Văn Hàn tiếp điện thoại, Lâu Đồng Đồng trong lòng khẩn trương.

“Bên phải?” Văn Hàn hướng về bên phải nhìn, lướt qua Lâu Đồng Đồng nhìn thấy phụ thân đại nhân nhà mình.

“Chuẩn bị đi đâu?” Phụ thân của hần ở trong điện thoại hỏi.

Văn Hàn nói: “Đang định đi ăn cơm.”

“Ừ, nên mang bạn gái của người về nhà ăn một bữa cơm.”

Văn Hàn chần chờ: “Cha, bây giờ a?”

“Có vấn đề? Đèn xanh rồi, cứ như vậy đi, Trương tẩu có chừng súp.”

Kế tiếp Lâu Đồng Đồng cứ như vậy đi ra mắt cha mẹ của hắn.

Buổi tối Văn Hàn đưa nàng về nhà, Lâu Đồng Đồng đăng nhập trò chơi, nhìn thấy Tiểu Vũ online, lập tức phát tin đi qua.

Lục Đồng: “Ta, ta dường như ra mắt cha mẹ của hắn. “

Băng Thượng Vũ: “(mồ hôi lạnh) cái gì gọi là dường như, cảm giác thế nào?”

Lâu Đồng Đồng nhớ lại, phụ thân của hắn, ừ, thoát nhìn rất nghiêm túc, nhưng là cười lên sẽ lộ ra hai lúm đồng tiền trên má, rất đáng yêu, rõ ràng là sắp 50 tuổi, nhưng thoát nhìn một chút cũng không già, ngược lại rất có khí chất thành thực nam nhân ở tuổi 40. Mẹ của hắn rất dễ dàng thân cận, thích nói đùa, luôn cùng Lâu Đồng Đồng tả oán lão công mình rất buồn chán, lại may mắn mặc dù Văn Hàn rất nhiều phương diện cũng rất giống phụ thân hắn, nhưng là hắn so với phụ thân hoạt bát đáng yêu hơn. Lâu Đồng Đồng mỗi lần nhớ tới cái từ “Hoạt bát đáng yêu” này lại dùng để hình dung Văn Hàn, nghĩ đã muốn bật cười.

Văn Hàn nơi nào hoạt bát đáng yêu? Thường xuyên khi dễ nàng, bắt quá đáng hận hơn chính là Lâu Đồng Đồng lại thích thỉnh thoảng bị hắn khi dễ.... Tựa như ban đầu nàng hiểu lầm Dịch Thủy Thanh Hàn chính là sư phụ ca ca cho nàng tìm, hắn thậm chí cũng không giải thích, cứ như vậy làm cho nàng bái sai sư phụ.

Lục Đồng: “Dường như không có cảm giác gì. . . Rất tốt.”

Tiểu Vũ: “Được rồi, nhà của người rất được, cùng hắn cũng rất xứng đôi. Được rồi được rồi, ta gần đây có thu đồ đệ, có rảnh rồi cùng nhau giúp đồ đệ của ta thăng cấp hay không?”

Lục Đồng: “(mỉm cười) được a, tọa độ.”

Lúc Lục Đồng tới được tòa yêu tháp, Băng Thượng Vũ cùng tiểu đồ đệ của nàng chờ đợi đã lâu. Trên tòa yêu tháp yêu khí nặng nề, trông rất u ám. Tiểu đồ đệ của Tiểu Vũ là một nữ đồ đệ, miệng nói rất ngọt, nói chuyện rất dễ nghe.

Điềm Điềm Quyền: “Sư phụ, sư phụ, ta muốn học kỹ năng, nhưng ta không có tiền, sư phụ có thể cho ít tiền ta sao?”

Băng Thượng Vũ: “Ừ, chờ một lát cho người.”

Đồ đệ xuất sư, người làm sư phụ có thể nhận được một lượng lớn kinh nghiệm. Lâu Đồng Đồng nhớ tới ban đầu mình cấp thấp, Văn Hàn làm thế nào đem nàng nuôi lớn. Bất quá lại nói, Dịch Thủy Thanh Hàn chỉ nhận Lục Đồng là đồ đệ duy nhất mà thôi, cuối cùng vẫn là đem đồ đệ lừa gạt thành lão bà của mình. Ở trong trò chơi lừa gạt xong, lại ở trong hiện thực đem Lâu Đồng Đồng nhanh chóng bắt lại, trở thành bạn gái. Thực hiện chủ ý này, thật là tiện lợi. . .

Điềm Điềm Quyền: “Lục Đồng tỷ tỷ, ta có một bạn học muốn tìm sư phụ, người có thể làm sư phụ của hắn sao? Hắn sẽ rất nhanh xuất sư.”

Lâu Đồng Đồng suy nghĩ một chút, thu đồ đệ cũng không tồi, liền đáp ứng. Một lúc sau, bạn học trong miệng Điềm Điềm Quyền tăng thêm Lục Đồng làm hảo hữu.

Lâu Đồng Đồng nhìn thông tin tài khoản của hắn một chút, Giản Sâm, cấp 13, môn phái Cổ Môn. Trong《 Hư Vô 》 môn phái rất nhiều, Ma Nguyệt cùng Cổ Môn đều là môn phái ít người chú ý đến, giai đoạn đầu luyện cấp rất khó khăn, bắt qua về sau phương diện PK rất lợi hại. Rất nhiều ngạo gia không thể chịu được tình mạch vì không tìm được tổ đội luyện cấp, cho nên tới tập lựa chọn thầy thuốc và cung thủ các loại.

Lục Đồng: “Người bảo bạn học của người đến đây luôn đi, ta cùng Tiểu Vũ mang hai người các người, đội chúng ta lên được tầng cao nhất, kinh nghiệm sẽ rất nhiều. “

Điềm Điềm Quyền: “. . . Ta gọi hắn rồi, nhưng hắn không biết đường tới đây.”

Lục Đồng: ” cấp 20 trở xuống có một chức năng tự động tìm đường, để hắn dùng tự động tìm đường.”

Điềm Điềm Quyền: “. . . Hắn tự động tìm đường cũng sẽ không đến được.”

Lục Đồng: “. . .”

Mới vừa nói xong, Giản Sâm liền cho Lục Đồng phát tin tức, “Xin chào, xin hỏi tòa yêu tháp đi như thế nào?”

Lâu Đồng Đồng 囧, gửi cho hắn bản đồ đường đi trong trò chơi, cũng nói cho hắn biết đường nào đi nhanh nhất, tận thủ đều dựa vào cái này để tìm đường.

Nửa giờ sau Giản Sâm rốt cục lục lợi tìm đường đến được, vào tổ đội.

『 đội ngũ 』 Giản Sâm: “Tại sao ta không dùng được kỹ năng trăm thiên hạ a?”

『 đội ngũ 』 Diễm Diễm Quyên: “Ngươi đã nhấn nút khóa chưa?”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “. . . trăm thiên hạ là kiếm khách kỹ năng, Cổ Môn không có.”

『 đội ngũ 』 Giản Sâm: “Nha.”

Một lát sau.

『 đội ngũ 』 Giản Sâm: “Tại sao ta ăn lan tâm thảo, máu không tăng lên?”

『 đội ngũ 』 Băng Thượng Vũ: “Ta là thầy thuốc, sẽ giúp ngươi thêm máu, ngươi không cần ăn viên máu.”

『 đội ngũ 』 Diễm Diễm Quyên: “. . . Lan tâm thảo là thuốc thêm MP, không thể thêm máu! Ngươi thật ngu ngốc!”

. . .

Lâu Đồng Đồng đang suy nghĩ, hẳn thật có thể nhanh xuất sư sao? ! Mới vừa rồi đã đáp ứng thu hấn làm đồ đệ, cũng không thể đổi ý, đã mang danh hiệu Vô Song bang chủ, mọi việc đều phải nghĩ kỹ.

『 đội ngũ 』 Giản Sâm: “Lục Đồng, Dịch Thủy Thanh Hàn là lão công ngươi sao? Ta muốn có một vũ khí tốt, hỏi hấn bao nhiêu tiền, ta dùng nhân dân tệ cùng hấn mua.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Trước tiên ta hỏi hấn có vũ khí ngươi thích hợp dùng hay không đã.”

『 đội ngũ 』 Giản Sâm: “Được, cảm ơn.”

Xoát quai hơn một giờ, Lục Đồng mang Giản Sâm đi bán sư. Giản Sâm toàn thân cao thấp chỉ mặc một cái áo ngắn, một cái quần cộc, những thứ khác như đai lưng, khăn đội đầu, giày cũng không có, hơn nữa tất cả đều là trang phục của tân thủ. Lâu Đồng Đồng nghĩ chờ khi hấn cấp 30, sẽ mua cho hấn một bộ trang phục chuyên dụng của phái Cổ Môn.

Trải qua ngày thứ nhất, Lâu Đồng Đồng nghĩ rằng hấn là một tiểu bạch, ai ngờ ngày thứ hai hấn login, thấy Giản Sâm một thân sáng long lanh vô cấp bậc trang bị, đứng ở cửa thành Tề Thành đùa giỡn các nữ ngoạn gia qua lại, Lâu Đồng Đồng đã muốn đâm mù hai mắt..

Trang phục và đạo cụ này, quả thực vẫn phong cách hơn so với nàng năm đó. Tốt xấu gì nàng cũng có một ca ca cao thủ, sư phụ lại là vũ khí đại sư, nàng một thân trang bị vô cấp bậc ban đầu cũng là một thời gian mới hợp lại thành, Giản Sâm bộ này, dựa vào a, công ty trò chơi là của nhà ngươi mở sao?

Cửa thành Tề Thành rất đông đảo ngoạn gia đang vây xem hấn đùa giỡn cô nương, chỉ thấy Giản Sâm sắc mặt không thay đổi, tiêu sái xoay người, lại bắt đầu đùa bỡn lưu manh: “Ồ, mỹ nữ y phục màu đỏ kia, có lão công hay không?” Hấn còn chưa nhìn thấy tên người ta, đã liền trêu ghẹo, chờ khi thấy rõ, mới phát hiện là Lục Đồng. Thế nào có chút không đúng lắm? Ách, đây không phải là nữ sư phụ của mình sao.

Giản Sâm: “Ha ha, Lục Đồng, là ngươi a, nhìn trang bị mới của ta, tiêu sái không?”

Lâu Đồng Đồng nhìn đồ đệ mình, im lặng nuốt nước bọt, đến nỗi phu quân nhà mình xuất hiện từ lúc nào nàng cũng không phát hiện.

Hệ thống nêu lên, phu quân của ngươi Dịch Thủy Thanh Hàn ôn nhu ôm ngươi.

Lục Đồng tựa đầu chôn ở trong ngực phu quân nhà mình, trên đầu toát ra một hàng chữ: “Phu quân, đó là đồ đệ em mới thu. Hấn mặc dù thoát nhìn có chút ngốc, nhưng nếu đã thu nhận, liền không thể ném bỏ” Mặc một thân trang bị làm cho người ta đâm mù hai mắt đứng ở cửa thành trêu ghẹo nữ ngoạn gia, huống chi hấn lại lấy danh hiệu đệ tử của Lục Đồng. Trên kênh thế giới có cô nương không ưa hấn, tiện đà đàm luận chuyện sư phụ Lục Đồng của hấn. Cũng có người đưa ra dự đoán, trang bị của Giản Sâm có phải hay không Lục Đồng cho, vậy Lục Đồng có phải hay không sau lưng lão công làm chuyện mờ ám. Dù sao quan hệ thầy trò vốn đã mập mờ, lại nhắm vào Lục Đồng, tùy tiện đồn đãi thổi phồng lên cũng không phải là việc khó.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Thật ngốc, có rảnh rồi anh sẽ dẫn hấn.”

Giản Sâm: “. . .” Ai ngốc? !

Quần chúng vây xem còn chưa đi, Dịch Thủy Thanh Hàn không để ý đến ai ôm hôn Lục Đồng, Giản Sâm hình dáng đại ra đứng tại nguyên chỗ. Lâu Đồng Đồng có chút 囧, sư phụ đâu có hay dùng động tác hôn của phu thê ở chỗ đông người a.

Giản Sâm: “Đường như thật tốt chơi, Lục Đồng, ta cũng có thể hôn ngươi?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = cắt cho lão tử. Dám trêu ghẹo lão bà của ta thử xem.”

Giản Sâm: “. . . Không cho thì thôi, hung dữ cái gì.”

囧, sư phụ ngươi thật có khí phách, đe dọa đến tân nhân đồ đệ là không được.

Lục Đồng được phu quân ôm lên ngựa, trong ánh mắt của mọi người tiêu sái dời đi.

『phu thê』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Thế nào đột nhiên thu đồ đệ.”

『phu thê』 Lục Đồng: “Tiểu Vũ thu đồ đệ, em nhất thời vọng động liền thu.”

『phu thê』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chúng ta làm nhiệm vụ phu thê đi.”

『phu thê』 Lục Đồng: “Vâng ~ “

Hai người đi nhận nhiệm vụ, trong lúc Văn Hàn rời đi tiếp điện thoại, Lâu Đồng Đồng thừa dịp hán không có ở đây, thấy bối cảnh trong trò chơi rất đẹp, nổi lên ý niệm chụp ảnh lưu niệm trong đầu.

Trong tám hình, Lục Đồng kiễng mũi chân, đặt hai tay lên bả vai Dịch Thủy Thanh Hàn, nghiêng nghiêng đầu, nhắm mắt lại, môi hôn lên mũi hán. Lâu Đồng Đồng ở trong trò chơi thiết kế động tác nhân vật, đem ống kính gần hơn, mau lẹ nhấn phím chụp. Tám sau Lâu Đồng Đồng lại đưa nhĩ tử triệu hồi đi ra, trong hình một nhà ba người, Dịch Thủy Thanh Hàn đã nắm giữ quyền chủ động, ôm thắt lưng Lục Đồng hôn sâu.

Yên lặng xa xăm, hôn em đến thiên trường địa cửu.

Mấy nữ ngoạn gia đi qua cũng chụp trộm bọn họ, đem post lên diễn đàn. Bài post đó trở thành chủ đề hot trong rất nhiều ngày, sau lại người phụ trách chịu trách nhiệm tuyên truyền trò chơi của công ty muốn dùng những bức ảnh này để quảng bá, nhưng ảnh lại không có tên ID của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: thần khí

Giản Sâm: “Lục Đồng, giúp ta.”

Lâu Đồng Đồng vừa mới đăng nhập vào trò chơi, liền thu được thư cầu cứu của Giản Sâm. Lâu Đồng Đồng trước kia chơi trò chơi cũng từng thu qua đồ đệ, chẳng qua là nàng vừa lên mạng sẽ phải đi cứu đệ tử... vẫn là lần đầu tiên thu. Giản Sâm chưa bao giờ gọi nàng là sư phụ, chỉ khi nào hán làm nhiệm vụ sắp chết mới gửi thư cho nàng. Lâu Đồng Đồng lại không thể mặc kệ hán, thường hay dùng nhiệm vụ phó bản lại, chạy tới cứu hán.

Sư phụ phát tới tin tức: “Lão bà, chúng ta đi làm nhiệm vụ?”

Lâu Đồng Đồng nhúc nhủ đầu, trước tiên trả lời Văn Hàn, “Giản Sâm lại gửi thư muốn em cứu hán, em muốn đi một lát, tiện thể dẫn hán xoát chút kinh nghiệm thăng cấp. “

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Anh cũng đi.”

Vẫn là tòa yêu tháp, tuy Giản Sâm thao tác không được tốt lắm, bắt quá trang bị cực phẩm, không chết được.

Giản Sâm: “Dịch Thủy Thanh Hàn, ngươi có thể giúp ta làm một thanh vũ khí tốt được không?”

Lâu Đồng Đồng xem xét trang bị của Giản Sâm, dùng là hán bây giờ thiếu một thanh vũ khí cực phẩm, chỉ cần có vũ khí tốt, hán liền vô địch trong phạm vi cấp 50.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Vũ khí cấp thấp thì không có, nhưng ta có một thanh loan đao đặc biệt, cấp 60 có thể dùng, thuộc tính của nó có thể so với cấp 120, hơn nữa có thêm hai cái kỹ năng đặc biệt. “

Giản Sâm: “Bao nhiêu tiền?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngô, chờ người cấp 60 xuất sư, sẽ làm lễ xuất sư tặng người.”

Cho nên vì cái lý do hấp dẫn cực lớn này, Giản Sâm đồng học quên đòi luyện cấp, trong một đêm lên tới cấp 60, xuất sư.

Ngày hôm sau, Dịch Thủy Thanh Hàn cực kỳ vui mừng mà đem thanh loan đao kia đưa cho hán. Giản Sâm nếu đã xuất sư, sẽ không thể dùng lý do luyện cấp để bảo Lục Đồng dẫn hán, Lâu Đồng Đồng cũng thật cao hứng, tiếp tục khôi phục những ngày trong dĩ vãng suốt ngày cùng phu quân pha trộn chung một chỗ. Trước kia lúc nàng cấp số còn thấp, một số nhiệm vụ hai người không thể cùng nhau tham gia, bây giờ Lục Đồng đã gần mãn cấp, thời gian hai người ở chung một chỗ điên cuồng tăng lên. Cho nên trên giang hồ, chỉ cần thấy người này, tất sẽ người kia ở gần đâu đó.

Trong trò chơi có một phương pháp tăng kinh nghiệm là bỏ tiền mua, chính là mua một cái túi thơm, thời điểm sử dụng túi thơm tất cả người trong bản đồ

đó đều được tăng kinh nghiệm. Lục Đồng mang theo nhi tử chạy đi hái thuốc, nhìn thấy trên đường có người thét to: “Ồ truyền tông thạch có một tên phá gia chi tử, đang không ngừng sử dụng túi thơm, kêu người của bang chúng ta đến đi, miễn phí kinh nghiệm kẻ ngu mới không cần.”

Lâu Đồng Đồng có một loại dự cảm xấu, một tên phá gia chi tử như vậy, nàng cũng biết một người, chính là Giản Sâm. . .

Rất ít người bỏ tiền mua túi thơm tăng kinh nghiệm, bởi vì nếu so sánh giá tiền, còn không bằng thuê một cao thủ dẫn đi luyện cấp. Lục Đồng mang theo con lác lư đến truyền tông thạch, xung quanh vây tầng tầng lớp lớp ngoạn gia, đều là miễn phí hưởng kinh nghiệm.

Nhìn hệ thống nêu lên Lục Đồng kinh nghiệm tăng thêm, Lâu Đồng Đồng than thở, cho Giản Sâm gọi thư.

Lục Đồng: “Ta nói, nhà của ngươi rất có tiền sao?”

Giản Sâm: “A? Ta muốn hôm nay lên tới cấp 65, sau đó tìm lão bà.”

Lục Đồng: “Đừng mua túi thơm, đừng túi thơm tương đối lỗ vốn, dứt khoát để ta dẫn ngươi, ngươi đem tiền quyền vào trưởng phòng bang chúng ta đi. “

Giản Sâm: “Được!”

Cho nên Giản Sâm gia nhập Vô Song.

『 bang phái 』 Phi giống như cảm giác: “Ồ, nhị thiếu gia trong truyền thuyết? Hoan nghênh hoan nghênh.”

『 bang phái 』 Giản Sâm: “Xin chào mọi người.”

『 bang phái 』 Thiên Hạ Vô Dịch: “(nước miếng) nhị thiếu gia?”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Đồ đệ của ta, hán mặc dù có chút đàn có chút ngọc, nhưng mọi người không nên khi dễ hán ~ “

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “Đã nhìn ra. . .”

『 bang phái 』 Giản Sâm: “Hi hi, sau này xin chiếu cố nhiều hơn! Trưởng phòng Bang cần bao nhiêu tiền? Ta bây giờ đi quyền góp.”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “(vỗ đầu) có nhiều thì quyền một ít, sắp tới bang chiến, phải cần tài chính.”

『 bang phái 』 Giản Sâm: “Được! Lục Đồng ngươi phải dẫn ta luyện cấp nha!”

『 bang phái 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = lão bà.”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “(nghi ngờ) sư phụ?”

『 bang phái 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Vào tổ đội, giúp nhi tử xoát trang bị.”

『 bang phái 』 Giản Sâm: “. . . Vậy ta làm sao bây giờ.”

『 bang phái 』 Lục Đồng: “Trong bang ai có rảnh rồi? Giúp Giản Sâm luyện cấp đi.”

『 bang phái 』 Phi giống như cảm giác: “Vừa lúc ông đây nhảm chán, đến đây đi đến đây đi, đi theo ông, ông dẫn ngươi đi phó bản.”

『 bang phái 』 Giản Sâm: “A, Được!”

Sư phụ phát tới một lời mời tổ đội, Lục Đồng vào đội ngũ.

Dịch Thủy Thanh Hàn ôm Lục Đồng ngồi trên bạch mã, nhi tử ngồi ở phía sau thần thú. Có ngoạn gia tà ác muốn đem nhi tử của bọn họ bắt cóc, kỹ năng còn chưa phóng ra, đã bị thần thú phóng ra một cái kỹ năng làm cho kinh sợ, không nhúc nhích được. . .

Này. . . Thần thú quả nhiên là thần thú, còn có thể trở thành bảo mẫu. . .

Lâu Đồng Đồng đặt tên cho hài tử, gọi là tiểu Đoàn. Tiểu đoàn nắm sừng thần thú, vẻ mặt ngây thơ, thỉnh thoảng trên đầu lại tự động toát lên hàng chữ.”Con muốn bắt con bướm””Mẫu thân, mẫu thân, ôm một cái.””Oa oa, người kia lớn lên thật xấu!” Cho nên những người khác trùng hợp đi qua lúc đó vô cùng buồn bực, trong trò chơi có một số nhân vật vốn rất xấu, bị tùy ý nói như vậy giống như bị gai đâm, liền thật buồn bực, bất quá không thể đánh lại cha mẹ của hài tử, chỉ có thể yên lặng che mặt rơi lệ.

Hệ thống nuôi dưỡng hài tử đã đổi mới, hài tử lên tới cao cấp có thể thông qua nhiệm vụ đạt được vũ khí, mặc dù cũng có một số người nuôi dưỡng hài tử, nhưng có thể đem hài tử nuôi dưỡng thành cao cấp ngoạn gia, vẫn là số ít. Hài tử của bọn họ có thể nói là đệ nhất toàn bộ server, có thể hành động như một tiểu thầy thuốc, lại có cao thương tồn biến thái, Lâu Đồng Đồng vì đứa con này, đã phải bỏ rất nhiều công sức và thời gian.

Nhận nhiệm vụ xong, hai người mang theo hài tử đi tới hồ Tử Phong. Trên mặt băng có tiên hạc đang chậm rãi đi dạo, thần thú mang theo tiểu Đoàn chạy vội tới bên cạnh tiên hạc. Hành vi của thần thú và hài tử cũng là do hệ thống làm ra, cho nên tiểu đoàn rướn cổ lên, hai tay bám lấy đầu tiên hạc, thật cao

hứng hết to: “Nha, là tiên hạc!” Thần thú loạng choạng vẩy đuôi, lắc lư cái đầu.

Lâu Đồng Đồng cười cười, thật đáng yêu a thật đáng yêu, cho nên ban đầu nuôi dưỡng hài tử là một quyết định chính xác.

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Chúng ta đi xuống đi.”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Vâng.”

Vật phẩm nhiệm vụ cần tìm ở dưới đáy hồ Tử Phong, trên mặt hồ đều là băng, phải đánh vỡ mặt băng lộ ra một lỗ thủng mới có thể xuống hồ. Hai người xuống ngựa, kiếm khách rút kiếm, sau một ánh sáng màu lam chói lóa, mặt băng bị phá vỡ.

Khi xuống hồ, là phải bơi lội, trước lúc bơi lội là phải cởi quần áo... đây là hệ thống trò chơi quy định, cho nên Lục Đồng cô nương đứng ở trước mặt phu quân nhà mình bắt đầu cởi từng cái từng cái một. .

Lâu Đồng Đồng thật muốn lật bàn, vì sao nam ngoạn gia không cần cởi? ! Chỉ thấy trong màn hình trò chơi, Dịch Thủy Thanh Hàn thông thả cởi nón an toàn xuống, Lục Đồng cởi chiến bào màu đỏ, bên trong còn dư lại một chiếc áo nhỏ, lộ ra cái bụng phần nộn trắng nõn, hình dáng cúi đầu e lệ nhìn mặt băng.

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “(đồ mặt) vợ yêu, cái áo kia không cởi nữa sao?.”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “(chui đầu) cởi cái đầu anh a!”

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngô, chúng ta xuống nước đi. Em thay bộ đồ kháng nước đi. “

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Vâng.”

Dưới đáy hồ Tử Phong có thủy quái tự động công kích, ngoạn gia cấp 130 trở lên mới dám xuống hồ, mà giết thủy quái kinh nghiệm lại ít, cho nên căn bản dưới đáy hồ không có ngoạn gia, chỉ có thủy quái nhẹ nhàng qua lại tuần tra. Bọn họ vừa chạm chân xuống đáy hồ, một đám thủy quái liền vây công tới, Lục Đồng triệu hồi hài tử sử dụng kỹ năng quần công, thần thú thú tính đại phát, rống giận một cái, làm cho thủy quái lui về phía sau một vòng.

Hai người theo sát hướng đi của thủy quái, đi tới một tiểu cung điện, trước mặt đồng cỏ xanh ngát.

Lâu Đồng Đồng cho tiểu Đoàn thêm máu cho sư phụ, mình thì bước vào tiểu cung điện. Dịch Thủy Thanh Hàn rất nhanh mang theo hài tử cùng thần thú theo vào. Trong cung điện có sáu cái bảo rương, đồ bọn họ muốn tìm ở một trong những cái bảo rương đó.

Hai người tách ra hành động, Lục Đồng mở ra một cái rương, bên trong không có vũ khí hài tử, chỉ có một con trai lớn.

『thế giới』 hệ thống, ngoạn gia Lục Đồng ở đáy hồ Tử Phong khai bảo rương, mở phong ấn một yêu quái viễn cổ, nguy hại giang hồ, xin các vị hiệp sĩ đi tới đáy hồ giải cứu muôn dân.

Lâu Đồng Đồng cũng là lần đầu tiên nghe nói tới yêu quái viễn cổ này, dựa theo lời hệ thống nói, dường như rất lợi hại?

Tiểu đoàn đâm yêu quái một kiếm, tiểu đoàn đáng yêu lập tức ngã xuống đất không đứng dậy nổi. . .

Lục Đồng vẫn còn do dự, rốt cuộc chạy hay là không chạy, đột nhiên Dịch Thủy Thanh Hàn xuất hiện ôm nàng vào lòng. Để hài tử sử dụng kỹ năng phục sinh, Lục Đồng quảng thêm dược thêm máu cho tiểu Đoàn. Yêu quái viễn cổ kia lại không tiến lên công kích, lộ ra hai con mắt nhìn bọn họ.

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Dường như nó sẽ không chủ động công kích?”

『đội ngũ』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Hình như là vậy.”

Cho nên hai người tiếp tục tìm kiếm bảo rương, mở ra, lại không có.

Lúc này đã có một số ngoạn gia cao cấp bởi vì tò mò mà đến đáy hồ, nữ ngoạn gia ăn mặc rất mát mẻ. Lâu Thượng Hữu Nhân cũng tới, hần trần truồng nửa người trên đang bơi trong nước, trên tay vẫn cầm một cây đại đao.

Tạo hình này thật là. . .

Lục Đồng vội vàng tìm vũ khí, không có thời gian đứng một chỗ đánh giá tạo hình của ca ca, liền ngoan ngoan ở trong ngực phu quân, chờ đợi bảo rương mở ra.

Vừa mở ra một cái rương, lại không có, đột nhiên hệ thống xoát ra một cái tin tức, Lâu Đồng Đồng sửng sốt.

『thế giới』 hệ thống, chúc mừng ngoạn gia Hà Xử Bất Thỉnh Phong ở đáy hồ Tử Phong thu thập được vũ khí hài tử Tuyệt Thế Kinh Hồng.

Lật bàn a, vừa bắt đầu Lâu Đồng Đồng chỉ cảm thấy ngoạn gia nhiều hơn, lại không chú ý một cái vấn đề lớn. Một số vật phẩm chỉ có thể cho ngoạn gia có nhiệm vụ thu thập được, mà bọn họ hiện nay muốn tìm vũ khí hài tử, chính là ai nhặt được là của người đó. Trong giới thiệu nhiệm vụ không nói rõ ràng chi tiết, phải ngoạn gia tự mình thăm dò, hệ thống nuôi dưỡng hài tử mới này thật làm người ta đau đầu.

『 thế giới 』 Hắc Báo: (chúc mừng) chúc mừng đại ca! Tuyệt Thế Kinh Hồng là thần khí, còn có thể chế tạo hai lần, phụ gia các loại kỹ năng đặc biệt.

Thật là làm người ta bạo phát, rõ ràng là vũ khí của hài tử nàng. Lâu Đồng Đồng lập tức mở trang chủ ra, tra xét tư liệu về tuyệt thế kinh hồng.

『 thế giới 』 Đại Đại Giao Du: ta xem! Thần khí?

『 thế giới 』 Chiến Sĩ: hệ thống không phải nói là vũ khí hài tử sao? Kỳ quái, thần khí thế nào đột nhiên liền được xuất bản, lúc trước không thấy hệ thống có công bố cái gì a!

『 thế giới 』 Tuyệt Thế Cao Thủ: Là hài tử đệ nhất server chúng ta khởi động nhiệm vụ. Lục Đồng chẳng phải đang làm nhiệm vụ cho hài tử sao, kỳ quái, thần khí thế nào lại rơi vào tay Hà Xử Bất Thỉnh Phong.

『 thế giới 』 Phù Bình: bang chủ đang giúp nhi tử xoát vũ khí! Thần khí là của bang chủ chúng ta!

『 thế giới 』 Nho nhỏ thương nhân: (nước miếng) thần khí oa oa! Bán sao? !

Hệ thống cạo lông a! Thần khí là vũ khí của con nàng! Tại sao Hà Xử Bất Thỉnh Phong không có nhiệm vụ cũng có thể nhặt được? Lâu Đồng Đồng buồn bực, tính toán thay con nàng đem vũ khí về.

『 tư hàn huyền 』 người đối với Hà Xử Bất Thỉnh Phong nói: “Chúng ta nói chuyện một chút? Người nhặt được là vũ khí ta vì con muốn xoát ra.”

『 tư hàn huyền 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong đối với người nói: “Người ly hôn? Ta sẽ trả lại cho người.”

『 tư hàn huyền 』 người đối với Hà Xử Bất Thỉnh Phong nói: “(nôn) ly cái đầu người a!”

Lâu Đồng Đồng còn đang suy nghĩ biện pháp, như thế nào mới có thể để Hà Xử Bất Thỉnh Phong đem vũ khí trả lại cho nàng, đã nhìn thấy trên kênh thế giới mọi người bắt đầu đang không ngừng xoát bình luận.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: ủng hộ Dịch Thủy Thanh Hàn!

『 thế giới 』 Phù Bình: ủng hộ Phó bang chủ!

『 thế giới 』 cái rắm cái rắm không có lau khô: TMD(con mẹ nó), quyết đấu chừng nào thì bắt đầu?

Thì ra đang có người trên kênh thế giới khiêu khích Hà Xử Bất Thỉnh Phong cùng Dịch Thủy Thanh Hàn quyết đấu, mọi người rồi rít đồng ý, cho nên chuyện vỡ lở ra.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: Thần khí là của muội muội ta a! Hà Xử Bất Thỉnh Phong, người nói giải quyết như thế nào?

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: Hà Xử Bất Thỉnh Phong, mười phút sau gặp ở Ngọc Phong Lâm.

『 thế giới 』 Hà Xử Bất Thỉnh Phong: Được.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Đánh cuộc. Chúc Cửu

Lâu Đồng Đồng gửi thư cho Văn Hàn, hỏi hần là tình hình thế nào.

『 phu thê 』 Lục Đồng: “Sư phụ, các anh nói gì thế?”

『 phu thê 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Anh muốn đoạt vũ khí của nhi tử trở về. ~ “

Trên đỉnh núi Ngọc Phong Lâm có một sông bạc, có thể tùy ý vật phẩm đánh cuộc, hệ thống sẽ phân định thắng thua, làm ra phán quyết. Bọn họ là muốn đánh cuộc như thế nào? Lâu Đồng Đồng hỏi hần, hần cũng không nói, kêu nàng đi xem là tốt rồi.

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: Mở đánh cuộc a. . .

『 thế giới 』 Màu đen sát thủ: thế nào không trực tiếp đánh nhau?

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: Sao cái này cũng không hiểu. Đánh cuộc có rất nhiều lựa chọn, có thể đấu cò, có thể đấu trí, đấu lực, hoặc đồng thời chọn hết, bọn họ muốn chơi kích thích.

『 thế giới 』 Phù Bình: Trí lực là cái gì?

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: Đề mục làm người ta đau đầu tương tự như khi thi vào trường đại học. Nếu chọn quyết đấu, chỉ có thể so sánh trạng bị, thao tác, đánh cuộc chính là toàn bộ phương vị PK. Bất kể chơi cò hay là đấu trí các loại, cũng phải rất thông minh. Đấu vũ lực thì lại giống như PK bình thường. Ta nhớ kỹ có thể chọn trạng thái miễn cấp đề luận võ, như cuộc thi đấu lần trước, cái này là so sánh thao tác. Có một loại khác là hiệp chế, so sánh trạng bị, kỹ năng tu luyện, cũng chính là so sánh nhà ai nhiều tiền hơn.

『 thế giới 』Niệu Bất Thập: Đến đây, đặt cửa, đặt cửa, Dịch Thủy Thanh Hàn là 1, Hà Xử Bất Thính Phong là 2.

『 thế giới 』 Hắc Báo: 2!

『 thế giới 』 Phù Bình: 1

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: 1

『 thế giới 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: 1

『 thế giới 』 Ngưng Ngưng Ninh: 1

. . .

Dĩ nhiên, người đặt cho Hà Xử Bất Thính Phong cũng rất nhiều, Lâu Đồng Đồng hỏi Văn Hàn chọn loại đánh cuộc gì, hắn nói còn chưa xác định.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Không có chuyện gì, tin tưởng anh.”

Lục Đồng: “Nhưng cái thể loại này cũng phải có một chút vận khí. . .”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Ngô, nếu chọn vũ lực và hiệp chế, hắn không thắng được anh. Đánh cuộc chơi cò, cò tướng, cò vây, cò năm quân, cả ba anh đều biết một chút. Còn trọn trí lực nha, những thứ đề mục kia trên diễn đàn cũng có nói, anh có xem qua, nghĩ cũng thắng không khó khăn lắm. “

Lục Đồng: “Nói không chừng hắn cũng xem qua diễn đàn đi?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Kỳ thực trong sông bạc có một cái BUG, mấy ngày hôm trước anh còn cùng người khác chơi. Đồng Đồng, tin tưởng phụ quân của em ~ “

Lục Đồng: “. . .”

Thực ra căn bản cũng không có BUG gì, Văn Hàn thuần túy là muốn cho nàng an lòng. Cho dù thua cũng không phải là cái chuyện gì nghiêm trọng lắm, thắng bại là chuyện thường của binh gia, trò chơi mà thôi. Thần khí nha, nhất định phải đoạt về.

Lục Đồng đi tới đỉnh núi Ngọc Phong Lân, phía trên có một số ngoạn gia đã ở đó. Mây mù mưa lát phát, Dịch Thủy Thanh Hàn đeo một thanh kiếm đứng ở ngoài miếu trên đỉnh núi, làm cho Lâu Đồng Đồng có cảm giác hắn muốn xuất gia làm hòa thượng. . .

Lục Đồng từ phía sau ôm lấy hắn, nói: “Sự phụ.”

Trên kênh thế giới nghị luận vẫn đang tiếp tục, tiểu Đoàn cầm lấy một cái mứt quả tò mò nhìn ngôi miếu. Một nhà ba người, Lâu Đồng Đồng cười lên, lại bắt đầu chụp lưu niệm.

Dịch Thủy Thanh Hàn: “(than thở) ai.”

Lục Đồng: “Nếu không chúng ta đừng đánh cuộc, cùng đi hẹn hò đi.”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Đánh cuộc xong, em muốn đi chơi chỗ nào?”

Lục Đồng: “Cũng không có chỗ nào đặc biệt muốn đi, cùng nhau đi dạo một chút được không?”

Dịch Thủy Thanh Hàn: “Được, đợi sau khi logout anh sẽ gọi điện thoại di động cho em.”

Mười phút rất mau tới, Lục Đồng mang theo nhi tử tiến vào khu quan sát của sông bạc. Tới xem ngoạn gia rất nhiều, khu quan sát mọi người bàn tán sôi nổi.

Mỹ Diễm Kiều Hoa: “Ồ, ta nhìn thấy hoa khô!”

Ta Thích Mỹ Nữ: “(nước miếng) hoa khô, hoa khô ta yêu người! Cười ta được không? Cân nhắc ta một chút oa oa!”

『 thế giới 』 hệ thống, ngoạn gia Dịch Thủy Thanh Hàn cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong tiến vào sông bạc trên Ngọc Phong Lâm, đánh cuộc bắt đầu. Toàn bộ ba ván, ván đầu tiên là đấu trí, ván thứ hai là chơi cờ, ván thứ ba là đấu võ. Người thua đồng ý “Tự hủy diệt một nửa cấp số, giao ra một vũ khí”, “Vũ khí” song phương đã giao cho sông bạc Dương Hồ, Vì Dương Hồ sẽ làm trọng tài phân định kết quả. Ván đầu tiên sau 1 phút nửa bắt đầu, xin chuẩn bị sẵn sàng.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: muội phu, người mà thua thì đừng tới gặp muội muội của ta ~

『 thế giới 』 Phù Bình: Thần tượng người không thể như vậy! Phá hư hạnh phúc của muội muội là sai lầm! !

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: lão bà, nếu anh chết đi, anh sẽ tại địa phủ nơi canh gác luân hồi đợi em. Em có ghét bỏ anh không? Nếu không chê, hãy cho phép anh tiếp tục che chở cho em cả đời.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: (lật bàn) người đừng có kịch như vậy được không. . .

『 thế giới 』 Lục Đồng: (mở hôi lạnh) không chê, em sẽ ở công luân hồi chờ anh.

Lâu Đồng Đồng 囡囡, sự phụ thế nào đột nhiên lại kịch như vậy, thật không giống như phong cách ngày thường của hắn, dường như cố ý muốn khoe khoang với ai. . .

Sau khi phong bế sông bạc, Hà Xử Bất Thỉnh Phong yên lặng đứng tại nguyên chỗ, kênh tư hàn huyền chỉ có Hắc Báo và vài huynh đệ ở ủng hộ hắn, nhìn lời nói của họ trên kênh thế giới, cho dù hắn có thắng đánh cuộc, vẫn là thua. Bất kể hắn có bao nhiêu sáng chói, thắng được cỡ nào vinh quang nằng cũng sẽ không nhìn mình thêm một cái. Nếu như mình là Dịch Thủy Thanh Hàn, có khả năng làm cho nằng vui sướng như bây giờ hay không? Hà Thư thở dài một hơi, chờ đợi ván đầu tiên bắt đầu.

Đề mục thi đấu trí lực rất rộng, mỗi đề đều có thời hạn trả lời, để có thể phòng ngừa ăn gian, người chơi khác không thể gửi thư cho người đang thi đấu, kênh tư hàn huyền của hai bọn họ cũng bị đóng kín.

Một số đề mục Văn Hàn đã ở diễn đàn xem, nếu hắn có thể thay thế giáo sư đại học D làm giám khảo, đã nói rõ hắn có chút tài nghệ, ván đầu tiên hắn không có chút áp lực nào.

Kỳ thực vừa bắt đầu cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong đàm phán, Văn Hàn cũng không nghĩ sẽ giải quyết đơn giản. Nghe Tiểu Vũ nói Hà Thư dây dưa Đồng Đồng đã lâu rồi, trong trò chơi Hà Xử Bất Thỉnh Phong lại cùng Tư Thất Thất ly hôn, bất kể hắn có phải hay muốn lôi kéo lão bà nhà mình, Văn Hàn vẫn thấy khó chịu. Cho nên Văn Hàn đưa ra đề nghị vào sông bạc, hậu quả thua cuộc so với những phương thức khác lớn hơn, luận võ cấp bị rút quá ít, không đủ kích thích, sông bạc là nơi có thể tùy ý định ra tiền đánh cuộc, ví dụ như bị rút mười mấy cấp chẳng hạn. . .

Dĩ nhiên, có lẽ có người sẽ nói, chính mình từ từ đem hắn giết chết mấy cấp, chẳng phải là rất thoải mái sao. Nhưng là các người hãy suy nghĩ một chút, như vậy sẽ mất rất nhiều thời gian, còn không bằng cùng lão bà đi dạo ngắm phong cảnh, làm nhiệm vụ phụ thê còn thoải mái hơn.

Ván đầu tiên kết quả đi ra, Văn Hàn ngẩn người, có thật khôi hài như vậy không, có 20 câu, hắn đạt được 19, Hà Xử Bất Thỉnh Phong 5.

. . . Đánh giá cao đối thủ sao?

Được rồi, Hà Thư là sinh viên khoa học tự nhiên, hắn bị kịch rút được rất nhiều đề mục phương diện văn khoa.

Hà Thư cũng đang rất khó xử, vì sao đề mục hắn rút được cùng đề mục của Dịch Thủy Thanh Hàn không giống nhau? ! GM người đang ở đây chơi hắn sao. . .

Kết quả đi ra, đề mục song phương bị công khai, được rồi, đề mục Dịch Thủy Thanh Hàn rút được càng thêm làm người ta đau đầu. Bởi vì có thời hạn, tính toán đề phải có cường đại khả năng, hắn làm sai có một đề thật vô cùng biến thái.

『 thế giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: xuất sắc, chỉ sai một câu.

『 thế giới 』 Phù Bình: (sao mắt) phò bang chúng ta thật là lợi hại!

.....

Lâu Đồng Đồng hai con mắt phát sáng ngậy ngậy nhìn Văn Hàn, ánh đèn xe ngoài đường chiếu vào khuôn mặt nghiêng nghiêng của hắn, quanh người hắn giống như có một vầng sáng bao quanh, ánh sáng đó từ khi hắn bước xuống võ đài bây giờ vẫn không biến mất.

“Đẹp trai sao?” Hắn câu thần, ánh mắt cũng nhiễm nụ cười.

Lâu Đồng Đồng nhìn trời: “Không có nhìn ra.”

“Như vậy a. . .” Hắn dựa sát vào nằng, hai tay nâng khuôn mặt của nằng, hôn lên ánh mắt của nằng, lại nói: “Thật sự không đẹp trai? Sao thấy Đồng Đồng của anh si mê như vậy.”

“Anh mức chứng bệnh vương tử sao? Hoặc là chứng tự luyến?” Lâu Đồng Đồng cười đẩy ra hắn.

“Anh không có bệnh vương tử, anh là có bệnh tương tư.” Hân nghiêm nghị.

Mấy ngày qua Lâu Đồng Đồng bận rộn thi học kỳ, Văn Hân cũng bận đến công ty thực tập, sau khi hân tốt nghiệp trực tiếp tiến vào công ty nhà mình, thời gian gặp mặt của hai người càng lúc càng ít. Khi đánh cuộc kết thúc, Văn Hân liền gọi điện thoại cho nàng, hẹn nàng đi ra gặp mặt.

Xe taxi dừng ở trước một quán ba, Lâu Đồng Đồng hỏi: “Sao lại tới chỗ này?”

Văn Hân thanh toán tiền xe, nói: “Hôm nay anh có một người bạn sinh nhật, hân mới vừa rồi đột nhiên gọi điện thoại nói ở chỗ này làm party. Vào đi thôi.”

Lâu Đồng Đồng là cô gái ngoan ngoãn rất ít khi đến quán ba, nơi này ánh đèn mập mờ, rượu tràn cốc, làm cho nàng có chút khản trương.

Văn Hân nắm tay nàng, ở bên tai nàng nói nhỏ: “Có thể em không biết người nào ở đây, nhưng không sao, ngồi bên cạnh anh là tốt rồi, không cần có ý biểu đạt.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu, nói: “Bạn anh làm sinh nhật là nam hay nữ?”

“Nam. Con người hân không tệ, không có khuyết điểm lớn gì, khuyết điểm lớn nhất chính là đặc biệt thích nhìn mỹ nữ, bất kể hân nói lung tung cái gì, em cũng đừng tin hân là được.”

“Vâng.”

Người trong phòng nhìn thấy bọn họ, cười đùa vài câu, Lâu Đồng Đồng đi theo Văn Hân ở góc ngồi xuống, ánh mắt của nàng lướt lướt đảo qua, nhìn thấy Chu Tư Thất.

Chu Tư Thất cũng nhìn nàng một cái, quay đầu cười cười với Chúc Cửu, nói: “Cửu Thiếu, sinh nhật vui vẻ.”

Chúc Cửu chính là phú nhị đại đang theo đuổi Chu Tư Thất, mọi người quen biết hân đều gọi hân là Cửu Thiếu, người thừa kế tập đoàn lớn, hiển nhiên là một thiếu gia có đẳng cấp.

Chúc Cửu thật cao hứng, tiến tới nàng bên tai nói nhỏ vài câu, trên mặt lộ vẻ vô cùng háo sắc. Chu Tư Thất cười nhạt, gật đầu.

“Mỹ nữ xin chào, người có bạn trai chưa?” Chúc Cửu hướng mị nhãn vào Lâu Đồng Đồng, giọng nói ngả ngón.

“Ách, xin chào, ta có rồi.”

Văn Hân lạnh lùng liếc hân, nói: “Cửu Thiếu, biết tại sao người vẫn độc thân? Người ánh mắt không tốt. Luôn nhìn người của người khác, người của mình cũng muốn bỏ chạy.”

“Ha ha, Văn Hân chúng ta đánh cuộc đi, nếu tối nay Chu Tư Thất chấp nhận ta, người ở nơi này trần truồng chạy một vòng.”

“Nếu người thua?”

“Ta trần truồng chạy một vòng?”

“Ngô, tật xấu của người vẫn không bỏ a, chúng ta học chung từ tiểu học, người đã thua bao nhiêu lần tự nhớ lại đi, ta cũng đã nhìn chán rồi.”

“... Ta sai lầm rồi, đừng nhắc lại chuyện này nữa, các người chơi vui vẻ nhé, xin lỗi không tiếp được!” Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Chúc Cửu chạy trời chết, quả nhiên chọc ai cũng không thể chọc Văn Hân.

Chúc Cửu cười ha hả cắt bánh ngọt, mở rượu, vẫn thật nghiêm túc hỏi Chu Tư Thất một câu, có nguyện ý hay không làm bạn gái của hân. Kết quả Chu Tư Thất chỉ mỉm cười, không trả lời, Chúc Cửu ôm chầm nàng hôn một cái, không nói chính là chấp nhận.

Tan cuộc kết thúc, Lâu Đồng Đồng ăn rất nhiều đồ, cảm thấy có chút khó chống đỡ, còn muốn chạy đi. Văn Hân thừa dịp khuấy tầm mắt của mọi người, trộm hôn nàng một cái, còn nói bên tai Lâu Đồng Đồng: “Lão bà, anh ném vị chocolate trên môi em một chút.”

“Lần sau em ăn tôi.” Lâu Đồng Đồng nhe răng.

“Đồng cam cộng khổ, anh sẽ không chê em.”

Hai người vẫn còn đang tán tỉnh lẫn nhau, Chu Tư Thất quan sát bọn họ từ đầu đến cuối, trong lúc vô tình đi tới, thật vất vả đợi được Văn Hân nhìn thấy nàng, cười cười, nói: “Xin chào, ta gọi là Chu Tư Thất.”

“Xin chào, Văn Hân.”

“Ta có đi nhìn đánh cuộc, rất tuyệt, người vẫn luôn lợi hại như thế, thắng được rất đẹp. Ủ, ta là Tư Thất Thất.”

Văn Hàn cũng không kinh ngạc, khẽ mỉm cười, nói: “Cám ơn.”

Chu Tư Thất nói đánh cuộc, đương nhiên là trong trò chơi Dịch Thủy Thanh Hàn cùng Hà Xử Bất Thỉnh Phong đánh cuộc. Trên kênh thể giới lại không ngừng bàn luận về động thái đánh cuộc, trong ngày thường thu trang bị, tìm người làm nhiệm vụ, xoát phỏ bản cũng thật là ít ỏi, các ngoạn gia đều chạy đi vây xem. Tiền đánh cuộc lớn như vậy, người thua bị mất một nửa cấp, từ mãn cấp rớt xuống 75 cấp, không phải chỉ một câu là có thể hình dung. . .

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Làm khi không làm

Ngoạn gia thua ở ván đầu tiên có thể chọn lựa phương thức tranh tài ván thứ hai, Hà Xử Bất Thỉnh Phong chọn chính là cờ vây, ai ngờ lúc này lại càng bị kịch, chọn cái gì không chọn, hết lần này tới lần khác chọn thứ Văn Hàn sở trường nhất. Ông nội Văn Hàn đã từng tham gia qua tranh tài cờ vây cả nước, còn được giải thưởng, cho nên lão nhân gia đem ánh mắt từ ái đặt trên người đứa cháu, lúc không có việc gì liền đem cháu bắt tới dạy hần chơi cờ vây.

Ván thứ hai Văn Hàn lại thắng mà không có chút áp lực nào.

Đấu trí cùng đấu cờ chỉ chiếm 50% kết quả, luận võ chiếm 50%, ván thứ ba PK mới là trọng điểm, nếu như Hà Xử Bất Thỉnh Phong thắng, chính là thể hòa, hệ thống sẽ tiếp tục cho bọn hắn lựa chọn, là từ bỏ đánh cuộc hay là gia tăng hạng mục.

Kỳ thực Lâu Đồng Đồng vẫn bị vây trong trạng thái khẩn trương, vũ khí nhĩ tử không đòi về được thì thôi, nếu sư phụ thua, cấp số giảm một nửa, không biết hần có tiếp tục chơi trò chơi này hay không. Cấp 75, phải luyện bao lâu mới có thể luyện trở lại. Cho nên mặc dù trên kênh bang tất cả mọi người đều nói Dịch Thủy Thanh Hàn nhất định sẽ thắng, nàng vẫn rất khẩn trương.

Ván thứ ba Hà Xử Bất Thỉnh Phong chọn chính là trạng thái mãn cấp luận võ, là so sánh thao tác.

Hà Xử Bất Thỉnh Phong vũ khí là trường thương, Văn Thiên Cung có một chiêu tất sát kỹ đặc biệt đối phó kiếm khách, trên điểm này Hà Xử Bất Thỉnh Phong đang chiếm ưu thế. Luận võ bắt đầu, Hà Xử Bất Thỉnh Phong phóng vài thứ kỹ năng, lại đột nhiên không thể nhúc nhích.

『 thể giới 』 hệ thống, có người mật báo ngoạn gia Hà Xử Bất Thỉnh Phong sử dụng hack, trải qua thẩm tra, thật có chuyện này.

『 thể giới 』 hệ thống, Hà Xử Bất Thỉnh Phong bị hủy bỏ tư cách dự thi đánh cuộc, Dịch Thủy Thanh Hàn thắng. Dương hồ đã đem Tuyệt Thế Kinh Hồng giao cho Dịch Thủy Thanh Hàn, năm phút đồng hồ sau khi Hà Xử Bất Thỉnh Phong bị giảm một nửa cấp số.

『 thể giới 』 Khán, Hữu Hôi Ky: ta sát, lại hack!

『 thể giới 』 Tuyệt Thế Cao Thủ: ai, thua cũng phải thua có tôn nghiêm, hack thì chút hèn hạ. Dịch Thủy Thanh Hàn thực lực thì ai cũng biết, thua liền thua, mười tám năm sau lại là một trang hảo hán. Sử dụng hack, sao ngươi lại có thể lằm đường lạc lối a!

『 thể giới 』 Phù Bình: oa oa, ai lợi hại như vậy, biết Hà Xử Bất Thỉnh Phong sử dụng hack, mật báo thật tốt! Chính là chính là, sao hèn hạ như vậy, dùng hack để thắng!

『 thể giới 』 Nhất Sinh Nhất Thế: trời ạ! Ta rõ ràng mật báo chính là Dịch Thủy Thanh Hàn. . .

『 thể giới 』 Tuế Nguyệt Vô Thanh Phong Vũ Kiềm Trì: mắt chó của ngươi mù đi! Mẹ kiếp đạo tài khoản nhà ngươi, tự mình báo tọa độ, gặp một lần giết một lần!

『 thể giới 』 Thần Điều Đại Hiệp Dương Quá: ta sát! (hung) dám mật báo huynh đệ của ta?

『 thể giới 』 Phù Bình: phò bang chúng ta vừa rồi không có sử dụng hack, cho dù mật báo cũng vô dụng! Phò bang chúng ta là dựa vào thực lực!

『 thể giới 』 Lam Sát: vậy rồi cuộc Hà Xử Bất Thỉnh Phong có sử dụng hack hay không a? (nghi ngờ)

Hà Thư là thực sự có sử dụng hack, hần muốn thắng ván thứ ba, ai ngờ có người âm thầm động tay động chân, bị mật báo. Kỳ thực đạo tài khoản muốn giờ trò với Dịch Thủy Thanh Hàn, ai ngờ hần vội vã, tố cáo đến Hà Xử Bất Thỉnh Phong. Gần đây sử dụng hack rất bị đả kích, bộ phận kỹ thuật công ty trò chơi rất lưu ý về vấn đề này, lúc hần mật báo không có báo sai tên, chẳng qua là hệ thống tự động kiểm tra đo lường hack, đương nhiên kiểm tra cả hai người đang tranh tài, cho nên Hà Thư bị kịch bị hệ thống điều tra ra có sử dụng hack. Đạo tài khoản đã tính toán trước khi mật báo, để GM lưu ý, tiếp theo tìm cách xâm nhập máy vi tính của Dịch Thủy Thanh Hàn. Nhưng là đạo tài khoản còn chưa kịp xâm nhập máy vi tính của Dịch Thủy Thanh Hàn, đánh cuộc cứ như vậy kết thúc. . .

Hà Thư cũng tương đối hối hận, nếu không phải hần không đủ tin tưởng thao tác của mình, lo lắng thất bại, cũng không cần sử dụng hack để chiến thắng. Chuyện cho tới nước này, hần không còn lời nào để nói, chỉ có thể thảm bại rồi đấu trường.

『 thế giới 』 Tuyệt Thế Cao Thủ: hệ thống không phải nói rồi sao, hack.

Kênh thế giới cãi nhau, Văn Hàn logout trò chơi, cho Lâu Đồng Đồng gọi điện thoại, hẹn nàng đi ra, hiện nay Chu Tư Thất lại cùng hấn thẳng thấn thân phận của mình.

Chúc Cửu đang cùng người khác nói chuyện, quay đầu lại tìm Chu Tư Thất, kéo nàng cười nói: “Bây giờ các ngươi đi đâu?”

Văn Hàn nói: “Ở phụ cận đi dạo một chút, liền đi trở về.”

Chúc Cửu tà ác cười một tiếng: “Đã trễ thế này còn trở về? Ta có thẻ VIP của một khách sạn, miễn phí ngủ, lại cung cấp bữa sáng, có muốn không?”

Văn Hàn nhếch môi: “Đa tạ, giường trong nhà thói quen, vẫn là ở giường nhà mình ngủ thoải mái hơn.”

Lâu Đồng Đồng nghe ra ý tứ trong lời nói của Chúc Cửu, lỗ tai có chút hồng, nàng liếc mắt nhìn Chu Tư Thất một cái, phát hiện Chu Tư Thất chẳng qua là cười nhạt.

“Ha ha, thỉnh thoảng cũng lên thay đổi chỗ nha, có lẽ có thể cảm nhận được tình thú khác biệt.” Chúc Cửu tự động đem lý giải của hấn áp đặt lên người khác, thói quen ở giường nhà làm a, thỉnh thoảng thay đổi một chỗ khác, chắc cũng không tệ lắm. . .

“Ta cùng Đồng Đồng đi trước, lần sau có cơ hội chúng ta đánh cuộc nữa.”

“ . . . Đi thôi đi thôi.”

Lâu Đồng Đồng vẫn một mực trầm tư một vấn đề lớn, vừa đi ra cửa liền hỏi: “Vậy giờ em đến nhà anh ngủ?”

“Sáng mai em có lớp không?”

Lâu Đồng Đồng cắn răng: “Có, buổi sáng 8 giờ.”

Hấn suy nghĩ một chút, nói: “Sáng mai anh có thể không có thời gian đưa em tới trường.”

Lâu Đồng Đồng nhìn hấn: “Không có chuyện gì, em tự bắt xe về.”

Hấn khiêu mi: “Chúng ta ở kế bên này đi dạo một vòng, lát nữa anh đưa em về trường.”

“ . . .” Không phải như vậy chứ, nàng cũng đã chuẩn bị tâm tư a. . .

Lâu Đồng Đồng vẫn duy trì nét mặt 囧 囧 cho đến khi thấy hấn ngăn một chiếc xe taxi lại, bị hấn ôm vào xe, nàng hỏi: “Không phải nói đi dạo một chút mới về sao?”

“Về nhà.” Văn Hàn ôm chặt lấy nàng bắt đầu hôn, cùng lúc sử dụng tay che che, ngăn trở tầm mắt tài xế nhìn thấy kịch tình nộ hôn nóng bỏng.

“Anh không đưa em về trường sao?” Hôn xong, Lâu Đồng Đồng đắm đắm cánh tay hấn hỏi.

Văn Hàn ghé sát vào lỗ tai của nàng, hơi thở trầm thấp, làm cho lỗ tai Lâu Đồng Đồng đỏ hồng lên. Hấn nói: “Chúng ta không đi khách sạn, chúng ta về nhà. Ngủ, tối nay cho em ngủ anh?”

. . . Ngủ cái đầu anh ấy, Lâu Đồng Đồng đắm hấn, lại không rút được ra khỏi bàn tay độc ác của hấn, bộ dáng vô cùng ngượng ngùng tức giận.

Hấn nắm chặt tay nàng, khoe miệng cong lên đẹp mắt, bình tĩnh ngắm nàng một hồi lâu, đột nhiên đem nàng ôm chặt vào trong lồng ngực, ôn nhu: “Đồng Đồng, anh yêu em.”

Lâu Đồng Đồng cứng đờ, ngoan ngoãn để hấn ôm, nghe tiếng tim đập của hấn cảm thấy rất thỏa mãn, nhỏ giọng đáp: “Vâng.”

Tài xế đồng chí rơi lệ đầy mặt, mặc dù tiếng bọn họ nói chuyện rất nhỏ, nhưng là tài xế đồng chí vẫn có thể nghe được rất rõ ràng. Nhớ năm đó. . . Hấn cũng biểu lộ như vậy, nhưng nữ nhân của hấn lại giống như kịch của Quỳnh Giao không ngừng tái diễn: “Ngươi cắt ngươi cắt ngươi cắt. . .” Tài xế đồng chí liền lẩn xa, hấn làm sao biết ý tứ của nàng chính là đang thẹn thùng chấp nhận. Nếu nàng có thể giống như vị tiểu cô nương này, “Vâng” một tiếng, chẳng phải là rất tốt sao. Ngang đầu 45 độ nhìn lên bầu trời đêm, bên trong lệ rơi đầy mặt. . .

Về đến dưới lầu nhà trọ, đã rất trễ, bốn phía đèn nê ông ánh sáng xanh ngọc, Lâu Đồng Đồng có chút mơ màng.

Y phục của nàng vẫn còn ở trong nhà hấn, chưa đem về hết. Lần trước nàng vốn muốn đem đồ đạc của mình đều đóng gói hết đi, hấn nhàn nhạt nói “Không cần dọn, sau này em sẽ còn tới ở”, bây giờ quả nhiên linh nghiệm.

Lâu Đồng Đồng mang tâm trạng thấp thỏm, khăn trương, ngượng ngùng, ước mơ, phức tạp, vừa 囧 囧 đi tắm rửa, nắm chặt tay, chính hấn nói, tối nay có thể ngủ hấn!

. . . Được rồi, rốt cuộc là ai ngủ ai.

Khăn trương a khăn trương, nàng nhìn gương lớn trong phòng tắm, phát hiện sắc mặt mình đỏ lên, cho nên vuốt vuốt, tiếp tục rửa. . .

Khăn trương quá làm sao bây giờ, tiếp tục rửa. . .

Không biết hẳn có phải hay không cũng không có kinh nghiệm, có thể. . . Ách, tiếp tục rửa tiếp tục rửa. . .

Lâu Đồng Đồng cứ như vậy tiếp tục rửa nhiều lần, trong đầu bài trừ N lần, rốt cục quyết định bất cứ giá nào!

Nàng ngay cả áo lót cũng không mặc, trực tiếp dùng khăn tắm bao lấy thân thể, mở cửa phòng tắm, bước ra một bước, dừng lại, thật khăn trương a a a a. . . Làm sao bây giờ. . . =#

Hít sâu hít sâu, Lâu Đồng Đồng gầy dựa 囧 囧, rốt cục thần kinh căng thẳng nắm chặt khăn tắm đi tới phòng của hẳn, tập trung nhìn vào, ách, không có ai.

Chẳng lẽ hẳn cũng bởi vì quá khăn trương mà chạy đi ra ngoài sao?

Lâu Đồng Đồng lại chạy về phòng tắm đem y phục mặc vào. . .

Đi chân trần trở lại gian phòng của mình, phát hiện Văn Hàn ở bên trong lên mạng. . .

Nàng lại chạy về phòng tắm đem y phục cởi ra! Nếu đã chuẩn bị tâm tư xong, tối nay muốn thành công ngủ hẳn! Phải thành công! !

Lâu Đồng Đồng đi qua xem hẳn đang chơi cái gì, tự hỏi có thể nói, “đã muộn chúng ta ngủ đi?”, hay là “ta đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, đến đây đi?”. . . Hay là chờ chính hẳn chủ động nhào lên, tiếp theo thuận thế lột y phục của hẳn. . .

Hắn đang mang theo tiểu Đoàn thẳng cấp kỹ năng, Lâu Đồng Đồng nhìn, nói: “Ai? Con của chúng ta từ bao giờ thêm cái kỹ năng này?”

“Dùng tuyệt thế kinh hồng mở ra nhiệm vụ ẩn giấu, hoàn thành thì có.”

Lâu Đồng Đồng tâm ngứa: “Cho em thử một chút cho em thử một chút.”

Hắn ôm nàng ngồi ở trên chân của mình, đem máy vi tính đưa cho nàng.

Lâu Đồng Đồng một khi chơi trò chơi liền quên hết tất cả, đem nhiệm vụ khổng lồ tối nay muốn thành công ngủ hẳn vứt ra phía sau. Văn Hàn nhìn nàng chơi, thỉnh thoảng cùng nàng tham luận vài câu. Thời gian trôi qua thật nhanh, Lâu Đồng Đồng đang mơ màng ngủ bị hẳn ôm lên giường.

Sự thật chứng minh trong lòng có tồn tại chút ý niệm, ngay cả ngủ cũng ngủ được không yên ổn. Lâu Đồng Đồng ngủ trong chốc lát liền tỉnh, mở mắt là có thể nhìn thấy mặt của hẳn. Hẳn nằm ngủ bên cạnh, đang ôm nàng.

Kỳ thực chỉ có như vậy, vẫn cảm thấy rất hạnh phúc. Mở mắt có thể nhìn thấy hẳn, rồi đi giả thuyết võng du, bọn họ vẫn chung một chỗ. Những trò chơi kia, có lẽ qua mấy tháng hoặc là mấy năm cũng sẽ bị người quên lãng, chúng ta vẫn phải sống ở trong hiện thực. Trong thế giới thực tế cùng giả thuyết võng du cũng cùng hẳn chung một chỗ, Lâu Đồng Đồng nghĩ không có gì có thể so sánh. Bất kể là ở đâu, thế giới nào, chân thật hoặc là hư ảo, có đối phương phụng bồi, cũng sẽ không cảm thấy tịch mịch.

Lâu Đồng Đồng cảm thấy mỹ mãn cười cười, ngón tay xoa hẳn lông mày.

“Ai, thật đáng tiếc, làm sao anh có thể ngủ thiếp đi như vậy.” Lâu Đồng Đồng nhỏ giọng lầm bầm lầu bầu.

“Đồng Đồng.” Hẳn đột nhiên mở mắt, trong con ngươi tràn đầy hình ảnh là nàng.

“Ách. . .”

Hắn hôn lên trán Lâu Đồng Đồng một cái, nói: “Ngoan, tiếp tục ngủ. Anh sẽ một mực bên cạnh em.”

“ . . .” Không, không làm sao?

“Mặc dù gặp nhau muộn một chút, không phải là thanh mai trúc mã, hơn nữa lại gặp nhau trong trò chơi, sau này mới ở chung một chỗ, nhưng em không cần học người khác. Đồng Đồng, em chớ suy nghĩ lung tung, chúng ta sẽ đi đến cuối cùng.”

“Vâng. . .” Thật sự không, không làm sao?

Hắn lại hôn lên ánh mắt của nàng, nói: “Anh nói xong rồi, ngủ đi. Anh đã đặt báo thức, sáng mai anh đưa em trở lại trường.”

“Vâng.”

. . . Được rồi, để lần sau >_<~

Chương 48

Lâu Đồng Đồng đăng nhập trò chơi, Hà Xử Bất Thỉnh Phong đã biến thành cấp 75, Hà Thụ liền thay đổi server, chuyển về khu trước kia. Giản Sâm lại giống như ngồi hỏa tiễn, đã lên tới cấp 120. Lâu Đồng Đồng xem chừng hẳn có tương lai làm đại thần, tự nhủ nhất định phải đem nuôi nhốt ở bang Vô Song.

Tiết nguyên tiêu, trong trò chơi có rất nhiều nhiệm vụ, Lục Đồng mang theo hài tử cùng Giản Sâm một đội, hai người bắt đầu xoát nhiệm vụ. Nói lại cũng lạ, Giản Sâm sau khi quên đời luyện tập, cấp tăng lên cao rồi, lại giống như một người khác hẳn, không ngốc như trước kia.

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Giản Sâm, không tệ lắm, tiến bộ rất nhanh.”

『đội ngũ』 Giản Sâm: “Kỳ thực, chủ acc trước kia bán tài khoản này lại cho ta.”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “(trợn mắt). . .”

『đội ngũ』 Giản Sâm: “Ai, người kia vẫn là một học sinh trung học, hẳn chuẩn bị thi tốt nghiệp, liền đem tài khoản bán cho ta.”

『đội ngũ』 Lục Đồng: “Sao người không mua tài khoản nào cấp cao một chút

『đội ngũ』 Giản Sâm: “Ta chính là nhìn trúng trang bị của tài khoản này, vũ khí cũng rất cực phẩm. Yên tâm, ta sẽ không rời bang Vô Song.”

Lâu Đồng Đồng chỉ có thể yên lặng xem xét trang bị của hắn, yên lặng tiếp tục giết quái.

Bởi vì quan hệ góc độ, Lục Đồng giống như bị Giản Sâm ôm vào trong lòng ngực, Lâu Thượng Hữu Nhân đang xoát nhiệm vụ, nhìn thấy.

Lâu Thượng Hữu Nhân: “(trợn mắt) muội muội! Người ra tường? !”

Lục Đồng: “(chuy đầu) làm sao có thể!” Lúc Lâu Đồng Đồng login, nếu Văn Hàn không có ở đây, nàng chỉ có thể vào dã đội hoặc là ở trong bang tìm người cùng nhau làm nhiệm vụ hoặc xoát phó bản, cơ hồ mỗi lần nàng ở bang phái trong kêu gọi, Giản Sâm đều online và rảnh rồi, cho nên Lâu Đồng Đồng mấy ngày qua vẫn thường xuyên cùng hắn chung một chỗ. Vốn là chẳng phát sinh chuyện gì, có thể đúng lúc Giản Sâm lại là đồ đệ của nàng, hơn nữa luôn luôn đọc lai đọc vãng không có lão bà, cái này cũng có chút không giải thích được.

Chờ Lâu Đồng Đồng ý thức được điểm này, có cùng Văn Hàn giải thích, Văn Hàn cảm thấy không có gì, người khác nhưng cảm thấy có chút gì đó.

Trong bang có một số nữ ngoạn gia ái mộ Dịch Thủy Thanh Hàn, liền càng thêm không ưa Lục Đồng.

『bang phái』 Nhược Thủy Nhược Lăng: “Ta gần đây thế nào luôn nhìn thấy bang chủ cùng Giản Sâm chung nhiệm vụ một chỗ a, bang chủ người đem phó bang từ bỏ sao?”

Lâu Đồng Đồng đang làm nhiệm vụ, không chú ý kênh bang phái.

『bang phái』 Nhược Thủy Nhược Lăng: “Bang chủ thế nào không để ý tới người khác.”

『bang phái』 Mân Côi Cừ Cừ Cừ Cừ Cừ Cừ: “Chúng ta là tiểu tài khoản, dĩ nhiên không được coi trọng. Chúng ta thăng cấp đi, chờ người cấp số cao, người xem bang chủ có để ý đến người hay không.”

『bang phái』 Nhược Thủy Nhược Lăng: “Cất, ta ở server khác cũng có thanh danh, ta cũng từng sáng lập bang phái, chưa từng không để ý đến tiểu tài khoản. Có phải quá kiêu ngạo hay không?”

『bang phái』 Giản Sâm: “Chít chít méo mó cái rắm! Chúng ta đang làm nhiệm vụ, nàng không rảnh rồi để ý tới người.”

『bang phái』 Phù Bình: “Kỳ thực ta cũng muốn nói, phó bang gần đây thế nào rất ít login.”

『bang phái』 Phi giống như cảm giác: “(khòc) nam nhân phải vì sự nghiệp làm trọng.”

『bang phái』 Nhược Thủy Nhược Lăng: “Không lên cũng tốt, nàng có thể cùng nam nhân khác chung một chỗ.”

『bang phái』 Thiên Hạ Vô Dịch: “Người khó chịu liền lui bang đi, kêu gào cọng lông a.”

Nhược Thủy Nhược Lăng là một người không chịu nổi đả kích, bị người khác vừa nói như thế, nàng trầm mặc một hồi liền thật sự thối lui ra khỏi Vô Song.

Một tiểu tài khoản không quen lui bang cũng không coi là đại sự gì, Lâu Đồng Đồng liền không để ý. Bất qua Nhược Thủy Nhược Lăng biết vài người ở bang Tung Hoành Đế Quốc, quan hệ của sau đầu nhập vào đệ nhất bang phái, ở trong kênh bang Tung Hoành Đế Quốc còn nói chuyện vừa nãy.

Lâu Thượng nhìn không được người khác nói bậy về muội muội mình, không nói hai lời trực tiếp đem Nhược Thủy Nhược Lăng đá ra bang.

Cô nương này đại hòa, nháo loạn trên kênh thế giới.

『 thế giới 』 Nhược Thủy Nhược Lăng: ta bất quá chỉ nói Lục Đồng vài câu, nàng luôn cùng nam nhân khác ngoài lão công của mình chung một chỗ, ta liền bị đá ra bang, đây là cái đạo lý gì! Nói sự thật cũng không cho sao?

『 thế giới 』 Sở Sở Động Nhân: ai kêu ngươi ở địa bàn của người ta nói năng càn rỡ. Lục Đồng có chỗ dựa, nói chuyện phải chú ý một chút.

『 thế giới 』 Phù Bình: uy, là một mình ngươi thối lui khỏi Vô Song, rất nhiều người cũng có thể làm chứng, không nên nói loạn là bang chủ của chúng ta đá ngươi.

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: nàng mới vừa rời ở bang Tung Hoành chúng ta, là ta đá ngươi, ta là người tương đối bảo vệ muội muội, không ưa tới giết ta.

『 thế giới 』 Khán, Hữu Hồi Ky: (mồ hôi lạnh) ai dám giết ngươi, muốn giết cũng giết không được.

『 thế giới 』 Tuyết Thế Cao Thủ: (nước miếng) Lâu Thượng Hữu Nhân, ta muốn giết ngươi, chúng ta đi tỷ thí một cái!

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: được, tới Nam Giao?

『 thế giới 』 Tuyết Thế Cao Thủ: (nước miếng) Được!

Mọi người lại bắt đầu thảo luận kỹ xảo PK, lời nói của Nhược Thủy Nhược Lăng rất nhanh bị bao phủ, chính nàng cũng nói không được nữa, dù sao cũng là chính mình thối lui khỏi Vô Song.

Lâu Đồng Đồng làm xong một vòng nhiệm vụ, Giản Sâm nói dừng một lát, đi xem PK, Lâu Đồng Đồng bây giờ mới từ người trong bang biết được mình lại bị đem ra bàn tán.

Lâu Thượng Hữu Nhân cùng Tuyết Thế Cao Thủ mới vừa PK xong, Dịch Thủy Thanh Hàn đứng lúc login, xuất hiện ở truyền tống thạch Nam Giao. Nhiệm vụ Tiết nguyên tiêu rất nhiều vòng, trên kênh thế giới người tìm kiếm đội ngũ rất nhiều, Lục Đồng cùng phu quân nhà mình, Giản Sâm, Lâu Thượng Hữu Nhân, Thịnh Thế Thiên Hạ hợp làm một đội.

Trong đội ngũ Giản Sâm cấp bậc thấp nhất, Lục Đồng thứ hai, những người khác đều đạt tới mãn cấp. Ở trong nhiệm vụ tiết nguyên tiêu cần tổ đội các môn phái khác nhau, đội ngũ của bọn họ coi như là tương đối hài hòa.

Nhiệm vụ thứ nhất là phải bắt 10 còn thỏ, hệ thống xoát ra một con thú hộ thủ, phải có người chịu trách nhiệm bắt thỏ, có người giết thú hộ thủ. Giản Sâm cấp bậc thấp nhất đảm đương nhiệm vụ bắt thỏ.

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “Thú hộ thú chết thỏ sẽ biến mất, Giản Sâm chân tay lẹ chút. “

『 đội ngũ 』 Giản Sâm: “Biết.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(mồ hôi lạnh) hay là ta tới bắt đi.”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Muội muội, ngươi phong ấn quái.”

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “OK, ta tiếp nhận nhiệm vụ nha.”

Giản Sâm biến thành đứa nhỏ bắt đầu bắt thỏ, thú hộ thú xuất hiện, Dịch Thủy Thanh Hàn chủ kháng, Thịnh Thế Thiên Hạ thêm kỹ năng phụ trợ, có thể giúp đồng đội thêm máu, liền hành động như một thầy thuốc.

Hệ thống nêu lên, bởi vì bọn họ hoàn thành nhiệm vụ bỏ ra thời gian rất ít, tặng kèm một cái bảo rương. Lục Đồng chạy lên trước mở rương, trống không.

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “(mồ hôi lạnh) rương lần sau cho muội phu mở.”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ca, ngươi đây là đang hoài nghi nhân phẩm của ta!”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Ta là hoài nghi nhân phẩm của hấn! Ta rèn cũng rèn không ra vũ khí tốt!”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Người một nhà, ta chính là các ngươi, không cần hâm mộ ~ “

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Ta dựa vào, ban đầu ra giá cao kêu người giúp rèn một thanh vũ khí, người lại còn nói không giúp!”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Nếu khi đó biết chúng ta sẽ trở thành người một nhà, ta nhất định hết mình.”

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “Khi đó hẳn ở Niết Bàn, là đối địch bang chúng ta.”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Đội trưởng không cần nói, chuyên tâm dẫn đường!”

Bắt thỏ xong, tiếp theo là hái thuốc. Hái thuốc này chủ yếu dựa vào Lục Đồng, Ma Nguyệt là môn phái hái thuốc tốt nhất. Ở trên vách núi có thể nhìn thấy một màn như vậy, Lục Đồng dùng trường tiên móc cọc gỗ đi xuống hái thuốc, phía mấy người nam ở trên mở chốt PK, tỷ thí với nhau, Giản Sâm cấp số thấp nhất, mỗi lần đầu đều là bại, ba người kia tỷ thí lẫn nhau, thắng bại tùy ý phát sinh. Dù sao cho dù thao tác có tốt đến mấy, cũng có lúc phải thất bại. Ba người đều là mãn cấp, trang bị cực phẩm, PK thì vui đùa một chút mà thôi, đối với thắng bại cũng không để ý lắm.

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ta hái được rồi, đi thôi.”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “(nước miếng) Đồng Đồng, PK một chút!”

Lâu Đồng Đồng tiếp nhận lời mời PK. Đầu tiên quăng một cái kỹ năng phong ấn, phong ấn thất bại, Lục Đồng né về phía sau mấy bước, triệu hồi hài tử ra. Lâu Thượng Hữu Nhân đối phó một Ma Nguyệt Lục Đồng còn có thể tiến hành, thêm một hài tử phải cố gắng hết sức, hơn nữa trên tay tiêu Đoàn cầm chính là thần khí, Lâu Thượng Hữu Nhân quyết đoán chạy.

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “(chửi) ta cũng muốn nuôi dưỡng hài tử!”

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “(xoay quanh) hắc hắc.”

Vòng tiếp theo tương đối biến thái, trong đội ngũ chọn ra hai người, hai người này phải đi tìm người hữu duyên do hệ thống chọn ra, trong vòng 20 phút phải hôn người đó, sau khi cả hai người hoàn thành, cả đội mới được thông qua. Bình thường người hữu duyên thường là đối tượng kết hôn, mà trong đội chỉ có Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn có khả năng hoàn thành nhất, cho nên cả đội nhất chí nhiệm vụ hoàn thành hay không là do hai người bọn họ đảm nhiệm

Dịch Thủy Thanh Hàn rút thăm trước, kết quả làm cho mọi người vô cùng sững sờ.

Trên hướng dẫn nhiệm vụ nói rõ, người hữu duyên của hắn là Tư Thất Thất.

Người hữu duyên không nhất thiết phải giới hạn trong đội ngũ, có thể là người đang làm nhiệm vụ ở đội khác. Lâu Đồng Đồng nghiêng răng nghiêng lợi, tại sao không phải mình? !

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Hy sinh một lần đi, nhiệm vụ gian khổ này liền giao cho các người.”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “= = không làm.”

『 đội ngũ 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: “Đồng Đồng sẽ không hẹp hòi như vậy, trò chơi thôi mà.”

Kỳ thực Lâu Đồng Đồng nhớ có nói qua, mình rất hẹp hòi, roi lệ.

『 đội ngũ 』 Giản Sâm: “Nếu không bỏ nhiệm vụ này, chúng ta thử lại lần nữa, ta tới rút.”

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “(mồ hôi lạnh) không thể từ bỏ.”

Nhiệm vụ này chỉ có thể nhận một lần, Lâu Đồng Đồng lại thật xin lỗi nói không làm, trò chơi nha, hôn một cái mà thôi. Nhưng tại sao là Tư Thất Thất? ! Đêm hôm đó Chu Tư Thất lại cùng Văn Hàn thắng thần thân phận, nàng vẫn chưa buông tha tâm tư sao? ! Nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng Lâu Đồng Đồng cảm giác mình vẫn phải biểu hiện một chút rộng lượng của thế tử.

『 đội ngũ 』 Lục Đồng: “Ách, sự phụ, cứ làm thôi.”

Lâu Đồng Đồng đánh xong này hàng chữ cũng bắt đầu rút người hữu duyên của mình, kết quả là Giản Sâm.

Hệ thống, người đang chơi chúng ta sao? ! Lâu Đồng Đồng bất đắc dĩ, vốn lời đồn đãi của nàng cùng Giản Sâm đã âm ỉ lắm rồi, bây giờ lại rút được kết quả như thế.

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “Cái này được, có thể hôn nhanh chóng.”

『 đội ngũ 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “(chửi) nhiệm vụ này không làm! Đồng Đồng chỉ có thể hôn ta!”

『 đội ngũ 』 Thịnh Thế Thiên Hạ: “(mồ hôi lạnh) . . .”

Lâu Đồng Đồng vẫn còn đang nhìn kênh thể giới, nhân vật của mình Lục Đồng đã bị sự phụ ôm lấy chạy.

『 phu thê 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: “Lui đội ngũ.”

Lâu Đồng Đồng tập trung nhìn vào, ách, ca ca đang ở phía sau đuổi giết bọn họ. . .

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: (hung) Dịch Thủy Thanh Hàn người đừng chạy! Trở lại đem nhiệm vụ làm xong cho ta!

Lục Đồng lui đội ngũ, để tiểu Đoàn phóng kỹ năng, không để cho Lâu Thượng Hữu Nhân theo kịp. . .

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân fan: phát, xảy ra chuyện gì?

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: (hung) không làm!

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: muội muội trở lại làm nhiệm vụ, ca ca giúp người cường hóa một bộ y phục để bang chiến.

『 thế giới 』 Dịch Thủy Thanh Hàn: (cười híp mắt) chỉ cần Đồng Đồng muốn, ta có thể cường hóa cho nàng 10 bộ.

『 thế giới 』 Lục Đồng: ừ! Ca, nhiệm vụ kia ta cũng không muốn làm. . .

『 thế giới 』 Lâu Thượng Hữu Nhân: (chửi) lần sau tuyệt đối không làm nhiệm vụ với các người!

『 thế giới 』 Đinh Viện Thâm Thâm: (đỏ mặt) thần tượng, cùng ta làm nhiệm vụ sao, ta tuyệt đối sẽ nghe người chỉ huy!

Thế giới kênh nổ tung, chúng fan Lâu Thượng Hữu Nhân rồi rít sôi trào

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Sinh nhật

Hôm nay Lâu Đồng Đồng sinh nhật, Lâu Thượng tổ chức một buổi tiệc nhỏ ở nhà, cũng chỉ mời vài người bạn, uống chút rượu, tâm sự với nhau. Bất qua Lâu Thượng vẫn luôn nhớ sự kiện thực hiện nhiệm vụ vào tiết nguyên tiêu kia, hẳn tự hỏi nên giải quyết Văn Hàn thế nào.

8 giờ, Văn Hàn lái xe đến bên ngoài nhà Lâu Đồng Đồng, gọi điện thoại di động cho nàng lại là Lâu Thượng tiếp. Lâu Thượng nói Đồng Đồng đang bận rộn khách khứa, bảo hẳn tự mình đi vào.

Bữa nay Lâu Đồng Đồng mặc một chiếc váy cổ hình chữ V, dưới chân đi đôi giày cao gót là một trong những đôi giày cao nhất của nàng. Lâu Đồng Đồng bình thường ít khi chăm chút cho y phục, đến khi đề ý một chút, lại làm cho người ta cảm thấy hết sức tươi mát. Ca ca nói điện thoại di động của mình hết điện, mượn điện thoại di động của nàng, nàng nghĩ nếu Văn Hàn gọi điện thoại, ca ca nhất định sẽ ra đón hẳn.

Dưới sảnh lầu một, Lâu Đồng Đồng cùng bạn ký túc xá đang tán gẫu chuyện hàng ngày, các nàng cho rằng chẳng qua là một party sinh nhật đơn giản, không nghĩ tới long trọng như vậy. Trầm Nhất Nhất cũng tới, mang theo một số bạn bè là người mẫu và ca sĩ, chỉ như vậy thôi, cũng đã đem một buổi tiệc từ đơn giản thành long trọng. Lâu Thượng cùng Trầm Nhất Nhất ra chào hỏi khách khứa, Lâu Đồng Đồng bị ca ca đuổi lên lầu, bắt nàng đợi trong phòng của mình, hứa tối nay sẽ có bất ngờ cho nàng.

“Người kia thật sự là ca sĩ Trầm Nhất Nhất? Thật thật? Ta không hoa mắt phải không? !” Mạc Yến Yến rất hưng phấn rất kích động, nắm tay Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ nhìn kỹ một hồi lâu, không xác định nói: “Hình như đúng, kỳ thực anh trai Đồng Đồng Lâu Thượng có mở một công ty IT, hẳn cũng được coi là một nhân vật phong vân, kết hợp với Trầm Nhất Nhất cũng là chuyện có thể.”

Lúc này Trầm Nhất Nhất đã thối lui khỏi giới giải trí, tới tham gia party sinh nhật của Lâu Đồng Đồng cũng không cố kỵ.

Lâu Đồng Đồng đợi ở trong phòng buồn sắp chết, party sinh nhật của mình, lại phải ở trong phòng chờ bất ngờ, mở máy vì tính chơi trò chơi lại nói không được, do dự trong chốc lát, nàng len lén đi xuống lầu.

Cùng bạn cùng phòng nói chuyện, hỏi Tiểu Vũ có gặp Văn Hàn hay không, Tiểu Vũ nói không nhìn thấy. Lâu Đồng Đồng thất vọng, hẳn đại khái là không rành tới đây. Buổi sáng hẳn đã nói mình buổi tối có việc, bất quá nhất định sẽ tận lực tới party.

Lâu Thượng điều chỉnh micro chuẩn bị nói chuyện, Lâu Đồng Đồng thầm nghĩ nếu ca ca muốn cho mình bất ngờ, như vậy mình cứ chờ bất ngờ là được rồi. Nàng một đường chạy khu vườn nhỏ, đã nhìn thấy Văn Hàn ngồi ghế đá im lặng nhìn chăm chăm vào một con chó săn đang đứng.

Lâu Thượng mấy năm trước có nuôi một con chó săn lớn, nuôi dưỡng đã lâu rồi, có được nhân tính. Bảo nó ngồi xuống, bảo nó vẫy cái đuôi, nó đều rất nhanh lĩnh ngộ ý tứ của Lâu Thượng mà làm theo. Chó săn lớn nhìn chăm chăm Văn Hàn, thỉnh thoảng há mồm gầm gào một tiếng. Chủ nhân nói, không

thế để cho hấn vào. . .

Văn Hàn hiểu đây là Lâu Thượng ngăn cản hấn a, không liên lạc được với Lâu Đồng Đồng, như vậy đại khái là Lâu Thượng đang cố ý gây khó khăn, liền chỉ có thể ngồi trước khu vườn nhỏ, . . . , chờ Lâu Thượng cho phép, mới để cho con chó này cho hấn vào.

Lâu Đồng Đồng nhìn thấy hấn sững sốt một hồi lâu, chạy nhanh lại đem cho sẵn đuôi đi chỗ khác. Văn Hàn giang hai cánh tay, khiêu mi, nằng hiều ý, trực tiếp nhào vào trong lòng ngực của hấn.

Trong đại sảnh Lâu Thượng đang cảm ơn bạn bè đến dự, Lâu Đồng Đồng nghe trong chốc lát liền không còn tâm tư gì, hỏi Văn Hàn: “Tại sao anh không vào?”

Văn Hàn hôn bên tai nàng, nói: “Anh của em không cho.”

“Làm sao có thể!”

“Ngô, có thể hiểu được, hấn nhất định là ghen tỵ với anh. Bảo bối muội muội lớn lên, có bạn trai, không hề suốt ngày vây quanh chú ý hấn, hấn tựa như đột nhiên mất đi cảm giác về sự ưu việt. Mấy năm trước kia, em đều đi theo hấn lớn lên, bây giờ em theo anh, hấn nhất định sẽ không thích ứng kịp.”

Lâu Đồng Đồng cảm thấy buồn cười, vịn vẹo uốn éo thân thể, làm cho tầm mắt của mình có thể nhìn thấy đại sảnh.

Chó săn lớn đứng ở cách đó không xa nhìn bọn họ, trong khu vườn nhỏ mơ hồ có thể nghe được tiếng côn trùng kêu, trong party Lâu Thượng đang nói, chuẩn bị lên lầu tìm người. Bất quá Lâu Đồng Đồng đã sớm không yên phận, trên người cũng không mang điện thoại di động.

“Váy của em. . .”

Nàng nhử mi, “Nhìn không đẹp?”

“Rất đẹp rất đẹp, chẳng qua là bộ ngực thấp chút.”

Lâu Đồng Đồng nhỏ giọng quát lên: “Hướng ánh mắt đến chỗ khác!”

“Ngực.”

“. . .” Lâu Đồng Đồng đưa tay bấm hấn, dùng chút lực, kết quả làm cho tay của hấn đỏ một mảng lớn.

“Ai em không cố ý.” Nàng cười hì hì xoa bóp tay của hấn, để che dấu tội lỗi của mình.

Hấn bất động thanh sắc buông một cánh tay đang ôm nàng ra, lại đem cánh tay đó đặt lên trên đầu gối nàng, bắt đầu xoa nắn, lại bắt đầu dịch lên từng chút. . .

Lâu Đồng Đồng đè cánh tay tà ác đó lại, cau mày: “Cảnh cáo một lần.”

Văn Hàn buồn cười, dịch sát vào nàng thêm chút nữa, ngậm môi dưới của nàng, chậm rãi gặm cắn, tay cũng không tiếp tục sờ soạng đi lên, bắt quá là dừng lại ở đầu gối trêu chọc, dường như vuốt ve.

Cơ hồ là môi dán môi, hấn làm bộ nghiêm túc nói: “Quá tam ba bận, vậy anh còn có hai cơ hội nữa.”

Lâu Đồng Đồng nghiêng nghiêng đầu, vừa định nói chặn hấn một câu “Nghĩ thật tốt a, không có cơ hội”, đầu đã bị hấn cường chế xoay lại, mắt nhìn mắt, lỗ mũi hướng về phía lỗ mũi, tiếp tục môi. Câu nói kia của nàng không thành công nói ra miệng.

“Vợ yêu, sinh nhật vui vẻ.”

Lâu Đồng Đồng nhìn con người xinh đẹp của hấn, không biết nói chút gì cho tốt, liền khẽ cười cười, hôn nhẹ mặt của hấn.

“Vâng.”

“Lễ vật ở xe, đợi chúng ta cùng về mở?”

Lâu Đồng Đồng rầu rĩ nói: “Anh sẽ không cho phép” Cha mẹ thường xuyên đi công tác bên ngoài, rất ít có nhà, quản thúc nàng chính là Lâu Thượng.

Văn Hàn nói: “Không cần hấn đồng ý, hôm nay sinh nhật em, em là lớn nhất.”

Lâu Đồng Đồng lúc này mới nhớ tới ca ca nói muốn cho mình một bất ngờ, liên tục không ngừng muốn từ trên đùi của hấn trượt xuống. Tay của hấn dùng chút lực, ngăn cản hành động của nàng.

“Anh em bây giờ nhất định đang tìm em, chúng ta vào đi thôi?”

Văn Hàn liếc một cái về party trong đại sảnh, nói: “Em nhìn, rõ ràng là sinh nhật em, hấn lại đem em bỏ quên, làm như đây mới là sinh nhật hấn vậy. Nào

có nhân vật chính không có mặt, anh trai nhân vật chính thay thế chào hỏi khách khứa, tiến hành chủ trì party, đây là cái đạo lý gì?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, là ca ca muốn cho em một bất ngờ.”

Văn Hàn siết chặt mặt của nàng, ôn nhu: “Lão công cho em tổ chức sinh nhật đi, chúng ta đi phóng pháo hoa, phóng xong cùng anh về nhà. Ngày mai đúng lúc là thứ bảy, nếu em không muốn ngủ có thể suốt đêm chơi trò chơi.”

“Ngày mai anh không cần đi làm?”

“Không cần. Anh sẽ cùng em thức đêm, thế nào?”

Lâu Đồng Đồng đối với đề nghị này rất động tâm, nghĩ trong chốc lát cắn răng gật đầu.

“Vậy ca ca bên kia làm sao bây giờ? Hẳn nhất định sẽ tức giận.”

“Ngô, đợi anh nhắn tin cho hần, nói cho hần biết em theo anh đi. Đợi thôi, xe của anh ở bên ngoài.”

Chờ Lâu Thượng thu tin nhắn này, Lâu Đồng Đồng đã cùng Văn Hàn lấy pháo hoa, đến khu ngoại thành cho phép phóng pháo hoa rồi. Lâu Thượng cực kỳ buồn bực, kết quả là không chinh được hần, thậm chí lại để hần mang Đồng Đồng đi. Lâu Thượng vẫn ôm ảo tưởng, đợi đem muối muối mang đến nhìn nét mặt dè dặt của Văn Hàn khi bị chó săn ngăn ở vườn nhỏ ngăn chặn, sau đó còn có thể giễu cợt hần.

Vùng ngoại thành không có người nào, xe liền dừng ở ven đường, Văn Hàn một tay nắm Lâu Đồng Đồng, một tay ôm pháo hoa, nói: “Ồ chỗ này sao.”

Lâu Đồng Đồng gật đầu: “Vâng!”

Lâu Đồng Đồng đốt pháo hoa, chạy về bên cạnh hần, ngửa đầu nhìn bầu trời. Bên tai tiếng nổ mạnh chói tai, Lâu Đồng Đồng quay đầu nhìn người bên cạnh, vui vẻ cười lên. Nhớ tới lúc trước bọn họ còn chưa gặp mặt, nàng phụng bồi Tiểu Vũ đứng ở dưới lầu ký túc xá nữ sinh, hần gọi điện thoại, khi đó trên bầu trời pháo hoa nở rộ, hần nói sau này chúng ta mua tới phóng. Khoảng chừng trong trò chơi quen biết, đã qua lâu như vậy.

Phóng pháo hoa xong, Lâu Đồng Đồng đã rất tận hứng, ôm hần cọ hai cái, nói: “Trở về chơi trò chơi!” Váy cổ hình chữ V vốn đã thấp, bây giờ lại cọ trên người hần, làm cho người nào đó toàn thân có chút nóng ran. . .

Giày cao gót thành công làm cho chân nàng bị trặc, nữ nhân vì muốn đẹp, luôn phải hy sinh một chút, Lâu Đồng Đồng vì hôm nay đã hy sinh rất nhiều. Nét mặt nàng cau lại chỉ kéo dài vài giây, tiện đà nhướn mày cùng hần làm nũng: “Em trặc chân, sư phụ ôm em đi.”

Không ôm thì thôi, ôm một cái liền xảy ra chút vấn đề. Văn Hàn cúi đầu nhìn đường cong thân thể nàng, trong lòng mất bật phát cảm xúc có cái gì không đúng. Chờ Lâu Đồng Đồng chú ý đến, đã muộn.

Đóng cửa xe, nàng còn chưa kịp nửa mê mang một lát, đã bị đẩy nằm trên ghế ngồi. Hần hôn đến mức làm cho nàng không thở nổi nữa, oa oa, chân đau quá. . .

Da cổ nhạy cảm bị hần nhẹ nhàng liếm cắn, đôi tay hần trượt dần vào chiếc áo cổ chữ V, ngón tay ve vuốt khuôn ngực nàng. Lâu Đồng Đồng muốn roi lê, cảm giác đau đớn cùng sung sướng có thể hình dung tình huống như thế sao? Nơi đó bị hần khiêu khích, cảm giác xa lạ ập tới giác quan của nàng, chân bị hần đè ép truyền đến trận trận đau đớn, tiếp tục hay để cho hần dừng lại, đây là một vấn đề 囧 囧. . .

Lúc môi hần cắn xương quai xanh của nàng, nàng đã hoàn toàn hồng mắt, hét to cầu xin tha thứ: “Chân em đau. . .”

Văn Hàn hít một hơi, cuối cùng lý trí vẫn tạm thời áp chế thú tính trong thân thể, hần ở trên môi của nàng hung hăng hôn một cái, đỡ nàng ngồi dậy.

“Anh nhìn xem” Cởi giày cao gót xuống, tay của hần đè lên chỗ sưng đỏ trên chân nàng, nhướn mày hỏi: “Đau sao?”

Lâu Đồng Đồng rung rung gật đầu: “Đau.”

Mỉ tâm của hần cau lại, trầm mặc hồi lâu sau nghiêm túc nói: “Có thể thương tổn đến xương, anh đưa em đi bệnh viện.”

Nàng muốn roi lê, vừa rồi lúc bắt đầu nên nhắc nhở hần, cũng phải tự trách mình không thể chống cự dụ dỗ. . .

Vốn không đau như vậy, có thể do vừa rồi hai người ý loạn tình mê, hần đè chặt lên người nàng. Khi bác sĩ hỏi, lại không thể nói bởi vì hai người cúi khom lửa bốc không thể khắc chế dục vọng, cho nên quên lãng đôi chân bị thương sao. Hoàn hảo nàng về sau vẫn đem lý trí gọi trở về. Nếu thật tiếp tục làm, đoán chừng chân nàng không thể đi được nữa. . .

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Dừng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50

Trở về đăng nhập trò chơi, kênh thế giới đang cực kỳ ầm ĩ.

Thế tin tức của Lục Đồng lan lảo liên không ngừng, Lâu Đồng Đồng mở từng cái, phát hiện tất cả chỉ đang nói cùng một chuyện. Kênh bang phái bàn luận càng sôi nổi hơn, ngay cả người bình thường ít khi mở miệng cũng phải góp vài lời. Lâu Đồng Đồng tìm hiểu, thì ra là Từ Tâm Nhi ở bang đối địch coi trọng Giản Sâm, cùng lão công minh Từ Phạm Nhi cưỡng chế ly hôn. Hai người này đặt tên acc như thế, cũng bởi vì ban đầu ước hẹn làm phu thê trong game. Cũng không hiểu Từ Tâm Nhi rốt cuộc coi trọng Giản Sâm cái gì, mạnh mẽ đòi ly hôn, lại rút lui khỏi bang Vương Bá. Lâu Đồng Đồng đối với bang này phải đặc biệt có ấn tượng, dĩ nhiên không chỉ là trong tên của nó thể hiện ra vương khí bát phương, mà là những người ủng hộ Tư Thất Thất nhắm vào nàng, phần lớn đến từ cái bang này.

『 bang phái 』 Phù Bình: “Khẩu khí của bọn họ rất lớn a, muốn bang chiến, tuyên bố không đem bang chúng ta giết còn hai cấp, quyết không bỏ qua. Khẩu khí này thật cuồng vọng!”

『 bang phái 』 Phi nhất bàn đích cảm giác: “Chẳng lẽ chúng ta sợ sao, giết chết bọn họ!”

『 bang phái 』 Băng Băng Tuyết Nhi: “Mọi người bình tĩnh một chút!”

『 bang phái 』 Giản Sâm: “Thật xin lỗi mọi người, chuyện này ta tự mình giải quyết.”

Kênh bang phái vẫn ồn ào không ngừng, Lâu Đồng Đồng hỏi Giản Sâm giải quyết như thế nào, hắn không trả lời, chỉ kêu nàng chú ý kênh thế giới.

『 thế giới 』 Từ Tâm Nhi: (gạt lệ) Giản Sâm, ngươi tại sao không thích ta? Ta và ngươi đã cùng lão công ly hôn. Phạm Nhi, thật xin lỗi, ta thừa nhận ta là nữ nhân không ra gì, ta không xứng với ngươi, chúc ngươi tìm được thiên sứ chân chính của mình.

Lâu Đồng Đồng không biết nói gì, cũng chỉ có thể làm khách nhìn, trong trò chơi kết hôn ly hôn, chửi tiểu tam, mắng đạo tài khoản, mắng kẻ lường gạt, chuyện như vậy ngày thường thấy rất nhiều.

『 thế giới 』 Sở Sở Khả Liên: Từ Tâm Nhi, ngươi vì người mới quen một tuần lễ người lại cùng lão công ly hôn, Phạm Nhi đã quen biết ngươi hai năm rồi, ngươi bị quỷ ám?

『 thế giới 』 Giản Sâm: Không cần nói nữa, tài khoản này ta sẽ không chơi nữa, ngày mai bán tài khoản. Từ Tâm Nhi, coi như ta thật xin lỗi ngươi, lúc bắt đầu ta đã không đem tình cảm thật vào trong game rồi. Kỳ thực cái tài khoản này là ta mua được, trong khoảng thời gian này cùng người trong bang Vô Song cùng nhau làm nhiệm vụ, hạ phó bản, ta rất vui vẻ. Vô Song các huynh đệ tỷ muội, tạm biệt. Nếu có duyên, có lẽ chúng ta có thể ở trong hiện thực gặp gỡ.

『 thế giới 』 Ngã Ba Thị Lý Cương: ta giết, Từ Tâm Nhi, kỳ thực Giản Sâm là nữ nhân.

『 thế giới 』 Từ Tâm Nhi: (gạt lệ) kỳ thực ta cũng biết. . . Nhưng ta cũng không cách nào tự kiềm chế.

Chuyện tới đây có thể coi là kết thúc, về sau Giản Sâm bán tài khoản, Từ Phạm Nhi suy nghĩ nếu lão bà của mình không phải vì nam nhân cùng hắn ly hôn, mà vì nữ nhân cũng coi như xong, lại theo đuổi Từ Tâm Nhi trở lại. Trong trò chơi thật thật giả giả, lại có bao nhiêu người được viên mãn. Nhân vật trò chơi phong thần tuần lã, thao tác siêu việt, nhưng có lẽ chỉ là một gã nam nhân lười thôi ngồi trong góc quán internet, lại có thể là nữ nhân không chừng. Rất nhiều người đều nói, tin tưởng sẽ chuốc lấy thất bại.

Lâu Đồng Đồng chống đầu nhìn chằm chằm Văn Hàn, nhìn trong chốc lát cảm khái nói: “Nếu ban đầu anh không biết Lục Đồng chính là Lâu Đồng Đồng, không biết Lục Đồng chân thực, tướng mạo, anh chắc sẽ không yêu thích em phải không a.”

Văn Hàn thật sự suy tư một chút, ở trong ánh mắt mong chờ của nàng thành thực nói: “Không biết, có lẽ thật sự sẽ không.”

Lâu Đồng Đồng mất hứng, đánh hắn hai cái, tức giận: “Chẳng lẽ tâm hồn không đủ tốt đẹp sao? ! Tâm hồn tốt đẹp của em chẳng lẽ không thể đánh động tới anh sao? Tội nay anh ngủ ghế sa lon!”

Hắn ôm nàng, ủy khuất: “Ghế sa lon rất lạnh.”

“Lạnh cũng phải ngủ! Anh không được chạm vào em!”

“Không chạm em, anh đi chạm ai.”

Nàng hừ hừ hai tiếng: “Muốn chạm ai thì chạm, em bây giờ đã nhìn rõ anh rồi, em chính là đang rất hối hận!”

Hắn hôn tóc nàng, ôn nhu: “Đồng Đồng, muốn anh nói thế nào cứ việc nói thẳng, anh sẽ nghe theo em. Không hối hận, sau này cũng sẽ không hối hận. Cùng em nhìn mặt trời mọc, mặt trời lặn, đi qua từng cái bản đồ trong trò chơi, cho dù Thệ Thủy khô cạn, núi Ngọc Phong Lâm sụp đổ, trò chơi đóng cửa, chúng ta vẫn chung một chỗ. Em nói được không?”

Lâu Đồng Đồng ôm hắn, hài lòng cười nói: “Được, cái này cũng không tồi.”

Lâu Thượng hẹn Lâu Đồng Đồng đi ăn cơm, Trầm Nhất Nhất ngồi ở bên cạnh.

Lâu Thượng nói: “Đồng Đồng, ta cùng Nhất Nhất chuẩn bị kết hôn.”

Lâu Đồng Đồng kinh ngạc, sau lập tức cười lên: “Anh, chúc mừng, sau này mẹ cũng sẽ không mãi thúc giục anh.”

Trầm Nhất Nhất sờ sờ lỗ mũi, nói: “Bác gái thúc dục anh kết hôn?”

Lâu Thượng gật đầu.

Trầm Nhất Nhất nói: “Không phải anh lấy em là để đối phó với mẹ của anh chứ.”

Lâu Thượng bắt đầu đi: “Không có, thật sự muốn cùng em qua cả đời.”

Lâu Đồng Đồng cúi đầu làm bộ chơi điện thoại di động, kì thực vẫn đang nghe bọn hắn nói chuyện.

Trầm Nhất Nhất nói: “Thật không hiểu anh thích em ở điểm nào.”

Lâu Thượng nói: “Anh vẫn luôn cho rằng em coi trọng anh trước.”

Trầm Nhất Nhất tiếp tục: “Kỳ thực em cũng không biết đã nhìn trúng anh cái gì, đám cưới này vẫn tiến hành?”

Lâu Đồng Đồng 囧, hai người vẫn luôn nói yêu thương theo cách quý dị như vậy? Ca ca không giống như đang dỗ dành Nhất Nhất tý, dường như đang bàn chuyện hợp đồng, có chút công thức hoá.

Lâu Thượng nói: “Dĩ nhiên ! Anh đã nói với Đồng Đồng.”

Trầm Nhất Nhất đáp: “Được rồi.”

Lâu Đồng Đồng tìm lấy cơ hội đi, chuyện tình cảm của ca ca, chính hắn rõ ràng. Lúc bước vào Lâu Đồng Đồng đã chú ý tới ca ca đang khiển trách Trầm Nhất Nhất, nói nàng thế nào cứ quên mất uống thuốc. Lâu Đồng Đồng nghĩ hai người này, có thể trong lòng rất quan tâm đối phương, nhưng đều có tự tôn, không thích đem tình cảm trong lòng nói ra.

Ca ca muốn kết hôn, Lâu Đồng Đồng thật cao hứng, nàng gọi điện thoại cho Văn Hàn, gọi hắn đi ra uống rượu.

Chân của nàng mới khỏi, vừa lúc hôm nay có thể tới cùng ca ca ăn cơm. Tâm tình tốt không khỏi uống thêm chút rượu, nàng uống nhiều liền rơi hôn mê.

Ở trên xe taxi nàng còn yên tĩnh, về đến nhà lại không được như vậy. Nàng không chỉ ôm Văn Hàn không buông tay, lại loạn cởi quần áo của hắn, ồn ào muốn ngủ hắn... Về sau nha, người kia nhìn không được, rất thuận lý thành chương mà đem nàng ăn sạch sẽ.

Ở trong phòng tắm nàng hoàn toàn tỉnh rượu, xoa xoa vắn vẹo cái eo của mình. Hắn lại không tha, mới đầu hai người chỉ ôm mà thôi, nàng giãy giụa từ chối hai cái, bất quá có lần thứ nhất sẽ có lần thứ hai. Đối với lần đầu tiên không có ấn tượng gì, lần thứ hai đối với Lâu Đồng Đồng mà nói ấn tượng liền khắc sâu. Nàng cảm thấy chân tê dại, không muốn tiếp tục, muốn đẩy hắn ra lại bị tay của hắn chế trụ, hắn lại nghiêng người hôn cổ, hôn môi, lại hôn lỗ tai nàng, nói: “Ngoan, không nên cử động.”

Lâu Đồng Đồng chỉ cảm thấy hai chân càng thêm tê rần, ngón tay bấm bấm tay của hắn, ý bảo hắn dừng lại, nhưng người kia nào có theo ý nàng.

“Tê. . . Em không có chuẩn bị tâm lý thật tốt. . .” Lâu Đồng Đồng rung rung nhìn hắn.

Văn Hàn hôn lên đôi mắt của nàng, nói: “Cũng lần thứ hai, còn chuẩn bị tâm tư làm cái gì.”

“Không, không phải là lần đầu tiên sao. . .”

“Lúc ở phòng ngủ là lần đầu tiên.”

“... ”

Toàn thân như có ngọn lửa làm cho nàng vô cùng khó chịu, hắn vẫn còn trong thân thể của nàng, so với lần đầu tiên trong phòng ngủ, lần này nàng hoàn toàn thanh tỉnh. Nhìn hai người cùng lửa thế, Lâu Đồng Đồng nghĩ, nếu mình không uống say, tối nay mình có thể hay không cùng hắn làm.

Hắn dừng lại hỏi: “Rất khó chịu?”

Nàng lắc đầu: “Không có.”

Đại khái phát giác trạng thái nàng vẫn còn có chút thanh tỉnh, hắn dựa sát mãnh mẽ hôn môi nàng, từng chút chút ăn sạch sẽ. Một đường từ cổ hôn đến ngực của nàng, tay của hắn đồng thời chậm chậm vuốt ve phía sau lưng trơn bóng của nàng, phương thức có chút sắc * chuyên nghiệp.

Lâu Đồng Đồng ngửa đầu, giọng nói đứt quãng nói: “Anh bình thường nhất định nhìn AV không ít a.”

Hắn hung hăng chuyển động, làm cho nàng càng không ngừng hút không khí.

“Ngô, có nhìn.”

Không hài lòng nàng thanh tĩnh, hắn bắt đầu không ôn nhu như vậy, bức bách nàng trầm luân.

Sáng hôm sau tỉnh lại, Lâu Đồng Đồng quay đầu nhìn người ngủ yên bên cạnh, dùng chăn che che mặt mình.

Chấp nhận thực tế a chấp nhận thực tế, tối hôm qua bị hắn phá thân. Kỳ thực ý định này vẫn luôn tồn tại trong nàng, nếu không phải bị trọc chân, có lẽ đã xảy ra lâu rồi.

Văn Hàn chuyển động, mở mắt nhìn nàng, đem nàng ôm trở lại trong ngực.

Hắn nói: “Đồng Đồng, tối hôm qua em uống rượu say, rất chủ động.”

Lâu Đồng Đồng tiếp tục nghĩ che mặt, không còn mặt mũi thấy người khác.

Văn Hàn kéo kéo chăn, ở trên trán nàng hôn một cái, ôn nhu: “Anh rất thích.”

Nàng rầu rĩ nói: “Lần sau em tuyệt đối không uống rượu!”

Thứ sáu tan lớp, Lâu Đồng Đồng thu thập xong đồ ra khỏi cổng trường, Văn Hàn đã tới, dựa vào chiếc xe dừng ở bên cạnh. Nàng chạy tới gần, phía sau một chiếc Audi nhàn nhai.

“Muội muội!”

Lâu Đồng Đồng quay đầu lại nhìn, thấy đầu ca ca từ trong cửa xe nhô ra. Nàng kinh ngạc: “Ca, sao anh lại tới đây?”

“Đương nhiên là đón người về nhà, thế nào, không muốn đi theo ta?”

Lâu Đồng Đồng khó xử: “Không cần, bọn em chẳng qua là muốn ra ngoài ăn cơm.”

Lúc này Văn Hàn đã xuống xe đi tới, hắn đỡ cửa xe Lâu Thượng, khiêu mi: “Cùng đi ăn một bữa cơm?”

Lâu Thượng “Hừ” một tiếng, nói: “Muội muội, người nói đi theo ta hay là đi cùng hắn?”

Lâu Đồng Đồng bất đắc dĩ: “Ca.”

Văn Hàn ôm ôm nàng nói: “Được rồi, em cùng hắn đi thôi, em cũng rất lâu rồi không về nhà. Tối nay điện thoại cho anh, anh tới đón em.”

Lâu Thượng cảm tức, nói: “Ta không cho phép các người ở chung, Lâu Đồng Đồng, thu dọn đồ đạc đem về nhà cho ta. Trưởng thành rồi đứng không, lại cùng nam nhân ở chung, vẫn gât ta, trở về xem ta như thế nào thu thập người.”

Lâu Đồng Đồng sợ nhất không phải là cha mẹ, mà là ca ca. Từ nhỏ chính là ca ca trông coi nàng, không để cho trèo tường leo cây, không để cho cùng nam hài tử lêu lổng. Về sau lên đại học, nàng ở trong ký túc xá, cuối tuần mới về nhà một lần, thời gian Lâu Thượng quản thúc nàng liền ít đi rất nhiều. Dĩ nhiên, nàng yêu nhất cũng là ca ca. Nàng chính là đi theo phía sau ca ca mà lớn lên.

Văn Hàn cũng không ngại, đối với Lâu Thượng nói: “Lâu Thượng, xem ra người không quá tin tưởng ta, dứt khoát chọn ngày, ta cùng Đồng Đồng kết hôn.”

Lâu Thượng nói: “Gấp cái gì, Đồng Đồng còn nhỏ, người không nhất định thích hợp với nàng nhất, ta còn muốn xem lại.”

Văn Hàn nói: “Có thích hợp hay không là do nàng định đoạt. Đồng Đồng, nói cho anh em biết, yêu anh sao?”

Lâu Đồng Đồng cảm thấy cảnh tượng lúc này rất quý dị, nàng nhìn Văn Hàn, lại nhìn Lâu Thượng, nói: “Ha ha, em đói bụng, cùng đi ăn cơm đi?” Cả hai người đều không thể đắc tội, chỉ có thể đem đề tài chuyển hướng.

Văn Hàn nhìn nàng một lát, làm cho trong lòng nàng cảm thấy rất tội lỗi. Lâu Đồng Đồng chạy đến ôm cánh tay của hắn, thấy hắn cười nhẹ, lúc đó mới thả tâm.

Cuối cùng cùng Lâu Thượng thỏa hiệp, theo bọn họ cùng đi ăn cơm. Lâu Đồng Đồng cũng biết gần đây mình rất ít ở cùng nơi với ca ca, nàng luôn theo Văn Hàn ở chung một chỗ. Trên bàn cơm nàng nghiêng về ca ca, khó tránh khỏi liềm lạnh nhạt Văn Hàn. Văn Hàn ngoài mặt giữ nụ cười yếu ớt, kỳ thực trong lòng không rất cao hứng. Mới vừa rồi hắn hỏi Lâu Đồng Đồng câu nói kia, nàng lại dám đem đề tài chuyển hướng.

Lâu Đồng Đồng lên phòng vệ sinh rửa tay, Văn Hàn cho Lâu Thượng làm công tác tư tưởng, “Lâu Thượng, Đồng Đồng sớm muộn gì cũng phải gả cho ta, người hãy thích ứng đi. Người không phải là có Trầm Nhất Nhất sao, đừng tới cùng ta đoạt Đồng Đồng.”

Lâu Thượng nói: “Nhất Nhất có một biểu muội, kết hôn rất sớm, bây giờ đang nháo ly hôn. Đồng Đồng là em ruột ta! Ở trong trò chơi ta không nhúng tay vào thì thôi, thực tế lại không giống, ta lo lắng nàng bị thương tổn.”

Văn Hàn nói: “Ta biết. Yên tâm, ta rất nghiêm túc. Người cảm thấy còn có người khác thích hợp với Đồng Đồng hơn ta sao, lui lại một bước, cho dù có, cũng đã chậm, ta đã sớm ở trong lòng nàng.”

Buổi tối Lâu Thượng về nhà một mình, Lâu Đồng Đồng đi theo Văn Hàn trở về. Lúc chiều nàng không trả lời câu hỏi kia, nàng cho là hắn sẽ không nhớ trong lòng, ai biết hắn kỳ thực nhớ kỹ đi. Hắn hung hăng nghiền ép nàng cả đêm, làm xong còn ôm nàng hỏi yêu hay không yêu hắn.

Lâu Đồng Đồng nào dám nói không yêu, kỳ thực rất yêu, ngủ ở trong lòng ngực của hắn gật đầu, nói: “Yêu, rất yêu.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

Tư Thất Thất ở trong trò chơi lần nữa kết hôn, liền làm đơn giản so với lần đầu tiên rất nhiều. Trên kênh thể giới liên tục xoát ra thông báo hôn lễ của nàng và Giản Sâm, lúc này mọi người mới biết hoa khôi âm thầm tái hôn.

Lâu Đồng Đồng nhìn thông báo hệ thống tự động phát ra, chỉ cười cười, chúc mừng vài câu. Nàng biết Chúc Cửu mua tài khoản Giản Sâm, muốn theo Chu Tư Thất cùng nhau chơi vĩnh viễn. Trải qua một thời gian tìm hiểu, Chúc Cửu chơi cũng lên tay, lập tức cầu hôn cùng Chu Tư Thất.

ID có thể luôn tồn tại, nhưng ngoạn gia đăng sau nó có lẽ cũng đã đổi vài lần. Đôi khi ở Giang Nam trấn nhỏ gặp Giản Sâm cùng Tư Thất Thất, Lục Đồng sẽ chào hỏi bọn họ, lẫn nhau phát ra một cái nét mặt biểu cảm đã thấy, sau đó xoay người rời khỏi. Lục Đồng cách mãi cấp không còn xa, nhưng nếu Dịch Thủy Thanh Hàn không online, Lâu Đồng Đồng đăng nhập trò chơi cũng không biết làm gì, liền đem tài khoản treo máy, đi làm chuyện khác.

* *

*

“Đồng Đồng, giúp chị xem, thế nào?” Trầm Nhất Nhất mặc áo cưới, hỏi Lâu Đồng Đồng.

Lâu Thượng chuẩn bị cùng Trầm Nhất Nhất kết hôn, ngày tổ chức hôn lễ cũng đã chọn xong.

Lâu Đồng Đồng ngắm nghía, khen ngợi: “Rất đẹp nha, chị dâu đáng người thật chuẩn, mặc cái gì cũng thấy đẹp mắt!”

Trầm Nhất Nhất xoay vài vòng, cười nói: “Nếu không Đồng Đồng cũng chọn một cái đi, nói không chừng em cũng sắp kết hôn rồi.”

Thợ tạo mẫu bên cạnh cười híp mắt bắt đầu kích động Lâu Đồng Đồng chọn áo cưới, nàng dứt khoát phẩy tay, nói: “Em không thể nhanh như vậy, em còn chưa nghĩ tới kết hôn sớm thế, tôi thiếu cũng phải chờ tới 26, 27 tuổi.”

Trầm Nhất Nhất nheo mắt nói: “Vậy thì quá muộn rồi, Văn Hàn nhất định không đợi.”

Thợ tạo mẫu kích động Lâu Đồng Đồng chọn áo cưới càng thêm nhiệt liệt, “Đúng a đúng a, muội muội hãy cùng chị dâu cùng nhau chọn áo cưới, đợi đem người yêu kêu đến xem, nói không chừng hắn thấy người mặc áo cưới xinh đẹp như vậy, lập tức cầu hôn đi.”

Lâu Đồng Đồng 囧, Văn Hàn đại khái là không thể nào cùng nàng cầu hôn. Đã sớm kêu nàng là “Lão bà”, hơn nữa hắn gần đây tà ác trên giường đã sớm dụ dụ dễ dễ nàng gọi mình là lão công. Vốn là nha, chẳng qua là phu thê trong trò chơi, Lâu Đồng Đồng cảm giác mình vẫn là tiểu cô nương trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp, gọi hắn “Lão công”, thành ra mình đột nhiên già rồi. Nàng không muốn kêu, bất quá trên thực tế nàng bị hắn bức bách gọi “Lão công” vô số lần. Nếu Lâu Đồng Đồng bất mãn nói với hắn: “Anh vẫn chưa cầu hôn em.” Có thể hắn chỉ nhàn nhạt phun ra một câu: “Cũng là lão phu lão thê, còn cầu với hôn cái gì =.=.”

Trầm Nhất Nhất thấy nàng ngần người, cầm một áo cưới bên cạnh, đem nàng đẩy hướng phòng thử áo, nói: “Em cũng đi thử một cái đi, cho chị nhìn xem cái nào đẹp hơn.”

Lâu Đồng Đồng cúi đầu nhìn áo cưới trong tay, do dự trong chốc lát, vào phòng thử áo.

Nàng thay xong áo cưới rồi đi ra, Trầm Nhất Nhất lôi kéo nàng tới trước gương, cười nói: “Không tệ, so với rất nhiều nữ minh tinh mặc áo cưới còn đẹp hơn nhiều, để chị đi lấy điện thoại di động giúp em chụp một tấm.”

Mặc áo cưới vào người, thì ra có cảm giác sắp phải gả ra ngoài, Lâu Đồng Đồng xoay người muốn nhanh chóng trở lại phòng thử áo thay, Trầm Nhất Nhất đã lấy điện thoại di động, kéo nàng ra trước gương.

Trầm Nhất Nhất nói: “Chị gọi cho Văn Hàn xem”

Lâu Đồng Đồng ngăn cản: “Nhất Nhất tỷ, đừng mà, có cơ hội chính em sẽ mặc cho hấn thấy.”

Trầm Nhất Nhất gật đầu: “Ha ha, thì ra là vậy.”

Trầm Nhất Nhất vừa mới chọn xong áo cưới, Lâu Thượng liền lái xe tới đón người, Lâu Đồng Đồng muốn một mình đi phụ cận dạo một chút, không theo bọn họ cùng nhau trở về.

Nhớ tới cái chén uống nước Văn Hàn không cẩn thận bị vỡ, nàng vào siêu thị mua một cái. Trên kệ có một cặp chén nhìn rất vừa mắt, nàng gọi nhân viên lấy xuống ngắm. Trước kia mua đồ đều là mua cho một người, bây giờ lại có thói quen mua một cặp. Nhớ hồi hay cùng Tiểu Vũ đi dạo phố, nàng rất ít khi chú ý y phục của nam nhân, bây giờ không giống với lúc trước, nàng thấy cái nào đẹp, sẽ ngắm thêm vài lần, nếu cảm thấy thích hợp Văn Hàn, liền mua trở về. Dù sao hấn chưa bao giờ ghét nhiều y phục, chỉ ghét y phục không đẹp mà thôi.

Tùy tiện đi dạo trong chốc lát, Lâu Đồng Đồng gọi taxi trở về nhà trọ.

Dùng chìa khóa mở cửa, Lâu Đồng Đồng còn chưa đi vào mấy bước, liền ngăn cả người, thấy mẹ của Văn Hàn đang ngồi ở phòng khách xem ti vi.

Trong ti vi hình như đang phát phim thần tượng, Lâu Đồng Đồng có thể nghe thấy nữ chính cười lanh lảnh. Thoáng suy nghĩ một chút, Lâu Đồng Đồng dứt khoát tiến vào.

“Bác gái.” Lâu Đồng Đồng cười cười, cầm đồ trong tay cất kỹ.

Mẹ Văn Hàn gọi là Đàm Lan Chi, lần trước Lâu Đồng Đồng đã ghé thăm nhà họ một lần, Đàm Lan Chi nữ sĩ bình thường yêu thích nhất chính là xem phim thần tượng, trong TV lúc này đang trình diễn cuộc tình tay ba vô cùng ㄟ ㄟ, Đàm Lan Chi nữ sĩ cả người vẫn chìm đắm ở tình tiết trong phim, không thể tự kiềm chế, nét mặt cũng có chút ㄟ ㄟ.

Lâu Đồng Đồng trong lòng thấp thỏm, nàng rất ít cùng trưởng bối chung đụng, cũng không biết làm sao có thể dễ dàng bối vui vẻ. Bây giờ bác gái không đáp lại câu chào của nàng, không biết có phải không hài lòng về nàng hay không.

Đàm Lan Chi nhìn ti vi thờ dài, cuộc tình tay ba cái gì, thật là ㄟ ㄟ.

Lâu Đồng Đồng nhìn ti vi, mở miệng lần nữa: “Bác gái, bác tới lâu chưa? Con lại không hay, sớm biết như thế sẽ trở về sớm.”

Đàm Lan Chi tựa hồ mới chú ý tới nàng, nói: “Không có chuyện gì, tới đây cùng xem, con ở đây đã quen chưa?”

Lâu Đồng Đồng cả người đều có chút mộng, lời của bác gái tựa hồ có một tầng ý tứ khác? Trước kia cha mẹ Văn Hàn cũng không có ý phản đối mãnh liệt bọn họ sống chung một chỗ, bác gái đối với nàng cũng coi như nhiệt tình, là bởi vì khi đó cùng Văn Hàn yêu đương, bây giờ đại khái đã quan hệ đến chuyện kết hôn sao?

“Vâng, quen ạ.” Lâu Đồng Đồng không dám nhiều lời, lúng ta lúng túng trả lời.

“Được rồi, Đồng Đồng bây giờ cũng sắp tốt nghiệp phải không?”

Lâu Đồng Đồng gật đầu, nói: “Bây giờ cháu năm thứ tư, còn có một học kỳ sẽ tốt nghiệp.”

Ti vi lại chiếu tiếp, Đàm Lan Chi đột nhiên lại không nói, làm cho Lâu Đồng Đồng càng thêm thấp thỏm bất an.

“Ài, trẻ tuổi thật tốt, bất quá người trẻ tuổi bây giờ cũng rất lố mẫm.” Đàm Lan Chi nhìn TV cảm thán.

Lâu Đồng Đồng cũng muốn khóc, đây là nói bọn họ ở chung quá lố mẫm sao? Bất quá trước đây không phải mẹ đã nói, bác gái hỏi có muốn cho bọn họ đính hôn trước không hay sao, về sau chuyện này cũng không đề cập tới nữa, bây giờ bác gái đối với nàng không hài lòng?

Từ trước đến giờ quan hệ mẹ chồng nàng dâu cực kỳ trọng yếu, có thể Lâu Đồng Đồng từ nhỏ cũng rất ít nhìn thấy cha mẹ, bình thường ít cùng trưởng bối tiếp xúc, nàng cùng Văn Hàn chung một chỗ, cũng không nghĩ tới muốn lấy lòng mẹ chồng tương lai gì đó.

Lâu Đồng Đồng cúi đầu không nói lời nào, Đàm Lan Chi nói: “Di, tiểu Hàn đi mua có một ít đồ lâu mà như vậy, ti vi cũng đã chiếu xong.” Vừa dứt lời, tập phim truyền hình cũng vừa kết thúc, Đàm Lan Chi nhìn về phía Lâu Đồng Đồng, đứa con dâu này càng nhìn càng hài lòng, liền lôi kéo Lâu Đồng Đồng loạn thất bát tao nói một số việc nhà. Lâu Đồng Đồng vẫn nhớ tới về mặt ㄟ ㄟ của bác gái mới vừa rồi, cảm thấy Đàm Lan Chi nữ sĩ nhất định là đang muốn uyển chuyển biểu đạt một thứ gì đó, tỷ như muốn Văn Hàn nhà bọn họ cưới một mình tính, nói không chừng tổ huân nhà bọn họ là như thế, muốn cải thiện đời sau.

Kỳ thực Lâu Đồng Đồng nghĩ những thứ này, thật sự là có chút lan man, vừa rồi Đàm Lan Chi thuần túy chỉ là đắm chìm trong cuộc tình tay ba mà không thể tự kiềm chế.

Đàm Lan Chi cùng Lâu Đồng Đồng hàn huyên trong chốc lát, nhìn lên đang lúc cảm thấy không còn sớm, nói: “Mới ngồi một lát, liền đã trễ thế này, ta phải trở về, không thể chờ tiểu Hàn được nữa, có rảnh rồi cùng nhau trở về bên nhà ăn cơm, hấn kể từ khi ra ở riêng ta cũng rất hiếm thấy hấn.”

Lâu Đồng Đồng chỉ cười cười, gật đầu.

Vừa tiễn bác gái, nàng tâm tình phức tạp ngồi ngẩn người suy nghĩ thật lâu, Văn Hàn đúng là rất ít mang nàng về nhà. Kỳ thực cũng có thể nói thế này, yêu đương nha, trường bối sẽ không trông nom, về phần kết hôn, nhất định phải nhúng tay.

Bá mẩu đại khái không thích nàng.

Lâu Đồng Đồng càng nghĩ càng buồn bực, cho Văn Hàn lưu một tờ giấy, về nhà.

Bởi vì nàng không nói gì đã xuất hiện ở nhà, Lâu Thượng rất giật mình, nàng thoát nhìn cũng không cao hứng, Lâu Thượng đoán là nàng cùng Văn Hàn cãi nhau giận dỗi, cũng không nhiều lời. Lâu Thượng ôm lấy nàng, nói: “Hình như gầy đi.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Không biết.”

Lâu Thượng nói: “Có đói bụng không? Anh nấu mì cho em.”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu: “Em không muốn ăn, em lên lầu trước.”

Lâu Thượng nói: “Nếu đã về nhà, nhân tiện ở thêm mấy ngày đi.”

Nàng gật đầu, “Vâng, vậy anh sau khi kết hôn có chuyển đi không?”

Lâu Thượng nói: “Nếu như ngay cả anh cũng chuyển đi, vậy nơi này ai ở? Ba mẹ thường xuyên không về nhà, anh cùng Nhất Nhất sau khi kết hôn liền trực tiếp ở đây, em dọn về ở đây cũng có người ở. Phòng ốc rộng, nhiều người càng thêm náo nhiệt. Nhất Nhất công tác bận rộn không có định, anh chỉ có một người, quá nhàm chán.”

“Anh, vậy sau này em không ra ngoài nữa, em về nhà ở” Lâu Đồng Đồng ôm anh trai nghẹn ngào, nàng trước kia cuối tuần còn thường xuyên về, nhưng kể từ khi tới chỗ Văn Hàn, liền rất ít trở lại. Nàng cảm thấy mình không đứng trên lập trường của anh mà suy nghĩ, vì ở cùng Văn Hàn rất thoải mái, nhưng lại không nghĩ rằng anh trai trước nay có mình nàng, sẽ rất cô đơn.

Lâu Thượng sờ sờ tóc của nàng, nói: “Văn Hàn nhất định không đồng ý. Thôi đi, sau này có rảnh rồi liền về thường xuyên hơn.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Anh, lúc anh chị kết hôn em muốn nháo động phòng.”

Lâu Thượng: “Hmm, được, chỉ cần em cao hứng.”

Lâu Đồng Đồng lên lầu trở về phòng, Văn Hàn gọi điện thoại tới hỏi, sao lại đột nhiên về nhà ở, nàng ừ ừ ừ ừ nói anh trai muốn nàng trở về.

Lúc hơn 11 giờ, Văn Hàn lại gọi tới, Lâu Đồng Đồng nhớ tới những lời hôm nay bác gái nói mà muốn khóc, ngơ ngác nhìn chằm chằm màn hình điện thoại di động, không tiếp điện thoại của hắn. Tiếng chuông ngừng, nàng không tự chủ muốn gọi lại, cuối cùng nhịn xuống, bấm bấm lấy hình của hắn trong điện thoại ra xem, nhìn trong chốc lát, đánh răng đi ngủ.

Hàng đêm cũng giờ này, lúc nàng trở mình tìm kiếm sẽ ôm cánh tay hắn, sau đó tiếp tục ngủ. Tối nay không có vòng tay ấm áp ôm nàng, có chút không quen, đôi mắt vẫn mờ thao láo, không muốn ngủ, nàng dứt khoát bò dậy lên mạng.

Văn Hàn QQ lại online, Lâu Đồng Đồng nhìn lại thời gian, đã hơn 3 giờ sáng, giờ này hắn còn chưa ngủ?

Không đến một phút, hắn gửi tin đến: lão bà ~

Lâu Đồng Đồng gửi lại: Sao anh vẫn chưa đi ngủ? Ngày mai không cần đi làm?

Hắn trở lại: Biết làm sao, em không có ở đây, anh dường như ngủ không được.

Nàng suy nghĩ một chút, vẫn là đem thấp thòm của mình nói cho hắn biết: bác gái dường như không thích em.

Chuông điện thoại di động lập tức vang lên, Lâu Đồng Đồng cắn răng, tiếp điện thoại của hắn.

“Đồng Đồng, em đột nhiên nói muốn về nhà, lý do là vì vậy?”

Lâu Đồng Đồng cảm thấy bác gái không thích mình, có chút muốn khóc. Nếu bác gái thật không muốn bọn họ ở chung một chỗ, làm sao bây giờ? Có thể nàng không phải là mẫu con dâu lý tưởng trong suy nghĩ của bác gái.

Hắn thờ dài, nói: “Ài, đừng loạn tưởng, mẹ anh rất thích em, bà hôm qua còn hỏi anh, chúng ta đính hôn trước hay là thế nào, anh nói không cần làm phiền, trực tiếp kết hôn là được rồi. Lão bà, em suy nghĩ miễn man như vậy, anh thực sự hoài nghi mình không cho em đủ cảm giác an toàn.”

Lúc này đã gần sáng, nghe được hắn nói như vậy, nàng càng thêm muốn khóc, qua một lúc lâu mới nói: “Vậy tại sao bình thường anh rất ít mang em về nhà ăn cơm, mẹ của anh nhất định không thích em rồi.”

Hắn nói: “Vậy ngày mai liền dẫn em về nhà ăn cơm. Trước kia rất ít dẫn em đi, là bởi vì nhà anh cách nhà trọ bên kia có chút xa, mà bình thường trong ngày lễ, cả nhà sẽ qua nhà ông nội, không có nhà.”

Lâu Đồng Đồng cúi đầu trả lời: “Dạ.”

Văn Hàn ôn nhu: “Đừng loạn tưởng a, đi ngủ.”

Lâu Đồng Đồng ngoan ngoãn gật đầu, gật xong mới nghĩ hắn không nhìn thấy, nói: “uhm, anh bận rộn chuyện gì cũng nên đi ngủ sớm chút.”

“Được, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52

Lâu Đồng Đồng chỉ chỉ vào đàn dương cầm, ôm thắt lưng hắn làm nũng: “Anh đánh đàn cho em nghe, được hay không?”

Văn Hàn gật đầu, ngón tay thon dài đã đặt ở trên phím đàn.

Đàn dương cầm đặt gần khung cửa kính sát đất, toàn bộ ánh sáng chiếu lên người hắn, hắn im lặng cúi đầu thủ âm.

Phảng phất như lúc ban đầu gặp nhau, hắn chuyên chú khảm đàn, nàng chống cằm, nghe đến mê mẩn. Hồi tưởng lại đoạn thời gian vừa qua, thật không nghĩ tới sẽ sau này sẽ triền miên cùng tương tư. Lâu Đồng Đồng cảm thấy gặp được hắn, là chuyện tốt đẹp nhất.

Một hồi kết thúc, Văn Hàn buồn bã: “Chiếc đàn này đã đi theo anh lâu rồi, khi còn bé nhìn thấy bộ dáng ba ba đánh đàn dương cầm rất đẹp, liền không ngừng tập luyện bắt trước ông ấy. Rất nhiều người nói anh cùng ba ba rất giống nhau, cả ngoại hình lẫn tính cách, mà thứ duy nhất không giống, chính là anh thích chơi game còn ông ấy thì không.”

Lâu Đồng Đồng ôm cánh tay hắn lắc lắc: “Vậy nếu ngay cả sở thích cũng học ba anh, nói vậy em kỳ thực yêu ba anh sao?”

Văn Hàn có chút vô lại khiêu khích trên người của nàng, thân nhiên nói: “Nếu là như vậy, mẹ anh có thể đánh em, em vẫn là ngoan ngoãn yêu anh được rồi.”

Lâu Đồng Đồng chớp chớp hai mắt, liếc qua ngón tay của hắn, kỳ thực nàng vẫn muốn tay của hắn gần thêm nữa.

Hắn dường như nhìn thấu tâm tư của nàng, khẽ nâng cằm, ngón tay chuyển qua khoe miệng của nàng, ái muội vuốt ve đôi môi nàng.

Lâu Đồng Đồng mở môi, nói: “Ban ngày anh không thể cùng em phát xuân a.”

Văn Hàn hắc tuyến, nói: “Xem buổi tối anh thu thập em.”

Lâu Đồng Đồng: “. . .”

Hai người cứ như vậy yên lặng dựa vào chung một chỗ ngồi trong chốc lát, Văn Hàn nói: “Đồng Đồng, chúng ta đính hôn trước đi, thế nào?”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu: “Anh không phải nói phiền toái sao.”

Hắn nói: “Anh đã đem đề nghị của mẹ suy nghĩ một chút, mặc dù mẹ anh cũng đã nói rõ, em vẫn cảm thấy mẹ anh không thích em, mà anh cũng không yên tâm.” Lúc trước Đàm Lan Chi nữ sĩ đã đem ý tứ biểu đạt rất rõ ràng, chỉ cần con thích, nàng liền thích.

Nàng nói: “Ách, em bảo đảm lần sau sẽ không loạn tưởng, gặp chuyện sẽ lên tiếng hỏi rõ trước được rồi.”

Buổi tối Lâu Thượng gọi điện thoại tới, hỏi nàng có trở về hay không, nàng nói mình tới chỗ Văn Hàn. Lâu Thượng bắt đầu đi, là hắn biết, tối hôm qua em gái nói sau này sẽ về nhà ở, chỉ nói là nói mà thôi. Văn Hàn tùy tiện dụ dỗ nàng một chút, nàng liền vui vẻ. Lâu Đồng Đồng đã bị hắn ăn gạt gao, sau này không biết nàng có còn nhớ mình có một anh trai là hắn không.

Lâu Thượng thờ dãi, nhìn nàng có thể nhận ra, Văn Hàn đối với nàng cũng là thật tâm.

Phòng của Văn Hàn ở lầu ba, ba mẹ hắn ở lầu hai, hắn ở trên lầu có làm điều xằng bậy gì đó, dưới lầu căn bản không biết.

Lâu Đồng Đồng vốn muốn lên sân thượng ngắm sao, bất quá trong thành thị ô nhiễm quá nặng, căn bản không thể xem được, chỉ có thể làm tư thế nhìn sao, bộ dạng nhìn sao.

Văn Hàn vuốt vuốt thái dương, bộ dạng mệt mỏi: “Tối hôm qua ngủ muộn, bây giờ thật mệt, em không mệt à?”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu: “Không mệt.”

Hắn nói: “Vậy anh dựa vào đây ngủ, nhìn đủ rồi gọi anh dậy.”

Nàng gật đầu, nhìn hắn tựa vào trên ghế sa lon nhắm mắt nghỉ ngơi. Xem chừng hắn đại khái đã ngủ thiếp đi, nàng cũng nhìn cảnh sắc bên ngoài đủ rồi, nhẹ nhàng đi chuyển, ngồi xổm xuống trước mặt hắn.

“Ài, anh chính là họa thủy mà. Em ngày hôm qua còn cùng anh trai nói sau này sẽ về nhà, bây giờ lại cùng ở cùng anh, ở nhà anh, anh trai em nhất định hận anh chết đi được!” Nàng nhỏ giọng lầm bầm, ngón tay đụng đụng mặt của hắn.

Một lát sau, nàng thỏa mãn: “Anh cũng mệt thành như vậy, xem làm thế nào thu thập được em. Cát, còn không phải không đủ khí lực sao.”

Hắn đột nhiên khẽ cười một tiếng, đưa tay lôi nàng một cái, nàng liền té trên người hắn, hơn nữa tư thế cực kỳ không thuần khiết.

“Khí lực thu thập em vẫn phải có, tối nay cho em ở phía trên?”

Lâu Đồng Đồng vùng vẫy ngồi dậy, bắt treo chân ngồi trên người hắn, dứt khoát lắc đầu: “Lần sau đi lần sau đi, ba mẹ anh còn ở dưới lầu.”

Hắn kéo nàng càng thêm gần sát mình một chút, thấp giọng: “Không sợ, nhà anh hiệu quả cách âm rất tốt.”

“Vậy cũng không được.”

Hắn nhẹ nhàng cắn lỗ tai của nàng: “Cho em ở phía trên, cơ hội khó được, em xác định không nắm lấy?”

“Đa tạ đa tạ, không cần!” Kỳ thực tối qua nàng một đêm ngủ không ngon, bây giờ đã bắt đầu mệt rồi.

Hắn ôm lấy nàng hướng phòng ngủ đi tới, nói: “Vậy em vẫn là ở phía dưới đi. Không nên cố gắng giãy dụa, mẹ anh ở dưới lầu.”

“...”

Một nhà kinh tế học Phương tây có một quan điểm như vậy, một người nâng cao mức tiêu tiền thì dễ dàng, mà tiết kiệm lại thì khó khăn. Lý luận kinh điển như vậy có thể suy nghĩ phát triển thành, một người luôn luôn ăn chay, người lại cho hắn ăn thịt, kế tiếp lại bắt hắn tiếp tục ăn chay, điều này là không có khả năng. Bởi vậy cho dù Lâu Đồng Đồng có muốn trở về nhà ở, Văn Hàn cũng sẽ không đồng ý.

Lâu Đồng Đồng bị hắn đe dọa, hoàn toàn không dám giãy dụa, trơ mắt nhìn mình bị hắn quăng trên giường, những thứ như một mồi đã sớm không còn.

“Em tới giúp anh cởi?” Hắn khiêu mi, từ trên cao nhìn xuống nàng.

Nàng quay đầu không thèm nhìn, không phối hợp: “Tự anh cởi, không cởi đẹp đi, em muốn ngủ.” Lại còn lấy mẹ hắn ở dưới lầu áp chế nàng, quá ghê tởm!

Hắn quỳ gối ở trên giường, môi chạm môi nàng, nói: “Đã không phải là lần đầu tiên, không cần thận thủng.”

Nàng trừng hắn một cái: “Em không có thận thủng!”

“Vậy em giúp anh cởi.”

Lâu Đồng Đồng hít sâu một hơi, hai tay đặt lên bờ vai của hắn, chậm rãi giúp hắn cởi quần áo, nét mặt vận vẹo giống như đang cởi quần áo của thi thể.

Hắn cau mày: “Lão bà, nét mặt của em giống như anh đang bắt buộc em vậy.”

Nàng ngẩng đầu, một bộ dáng bắt khuất: “Anh chính là đang bắt buộc em!”

“Vậy thì đành phải bắt buộc rồi.” Hắn nâng mặt của nàng lên, hôn xuống. Vừa mới bắt đầu môi chẳng qua là nhẹ nhàng mà đụng vào, chậm rãi, môi càng lúc càng sâu, tay của hắn cũng từ từ luồn vào trong áo của nàng, từng chút từng chút vuốt ve phía sau lưng mịn màng. Lúc tay lướt qua sống lưng còn cố tình đánh vòng, trêu chọc nàng.

Sau khi vuốt ve chán chê, lại cách qua lớp quần lần mò đôi chân nàng, tay hắn lướt qua địa phương kia làm cho nàng như bốc hỏa, thiêu đốt khó chịu.

Muốn hắn, khát vọng hắn, càng muốn nhiều hơn cả nụ hôn cùng vuốt ve, hết thấy tựa như trở về dục vọng nguyên thủy nhất, đẩy ra tầng tầng quần áo phức tạp, bọn họ vẫn như cũ đòi hỏi lẫn nhau.

Hắn ở bên tai nàng khàn giọng nói: “Đồng Đồng.”

Nàng đáp lời lại tựa hồ rên rí: “Dạ.”

“Giúp anh cởi quần áo.”

Lúc trước nàng còn có thể thanh tỉnh biết mình đang làm gì, bây giờ là hoàn toàn không thể. Trong đầu tràn ngập □ (chả biết là cái gì), tay đã không tự chủ cởi những nút thắt trên quần áo hần.

Chợt một ý nghĩ lóe qua đầu, nàng đột nhiên giấy dựa, nói: “Em muốn ở phía trên!”

Môi hần đang lướt qua tóc nàng, đem nàng đặt lên trên thân mình. Một lát sau, nàng chẳng qua là loạn hôn trước ngực hần, tay cũng không biết nên đặt chỗ nào. Hần bắt đầu có điểm không thể chờ được, hỏi: “Có thể hay không?”

“Ách.”

Hần cong cong khóe môi, ôm cổ của nàng, lại để mặc nàng trên người mình càn quấy tiếp.

Một lát sau, sức nhấn lại của hần rút cục cạn kiệt, đảo thân đem nàng áp phía dưới, không để ý nàng giấy dựa phản kháng, chế trụ hông của nàng, bắt buộc nàng phải ngoan ngoãn.

“Anh, anh đã nói cho em ở phía trên!”

Hần hôn nhẹ ánh mắt của nàng, “Em sẽ không làm được.”

Nàng rung rung: “Anh không cho em cơ hội biểu hiện!”

“Ngô, vậy thì lần sau.”

* *

*

Ngày Lâu Thượng cùng Trầm Nhất Nhất tổ chức hôn lễ, Lâu Đồng Đồng tỉ mỉ trang điểm, mặc lễ phục tham gia tiệc cưới của anh trai. Thân là đồ đệ duy nhất của Lâu Thượng Hữu Nhân, Tiểu Vũ cũng tới. Tiệc cưới chưa bắt đầu nhà hàng đã đầy chật người. Tiểu Vũ lôi kéo Lâu Đồng Đồng ngồi một góc, thân thân bí bí nói: “Đường như bạn trong trò chơi của anh trai ngươi cũng tới, ta chỉ biết Thịnh Thế Thiên Hạ, còn những người khác ta cũng không rõ lắm.”

Lâu Đồng Đồng kinh ngạc: “Ta cũng không nghe thấy anh ấy nói qua.”

Tiểu Vũ liếc nàng một cái: “Có một lần trong bang Tung Hoành nói chuyện phiếm, cũng có nhắc tới ngươi, nói thế nào mà bây giờ rất ít gặp ngươi cùng Lâu Thượng Hữu Nhân hạ phó bản, sau đó anh của ngươi liền nói giỡn, ngươi không để ý hần phản đối, cùng Văn Hàn bỏ trốn.”

Lâu Đồng Đồng 囧: “Anh ta lúc nào thì phản đối!..”

Tiểu Vũ nói: “Ài, cái này nói rõ cái gì, nói rõ ngươi luôn cùng Văn Hàn dính lại một chỗ, quên đi anh của ngươi, dĩ nhiên ngươi cũng không biết bằng hữu trong trò chơi của anh ngươi là gì.”

Lâu Đồng Đồng nhìn một vòng chung quanh, hỏi: “Vậy ngươi biết ai là Thịnh Thế Thiên Hạ sao?” Nàng cùng Thịnh Thế Thiên Hạ cũng từng làm qua nhiệm vụ, ban đầu cũng chính là hần tính kế Lục Đồng cùng Lâu Thượng Hữu Nhân hôn lễ.

Tiểu Vũ lắc đầu: “Không biết, đợi chút nữa hỏi anh ngươi.”

Tiệc cưới chuẩn bị bắt đầu, một người mặc tây trang hướng Lâu Đồng Đồng đi tới, hần khẽ giật giật khóe miệng, tựa hồ vốn là muốn cười thật xán lạn, nhưng bởi vì quanh năm đối mặt máy vi tính, nét mặt có chút không tự nhiên.

Hần nói: “Ngươi là Lục Đồng sao? Xin chào, ta là Thịnh Thế Thiên Hạ.”

Lâu Đồng Đồng cùng hần bắt tay, nói: “Ách, dạ, xin chào.”

Thịnh Thế Thiên Hạ nhìn thấy Văn Hàn đứng sát bên nàng, hướng hần vron tay, chần chờ hỏi: “Chẳng lẽ ngươi là Dịch Thủy Thanh Hàn?” Lúc này hần đã nhìn thấy Lục Đồng cùng nam nhân này cử chỉ thân mật, nghe nói bạn trai thực tế của Lục Đồng cũng là Dịch Thủy Thanh Hàn.

Văn Hàn cũng cùng hần bắt tay, gật đầu mỉm cười: “Đúng vậy, thế nào, cảm thấy không giống?”

Thịnh Thế Thiên Hạ lắc đầu cười khê: “Ta còn tưởng rằng Dịch Thủy Thanh Hàn già hơn chút.”

Văn Hàn sờ sờ lỗ mũi: “Vậy sao.”

Lúc này Tiểu Vũ đi tới, mấy người hàn huyên một chút trò chơi.

Tiệc cưới kết thúc, Lâu Đồng Đồng bởi vì rất vui, uống rất nhiều rượu, căn bản không thể nào còn tỉnh thần mà đi nháo động phòng. Làm dấu trước mặt mọi người, Văn Hàn ôm nàng lên xe trở lại nhà trọ.

Trên người nàng có chút mùi rượu, Văn Hàn ôm nàng vào phòng tắm giúp nàng tắm rửa. Khi nàng say rượu vẫn luôn chủ động, hơn nữa lại vô cùng quyến rũ, hắn luôn không thể chống cự được.

“Ách, em muốn đi nháo động phòng.” Lâu Đồng Đồng cố thoát khỏi tay hắn hướng cửa đi tới.

Hắn tóm lấy nàng trở lại, bắt đắc dĩ: “Nháo cái gì động phòng, ngồi trở lại đây.”

Nàng ngơ ngác ngồi trở lại trong lòng ngực của hắn, nghiêng đầu nghĩ trong chốc lát, nói: “Chị Nhất Nhất chắc chắn sẽ là công, ách, chị dâu nhất định là muốn ở phía trên.”

Hắn suy nghĩ kỹ một hồi mới biết được nàng đang nói cái gì, buồn cười niết chặt mặt của nàng, hỏi: “Làm sao em biết?”

Nàng nói: “Chị ấy nhất định thà chết chứ không chịu khuất phục, sẽ không nguyện ý khuất phục ở dưới anh trai!”

Hắn nói: “Dù nữ nhân có mạnh thế nào đi nữa, đối mặt với nam nhân mình yêu mến, đều là nguyện ý khuất phục ở dưới hắn.”

Nàng khinh thường nhắm mắt lại, không thêm đề ý tới hắn.

Lặng lặng ôm ngồi trong chốc lát, hắn vỗ vỗ mặt của nàng, “Em còn say rượu không đấy?”

Nàng lắc đầu: “Còn một chút chóng mặt.”

Văn Hàn ôm nàng, nói: “Ừ, vậy chúng ta trở lại trên giường đi.”

Lâu Đồng Đồng nằm ở trên giường ngủ trong chốc lát, mở choàng mắt, thần kinh đem Văn Hàn nằm bên cạnh lay tỉnh dậy, lại thần kinh hỏi hắn: “Anh có yêu em không?”

Hắn miễn cưỡng mở mắt, biếng nhác nói: “Cái này mà còn phải hỏi sao.”

Nàng không hài lòng: “Anh nói vậy không có tác dụng! phải dùng hành động chứng minh!”

Hắn đã quen nàng sau khi uống rượu sẽ đem hắn lăn qua lăn lại, cũng không cảm thấy có gì phiền, coi như gia tăng tình thú. Cho nên hắn lại một lần nữa nâng người dậy, xác định mình còn có tinh lực đầu lại một lần, áp trụ nàng, nói: “Đây là em tự tìm.”

Ngày hôm sau Lâu Đồng Đồng ngủ thẳng xé chiều mới mở mắt tỉnh dậy, nàng nhu nhu cái đầu đau nhức, lại lần nữa quay sang người nằm bên cạnh lay tỉnh dậy: “Anh tối qua cũng không biết ngăn em uống rượu!”

Văn Hàn cất giọng buồn bực: “Lần sau nhất định ngăn cản, anh đã sắp tỉnh tẩn nhân vong.”

“...”

Nói là nói như thế, nhưng lần sau hắn vẫn khuyên nàng uống chút rượu, nàng so với bình thường chủ động hơn, giờ tay nhắc chân cũng đủ làm cho hắn động tâm.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53

Gần tới tốt nghiệp, Tiểu Vũ quyết định sau khi tốt nghiệp sẽ về quê, những người khác trong ký túc xá thì tạm thời ở lại thành phố M tìm việc làm. Lâu Đồng Đồng thì có mấy chọn lựa, có thể đi làm ở công ty của gia đình Văn Hàn, như vậy có thể cùng hắn làm việc với nhau, cũng có thể vào công ty IT của anh trai làm việc. Nàng cũng từng nghĩ không dựa vào quan hệ để đi tìm việc làm, dĩ nhiên việc này nàng cần phải suy nghĩ thật kỹ.

Nàng cùng Văn Hàn thương lượng, hắn lại sờ sờ tóc của nàng nói: “Em không cần đi làm chỗ nào cả, dứt khoát ở nhà chăm sóc con đi.”

Nàng đen mặt: “Chúng ta ở đâu ra con. Hơn nữa vạn nhất ngày nào đó anh ghét bỏ em, không nuôi dưỡng em, lúc đó chả phải em sẽ hối hận chết sao.”

Hắn lạnh lạnh liếc nàng một cái, nói: “Vậy thì bây giờ sinh một đứa, không phải nói mẩu bằng tử quý sao, em sinh con trai, còn có thể thừa kế gia nghiệp, sau này có con của chúng ta nuôi dưỡng em.”

Lâu Đồng Đồng giận: “Vậy vạn nhất anh ở bên ngoài có con trai riêng, cùng con trai em tranh đoạt gia nghiệp làm sao bây giờ?! Em sẽ phải một mình chưa xót nuôi dưỡng con sao!”

Văn Hàn nói: “Lời này sao có thể nói ra, anh làm sao có thể có con trai riêng được.”

Lâu Đồng Đồng làm bộ thương tâm: “Thì ra đó là con gái riêng.”

Hắn day thái dương, bắt đầu nói: “Lão bà, chúng ta đổi đề tài đi. Anh vĩnh viễn chỉ yêu em một người, biết không, anh tối hôm qua ở trên giường không phải đã nói rất nhiều cho em nghe, thì ra vẫn còn chưa đủ sao.”

Nàng trừng mắt: “Tiểu Vũ nói, nam nhân ở trên giường nói lời đều là chó má!”

Hắn nói: “a, Tiểu Vũ thật có kiến giải, vậy sau này anh ở trên giường sẽ nói ít làm nhiều. Em không thích nói, vậy em thích làm rồi.”

“Anh đi tìm chết . . .”

Ngày tốt nghiệp cuối cùng đã đến, trước đó Lâu Đồng Đồng đã dọn về ký túc xá ở mấy ngày, những người khác ở bên ngoài cũng vậy, đều quý trọng những giây phút được ở bên nhau cuối cùng.

Tiểu Vũ cùng Lâu Đồng Đồng chen chúc trên một giường chòm chán nói chuyện, chuyện từ năm nhất đến năm thứ tư, dĩ nhiên những chuyện trong game ắt là không thể thiếu, hai người đều rất cảm khái, thời gian qua đi thật vội vàng, nháy mắt sắp phải tốt nghiệp.

Tiểu Vũ nói: “Ài, khi đó chúng ta vẫn còn đoán thứ tự kết hôn của nhau, lúc đó người xếp hạng sau ta, bây giờ người lại nhất định nhanh chân đi trước.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Còn chưa biết đâu, ta cũng chưa xác định khi nào kết hôn cùng hắn.”

Tiểu Vũ kinh ngạc: “Không phải là tốt nghiệp kết hôn?”

Nàng nói: “Nhưng mấy năm tới ta còn chưa nghĩ gả ra ngoài, ta mới qua có một lần yêu đương, cảm giác nhân sinh dường như còn chưa đầy đủ.”

Tiểu Vũ nhìn nàng một hồi lâu, lấy ra điện thoại di động bắt đầu nhắn tin, Lâu Đồng Đồng tò mò hỏi: “Người nhắn cho ai vậy?”

Tiểu Vũ bình tĩnh nói: “Mật báo cho lão công của người, nói nội tâm người khát khao khó nhịn, Văn Hàn đã không thể thỏa mãn nhu cầu của người, người muốn cùng nam nhân khác nói yêu đương.”

Lâu Đồng Đồng giật phắt điện thoại di động của nàng, không cẩn thận nhấn vào nút xác nhận, một màn tin nhắn tai họa thật sự đã gửi đi.

Tiểu Vũ trừng lớn mắt: “Người xác nhận? Ta nói giỡn chơi thôi, đâu có muốn nhắn cho hắn như vậy.”

Lâu Đồng Đồng nhìn màn hình điện thoại di động: “Ách, ta biết người nói giỡn, ta bấm sai lầm rồi.”

Tiểu Vũ đoạt lại điện thoại di động, nói: “Ta nhắn lại một cái tin khác giải thích, người cũng nhanh gửi một cái hoặc gọi điện thoại cho hắn mau, hắn thật sự hiểu lầm sẽ không tốt.”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu, nói: “Không có chuyện gì, hắn sẽ biết.”

Tiểu Vũ than thở: “Ài, thật hâm mộ các người. Thậm chí có thể từ trong trò chơi đi tới thực tế, lại còn chuẩn bị vào phần mộ hôn nhân, giống như tiểu thuyết vậy.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Chẳng qua duyên phận của người chưa tới thôi, sớm muộn gì người cũng tìm được nam nhân thích hợp với người.”

Tiểu Vũ cười cười: “Ta biết ta biết, chuẩn bị tốt nghiệp, ta về tới nhà sẽ nhớ người a.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ta cũng sẽ nhớ tới người.”

Không biết tương lai sẽ như thế nào, nhưng từng cùng nhau trải qua bốn năm, ở trong trí nhớ của các nàng đều lưu lại dấu vết. Chúng ta ai cũng phải đối mặt với chia lìa, có lẽ không biết lần sau gặp mặt là khi nào, có điều sẽ luôn nhớ tới khoảng thời gian đẹp nhất.

Ngày kia Tiểu Vũ đi, Lâu Đồng Đồng tiễn nàng, Văn Hàn cùng Lâu Thượng cũng tới. Lâu Đồng Đồng càng không ngừng vẫy tay, trong tầm mắt rốt cục nhìn không thấy hình ảnh của Tiểu Vũ, nước mắt của nàng mới trào ra.

Văn Hàn ôm chặt nàng, giúp nàng lau nước mắt.

Lâu Thượng nhìn em gái bắt đầu cảm khái. Em gái đã không còn giống như hồi còn nhỏ, thích kề cận hắn, lúc nào cũng quay xung quanh hắn. Bây giờ đã

có một người đàn ông khác tiếp nhận công việc của hắn, làm cho nàng vui vẻ hạnh phúc.

Mãi cho đến buổi tối, Lâu Đồng Đồng tâm tình cũng không tốt lên chút nào. Văn Hàn tắm rửa xong đi ra, vậy thấy nàng tinh thần mệt mỏi ngồi ở ghế sa lon xem ti vi. Hắn cầm khăn lông lau khô tóc, cúi người nhu nhu mặt nàng, nói: “Đi tắm đi nào, muốn gặp Tiểu Vũ còn không phải dễ dàng sao, ngồi một chuyến bay một hai giờ là có thể thấy rồi.”

Lâu Đồng Đồng ôm hắn, thanh âm mệt mỏi : Uhm, nhưng em không thích chia lìa.”

“Không thích cũng không có cách nào, chỉ có thể chấp nhận nó. Trước đi tắm rửa đã, lát chúng ta đi ra ngoài chơi.”

“Vâng.”

Nàng tắm xong, quần áo còn không mặc, toàn thân bọc một chiếc khăn tắm đi ra ngoài, thấy hắn ngồi ở ghế sa lon xem ti vi, liền đi qua ngồi lên chân của hắn.

Nàng nói: “Em không muốn đi ra ngoài chơi.”

Đầu hắn gác lên vai nàng, nói: “Vậy thì không đi.”

Văn Hàn thấy nàng không có gì tức giận, bắt đầu vuốt ve chân của nàng, trêu chọc nàng nói chuyện: “Dường như nghe nói anh không thể thỏa mãn nhu cầu của em?”

Lâu Đồng Đồng vô tâm vô phé làm động tác phóng túng tán tỉnh hắn: “Trực tiếp muốn em sao.”

Văn Hàn ôm nàng, nàng tưởng hắn ôm nàng lên giường, bất quá hắn giúp nàng mặc quần áo, cài từng nút từng nút, nói: “Ai, dứt khoát mấy ngày nữa chúng ta đính hôn, em gọi Tiểu Vũ tới tham gia tiệc, như vậy là có thể nhìn thấy cô ấy một lần. Lúc chúng ta kết hôn lại gặp được lần nữa.”

Lâu Đồng Đồng chớp chớp hai mắt, cảm thấy biện pháp này rất tốt, ôm hắn mãnh liệt hôn hôn một trận, nói: “Cái chủ ý này không tệ.”

Văn Hàn cười nói: “Em nên khuyên cô ấy ở lại thành phố M, về công việc thì không thành vấn đề, ngay cả em cũng có thể liên hệ giúp cô ấy tìm việc.”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu, nói: “Người nhà cô ấy hi vọng cô ấy về quê, em không muốn cô ấy gặp khó xử.”

Hắn cúi đầu hôn nàng, nói: “Ừ, lúc con trai ra đời, lúc đầy tháng, sinh nhật mỗi năm cũng có thể gọi cô ấy tới, kỳ thực cơ hội gặp mặt rất nhiều.”

Nàng đẩy đầu của hắn ra, “Anh giúp em mặc quần áo nhanh lên, chúng ta ra ngoài đi chơi.”

Hắn nói: “Anh lại thay đổi chủ ý rồi, giờ em đã có tinh thần như vậy, chúng ta vẫn là ở nhà sinh con thôi.”

Lâu Đồng Đồng đứng vững, nhảy ra hai bước, nói: “Lúc này cho anh cơ hội, là chính anh không muốn, còn bày đặt giúp em mặc quần áo, bây giờ không cho!”

Văn Hàn trên mặt thì cười rất quân tử, ý nghĩ trong lòng lại ngược lại, chỗ hắn đang đứng có vị trí rất tốt, duỗi tay ra là có thể với tới cửa, hắn vẫn nhìn nàng cười cười, trong lúc nàng không để ý khóa cửa lại.

Hắn khiêu mi, nói: ” Ừ, anh rất có khí lực, em phản kháng cũng vô dụng, kết quả đều không phải bị anh ăn sạch sẽ sao.”

Nàng hì hì cười một tiếng: “Vậy anh tới đây đi, em không phản kháng.”

Hắn hướng nàng đã đi tới, nàng nhìn hắn, lùi từng bước, sau đó bất ngờ xoay lại kéo cửa, bất quá kéo kiểu nào cũng kéo không ra.

Dựa vào, bị khóa.

Kết quả vẫn bị hắn ăn sạch sẽ.

* *

*

Vào tháng mười, trong bang tổ chức một buổi tụ hội ngoài đời thật, ngay tại thành phố M. Lâu Đồng Đồng vốn là không muốn đi. Làm bang chủ đã lâu, mặc dù nàng cũng không làm ra cái gì gọi là đại công đức, nhưng Lục Đồng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn cũng được xưng tụng là truyền kỳ trong server Lô Thủy, tất cả mọi người ồn ào nhất định nàng cùng Dịch Thủy Thanh Hàn phải có mặt.

Lúc vừa đến, trong khi Văn Hàn đi đậu xe, nàng đứng ở trước cửa KTV chờ hắn, có người nhận ra nàng là Lục Đồng, chạy đến gần.

Một cô gái trẻ tuổi không xác định nói: “Xin chào, bạn là Lục Đồng sao?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, Vâng, bạn là ?”

Nàng nhảy vào ôm Lâu Đồng Đồng thật mạnh, liến thoắng nói: “Bang chủ, em là Phù Bình a!”

Phù Bình cô bé này mặt có chút trẻ con, rất đáng yêu, Lâu Đồng Đồng ngày trước có dùng tài khoản của Dịch Thủy Thanh Hàn giúp nàng làm nhiệm vụ, về sau cô bé này rất thích nàng. Bất kể là ở bang phái nói chuyện phiếm hay là xảy ra việc gì khác, Phù Bình đều là ủng hộ Lục Đồng.

Lâu Đồng Đồng cũng thật cao hứng, nói: “Em có thể ở chỗ này nhận ra chị a, so với trong tưởng tượng rất giống, rất đáng yêu.”

Phù Bình hi hi cười một tiếng, nói: “Phó bang đâu? Anh ấy không đi cùng?”

Lúc này Văn Hàn đã tìm được chỗ đậu xe, đang lững thững bước tới.

Lâu Đồng Đồng mỉm cười giới thiệu nói: “Lão công của ta Dịch Thủy Thanh Hàn, anh ấy gọi là Văn Hàn, còn đây là Phù Bình.”

Phù Bình ánh mắt lấp lánh, không biết nàng đang suy nghĩ gì. Nói chuyện qua một lát, ba người cùng nhau đi vào.

Trong phòng đã có rất nhiều người, lúc bọn Lâu Đồng Đồng đi vào, những người bên trong đều rất hưng phấn đứng dậy. Trong đó có học sinh trung học, sinh viên, dĩ nhiên người hơn ba mươi tuổi cũng có.

Băng Băng Tuyết Nhi cùng Thủ Hộ Tuyết Nhi cũng tới, cặp phu thê này tướng mạo khá bình thường, cũng không giống Văn Hàn cùng Lâu Đồng Đồng xuất chúng, mọi người đối với bọn họ càng thêm hứng thú.

Phù Bình nói: “Nha, Văn Hàn lại đây hát một ca khúc.”

Kỳ thực tất cả mọi người còn chưa biết tên thật của Dịch Thủy Thanh Hàn, Phù Bình nói ra như vậy, mọi người nghĩ rằng hai người bọn họ có quen biết trước. Lâu Đồng Đồng cười cười, nói: “Anh ấy không thích hát.” Thật ra là Lâu Đồng Đồng không muốn cho hắn hát, trong này có bao nhiêu nữ sinh như vậy, ai cũng đều đang nhìn vào hắn.

Đầu tiên hắn không xấu, hơn nữa lại rất có khí chất, người trong bang đều biết Dịch Thủy Thanh Hàn đối với Lục Đồng rất tốt.

Phù Bình cong miệng lên: “Bang chủ không cần quản nghiêm như vậy nha, Văn Hàn nhìn một cái là biết ca hát, em muốn nghe anh ấy hát.”

Lâu Đồng Đồng nhìn kỹ trang phục của Phù Bình, không giống như là học sinh, tám phần đã ra xã hội làm việc. Lâu Đồng Đồng cảm giác mình không thích cô nàng này như ở trong game, luôn chen giữa Văn Hàn và nàng là có ý gì?

Tự hội dĩ nhiên sẽ uống rượu, Văn Hàn lúc về phải lái xe, khi có người đến mời rượu, nếu thật sự ngăn chặn không được, hắn liền uống một ít, còn lại Lâu Đồng Đồng cũng sẽ giúp hắn uống.

Lâu Đồng Đồng tư lượng vốn không tốt, uống một chút là say không biết gì hết, chính nàng cũng biết điều đó, không dám uống nữa.

Phù Bình thấy vậy liền nổi lên một tâm tư khác thường, trong trò chơi nha, muốn trở thành cái gì thì sẽ thành cái đó, bây giờ Lục Đồng đã say túy lúy, Dịch Thủy Thanh Hàn lại ngồi bên cạnh mình, cơ hội tốt như vậy, không tranh thủ thật có lỗi sao?

Văn Hàn từ sớm đã bắt đầu lưu ý đến Phù Bình, chuyện của Giang Đình lần đó làm cho Đồng Đồng ăn dấm thành như vậy, hắn nào dám trêu chọc những nữ nhân khác, cũng không dám cho những nữ nhân khác trêu chọc mình.

Phù Bình muốn cùng Văn Hàn uống rượu chơi xúc xắc, Văn Hàn cười yếu ớt lắc đầu, nói: “Lát ta còn phải lái xe, không uống rượu được.”

Lâu Đồng Đồng không hoàn toàn say, cùng Văn Hàn ồn ào: “Em với anh đổi lại vị trí!” Nhìn thấy Phù Bình luôn dán hắn nói chuyện, Lâu Đồng Đồng khó chịu.

Thừa dịp hai người bọn họ thay đổi vị trí, Phù Bình ở ly rượu thêm chút đồ vật.

Phù Bình lần nữa mời rượu, nói không cần Văn Hàn uống nhiều, uống vài hớp là được.

Văn Hàn thấy Phù Bình nhìn chằm chằm ly rượu, ánh mắt có chút quái, không trực tiếp uống, thử dò xét nói: “Ta thật không thể uống, để lão bà của ta uống thay đi?”

Phù Bình vừa cong lên miệng: “Không được, anh phải uống” một lát sau nàng nói tiếp, “Em tối nay không có chỗ ngủ, sẽ ngủ ở khách sạn.”

Ý tứ trong câu này ai nghe cũng hiểu, Lâu Đồng Đồng vẫn chưa hoàn toàn say, dĩ nhiên nghe ra ý của Phù Bình, quyến rũ nam nhân của ta hả?

Lâu Đồng Đồng đoạt ly rượu, uống liền một hơi, nói: “Ta uống thay.”

Phù Bình há hốc mồm, cô ta còn chưa say?

Văn Hàn không ngăn cản, cũng không biết trong rượu này có vấn đề hay không, tìm có mang Lâu Đồng Đồng đi.

Trên xe, Văn Hàn luôn hỏi nàng có chỗ nào cảm thấy không thoải mái, Lâu Đồng Đồng chỉ lắc đầu, nói hơi choáng váng.

Về đến nhà, Lâu Đồng Đồng sắc mặt ửng hồng, Văn Hàn sờ sờ cái trán của nàng, tựa hồ không có vấn đề gì lớn, có thể lão bà của mình uống phải chút xuân dược. . .

Ngày hôm sau say rượu sẽ luôn luôn đau đầu, Đồng Đồng còn không biết tối qua mình say đến nỗi hát hò làm loạn cả đêm, cho đến khi nhìn thấy tay của Văn Hàn có mấy vết bị cào xước, nàng ảo não hỏi: “Em làm?” Nàng nhớ kỹ bình thường nếu sau khi uống rượu cũng chỉ cùng hân yêu đương cuồng nhiệt, sẽ không cào hân thành cái dạng thê thảm không nở nhìn này.

Văn Hàn tà liếc nàng một cái: “Chẳng lẽ là chính anh cào?”

Lâu Đồng Đồng vò đầu: “Em đối với anh luôn luôn ôn nhu nha.”

“Tối hôm qua em uống phải xuân dược.”

Lâu Đồng Đồng nhảy dựng lên, “Ai hạ thuốc? !”

“Phù Bình.”

Lâu Đồng Đồng nghiêng răng nghiêng lợi: “Cô ta là muốn cho anh uống sao, đồ nữ nhân xấu xa, lát nữa lên bang đem cô ta đá ra ngoài”

Văn Hàn nói: “Kỳ thực anh đối với cái trò chơi này có chút chán rồi, hay chúng ta thay trò khác đi.”

“uhm.” Nếu không phải chuyện Phù Bình bỏ thuốc lần này, Lâu Đồng Đồng còn chưa nghĩ mình sẽ thay đổi trò chơi khác.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Mùa xuân vừa tới, trời lúc nào cũng mưa không ngớt.

Lâu Đồng Đồng nằm ngủ trên ghế lười biếng, không muốn động. Gần đây chơi trò chơi cũng không có gì kích thích, nàng đột nhiên cảm thấy mình đã già rồi. Ai, không thể so với mấy năm trước! Nhớ ngày đó tuổi thanh xuân ít, sờ lên bàn phím là nhiệt huyết sôi trào, nhìn hình tuần nam mỹ nữ trong trò chơi là tâm dương khó nhịn, còn bây giờ không dậy nổi chút hứng thú.

Nàng cứ như vậy vừa cảm khái nhân sinh đau đớn, vừa suy nghĩ thành chiến tối nay. . .

Văn Hàn vừa thất cả vật vừa đi tới, cúi người nhìn bộ dáng lười nhác của nàng, nói: “Mang thai?”

Nhìn lão công nhà mình càng ngày càng dễ nhìn, xung quanh luôn tồn tại các nữ sinh sau lưng nàng ý dâm hân, cái gì là thành thực nam nhân, cái gì là nam nhân thành đạt a, chính là đây. Nàng giữa đầu nhìn hân, nói: “Không thể nào?” Hiện giờ nàng còn chưa muốn có con, có lẽ để sang năm thì hơn.

“Đồng Đồng, mấy ngày qua tinh thần em cũng không tốt, xế chiều anh dẫn em đi bệnh viện xem.”

Lâu Đồng Đồng nói: “Ách, dạ.”

Trong hành lang bệnh viện tràn ngập mùi vị của nước tẩy rửa, Lâu Đồng Đồng nghiêng đầu nhìn Văn Hàn, nói: “Anh bây giờ muốn có con sao?”

Văn Hàn hỏi ngược lại: “Còn em muốn hay không muốn?”

Lâu Đồng Đồng ôm cánh tay hân, cười cười: “Anh muốn thì mình có đi.”

Một nam nhân từ hành lang bên kia đi ra, mắt đeo kính, ánh mắt lướt qua Lâu Đồng Đồng thì dừng lại, tựa như có chút hoảng hốt. Nhiều năm trước gặp gỡ nàng ở đại học M, nàng đối với hân luôn lơ đãng, không tập trung, trong thời gian bọn họ gặp gỡ, nàng cũng chẳng bao giờ đối với hân lộ ra nụ cười như bây giờ.

Đã qua nhiều năm, bộ dáng bọn họ vẫn thâm tình như vậy, hình ảnh sáng ngời làm đau ánh mắt của hân.

Cô gái bên cạnh lôi kéo hân, hỏi: “A Thư, làm sao vậy?”

Hà Thư hoàn hồn, nói: “Đi thôi, sau này chú ý thân thể nhiều một chút, có chỗ nào không thoải mái phải nói sớm cho anh biết.”

“Tuân lệnh! Em còn không phải sợ anh qua bận sao.”

Hai người dần dần đi xa.

Lâu Đồng Đồng không phải mang thai, chẳng qua là bị khí trời ảnh hưởng, dạ dày cũng có một chút không thoải mái. Buổi tối đánh xong thành chiến, nàng hỏi hần: “Em không mang thai, anh có phải rất thất vọng hay không?”

Văn Hân vẫn giống như trước đem nàng ôm lên chân của mình, nói: “Không thể nói không thất vọng, là mẹ đã rất muốn ôm cháu.”

Nàng bộ dáng hùng hồn: “Vậy chúng ta chăm chỉ chút, thỏa mãn nguyện vọng của mẹ.”

Hần nói: “Cởi quần áo nha.”

Nàng: “Ách, nhanh như vậy?” Vừa mới đánh xong thành chiến, nàng còn chưa có khôi phục. . .

Văn Hân cười nhẹ hai tiếng, rỉ tai với nàng: “Lão bà định đoạt, anh nguyện ý bây giờ ra sức.”

Lâu Đồng Đồng muốn cầu hần, lại bị tay hần bắt được, miệng cũng bị hần hôn.

Thở dốc không ngừng, nàng quay đầu muốn vì mình giải thích: “Em. . .”

Chuyện hần thích làm nhất trong lúc này là đem đầu nàng cưỡng chế quay trở lại, hần hạ thấp giọng, âm thanh vô cùng dụ hoặc: “Đồng Đồng, nói em yêu anh.”

Trong đầu nàng bây giờ không tồn tại chút gì cả, hai mắt ướt át, nàng ghì vào cổ của hần, nói: “Vâng, em yêu anh.”

Ở trong game, những lời thề non hẹn biển, lời ngon tiếng ngọt, những người khác nói chỉ là nói cho có mà thôi, lời ra rồi cũng quên đi. Mà làm cho Lâu Đồng Đồng sâu nhất cảm động, chính là thời gian dần dần qua đi, hần vẫn trước sau như một thâm tình với nàng.

Chăm chỉ cả đêm, Lâu Đồng Đồng thật ăn không tiêu, mềm nhũn nằm úp sấp lỳ ở trên giường, đôi mắt tha thiết nhìn hần.

“Em có thể thu hồi lời nói của mình không, chúng ta hay là lúc khác hãy chăm chỉ, thận theo tự nhiên thuận theo tự nhiên.”

Hần đang giúp nàng mát xa chân, nghe nói như thế sửa thành vuốt ve, “Vậy em bình thường thăng cấp, còn có thể thu hồi kinh nghiệm lui lại cấp?”

Nàng nói: “Nha? Có thể tìm người khác đem mình giết chết!”

Hần trầm giọng: “Anh không cho phép, nếu đã quyết định, chỉ có thể làm cho xong.”

“...” Được rồi, làm cho xong. . .

Tiếp tục làm tiếp tục làm. . . =#

* *

*

Trong quán cà phê, Tiểu Vũ quan sát Lâu Đồng Đồng một hồi lâu, nói: “Đồng Đồng, người gần đây đầy đặn không ít a.”

Lâu Đồng Đồng nhú mày, 囧 囧 nói: “Mập lên sao, vậy ta có cần giảm cân hay không? Thành thật mà nói, sau khi kết hôn ta cảm giác mình già yếu hẳn. Người cũng biết, nam nhân đều là tuổi càng lớn càng có sức quyến rũ, vị kia nhà ta vẫn khí chất lỗi lạc, thật đáng lo lắng.”

Tiểu Vũ trầm mặc một hồi, mở miệng: “Haizz, ta cũng phát hiện mình già yếu không ít, ta suy nghĩ một thời gian ngắn, cho ra một cái kết luận, bọn mình gần đây không có thời gian chơi game! Bây giờ kiếm một cái game mới, đem lão công người cũng gọi lên. Hần không phải là thích chơi game sao, người lại có thể ở trong game giữ vững tim hần!”

Lâu Đồng Đồng thở dài một hơi, nói: “Ta muốn cai game, bọn ta đang muốn có con”

Tiểu Vũ tròn mắt nhìn nàng, nói: “Người mới 24 tuổi, sinh sớm như vậy làm gì? Lão nương đây còn chưa kết hôn, ta còn không gấp. Trong công ty của Văn Hân toàn là các cô gái vừa trẻ tuổi, vừa xinh đẹp, người bây giờ muốn con, không thấy lo lắng sao?”

Lâu Đồng Đồng nói: “Thấy người nói như vậy, ta thấy lo lắng rồi. . .”

Tiểu Vũ toét miệng cười nói: “Như vậy là đúng rồi, mà chuyện con cái sang năm hãy tính. Máy vi tính có phóng xạ, người mà mang thai thì không thể nghịch vi tính, bây giờ trước mắt cứ chơi cho đã rồi tính. Cứ định như vậy, trở về ta tìm xem cái game nào hay. Bất quá ta nghe nói anh của người có bỏ vốn đầu tư một cái game nào đó mà?”

Lâu Đồng Đồng lắc đầu: “Không biết, buổi tối ta về bên nhà anh ta ăn cơm, nhân tiện hỏi một chút..”

Tiểu Vũ hài lòng gật đầu: “OK, chờ tin tức tốt của người.”

Hôm nay là lễ quốc khánh, Lâu Đồng Đồng không cần đi làm, buổi tối cùng Văn Hàn đến chỗ Lâu Thượng ăn cơm.

Văn Hàn một thân hưu nhân trang phục, cổ tay đeo đồng hồ hiệu rất phong tao, nhìn qua là biết kẻ có tiền. . .

Lâu Đồng Đồng cho tới bây giờ đều là khinh thường, nàng ngay cả nhẫn cũng rất ít mang, vẫn muốn làm bộ dạng của một cô gái chưa lập gia đình.

“Nếu như em là cướp, nhất định mục tiêu là anh.”

Văn Hàn đi lên trước dắt tay nàng, nghi ngờ: “Tại sao là anh?”

Lâu Đồng Đồng liếc xéo cái đồng hồ tay và chiếc nhẫn kim cương của hắn một cái, hung dữ nói: “Khoe khoang như vậy, chính là muốn cho người ta biết anh có nhà, có xe, rất có tiền, thậm chí trong ví cũng có tiền bao vợ bé đúng không?”

Văn Hàn cũng liếc nàng một cái, nói: “Lần trước bạn của anh nhìn thấy anh ôm một nữ nhân lên máy bay, hỏi có phải vợ bé của anh không. Anh liền nghiêm túc nói cho hắn biết đó là vợ của ta, nhưng hắn nói không thấy em đeo nhẫn cưới, hơn nữa em lớn lên trông cũng rất có dáng vợ bé....”

Lâu Đồng Đồng: “. . .” Ai ánh mắt kém như vậy? !

Văn Hàn nói: “Em xem, anh cưới vợ còn có thể dùng làm vợ bé, đúng là lợi ích thực tế.”

Lâu Đồng Đồng đánh hắn, trên khuôn mặt không thể che hết nụ cười. Nàng biết hắn đang rất bất mãn việc nàng không mang nhẫn cưới, nàng ôm lấy cánh tay hắn, nói: “Ài, em lần sau nhất định mang nhẫn. Thực ra em kết hôn hay không kết hôn, cùng người khác đâu có quan hệ gì đúng không?” Nàng lên giọng làm nũng, cười hi hi nói: “Em theo anh một chỗ lâu như vậy, cũng không thể nào chạy theo người khác, anh không phải sợ.”

Hắn giọng nói nhàn nhạt: “Ừ.”

Sau khi ăn cơm tối xong, Lâu Đồng Đồng hỏi anh trai có phải là đang đầu tư một game mới hay không, Lâu Thượng liền đem game mình đang chơi nói cho nàng.

Về nhà mở máy vi tính ra, Lâu Đồng Đồng đem cái tin tức tốt này ở QQ nói cho Tiểu Vũ, hai người ở trên QQ cười nham hiểm, đăng ký ID game.

Game của Trung Quốc, tên gọi là Thù Đồ, đồ họa thiết kế rất đẹp, nhân vật sinh động, phong cảnh cũng tốt, Lâu Đồng Đồng rất hài lòng.

Sáng lập một nhân vật, Lâu Đồng Đồng cùng Tiểu Vũ gặp nhau ở tân thủ thôn.

Lục Đồng: “(:-*) Tiểu Vũ!”

Băng Thượng Vũ: “() hắc hắc hắc hắc hắc.”

Lâu Đồng Đồng đang suy nghĩ xem nên chọn môn phái nào sau cấp mười, bả vai trầm xuống, một đôi tay ôm nàng. Văn Hàn hôn lướt nhẹ qua tai nàng, thấp giọng: “Lão bà.”

Nàng nhìn màn ảnh không để ý đáp: “Dạ?”

“Em không phải vẫn muốn chơi tài khoản nam sao, chơi tài khoản nam đi.”

Lâu Đồng Đồng hôn trả lại hắn, cười híp mắt hỏi: “Cái trò chơi này có thể đồng tính kết hôn?”

Hắn nhu thái dương, có chút mỉm cười: “Anh bây giờ không thể giống như lúc học đại học, chờ anh hết bận sẽ cùng em chơi game.”

Nàng kỳ quái: “Vậy em chơi tài khoản nam hay nữ thì có quan hệ gì? Em không thích tự mình luyện tài khoản nam, em chỉ thích thảnh thơi chơi của anh thôi.”

Hắn nói: “Ừ, là anh lo lắng nương tử của anh ở trong trò chơi sức quyến rũ quá lớn, bị nam nhân khác quán lấy.”

Trước kia trên đầu nhân vật Lục Đồng lúc nào cũng có danh tự là Dịch Thủy Thanh Hàn nương tử, tất cả mọi người chơi trong server này đều biết Lục Đồng là lão bà của hắn.

Lâu Đồng Đồng rất nghe lời gật đầu, nói: “Được, vậy em chơi tài khoản nam.”

Lâu Đồng Đồng nhìn thấy hắn mỉm cười, thật là thể thiệp giúp hắn đám bóp: “Thật sự mệt chết sao, làm chi mà liều mạng như vậy, em rất dễ nuôi mà. Trừ phi anh thật sự muốn nuôi vợ bé, nếu không cần gì mệt chết buồn bán nhiều tiền như vậy.”

“Nam nhân mà, luôn là có chút dã tâm, anh cũng không ngoại lệ. Muốn cho em cả đời không lo, không cần vì cuộc sống khổ sở mệt mỏi. Cho dù có một ngày em muốn một cuộc sống vô cùng xa hoa, anh cũng có thể cho em được.”

Lâu Đồng Đồng động tác trên tay dừng một chút, nàng luôn thích nghe hắn nói như vậy, mặc dù rất buồn nôn, nhưng thâm tình của hắn nàng cảm nhận được. Lại biết hắn chỉ nói những lời này cho một mình nàng nghe, nàng liền thật cao hứng.

Nàng nhin không được mặt mày hớn hở, nói: “Em đi pha cho anh ly trà.”

Hắn kéo nàng, nói: “Anh không muốn uống trà a, Đồng Đồng, anh muốn em biểu hiện bằng hành động.”

Lâu Đồng Đồng không hiểu: “Biểu hiện hành động?”

Hắn cười híp mắt nhìn nàng, nói: “Hôn anh.”

Nàng đưa tay vuốt ve lông mày hắn, “Lão công, anh có cảm thấy anh bây giờ giống như trẻ con, được rồi, lời anh nói rất êm tai, so với nam chính trong kịch truyền hình còn hoàn hảo hơn, lắm đi.”

“Chúng ta sinh con nha, chờ con lớn lên, cả nhà ba người cùng nhau chơi game.” Văn Hàn hôn nàng một ngụm.

“Độc hại tổ quốc đời sau a!”

“Không có chuyện gì, đời sau phải được nhận rèn luyện, chúng ta chẳng phải ở chỗ này tới được sao.”

Võng du hại người rất nặng a, nếu không phải nàng trầm mê võng du, cũng sẽ không bỏ giai đoạn yêu sớm, dĩ nhiên có thể sẽ không cùng hắn ở trong trò chơi bồi đường JQ, từ đó cũng không nhìn ra nam nhân nào khá hơn hắn. Kỳ thực nàng rất muốn trải qua mấy cuộc tình, đáng tiếc không có cơ hội . .
>_<

Nếu ban đầu có thể biết tương lai nàng sẽ yêu hắn, có thể nàng sẽ chạy đến trước mặt hắn, chất vấn hắn, người khác đều nói người đang theo đuổi ta, có chuyện này hay không?

Có lẽ còn có thể yêu sớm một lần.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ, Đứng Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.